

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich <i>Dz. Urz. UE L 348/98 z 24.12.2008 r.</i>
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koni eczno ść wdro żenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Art. 1	Przedmiot Niniejsza dyrektywa określa wspólne normy i procedury, które mają być stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, zgodnie z prawami podstawowymi jako zasadami ogólnymi prawa wspólnotowego oraz prawa międzynarodowego, w tym z obowiązkami w zakresie ochrony uchodźców oraz praw człowieka.	T	Art. 1 Art. 3 pkt 1	Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, tryb postępowania oraz organy właściwe w tych sprawach. Art. 3 pkt 1 stanowi, iż cudzoziemcem jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego. Ponadto przepisy ustawy o cudzoziemcach nie mają zastosowania do obywateli UE oraz członków ich rodzin – art. 2 pkt 2 projektu ustawy.	Cały projekt ustawy o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu, pobytu oraz wyjazdu cudzoziemców. Dział VIII reguluje zasady zobowiązania cudzoziemców do powrotu.
2.	Art. 2 ust. 1	Zakres zastosowania 1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do obywateli państw	T	Art. 1	Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu	Cały projekt ustawy o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie

	trzech nielegalnie przebywających na terytorium państwa członkowskiego.		Art. 3 pkt 1	przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, tryb postępowania oraz organy właściwe w tych sprawach. Art. 3 pkt 1 stanowi, iż cudzoziemcem jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego. Ponadto przepisy ustawy o cudzoziemcach nie mają zastosowania do obywateli UE oraz członków ich rodzin – art. 2 pkt 2 projektu ustawy.	zasady wjazdu, pobytu oraz wyjazdu cudzoziemców. Dział VIII reguluje zasady zobowiązania cudzoziemców do powrotu.
Art. 2 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą postanowić, że nie będą stosować niniejszej dyrektywy do obywateli państw trzech, którzy: a) podlegają zakazowi wjazdu zgodnie z art. 13 kodeksu granicznego Schengen lub którzy zostali zatrzymani lub ujęci przez właściwe organy w związku z nielegalnym przekraczaniem lądowej, morskiej lub powietrznej zewnętrznej granicy tego państwa członkowskiego oraz którzy nie otrzymali następnie zezwolenia na pobyt lub prawa do pobytu w tym państwie członkowskim; b) podlegają sankcji karnej, która przewiduje lub której skutkiem jest zobowiązanie do powrotu, zgodnie z prawem krajowym, lub podlegają ekstradycji.	T	Art. 13 ust. 1 KGS Art. 304 ust. 1 pkt 9	Art. 13 ust. 1 Kodeksu Granicznego Schengen obywatelowi państwa trzeciego, który nie spełnia warunków wjazdu ustanowionych w art. 5 ust. 1 i który nie należy do żadnej z kategorii osób, o której mowa w art. 5 ust. 4, odmawia się wjazdu na terytorium Państw Członkowskich. (...). Art. 304 ust. 1 pkt 9 decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wydaje się cudzoziemcowi gdy: (...) może zostać niezwłocznie przekazany do państwa trzeciego na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób po uprzednim zatrzymaniu go w związku z przekroczeniem granicy wbrew przepisom, (...).	
Art. 2 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się, określonych w art. 2 ust. 5 kodeksu granicznego Schengen.	T	Art. 2 pkt 2	Art. 2 pkt 2 Ustawy nie stosuje się do: 2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają.	

3.	Art. 3	<p>Definicje Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>1) "obywatel państwa trzeciego" - oznacza każdą osobę niebędącą obywatelem Unii w znaczeniu art. 17 ust. 1 Traktatu i niebędącą osobą korzystającą ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się, określoną w art. 2 ust. 5 kodeksu granicznego Schengen;</p> <p>2) "nielegalny pobyt" oznacza obecność na terytorium państwa członkowskiego obywatela państwa trzeciego, który nie spełnia lub przestał spełniać warunki wjazdu do państwa członkowskiego, określone w art. 5 kodeksu granicznego Schengen, albo innych warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania w tym państwie członkowskim;</p>	T	<p>Art. 3 pkt 1</p> <p>Art. 303 ust. 1</p>	<p>Art. 3 1)Cudzoziemiec – każdy kto nie posiada obywatelstwa polskiego.</p> <p>Art. 303. 1. Decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaje się cudzoziemcowi, gdy:</p> <p>1) przebywa lub przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnej wizy lub innego ważnego dokumentu uprawniającego go do wjazdu na to terytorium i pobytu na nim, jeżeli wiza lub inny dokument są lub były wymagane lub</p> <p>2) nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po wykorzystaniu dopuszczalnego okresu jego pobytu na terytorium wszystkich lub niektórych państw obszaru Schengen, do którego był uprawniony bez konieczności posiadania wizy, w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej, lub</p> <p>3) nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po wykorzystaniu dopuszczalnego okresu jego pobytu wskazanego w wizie Schengen w danym okresie sześciomiesięcznym, liczonym od dnia pierwszego wjazdu, lub po wykorzystaniu dopuszczalnego okresu pobytu na podstawie wizy krajowej, lub</p>	<p>Nie wymaga wprowadzenia definicji. Jest to interpretowane z konstrukcji przepisów dotyczących wydania decyzji zawierających termin do opuszczenia terytorium RP oraz przepisów o przymusowym wykonaniu tych decyzji.</p>
----	--------	---	---	---	--	---

				<p>4) wykonuje lub wykonywał pracę bez wymaganego zezwolenia na pracę lub zarejestrowanego w powiatowym urzędzie pracy oświadczenia pracodawcy o zamiarze powierzenia mu wykonywania pracy, lub został ukarany karą grzywny za nielegalne wykonywanie pracy, lub podjął działalność gospodarczą niezgodnie z przepisami obowiązującymi w tym zakresie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub</p> <p>5) nie posiada środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo tranzytu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, i nie ma możliwości wskazania wiarygodnych źródeł uzyskania takich środków finansowych, lub</p> <p>6) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub</p> <p>7) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach ruchu bezwizowego lub na podstawie wizy Schengen, z wyłączeniem wizy upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na tym terytorium, lub</p> <p>8) dalszy pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może stanowić zagrożenie dla obronności lub</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej, lub</p> <p>9) przekroczył granicę wbrew przepisom, lub</p> <p>10) został prawomocnie skazany w Rzeczypospolitej Polskiej na karę pozbawienia wolności podlegającą wykonaniu i istnieją podstawy do przeprowadzenia postępowania w sprawie przekazania go za granicę w celu wykonania orzeczonej wobec niego kary, lub</p> <p>11) przebywa poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego może przebywać, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej, lub</p> <p>12) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po upływie okresu pobytu, do którego był uprawniony na podstawie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej, lub</p> <p>13) dalszy pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie stanowił zagrożenie dla zdrowia publicznego, co zostało potwierdzone badaniem lekarskim, lub dla stosunków międzynarodowych innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub</p> <p>14) cel i warunki pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są niezgodne z deklarowanymi, chyba że obowiązujące przepisy dopuszczają ich zmianę.</p>	
--	--	--	--	---	--

		<p>3) "powrót" oznacza powrót obywatela państwa trzeciego – wynikający z dobrowolnego lub przymusowego wykonania zobowiązania do powrotu – do:</p> <ul style="list-style-type: none"> - jego/jej państwa pochodzenia, lub - kraju tranzytu, zgodnie ze wspólnotowymi lub dwustronnymi umowami o readmisji lub z innymi porozumieniami, lub - innego państwa trzeciego, do którego dany obywatel państwa trzeciego zdecyduje się dobrowolnie powrócić i przez które zostanie przyjęty; <p>4) "decyzja nakazująca powrót" oznacza decyzję administracyjną lub orzeczenie sądowe, w których stwierdza się lub uznaje, że obywatel państwa trzeciego przebywa w państwie członkowskim nielegalnie, oraz nakłada się lub stwierdza zobowiązanie do powrotu;</p>		<p>Art. 3 pkt 8</p> <p>Art. 303 ust. 1</p>	<p>Art. 3</p> <p>8) powrót – powrót cudzoziemca do jego kraju pochodzenia, państwa tranzytu lub innego państwa trzeciego, do którego zdecydował się powrócić i przez które został przyjęty; (wdrożenie poprzez wskazanie przesłanek wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu)</p> <p>Art. 303. 1. Decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaje się cudzoziemcowi, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przebywa lub przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnej wizy lub innego ważnego dokumentu uprawniającego go do wjazdu na to terytorium i pobytu na nim, jeżeli wiza lub inny dokument są lub były wymagane lub 2) nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po wykorzystaniu dopuszczalnego okresu jego pobytu na terytorium wszystkich lub niektórych państw obszaru Schengen, do którego był uprawniony bez konieczności posiadania wizy, w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu, chyba że umowy międzynarodowe 	
--	--	---	--	--	--	--

				<p>stanowią inaczej, lub</p> <p>3) nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po wykorzystaniu dopuszczalnego okresu jego pobytu wskazanego w wizie Schengen w danym okresie sześciomiesięcznym, liczonym od dnia pierwszego wjazdu, lub po wykorzystaniu- dopuszczalnego okresu pobytu na podstawie wizej krajowej, lub</p> <p>4) wykonuje lub wykonywał pracę bez wymaganego zezwolenia na pracę lub zarejestrowanego w powiatowym urzędzie pracy oświadczenia pracodawcy o zamiarze powierzenia mu wykonywania pracy, lub został ukarany karą grzywny za nielegalne wykonywanie pracy, lub podjął działalność gospodarczą niezgodnie z przepisami obowiązującymi w tym zakresie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub</p> <p>5) nie posiada środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo tranzytu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, i nie ma możliwości wskazania wiarygodnych źródeł uzyskania takich środków finansowych, lub</p> <p>6) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub</p> <p>7) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>Rzeczypospolitej Polskiej w ramach ruchu bezwizowego lub na podstawie wizy Schengen, z wyłączeniem wizy upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na tym terytorium, lub</p> <p>8) dalszy pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej, lub</p> <p>9) przekroczył granicę wbrew przepisom, lub</p> <p>10) został prawomocnie skazany w Rzeczypospolitej Polskiej na karę pozbawienia wolności podlegającą wykonaniu i istnieją podstawy do przeprowadzenia postępowania w sprawie przekazania go za granicę w celu wykonania orzeczonej wobec niego kary, lub</p> <p>11) przebywa poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego może przebywać, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej, lub</p> <p>12) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po upływie okresu pobytu, do którego był uprawniony na podstawie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej, lub</p> <p>13) dalszy pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie stanowił zagrożenie dla zdrowia</p>	
--	--	--	--	---	--

		<p>5) "wydalenie" oznacza wykonanie zobowiązania do powrotu, czyli fizyczny przewóz osoby poza terytorium państwa członkowskiego;</p> <p>6)"zakaz wjazdu" oznacza decyzję administracyjną lub orzeczenie sądowe, które zakazują na określony czas wjazdu i pobytu na terytorium państw członkowskich oraz którym towarzyszy decyzja nakazująca powrót;</p>		<p>Art. 331 ust. 3</p> <p>Art. 320 ust. 1</p> <p>Art. 321</p>	<p>publicznego, co zostało potwierdzone badaniem lekarskim, lub dla stosunków międzynarodowych innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub</p> <p>14) cel i warunki pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są niezgodne z deklarowanymi, chyba że obowiązujące przepisy dopuszczają ich zmianę.</p> <p>Art. 331. 3. Przymusowe wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu polega na doprowadzeniu cudzoziemca do granicy albo do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony. Do doprowadzenia cudzoziemca od granicy do portu lotniczego państwa, do którego zostaje doprowadzony, stosuje się przepisy załącznika do decyzji Rady 2004/573/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie organizacji wspólnych lotów w celu wydalenia z terytorium dwóch lub więcej Państw Członkowskich, obywateli państw trzecich, którzy podlegają indywidualnemu nakazowi wydalenia (Dz.Urz. WE L 261 z 06.08.2004, str. 28).</p> <p>Art. 320. 1. W decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu orzeka się o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen oraz określa się okres tego zakazu.</p> <p>Art. 321. Zakaz, o którym mowa w art. 320 ust. 1, określa się na następujące okresy:</p> <p>1) od 6 miesięcy do 3 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 303</p>	
--	--	--	--	--	--	--

		<p>7) "ryzyko ucieczki" oznacza istnienie w indywidualnych przypadkach powodów, opartych na obiektywnych kryteriach określonych przez prawo, pozwalających sądzić, że obywatel państwa trzeciego, który jest objęty procedurami dotyczącymi powrotu, może uciec;</p> <p>8) "dobrowolny wyjazd" oznacza zastosowanie się do zobowiązania do powrotu w terminie, który został w tym celu określony w decyzji o zobowiązaniu do powrotu;</p> <p>9) "osoby wymagające szczególnego traktowania" oznacza małoletnich, małoletnich bez opieki, osoby</p>	<p>Art. 317 ust. 3</p> <p>Art. 317 ust. 1</p> <p>Art. 305</p>	<p>ust. 1 pkt 1-3, 5, 9, 11, 12 lub 14; 2) od jednego roku do 3 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 303 ust. 1 pkt 4; 3) od 3 lat do 5 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 303 ust. 1 pkt 6, 7, 10 lub 13; 4) 5 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 303 ust. 1 pkt 8.</p> <p>Art. 317. 3. Prawdopodobieństwo ucieczki cudzoziemca istnieje w szczególności, gdy cudzoziemiec:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zadeklarował niepodporządkowanie się obowiązkom wynikającym z otrzymania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu lub 2) nie dysponuje dokumentami poświadczającymi jego tożsamość, lub 3) przekroczył lub usiłował przekroczyć granicę wbrew przepisom, lub 4) wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie obowiązywania wpisu do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub do Systemu Informacyjnego Schengen do celu odmowy wjazdu. <p>Art. 317. 1. W decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu określa się termin dobrowolnego powrotu, który wynosi od 15 do 30 dni, liczony od dnia doręczenia decyzji.</p> <p>Art. 305. Cudzoziemca małoletniego można zobowiązać do powrotu tylko pod opieką jego przedstawiciela ustawowego, chyba że decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu zostanie</p>	
--	--	--	--	--	--

		niepełnosprawne, osoby starsze, kobiety w ciąży, osoby samotnie wychowujące małoletnie dzieci, ofiary tortur, zgwałcenia lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej.		Art. 333	wykonana w taki sposób, że małoletniego przekaże się jego przedstawicielowi ustawowemu albo przedstawicielowi właściwych władz państwa, do którego nastąpi powrót. Art. 333. Decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaną cudzoziemcowi małoletniemu wykonuje się, gdy cudzoziemiec ten ma w państwie, do którego został zobowiązany powrócić, zapewnioną opiekę rodziców, innych osób pełnoletnich lub instytucji opiekuńczych, zgodnie ze standardami określonymi w Konwencji o prawach dziecka, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r.	
4.	Art. 4 ust. 1	Korzystniejsze postanowienia 1. Niniejsza dyrektywa nie narusza korzystniejszych postanowień zawartych w: a) dwu- lub wielostronnych umowach między Wspólnotą lub Wspólnotą i jej państwami członkowskimi i co najmniej jednym państwem trzecim; b) dwu- lub wielostronnych umowach między jednym lub większą liczbą państw członkowskich i jednym lub większą liczbą państw trzecich.	N		Nie wymaga wdrożenia	
	Art. 4 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa nie narusza żadnych przepisów dorobku Wspólnoty w dziedzinie polityki imigracyjnej i azylowej, które mogą być korzystniejsze dla obywatela państwa trzeciego.	N		Nie wymaga wdrożenia	
	Art. 4 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państw członkowskich do przyjęcia lub zachowania przepisów korzystniejszych dla osób objętych jej zakresem zastosowania, o ile przepisy	N		Nie wymaga wdrożenia	

		te są zgodne z niniejszą dyrektywą.				
Art. 4 ust. 4	4. W odniesieniu do obywateli państw trzecich wyłączonych z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. a) państwa członkowskie: a) zapewniają, by ich traktowanie oraz poziom ochrony były nie mniej korzystne, niż przewidziano w art. 8 ust. 4 i 5 (ograniczenia w stosowaniu środków przymusu), art. 9 ust. 2 lit. a (wstrzymanie wydalenia), art. 14 ust. 1 lit. b) i d) (opieka zdrowotna w nagłych wypadkach i uwzględnianie potrzeb osób wymagających szczególnego traktowania) oraz w art. 16 i 17 (warunki pobytu w ośrodku detencyjnym), oraz b) przestrzegają zasady non-refoulement.	T	Art. 31 ust. 1 Art. 304 ust. 5	Art. 31. 1 Cudzoziemca, któremu odmówiono wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, można – w szczególnie uzasadnionych przypadkach, ze względu na jego stan zdrowia – nie przekazywać do państwa trzeciego. Cudzoziemcowi temu w przypadku wystąpienia zagrożenia życia lub zdrowia zapewnia się opiekę medyczną. Art. 304 5 Cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, można – w szczególnie uzasadnionych przypadkach, ze względu na jego stan zdrowia – nie przekazywać do państwa trzeciego. Cudzoziemcowi temu w przypadku wystąpienia zagrożenia życia lub zdrowia zapewnia się opiekę medyczną.	W związku z implementacją art. 4 ust. 4 dyrektywy 2008/115/WE: 1) w zakresie przepisów określających „ <u>ograniczenia w stosowaniu środków przymusu</u> ” należy wskazać, iż zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2011 r. Nr 116, poz. 675, z późn. zm.) funkcjonariusze Straży Granicznej mogą stosować środki przymusu bezpośredniego wyłącznie w razie zagrożenia nienaruszalności granicy państwowej lub niepodporządkowania się wydanym na podstawie prawa poleceniom oraz bezpośredniego zagrożenia dla życia lub zdrowia własnego lub innej osoby. Dodatkowo należy wskazać, iż funkcjonariusze Straży Granicznej mogą stosować środki przymusu bezpośredniego jedynie odpowiadające potrzebie wynikającej z istniejącej sytuacji i niezbędne do osiągnięcia podporządkowania się wydanym poleceniom; 2) w zakresie „ <u>wstrzymania wydalenia</u> ” - przepis nie ma	

					<p>zastosowania. W przypadku gdy cudzoziemiec podlega zakazowi wjazdu zgodnie z art. 13 kodeksu granicznego Schengen cudzoziemcowi wydaje się decyzję o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, natomiast w przypadku gdy cudzoziemiec zostanie zatrzymany w związku z przekroczeniem granicy wbrew przepisom może zostać przekazany do państwa trzeciego na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób. W omawianych przypadkach decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wydaje się;</p> <p>3) w zakresie „<u>opieki zdrowotnej w nagłych wypadkach i uwzględnienia potrzeb osób wymagających szczególnego traktowania</u>” przepis został implementowany:</p> <p>Art. 31. 1 Cudzoziemca, któremu odmówiono wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, można – w szczególnie uzasadnionych przypadkach, ze względu na jego stan zdrowia – nie przekazywać do państwa trzeciego. Cudzoziemcowi temu</p>
--	--	--	--	--	---

					<p>w przypadku wystąpienia zagrożenia życia lub zdrowia zapewnia się opiekę medyczną.</p> <p>Art. 300 5 Cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, można – w szczególnie uzasadnionych przypadkach, ze względu na jego stan zdrowia – nie przekazywać do państwa trzeciego. Cudzoziemcowi temu w przypadku wystąpienia zagrożenia życia lub zdrowia zapewnia się opiekę medyczną.;</p> <p>4) w zakresie „warunków pobytu w ośrodku detencyjnym” przepis nie ma zastosowania. W przypadku gdy cudzoziemiec podlega zakazowi wjazdu zgodnie z art. 13 kodeksu granicznego Schengen cudzoziemcowi wydaje się decyzję o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w związku z czym cudzoziemiec nie przekroczył granicy, nie przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie może być umieszczony w strzeżonym ośrodku oraz nie można wobec niego zastosować aresztu dla cudzoziemców. W przypadku gdy cudzoziemiec zostanie zatrzymany w związku z przekroczeniem granicy</p>
--	--	--	--	--	---

						wbrew przepisom będzie przekazany do państwa trzeciego na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób - przepisów o umieszczeniu cudzoziemca w ośrodku strzeżonym oraz o zastosowaniu wobec cudzoziemca aresztu dla cudzoziemców, wobec tej kategorii cudzoziemców nie stosuje się.
5.	Art. 5	Zasada non-refoulement, dobro dziecka, życie rodzinne i stan zdrowia Wprowadzając w życie niniejszą dyrektywę, państwa członkowskie należycie uwzględniają a) dobro dziecka; b) życie rodzinne; c) stan zdrowia danego obywatela państwa trzeciego i przestrzegają zasady non-refoulement.	T	Art. 304 ust. 1	Art. 304. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 303 ust. 1, decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wydaje się cudzoziemcowi, gdy: 1) posiada status uchodźcy, korzysta z ochrony uzupełniającej lub 2) udzielono mu zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany lub zachodzą przesłanki do ich udzielenia, lub 3) udzielono mu zezwolenia, o którym mowa w art. 188 pkt 6 lub 7, lub 4) jest małżonkiem obywatela polskiego albo cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt stały lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jego dalszy pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że celem zawarcia związku małżeńskiego lub jego istnienia jest obejście przepisów niniejszej ustawy, lub	

				<p>5) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23, upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na tym terytorium, zezwolenia, o którym mowa w art. 182 ust. 1, albo zezwolenia, o którym mowa w art. 177, lub</p> <p>6) udzielono mu zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub</p> <p>7) posiada zezwolenie pobytowe lub inne zezwolenie uprawniające do pobytu, udzielone przez inne państwo obszaru Schengen, i jego dalszy pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że cudzoziemiec nie udał się niezwłocznie na terytorium tego państwa obszaru Schengen po pouczeniu go przez organ właściwy do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, lub</p> <p>8) jest czasowo oddelegowany w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz jest uprawniony do przebywania i zatrudnienia na terytorium tego państwa, jeżeli decyzja</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu miałyby zostać wydana z uwagi na przebywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnej wizy lub innego ważnego dokumentu uprawniającego do wjazdu na to terytorium i pobytu na nim lub ze względu na przekroczenie lub usiłowanie przekroczenia granicy wbrew przepisom, lub</p> <p>9) może zostać niezwłocznie przekazany do państwa trzeciego na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób po uprzednim zatrzymaniu go w związku z przekroczeniem granicy wbrew przepisom, lub</p> <p>10) może być niezwłocznie doprowadzony do granicy, jeżeli został zatrzymany w strefie nadgranicznej bezpośrednio po nieumyślnym przekroczeniu granicy wbrew przepisom, lub</p> <p>11) może zostać niezwłocznie przekazany do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób, lub</p> <p>12) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 171.</p>	
			Art. 352 pkt 2	Art. 352. Zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udziela się cudzoziemcowi, jeżeli	

				<p>Art. 182 ust. 1 pkt 2</p>	<p>zobowiązanie go do powrotu: 2) jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu właściwego do przymusowego wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu i od cudzoziemca, lub Art. 182. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na okoliczności wymagające krótkotrwałego pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej można udzielić cudzoziemcowi, który przebywa na tym terytorium, jeżeli: 2) obecności cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga jego wyjątkowa sytuacja osobista, lub</p>	
6.	Art. 6 ust. 1	<p>Decyzja o zobowiązaniu do powrotu 1. Bez uszczerbku dla wyjątków, o których mowa w ust. 2–5, państwa członkowskie wydają decyzję nakazującą powrót każdemu obywatelowi państwa trzeciego nielegalnie przebywającemu na ich terytorium.</p>	T	<p>Art. 303 ust. 1</p>	<p>Art. 303. 1. Decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaje się cudzoziemcowi, gdy: 1) przebywa lub przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnej wizy lub innego ważnego dokumentu uprawniającego go do wjazdu na to terytorium i pobytu na nim, jeżeli wiza lub inny dokument są lub były wymagane lub 2) nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po wykorzystaniu dopuszczalnego okresu jego pobytu na terytorium wszystkich lub niektórych państw obszaru Schengen, do którego był uprawniony bez konieczności posiadania wizy, w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej, lub 3) nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po wykorzystaniu dopuszczalnego okresu jego pobytu wskazanego w wizie Schengen w</p>	

				<p>danym okresie sześciomiesięcznym, liczonym od dnia pierwszego wjazdu, lub po wykorzystaniu- dopuszczalnego okresu pobytu na podstawie wizej krajowej, lub</p> <p>4) wykonuje lub wykonywał pracę bez wymaganego zezwolenia na pracę lub zarejestrowanego w powiatowym urzędzie pracy oświadczenia pracodawcy o zamiarze powierzenia mu wykonywania pracy, lub został ukarany karą grzywny za nielegalne wykonywanie pracy, lub podjął działalność gospodarczą niezgodnie z przepisami obowiązującymi w tym zakresie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub</p> <p>5) nie posiada środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo tranzytu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, i nie ma możliwości wskazania wiarygodnych źródeł uzyskania takich środków finansowych, lub</p> <p>6) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub</p> <p>7) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach ruchu bezwizowego lub na podstawie wizej Schengen, z wyłączeniem wizej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>i pobytu na tym terytorium, lub</p> <p>8) dalszy pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej, lub</p> <p>9) przekroczył granicę wbrew przepisom, lub</p> <p>10) został prawomocnie skazany w Rzeczypospolitej Polskiej na karę pozbawienia wolności podlegającą wykonaniu i istnieją podstawy do przeprowadzenia postępowania w sprawie przekazania go za granicę w celu wykonania orzeczonej wobec niego kary, lub</p> <p>11) przebywa poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego może przebywać, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej, lub</p> <p>12) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po upływie okresu pobytu, do którego był uprawniony na podstawie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej, lub</p> <p>13) dalszy pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie stanowił zagrożenie dla zdrowia publicznego, co zostało potwierdzone badaniem lekarskim, lub dla stosunków międzynarodowych innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub</p> <p>14) cel i warunki pobytu cudzoziemca</p>	
--	--	--	--	---	--

					na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są niezgodne z deklarowanymi, chyba że obowiązujące przepisy dopuszczają ich zmianę.	
Art. 6 ust. 2	2. Obywatele państw trzecich nielegalnie przebywający na terytorium jednego z państw członkowskich oraz posiadający ważne zezwolenie na pobyt lub inne zezwolenie upoważniające ich do pobytu wydane przez inne państwo członkowskie, mają obowiązek natychmiast udać się na terytorium tego państwa członkowskiego. Jeżeli dany obywatel państwa trzeciego nie wypełni tego obowiązku lub gdy natychmiastowy wyjazd danego obywatela państwa trzeciego jest konieczny ze względów porządku publicznego lub bezpieczeństwa narodowego, zastosowanie ma ust. 1.	T	Art. 316	Art. 316. 1. Organ właściwy do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu w przypadkach, o których mowa w art. 303 ust. 1 pkt 1-7 i 9-14, poucza cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt lub inne zezwolenie uprawniające go do pobytu, udzielone przez inne państwo obszaru Schengen, o obowiązku niezwłocznego wyjazdu na terytorium tego państwa. 2. Organ właściwy do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu odnotowuje dokonanie pouczenia, o którym mowa w ust. 1, w rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 6. 3. Pouczenie, o którym mowa w ust. 1, następuje w formie pisemnej i w języku zrozumiałym dla cudzoziemca.		
Art. 6 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą wstrzymać się od wydania decyzji nakazującej powrót wobec obywatela państwa trzeciego nielegalnie przebywającego na ich terytorium, jeżeli dany obywatel państwa trzeciego zostanie przyjęty przez inne państwo członkowskie na podstawie dwustronnych umów lub porozumień obowiązujących w chwili wejścia w życie niniejszej dyrektywy. W takim przypadku państwo członkowskie, które przyjęło danego obywatela państwa trzeciego, stosuje ust. 1.	T	Art. 304 ust. 1 pkt 11	Art. 304. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 303 ust. 1, decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wydaje się cudzoziemcowi, gdy: 11) może zostać przekazany niezwłocznie do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób, lub		
Art. 6 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą w dowolnym momencie postanowić o wydaniu obywatelowi państwa	T	Art. 182	Art. 182. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na okoliczności wymagające krótkotrwałego pobytu cudzoziemca na		

	<p>trzeciego nielegalnie przebywającego na ich terytorium, niezależnego zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia upoważniającego go do pobytu, ze względu na jego ciężką sytuację albo z przyczyn humanitarnych lub z innych przyczyn. W takim przypadku nie wydaje się decyzji nakazującej powrót. Jeżeli decyzja nakazująca powrót została już wydana, należy ją uchylić lub zawiesić na okres ważności wspomnianego zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia upoważniającego do pobytu.</p>			<p>terytorium Rzeczypospolitej Polskiej można udzielić cudzoziemcowi, który przebywa na tym terytorium, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jest obowiązany do osobistego stawiennictwa przed polskim organem władzy publicznej lub 2) obecności cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga jego wyjątkowa sytuacja osobista, lub 3) obecności cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga interes Rzeczypospolitej Polskiej. <p>2. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, można udzielić na okres niezbędny do realizacji celu, ze względu na który zezwolenie zostało udzielone, nie dłuższy jednak niż 6 miesięcy.</p> <p>3. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, można udzielić także, gdy okoliczności ubiegania się o to zezwolenie nie uzasadniają pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące.</p>	
Art. 6 ust. 5	<p>5. Jeżeli wobec obywatela państwa trzeciego nielegalnie przebywającego na terytorium danego państwa członkowskiego toczy się procedura mająca na celu przedłużenie ważności zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia upoważniającego do pobytu, wspomniane państwo członkowskie rozważa wstrzymanie się od wydania decyzji nakazującej powrót aż do zakończenia toczącej się procedury, bez uszczerbku dla ust. 6.</p>	T	Art. 183	<p>Art. 183. W postępowaniu w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 182 ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 99 ust. 1 pkt 2, 3 i 6-8.</p>	
Art. 6 ust. 6	<p>6. Niniejsza dyrektywa nie wyklucza podejmowania przez państwa członkowskie decyzji o zakończeniu</p>	T	Art. 331	<p>Art. 331. 1. W przypadku gdy cudzoziemiec nie opuścił dobrowolnie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p>	

		<p>legalnego pobytu wraz z decyzją nakazującą powrót lub decyzją o wykonaniu wydalenia lub zakazem wjazdu, w ramach jednej decyzji administracyjnej lub orzeczenia sądowego, zgodnie z ich prawem krajowym, bez uszczerbku dla gwarancji proceduralnych przewidzianych w rozdziale III i w innych odpowiednich przepisach prawa wspólnotowego i krajowego.</p>		<p>w terminie określonym w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, decyzja ta podlega przymusowemu wykonaniu.</p> <p>2. Poza przypadkiem, o którym mowa w ust.1, przymusowe wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu następuje, gdy:</p> <p>1) w decyzji tej nie został określony termin dobrowolnego powrotu lub</p> <p>2) po wydaniu tej decyzji:</p> <p>a) zaistniało prawdopodobieństwo ucieczki cudzoziemca, lub</p> <p>b) dalszy pobyt cudzoziemca może stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p> <p>3. Przymusowe wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu polega na doprowadzeniu cudzoziemca do granicy albo do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony. Do doprowadzenia cudzoziemca od granicy do portu lotniczego państwa, do którego zostaje doprowadzony, stosuje się przepisy załącznika do decyzji Rady 2004/573/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie organizacji wspólnych lotów w celu wydalenia z terytorium dwóch lub więcej Państw Członkowskich, obywateli państw trzecich, którzy podlegają indywidualnemu nakazowi wydalenia (Dz.Urz. WE L 261 z 06.08.2004, str. 28).</p> <p>4. Doprowadzenie cudzoziemca wykonuje:</p> <p>1) do granicy – komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca;</p>	
--	--	--	--	--	--

					2) od granicy do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego następuje powrót – Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce, w którym cudzoziemiec przekracza granicę. 5. Komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce, w którym cudzoziemiec przekracza granicę, odnotowuje w rejestrze spraw dotyczących zobowiązania cudzoziemca do powrotu datę opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
7.	Art. 7 ust.1	Dobrowolny wyjazd 1. Bez uszczerbku dla wyjątków, o których mowa w ust. 2 i 4, w decyzji nakazującej powrót wyznacza się odpowiedni termin dobrowolnego wyjazdu, który wynosi od siedmiu do trzydziestu dni. Państwa członkowskie mogą określić w prawie krajowym, że termin ten jest wyznaczany jedynie na wniosek danego obywatela państwa trzeciego. W takim przypadku państwa członkowskie informują danych obywateli państw trzecich o możliwości złożenia takiego wniosku. Przewidziany wyżej termin nie pozbawia danych obywateli państw trzecich możliwości wcześniejszego wyjazdu.	T	Art. 317 ust. 1	Art. 317. 1. W decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu określa się termin dobrowolnego powrotu, który wynosi od 15 do 30 dni, liczony od dnia doręczenia decyzji.	
	Art. 7 ust. 2	2. Jeżeli jest to konieczne, państwa członkowskie przedłużają termin dobrowolnego wyjazdu, uwzględniając w danym przypadku szczególne okoliczności, takie jak długość pobytu, obecność dzieci uczęszczających do szkoły oraz	T	Art. 318	Art. 318. 1. Organ, wydając decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, może przedłużyć termin dobrowolnego powrotu w niej określony, jeżeli cudzoziemiec jest obowiązany do osobistego stawiennictwa przed polskim organem władzy publicznej lub jego	

		istnienie innych związków rodzinnych i społecznych.			obecności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga interes Rzeczypospolitej Polskiej lub wyjątkowa sytuacja osobista cudzoziemca, wynikająca w szczególności z długości pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z łączących cudzoziemca więzi o charakterze rodzinnym i społecznym lub z potrzeby kontynuowania nauki przez małoletnie dziecko cudzoziemca. 2. Organ, który wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, może przedłużyć termin dobrowolnego powrotu w niej określony z powodu okoliczności, o których mowa w ust. 1, także po jej wydaniu, jednorazowo, na wniosek cudzoziemca. 3. Termin dobrowolnego powrotu nie może być dłuższy niż jeden rok.	
Art. 7 ust. 3		3. Niektóre obowiązki mające na celu uniknięcie ryzyka ucieczki, takie jak regularne zgłaszanie się do danego organu, wpłacenie odpowiedniej kaucji, dostarczenie dokumentów lub obowiązek przebywania w określonym miejscu, mogą zostać nałożone na czas trwania okresu, w którym ma nastąpić dobrowolny wyjazd.	T	Art. 319	Art. 319. 1. W decyzji o przedłużeniu terminu dobrowolnego powrotu można, do czasu dobrowolnego powrotu, zobowiązać cudzoziemca do: 1) zgłaszania się w określonych odstępach czasu do organu wskazanego w decyzji - do dnia, w którym nastąpi dobrowolny powrót; 2) wpłaty zabezpieczenia pieniężnego w wysokości określonej w decyzji, nie niższej niż dwukrotność minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę; 3) przekazania do depozytu organowi wskazanemu w decyzji dokumentu podróży; 4) zamieszkiwania w wyznaczonym w decyzji miejscu - do dnia, w którym nastąpi dobrowolny powrót.	

					<p>2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, można orzec o zastosowaniu jednego lub więcej środków, o których mowa w ust. 1.</p> <p>3. Zabezpieczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, i dokument podróży, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, przechowuje się do czasu okazania przez cudzoziemca biletu na podróż powrotną.</p> <p>4. Cudzoziemcowi nie wolno zmieniać miejsca zamieszkania wyznaczonego w decyzji o przedłużeniu terminu dobrowolnego powrotu, bez zmiany tej decyzji.</p>	
Art. 7 ust. 4	<p>4. Jeżeli istnieje ryzyko ucieczki lub jeżeli wniosek o pozwolenie na legalny pobyt został odrzucony jako oczywiście bezzasadny lub zawierający fałszywe informacje, lub jeżeli dana osoba stanowi zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego, państwo członkowskie może wstrzymać się od wyznaczenia terminu dobrowolnego wyjazdu, lub może wyznaczyć termin krótszy niż siedem dni.</p>	T	Art. 317 ust. 2 i 3	<p>Art. 317 2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, nie określa się terminu dobrowolnego powrotu cudzoziemca, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) istnieje prawdopodobieństwo ucieczki cudzoziemca lub 2) dalszy pobyt cudzoziemca może stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. <p>3. Prawdopodobieństwo ucieczki cudzoziemca istnieje w szczególności, gdy cudzoziemiec:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zadeklarował niepodporządkowanie się obowiązkom wynikającym z otrzymania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu lub 2) nie dysponuje dokumentami poświadczającymi jego tożsamość, lub 3) przekroczył lub usiłował przekroczyć granicę wbrew przepisom, lub 4) wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie obowiązywania wpisu do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub do Systemu 		

					Informacyjnego Schengen do celu odmowy wjazdu.	
8.	Art. 8 ust. 1	<p>Wydalenie</p> <p>1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do wykonania decyzji nakazującej powrót jeżeli żaden termin dobrowolnego wjazdu nie został wyznaczony zgodnie z art. 7 ust. 4 lub jeżeli zobowiązanie do powrotu nie zostało wykonane w terminie dobrowolnego wjazdu, zgodnie z art. 7.</p>	T	Art. 331	<p>Art. 331. 1. W przypadku gdy cudzoziemiec nie opuścił dobrowolnie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, decyzja ta podlega przymusowemu wykonaniu.</p> <p>2. Poza przypadkiem, o którym mowa w ust. 1, przymusowe wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu następuje, gdy:</p> <p>1) w decyzji tej nie został określony termin dobrowolnego powrotu lub</p> <p>2) po wydaniu tej decyzji:</p> <p>a) zaistniało prawdopodobieństwo ucieczki cudzoziemca, lub</p> <p>b) dalszy pobyt cudzoziemca może stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p> <p>3. Przymusowe wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu polega na doprowadzeniu cudzoziemca do granicy albo do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony. Do doprowadzenia cudzoziemca od granicy do portu lotniczego państwa, do którego zostaje doprowadzony, stosuje się przepisy załącznika do decyzji Rady 2004/573/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie organizacji wspólnych lotów w celu wydalenia z terytorium dwóch lub więcej Państw Członkowskich, obywateli państw trzecich, którzy podlegają indywidualnemu nakazowi wydalenia (Dz.Urz. WE L 261 z</p>	

				06.08.2004, str. 28). 4. Doprowadzenie cudzoziemca wykonuje: 1) do granicy – komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca; 2) od granicy do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego następuje powrót – Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce, w którym cudzoziemiec przekracza granicę. 5. Komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce, w którym cudzoziemiec przekracza granicę, odnotowuje w rejestrze spraw dotyczących zobowiązania cudzoziemca do powrotu datę opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
Art. 8 ust. 2	2. Jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło termin dobrowolnego wyjazdu zgodnie z art. 7, decyzja nakazująca powrót może być wykonana dopiero po wygaśnięciu tego terminu, chyba że pojawi się w tym okresie ryzyko, o którym mowa w art. 7 ust. 4.	T	Art. 331 ust. 1	Art. 331. 1. W przypadku gdy cudzoziemiec nie opuścił dobrowolnie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, decyzja ta podlega przymusowemu wykonaniu.	
Art. 8 ust. 3	3. Państwo członkowskie może wydawać odrębne decyzje administracyjne lub orzeczenia sądowe nakazujące wydalenie.	N		Przepis nie będzie wykorzystany	
Art. 8 ust. 4	4. Jeżeli państwa członkowskie stosują – w ostateczności – środki przymusu w celu przeprowadzenia wydalenia obywatela państwa trzeciego, który sprzeciwia się temu wydaleniu, środki te muszą być proporcjonalne i nie mogą obejmować użycia siły	T	Art. 23 Ustawy o Straży Granicznej	Art. 23 1. W razie zagrożenia nienaruszalności granicy państwowej lub niepodporządkowania się wydanym na podstawie prawa poleceniom oraz bezpośredniego zagrożenia dla życia lub zdrowia własnego lub innej osoby, funkcjonariusze mogą używać	Uwaga Ustawa z dnia 19 kwietnia 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (ustawa wchodzi w życie z dniem 5 czerwca 2013 r.).

	przekraczającego rozsądne granice. Są one stosowane w sposób przewidziany w prawie krajowym, z poszanowaniem praw podstawowych i należnym szacunkiem dla godności i nietykalności cielesnej danego obywatela państwa trzeciego.			następujących środków przymusu bezpośredniego: 1) fizycznych i technicznych środków służących do obezwładniania bądź do konwojowania osób oraz do zatrzymywania pojazdów; 2) indywidualnych, chemicznych środków obezwładniających; 3) psów służbowych; 4) pałek służbowych; 5) pocisków niepenetracyjnych, miotanych z broni palnej; 6) paralizatorów elektrycznych. 2. W przypadkach określonych w ust. 1 mogą być stosowane jedynie środki przymusu bezpośredniego, odpowiadające potrzebie wynikającej z istniejącej sytuacji i niezbędne do osiągnięcia podporządkowania się wydanym poleceniom.	
Art. 8 ust. 5	5. Jeżeli wydalenie następuje drogą powietrzną, państwa członkowskie uwzględniają wspólne wytyczne w sprawie postanowień dotyczących bezpieczeństwa w odniesieniu do wspólnych wydań drogą powietrzną, załączone do decyzji 2004/573/WE.	N	Art. 331 ust. 3	Art. 331. 3. Przymusowe wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu polega na doprowadzeniu cudzoziemca do granicy albo do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony. Do doprowadzenia cudzoziemca od granicy do portu lotniczego państwa, do którego zostaje doprowadzony, stosuje się przepisy załącznika do decyzji Rady 2004/573/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie organizacji wspólnych lotów w celu wydalenia z terytorium dwóch lub więcej Państw Członkowskich, obywateli państw trzecich, którzy podlegają indywidualnemu nakazowi wydalenia (Dz.Urz. WE L 261 z 06.08.2004, str. 28).	

	Art. 8 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają skuteczny system monitorowania powrotów przymusowych.	T	Art. 334	<p>Art. 334. 1. Przedstawiciele organizacji pozarządowych zajmujących się udzielaniem pomocy cudzoziemcom mogą być obecni jako obserwatorzy w toku działań związanych z doprowadzeniem cudzoziemca do granicy albo do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony, podejmowanych w związku z przymusowym wykonaniem decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu.</p> <p>2. Koszty przejazdu nie więcej niż dwóch przedstawicieli organizacji pozarządowych, o których mowa w ust. 1, od granicy do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego cudzoziemiec zostaje doprowadzony, są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.</p> <p>3. Finansowanie kosztów przejazdu następuje w przypadku, gdy doprowadzanych jest co najmniej pięciu cudzoziemców oraz gdy doprowadzenie odbywa się statkiem morskim lub wycarterowanym statkiem powietrznym.</p> <p>4. Przedstawiciele organizacji pozarządowych, o których mowa w ust. 1, mają w toku działań związanych z doprowadzeniem cudzoziemca do granicy albo do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony, prawo do:</p> <p>1) obserwowania przebiegu wszystkich czynności podejmowanych wobec cudzoziemca od rozpoczęcia do zakończenia doprowadzenia, w celu potwierdzenia poszanowania godności</p>	
--	----------------------	--	----------	-----------------	--	--

				<p>i praw cudzoziemca w toku tych czynności;</p> <p>2) porozumiewania się z doprowadzonym cudzoziemcem, o ile nie zakłóca to czynności związanych z doprowadzeniem.</p> <p>5. Funkcjonariusz Straży Granicznej, przed rozpoczęciem doprowadzenia cudzoziemca do granicy albo do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony, informuje przedstawicieli organizacji pozarządowych, o których mowa w ust. 1, o zasadach obowiązujących podczas doprowadzenia, w szczególności dotyczących przebiegu doprowadzenia oraz warunków bezpieczeństwa.</p> <p>6. Przedstawiciele organizacji pozarządowych, o których mowa w ust. 1, są obowiązani:</p> <p>1) przestrzegać zasad obowiązujących podczas doprowadzenia cudzoziemca do granicy albo do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony;</p> <p>2) wykonywać polecenia funkcjonariuszy Straży Granicznej w przypadku wystąpienia zagrożenia, w szczególności zamachu na doprowadzających funkcjonariuszy, lub w razie podjęcia przez cudzoziemca próby ucieczki.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) sposób i termin informowania przedstawicieli organizacji pozarządowych, o których mowa w ust. 1, o przygotowywanym doprowadzeniu cudzoziemca do granicy albo do portu lotniczego albo morskiego państwa, do</p>	
--	--	--	--	--	--

					którego zostaje doprowadzony, oraz sposób i termin potwierdzania udziału tych przedstawicieli w doprowadzeniu; 2) sposób dokumentowania przez przedstawicieli organizacji pozarządowych, o których mowa w ust. 1, przebiegu doprowadzenia cudzoziemca do granicy albo do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony, oraz termin przekazywania tej dokumentacji Komendantowi Głównemu Straży Granicznej – uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnej organizacji doprowadzenia oraz wymiany informacji w tym zakresie.	
9.	Art. 9 ust. 1	Wstrzymanie wydalenia 1. Państwa członkowskie przesuwają termin wydalenia: a) jeżeli miałyby ono naruszać zasadę non-refoulement, lub b) dopóki obowiązuje zawieszenie wykonania decyzji nakazującej powrót, przyznane zgodnie z art. 13 ust. 2.	T	Art. 307 ust. 1	Art. 307. 1. Postępowanie w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu zawiesza się w przypadku wszczęcia postępowania w sprawie nadania cudzoziemcowi statusu uchodźcy lub udzielenia mu zezwolenia, o którym mowa w art. 177.	
	Art. 9 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą wstrzymać wydalenie na odpowiedni okres, uwzględniając szczególne okoliczności w danym przypadku. Państwa członkowskie uwzględniają w szczególności: a) stan fizyczny i psychiczny obywatela państwa trzeciego; b) względy techniczne, takie jak brak możliwości transportu, niemożność wydalenia z powodu braku ustalenia jej tożsamości.	N		Nie wymaga wdrożenia	

	Art. 9 ust. 3	3. Jeżeli wydalenie zostaje wstrzymane zgodnie z ust. 1 i 2, na danego obywatela państwa trzeciego mogą zostać nałożone obowiązki określone w art. 7 ust. 3.	T	Art. 319	Art. 319. 1. W decyzji o przedłużeniu terminu dobrowolnego powrotu można, do czasu dobrowolnego powrotu, zobowiązać cudzoziemca do: 1) zgłaszania się w określonych odstępach czasu do organu wskazanego w decyzji - do dnia, w którym nastąpi dobrowolny powrót; 2) wpłaty zabezpieczenia pieniężnego w wysokości określonej w decyzji, nie niższej niż dwukrotność minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę; 3) przekazania do depozytu organowi wskazanemu w decyzji dokumentu podróży; 4) zamieszkiwania w wyznaczonym w decyzji miejscu - do dnia, w którym nastąpi dobrowolny powrót. 2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, można orzec o zastosowaniu jednego lub więcej środków, o których mowa w ust. 1. 3. Zabezpieczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, i dokument podróży, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, przechowuje się do czasu okazania przez cudzoziemca biletu na podróż powrotną. 4. Cudzoziemcowi nie wolno zmieniać miejsca zamieszkania wyznaczonego w decyzji o przedłużeniu terminu dobrowolnego powrotu, bez zmiany tej decyzji.	
10.	Art. 10 ust. 1	Powrót i wydalenie małoletnich bez opieki 1. Przed podjęciem decyzji o wydaniu decyzji nakazującej powrót wobec małoletniego bez opieki, zostaje mu przyznana odpowiednia	T	Art. 305	Art. 305. Cudzoziemca małoletniego można zobowiązać do powrotu tylko pod opieką jego przedstawiciela ustawowego, chyba że decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu zostanie wykonana w taki sposób, że małoletniego	

		pomoc, z należyтым uwzględnieniem dobra dziecka.			prześle się jego przedstawicielowi ustawowemu albo przedstawicielowi właściwych władz państwa, do którego nastąpi powrót.	
	Art. 10 ust. 2	2. Przed wydaleniem małoletniego bez opieki z terytorium danego państwa członkowskiego, organy tego państwa członkowskiego upewniają się, że zostanie on przekazany członkowi swojej rodziny lub wyznaczonemu opiekunowi albo zostanie umieszczony w odpowiednim ośrodku w państwie, do którego następuje wydalenie	T	Art. 333	Art. 333. Decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaną cudzoziemcowi małoletniemu wykonuje się, gdy cudzoziemiec ten ma w państwie, do którego został zobowiązany powrócić, zapewnioną opiekę rodziców, innych osób pełnoletnich lub instytucji opiekuńczych, zgodnie ze standardami określonymi w Konwencji o prawach dziecka, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r.	
11.	Art. 11 ust. 1	Zakaz wjazdu 1. Decyzji nakazującej powrót towarzyszy zakaz wjazdu: a) jeżeli nie wyznaczono terminu dobrowolnego wjazdu, lub b) jeżeli zobowiązanie do powrotu nie zostało wykonane. W innych przypadkach decyzjom nakazującym powrót może towarzyszyć zakaz wjazdu.	T	Art. 320	Art. 320. 1. W decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu orzeka się o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen oraz określa się okres tego zakazu. 2. Zakaz ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen orzeka się w przypadku wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, w której: 1) nie określono terminu dobrowolnego powrotu; 2) określono termin dobrowolnego powrotu - na wypadek jeżeli cudzoziemiec w tym terminie: a) nie opuści terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub b) przekroczy lub będzie usiłował przekroczyć granicę niezgodnie z przepisami.	

					3. Zakaz ponownego wjazdu tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej orzeka się w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydawanej cudzoziemcowi: 1) posiadającemu ochronę międzynarodową w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, któremu cofnięto zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE lub 2) o którym mowa w art. 317 ust. 7 lub 8
Art. 11 ust. 2	2. Czas trwania zakazu wjazdu jest określany, z należyтым uwzględnieniem wszystkich istotnych dla danego przypadku okoliczności i co do zasady nie przekracza pięciu lat. Może on być jednak dłuższy niż pięć lat, jeżeli obywatel państwa trzeciego stanowi poważne zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego.	T	Art. 321	Art. 321. Zakaz, o którym mowa w art. 320 ust. 1, określa się na następujące okresy: 1) od 6 miesięcy do 3 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 303 ust. 1 pkt 1-3, 5, 9, 11, 12 lub 14; 2) od 1 roku do 3 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 303 ust. 1 pkt 4; 3) od 3 lat do 5 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 303 ust. 1 pkt 6, 7, 10 lub 13; 4) 5 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 303 ust. 1 pkt 8.	
Art. 11 ust. 3	3. Państwa członkowskie rozważają cofnięcie lub zawieszenie zakazu wjazdu, jeżeli obywatel państwa trzeciego, który podlega zakazowi wjazdu wydanemu zgodnie z ust. 1 akapit drugi, jest w stanie wykazać, że opuścił terytorium państwa członkowskiego, w pełni przestrzegając decyzji nakazującej powrót. Ofiary handlu ludźmi, którym wydano zezwolenie na pobyt zgodnie z dyrektywą Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie	T	Art. 322	Art. 322. 1. Organ, który wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, na wniosek cudzoziemca, w drodze decyzji, może cofnąć zakaz, o którym mowa w art. 330 ust. 1, jeżeli cudzoziemiec wykáže, że: 1) wykonał obowiązki wynikające z decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu lub 2) jego ponowny wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen ma nastąpić ze względu na uzasadnione okoliczności, zwłaszcza ze względów humanitarnych, lub 3) została mu przyznana pomoc	

	<p>dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub wcześniej byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami [11], nie podlegają zakazowi wjazdu, bez uszczerbku dla ust. 1 akapit pierwszy pkt b) oraz pod warunkiem, że dany obywatel państwa trzeciego nie stanowi zagrożenia dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego.</p> <p>W indywidualnych przypadkach państwa członkowskie mogą wstrzymać się od wydania zakazu wjazdu lub zawiesić go z przyczyn humanitarnych.</p> <p>W indywidualnych przypadkach lub w niektórych kategoriach przypadków państwa członkowskie mogą cofnąć lub zawiesić zakaz wjazdu z innych przyczyn.</p>			<p>w dobrowolnym powrocie.</p> <p>2. Zakazu, o którym mowa w art. 320 ust. 1, nie cofa się, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wjazd lub pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej lub 2) cudzoziemiec nie uiścił kosztów związanych z wydaniem i wykonaniem decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, które był obowiązany ponieść. 	
Art. 11 ust. 4	<p>4. Jeżeli państwo członkowskie rozważa możliwość wydania zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia upoważniającego do pobytu obywatelowi państwa trzeciego, wobec którego w innym państwie członkowskim wydany został zakaz wjazdu, zasięga ono najpierw opinii państwa członkowskiego, które wydało ten zakaz wjazdu oraz bierze pod uwagę jego interesy zgodnie z art. 25 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen [12].</p>	T	Art. 110	<p>Art. 110. 1. Jeżeli dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, zezwolenia na pobyt czasowy można udzielić tylko w razie istnienia poważnych przyczyn uzasadniających jego udzielenie, zwłaszcza ze względów humanitarnych lub z powodu zobowiązań międzynarodowych, z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wojewoda:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozpatrując wniosek o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt 	

				<p>czasowy, zasięga opinii państwa obszaru Schengen, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji;</p> <p>2) informuje właściwy organ innego państwa obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy.</p>	
Art. 11 ust. 5	<p>5. Ust. 1–4 mają zastosowanie bez uszczerbku dla prawa do międzynarodowej ochrony, określonej w art. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony, w państwach członkowskich.</p>	T	Art. 304	<p>Art. 304. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 303 ust. 1, decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wydaje się cudzoziemcowi, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada status uchodźcy, korzysta z ochrony uzupełniającej lub 2) udzielono mu zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany lub zachodzą przesłanki do ich udzielenia, lub 3) udzielono mu zezwolenia, o którym mowa w art. 188 pkt 6 lub 7, lub 4) jest małżonkiem obywatela polskiego albo cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt stały lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jego dalszy pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że celem zawarcia związku małżeńskiego lub jego istnienia jest obejście przepisów niniejszej ustawy, lub 5) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23, upoważniającej tylko do 	

				<p>wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na tym terytorium, zezwolenia, o którym mowa w art. 182 ust. 1, albo zezwolenia, o którym mowa w art. 177, lub</p> <p>6) udzielono mu zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub</p> <p>7) posiada zezwolenie pobytowe lub inne zezwolenie uprawniające do pobytu, udzielone przez inne państwo obszaru Schengen, i jego dalszy pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że cudzoziemiec nie udał się niezwłocznie na terytorium tego państwa obszaru Schengen po pouczeniu go przez organ właściwy do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, lub</p> <p>8) jest czasowo oddelegowany w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz jest uprawniony do przebywania i zatrudnienia na terytorium tego państwa, jeżeli decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu miałaby zostać wydana z uwagi na przebywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnej wizy</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>lub innego ważnego dokumentu uprawniającego do wjazdu na to terytorium i pobytu na nim lub ze względu na przekroczenie lub usiłowanie przekroczenia granicy wbrew przepisom, lub</p> <p>9) może zostać niezwłocznie przekazany do państwa trzeciego na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób po uprzednim zatrzymaniu go w związku z przekroczeniem granicy wbrew przepisom, lub</p> <p>10) może być niezwłocznie doprowadzony do granicy, jeżeli został zatrzymany w strefie nadgranicznej bezpośrednio po nieumyślnym przekroczeniu granicy wbrew przepisom, lub</p> <p>11) może zostać niezwłocznie przekazany do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób, lub</p> <p>12) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 171.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w art. 303 ust. 1 pkt 1, decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wydaje się, gdy cudzoziemiec zgodnie z przepisami art. 120 i 135 wystąpił o zmianę decyzji, o których mowa w tych przepisach, do czasu zakończenia postępowania w sprawie zmiany tych decyzji.</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>3. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lub art. 33 ust. 2 Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, sporządzonej w Genewie dnia 28 lipca 1951 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 119, poz. 515 i 516).</p> <p>4. Odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu, jeżeli toczy się postępowanie w sprawie nadania temu cudzoziemcowi statusu uchodźcy, chyba że cudzoziemiec złożył kolejny wniosek w sprawie nadania mu statusu uchodźcy.</p> <p>5. Cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, można – w szczególnie uzasadnionych przypadkach, ze względu na jego stan zdrowia – nie przekazywać do państwa trzeciego. Cudzoziemcowi temu w przypadku wystąpienia zagrożenia życia lub zdrowia zapewnia się opiekę medyczną.</p> <p>6. Koszty zapewnienia opieki medycznej, o której mowa w ust. 5, są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków pozostających w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.</p>	
12.	Art. 12 ust. 1	<p>Forma</p> <p>1. Decyzje nakazujące powrót oraz, w stosownych przypadkach, decyzje o zakazie wjazdu lub o wykonaniu wydalenia wydawane są w formie pisemnej i zawierają uzasadnienie faktyczne i prawne, a także informacje o dostępnych środkach odwoławczych. Można ograniczyć uzasadnienie faktyczne, jeżeli prawo krajowe pozwala na ograniczenie prawa do</p>	T	<p>Art. 107 Kodeks postępowania administracyjnego</p>	<p>Art. 107. § 1. Decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu</p>

	informacji, w szczególności w celu ochrony bezpieczeństwa narodowego, obronności, bezpieczeństwa publicznego oraz w celu zapobiegania przestępstwom karnym, prowadzenia dochodzenia w sprawie, wykrywania i ścigania przestępstw karnych.			elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi. § 2. Przepisy szczególne mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać decyzja. § 3. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. § 4. Można odstąpić od uzasadnienia decyzji, gdy uwzględnia ona w całości żądanie strony; nie dotyczy to jednak decyzji rozstrzygających sporne interesy stron oraz decyzji wydanych na skutek odwołania. § 5. Organ może odstąpić od uzasadnienia decyzji również w przypadkach, w których z dotychczasowych przepisów ustawowych wynikała możliwość zaniechania lub ograniczenia uzasadnienia ze względu na interes bezpieczeństwa Państwa lub porządek publiczny.	
Art. 12 ust. 2	2. Państwa członkowskie na żądanie zapewniają pisemne lub ustne tłumaczenie głównych elementów decyzji dotyczących powrotu, o	T	Art. 329	Art. 329. 1. Organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu zapewnia cudzoziemcowi, który nie włada	

		których mowa w ust. 1 – w tym tłumaczenia informacji o dostępnych środkach odwoławczych – na język, który obywatel państwa trzeciego rozumie lub można w uzasadniony sposób przypuszczać, że jest dla niego zrozumiały.			w wystarczającym stopniu językiem polskim, możliwość korzystania z pomocy tłumacza. 2. Organ, który wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, na wniosek cudzoziemca, dokonuje w języku zrozumiałym dla cudzoziemca ustnego lub pisemnego tłumaczenia podstawy prawnej decyzji, rozstrzygnięcia oraz pouczenia, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie.	
	Art. 12 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że nie będą stosować ust. 2 wobec obywateli państw trzecich, które nielegalnie wjechały na terytorium jednego z państw członkowskich i które następnie nie otrzymały zezwolenia lub prawa do pobytu w tym państwie członkowskim. W takich przypadkach, decyzje dotyczące powrotu, o których mowa w ust. 1, wydawane są na standardowym formularzu, którego wzór określa prawo krajowe. Państwa członkowskie udostępniają ogólne broszury informacyjne wyjaśniające najważniejsze elementy standardowego formularza przynajmniej w pięciu językach, które są najczęściej używane lub rozumiane przez nielegalnych migrantów przybywających do danego państwa członkowskiego.	T	Art. 313 Art. 315	Art. 313. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 303 ust. 1 pkt 9, decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaje się na formularzu. 2. Organ, który wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu na formularzu, informuje pisemnie cudzoziemca w języku dla niego zrozumiałym o podstawie prawnej, o treści rozstrzygnięcia oraz pouczeniu czy i w jakim trybie służy odwołanie od decyzji. Art. 315. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza, o którym mowa w art. 313, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności postępowania prowadzonego w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu.	
13.	Art. 13 ust. 1	Środki odwoławcze 1. Dany obywatel państwa trzeciego otrzymuje możliwość skorzystania ze skutecznych środków odwoławczych, aby zaskarżyć decyzje dotyczące	T	Art. 323	Art. 323. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki	

	powrotu, o których mowa w art. 12 ust. 1, przed właściwym organem sądowym lub administracyjnym lub właściwym podmiotem złożonym z osób bezstronnych i posiadających gwarancje niezależności.			Straży Granicznej w sprawach o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, przedłużeniu terminu dobrowolnego powrotu oraz cofnięcia zakazu, o którym mowa w art. 320 ust. 1 jest Szef Urzędu.	
Art. 13 ust. 2	2. Organ lub podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest właściwy w sprawie ponownego rozpatrzenia decyzji dotyczących powrotu, o których mowa w art. 12 ust. 1, i może między innymi tymczasowo zawiesić ich wykonanie, chyba że takie tymczasowe zawieszenie ma już zastosowanie na mocy prawa krajowego.	T	Art. 138 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego	Art. 138 §1. Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy bądź uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji, albo 3) umarza postępowanie odwoławcze. §2. Organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji, gdy rozstrzygnięcie sprawy wymacha uprzedniego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w całości lub w znacznej części. Przekazując sprawę organ ten może wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.	
Art. 13 ust. 3	3. Dany obywatel państwa trzeciego ma możliwość uzyskania porady prawnej, reprezentacji prawnej oraz, w razie konieczności, pomocy tłumacza.	T	Art. 329 ust. 1 Art. 330	Art. 329. 1. Organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu zapewnia cudzoziemcowi, który nie włada w wystarczającym stopniu językiem polskim, możliwość korzystania z pomocy tłumacza. Art. 330. Organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu informuje cudzoziemca o organizacjach	

					pozarządowych zajmujących się udzielaniem cudzoziemcom pomocy, w tym pomocy prawnej.
Art. 13 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niezbędna pomoc prawna lub reprezentacja prawna zostały przyznane nieodpłatnie na wniosek, zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi lub z zasadami dotyczącymi pomocy prawnej oraz mogą ustalić, że taka nieodpłatna pomoc prawna lub reprezentacja prawna podlegają warunkom określonym w art. 15 ust. 3–6 dyrektywy 2005/85/WE.	T	Art. 243 - 246 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz 270 z późn. zm)	Art. 243. § 1. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. § 2. Przyznanie prawa pomocy przed lub w toku postępowania rozpoznawczego obejmuje także postępowanie egzekucyjne. Art. 244. § 1. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. § 2. Ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego w ramach prawa pomocy jest równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa. § 3. Jeżeli strona we wniosku wskazała adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego lub rzecznika patentowego, właściwa okręgowa rada adwokacka, rada okręgowej izby radców prawnych, Krajowa Rada Doradców Podatkowych lub Krajowa Rada Rzeczników Patentowych, w miarę możliwości i w porozumieniu ze wskazanym adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym, wyznaczy adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego lub rzecznika patentowego wskazanego przez stronę.	

				<p>Art. 245. § 1. Prawo pomocy może być przyznane w zakresie całkowitym lub częściowym.</p> <p>§ 2. Prawo pomocy w zakresie całkowitym obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.</p> <p>§ 3. Prawo pomocy w zakresie częściowym obejmuje zwolnienie tylko od opłat sądowych w całości lub w części albo tylko od wydatków albo od opłat sądowych i wydatków lub obejmuje tylko ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.</p> <p>§ 4. Częściowe zwolnienie od opłat lub wydatków może polegać na zwolnieniu od poniesienia ułamkowej ich części albo określonej ich kwoty pieniężnej.</p> <p>Art. 246. § 1. Przyznanie prawa pomocy osobie fizycznej następuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w zakresie całkowitym - gdy osoba ta wykaże, że nie jest w stanie ponieść jakichkolwiek kosztów postępowania; 2) w zakresie częściowym - gdy wykaże, że nie jest w stanie ponieść pełnych kosztów postępowania, bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. <p>§ 2. Osobie prawnej, a także innej jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, prawo pomocy może być przyznane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w zakresie całkowitym - gdy wykaże, że nie ma żadnych środków na poniesienie jakichkolwiek kosztów postępowania; 2) w zakresie częściowym - gdy wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie pełnych kosztów postępowania. <p>§ 3. Adwokata, radcę prawnego, doradcę</p>	
--	--	--	--	--	--

					podatkowego lub rzecznika patentowego można ustanowić dla strony, która nie zatrudnia lub nie pozostaje w innym stosunku prawnym z adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym. Nie dotyczy to adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego ustanowionego na podstawie przepisów o prawie pomocy.	
14.	Art. 14 ust. 1	<p>Gwarancje w oczekiwaniu na powrót</p> <p>1. Z wyłączeniem sytuacji, objętych art. 16 i 17, państwa członkowskie zapewniają, by następujące zasady były brane pod uwagę, tak dalece jak to możliwe, w odniesieniu do obywateli państw trzecich w okresie przed upływem terminu dobrowolnego wyjazdu, wyznaczonego zgodnie z art. 7 oraz przed upływem okresu, na jaki wstrzymano wydalenie, zgodnie z art. 9:</p> <p>a) utrzymana jest jedność rodziny w odniesieniu do członków rodziny znajdujących się na terytorium państw członkowskich;</p> <p>b) zapewniona jest opieka zdrowotna w nagłych wypadkach oraz leczenie chorób w podstawowym zakresie;</p> <p>c) małoletnim zapewniony jest dostęp do podstawowego systemu edukacji w zależności od długości ich pobytu;</p> <p>d) uwzględnione są szczególne potrzeby osób wymagających szczególnego traktowania.</p>	T	Art. 318	<p>Art. 318. 1. Organ, wydając decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, może przedłużyć termin dobrowolnego powrotu w niej określony, jeżeli cudzoziemiec jest obowiązany do osobistego stawiennictwa przed polskim organem władzy publicznej lub jego obecności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga interes Rzeczypospolitej Polskiej lub wyjątkowa sytuacja osobista cudzoziemca, wynikająca w szczególności z długości pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z łączących cudzoziemca więzi o charakterze rodzinnym i społecznym lub z potrzeby kontynuowania nauki przez małoletnie dziecko cudzoziemca.</p> <p>2. Organ, który wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, może przedłużyć termin dobrowolnego powrotu w niej określony z powodu okoliczności, o których mowa w ust. 1, także po jej wydaniu, jednorazowo, na wniosek cudzoziemca.</p> <p>3. Termin dobrowolnego powrotu, o którym mowa w ust. 1, nie może być dłuższy niż jeden rok.</p>	

			<p>Ustawa z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz.U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.).</p> <p>Ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz.U. Nr 112, poz. 654, z późn.zm.)</p> <p>Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn.zm.)</p>	<p>Cudzoziemcom znajdującym się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego udzielane są świadczenia opieki zdrowotnej w postaci medycznych czynności ratunkowych. Udzielają ich w warunkach pozaszpitalnych zespoły ratownictwa medycznego na podstawie ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.). Dodatkowo należy wskazać, iż zgodnie z art. 15 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654, z późn. zm.) podmiot leczniczy nie może odmówić udzielenia świadczenia zdrowotnego osobie, która potrzebuje natychmiastowego udzielenia takiego świadczenia ze względu na zagrożenie życia lub zdrowia, natomiast art. 30 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2011 r. Nr 277, poz. 1634, z późn. zm.) nakłada na lekarzy obowiązek udzielania pomocy lekarskiej w każdym przypadku, gdy zwłoka w jej udzieleniu mogłaby spowodować niebezpieczeństwo utraty życia, ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia, oraz w innych przypadkach niecierpiących zwłoki.</p>	
Art. 14 ust. 2	2. Państwa członkowskie dostarczają osobom, o których mowa w ust. 1, pisemne potwierdzenie, zgodnie z prawem krajowym, że termin dobrowolnego wyjazdu został przedłużony zgodnie z art. 7 ust. 2 lub że decyzja nakazująca powrót tymczasowo nie będzie podlegać wykonaniu.	T	Art. 318	Art. 318. 1. Organ, wydając decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, może przedłużyć termin dobrowolnego powrotu w niej określony, jeżeli cudzoziemiec jest obowiązany do osobistego stawiennictwa przed polskim organem władzy publicznej lub jego obecności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga interes Rzeczypospolitej Polskiej lub wyjątkowa sytuacja osobista	

					<p>cudzoziemca, wynikająca w szczególności z długości pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z łączących cudzoziemca więzi o charakterze rodzinnym i społecznym lub z potrzeby kontynuowania nauki przez małoletnie dziecko cudzoziemca.</p> <p>2. Organ, który wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, może przedłużyć termin dobrowolnego powrotu w niej określony z powodu okoliczności, o których mowa w ust. 1, także po jej wydaniu, jednorazowo, na wniosek cudzoziemca.</p> <p>3. Termin dobrowolnego powrotu, o którym mowa w ust. 1, nie może być dłuższy niż jeden rok.</p>	
	Art. 15 ust. 1	<p>Środek detencyjny</p> <p>1. O ile w danej sprawie nie mogą zostać zastosowane wystarczające lecz mniej represyjne środki, państwa członkowskie mogą umieścić w ośrodku detencyjnym obywatela państwa trzeciego podlegającego procedurze powrotu tylko w celu przygotowania powrotu lub przeprowadzenia procesu wydalenia, w szczególności jeżeli:</p> <p>a) istnieje ryzyko ucieczki, lub</p> <p>b) dany obywatel państwa trzeciego unika lub utrudnia przygotowania do powrotu lub proces wydalenia.</p>	T	Art. 399	<p>Art. 399. 1. Cudzoziemca umieszcza się w strzeżonym ośrodku, jeżeli:</p> <p>1) istnieje prawdopodobieństwo wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu bez określenia terminu dobrowolnego powrotu lub</p> <p>2) wydano mu decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu bez określenia terminu dobrowolnego powrotu, lub</p> <p>3) cudzoziemiec nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, a natychmiastowe wykonanie tej decyzji nie jest możliwe, lub</p> <p>4) cudzoziemiec nie wywiązuje się z obowiązków określonych w postanowieniu o zastosowaniu wobec niego środków, o których mowa w ust. 3.</p> <p>2. Cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1:</p> <p>1) pkt 1 i 2, jeżeli</p>	

				<p>prawdopodobieństwo wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu bez określenia terminu dobrowolnego powrotu lub wydanie takiej decyzji wynika z okoliczności, o której mowa w art. 317 ust. 2 pkt 1,</p> <p>2) pkt 3</p> <p>- można nie umieszczać w strzeżonym ośrodku.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, cudzoziemca zobowiązuje się do:</p> <p>1) zgłaszania się w określonych odstępach czasu do organu Straży Granicznej wskazanego w postanowieniu, o którym mowa w ust. 4,</p> <p>2) wpłaty zabezpieczenia pieniężnego w wysokości określonej w postanowieniu, o którym mowa w ust. 4, nie niższej niż dwukrotność minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę,</p> <p>3) przekazania dokumentu podróży do depozytu organowi wskazanemu w postanowieniu, o którym mowa w ust. 4,</p> <p>4) zamieszkiwania w miejscu wyznaczonym w postanowieniu, o którym mowa w ust. 4</p> <p>- do czasu wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu.</p> <p>4. Postanowienie o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 3, wydaje organ Straży Granicznej, który stwierdził okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub wydał decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3. Na postanowienie nie przysługuje zażalenie.</p> <p>5. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 4, można orzec o zastosowaniu jednego lub więcej niż jednego spośród środków, o</p>	
--	--	--	--	--	--

		Jakikolwiek środek detencyjny stosowany jest przez możliwie najkrótszy okres czasu i tylko dopóki trwają przygotowania do wydalenia oraz podlega wykonaniu z należytą starannością.		Art. 404 ust. 5	których mowa w ust. 3. Art. 404 5. Cudzoziemca umieszcza się w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców na możliwie najkrótszy okres.	
--	--	---	--	----------------------------	---	--

	<p>Art. 15 ust. 2</p>	<p>2. Decyzja o zastosowaniu środka detencyjnego wydawana jest przez organy administracyjne lub sądowe. Decyzja o zastosowaniu środka detencyjnego wydawana jest w formie pisemnej, z podaniem uzasadnienia faktycznego i prawnego. Jeżeli decyzja o zastosowaniu środka detencyjnego została wydana przez organy administracyjne, państwa członkowskie: a) zapewniają kontrolę sądową, w trybie przyspieszonym, zgodności z prawem środka detencyjnego, najszybciej jak to możliwe po jego zastosowaniu; b) lub przyznają danemu obywatelowi państwa trzeciego prawo do wszczęcia postępowania w celu podania kontroli sądowej, w trybie przyspieszonym, zgodności z prawem środka detencyjnego, najszybciej jak to możliwe po jego zastosowaniu. W takim przypadku państwa członkowskie niezwłocznie informują danego obywatela państwa członkowskiego o możliwości wszczęcia takiego postępowania. Jeżeli zastosowanie środka detencyjnego jest niezgodne z prawem, dany obywatel państwa trzeciego zostaje natychmiast zwolniony.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 402 ust. 1 i 2</p> <p>Art. 426 ust. 4</p>	<p>Art. 402. 1. Sąd, po wysłuchaniu cudzoziemca, wydaje postanowienie o umieszczeniu go w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu wobec niego aresztu dla cudzoziemców. 2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje, na wniosek organu Straży Granicznej, sąd rejonowy właściwy ze względu na miejsce aktualnego pobytu cudzoziemca. Art. 426. 4. W wypadku stwierdzenia niezgodnego z prawem umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców, sędzia penitencjarny niezwłocznie zawiadamia o tym sąd rejonowy właściwy ze względu na miejsce położenia strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców w celu wydania postanowienia o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub w razie potrzeby sam zarządza zwolnienie cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców.</p>	
--	------------------------------	---	-----------------	--	--	--

	<p>Art. 15 ust. 3</p>	<p>2. W każdym przypadku, środek detencyjny podlega kontroli w rozsądnych odstępach czasu na wniosek danego obywatela państwa trzeciego lub z urzędu. W przypadku przedłużonych okresów pobytu w ośrodku detencyjnym kontrole podlegają nadzorowi ze strony organu sądowego.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 426</p>	<p>Art. 426. 1. Nadzór nad legalnością i prawidłowością umieszczenia oraz pobytu cudzoziemców w strzeżonych ośrodkach i aresztach dla cudzoziemców sprawuje sędzia penitencjarny sądu okręgowego właściwego ze względu na miejsce położenia strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców.</p> <p>2. Nadzór penitencjarny sprawowany w strzeżonym ośrodku i areszcie dla cudzoziemców przez sędziego penitencjarnego sądu okręgowego, zwanego dalej „sędzią penitencjarnym”, polega na kontroli i ocenie, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) legalności umieszczenia cudzoziemców w strzeżonych ośrodkach lub w aresztach dla cudzoziemców oraz zwalniania cudzoziemców z tych ośrodków lub aresztów; 2) warunków bytowych cudzoziemców, stanu opieki medycznej, prawidłowości rozmieszczenia cudzoziemców w pokojach dla cudzoziemców i celach mieszkalnych, respektowania praw cudzoziemców określonych w art. 416, 417 i 418; 3) prawidłowości załatwiania skarg i wniosków cudzoziemców; 4) zasadności wymierzania cudzoziemcom kar dyscyplinarnych; 5) zasadności i okoliczności poddawania zabiegom lekarskim cudzoziemców, o których mowa w art. 424; 6) ustalonego w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców regulaminu organizacyjno-porządkowego; 7) przestrzegania przepisów o bezpieczeństwie w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców, w tym 	<p>Nadzór nad zatrzymaniem cudzoziemca następuje w rozsądnych odstępach czasu, ponieważ co 3 miesiące jest kierowany wniosek o ewentualne przedłużenie zatrzymania. Ponadto cudzoziemiec w każdym czasie ma możliwość wystąpienia z wnioskiem o zwolnienie z ośrodka strzeżonego lub aresztu dla cudzoziemców.</p>
--	------------------------------	--	-----------------	------------------------	---	--

				<p>przepisów dotyczących użycia środków przymusu bezpośredniego;</p> <p>8) prawidłowości postępowania administracji strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców w razie ujawnienia popełnienia przestępstwa, a także w przypadkach wystąpienia wydarzeń nadzwyczajnych, w tym zgonu cudzoziemca lub buntów.</p> <p>3. Sędzia penitencjarny wizytuje strzeżone ośrodki i areszty dla cudzoziemców. Ma on prawo wstępu w każdym czasie, bez ograniczeń, do tych miejsc oraz poruszania się po ich terenie, przeglądania dokumentów, żądania wyjaśnień od administracji tych ośrodków i aresztów oraz przeprowadzania podczas nieobecności innych osób rozmów z cudzoziemcami umieszczonymi w tych ośrodkach i aresztach.</p> <p>4. W przypadku stwierdzenia niezgodnego z prawem umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców sędzia penitencjarny niezwłocznie zawiadamia o tym sąd rejonowy właściwy ze względu na miejsce położenia strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców w celu wydania postanowienia o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców lub w razie potrzeby sam zarządza zwolnienie cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców.</p> <p>5. Jeżeli zdaniem sędziego penitencjarnego zachodzi potrzeba wydania decyzji nienależącej do jego właściwości, a w szczególności decyzji administracyjnej, przekazuje on swoje spostrzeżenia wraz z</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>odpowiednimi wnioskami organowi Straży Granicznej, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców.</p> <p>6. Organ, o którym mowa w ust. 4, zawiadamia sędziego penitencjarnego, w terminie 14 dni lub w innym, wyznaczonym przez sędziego penitencjarnego terminie, o podjętych decyzjach lub działaniach. Jeżeli sędzia penitencjarny uzna to stanowisko za niezadowalające, przedstawia sprawę Komendantowi Głównemu Straży Granicznej. Komendant Główny Straży Granicznej zawiadamia sędziego penitencjarnego o sposobie załatwienia sprawy.</p> <p>7. W przypadku gdy rażące uchybienia w funkcjonowaniu strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców powtarzają się, albo gdy istniejące w ośrodku lub w areszcie warunki nie zapewniają poszanowania praw cudzoziemców tam przebywających, sędzia penitencjarny występuje do Komendanta Głównego Straży Granicznej z wnioskiem o usunięcie w określonym terminie istniejących uchybień. Jeżeli w wymienionym terminie uchybienia te nie zostały usunięte, sędzia penitencjarny występuje z wnioskiem do ministra właściwego do spraw wewnętrznych o zawieszenie działalności bądź o likwidację w całości lub w części określonego strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców.</p> <p>8. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb sprawowania nadzoru sędziego penitencjarnego nad</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>strzeżonymi ośrodkami i aresztami dla cudzoziemców oraz sposób dokumentowania tego nadzoru, uwzględniając w szczególności zapewnienie prawidłowości umieszczania i pobytu cudzoziemców w strzeżonych ośrodkach i aresztach dla cudzoziemców oraz skuteczność eliminowania stwierdzonych uchybień.</p>
			Art. 403	<p>Art. 403. 1. Sąd, wydając postanowienie o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu wobec niego aresztu dla cudzoziemców, podejmuje niezbędne czynności w celu ochrony mienia cudzoziemca oraz zawiadamia o wydanym postanowieniu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub właściwy urząd konsularny - za zgodą cudzoziemca, którego postanowienie dotyczy; 2) sąd opiekuńczy, jeżeli zachodzi potrzeba ustanowienia opieki nad małoletnimi pozostającymi pod opieką cudzoziemca; 3) organ opieki społecznej, jeżeli zachodzi potrzeba otoczenia opieką osoby niedołążnej lub chorej, którą cudzoziemiec się opiekował; 4) osobę wskazaną przez cudzoziemca. <p>2. Sąd powiadamia cudzoziemca, w języku dla niego zrozumiałym, o podjętych czynnościach i wydanych zarządzeniach oraz o przysługujących cudzoziemcowi prawach w postępowaniu przed sądem.</p>

				Art. 407 ust. 1	<p>Art. 407. 1. Postanowienie o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców wydaje niezwłocznie:</p> <p>1) z urzędu lub na wniosek cudzoziemca organ Straży Granicznej, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców, w przypadku:</p> <p>a) ustania przyczyn uzasadniających stosowanie tych środków lub</p> <p>b) stwierdzenia, że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 401, lub</p> <p>c) stwierdzenia okoliczności innych niż określone w art. 401, uniemożliwiających stosowanie tych środków, lub</p> <p>d) wydania cudzoziemcowi zaświadczenia, o którym mowa w art. 171, lub gdy toczy się postępowanie w sprawie udzielenia mu zezwolenia, o którym mowa w art. 177, lub</p> <p>e) zastosowania wobec cudzoziemca tymczasowego aresztowania albo innego środka prawnego skutkującego pozbawieniem wolności;</p> <p>2) z urzędu sąd rejonowy właściwy ze względu na miejsce położenia strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców w przypadku, o którym mowa w art. 426 ust. 4.</p>	
	Art. 15 ust. 4	4. Przesłanki zastosowania środka detencyjnego ustają, a dana osoba zostaje niezwłocznie zwolniona, jeżeli okaże się, że nie ma już rozsądnych perspektyw jej wydalenia ze względów natury prawnej lub innych, lub że warunki określone w ust. 1 nie są już spełniane.	T	Art. 407	<p>Art. 407. 1. Postanowienie o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców wydaje niezwłocznie:</p> <p>1) z urzędu lub na wniosek cudzoziemca organ Straży Granicznej, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców, w przypadku:</p> <p>a) ustania przyczyn uzasadniających stosowanie tych środków lub</p>	

				<p>b) stwierdzenia, że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 401, lub</p> <p>c) stwierdzenia okoliczności innych niż określone w art. 401, uniemożliwiających stosowanie tych środków, lub</p> <p>d) wydania cudzoziemcowi zaświadczenia, o którym mowa w art. 171, lub gdy toczy się postępowanie w sprawie udzielenia mu zezwolenia, o którym mowa w art. 177, lub</p> <p>e) zastosowania wobec cudzoziemca tymczasowego aresztowania albo innego środka prawnego skutkującego pozbawieniem wolności;</p> <p>2) z urzędu sąd rejonowy właściwy ze względu na miejsce położenia strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców w przypadku, o którym mowa w art. 426 ust. 4.</p> <p>2. Na postanowienie organu Straży Granicznej o odmowie uwzględnienia wniosku o zwolnienie cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców przysługuje zażalenie w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Zażalenie wnosi się do sądu rejonowego właściwego ze względu na siedzibę organu Straży Granicznej, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców, za pośrednictwem organu Straży Granicznej, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców.</p> <p>3. Zażalenie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje tylko wtedy, gdy wniosek został złożony po upływie co najmniej 3 miesięcy od dnia wydania postanowienia w</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>przedmiocie umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub zastosowania wobec niego aresztu dla cudzoziemców, przedłużenia okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców lub zwolnienia cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców.</p> <p>4. Organ Straży Granicznej, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców, niezwłocznie przekazuje zażalenie do sądu rejonowego. Sąd rozpoznaje zażalenie w terminie 7 dni.</p> <p>5. Cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku albo w areszcie dla cudzoziemców zwalnia się w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) upływu okresu pobytu określonego w postanowieniu, o którym mowa w art. 404 ust. 1 lub 6, lub 2) wydania postanowienia lub zarządzenia o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka albo z aresztu dla cudzoziemców, lub 3) przymusowego wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, lub 4) doręczenia cudzoziemcowi decyzji o: <ol style="list-style-type: none"> a) uchyleniu lub stwierdzeniu nieważności decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu lub b) nadaniu cudzoziemcowi statusu uchodźcy, udzieleniu mu ochrony uzupełniającej lub udzieleniu mu azylu w Rzeczypospolitej Polskiej, lub c) udzieleniu cudzoziemcowi zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 	
--	--	--	--	--	--

					6. Organ Straży Granicznej, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców, niezwłocznie informuje sąd, który wydał postanowienie, o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku albo o zastosowaniu wobec niego aresztu dla cudzoziemców.	
	Art. 15 ust. 5	5. Środek detencyjny jest utrzymany dopóki nie spełnione zostaną warunki określone w ust. 1 i jest to konieczne do zapewnienia skutecznego wydalenia. Każde państwo członkowskie określa maksymalny okres zastosowania środka detencyjnego, który nie może przekroczyć sześciu miesięcy.	T	Art. 404 ust. 1	Art. 404. 1. Sąd, w postanowieniu o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu wobec niego aresztu dla cudzoziemców, wskazuje okres pobytu w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców, nie dłuższy jednak niż 3 miesiące.	
	Art. 15 ust. 6	6. Państwa członkowskie nie mogą przedłużać okresu, o którym mowa w ust. 5, z wyjątkiem przedłużenia na ograniczony okres czasu nieprzekraczający kolejnych dwunastu miesięcy zgodnie z prawem krajowym, jeżeli pomimo wszelkich rozsądnych starań wydalenie może potrwać dłużej ze względu na: a) brak współpracy ze strony danego obywatela państwa trzeciego, lub b) opóźnienia w uzyskiwaniu niezbędnej dokumentacji od państw trzecich.	T	Art. 404 ust. 2 i 3	Art. 404. 2. Okres pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców może być przedłużony na czas określony, w przypadku gdy istnieje uzasadnione przypuszczenie, że okres wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu ulegnie przedłużeniu oraz: 1) cudzoziemiec, któremu wydano decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, nie współpracuje z organem Straży Granicznej w zakresie wykonania tej decyzji lub 2) wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu jest tymczasowo niemożliwe z powodu opóźnień w uzyskiwaniu od państw trzecich dokumentów niezbędnych do tego celu. 3. Okres pobytu w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców nie może przekroczyć 12 miesięcy, przy czym każde kolejne postanowienie sądu w tej sprawie wydaje się na okres nie dłuższy niż	

					3 miesiące.	
16.	Art. 16 ust. 1	Warunki pobytu w ośrodku detencyjnym 1. Przechowywanie odbywa się z reguły w specjalnych ośrodkach detencyjnych. Jeżeli państwo członkowskie nie może zapewnić obywatelom państw trzecich pobytu w specjalnym ośrodku detencyjnym i zmuszone do wykorzystania w tym celu zakład karny, obywatele państw trzecich, wobec których zastosowano środek detencyjny, przechowywani są oddzielnie od zwykłych więźniów.	T	Art. 411 ust. 1	Art. 411. 1. Przyjęcie cudzoziemca do strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców następuje na podstawie postanowienia sądu o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu wobec cudzoziemca aresztu dla cudzoziemców.	
	Art. 16 ust. 2	2. Obywatelom państwa trzeciego umieszczonym w ośrodku detencyjnym należy – na ich wniosek – umożliwić kontakt w odpowiednim czasie z ich pełnomocnikami prawnymi, członkami rodziny i właściwymi organami konsularnymi.	T	Art. 416 ust. 1 pkt 1– 3 i 19	Art. 416. 1. Cudzoziemiec umieszczony w strzeżonym ośrodku lub przebywający w areszcie dla cudzoziemców ma prawo do: 1) kontaktowania się z polskimi organami państwowymi, a także z przedstawicielstwem dyplomatycznym lub urzędem konsularnym państwa obcego; 2) kontaktowania się z organizacjami pozarządowymi lub międzynarodowymi zajmującymi się udzielaniem pomocy cudzoziemcom, w tym pomocy prawnej; 3) kontaktowania się ze swoim pełnomocnikiem; 19) widzeń z osobami bliskimi w specjalnie do tego przeznaczonych pomieszczeniach, za zgodą organu Straży Granicznej, któremu ośrodek lub areszt podlega, lub osoby przez ten organ upoważnionej.	
	Art. 16 ust. 3	3. Szczególną uwagę poświęca się osobom wymagającym szczególnego traktowania. Zostaje im zapewniona	T	Art. 416 ust. 1 pkt 5	Art. 416. 1 Cudzoziemiec umieszczony w strzeżonym ośrodku lub przebywający w areszcie dla cudzoziemców ma prawo	

		opieka zdrowotna w nagłych wypadkach oraz leczenie chorób w podstawowym zakresie.		Art. 418	do: 5) korzystania z opieki medycznej i do pobytu w szpitalu lub podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne, jeżeli stan jego zdrowia tego wymaga; Art. 418. 1. Cudzoziemiec umieszczony w strzeżonym ośrodku lub przebywający w areszcie dla cudzoziemców otrzymuje świadczenia zdrowotne, leki, artykuły sanitarne oraz posiłki i napoje. 2. Cudzoziemiec otrzymuje świadczenia zdrowotne, leki i artykuły sanitarne na zasadach określonych w art. 115 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.).	
Art. 16 ust. 4		4. Odpowiednie i właściwe organizacje i podmioty krajowe, międzynarodowe i pozarządowe mają możliwość wizytowania ośrodków detencyjnych, o których mowa w ust. 1, w zakresie, w jakim służą one do przetrzymywania obywateli państw trzecich zgodnie z niniejszym rozdziałem. Takie wizytacje mogą wymagać zezwolenia.	T	Art. 416 ust. 1 pkt 2	Art. 416. 1. Cudzoziemiec umieszczony w strzeżonym ośrodku lub przebywający w areszcie dla cudzoziemców ma prawo do: 2) kontaktowania się z organizacjami pozarządowymi lub międzynarodowymi zajmującymi się udzielaniem pomocy cudzoziemcom, w tym pomocy prawnej;	
Art. 16 ust. 5		5. Obywatele państw trzecich umieszczeni w ośrodku detencyjnym są regularnie informowani o zasadach pobytu w obiekcie oraz o swoich prawach i obowiązkach. Informacja ta obejmuje również informację o przysługującym im prawie, zgodnie z prawem krajowym, do kontaktowania się z organizacjami i podmiotami, o których mowa w ust. 4.	T	Art. 412	Art. 412. Cudzoziemca przyjmowanego do strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców poucza się, w zrozumiałym dla niego języku, o przysługujących mu prawach i obowiązkach oraz zapoznaje się go z przepisami regulującymi pobyt w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców.	

17.	Art. 17 ust. 1	<p>Stosowanie środka detencyjnego wobec małoletnich i rodzin</p> <p>1. Małoletni bez opieki oraz rodziny z małoletnimi umieszczane są w ośrodku detencyjnym jedynie w ostateczności i na możliwie najkrótszy odpowiedni okres czasu.</p>	T	Art. 398 ust. 1- 3	<p>Art. 398. 1. W przypadku zatrzymania małoletniego cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki:</p> <p>1) Policja – niezwłocznie przekazuje małoletniego cudzoziemca do dyspozycji właściwego ze względu na miejsce zatrzymania małoletniego cudzoziemca organu Straży Granicznej;</p> <p>2) Straż Graniczna - występuje do sądu właściwego ze względu na miejsce zatrzymania małoletniego z wnioskiem o umieszczenie go w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub w strzeżonym ośrodku.</p> <p>2. Sąd, rozpatrując wniosek o umieszczenie w strzeżonym ośrodku małoletniego cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki, uwzględnia w szczególności:</p> <p>1) stopień rozwoju fizycznego i psychicznego małoletniego cudzoziemca;</p> <p>2) cechy osobowości małoletniego cudzoziemca;</p> <p>3) okoliczności zatrzymania małoletniego cudzoziemca;</p> <p>4) warunki osobiste przemawiające za umieszczeniem małoletniego cudzoziemca w strzeżonym ośrodku.</p> <p>3. W strzeżonym ośrodku może być umieszczony małoletni cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki, który ukończył 15 rok życia.</p>	
	Art. 17 ust. 2	2.Rodzinom oczekującym w ośrodku detencyjnym na wydalenie zapewnia się pobyt w oddzielnych pomieszczeniach gwarantujących odpowiedni poziom prywatności.	T	Art. 415 ust. 3- 5	<p>Art. 415 3. Cudzoziemcowi umieszczonemu w strzeżonym ośrodku wraz z innymi członkami jego rodziny lub z małoletnim pozostającym pod jego opieką zapewnia się wspólny pokój dla cudzoziemców.</p>	

				<p>4. Małoletniego przebywającego w strzeżonym ośrodku bez opiekuna umieszcza się w wyodrębnionej części ośrodka.</p> <p>5. Cudzoziemców, którzy oświadczą, że są osobami sobie najbliższymi, umieszcza się, na ich pisemny wniosek, w miarę możliwości, w jednym pokoju dla cudzoziemców.</p>	
Art. 17 ust. 3	3. Małoletni przebywający w ośrodku detencyjnym mają możliwość uczestniczenia w wolnym czasie w zajęciach, w tym w grach, zabawach i zajęciach rekreacyjnych odpowiednich do ich wieku oraz, w zależności od długości ich pobytu, mają dostęp do edukacji.	T	Art. 417 ust. 2	Art. 417 2. Małoletni przebywający w strzeżonym ośrodku ma prawo do uczestniczenia, w czasie i miejscu określonych przez kierownika ośrodka w zajęciach dydaktyczno-wychowawczych i rekreacyjno-sportowych. Program zajęć powinien być dostosowany do wieku małoletniego i długości jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
Art. 17 ust. 4	4. Małoletnim bez opieki zapewnia się zakwaterowanie w placówkach dysponujących personelem i wyposażeniem przystosowanym do potrzeb osób w tym wieku.	T	Art. 398 ust. 1 pkt 2	Art. 398. 1. W przypadku zatrzymania małoletniego cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki: 2) Straż Graniczna - występuje do sądu, właściwego ze względu na miejsce zatrzymania małoletniego z wnioskiem o umieszczenie go w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub w strzeżonym ośrodku	
Art. 17 ust. 5	5. Dobro dziecka jest kwestią nadrzędną w ramach pobytu małoletnich w ośrodku detencyjnym w oczekiwaniu na wydalenie.	T	Art. 415 ust 3 i 4	Art. 415 3. Cudzoziemcowi umieszczonemu w strzeżonym ośrodku wraz z innymi członkami jego rodziny lub z małoletnim pozostającym pod jego opieką zapewnia się wspólny pokój dla cudzoziemców. 4. Małoletniego przebywającego w strzeżonym ośrodku bez opiekuna umieszcza się w wyodrębnionej części ośrodka.	

				Art. 417 ust. 2	Art. 417. 2. Małoletni przebywający w strzeżonym ośrodku ma prawo do uczestniczenia, w czasie i miejscu określonych przez kierownika ośrodka w zajęciach dydaktyczno-wychowawczych i rekreacyjno-sportowych. Program zajęć powinien być dostosowany do wieku małoletniego i długości jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
18.	Art. 18 ust. 1	<p>Sytuacje nadzwyczajne</p> <p>1. W sytuacjach gdy wyjątkowo duża liczba obywateli państw trzecich podlegających zobowiązaniu do powrotu w sposób nieprzewidziany znacząco obciąża ośrodki detencyjne państwa członkowskiego lub jego personel administracyjny lub sądowy, to państwo członkowskie może, na czas trwania tej wyjątkowej sytuacji, postanowić o dopuszczeniu dłuższych terminów kontroli sądowej niż przewidziane w art. 15 ust. 2 akapit trzeci, oraz podjąć pilne działania w odniesieniu do warunków pobytu w ośrodku detencyjnym, odbiegające od tych przewidzianych w art. 16 ust. 1 i art. 17 ust. 2.</p>	N		Nie wymaga wdrożenia	
	Art. 18 ust. 2	<p>2. Jeżeli państwo członkowskie podejmuje tego typu wyjątkowe środki, informuje o tym Komisję. Informuje również Komisję gdy tylko ustały powody zastosowania tych wyjątkowych środków.</p>	N		Nie wymaga wdrożenia	

	Art. 18 ust. 3	3. Przepisy niniejszego artykułu nie mogą być interpretowane jako zezwolenie na odstępstwo od ciążącego na nich ogólnego obowiązku podjęcia wszelkich właściwych środków, ogólnych lub szczególnych, aby zapewnić wypełnienie ich obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.	N		Nie wymaga wdrożenia	
19.	Art. 19	Sprawozdawczość Co trzy lata Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy w państwach członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, proponuje zmiany. Po raz pierwszy Komisja składa sprawozdanie najpóźniej do 24 grudnia 2013 r., i zwraca przy tej okazji szczególną uwagę na stosowanie art. 11, art. 13 ust. 4 i art. 15 w państwach członkowskich. W odniesieniu do art. 13 ust. 4 Komisja ocenia w szczególności dodatkowe skutki finansowe i administracyjne w państwach członkowskich.				

20.	Art. 20	<p>Transpozycja</p> <p>1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do 24 grudnia 2010 r.</p> <p>W odniesieniu do art. 13 ust. 4, państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do 24 grudnia 2011 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych środków.</p> <p>Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.</p> <p>2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p>				
21.	Art. 21	<p>Powiązanie z Konwencją Schengen</p> <p>Niniejsza dyrektywa zastępuje przepisy art. 23 i 24 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen.</p>				

22.	Art. 22	Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .				
23.	Art. 23	Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.				
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	<p>- Dyrektywa Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji</p> <p><i>Dziennik Urzędowy UE L 155/17 z 18.06.2009 r.</i></p>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
		Rozdział I PRZEPISY OGÓLNE	T/N			
1.	Art. 1	<p>Przedmiot</p> <p>Celem niniejszej dyrektywy jest określenie:</p> <p>a) warunków wjazdu obywateli państw trzecich, posiadaczy niebieskiej karty UE na terytorium państw członkowskich i pobytu na tym terytorium przez okres dłuższy niż trzy miesiące w celu</p>	T	Art. 1 Art. 3 pkt 1	<p>Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, tryb postępowania oraz organy właściwe w tych sprawach.</p> <p>Art. 3 pkt 1 stanowi, iż cudzoziemcem jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego. Ponadto przepisów ustawy o cudzoziemcach nie mają zastosowania do obywateli UE oraz członków ich rodzin – art. 2 pkt 2</p>	Przepis nie wymaga dosłownej implementacji. Cała ustawa o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu i pobytu cudzoziemców. Rozdział 4a tej ustawy reguluje zasady wydawania zezwolenia na pobyt czasowy dla pracowników wysoko wykwalifikowanych.

		<p>podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji oraz określenie warunków wjazdu i pobytu członków ich rodzin;</p> <p>b) warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich i członków ich rodzin, o których mowa w lit. a), na terytorium państw członkowskich innych niż pierwsze państwo członkowskie.</p>			projektu ustawy.	
2.	Art. 2	<p>Definicje</p> <p>Do celów niniejszej dyrektywy:</p> <p>a) "obywatel państwa trzeciego" oznacza każdą osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu;</p>	T	<p>Art. 3 pkt 1</p> <p>W zw. z art. 2 pkt 2</p>	<p>Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>1) cudzoziemiec – każdego, kto nie posiada obywatelstwa polskiego</p> <p>Art. 2. Ustawy nie stosuje się do:</p> <p>1).. obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają.</p>	

		<p>b) "zatrudnienie w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji" oznacza zatrudnienie osoby, która:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w danym państwie członkowskim jest chroniona jako pracownik na podstawie krajowego prawa dotyczącego zatrudnienia lub zgodnie z praktyką krajową, niezależnie od zachodzącego stosunku 	T	<p>Art. 3 pkt 17</p> <p>oraz</p> <p>art. 127 pkt 1 lit. a-c</p>	<p>Art. 3 1)..16)</p> <p>17) wykonywanie pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji —wykonywanie pracy przez cudzoziemca posiadającego kompetencje potwierdzone wyższymi kwalifikacjami zawodowymi, który, niezależnie od zachodzącego między stronami stosunku prawnego, wykonuje pracę na rzecz lub pod kierownictwem innej</p> <p>Art. 127. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji udziela się, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji oraz spełnione są łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec:</p>	
--	--	---	---	---	---	--

		<p>prawnego, do celów rzeczywistego i efektywnego wykonywania pracy na rzecz lub pod kierownictwem innej osoby,</p> <p>- otrzymuje wynagrodzenie, oraz</p> <p>- posiada wymagane, odpowiednie i szczególne kompetencje, potwierdzone wyższymi kwalifikacjami zawodowymi;</p>			<p>a) na okres przynajmniej jednego roku zawarł umowę o pracę, umowę o pracę nakładczą, umowę cywilnoprawną, na podstawie której wykonuje pracę, świadczy usługi lub pozostaje w stosunku służbowym,</p> <p>b) spełnia wymagania kwalifikacyjne i inne warunki w przypadku zamiaru wykonywania pracy w zawodzie regulowanym w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej,</p> <p>c) posiada wyższe kwalifikacje zawodowe,</p> <p>Art. 245. 1. W karcie pobytu umieszcza się:</p> <p>10) adnotację „Niebieska Karta UE” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 124;</p> <p>Art. 138. Wojewoda przekazuje Szefowi Urzędu odpis decyzji o:</p> <p>1) udzieleniu, odmowie udzielenia i cofnięciu zezwolenia, o którym mowa w art. 127,</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>cudzoziemcowi, który zamieszkiwał przez okres 18 miesięcy w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „Niebieska Karta UE”;</p>	
		<p>c) "niebieska karta UE" oznacza zezwolenie opatrzone napisem "Niebieska Karta UE", uprawniające posiadacza do pobytu i pracy na terytorium państwa członkowskiego na warunkach określonych w niniejszej dyrektywie;</p>	T	<p>Art. 245 ust 1 pkt 10</p>	<p>Art. 160.(1.-2.) 3. Za członka rodziny, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) osobę pozostającą z cudzoziemcem w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim; 2) małoletnie dziecko cudzoziemca i osoby pozostającej z nim w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim, w tym także dziecko przysposobione; 3) małoletnie dziecko cudzoziemca, w tym także dziecko przysposobione, pozostające na jego utrzymaniu, nad którym cudzoziemiec sprawuje faktycznie władzę rodzicielską; 4) małoletnie dziecko osoby, o której mowa w pkt 1, w tym także dziecko przysposobione, 	
		<p>d) "pierwsze państwo członkowskie" oznacza państwo członkowskie, które jako pierwsze przyznaje obywatelowi państwa trzeciego niebieską kartę UE;</p>	T	<p>Art. 138 pkt 1</p>		
		<p>e) "drugie państwo</p>				<p>Brak jest potrzeby szczegółowego definiowania pierwszego i drugiego państwa członkowskiego. Zgodnie z przepisami dyrektyw cudzoziemiec posiadający Niebieską Kartę UE przyjeżdżający z innego państwa członkowskiego musi na ogólnych zasadach ubiegać</p>

	<p>członkowskie" oznacza każde państwo członkowskie niebędące pierwszym państwem członkowskim;</p> <p>f) "członkowie rodziny" oznaczają obywateli państw trzecich określonych w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2003/86/WE;</p>	T		<p>Art. 3 14) wyższe kwalifikacje zawodowe – kwalifikacje uzyskane w wyniku ukończenia studiów wyższych albo co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe na poziomie porównywalnym z poziomem kwalifikacji uzyskanych w wyniku ukończenia studiów wyższych, niezbędne do wykonywania pracy określonej w umowie lub w ofercie pracy stanowiącej ofertę zawarcia umowy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.).</p> <p>Art. 3 4) kwalifikacje uzyskane w wyniku ukończenia studiów wyższych – kwalifikacje uzyskane w wyniku ukończenia z wynikiem pozytywnym, poświadczonego dyplomem, świadectwem lub innym dokumentem wydanym przez właściwy organ programu studiów wyższych, czyli cyklu zajęć prowadzonych przez instytucję edukacyjną uznaną za instytucję szkolnictwa wyższego przez państwo, w którym ma ona siedzibę, pod warunkiem że czas trwania studiów niezbędny do ich uzyskania wynosi co najmniej 3 lata;</p> <p>Art. 3 3) doświadczenie zawodowe – doświadczenie uzyskane</p>	<p>się o zezwolenie pobytowe. Z uwagi na powyższe Polska nie przewidziała szczególnych norm dotyczących udzielania zezwoleń dla cudzoziemców przemieszczających się z innego państwa członkowskiego, ponieważ byłyby to te same procedury, jak dla pozostałej grupy cudzoziemców. Polska będzie zgodnie z obowiązkiem art. przekazywać dane statystyczne do Komisji Europejskiej. Brak jest zatem potrzeby definiowania pierwszego i drugiego państwa członkowskiego, ponieważ taka definicja nie byłaby używana w ustawie.</p>
--	---	---	--	---	---

		<p>g) "wyższe kwalifikacje zawodowe" oznaczają kwalifikacje, które są poświadczone dowodem kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia na poziomie wyższym lub – w drodze odstępstwa, jeżeli stanowi tak prawo krajowe – co najmniej pięcioletnim doświadczeniem zawodowym na poziomie porównywalnym do kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia na poziomie wyższym i które odpowiadają zawodowi lub sektorowi określonym w umowie o pracę lub wiążącej ofercie pracy;</p>	T	<p>w trakcie zatrudnienia, wykonywania innej pracy zarobkowej lub prowadzenia działalności gospodarczej w danym zawodzie;</p> <p>Art. 127. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji udziela się, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji oraz spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <p>1) cudzoziemiec:</p> <p>b) spełnia wymagania kwalifikacyjne i inne warunki w przypadku zamiaru wykonywania pracy w zawodzie regulowanym w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej,</p>	<p>Art. 3 pkt 14</p> <p>Art. 3 pkt 4</p>
--	--	--	---	---	--

		<p>h) "kwalifikacje uzyskane w ramach kształcenia na poziomie wyższym" oznaczają wszelkie dyplomy, świadectwa lub inne dowody oficjalnych kwalifikacji wydane przez właściwy organ, potwierdzające pomyślne ukończenie programu studiów wyższych, czyli cyklu zajęć prowadzonych przez instytucję edukacyjną uznaną za instytucję szkolnictwa wyższego przez państwo, w którym ma ona siedzibę. Do celów niniejszej dyrektywy kwalifikacje uzyskane w ramach kształcenia na poziomie wyższym są uwzględniane, pod warunkiem że czas studiów niezbędny do ich uzyskania wyniósł co najmniej trzy lata;</p> <p>i) "doświadczenie zawodowe" oznacza faktyczne i legalne wykonywanie danego zawodu;</p>	<p>T</p> <p>T</p>	<p>Art. 3 pkt 3</p>		
--	--	---	-------------------	-------------------------	--	--

		<p>j) "zawód regulowany" oznacza zawód regulowany zdefiniowany w art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2005/36/WE.</p>	T	Art. 127 pkt 1 lit. b		
3.	Art. 3 ust. 1	<p>Zakres stosowania</p> <p>1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie na terytorium państwa członkowskiego w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji na warunkach określonych w niniejszej dyrektywie.</p>	T	Art. 1 Art. 3 pkt 1	<p>Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, tryb postępowania oraz organy właściwe w tych sprawach.</p> <p>Art. 3 pkt 1 stanowi, iż cudzoziemcem jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego. Ponadto przepisów ustawy o cudzoziemcach nie mają zastosowania do obywateli UE oraz członków ich rodzin – art. 2 pkt 2 projektu ustawy.</p>	Przepis nie wymaga dosłownej implementacji. Cała ustawa o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu i pobytu cudzoziemców. Rozdział 4a reguluje zasady wydawania zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony dla pracowników wysoko wykwalifikowanych.

4.	Art. 3 ust. 2	<p>2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich:</p> <p>a) którzy są uprawnieni do pobytu w państwie członkowskim ze względu na ochronę czasową lub złożyli wnioski o wydanie zezwolenia na pobyt na tej podstawie i oczekują na wydanie decyzji dotyczącej ich statusu;</p> <p>b) którzy korzystają z ochrony międzynarodowej zgodnie z dyrektywą Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony [15] lub wystąpili z wnioskiem o ochronę międzynarodową zgodnie z tą dyrektywą i których sprawa nie została jeszcze zakończona ostateczną decyzją;</p> <p>c) którzy korzystają z ochrony zgodnie z prawem krajowym,</p>	T	Art. 99 ust. 1	<p>Art. 99. 1. Odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udzielono mu zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE lub 2) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wize Schengen upoważniającej tylko do wjazdu na to terytorium, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23, lub 3) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, udzielonego w przypadkach, o których mowa w art. 182 ust. 1, lub 4) udzielono mu zgody na pobyt tolerowany, zgody na pobyt ze względów humanitarnych, azylu, ochrony uzupełniającej, lub ochrony czasowej, lub nadano mu status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, lub 5) ubiega się o nadanie statusu uchodźcy lub o udzielenie azylu, lub 6) został zatrzymany, umieszczony w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców, lub został wobec niego zastosowany środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczania kraju, lub 7) odbywa karę pozbawienia wolności lub jest tymczasowo aresztowany, lub 8) został zobowiązany do powrotu i nie upłynął jeszcze termin dobrowolnego powrotu określony w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca 	
----	------------------	--	---	-------------------	---	--

	<p>zobowiązaniami międzynarodowymi lub krajową praktyką danego państwa członkowskiego lub którzy wystąpili z wnioskiem o ochronę zgodnie z prawem krajowym, zobowiązaniami międzynarodowymi lub krajową praktyką danych państw członkowskich i których sprawa nie została jeszcze zakończona ostateczną decyzją;</p> <p>d) którzy ubiegają się o prawo pobytu w jednym z państw członkowskich jako naukowcy w rozumieniu dyrektywy 2005/71/WE w celu przeprowadzenia projektu badawczego;</p> <p>e) którzy są członkami rodzin obywateli Unii, którzy skorzystali lub korzystają obecnie z prawa do swobodnego przemieszczania się na terytorium Wspólnoty zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium</p>		<p>Art. 131</p>	<p>powrotu, także w przypadku przedłużenia tego terminu, lub</p> <p>9) jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadkach, o których mowa w art. 298 ust. 6, lub</p> <p>10) przebywa poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, lub</p> <p>11) przy składaniu wniosku o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy nie złożył odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu, choć był do tego obowiązany.</p> <p>Art. 131. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 127 , gdy cudzoziemiec:</p> <p>1) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 152, lub posiada takie zezwolenie lub</p> <p>2) jest pracownikiem przedsiębiorstwa prowadzącego działalność gospodarczą w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej i jest czasowo oddelegowany przez pracodawcę, w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub</p> <p>3) wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zobowiązań określonych w umowie międzynarodowej, dotyczącej ułatwienia wjazdu i czasowego pobytu niektórych kategorii osób fizycznych zajmujących się wymianą handlową lub inwestycjami.</p>	
--	--	--	------------------------	--	--

	<p>państw członkowskich [16];</p> <p>f) którzy posiadają status długoterminowego rezydenta WE w jednym z państw członkowskich zgodnie z dyrektywą 2003/109/WE i korzystają z prawa do pobytu w innym państwie członkowskim w celu wykonywania działalności zarobkowej na cudzy lub własny rachunek;</p> <p>g) którzy wjeżdżają do państwa członkowskiego na podstawie zobowiązań zawartych w umowie międzynarodowej dotyczącej ułatwiania wjazdu i czasowego pobytu osób fizycznych należących do pewnych kategorii i zajmujących się wymianą handlową i inwestycjami;</p> <p>h) których przyjęto na terytorium państwa członkowskiego jako pracowników sezonowych;</p> <p>i) których wydalenie wstrzymano ze względu na okoliczności faktyczne lub przesłanki prawne;</p>	T		<p>4) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 3 lit. a.</p> <p>Art.2 Ustawy nie stosuje się do:</p> <p>2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają.</p>	
--	--	---	--	--	--

		<p>j) którzy są obywatelami państw trzecich objętych dyrektywą 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług [17], jeżeli są oni delegowani na terytorium danego państwa członkowskiego.</p> <p>Ponadto niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich i członków ich rodzin, niezależnie od ich narodowości, którzy, na mocy porozumień między Wspólnotą i jej państwami członkowskimi a tymi państwami trzecimi, korzystają z praw do swobodnego przemieszczania się równoważnych prawom obywateli Unii.</p>				<p>Zasady wjazdu i pobytu w/w grupy uregulowane są w ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043 z późn. zm.);</p>
5.	Art. 3 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa nie narusza żadnych umów zawartych między Wspólnotą lub jej państwami	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ brak jest informacji o tego typu umowach międzynarodowych.

		członkowskimi a państwem trzecim lub państwami trzecimi, dotyczących wyłączenia określonych zawodów z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy, aby w sektorach cierpiących na niedobór personelu zagwarantować etyczną rekrutację poprzez ochronę zasobów ludzkich w krajach rozwijających się będących sygnatariuszami tych umów.				
6.	Art. 3 ust. 4	4. Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państw członkowskich do wydawania zezwoleń na pobyt innych niż niebieska karta UE w celach związanych z zatrudnieniem. Takie zezwolenia na pobyt nie uprawniają do pobytu w innych państwach członkowskich, tak jak przewiduje to niniejsza dyrektywa	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ brak jest w Polsce krajowego systemu przyjmowania cudzoziemców w celu wykonywania pracy w zawodach wymagających wysokich kwalifikacji
7.	Art. 4 ust. 1	Korzystniejsze postanowienia 1. Niniejsza dyrektywa nie narusza korzystniejszych postanowień zawartych w: a) prawie wspólnotowym, w tym w umowach dwu-	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ brak jest informacji o tego typu umowach międzynarodowych

		<p>i wielostronnych zawartych między Wspólnotą lub Wspólnotą i jej państwami członkowskimi a państwem trzecim lub państwami trzecimi;</p> <p>b) umowach dwu- lub wielostronnych zawartych między jednym państwem członkowskim lub większą ich liczbą a jednym państwem trzecim lub większą ich liczbą.</p>				
8.	Art. 4 ust. 2	<p>2. Niniejsza dyrektywa nie wpływa na prawo państw członkowskich do przyjęcia lub utrzymania korzystniejszych przepisów w stosunku do osób, do których ma ona zastosowanie, w odniesieniu do następujących przepisów niniejszej dyrektywy:</p> <p>a) art. 5 ust. 3 w zastosowaniu art. 18;</p> <p>b) art. 11, art. 12 ust. 1 zdanie drugie, art. 12 ust. 2, art. 13, 14, 15 i art. 16 ust. 4.</p>	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ brak jest w Polsce krajowego systemu przyjmowania cudzoziemców w celu wykonywania pracy w zawodach wymagających wysokich kwalifikacji
9.	Art. 5 ust. 1	<p>Kryteria przyjęcia</p> <p>1. Nie naruszając art. 10 ust. 1, obywatel państwa trzeciego składający wniosek o niebieską</p>	T	Art. 127	Art. 127. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji udziela się, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest	

	<p>kartę EU zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy:</p> <p>a) przedkłada ważną umowę o pracę lub, jak stanowi prawo krajowe, wiążącą ofertę pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji na okres co najmniej jednego roku w danym państwie członkowskim;</p> <p>b) przedkłada dokument stwierdzający wypełnienie warunków w prawie krajowym do wykonywania przez obywateli Unii zawodu regulowanego określonego w umowie o pracę lub wiążącej ofercie pracy, zgodnie z prawem krajowym;</p> <p>c) w przypadku zawodów nieregulowanych przedkłada dokumenty poświadczające właściwe wyższe kwalifikacje zawodowe w zawodzie lub sektorze określonym w umowie o pracę lub wiążącej ofercie pracy, ustanowione prawem krajowym;</p> <p>d) przedkłada ważny dokument podróży, zgodnie z prawem krajowym, wniosek o wizę lub</p>		<p>106 ust. 2</p> <p>Art. 100 ust. 1 pkt 4</p>	<p>wykonywanie pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji oraz spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <p>1) cudzoziemiec:</p> <p>a) na okres przynajmniej jednego roku zawarł umowę o pracę, umowę o pracę nakładczą, umowę cywilnoprawną, na podstawie której wykonuje pracę, świadczy usługi lub pozostaje w stosunku służbowym,</p> <p>b) spełnia wymagania kwalifikacyjne i inne warunki w przypadku zamiaru wykonywania pracy w zawodzie regulowanym w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej,</p> <p>c) posiada wyższe kwalifikacje zawodowe,</p> <p>d) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>e) posiada zgodę właściwego organu na zajmowanie określonego stanowiska, wykonywanie zawodu lub prowadzenie innej działalności, gdy obowiązek jej uzyskania przed zawarciem umowy wynika z odrębnych przepisów;</p> <p>2) podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie tej pracy</p>	
--	---	--	--	---	--

	<p>wizę, jeśli wymagane, oraz dowód posiadania ważnego zezwolenia na pobyt lub krajowej wizej długoterminowej, jeśli wymagana. Państwa członkowskie mogą wymagać, by okres ważności dokumentu podróży obejmował co najmniej początkowy okres ważności zezwolenia na pobyt;</p> <p>e) przedkłada dowód, że został objęty lub, jeżeli tak stanowi prawo krajowe, złożył wniosek o objęcie go ubezpieczeniem zdrowotnym chroniącym przed wszystkimi rodzajami ryzyka, od których zazwyczaj ubezpieczeni są obywatele danego państwa członkowskiego, i ważnego przez okresy, w których takie ubezpieczenie i związane z nim świadczenia nie przysługują wnioskodawcy w związku z zawartą umową o pracę ani nie wynikają z tej umowy;</p> <p>f) nie jest uznawany za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego ani</p>			<p>nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych na lokalnym rynku pracy;</p> <p>3) roczne wynagrodzenie brutto wynikające z miesięcznego lub rocznego wynagrodzenia wskazane w umowie, nie będzie niższe niż minimalne wynagrodzenie określone w przepisach wydanych na podstawie art. 139.</p> <p>Art. 106 ust 2. Składając wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy, cudzoziemiec uzasadnia ten wniosek, składa pisemne oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe, oraz przedstawia ważny dokument podróży i dołącza do niego:</p> <p>1) aktualną fotografię;</p> <p>2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy.</p> <p>Art. 100. 1 Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy:</p> <p>4) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub</p>	
--	--	--	--	--	--

		zdrowia publicznego.				
10.	Art. 5 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą wprowadzić wymóg, aby wnioskodawca przedstawił swój adres na terytorium danego państwa członkowskiego.	T	Art. 107 ust. 1 pkt 1	Art. 107. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) wzór formularza wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy;	Adres zamieszkania, należy podać wypełniając formularz wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy
11.	Art. 5 ust. 3	3. Oprócz warunków określonych w ust. 1, roczne wynagrodzenie brutto wynikające z miesięcznego lub rocznego wynagrodzenia podanego w umowie o pracę lub wiążącej ofercie pracy nie może być niższe od odnośnego krajowego progu wynagrodzenia za pracę, określanego i publikowanego w tym celu przez państwa członkowskie, a próg ten nie może być niższy niż półtora raza średniego rocznego wynagrodzenia brutto w danym państwie członkowskim.	T	Art. 139	Art. 139. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość minimalnego wynagrodzenia wymaganego do udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 127, w taki sposób aby wysokość minimalnego wynagrodzenia nie była niższa niż równowartość 150% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym obliczanego na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanego w danym roku na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.).	
12.	Art. 5 ust. 4	4. Wdrażając przepisy ust. 3, państwa członkowskie mogą	N			Przepis nie wymaga obowiązkowej transpozycji.

		wymagać, aby zostały spełnione wszystkie warunki odnośnych przepisów ustawowych, układów zbiorowych lub praktyk stosowanych w odnośnych grupach zawodowych wobec pracowników o wysokich kwalifikacjach.				A projektodawca nie posiada informacji o szczególnych uregulowaniach ustawowych, układach zbiorowych lub praktykach stosowanych w określonych grupach zawodowych wobec pracowników o wysokich kwalifikacjach.
13.	Art. 5 ust. 5	5. W drodze odstępstwa od ust. 3 i do celów zatrudnienia w zawodach, w których istnieje szczególne zapotrzebowanie na pracowników z państw trzecich i które należą do głównych grup 1 i 2 ISCO, próg wynagrodzenia może być co najmniej 1,2 razy większy niż średnie roczne wynagrodzenie brutto w tym państwie członkowskim. W tym przypadku dane państwo członkowskie przekazuje każdego roku Komisji wykaz zawodów, dla których ustalono takie odstępstwo.	N			Projektodawca nie uznał za konieczne wdrażania niniejszego przepisu, ponieważ nie ma konieczności wprowadzania szczególnych ułatwień dla określonych grup cudzoziemców.
Rozdział II WARUNKI PRZYJĘCIA						
14.	Art. 5 ust. 6	6. Niniejszy artykuł nie narusza obowiązujących układów zbiorowych lub praktyk stosowanych w odnośnych	N			Projektodawca nie posiada informacji o układach zbiorowych lub praktykach stosowanych w określonych grupach zawodowych wobec

		grupach zawodowych wobec pracowników o wysokich kwalifikacjach.				pracowników o wysokich kwalifikacjach.
15.	Art. 6	Liczba przyjmowanych osób Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państwa członkowskiego do ustalania liczby obywateli państw trzecich, którzy wjeżdżają na jego terytorium w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji.	N		Brak limitów	Polskie prawo nie przewiduje systemu kwotowego przyjmowania cudzoziemców.
Rozdział III NIEBIESKA KARTA UE, PROCEDURA I PRZEJRZYSTOŚĆ						
16.	Art. 7 ust. 1	Niebieska karta UE 1. Obywatelowi państwa trzeciego, który złożył wniosek i spełnia wymogi określone w art. 5 i której wniosek właściwe organy rozpatrzyły pozytywnie zgodnie z art. 8, wydaje się niebieską kartę UE. Dane państwo członkowskie zapewnia temu obywatelowi państwa trzeciego wszelkie ułatwienia, tak by mógł on otrzymać wymagane wizy.	T T	Art. 127 Art. 106 ust. 2 Art. 100 ust. 1 pkt 4 Art. 60 ust 1 pkt 5 i 6	Zob. pkt 9 tabeli Art. 60. 1. Wizę Schengen lub wizę krajową wydaje się w celu: 5) wykonywania pracy przez cudzoziemca, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 40 ustawy z dnia	Polskie prawo przewiduje, iż cudzoziemiec może aplikować o zezwolenie na pobyt czasowy tylko na terytorium Polaki. Cudzoziemiec może jednak ubiegać się o wydanie

					<p>20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w okresie nieprzekraczającym 6 miesięcy w ciągu kolejnych 12 miesięcy, na podstawie oświadczenia o zamiarze powierzenia wykonywania pracy, zarejestrowanego w powiatowym urzędzie pracy;</p> <p>6) wykonywania pracy na podstawie dokumentu innego niż określony w pkt 5;</p>	<p>stosownej wizy w celu wykonywania pracy.</p>
17.	Art. 7 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie ustalają standardowy okres ważności niebieskiej karty UE, wynoszący od roku do czterech lat. Jeżeli umowa o pracę obejmuje okres krótszy, to okres, na który wydaje się niebieską kartę UE lub o który przedłuża się jej ważność, jest równy okresowi dłuższemu o trzy miesiące od okresu obowiązywania umowy o pracę.</p>	T	Art. 128	<p>Art. 128. Zezwolenia, o którym mowa w art. 127, udziela się na okres dłuższy o 3 miesiące od okresu wykonywania pracy, nie dłuższy jednak niż 3 lata.</p>	
18.	Art. 7 ust. 3	<p>3. Do wydawania niebieskiej karty UE właściwe organy państwa członkowskiego stosują jednolity wzór ustanowiony w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002. Zgodnie z lit. a) ppkt 7.5–9 załącznika do powyższego rozporządzenia</p>	T	Art. 245 ust 1 pkt 10	<p>Art. 245. 1. W karcie pobytu zamieszcza się: 10) adnotację „Niebieska Karta UE” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 127;</p>	<p>Obowiązujące regulacje prawne dotyczące kart pobytu uwzględniają przepisy rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002.</p>

		państwa członkowskie podają na niebieskiej karcie UE warunki dostępu do rynku pracy w art. 12 ust. 1 niniejszej dyrektywy. W zezwoleniu na pobyt, w pozycji "rodzaj zezwolenia", państwa członkowskie wpisują "Niebieska Karta UE".			
19.	Art. 7 ust. 4	4. Posiadacze niebieskiej karty UE są w okresie jej ważności uprawnieni do: a) wjazdu, ponownego wjazdu i pobytu na terytorium państwa członkowskiego, które wydało niebieską kartę UE; b) korzystania z praw przyznanych na mocy niniejszej dyrektywy.	T	Art. 243	Art. 243. Karta pobytu w okresie swojej ważności, potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia go, wraz z dokumentem podróży, do wielokrotnego przekraczania granicy bez konieczności uzyskania wizy.
20.	Art. 8 ust. 1	Podstawy odmowy 1. Państwa członkowskie odrzucają wniosek o niebieską kartę UE, jeżeli wnioskodawca nie spełnia warunków określonych w art. 5 lub jeżeli przedstawione dokumenty zostały uzyskane w wyniku oszustwa albo zostały podrobione lub przerobione.	T	Art. 100 ust. 1 1-5 i 9, Ar. 117 pkt 1 lit a lub b Art. 132	Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 1) nie spełnia on wymogów udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu lub okoliczności, które są podstawą ubiegania się o to zezwolenie, nie uzasadniają jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące lub 2) obowiązuje wpis danych

				<p>cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niepożądany, lub</p> <p>3) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub</p> <p>4) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub</p> <p>5) w postępowaniu w sprawie udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy:</p> <p>a) złożył on wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub</p> <p>b) zeznał on nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używał jako autentycznego, lub</p> <p>9) złożył wniosek podczas nielegalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium nielegalnie, lub</p> <p>Art. 132. Poza przypadkami, o których</p>
--	--	--	--	--

				<p>mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1-5, 8- 9, udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 127, cudzoziemcowi odmawia się, gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 117 pkt 1 lit. a lub b.</p> <p>Art. 117. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100, udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę cudzoziemcowi odmawia się, gdy:</p> <p>1) podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi:</p> <p>a) został prawomocnie ukarany za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, i w ciągu dwóch lat od ukarania został ponownie ukarany za podobne wykroczenie lub</p> <p>b) został prawomocnie ukarany za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3-5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub</p>	
21.	Art. 8 ust. 2	2. Przed podjęciem decyzji w sprawie wniosku o niebieską kartę UE, a także podczas rozpatrywania wniosków o przedłużenie okresu jej ważności lub wniosków o zezwolenia przewidziane w art. 12 ust. 1 i 2 w trakcie pierwszych dwóch lat legalnego zatrudnienia posiadacza	T	<p>Art. 129 pkt 3</p> <p>Art. 129. Przepisu art. 127 pkt 2, nie stosuje się gdy:</p> <p>3) cudzoziemiec był już leganie zatrudniony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres 2 lat na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 127,</p>	

		<p>niebieskiej karty UE państwa członkowskie mogą zbadać sytuację na swoim rynku pracy i zastosować krajowe procedury w zakresie wymogów umożliwiających obsadzanie wolnych stanowisk pracy.</p> <p>Państwo członkowskie może sprawdzić, czy określone wolne stanowisko pracy nie może zostać obsadzone przez pracowników krajowych lub wspólnotowych lub przez obywateli państw trzecich, którzy posiadają prawo pobytu w tym państwie członkowskim i są już obecni na jego rynku pracy na mocy prawa wspólnotowego lub krajowego, przez rezydentów długoterminowych WE, którzy wyrażają chęć przeniesienia się do tego państwa członkowskiego w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji zgodnie z rozdziałem III dyrektywy 2003/109/WE.</p>				
22.	Art. 8 ust. 3	3. Wniosek o niebieską kartę UE może zostać uznany za niedopuszczalny także z powodów wynikających z art.	N			Polska nie stosuje limitów przyjęć cudzoziemców

		6.				
23.	Art. 8 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą odrzucić wniosek o niebieską kartę UE, aby zagwarantować etyczną rekrutację w sektorach cierpiących na niedobór wykwalifikowanych pracowników w krajach pochodzenia.	N			Przepis nie wymaga obowiązkowej implementacji.
24.	Art. 8 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą odrzucić wniosek o niebieską kartę UE, jeżeli na pracodawcę nałożono sankcje zgodnie z prawem krajowym za pracę nierejestrowaną lub nielegalne zatrudnienie.	T	Art. 132 Art. 117 pkt 1 lit a lub b	Art. 132. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1-5, 8-9 , udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 127, cudzoziemcowi odmawia się, gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 117 pkt 1 lit. a lub b. Art. 117. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę cudzoziemcowi odmawia się, gdy: 1) podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi: a) został prawomocnie ukarany za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku, i w ciągu dwóch lat od skazania został ponownie ukarany za podobne wykroczenie lub b) został prawomocnie ukarany za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3-5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy,	

					lub	
25.	Art. 9 ust. 1	<p>Wycofanie niebieskiej karty UE lub odmowa przedłużenia okresu jej ważności</p> <p>1. Państwa członkowskie wycofują niebieską kartę UE wydaną na podstawie niniejszej dyrektywy lub odmawiają przedłużenia okresu jej ważności w następujących przypadkach:</p> <p>a) jeżeli karta została uzyskana w wyniku oszustwa albo została podrobiona lub przerobiona;</p> <p>b) jeżeli stwierdzono, że posiadacz karty nie spełniał lub już nie spełnia warunków wjazdu i pobytu ustanowionych w niniejszej dyrektywie lub przebywa na terenie danego państwa członkowskiego w celach innych niż te, dla których uzyskał zezwolenie na pobyt;</p> <p>c) jeżeli posiadacz karty nie przestrzega ograniczeń określonych w art. 12 ust. 1 i 2 oraz art. 13.</p>	T	Art. 101 Art. 133 ust. 1	<p>Art. 101. Zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ustał cel pobytu, który był powodem udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, lub 2) przestał on spełniać wymogi udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu, lub 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4-8, lub 4) opuścił on terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 10 miesięcy. <p>Art. 133 . 1 Poza przypadkami, o których mowa w art. 101, zezwolenie, o którym mowa w art. 127, cudzoziemcowi cofa się, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie przestrzega ograniczenia w dostępie do rynku pracy określonego w art. 135 ust. 2 lub 2) okres, w którym nie był zatrudniony, przekracza 3 miesiące albo wystąpił co najmniej raz w okresie ważności tego zezwolenia. 	
26.	Art. 9 ust. 2	2. Braku powiadomienia	T	Art. 133	Art. 133 2. Przepisu ust. 1 nie	

		przewidzianego w art. 12 ust. 2 akapit drugi oraz art. 13 ust. 4 nie uznaje się za dostateczny powód wycofania niebieskiej karty UE lub odmowy przedłużenia okresu jej ważności, jeżeli jej posiadacz jest w stanie wykazać, że powiadomienie to nie zostało dostarczone do właściwego organu z powodów niezależnych od woli posiadacza.		ust. 2	stosuje się, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki: 1) okres pozostawania cudzoziemca bez pracy nie przekroczył 3 miesięcy w okresie ważności zezwolenia, o którym mowa w art. 127; 2) okres pozostawania cudzoziemca bez pracy wystąpił nie więcej niż jeden raz w okresie ważności zezwolenia; 3) cudzoziemiec wykaże, że dopełnił obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 134 ust. 1, lub że powiadomienie nie zostało doręczone wojewodzie z powodów niezależnych od cudzoziemca.	
27.	Art. 9 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą wycofać niebieską kartę UE wydaną na podstawie niniejszej dyrektywy lub odmówić przedłużenia okresu jej ważności w następujących przypadkach: a) gdy jest to podyktowane względami związanymi z porządkiem publicznym, bezpieczeństwem publicznym lub zdrowiem publicznym; b) jeżeli posiadacz niebieskiej karty UE nie posiada środków, które wystarczą mu do	T	Art. 101 art. 100 pkt 4	Art. 101. Zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy: 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4-8, lub Art. 100 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 4) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub	

	<p>utrzymania siebie oraz, w stosownych przypadkach, członków swojej rodziny, bez korzystania z systemu pomocy społecznej danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie dokonują oceny tych środków pod kątem ich rodzaju i regularności ich wpływu, przy czym mogą wziąć pod uwagę poziom krajowego wynagrodzenia minimalnego, rent i emerytur, a także liczbę członków rodziny zainteresowanej osoby. Ocena taka nie może być przeprowadzana w okresie braku zatrudnienia, o którym mowa w art. 13;</p> <p>c) jeżeli dana osoba nie dostarczy swojego adresu;</p> <p>d) jeżeli posiadacz niebieskiej karty UE złoży wniosek o pomoc socjalną, pod warunkiem że zainteresowane państwo członkowskie odpowiednio wcześniej poinformowało go o tym na piśmie.</p>				<p>Projektodawca odstąpił od transpozycji przepisu art. 9 ust. 3 lit b, c i d, ponieważ nie wymagają one obowiązkowej transpozycji. Ponadto projektodawca uznał, iż powyższe przesłanki nie powinny być podstawą cofania tytułu pobytowego, ponieważ będą to zbyt restrykcyjne przepisy.</p>
--	--	--	--	--	--

28.	Art. 10 ust. 1	Wnioski o przyjęcie 1. Państwa członkowskie ustalają, czy wnioski o niebieską kartę UE powinni sporządzać obywatele państw trzecich, czy ich pracodawcy.	T	Art. 105ust. 1	Art. 105. 1. Cudzoziemiec składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy osobiście, nie później niż w dniu upływu okresu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	Projektodawca ustalił, iż wniosek o zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony będzie składany tylko przez cudzoziemca.
29.	Art. 10 ust. 2	2. Wniosek jest rozpatrywany i analizowany wtedy, gdy dany obywatel państwa trzeciego przebywa poza terytorium państwa członkowskiego, przez które chce zostać przyjęty, lub wtedy, gdy przebywa już na jego terytorium na podstawie ważnego zezwolenia na pobyt lub krajowej wizy długoterminowej.	T	Art. 105 ust. 1	Art. 105. 1. Cudzoziemiec składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy osobiście, nie później niż w dniu upływu okresu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	Projektodawca zdecydował, iż wniosek będzie rozpatrywany tylko podczas pobytu cudzoziemca w Polsce.
30.	Art. 10 ust. 3	3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, państwo członkowskie może zaakceptować, zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym, wniosek złożony przez obywatela państwa trzeciego, który nie posiada ważnego zezwolenia na pobyt, ale który legalnie przebywa na ich terytorium.	T	Art. 105 ust. 1	Art. 105. 1. Cudzoziemiec składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy osobiście, nie później niż w dniu upływu okresu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	Projekt przewiduje, iż cudzoziemiec ma prawo złożyć wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w czasie legalnego pobytu w Polsce bez względu na podstawę pobytu w Polsce.
31.	Art. 10 ust. 4	4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, państwo członkowskie może przyjąć przepis, że wniosek może	N			Przepis ma charakter fakultatywny. Projekt przewiduje, iż cudzoziemiec ma prawo złożyć wniosek o

		być złożony jedynie spoza jego terytorium, pod warunkiem że takie ograniczenia, dotyczące wszystkich obywateli państw trzecich albo określonych ich kategorii, są już zawarte w obowiązującym prawie krajowym w momencie przyjęcia niniejszej dyrektywy.				udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w czasie legalnego pobytu w Polsce.
32.	Art. 11 ust. 1	<p>Zabezpieczenia proceduralne</p> <p>1. Właściwe organy państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie kompletnego wniosku o wydanie niebieskiej karty UE i w jak najkrótszym terminie, a najpóźniej w terminie 90 dni od daty złożenia wniosku, zawiadamiają o niej wnioskodawcę na piśmie zgodnie z procedurami zawiadamiania przewidzianymi w prawie krajowym danego państwa członkowskiego.</p> <p>Wszelkie konsekwencje niepodjęcia decyzji przed upływem terminu przewidzianego w akapicie pierwszym określone są w prawie krajowym odpowiedniego państwa członkowskiego.</p>	T	<p>Art. 35- 37 kpa</p> <p>Oraz Art. 3 par. 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami</p>	<p>Art. 35. § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki.</p> <p>§ 2. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ.</p> <p>§ 3. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym - w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania.</p> <p>§ 4. Organy wyższego stopnia mogą określać rodzaje spraw, które</p>	

				<p>i admin istrac yjnym i (Dz. U. 2012 r. poz. 270)</p>	<p>załatwiane są w terminach krótszych niż określone w § 3.</p> <p>§ 5. Do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.</p> <p>Art. 36. § 1. O każdym przypadku niezałatwienia sprawy w terminie określonym w art. 35 lub w przepisach szczególnych organ administracji publicznej jest obowiązany zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.</p> <p>§ 2. Ten sam obowiązek ciąży na organie administracji publicznej również w przypadku zwłoki w załatwieniu sprawy z przyczyn niezależnych od organu.</p> <p>Art. 37. § 1. Na niezałatwienie sprawy w terminie określonym w art. 35, w przepisach szczególnych, ustalonym w myśl art. 36 lub na przewlekle prowadzenie postępowania stronie służy zażalenie do organu wyższego stopnia, a jeżeli nie ma takiego organu - wezwanie do usunięcia naruszenia prawa.</p> <p>§ 2. Organ wymieniony w § 1, uznając zażalenie za uzasadnione, wyznacza dodatkowy termin załatwienia sprawy oraz zarządza wyjaśnienie przyczyn i ustalenie osób winnych niezałatwienia sprawy w terminie, a w razie potrzeby</p>	
--	--	--	--	---	---	--

					<p>także podjęcie środków zapobiegających naruszaniu terminów załatwiania spraw w przyszłości. Organ stwierdza jednocześnie, czy niezałatwienie sprawy w terminie miało miejsce z rażącym naruszeniem prawa.</p> <p>Art. 3. § 1. Sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie. § 2. Kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na:</p> <p>8) beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadkach określonych w pkt 1-4a.</p>	
33.	Art. 11 ust. 2	<p>2. Jeżeli informacje lub dokumenty, które przedstawiono na poparcie wniosku, są niewystarczające, właściwe organy zawiadamiają wnioskodawcę o tym, jakie dodatkowe informacje są wymagane, oraz ustalają rozsądny termin ich dostarczenia. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje się do czasu otrzymania przez właściwe organy wymaganych dodatkowych informacji lub</p>	T	Art.64 par. 2 kpa	<p>Art. 64. § 1. Jeżeli w podaniu nie wskazano adresu wnoszącego i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, podanie pozostawia się bez rozpoznania. § 2. Jeżeli podanie nie czyni zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.</p>	

		dokumentów. Jeżeli dodatkowe informacje lub dokumenty nie zostaną dostarczone w wyznaczonym terminie, wniosek może zostać odrzucony.			
34.	Art. 11 ust. 3	3. O odrzuceniu wniosku o niebieską kartę UE, o odmowie przedłużenia okresu ważności takiej karty lub o jej wycofaniu zawiadamia się na piśmie obywatela państwa trzeciego oraz, w odpowiednich przypadkach, jego pracodawcę zgodnie z procedurami zawiadamiania przewidzianymi przez odpowiednie prawo krajowe; od takiej decyzji można wnieść środek zaskarżenia w danym państwie członkowskim zgodnie z prawem krajowym. W zawiadomieniu podaje się uzasadnienie decyzji oraz pouczenie o możliwych procedurach zaskarżenia i ostatecznym terminie zaskarżenia	T	Art. 64 par. 2 kpa Art. 104, art. 107, art.127 kpa Oraz art. 52 ustaw	Art. 64. § 1. Jeżeli w podaniu nie wskazano adresu wnoszącego i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, podanie pozostawia się bez rozpoznania. § 2. Jeżeli podanie nie czyni zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania. Art. 104. § 1. Organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. § 2. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji. Art. 107. § 1. Decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska

				<p>y z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2012 r. poz. 270)</p>	<p>służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.</p> <p>Art. 127. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji.</p> <p>§ 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy.</p> <p>Art. 52. § 1. Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka.</p>	
	Rozdział IV PRAWA					
35.	Art. 12 ust. 1	<p>Dostęp do rynku pracy</p> <p>1. W ciągu pierwszych dwóch lat legalnego zatrudnienia posiadacza niebieskiej karty UE w danym</p>	T	Art. 129 pkt 3	<p>Art. 129. Przepisu art. 127 pkt 2, nie stosuje się gdy:</p> <p>3) cudzoziemiec był już leganie zatrudniony na terytorium</p>	

	<p>państwie członkowskim jego dostęp do rynku pracy ogranicza się do wykonywania za wynagrodzeniem pracy spełniającej warunki przyjęcia określone w art. 5. Po tych pierwszych dwóch latach państwa członkowskie mogą przyznać danym osobom prawa w zakresie dostępu do pracy wymagającej wysokich kwalifikacji równe prawom obywateli tych państw.</p>		<p>Art. 135</p>	<p>Rzeczypospolitej Polskiej przez okres 2 lat na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 127, lub</p> <p>Art. 135. 1. Zezwolenie, o którym mowa w art. 127, może być w każdym czasie, na wniosek cudzoziemca, zmienione przez wojewodę właściwego ze względu na miejsce aktualnego pobytu cudzoziemca, jeżeli cudzoziemiec zamierza rozpocząć wykonywanie pracy u innego podmiotu niż określony w zezwoleniu, zamierza zmienić stanowisko lub będzie otrzymywał niższe wynagrodzenie niż określone w zezwoleniu.</p> <p>2. W okresie pierwszych 2 lat od dnia, w którym cudzoziemcowi udzielono zezwolenia, o którym mowa w art. 127:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cudzoziemiec nie może rozpocząć wykonywania pracy u innego podmiotu niż określony w zezwoleniu, 2) cudzoziemiec nie może zmienić stanowiska, na jakim jest zatrudniony, 3) cudzoziemcowi nie można wypłacać wynagrodzenia niższego niż określone w zezwoleniu <p>– bez zmiany tego zezwolenia.</p> <p>3. Zmiana zezwolenia, o którym mowa w art. 127, nie jest wymagana w przypadku zmiany nazwy lub formy prawnej podmiotu powierzającego cudzoziemcowi wykonywanie pracy, a także w przypadku przejścia zakładu</p>	
--	---	--	------------------------	---	--

					<p>pracy lub jego części przez inny podmiot.</p> <p>4. Zmiany zezwolenia, o którym mowa w art. 127, wojewoda odmawia, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) okres, w którym cudzoziemiec pozostaje bez pracy: <ol style="list-style-type: none"> a) przekracza 3 miesiące liczone od dnia utraty pracy do dnia złożenia przez cudzoziemca wniosku o zmianę zezwolenia ze względu na zmianę podmiotu powierzającego mu wykonywanie pracy lub b) wystąpił więcej niż jeden raz w trakcie ważności zezwolenia, lub 2) cudzoziemiec nie powiadomił wojewody o utracie pracy w terminie wskazanym w art. 134 ust. 1, lub 3) cudzoziemiec przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 127 pkt 1, lub 4) podmiot, który będzie powierzał pracę cudzoziemcowi, nie spełnia warunków, o których mowa w art. 127 pkt 2 lub 3, lub 5) okres ważności zmienionego zezwolenia przekroczy 3 lata. 	
36.	Art. 12 ust. 2	2. W ciągu pierwszych dwóch lat legalnego zatrudnienia posiadacza niebieskiej karty UE w danym państwie członkowskim zmiany	T	Art. 135 ust. 2 i 3	<p>2. W okresie pierwszych 2 lat od dnia, w którym cudzoziemcowi udzielono zezwolenia, o którym mowa w art. 127:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cudzoziemiec nie może 	

		<p>pracodawcy wymagają uzyskania uprzedniego pisemnego zezwolenia właściwych organów państwa członkowskiego pobytu, zgodnie z procedurami krajowymi oraz z terminami określonymi w art. 11 ust. 1. Zmiany, które mają wpływ na warunki przyjęcia, wymagają uprzedniego powiadomienia o nich lub – jeżeli tak stanowi prawo krajowe – uprzedniego zezwolenia.</p> <p>Po tych pierwszych dwóch latach, gdy zainteresowane państwo członkowskie nie korzysta z możliwości ustanowionej w ust. 1 w odniesieniu do równego traktowania, dana osoba powiadamia, zgodnie z procedurami krajowymi, właściwe organy państwa członkowskiego pobytu o zmianach, które mają wpływ na warunki określone w art. 5.</p>			<p>rozpocząć wykonywania pracy u innego podmiotu niż określony w zezwoleniu,</p> <p>2) cudzoziemiec nie może zmienić stanowiska, na jakim jest zatrudniony,</p> <p>3) cudzoziemcowi nie można wypłacać wynagrodzenia niższego niż określone w zezwoleniu</p> <p>– bez zmiany tego zezwolenia.</p> <p>3. Zmiana zezwolenia, o którym mowa w art. 127, nie jest wymagana w przypadku zmiany nazwy lub formy prawnej podmiotu powierzającego cudzoziemcowi wykonywanie pracy, a także w przypadku przejęcia zakładu pracy lub jego części przez inny podmiot.</p>	
37.	Art. 12 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą utrzymać ograniczenia w zakresie dostępu do zatrudnienia w przypadku, gdy funkcje związane z wykonywaniem tego zatrudnienia wiążą się, choćby sporadycznie, z wykonywaniem	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ zostały opracowane kompleksowe regulacje dotyczące testu rynku pracy, które uwzględniają te kwestie.

		władzy publicznej oraz odpowiedzialnością za zabezpieczenie ogólnych interesów państwa, jeżeli, zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi lub wspólnotowymi, taka działalność zastrzeżona jest dla obywateli tego państwa.				
38.	Art. 12 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą utrzymać ograniczenia w zakresie dostępu do zatrudnienia w przypadku, gdy funkcje związane z wykonywaniem tego zatrudnienia, zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi lub wspólnotowymi, zastrzeżone są dla obywateli danego państwa członkowskiego, obywateli UE lub państw EOG.	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ zostały opracowane kompleksowe regulacje dotyczące testu rynku pracy, które uwzględniają te kwestie.
39.	Art. 12 ust. 5	5. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla zasady preferencji wspólnotowej wyrażonej w odpowiednich przepisach aktów przystąpienia z roku 2003 i roku 2005, w szczególności w odniesieniu do praw obywateli zainteresowanych państw członkowskich w zakresie dostępu do rynku pracy.	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ zostały opracowane kompleksowe regulacje dotyczące testu rynku pracy, które uwzględniają te kwestie.

40.	Ar. 13 ust. 1	<p>Czasowy brak zatrudnienia</p> <p>1. Brak zatrudnienia nie stanowi sam w sobie powodu do wycofania niebieskiej karty UE, chyba że okres braku zatrudnienia przekracza trzy kolejne miesiące lub wystąpi więcej niż raz w okresie ważności niebieskiej karty UE.</p>	T	Art. 133 ust 2	<p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) okres pozostawania cudzoziemca bez pracy nie przekroczył 3 miesięcy w okresie ważności zezwolenia, o którym mowa w art. 127; 2) okres pozostawania cudzoziemca bez pracy wystąpił nie więcej niż jeden raz w okresie ważności zezwolenia; 3) cudzoziemiec wykaże, że dopełnił obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 134 ust. 1, lub że powiadomienie nie zostało doręczone wojewodzie z powodów niezależnych od cudzoziemca. 	
41.	Art. 13 ust. 2	<p>2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, posiadaczowi niebieskiej karty UE zezwala się na poszukiwanie pracy i podejmowanie jej na warunkach określonych w art. 12.</p>	T	Art. 133 ust. 2	<p>Art. 133. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101, zezwolenie, o którym mowa w art. 127, cudzoziemcowi cofa się, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie przestrzega ograniczenia w dostępie do rynku pracy określonego w art. 135 ust. 2 lub 2) okres, w którym nie był zatrudniony, przekracza 3 miesiące albo wystąpił co najmniej raz w okresie ważności tego zezwolenia. <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) okres pozostawania cudzoziemca bez pracy nie przekroczył 	<p>Projektodawca przyjął, iż cudzoziemcowi nie cofa się zezwolenia i pozwala mu się legalnie zostać w Polsce. W tym czasie cudzoziemiec ma prawo do poszukiwania pracy na ogólnych zasadach nie ma zatem potrzeby zapisywać tych przepisów w wyraźny sposób.</p>

					<p>3 miesiące w okresie ważności zezwolenia, o którym mowa w art. 127;</p> <p>2) okres pozostawania cudzoziemca bez pracy wystąpił nie więcej niż jeden raz w okresie ważności zezwolenia;</p> <p>3) cudzoziemiec wykaże, że dopełnił obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 134 ust. 1, lub że powiadomienie nie zostało doręczone wojewodzie z powodów niezależnych od cudzoziemca.</p>	
42.	Art. 13 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie zezwalają posiadaczowi niebieskiej karty UE na pozostanie na ich terytorium do czasu uzyskania niezbędnego zezwolenia na mocy art. 12 ust. 2 lub decyzji o odmowie jego udzielenia. Powiadomienie przewidziane w art. 12 ust. 2 automatycznie kończy okres braku zatrudnienia.</p>	T	Art. 133 ust. 2	Jak wyżej	<p>Projektodawca przyjął, iż w przypadku braku zatrudnienia cudzoziemcowi nie cofa się zezwolenia i pozwala mu się legalnie zostać w Polsce przez okres 3 miesięcy. W tym czasie cudzoziemiec ma prawo do poszukiwania pracy na ogólnych zasadach nie ma zatem potrzeby zapisywać tych przepisów w wyraźny sposób. Ponadto art. 135 ust. 4 stanowi, iż zmiany zezwolenia, o którym mowa w art. 127, wojewoda odmawia, gdy:</p> <p>1) okres, w którym cudzoziemiec pozostaje bez pracy:</p> <p>a) przekracza 3 miesiące liczone od dnia utraty pracy do dnia złożenia przez cudzoziemca wniosku o zmianę zezwolenia ze względu na</p>

						<p>zmianę podmiotu powierzającego mu wykonywanie pracy lub</p> <p>b) wystąpił więcej niż jeden raz w trakcie ważności zezwolenia, lub</p> <p>2) cudzoziemiec nie powiadomił wojewody o utracie pracy w terminie wskazanym w art. 134 ust. 1, lub</p> <p>3) cudzoziemiec przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 127 pkt 1, lub</p> <p>4) podmiot, który będzie powierzał pracę cudzoziemcowi nie spełnia warunków, o których mowa w art. 127 pkt 2 lub 3, lub</p> <p>okres ważności zmienionego zezwolenia przekroczy 3 lata.</p>
43.	Art. 13 ust. 4	4. Posiadacz niebieskiej karty UE powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego pobytu zgodnie z odpowiednimi procedurami krajowymi o rozpoczęciu okresu braku zatrudnienia	T	Art. 134 ust 1	Art. 134. 1. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 127, w ciągu 7 dni powiadamia o utracie pracy wojewodę właściwego ze względu na miejsce aktualnego pobytu cudzoziemca.	

44.	Art. 14 ust. 1 - 4	<p>Równe traktowanie</p> <p>1. Posiadacze niebieskiej karty UE traktowani są na równi z obywatelami państwa członkowskiego, które wydało niebieską kartę, w zakresie:</p> <p>a) warunków pracy, w tym wynagrodzenia i zwolnienia, jak również wymagań bezpieczeństwa i higieny pracy;</p>	T	Art. 1 art. 13, art. 14 i art. 15 Kodeksu pracy	<p>Art. 1. Kodeks pracy określa prawa i obowiązki pracowników i pracodawców.</p> <p>Art. 13. Pracownik ma prawo do godziwego wynagrodzenia za pracę. Warunki realizacji tego prawa określają przepisy prawa pracy oraz polityka państwa w dziedzinie płac, w szczególności poprzez ustalanie minimalnego wynagrodzenia za pracę.</p> <p>Art. 14. Pracownik ma prawo do wypoczynku, który zapewniają przepisy o czasie pracy, dniach wolnych od pracy oraz o urlopach wypoczynkowych.</p> <p>Art. 15. Pracodawca jest obowiązany zapewnić pracownikom bezpieczne i higieniczne warunki pracy.</p>	Zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami opisane w niniejszym przepisie uprawnienia przysługują wszystkim pracownikom bez względu na obywatelstwo. Wynika to z ogólnych przepisów prawa pracy.
-----	--------------------	---	---	---	--	--

	<p>b) wolności stowarzyszania się i zrzeszania się oraz członkostwa w organizacjach reprezentujących pracowników lub pracodawców lub też we wszelkich organizacjach, których członkowie wykonują określony zawód, w tym w zakresie świadczeń przyznawanych przez takie organizacje, bez uszczerbku dla krajowych przepisów dotyczących porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego;</p>	T	<p>Art. 12 Konstytucji RP</p>	<p>Art. 12.</p> <p>Rzeczpospolita Polska zapewnia wolność tworzenia i działania związków zawodowych, organizacji społeczno-zawodowych rolników, stowarzyszeń, ruchów obywatelskich, innych dobrowolnych zrzeszeń oraz fundacji.</p>	<p>Zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami opisane w niniejszym przepisie uprawnienia przysługują wszystkim pracownikom bez względu na obywatelstwo</p>
	<p>c) kształcenia i szkolenia zawodowego;</p>	T	<p>Art. 474 Art. 491</p>	<p>Ar. 474 W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) w art. 94a w ust. 2pkt 11 otrzymują brzmienie: 11) osoby, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 127, art. 160 ust. 1, art. 177 lub art. 187 ust. 1 pkt 3 lub 4 ustawy z</p>	

					<p>dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.);”</p> <p>Art. 491. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572) w art. 43 w ust. 2: pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) cudzoziemcy, którym udzielono zezwolenia na pobyt stały;”; 2) pkt 5-6 otrzymują brzmienie: 6) cudzoziemcy, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 127, art. 160 ust. 1 lub art. 187 ust. 1 pkt 3 lub 4 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.);”</p>	
--	--	--	--	--	--	--

		d) uznawania dyplomów, świadectw i innych kwalifikacji zawodowych zgodnie z odpowiednimi procedurami krajowymi;	T	Art. 499	<p>Art. 499. W ustawie z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to także:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.⁵⁷⁾); 2) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o cudzoziemcach (Dz. U. poz. ...); 3) obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców będących beneficjentami ochrony międzynarodowej, posiadających status uchodźcy lub osoby 	
--	--	---	---	-----------------	---	--

					<p>kwalfikujacej sie do otrzymania ochrony uzupełniajacej w rozumieniu odrębných przepisów;</p> <p>4) obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji w rozumieniu odrębných przepisów;</p> <p>5) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celach innych niż wykonywanie pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym i mają prawo do wykonywania pracy oraz posiadają dokument pobytowy zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1) oraz obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym w rozumieniu odrębnych przepisów;</p> <p>6) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 152 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia ... o cudzoziemcach (Dz. U. poz. ...).”.</p>	
--	--	--	--	--	---	--

	<p>e) przepisów prawa krajowego dotyczących działań zabezpieczenia społecznego określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 1408/71. Przepisy szczególne zawarte w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 859/2003 stosuje się odpowiednio;</p>	T	<p>Art. 485 Art. 486 Art. 488</p>	<p>Art. 485. W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej w art. 2: 1) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) cudzoziemcom zamieszkującym przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 127 lub art. 187 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.), lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej,”;</p> <p>Art. 486. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 992, z późn. zm.) w art. 1 w ust. 2 w pkt 2: 1) lit. c otrzymuje brzmienie: „c) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 127 lub art. 187 ust. 1</p>	
--	--	---	--	---	--

					<p>pkt 3 ustawy z dnia</p> <p>o cudzoziemcach (Dz. U. poz.), lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, jeżeli zamieszkują z członkami rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;</p> <p>Art. 488. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 1:</p> <p>a) w ust. 3:</p> <p>- w pkt 2:</p> <p>-- lit. e-h otrzymują brzmienie:</p> <p>g) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 127, art. 152 ust. 1 i 2 lub art. 187 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.),</p>	
--	--	--	--	--	---	--

		<p>f) nie naruszając obowiązujących umów dwustronnych, wypłaty nabytych ustawowych świadczeń emerytalnych uzależnionych od dochodów według stawek określonych przez prawo państwa członkowskiego lub państw członkowskich zobowiązanych do wypłaty świadczeń, w przypadku przeniesienia się do państwa trzeciego;</p>		<p>Art. 1 Art. 4 pkt 1 ustawy z 13 paździe rnika 1998r. o systemi e ubezpie czeń społecz nych</p>	<p>Art. 1. Ubezpieczenia społeczne obejmują: 1) ubezpieczenie emerytalne; 2) ubezpieczenia rentowe; 3) ubezpieczenie w razie choroby i macierzyństwa, zwane dalej „ubezpieczeniem chorobowym”; 4) ubezpieczenie z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, zwane dalej „ubezpieczeniem wypadkowym”.</p> <p>Art. 4. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) ubezpieczeni – osoby fizyczne podlegające chociaż jednemu z ubezpieczeń społecznych, o których mowa w art. 1;</p>	<p>Świadczenia emerytalne na warunkach i w wysokości określonych w ustawie z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych przysługują ubezpieczonym w razie spełnienia warunków do nabycia prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia emerytalnego Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Ubezpieczonym - jest osoba fizyczna podlegające chociaż jednemu z ubezpieczeń społecznych np. emerytalnemu lub rentowemu, określonym w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, a także osobę, która przed dniem wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 r.) podlegała ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu, z wyłączeniem ubezpieczenia społecznego rolników. Fakt nieposiadania obywatelstwa polskiego nie ma żadnego znaczenia dla uzyskania prawa do emerytury przez cudzoziemca. Warunki uzyskania emerytury są takie same dla obywateli jak i obcokrajowców. Są to podleganie ubezpieczeniu, opłacanie składek, osiągnięcie wieku emerytalnego oraz posiadanie minimalnego stażu</p>
--	--	---	--	---	--	---

					<p>ubezpieceniowego.</p> <p>Zatem w przypadku nabycia uprawnienia od jednego z wyżej wymienionych świadczeń, będą miały do nich zastosowanie przepisy o koordynacji systemów zabezpieczeń społecznych zawarte w rozporządzeniu 883/2004.</p> <p>Projekt ustawy o cudzoziemcach nie zmienia przepisów emerytalnych dotyczących cudzoziemców wykonujących w Polsce pracę. Zastosowanie mają ogólne uregulowania prawne dotyczące wszystkich pracowników</p>
	g) dostępu do towarów i usług oraz zaopatrzenia w powszechnie dostępne towary i usługi, w tym dostępu do procedur uzyskiwania praw do lokali mieszkalnych, a także do usług informacyjnych i usług w zakresie poradnictwa świadczonych przez urzędy pracy;	T	Art. 37 Konstytucji RP	<p>Art. 37 ust. 1. Kto znajduje się pod władzą Rzeczypospolitej Polskiej, korzysta z wolności i praw zapewnionych w Konstytucji.</p> <p>2. Wyjątki od tej zasady, odnoszące się do cudzoziemców, określa ustawa.</p>	Zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami opisane w niniejszym przepisie uprawnienia przysługują wszystkim pracownikom bez względu na obywatelstwo.

	h) swobodnego dostępu do całego terytorium danego państwa członkowskiego z zachowaniem ograniczeń określonych w prawie krajowym.	T	Art. 37 Konstytucji RP	<p>Art. 37 ust. 1. Kto znajduje się pod władzą Rzeczypospolitej Polskiej, korzysta z wolności i praw zapewnionych w Konstytucji.</p> <p>2. Wyjątki od tej zasady, odnoszące się do cudzoziemców, określa ustawa.</p>	Zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami opisane w niniejszym przepisie uprawnienia przysługują wszystkim pracownikom bez względu na obywatelstwo.
	2. W odniesieniu do ust. 1 lit. c) i g) zainteresowane państwa członkowskie mogą ograniczyć równe traktowanie w zakresie dotacji i kredytów przeznaczonych na studiowanie i utrzymanie lub innych dotacji i kredytów odnoszących się do kształcenia na poziomie średnim i wyższym oraz szkolenia zawodowego, a także procedur uzyskiwania praw do lokali mieszkalnych.	N			Polska nie zdecydowała się na wprowadzenie tego typu ograniczeń. Art. 491. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572) w art. 43 w ust. 2: pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) cudzoziemcy, którym udzielono zezwolenia na pobyt stały;”; 2) pkt 5-6 otrzymują brzmienie: 6) cudzoziemcy, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 127, art. 160 ust. 1 lub art. 187 ust. 1 pkt 3 lub 4 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.);”

	<p>W odniesieniu do ust. 1 lit. c):</p> <p>a) dostęp do kształcenia na poziomie wyższym i pomaturalnym może podlegać szczególnym warunkom zgodnie z prawem krajowym;</p> <p>b) zainteresowane państwo członkowskie może ograniczyć równe traktowanie do przypadków, w których zarejestrowane lub zwykle miejsce zamieszkania posiadacza niebieskiej karty UE lub członka jego rodziny, dla którego występuje on o świadczenia, położone jest na jego terytorium.</p> <p>Przepisy ust. 1 lit. g) nie naruszają swobody osób do wyboru umów zgodnie z prawem wspólnotowym i krajowym.</p> <p>3. Prawo do równego traktowania określone w ust. 1 nie narusza prawa państw członkowskich do wycofania niebieskiej karty UE lub do odmowy przedłużenia okresu jej ważności zgodnie z art. 9.</p> <p>4. W przypadku gdy posiadacz niebieskiej karty UE przenosi się</p>		<p>N</p> <p>T</p>	<p>Art. 499. W ustawie z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to także:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.); 2) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o cudzoziemcach (Dz. U. poz. ...); 3) obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców będących beneficjentami ochrony międzynarodowej, posiadających status 	<p>Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ ma on charakter gwarancyjny w świetle orzeczeń ETS, zgodnie z którymi z zasady równego traktowania wywodzono prawo pobytu dla cudzoziemców.</p>
--	---	--	-------------------	--	--

		<p>do drugiego państwa członkowskiego zgodnie z art. 18, a nie została jeszcze podjęta pozytywna decyzja w sprawie wydania niebieskiej karty UE, państwa członkowskie mogą ograniczyć równe traktowanie w dziedzinach wyszczególnionych w ust. 1, z wyjątkiem lit. b) i d). Jeżeli w tym okresie państwa członkowskie zezwolą wnioskodawcy na podjęcie pracy, traktuje się go na równi z obywatelami tego drugiego państwa członkowskiego we wszystkich dziedzinach objętych ust. 1.</p>			<p>uchodźcy lub osoby kwalifikujące się do otrzymania ochrony uzupełniającej w rozumieniu odrębnych przepisów;</p> <p>4) obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji w rozumieniu odrębnych przepisów;</p> <p>5) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celach innych niż wykonywanie pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym i mają prawo do wykonywania pracy oraz posiadają dokument pobytowy zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1) oraz obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>celu wykonywania pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym w rozumieniu odrębnych przepisów;</p> <p>6) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 152 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia ... o cudzoziemcach (Dz. U. poz. ...).”.</p>	
--	--	--	--	--	--	--

45.	Art. 15 ust. 1	1. Dyrektywę 2003/83/WE stosuje się z uwzględnieniem odstępstw ustanowionych w niniejszym artykule.	N			Projekt ustawy o cudzoziemcach zawiera przepisy transponujące postanowienia dyrektywy 2003/83/WE
46.	Art. 15 ust. 2	2. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 i art. 8 dyrektywy 2003/86/WE, łączenie rodzin nie zależy od tego, czy spełniony jest wymóg, by istniały uzasadnione przypuszczenia, że posiadacz niebieskiej karty UE uzyska prawo stałego pobytu, ani od tego, czy upłynął minimalny okres pobytu posiadacza niebieskiej karty.	T	Art. 160 ust. 1 pkt 1 lit h	Art. 160. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia z rodziną i jest członkiem rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; h) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji;	
47.	Art. 15 ust. 3	3. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 akapit pierwszy oraz art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/86/WE, warunki i środki dotyczące integracji, mogą być stosowane jedynie od momentu, w którym osoba, o której mowa, uzyskała prawo do łączenia rodzin.	N			Polskie przepisy prawa dotyczące łączenia rodzin nie przewidują wymogów integracyjnych.
48.	Art. 15 ust. 4	4. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 2003/86/WE, jeżeli spełnione są warunki łączenia rodzin, zezwolenia na pobyt dla	T	Art. 35 kpa	Art. 35. § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. § 2. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być	

		członków rodziny przyznawane są najpóźniej w terminie sześciu miesięcy od daty złożenia wniosku.			rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ. § 3. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym - w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania. § 4. Organy wyższego stopnia mogą określać rodzaje spraw, które załatwiane są w terminach krótszych niż określone w § 3. § 5. Do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.	
49.	Art. 15 ust. 5	5. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 ust. 2 i 3 dyrektywy 2003/86/WE, okres ważności zezwolenia na pobyt dla członków	T	Art. 163 ust. 1 pkt 1	Art. 163. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną cudzoziemcowi udziela się na okres: 1) do dnia, w którym upływa termin ważności zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego cudzoziemcowi,	

		rodziny jest taki sam jak zezwolenia na pobyt wydanego dla posiadacza niebieskiej karty UE, o ile okres ważności ich dokumentów podróży na to zezwala.			do którego członek rodziny przybył lub z którym przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;	
50.	Art. 15 ust. 6	6. Na zasadzie odstępstwa od art. 14 ust. 2 zdanie drugie dyrektywy 2003/86/WE, państwa członkowskie nie stosują żadnych ograniczeń czasowych w odniesieniu do dostępu do rynku pracy. Niniejszy ustęp stosuje się od dnia 19 grudnia 2011 r.	N			Obowiązujące przepisy nie przewidują stosowania takiego ograniczenia w ramach łączenia rodzin.
51.	Art. 15 ust. 7	7. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 dyrektywy 2003/86/WE, przy obliczaniu pięcioletniego okresu pobytu niezbędnego do uzyskania niezależnego zezwolenia na pobyt można uwzględnić okres pobytu w innych państwach członkowskich.	T	Art. 162 ust. 1 pkt 1 lit b oraz pkt 2 lit b	Art. 162. 1. Kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy udziela się cudzoziemcowi, który spełnia wymogi, o których mowa w art. 160 ust. 1 pkt 2 i 3, i który: 1) pozostaje w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim z cudzoziemcem zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie: b) zezwolenia, o którym mowa w art. 160 ust. 1 pkt 1 lit. h, i przebywa na tym terytorium lub terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej - od co najmniej 5 lat na	

					<p>podstawie zezwoleń na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną;</p> <p>2) jest pełnoletnim dzieckiem cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie:</p> <p>b) zezwolenia, o którym mowa w art. 160 ust. 1 pkt 1 lit. h, i przebywa na tym terytorium lub terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej - od co najmniej 5 lat na podstawie zezwoleń na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną.</p>	
52.	Art. 15 ust. 8	8. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w ust. 7, przepisy ustanowione w art. 16 niniejszej dyrektywy dotyczące łączenia okresów pobytu posiadacza niebieskiej karty UE w różnych państwach członkowskich stosuje się odpowiednio.	T	Art. 162 ust. 3 Art. 213 ust.1 pkt 1	<p>Art. 163 ust 3. Do 5-letniego okresu pobytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b, zalicza się okresy, o których mowa w art. 213 ust. 1 pkt 1.</p> <p>Art. 213. 1. Do 5-letniego okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 212 ust. 1, zalicza się:</p> <p>1) łączny okres legalnego pobytu na terytorium Unii Europejskiej, jeżeli cudzoziemiec przebywał legalnie i nieprzerwanie na tym terytorium przez co najmniej 5 lat na podstawie wydanego przez państwo członkowskie Unii Europejskiej dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „Niebieska Karta UE”, w tym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – przez co najmniej 2 lata bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie</p>	

					zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji;	
53.	Art. 16 ust. 1	<p>Przyznawanie statusu długoterminowych rezydentów WE posiadaczom niebieskiej karty UE</p> <p>1. Dyrektywę 2003/109/WE stosuje się z uwzględnieniem odstępstw ustanowionych w niniejszym artykule.</p>	N			Ustawa o cudzoziemcach zawiera przepisy transponujące postanowienia dyrektywy 2003/109/WE
54.	Art. 16 ust. 2	<p>2. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 dyrektywy 2003/109/WE, posiadacz niebieskiej karty UE, który skorzystał z możliwości przewidzianej w art. 18 niniejszej dyrektywy, może łączyć okresy pobytu w różnych państwach członkowskich w celu sprostania wymogowi dotyczącemu długości pobytu, jeżeli spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) pięć lat legalnego i nieprzerwanego pobytu na terytorium Wspólnoty na podstawie niebieskiej karty UE; oraz</p>	T	Art. 213 ust.1 pkt 1	Art. 213. 1. Do 5-letniego okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 212 ust. 1, zalicza się: 1) łączny okres legalnego pobytu na terytorium Unii Europejskiej, jeżeli cudzoziemiec przebywał legalnie i nieprzerwanie na tym terytorium przez co najmniej 5 lat na podstawie wydanego przez państwo członkowskie Unii Europejskiej dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „Niebieska Karta UE”, w tym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – przez co najmniej 2 lata bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w celu	

		b) legalny i nieprzerwany pobyt przez okres dwóch lat bezpośrednio poprzedzających złożenie odnośnego wniosku na podstawie niebieskiej karty UE na terytorium państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek o zezwolenie na pobyt długoterminowego rezydenta WE.			wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji;	
55.	Art. 16 ust. 3	3. Do celów obliczenia okresu legalnego i nieprzerwanego pobytu we Wspólnocie i na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2003/109/WE, okresy nieobecności na terytorium Wspólnoty nie przerywają okresu, o którym mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, jeżeli są krótsze niż dwanaście następujących po sobie miesięcy, a łącznie nie przekraczają osiemnastu miesięcy w okresie, o którym mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu. Niniejszy ustęp ma zastosowanie także w przypadkach, w których posiadacz niebieskiej karty UE nie skorzystał z możliwości przewidzianej w art. 18.	T	Art. 213 ust. 3 pkt 2	Art. 213 3. Pobyt cudzoziemca stanowiący podstawę do udzielenia mu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE uznaje się za nieprzerwany, jeżeli żadna z przerw w nim: 2) nie była dłuższa niż 12 miesięcy i i wszystkie przerwy nie przekroczyły łącznie 18 miesięcy w okresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 – w przypadku pobytu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji.	

56.	Art. 16 ust. 4	4. W drodze odstępstwa od art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/109/WE, państwa członkowskie przedłużają do 24 następujących po sobie miesięcy okres nieobecności poza terytorium Wspólnoty, do którego uprawnieni są: długoterminowy rezydent WE będący posiadaczem długoterminowego zezwolenia na pobyt opatrzonego uwagą, o której mowa w art. 17 ust. 2, lub członkowie jego rodziny, którym przyznano status długoterminowego rezydenta UE.	T	Art. 216 ust. 1 pkt 4 lit b	Art. 216. 1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, jeżeli: 4) opuścił on terytorium Unii Europejskiej na okres następujących kolejno po sobie: b) 24 miesięcy, jeżeli posiadał zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji lub jest członkiem rodziny cudzoziemca, który takie zezwolenie posiadał, lub	
57.	Art. 16 ust. 5	5. Odstępstwa od dyrektywy 2003/109/WE określone w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu mogą być ograniczone do przypadków, w których obywatel państwa trzeciego jest w stanie wykazać, że opuścił terytorium Wspólnoty w celu wykonywania działalności gospodarczej na cudzy lub własny rachunek lub w celu podjęcia służby ochotniczej lub nauki w swoim kraju pochodzenia.	N			Polska nie ma obowiązku transpozycji tego przepisu. Projektodawca odstąpił od wdrażania przedmiotowego przepisu, ponieważ uznał, iż byłyby on trudny do stosowania w praktyce i kazuistyczny.
58.	Art. 16 ust. 6	6. Artykuł 14 ust. 1 lit. f) i art. 15 mają, w odpowiednich przypadkach, w dalszym ciągu	T	Art. 1 Art. 4 pkt 1 ustaw	Art. 1. Ubezpieczenia społeczne obejmują: 1) ubezpieczenie emerytalne; 2) ubezpieczenia rentowe;	Świadczenia emerytalne na warunkach i w wysokości określonych w ustawie z 13 października 1998r. o systemie

		<p>zastosowanie do posiadaczy długoterminowego zezwolenia na pobyt opatrzonego uwagą, o której mowa w art. 17 ust. 2, po tym, kiedy posiadacz niebieskiej karty UE stał się rezydentem długoterminowym WE.</p>		<p>y z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych</p>	<p>3) ubezpieczenie w razie choroby i macierzyństwa, zwane dalej „ubezpieczeniem chorobowym”; 4) ubezpieczenie z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, zwane dalej „ubezpieczeniem wypadkowym”. Art. 4. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) ubezpieczeni – osoby fizyczne podlegające chociaż jednemu z ubezpieczeń społecznych, o których mowa w art. 1;</p>	<p>ubezpieczeń społecznych przysługują ubezpieczonym w razie spełnienia warunków do nabycia prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia emerytalnego Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Ubezpieczonym - jest osoba fizyczna podlegające chociaż jednemu z ubezpieczeń społecznych np. emerytalnemu lub rentowemu, określonym w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, a także osobę, która przed dniem wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 r.) podlegała ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu, z wyłączeniem ubezpieczenia społecznego rolników. Fakt nieposiadania obywatelstwa polskiego nie ma żadnego znaczenia dla uzyskania prawa do emerytury przez cudzoziemca. Warunki uzyskania emerytury są takie same dla obywateli jak i obcokrajowców. Są to podleganie ubezpieczeniu, opłacanie składek, osiągnięcie wieku emerytalnego oraz posiadanie minimalnego stażu ubezpieczeniowego. Zatem w przypadku nabycia uprawnienia od jednego z wyżej wymienionych świadczeń, będą miały do nich</p>
--	--	--	--	--	--	--

					zastawanie przepisy o koordynacji systemów zabezpieczeń społecznych zawarte w rozporządzeniu 883/2004. Projekt ustawy o cudzoziemcach nie zmienia przepisów emerytalnych dotyczących cudzoziemców wykonujących w Polsce pracę. Zastosowanie mają ogólne uregulowania prawne dotyczące wszystkich pracowników.
59.	Art. 17 ust. 1	Długoterminowe zezwolenie na pobyt 1. Posiadaczom niebieskiej karty UE spełniającym warunki nabycia statusu długoterminowego rezydenta WE określone w art. 16 niniejszej dyrektywy wydaje się zezwolenie na pobyt zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1030/2002.	T	Art. 212	Art. 212. 1. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udziela się cudzoziemcowi na czas nieoznaczony, na jego wniosek, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej legalnie i nieprzerwanie co najmniej przez 5 lat bezpośrednio przed złożeniem wniosku i spełnia łącznie następujące warunki: 1) posiada źródło stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu; 2) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez

					<p>ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>3) posiada potwierdzoną znajomość języka polskiego.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do dziecka cudzoziemca, które nie ukończyło 16 roku życia.</p> <p>3. Do potwierdzenia znajomości języka polskiego, o której mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się przepis art. 196 ust. 2.</p> <p>4. Cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie mu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE posiada dochód, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli wymogi, o których mowa w art. 114 ust. 2, spełniał:</p> <p>1) w ciągu 2 lat pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bezpośrednio przed złożeniem wniosku – w przypadku cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, o którym mowa w art. 213 ust. 1 pkt 1;</p> <p>2) w ciągu 3 lat pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bezpośrednio przed złożeniem wniosku – w pozostałych przypadkach.</p>	
60.	Art. 17 ust. 2	2. W zezwoleniu na pobyt, o którym mowa w ust. 1	T	Art. 245	Art. 245. 1. W karcie pobytu zamieszcza się: 12) adnotację „Poprzednio	

		niniejszego artykułu, w pozycji "Uwagi", państwa członkowskie wpisują: "Poprzednio posiadacz niebieskiej karty UE".		ust 1 pkt 12	posiadacz Niebieskiej Karty UE” – w przypadku zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udzielonego cudzoziemcowi, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji;	
		Rozdział V POBYT W INNYM PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM				
61.	Art. 18 ust. 1	Warunki 1. Osoba legalnie przebywająca przez osiemnaście miesięcy w pierwszym państwie członkowskim na podstawie niebieskiej karty UE oraz członkowie jej rodziny mogą – na warunkach określonych w niniejszym artykule – przenieść się do państwa członkowskiego innego niż pierwsze państwo członkowskie w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji.	N			Zastosowanie mają ogólne zasady ubiegania się przez cudzoziemców o zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony.
62.	Art. 18 ust. 2	2. Jak najszybciej i nie później niż w terminie jednego miesiąca od przybycia na terytorium drugiego państwa	T	Art. 105	Art. 105. 1. Cudzoziemiec składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy osobiście, nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na	Zastosowanie mają ogólne zasady ubiegania się przez cudzoziemców o zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony.

		członkowskiego posiadacz niebieskiej karty UE lub jego pracodawca składa właściwym organom tego państwa członkowskiego wniosek o niebieską kartę UE oraz przedkłada wszelkie dokumenty potwierdzające spełnienie względem drugiego państwa członkowskiego warunków określonych w art. 5. Drugie państwo członkowskie może postanowić, zgodnie z prawem krajowym, że wnioskodawca nie może wykonywać pracy do momentu wydania pozytywnej decyzji w sprawie wniosku przez jego właściwy organ.			terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	Projektowane przepisy będą zawierały korzystniejsze dla cudzoziemców uregulowania zgodnie, z którymi cudzoziemiec może złożyć wniosek w czasie legalnego pobytu w Polsce w dogodnym dla siebie momencie.
63.	Art. 18 ust. 3	3. Wniosek może być również składany we właściwych organach drugiego państwa członkowskiego, podczas gdy posiadacz niebieskiej karty UE w dalszym ciągu zamieszkuje na terytorium pierwszego państwa członkowskiego.	N			Przepis nie jest obowiązkowy do wdrożenia. Projektodawca przewiduje, iż wszystkie wnioski o zezwolenia pobytowe będą składane na terytorium Polski.
64.	Art. 18 ust. 4	4. Zgodnie z procedurami określonymi w art. 11 drugie państwo członkowskie rozpatruje wniosek i informuje wnioskodawcę i pierwsze	T	Art. 22 pkt 8	Art. 22. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy: 8) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego w sprawach: c) udzielania informacji	Do posiadacza niebieskiej karty UE wydanej przez inne państwo członkowskie będzie stosowało się te same zasady udzielania zezwolenia na pobyt czasowy jak do cudzoziemca

	<p>państwo członkowskie na piśmie, że postanowiło albo:</p> <p>a) wydać niebieską kartę UE oraz zezwolić wnioskodawcy na pobyt na swoim terytorium w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 7–14 i wymogi określone w niniejszym artykule; albo</p> <p>b) odmówić wydania niebieskiej karty UE oraz, zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym, w tym procedurami wydalenia, zobowiązać wnioskodawcę i członków jego rodziny do opuszczenia terytorium tego państwa, jeżeli nie spełniono wymogów określonych w niniejszym artykule. Pierwsze państwo członkowskie niezwłocznie i bez formalności dokonuje readmisji posiadacza niebieskiej karty UE i członków jego rodziny. Dotyczy to także przypadków, w których podczas rozpatrywania wniosku upłynął termin ważności niebieskiej karty wydanej przez pierwsze państwo członkowskie lub niebieska karta</p>			<p>innym państwom członkowskim Unii Europejskiej o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemcowi posiadającemu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002 z adnotacją „Niebieska Karta UE”,</p> <p>d) uzyskiwanie informacji od innych państw członkowskich Unii Europejskiej o udzieleniu lub odmowie udzielenia cudzoziemcowi, który posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002 z adnotacją „Niebieska Karta UE”,</p> <p>e) udzielania Komisji</p>	<p>ubiegającego się w Polsce o to zezwolenie.</p>
--	---	--	--	--	---

		została cofnięta. Po readmisji stosuje się art. 13.			Europejskiej informacji w zakresie danych statystycznych dotyczących liczby obywateli państw trzecich, którym udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji lub którym cofnięto to zezwolenie, oraz liczby członków rodziny takich obywateli, którym udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną;	
65.	Art. 18 ust. 5	5. Jeżeli w trakcie procedury upłynął termin ważności niebieskiej karty UE wydanej przez pierwsze państwo członkowskie, państwa członkowskie mogą – jeżeli wymaga tego prawo krajowe – wydawać tymczasowe krajowe zezwolenia na pobyt lub równoważne im zezwolenia, na podstawie których wnioskodawca będzie mógł legalnie pozostać na ich terytorium do czasu podjęcia decyzji w sprawie wniosku przez właściwe organy.	T	Art. 108	Art. 108. 1. Jeżeli termin do złożenia wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy został zachowany i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie: 1) wojewoda zamieszcza w dokumencie podróży cudzoziemca odcisk stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy; 2) pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za legalny od dnia złożenia wniosku, do dnia, w którym decyzja w	Do tej grupy cudzoziemców stosują się ogólne zasady udzielania zezwoleń na pobyt czasowy. Cudzoziemiec, który złoży wniosek o udzielenie zezwolenia pobytowego w czasie zgodnego z prawem pobytu ma prawo przebywać w Polsce legalnie do czasu zakończenia procedury.

					<p>sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, stanie się ostateczna.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się w razie zawieszenia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy na wniosek strony.</p>	
66.	Art. 18 ust. 6	6. Wnioskodawca lub jego pracodawca może ponosić odpowiedzialność za koszty związane z powrotem i readmisją posiadacza niebieskiej karty UE i członków jego rodziny na mocy ust. 4 lit. b), w tym w odpowiednich przypadkach poprzez zwrot kosztów poniesionych ze środków publicznych.	T	Art. 338 w zw. z art. 337 ust. 1 i art. 303 ust. 1 pkt 4	<p>Art. 338</p> <p>3. Podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy lub pełnienie określonej funkcji ponosi koszty, o których mowa w art. 337 ust. 1, w przypadku gdy cudzoziemcowi została wydana decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu w związku z okolicznością, o której mowa w art. 303 ust. 1 pkt 4.</p> <p>Art. 337. 1. Koszty związane z wydaniem i wykonaniem decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu ustala się w przypadku wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, w której nie określono terminu dobrowolnego powrotu, lub w przypadku przymusowego wykonania tej decyzji.</p> <p>Art. 303. 1. Decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaje się cudzoziemcowi, gdy:</p> <p>4) wykonuje lub wykonywał pracę bez wymaganego zezwolenia na pracę lub zarejestrowanego w powiatowym urzędzie pracy oświadczenia pracodawcy o zamiarze powierzenia mu</p>	

					wykonywania pracy, lub został ukarany karą grzywny za nielegalne wykonywanie pracy, lub podjął działalność gospodarczą niezgodnie z przepisami obowiązującymi w tym zakresie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub	
67.	Art. 18 ust. 7	7. Wykonując przepisy niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą nadal stosować ustaloną liczbę przyjmowanych osób, o której mowa w art. 6.	N			Polska nie stosuje kwotowego systemu przyjmowania cudzoziemców.
68.	Art. 18 ust. 8	8. Począwszy od drugiego razu, kiedy posiadacz niebieskiej karty UE oraz, w stosownych przypadkach, członkowie jego rodziny korzystają z możliwości przeniesienia się do innego państwa członkowskiego na mocy niniejszego rozdziału, "pierwsze państwo członkowskie" jest rozumiane jako państwo członkowskie, z którego osoba ta się przenosi, a "drugie państwo członkowskie" – jako państwo członkowskie, w którym składa się wniosek o zezwolenie na pobyt.	N			Przepisy ustawy operują pojęciem inne państwo członkowskie, brak jest konieczności wyraźnego zapisywania tej regulacji prawnej.

69.	Art. 19 ust. 1	<p>Pobyt członków rodziny w drugim państwie członkowskim</p> <p>1. Jeżeli posiadacz niebieskiej karty UE przenosi się do drugiego państwa członkowskiego zgodnie z art. 18, oraz jego rodzina już istniała w pierwszym państwie członkowskim, członkowie rodziny mogą mu towarzyszyć lub dołączyć do niego.</p>	T	Art. 160 ust. 1 pkt 1 lit h	<p>Art. 160. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:</p> <p>1) przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia z rodziną i jest członkiem rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>h) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji;</p>	
70.	Art. 19 ust. 2	<p>2. Nie później niż w terminie jednego miesiąca od daty przybycia na terytorium drugiego państwa członkowskiego, członek rodziny, o którym mowa, lub posiadacz niebieskiej karty UE, składają właściwym organom tego państwa członkowskiego, zgodnie z przepisami krajowymi, wniosek o zezwolenie na pobyt jako członka rodziny.</p> <p>W przypadkach gdy ważność zezwolenia na pobyt wydanego członkom rodziny przez pierwsze państwo członkowskie upływa w trakcie tej procedury lub nie uprawnia dłużej posiadacza do legalnego pobytu na terytorium drugiego państwa</p>	T	Art. 108	Jak w poz. 65	Zastosowanie mają ogólne przepisy projektu ustawy o cudzoziemcach

		<p>członkowskiego, państwa członkowskie zezwalają tym osobom na pozostanie na swoim terytorium i, jeżeli to konieczne, wydają im w tym celu tymczasowe krajowe zezwolenia na pobyt lub równoważne zezwolenia, na podstawie których wnioskodawcy mogą legalnie pozostawać na terytorium tych państw członkowskich wraz z posiadaczem niebieskiej karty UE do czasu, gdy właściwe organy drugiego państwa członkowskiego podejmą decyzję w sprawie wniosku.</p>			
71.	Art. 19 ust. 3	<p>3. Drugie państwo członkowskie może żądać od zainteresowanych członków rodziny, aby do wniosku o wydanie zezwolenia na pobyt dołączyli:</p> <p>a) zezwolenie na pobyt z pierwszego państwa członkowskiego oraz ważny dokument podróży lub ich uwierzytelnione odpisy, a także wizę, jeżeli jest wymagana;</p> <p>b) dowody potwierdzające, że przebywali jako członkowie rodziny posiadacza niebieskiej karty UE w pierwszym państwie</p>	N		Przepis nie jest obowiązkowy do transpozycji. Projektodawca przyjął, iż łączenie rodzin będzie odbywać się na takiej samej zasadzie jak w stosunku do innych posiadaczy niebieskiej karty UE.

		<p>członkowskim;</p> <p>c) dowody potwierdzające, że posiadają w drugim państwie członkowskim ubezpieczenie zdrowotne obejmujące wszystkie rodzaje ryzyka lub że posiadacz niebieskiej karty zapewnia im takie ubezpieczenie.</p>				
72.	Art. 19 ust. 4	<p>4. Drugie państwo członkowskie może zażądać od posiadacza niebieskiej karty UE przedstawienia dowodów na to, że:</p> <p>a) ma zakwaterowanie uznawane za normalne dla porównywalnej rodziny w tym samym regionie i spełniające ogólne standardy w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa danego państwa członkowskiego;</p> <p>b) ma stabilne i regularne środki, które wystarczają na utrzymanie tej osoby oraz członków jej rodziny, bez korzystania z systemu pomocy społecznej danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie dokonują oceny tych środków pod kątem ich rodzaju i regularności ich wpływu, przy czym mogą wziąć</p>	T	Art. 160	<p>Art. 160. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:</p> <p>1) przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia z rodziną i jest członkiem rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:</p> <p>a) na podstawie zezwolenia na pobyt stały,</p> <p>b) na podstawie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE,</p> <p>c) w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy,</p> <p>d) w związku z udzieleniem mu ochrony uzupełniającej,</p> <p>e) przez okres co najmniej 2 lat, na podstawie kolejnych zezwoleń na pobyt czasowy, w tym bezpośrednio przed złożeniem wniosku</p>	Projektodawca przyjął, iż łączenie rodzin będzie odbywać się na takiej samej zasadzie jak w stosunku do innych posiadaczy niebieskiej karty UE.

		<p>pod uwagę poziom krajowego wynagrodzenia minimalnego, rent i emerytur, a także liczbę członków rodziny.</p>			<p>o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy dla członka rodziny – na podstawie zezwolenia udzielonego mu na okres pobytu nie krótszy niż jeden rok,</p> <p>f) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w celu prowadzenia badań naukowych na podstawie umowy o przyjęciu cudzoziemca w celu realizacji projektu badawczego, zawartej z jednostką naukową, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki,</p> <p>g) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w celu prowadzenia badań naukowych, gdy cudzoziemiec ten posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady nr 1030/2002, opatrzony adnotacją „naukowiec”, wydany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu realizacji projektu badawczego, zawarta</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>z właściwą jednostką naukową tego państwa, przewiduje przeprowadzenie badań naukowych także na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>h) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji;</p> <p>2) posiada:</p> <p>a) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>b) źródło stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu;</p> <p>3) ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania.</p> <p>2. Przepisów ust. 1 pkt 2 i 3 nie stosuje się do zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną</p>
--	--	--	--	--	--

				<p>udzielanego członkowi rodziny cudzoziemca, któremu nadano status uchodźcy lub któremu udzielono ochrony uzupełniającej, gdy wniosek o udzielenie mu tego zezwolenia został złożony przed upływem 6 miesięcy od dnia uzyskania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej.</p> <p>3. Za członka rodziny, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) osobę pozostającą z cudzoziemcem w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim; 2) małoletnie dziecko cudzoziemca i osoby pozostającej z nim w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim, w tym także dziecko przysposobione; 3) małoletnie dziecko cudzoziemca, w tym także dziecko przysposobione, pozostające na jego utrzymaniu, nad którym cudzoziemiec sprawuje faktycznie władzę rodzicielską; 4) małoletnie dziecko osoby, o której mowa w pkt 1, w tym także dziecko przysposobione, pozostające na jej utrzymaniu, nad którym sprawuje ona faktycznie władzę rodzicielską. <p>4. Za członka rodziny małoletniego cudzoziemca, któremu nadano status uchodźcy, przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki uważa się także jego wstępnego w linii prostej.</p>	
--	--	--	--	---	--

73.	Art. 19 ust. 5	5. Odstępstwa przedstawione w art. 15 mają w dalszym ciągu zastosowanie odpowiednio.	N			Projektodawca przyjął, iż łączenie rodzin będzie odbywać się na takiej samej zasadzie jak w stosunku do innych posiadaczy niebieskiej kraty UE. Odstępstwa zawarte w art. 15 nadal mają w tym wypadku zastosowanie i nie ma potrzeby powtarzać tych regulacji prawnych i zaznaczać, iż mają one zastosowanie do posiadacza niebieskiej karty w innym państwie członkowskim.
74.	Art. 19 ust. 6	6. W przypadku gdy rodzina nie istniała jeszcze w pierwszym państwie członkowskim, zastosowanie ma art. 15.	N			Projektodawca przyjął, iż łączenie rodzin będzie odbywać się na takiej samej zasadzie jak w stosunku do innych posiadaczy niebieskiej kraty UE. Odstępstwa zawarte w art. 15 nadal mają w tym wypadku zastosowanie i nie ma potrzeby powtarzać tych regulacji prawnych.
Rozdział VI PRZEPISY KOŃCOWE						
75.	Art. 20 ust. 1	Środki wykonawcze 1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich środkach ustawowych lub wykonawczych przyjętych w odniesieniu do	N			Przepis nie wymaga transpozycji. Ponadto art. 6 i 8 ust. 4 dyrektywy nie będą przez Polskę stosowane.

		<p>art. 6, art. 8 ust. 2 i art. 18 ust. 6.</p> <p>Państwa członkowskie, które korzystają z przepisów art. 8 ust. 4, zgłaszają Komisji i pozostałym państwom członkowskim właściwie uzasadnioną decyzję, wskazując państwa i sektory, których to dotyczy.</p>			
76.	Art. 20 ust. 2	<p>2. Co roku, a za pierwszym razem nie później niż dnia 19 czerwca 2013 r., państwa członkowskie przekazują Komisji, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 862/2007, dane statystyczne dotyczące liczby obywateli państw trzecich, którym przyznano niebieską kartę UE, oraz, w miarę możliwości, liczbę obywateli państw trzecich, którym przedłużono okres ważności niebieskiej karty UE lub ją cofnięto, w poprzednim roku kalendarzowym, podając ich obywatelstwo oraz, w miarę możliwości, zawody. Przekazują również w taki sam sposób dane statystyczne dotyczące przyjętych członków rodziny, z wyjątkiem informacji o ich zawodzie. Dane dotyczące</p>	N		Przepis nie wymaga transpozycji do polskiego porządku prawnego.

		posiadaczy niebieskiej karty UE oraz członków ich rodzin przyjętych zgodnie z przepisami art. 18, 19 i 20 zawierają dodatkowo, w miarę możliwości, informację o państwie członkowskim, w którym znajdowało się poprzednie miejsce pobytu tych osób.				
77.	Art. 20 ust. 3	3. Do celów wdrożenia art. 5 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, art. 5 ust. 5, przywołuje się dane Komisji (Eurostatu) oraz, w stosownych przypadkach, dane krajowe.	N			Przepis nie wymaga transpozycji do polskiego porządku prawnego.
78.	Art. 21	Sprawozdania Co trzy lata, a za pierwszym razem nie później niż dnia 19 czerwca 2014 r., Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy w państwach członkowskich, w szczególności w odniesieniu do oceny skutków przepisów art. 3 ust. 4, art. 5 i 18, oraz proponuje wszelkie niezbędne zmiany. Komisja ocenia w szczególności przydatność prognozy	N			Przepis nie wymaga transpozycji do polskiego porządku prawnego.

		wynagrodzenia określonego w art. 5 oraz odstępstw ustanowionych w tym artykule, uwzględniając między innymi zróżnicowanie sytuacji gospodarczej, sektorowej i geograficznej państw członkowskich.				
79.	Art. 22 ust. 1	<p>Punkty kontaktowe</p> <p>1. Państwa członkowskie wyznaczają punkty kontaktowe odpowiedzialne za odbiór i przekazywanie informacji, o których mowa w art. 16, 18 i 20.</p>	T	Art. 22 ust. 1 pkt 8	<p>Art. 22. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy:</p> <p>8) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego w sprawach:</p> <p>a) udzielania informacji o długości pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, gdy informacje te są niezbędne do uzyskania przez niego statusu rezydenta długoterminowego UE w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej,</p> <p>b) uzyskiwania informacji o długości pobytu cudzoziemca w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie dokumentu</p>	

					<p>pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1-7, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1030/2002”, z adnotacją „Niebieska Karta UE”, gdy informacje te są niezbędne do obliczania długości pobytu uprawniającego do uzyskania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE,</p> <p>c) udzielania informacji innym państwom członkowskim Unii Europejskiej o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemcowi posiadającemu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej</p>
--	--	--	--	--	---

					<p>dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002 z adnotacją „Niebieska Karta UE”,</p> <p>d) uzyskiwanie informacji od innych państw członkowskich Unii Europejskiej o udzieleniu lub odmowie udzielenia cudzoziemcowi, który posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002 z adnotacją „Niebieska Karta UE”,</p> <p>e) udzielania Komisji Europejskiej informacji w zakresie danych statystycznych dotyczących liczby obywateli państw trzecich, którym udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji lub którym cofnięto to zezwolenie, oraz liczby członków rodziny takich obywateli, którym</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną;	
80.	Art. 22 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają właściwą współpracę w zakresie wymiany informacji i dokumentacji, o których mowa w ust. 1.	N			Przepis nie wymaga transpozycji do polskiego porządku prawnego.
81.	Art. 23 ust. 1	Transpozycja 1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 19 czerwca 2011 r. Niezwłocznie informują o tym Komisję. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposoby, w jakie dokonuje się takiego odesłania, określają państwa członkowskie.	N			Przepis nie wymaga transpozycji do polskiego porządku prawnego.
82.	Art. 23 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa	N			Przepis nie wymaga transpozycji do polskiego porządku prawnego.

		krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.				
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	<p>- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/52/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. przewidująca minimalne normy w odniesieniu do kar i środków stosowanych wobec pracodawców zatrudniających nielegalnie przebywających obywateli krajów trzecich</p> <p><i>Dziennik Urzędowy UE L 168/24 z 30.06.2009 r.</i></p>
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Art. 1	<p>Przedmiot i zakres stosowania</p> <p>Niniejsza dyrektywa wprowadza zakaz zatrudniania nielegalnie przebywających obywateli krajów trzecich w celu zwalczania nielegalnej imigracji. W tym celu określa ona wspólne minimalne standardy dotyczące kar oraz środki, które mają być stosowane w państwach członkowskich wobec pracodawców</p>	T/N			<p>Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw.</p> <p>Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy</p>

		naruszających ten zakaz.				cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
2.	Art. 2	<p>Definicje</p> <p>Do szczególnych celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>a) "obywatel kraju trzeciego" oznacza każdą osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu i niebędącą osobą korzystającą ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się, jak określono w art. 2 ust. 5 kodeksu granicznego Schengen;</p> <p>b) "nielegalnie przebywający obywatel kraju trzeciego" oznacza obywatela kraju trzeciego obecnego na terytorium państwa członkowskiego, który nie spełnia lub przestał spełniać warunki pobytu lub zamieszkania w tym państwie członkowskim;</p> <p>c) "zatrudnienie" oznacza wykonywanie działalności obejmującej wszelkie formy pracy, regulowane na mocy prawa krajowego lub zgodnie z ustaloną praktyką, na rzecz pracodawcy albo pod jego</p>				<p>Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw.</p> <p>Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),</p>

	<p>kierownictwem lub nadzorem;</p> <p>d) "nielegalne zatrudnianie" oznacza zatrudnianie nielegalnie przebywającego obywatela kraju trzeciego;</p> <p>e) "pracodawca" oznacza każdą osobę fizyczną lub każdy podmiot prawny, w tym agencję pracy tymczasowej, na rzecz których lub pod kierownictwem lub nadzorem których podejmowane jest zatrudnienie;</p> <p>f) "podwykonawca" oznacza każdą osobę fizyczną lub każdy podmiot prawny, którym powierzono wykonanie wszystkich lub niektórych zobowiązań wynikających z uprzednio zawartej umowy;</p> <p>g) "osoba prawna" oznacza każdy podmiot prawny posiadający taki status na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego, z wyjątkiem państw lub organów publicznych sprawujących władzę państwową oraz z wyjątkiem międzynarodowych organizacji publicznych;</p> <p>h) "agencja pracy tymczasowej" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która zgodnie z prawem</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>krajowym zawiera umowy o pracę lub nawiązuje stosunek pracy z pracownikami tymczasowymi w celu skierowania ich do przedsiębiorstw użytkowników, aby tam wykonywali tymczasowo pracę pod ich nadzorem i kierownictwem;</p> <p>i) "warunki szczególnego wycisku" oznaczają warunki pracy, w tym warunki wynikające z dyskryminacji ze względu na płeć lub innego rodzaju dyskryminacji, w których występuje uderzająca dysproporcja w porównaniu z warunkami zatrudnienia pracowników zatrudnionych legalnie, co wpływa na przykład na zdrowie i bezpieczeństwo pracowników i uchybia godności ludzkiej;</p> <p>j) "wynagrodzenie nielegalnie przebywających obywateli krajów trzecich" oznacza płacę lub pensję i wszelkie inne świadczenia gotówkowe lub rzeczowe, które pracownik otrzymuje bezpośrednio lub pośrednio w związku ze swoim zatrudnieniem od swojego</p>				
--	--	--	--	--	--

		pracodawcy i które jest równorzędne z tym, które otrzymywaliby porównywalni pracownicy w ramach legalnego stosunku pracy.				
3.	Art. 3 ust. 1	Zakaz nielegalnego zatrudnienia 1. Państwa członkowskie zakazują zatrudniania nielegalnie przebywających obywateli krajów trzecich.				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
4.	Art. 3 ust. 2	2. Naruszenie tego zakazu podlega karom i środkom ustanowionym w niniejszej dyrektywie.				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw . Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy

						cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
5.	Art. 3 ust. 3	3. Państwo członkowskie może zdecydować o niestosowaniu zakazu, o którym mowa w ust. 1, do nielegalnie przebywających obywateli krajów trzecich, których wydalenie wstrzymano i którzy są uprawnieni do podjęcia pracy zgodnie z prawem krajowym.				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
6.	Art. 4 ust. 1	Obowiązki pracodawców 1. Państwa członkowskie zobowiązują pracodawców do tego, aby: a) przed podjęciem zatrudnienia przez obywateli krajów trzecich wymagali od nich posiadania i przedstawienia ważnego zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia upoważniającego ich do pobytu; b) przechowywali – co najmniej przez cały okres zatrudnienia –				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.

		<p>kopię lub odpis zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia upoważniającego do pobytu do celów przedstawienia przy ewentualnej kontroli ze strony właściwych organów państw członkowskich;</p> <p>c) powiadamiali właściwe organy wyznaczone przez państwa członkowskie w terminie określonym przez każde z państw członkowskich o rozpoczęciu zatrudnienia obywateli krajów trzecich.</p>				U. z 2012 r. poz. 769),
7.	Art. 4 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie mogą przewidzieć uproszczoną procedurę powiadamiania na mocy ust. 1 lit. c), w przypadku gdy pracodawca jest osobą fizyczną, a zatrudnienie jest podejmowane na użytek prywatny tej osoby.</p> <p>Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że powiadomienie na mocy ust. 1 lit. c) nie jest wymagane, w przypadku gdy pracownikowi przyznano status rezydenta długoterminowego na mocy dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu</p>				<p>Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p> <p>Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),</p>

		obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi [11].				
8.	Art. 4 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby pracodawcy, którzy wypełnili swoje obowiązki określone w ust. 1, nie byli pociągani do odpowiedzialności za naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 3, chyba że pracodawcy wiedzieli, że dokument przedstawiony jako ważne zezwolenie na pobyt lub inne zezwolenie upoważniające do pobytu zostały sfalszowane.				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
9.	Art. 5 ust. 1	Kary finansowe 1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 3, podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstrasającym karom wobec pracodawcy.				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.

						U. z 2012 r. poz. 769), Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
10.	Art. 5 ust. 2	2. Kary za naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 3, obejmują: a) kary finansowe, których kwota wzrasta w zależności od liczby nielegalnie zatrudnionych obywateli krajów trzecich; oraz b) pokrycie kosztów powrotu nielegalnie zatrudnionych obywateli krajów trzecich w tych przypadkach, gdy przeprowadzane są procedury powrotu. Państwa członkowskie mogą zamiast tego zdecydować, aby kary finansowe na mocy lit. a) odzwierciedlały co najmniej średnie koszty powrotu.				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
11.	Art. 5 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą przewidzieć zmniejszone kary finansowe, w przypadku gdy pracodawca jest osobą fizyczną, która zatrudnia nielegalnie przebywającego obywatela kraju				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz

		trzeciego na swój użytek prywatny i gdy zatrudnienie nie odbywa się w warunkach szczególnego wyzysku.				o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
12.	Art. 6 ust. 1	<p>Wypłata zaległych należności przez pracodawców</p> <p>1. W odniesieniu do każdego naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 3, państwa członkowskie zapewniają, aby pracodawca ponosił odpowiedzialność za zapłatę:</p> <p>a) wszelkiego zaległego wynagrodzenia nielegalnie zatrudnionemu obywatelowi kraju trzeciego. Domniemywa się, że uzgodniona wysokość wynagrodzenia jest co najmniej równa płacy przewidzianej w mających zastosowanie przepisach o płacy minimalnej, w układach zbiorowych lub zgodnie z praktyką ustaloną w odpowiednich sektorach zatrudnienia, chyba że pracodawca lub pracownik mogą dowieść innej wysokości</p>				<p>Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p> <p>Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),</p>

		<p>wynagrodzenia, przy jednoczesnym poszanowaniu, w stosownych przypadkach, bezwzględnie obowiązujących krajowych przepisów dotyczących płac;</p> <p>b) kwoty odpowiadającej wszelkim podatkom i składkom na ubezpieczenie społeczne, które pracodawca zapłaciłby, gdyby obywatel kraju trzeciego był zatrudniony legalnie, w tym odsetek za zwłokę i odpowiednich kar administracyjnych;</p> <p>c) w stosownych przypadkach – wszelkich kosztów związanych z przesłaniem zaległych płatności do kraju, do którego obywatel kraju trzeciego powrócił lub został wydalony.</p>				
13.	Art. 6 ust. 2	<p>2. W celu zapewnienia dostępności skutecznych procedur stosowania ust. 1 lit. a) i c) oraz z należyтым uwzględnieniem art. 13 państwa członkowskie wprowadzają w życie mechanizmy w celu zapewnienia nielegalnie zatrudnionym obywatelom krajów trzecich możliwości:</p>	T	Art. 7 ust 2	<p>Art. 7. 2. W przypadku postępowania w sprawach o zobowiązanie cudzoziemca do powrotu, w pouczeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się także informację o możliwości:</p> <p>1) wystąpienia z roszczeniem przeciwko podmiotowi powierzającemu wykonywanie pracy cudzoziemcowi oraz wyegzekwowania orzeczenia wydanego przeciwko takiemu podmiotowi, w związku</p>	<p>W pozostałym zakresie wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na</p>

	<p>a) wystąpienia z roszczeniem – z zastrzeżeniem okresu przedawnienia określonego w prawie krajowym – przeciwko swojemu pracodawcy i wyegzekwowania orzeczenia przeciwko pracodawcy w związku z wszelkim zaległym wynagrodzeniem, także w przypadku gdy powrócili oni lub zostali wydalen; lub</p> <p>b) wezwania właściwego organu państwa członkowskiego, jeżeli przepisy krajowe przewidują taką możliwość, do wszczęcia procedury w celu odzyskania zaległego wynagrodzenia, bez konieczności wnoszenia przez nich powództwa w tej sprawie.</p> <p>Nielegalnie zatrudnieni obywatele krajów trzecich przed wykonaniem decyzji nakazującej powrót są systematycznie i obiektywnie informowani o prawach przysługujących im na mocy niniejszego ustępu oraz na mocy art. 13.</p>			<p>z zaległym wynagrodzeniem, również w przypadku wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;</p> <p>2) udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy na okres trwania postępowania karnego toczącego się przeciwko podmiotowi powierzającemu wykonywanie pracy, w którym cudzoziemiec występuje w charakterze pokrzywdzonego:</p> <p>a) w wyniku przestępstwa powierzenia wykonywania pracy w warunkach szczególnego wykorzystania, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 769),</p> <p>b) małoletniego przebywającego bez ważnego dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, któremu powierzono wykonywanie pracy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 40 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i</p>	<p>terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p> <p>Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),</p>
--	---	--	--	--	---

					instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), zwane dalej „wykonywaniem pracy”;	
					3) podjęcia innych działań przeciwko podmiotowi powierzającemu wykonywanie pracy cudzoziemcowi, w szczególności zawiadomienia właściwych organów.	
14.	Art. 6 ust. 3	3. W celu stosowania przepisów ust. 1 lit. a) i b) państwa członkowskie przewidują domniemanie istnienia stosunku pracy przez okres przynajmniej trzech miesięcy, chyba że, między innymi, pracodawca lub pracownik dowiodą innego okresu trwania zatrudnienia.				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
15.	Art. 6 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie niezbędnych mechanizmów zapewniających nielegalnie zatrudnionym obywatelom krajów trzecich możliwość otrzymania wypłaty wszelkiego				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych

		zaległego wynagrodzenia, o której mowa w ust. 1 lit. a), odzyskanych wskutek powództw, o których mowa w ust. 2, także w przypadku gdy powrócili oni lub zostali wydalenii.				ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
16.	Art. 6 ust. 5	5. W odniesieniu do przypadków wydania zezwolenia na pobyt na czas określony zgodnie z art. 13 ust. 4, państwa członkowskie określają w prawie krajowym warunki, na jakich okres ważności tych zezwoleń może zostać przedłużony do czasu otrzymania przez obywatela kraju trzeciego wypłaty wszelkiego swojego zaległego wynagrodzenia odzyskanego na mocy ust. 1 niniejszego artykułu.	T	Art. 188 pkt 4 i 5	Art. 188. Zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności można udzielić cudzoziemcowi, jeżeli: 4) jest pokrzywdzonym, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2, lub 5) bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia, o którym mowa w pkt 4, do czasu otrzymania zaległego wynagrodzenia od podmiotu powierzającego wykonywanie pracy albo podmiotu, o którym mowa w art. 6 lub art. 7 ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli przemawia za tym szczególnie ważny interes cudzoziemca, lub	
17.	Art. 7 ust. 1	Inne środki 1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby w stosownych przypadkach				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej

	<p>wobec pracodawców miały także zastosowanie następujące środki:</p> <p>a) pozbawienie uprawnienia do korzystania z niektórych lub wszystkich świadczeń, pomocy lub dotacji publicznych, w tym funduszy UE zarządzanych przez państwa członkowskie, na okres do pięciu lat;</p> <p>b) wykluczenie z udziału w zamówieniach publicznych określonych w dyrektywie 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi [12], na okres do pięciu lat;</p> <p>c) nakaz zwrotu niektórych lub wszystkich świadczeń, pomocy lub dotacji publicznych, w tym funduszy UE zarządzanych przez państwa członkowskie, przyznanych pracodawcy w okresie do 12 miesięcy poprzedzających wykrycie nielegalnego zatrudnienia;</p> <p>d) czasowe lub trwałe zamknięcie zakładów wykorzystywanych do popełnienia naruszenia, albo</p>				<p>Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p> <p>Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),</p>
--	---	--	--	--	---

		czasowe lub trwale cofnięcie pozwolenia na wykonywanie danej działalności gospodarczej, w przypadkach uzasadnionych powagą naruszenia.				
18.	Art. 7 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu ust. 1 w przypadkach, gdy pracodawcy są osobami fizycznymi, a zatrudnienie ma miejsce na ich użytek prywatny.				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
19.	Art. 8 ust. 1	Podwykonawstwo 1. W przypadku gdy pracodawca jest podwykonawcą oraz bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego dotyczących prawa regresu lub przepisów prawa krajowego w dziedzinie zabezpieczenia społecznego, państwa członkowskie zapewniają, aby wykonawca, którego pracodawcą jest				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy

		<p>bezpośredni podwykonawca, mógł ponosić odpowiedzialność, obok lub zamiast pracodawcy, za zapłatę:</p> <p>a) wszelkich kar finansowych nałożonych na mocy art. 5; oraz</p> <p>b) wszelkich zaległych płatności należnych na mocy art. 6 ust. 1 lit. a) i c) oraz art. 6 ust. 2 i 3.</p>				<p>cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),</p>
20.	Art. 8 ust. 2	<p>2. W przypadku gdy pracodawca jest podwykonawcą, państwa członkowskie zapewniają, aby główny wykonawca i każdy bezpośredni podwykonawca – w przypadku gdy wiedzieli oni, że podwykonawca zatrudniał nielegalnie przebywających obywateli krajów trzecich – mogli ponosić odpowiedzialność za dokonanie płatności, o których mowa w ust. 1, obok lub zamiast zatrudniającego podwykonawcy lub wykonawcy, którego pracodawca jest bezpośrednim podwykonawcą.</p>				<p>Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p> <p>Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),</p>
21.	Art. 8 ust. 3	<p>3. Wykonawca, który spełnił wymogi należytej staranności określone w prawie krajowym, nie ponosi odpowiedzialności na mocy ust. 1 i 2.</p>				<p>Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej</p>

						<p>Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p> <p>Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),</p>
22.	Art. 8 ust. 4	4. W ramach prawa krajowego państwa członkowskie mogą przyjąć bardziej rygorystyczne przepisy dotyczące odpowiedzialności.				<p>Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p> <p>Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),</p>
23.	Art. 9 ust. 1	<p>Przestępstwo</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 3, stanowiło przestępstwo, jeżeli zostało popełnione umyślnie, w każdej z następujących okoliczności określonych</p>				<p>Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p>

		<p>w prawie krajowym:</p> <p>a) naruszenie trwa lub jest uporczywie ponawiane;</p> <p>b) naruszenie dotyczy jednoczesnego zatrudniania znaczącej liczby nielegalnie przebywających obywateli krajów trzecich;</p> <p>c) naruszeniu towarzyszą warunki pracy powodujące szczególny wycisk;</p> <p>d) naruszenie popełnione jest przez pracodawcę, który mimo że nie został oskarżony o przestępstwo ustanowione zgodnie z decyzją ramową 2002/629/WSiSW ani skazany za takie przestępstwo, korzysta z pracy lub usług nielegalnie przebywającego obywatela kraju trzeciego ze świadomością, że jest on ofiarą handlu ludźmi;</p> <p>e) naruszenie dotyczy nielegalnego zatrudnienia małoletniego.</p>				<p>Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),</p>
24.	Art. 9 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby podżeganie do popełnienia umyślnych czynów, o których mowa w ust. 1, oraz pomocnictwo w ich popełnieniu</p>				<p>Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej</p>

		podlegały karze jako przestępstwo.				Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
25.	Art. 10 ust. 1	Sankcje karne 1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby osoby fizyczne dopuszczające się przestępstwa, o którym mowa w art. 9, podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstrasającym sankcjom karnym.				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
26.	Art. 10 ust. 2	2. O ile nie zakazują tego zasady ogólne prawa, sankcje karne przewidziane w niniejszym artykule można stosować na mocy prawa krajowego bez uszczerbku dla innych kar lub środków o charakterze innym niż karny, oraz może im towarzyszyć				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw

		publikacja orzeczenia sądu dotyczącego danej sprawy.				Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
27.	Art. 11 ust. 1	<p>Odpowiedzialność osób prawnych</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość pociągnięcia osób prawnych do odpowiedzialności za popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 9, w przypadku gdy takie przestępstwo zostało popełnione na ich korzyść przez jakąkolwiek osobę – działającą samodzielnie lub jako członek organu osoby prawnej – która pełni tam funkcje kierownicze, polegające na:</p> <p>a) prawie do reprezentowania osoby prawnej;</p> <p>b) prawie do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej; lub</p> <p>c) prawie do sprawowania kontroli w ramach osoby prawnej.</p>				<p>Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p> <p>Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),</p>
28.	Art. 11 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają także, aby osoba prawna mogła być pociągnięta do				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów

		odpowiedzialności w przypadkach, w których brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby, o której mowa w ust. 1, umożliwił popełnienie na korzyść osoby prawnej przestępstwa, o którym mowa w art. 9, przez osobę działającą pod jej zwierzchnictwem.				zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
29.	Art. 11 ust. 3	3. Odpowiedzialność osób prawnych na podstawie ust. 1 i 2 nie wyklucza postępowania karnego przeciwko osobom fizycznym, które są sprawcami, podżegaczami lub pomocnikami w popełnianiu przestępstwa, o którym mowa w art. 9.				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
30.	Art. 12	Sankcje wobec osób prawnych Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby osoby prawne, które zostały pociągnięte do				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej

		<p>odpowiedzialności zgodnie z art. 11, podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym sankcjom, które mogą obejmować środki takie jak te, o których mowa w art. 7.</p> <p>Państwa członkowskie mogą zdecydować o podaniu do publicznej wiadomości listy pracodawców, którzy są osobami prawnymi i którzy zostali pociągnięci do odpowiedzialności za popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 9.</p>				<p>Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p> <p>Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),</p>
31.	Art. 13 ust. 1	<p>Ułatwienie wnoszenia skarg</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają skuteczne mechanizmy umożliwiające nielegalnie zatrudnionym obywatelom krajów trzecich wnoszenie skarg przeciwko swoim pracodawcom, bezpośrednio lub za pośrednictwem osób trzecich wyznaczonych przez państwa członkowskie, takich jak związki zawodowe lub inne organizacje lub właściwy organ państwa członkowskiego, jeżeli został przewidziany w przepisach</p>				<p>Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p> <p>Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),</p>

		krajowych.				
32.	Art. 13 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby strony trzecie, które zgodnie z kryteriami określonymi w prawie krajowym mają uzasadniony interes w zapewnieniu przestrzegania przepisów niniejszej dyrektywy, mogły wszczynać wszelkie postępowania administracyjne lub sądowe przewidziane w celu wdrożenia niniejszej dyrektywy albo w imieniu nielegalnie zatrudnionego obywatela kraju trzeciego, albo wspierając go, za jego zgodą.				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
33.	Art. 13 ust. 3	3. Udzielanie pomocy obywatelom krajów trzecich we wnoszeniu skarg nie jest uważane za ułatwianie nielegalnego pobytu na mocy dyrektywy Rady 2002/90/WE z dnia 28 listopada 2002 r. definiującej ułatwianie nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu [13].				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),

34.	Art. 13 ust. 4	4. W odniesieniu do przestępstw objętych art. 9 ust. 1 lit. c) lub e), państwa członkowskie określają w prawie krajowym warunki, na jakich mogą przyznawać, w zależności od przypadku, zezwolenia na pobyt na czas ograniczony, w zależności od czasu trwania odpowiedniego postępowania krajowego, zainteresowanym obywatelom krajów trzecich, na zasadach porównywalnych do tych, które mają zastosowanie do obywateli krajów trzecich objętych zakresem dyrektywy 2004/81/WE	T	Art. 188 pkt 4 i 5	Art. 188 Zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności można udzielić cudzoziemcowi, jeżeli: 4) jest pokrzywdzonym, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2, lub 5) bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia, o którym mowa w pkt 4, do czasu otrzymania zaległego wynagrodzenia od podmiotu powierzającego wykonywanie pracy albo podmiotu, o którym mowa w art. 6 lub art. 7 ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli przemawia za tym szczególnie ważny interes cudzoziemca, lub	
35.	Art. 14 ust. 1	Kontrole 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby na ich terytorium przeprowadzane były skuteczne i odpowiednie kontrole mające na celu kontrolę zatrudniania nielegalnie przebywających obywateli krajów trzecich. Kontrole takie oparte są przede wszystkim na ocenie ryzyka, która ma być przygotowana przez właściwe organy w państwach członkowskich.				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.

						U. z 2012 r. poz. 769),
36.	Art. 14 ust. 2	<p>2. Celem zwiększenia skuteczności kontroli państwa członkowskie – na podstawie oceny ryzyka – regularnie określają sektory działalności, w których koncentruje się zatrudnienie nielegalnie przebywających obywateli krajów trzecich na ich terytorium.</p> <p>W odniesieniu do każdego z takich sektorów państwa członkowskie informują Komisję, przed dniem 1 lipca każdego roku, o liczbie przeprowadzonych w poprzednim roku kontroli, wyrażonych zarówno w wartościach bezwzględnych, jak i w procencie pracodawców dla każdego sektora, jak również o wynikach tych kontroli.</p>				<p>Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p> <p>Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),</p>
37.	Art. 15	<p>Korzystniejsze przepisy</p> <p>Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do przyjmowania lub utrzymywania przepisów korzystniejszych dla obywateli krajów trzecich, do których ma ona zastosowanie w związku z art. 6 i 13, pod warunkiem że</p>				<p>Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p> <p>Przepisy wdrożone ustawą z</p>

		przepisy te są zgodne z niniejszą dyrektywą.				dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
38.	Art. 16 ust. 1	Sporządzanie sprawozdań 1. Do dnia 20 lipca 2014 r., a następnie co trzy lata, Komisja przedstawia sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz, w stosownych przypadkach, wnioski w sprawie zmiany art. 6, 7, 8, 13 i 14. W swoim sprawozdaniu Komisja bada w szczególności wdrażanie przez państwa członkowskie art. 6 ust. 2 i 5.				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
39.	Art. 16 ust. 2	2. Państwa członkowskie przesyłają Komisji wszystkie informacje odpowiednie do sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1. Informacje te obejmują liczbę i wyniki kontroli przeprowadzonych zgodnie z art. 14 ust. 1, środki zastosowane na mocy art. 13 oraz, w zakresie, w jakim jest to możliwe, środki				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy

		zastosowane na mocy art. 6 i 7.				cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
40.	Art. 17 ust. 1	<p>Transpozycja</p> <p>1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 20 lipca 2011 r. Niezwłocznie informują o tym Komisję.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.</p>				<p>Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p> <p>Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),</p>
41.	Art. 17 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p>				<p>Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p> <p>Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania</p>

						wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
42.	Art. 18	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
43.	Art. 19	Niniejsza dyrektywa jest skierowana do państw członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.				Wdrożenie w kształcie zaproponowanym w projekcie założeń projektu ustawy o sankcjach dla podmiotów zatrudniających obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom oraz o zmianie niektórych innych ustaw Przepisy wdrożone ustawą z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium

						Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 769),
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu krajowego	przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu		
1.						
2.						
3.						

59/06/BS

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	<p>- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/51/UE z dnia 11 maja 2011 r. zmieniająca dyrektywę Rady 2003/109/WE w celu rozszerzenia jej zakresu na osoby objęte ochroną międzynarodową</p> <p><i>Dziennik Urzędowy UE L 132/1 z 19.05.2011r.</i></p>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
Rozdział I PRZEPISY OGÓLNE						
1.	Art. 1 pkt 1	<p>1) art. 2 lit. f) otrzymuje brzmienie:</p> <p>"f) "ochrona międzynarodowa" oznacza ochronę międzynarodową w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które</p>	N			W ustawie o cudzoziemcach nie przewidziano definicji ochrony międzynarodowej, o której mowa art. 2 lit a dyrektywy Rady 2004/83/WE, ponieważ nie wydaje się to konieczne. Wskazane wyżej formy ochrony określone są w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: statusu uchodźcy oraz

		z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony				ochrony uzupełniającej. Następnie art. 213 ust. 1 pkt 2 i 3 lit c umożliwia cudzoziemcom posiadającym status uchodźcy lub ochronę uzupełniająca uzyskanie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE.
2.	Art. 1 pkt 2	<p>2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) w ust. 2 lit. c) i d) otrzymują brzmienie:</p> <p>"c) są uprawnieni do zamieszkania w państwie członkowskim na podstawie formy ochrony innej niż ochrona międzynarodowa lub złożyli na tej podstawie wnioski o wydanie zezwolenia na pobyt i oczekują na wydanie decyzji dotyczącej swojego statusu;</p> <p>d) złożyli wniosek o objęcie ochroną międzynarodową, który nie został jeszcze rozpatrzony w formie decyzji ostatecznej;"</p> <p>b) w ust. 3 lit. c) otrzymuje brzmienie:</p> <p>"c) Europejskiej konwencji osiedleńczej z dnia 13 grudnia 1955 r., Europejskiej Karty Społecznej z dnia 18 października 1961 r., zmienionej Europejskiej Karty Społecznej z dnia 3 maja 1987 r., Europejskiej konwencji o statusie prawnym pracowników migrujących z dnia 24 listopada 1977 r. i pkt 11 załącznika do konwencji dotyczącej</p>	T	Art. 214 pkt 1 lit e i f	Art. 214. Odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, gdy cudzoziemiec: <p>1) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>e) w związku z uzyskaniem zgody na pobyt ze względów humanitarnych, zgody na pobyt tolerowany, azylu lub ochrony czasowej, lub</p> <p>f) w związku z ubieganiem się o nadanie mu statusu uchodźcy lub udzielenie azylu, lub</p>	Przepis nie wymaga wdrożenia, gdyż Polska w pełni respektuje opisane w nim przepisy

		<p>statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., zmienionej Protokołem nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r., oraz Europejskiego porozumienia o przekazywaniu odpowiedzialności za uchodźców z dnia 16 października 1980 r.</p>				
3.	Art. 1 pkt 3	<p>3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>"1a. Państwa członkowskie nie przyznają statusu rezydenta długoterminowego, o który ubiegano się na podstawie ochrony międzynarodowej, w przypadku cofnięcia, wygaśnięcia lub odmowy odnowienia ochrony międzynarodowej zgodnie z art. 14 ust. 3 i art. 19 ust. 3 dyrektywy 2004/83/WE.";</p> <p>b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:</p> <p>"W odniesieniu do osób, którym przyznano ochronę międzynarodową, przy obliczaniu okresu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się przynajmniej połowę okresu pomiędzy datą złożenia wniosku, na podstawie którego przyznano tę ochronę międzynarodową, a datą przyznania zezwolenia na pobyt, o którym mowa w art. 24 dyrektywy 2004/83/WE, lub cały ten okres, jeżeli przekracza on 18 miesięcy.";</p>	T	<p>Art. 213 ust. 2 pkt 8</p>	<p>Art. 213. 2. Do 5-letniego okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 212 ust. 1, nie zalicza się pobytu cudzoziemca:</p> <p>8) w toku postępowania w sprawie nadania mu statusu uchodźcy, w przypadku gdy postępowanie to zakończyło się odmową nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej;</p>	
			T	<p>Art. 213 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 lit c</p>	<p>Art. 213. 1. Do 5-letniego okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 212 ust. 1, zalicza się:</p> <p>2) cały okres pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w toku postępowania w sprawie nadania statusu uchodźcy, jeżeli przekroczył on 18 miesięcy;</p> <p>3) połowę okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej</p>	

					Polskiej: c) w toku postępowania w sprawie nadania statusu uchodźcy.	
4.	Art. 1 pkt 4	<p>w art. 8 dodaje się ustępy w brzmieniu:</p> <p>"4. W przypadku gdy państwo członkowskie wydaje obywatelowi państwa trzeciego, któremu wcześniej przyznało międzynarodową ochronę, zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, w pozycji "Uwagi" tego zezwolenia państwo członkowskie wpisuje następującą uwagę: "Ochrona międzynarodowa przyznana przez [nazwa państwa członkowskiego] w dniu [data]".</p> <p>5. W przypadku gdy drugie państwo członkowskie wydaje zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE obywatelowi państwa trzeciego, który już posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, wydane przez inne państwo członkowskie, zawierające uwagę, o której mowa w ust. 4, drugie państwo członkowskie wpisuje tę samą uwagę w zezwoleniu na pobyt rezydenta długoterminowego UE.</p> <p>Zanim drugie państwo członkowskie wpisze uwagę, o której mowa w ust. 4, zwraca się do państwa członkowskiego wymienionego w tej uwadze o udzielenie informacji, czy dany</p>	T	Art. 245 pkt 18	<p>18) adnotację „ochrona międzynarodowa przyznana przez (wskazanie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które ją przyznało) w dniu (data przyznania ochrony międzynarodowej)” – w przypadku zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udzielonego cudzoziemcowi, któremu przyznano ochronę międzynarodową.</p>	
			T	Art. 230 ust. 6	<p>Art. 230 6. Przed wydaniem pierwszej karty pobytu cudzoziemcowi, który uzyskał zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE i wcześniej posiadał zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej w związku z pobytem na podstawie ochrony międzynarodowej, wojewoda zwraca się, za pośrednictwem Szefa Urzędu, do tego państwa członkowskiego w celu ustalenia, czy cudzoziemiec nie został pozbawiony ochrony międzynarodowej.</p>	

		<p>rezydent długoterminowy nadal objęty jest ochroną międzynarodową. Państwo członkowskie wymienione w uwadze odpowiada nie później niż jeden miesiąc po otrzymaniu wniosku o udzielenie informacji. W przypadku gdy ochrona międzynarodowa została cofnięta na mocy ostatecznej decyzji, drugie państwo członkowskie nie wpisuje tej uwagi.</p> <p>6. W przypadku gdy, zgodnie ze stosownymi instrumentami międzynarodowymi lub zgodnie z prawem krajowym, odpowiedzialność za ochronę międzynarodową rezydenta długoterminowego została przekazana drugiemu państwu członkowskiemu po wydaniu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, o którym mowa w ust. 5, drugie państwo członkowskie odpowiednio zmienia uwagę, o której mowa w ust. 4, nie później niż trzy miesiące po przekazaniu.";</p>	<p>T</p>	<p>Art. 242 pkt 5 i 6</p> <p>Art. 237 pkt 6</p>	<p>Art. 242. Kartę pobytu wymienia się w przypadku:</p> <p>5) przejęcia przez Rzeczpospolitą Polską odpowiedzialności za ochronę międzynarodową posiadacza karty pobytu wydanej w związku z udzieleniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE z adnotacją, o której mowa w art. 245 ust. 1 pkt 18;</p> <p>6) przejęcia przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej odpowiedzialności za ochronę międzynarodową posiadacza karty pobytu wydanej w związku z udzieleniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE.</p> <p>Art. 237. Opłaty, o której mowa w art. 236 ust. 1, nie pobiera się w przypadku:</p> <p>6) wymiany karty pobytu z powodu okoliczności, o których mowa w art. 242 pkt 5 lub 6.</p>	
--	--	---	----------	---	---	--

				<p>Art. 35 Kodeksu postępowania administracyjnego</p>	<p>Art. 35. § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki.</p> <p>§ 2. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ.</p> <p>§ 3. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym - w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania.</p> <p>§ 4. Przepisy szczególne mogą określać inne terminy niż określone w § 3.</p>	
5.	Art. 1 pkt 5	<p>5) w art. 9 dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>"3a. Państwa członkowskie mogą cofnąć status rezydenta długoterminowego w przypadku cofnięcia, wygaśnięcia lub odmowy odnowienia ochrony</p>	T	<p>Art. 216 ust. 1 pkt 6</p>	<p>Art. 216 1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, jeżeli:</p> <p>6) został on pozbawiony statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej na podstawie</p>	

		międzynarodowej zgodnie z art. 14 ust. 3 i art. 19 ust. 3 dyrektywy 2004/83/WE, jeżeli status rezydenta długoterminowego przyznano na podstawie ochrony międzynarodowej.";			przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE zostało udzielone w związku z pobytem na tym terytorium na podstawie statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej.	
6.	Art. 1 pkt 6	6) w art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu: "4a. W odniesieniu do państwa członkowskiego, które przyznało ochronę międzynarodową, ust. 3 i 4 pozostaje bez uszczerbku dla dyrektywy 2004/83/WE.";	N			Przepis nie wymaga implementacji, gdyż osoby uzyskujące zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE nie tracą ochrony międzynarodowej i zachowują z tego tytułu nabyte wcześniej prawa.
7.	Art. 1 pkt 7	7) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany: a) dodaje się ustępy w brzmieniu: "3a. W przypadku podjęcia przez państwo członkowskie decyzji o wydaleniu rezydenta długoterminowego, którego zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE zawiera uwagę, o której mowa w art. 8 ust. 4, państwo to zwraca się do państwa członkowskiego wymienionego w tej uwadze, aby potwierdziło ono, że dana osoba nadal objęta jest ochroną międzynarodową w tym państwie członkowskim. Państwo członkowskie wymienione w uwadze odpowiada nie później niż jeden miesiąc po otrzymaniu wniosku o	T	Art. 311	Art. 311. Organ, który wydaje decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu w przypadku cofnięcia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udzielonego cudzoziemcowi posiadającemu ochronę międzynarodową w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, ustala, za pośrednictwem Szefa Urzędu, czy cudzoziemiec nadal posiada ochronę międzynarodową w tym państwie.	

	<p>udzielenie informacji.</p> <p>3b. Jeżeli rezydent długoterminowy nadal objęty jest ochroną międzynarodową w państwie członkowskim wymienionym w uwadze, jest on wydalany do tego państwa członkowskiego, które, bez uszczerbku dla mającego zastosowanie prawa unijnego lub prawa krajowego, a także bez uszczerbku dla zasady jedności rodziny, natychmiast i bez formalności przyjmuje osobę korzystającą z ochrony międzynarodowej oraz członków jej rodziny.</p>	T	Art. 317 ust. 6	<p>Art. 317</p> <p>6. Jeżeli decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaje się cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 311, który nadal posiada ochronę międzynarodową w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu jako państwo powrotu cudzoziemca wskazuje się państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym cudzoziemiec posiada ochronę międzynarodową.</p>	
	<p>3c. W drodze odstępstwa od ust. 3b państwo członkowskie, które wydało decyzję o wydaleniu, zachowuje prawo do wydalenia, zgodnie ze swoimi zobowiązaniami międzynarodowymi, rezydenta długoterminowego do państwa innego niż państwo członkowskie, które przyznało ochronę międzynarodową, w przypadku gdy spełnia on warunki określone w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2004/83/WE.";</p> <p>b) dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>"6. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla artykułu 21 ust. 1 dyrektywy 2004/83/WE.";</p>	N			<p>Projektowane przepisy przewidują możliwość wydalenia tylko do państwa członkowskiego, które udzieliło cudzoziemcowi ochrony.</p> <p>Projektowane przepisy ustawy o cudzoziemcach w pełni respektują zasadę non-refoulement w art. 304 ust. 1 pkt 1 i ust. 4, art. 306, art. 308, art. 332 ust 1 pkt 1 i 2,</p>

8.	Art. 1 pkt 8	<p>8) dodaje się artykuł w brzmieniu: "Artykuł 19a Zmiany zezwoleń na pobyt rezydentów długoterminowych UE</p> <p>1. W przypadku gdy zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE zawiera uwagę, o której mowa w art. 8 ust. 4, i gdy, zgodnie ze stosownymi instrumentami międzynarodowymi lub zgodnie z prawem krajowym, odpowiedzialność za ochronę międzynarodową rezydenta długoterminowego została przekazana drugiemu państwu członkowskiemu, zanim to państwo członkowskie wydało zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, o którym mowa w art. 8 ust. 5, drugie państwo członkowskie zwraca się do państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, o dokonanie odpowiedniej zmiany tej uwagi.</p> <p>2. W przypadku gdy rezydentowi długoterminowemu przyznano ochronę międzynarodową w drugim państwie członkowskim, zanim to państwo członkowskie wydało zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, o którym mowa w art. 8 ust. 5, to państwo członkowskie zwraca się do państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie na pobyt</p>	T	<p>Art. 242 pkt 5 i 6</p> <p>Art. 237 pkt 6</p> <p>Art. 245 ust. 1 pkt 18</p>	<p>Art. 242. Kartę pobytu wymienia się w przypadku:</p> <p>5) przejęcia przez Rzeczpospolitą Polską odpowiedzialności za ochronę międzynarodową posiadacza karty pobytu wydanej w związku z udzieleniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE z adnotacją, o której mowa w art. 245 ust. 1 pkt 18;</p> <p>6) przejęcia przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej odpowiedzialności za ochronę międzynarodową posiadacza karty pobytu wydanej w związku z udzieleniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE.</p> <p>Art. 237. Oplaty, o której mowa w art. 236 ust. 1, nie pobiera się w przypadku:</p> <p>6) wymiany karty pobytu z powodu okoliczności, o których mowa w art. 242 pkt 5 lub 6.</p> <p>Art. 245. 1. W karcie pobytu umieszcza się:</p> <p>18) adnotację „ochrona międzynarodowa przyznana przez (wskazanie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które ją przyznało) w dniu (data przyznania ochrony międzynarodowej)” – w przypadku zezwolenia na</p>	
----	-----------------	---	---	---	--	--

		<p>rezydenta długoterminowego UE, o dokonanie zmiany w celu wprowadzenia uwagi, o której mowa w art. 8 ust. 4.</p> <p>3. W następstwie wniosku, o którym mowa w ust. 1 i 2, państwo członkowskie, które wydało zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, wydaje zmienione zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE nie później niż trzy miesiące po otrzymaniu wniosku od drugiego państwa członkowskiego.";</p>		<p>Art. 22 ust. 1 pkt 10</p>	<p>pobyt rezydenta długoterminowego UE udzielonego cudzoziemcowi, któremu przyznano ochronę międzynarodową.</p> <p>Art. 22. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy:</p> <p>10) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego do:</p> <p>a) występowania na wniosek wojewody do właściwego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o udzielenie informacji, czy cudzoziemiec nadal posiada ochronę międzynarodową w tym państwie członkowskim,</p> <p>b) przekazywania właściwym organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, na ich wniosek, informacji, czy cudzoziemiec nadal posiada ochronę międzynarodową w Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>c) przekazywania właściwym organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o udzieleniu cudzoziemcowi ochrony międzynarodowej lub przejęciu odpowiedzialności za ochronę międzynarodową, w przypadku gdy cudzoziemiec posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej;</p>	
--	--	--	--	---	---	--

9.	Art. 1 pkt 9	<p>9) w art. 22 dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>"3a. O ile w tym czasie ochrona międzynarodowa nie została cofnięta lub dana osoba mieści się w jednej z kategorii określonych w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2004/83/WE, ust. 3 niniejszego artykułu nie stosuje się do obywateli państw trzecich, których zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, wydane przez pierwsze państwo członkowskie, zawiera uwagę, o której mowa w art. 8 ust. 4 niniejszej dyrektywy.</p> <p>Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla przepisów art. 21 ust. 1 dyrektywy 2004/83/WE.";</p>	N		<p>Projektowane przepisy przewidują, iż cudzoziemiec posiadający zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE będzie mógł być zobowiązany do powrotu tylko po cofnięciu mu w/w zezwolenia. Jeżeli cudzoziemiec jednocześnie posiadał ochronę międzynarodową w innym państwie członkowskim wówczas zobowiązanie następuje do państwa członkowskiego UE, które udzieliło cudzoziemcowi ochrony zgodnie z treścią art. 317 ust. 6.</p>
10.	Art. 1 pkt 10	<p>10) w art. 25 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:</p> <p>"Państwa członkowskie wyznaczają punkty kontaktowe odpowiedzialne za przyjmowanie i przekazywanie informacji i dokumentów, o których mowa w art. 8, 12, 19, 19a, 22 i 23."</p>	T	<p>Art. 22 ust. 1 pkt 10</p> <p>Art. 22. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy:</p> <p>10) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego do:</p> <p>a) występowania na wniosek wojewody do właściwego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o udzielenie informacji, czy cudzoziemiec nadal posiada ochronę międzynarodową w tym państwie członkowskim,</p> <p>b) przekazywania właściwym organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, na ich wniosek, informacji, czy cudzoziemiec nadal posiada ochronę międzynarodową w Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>c) przekazywania właściwym</p>	

					organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o udzieleniu cudzoziemcowi ochrony międzynarodowej lub przejęciu odpowiedzialności za ochronę międzynarodową, w przypadku gdy cudzoziemiec posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej;	
11.	Art. 2	<p>1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 20 maja 2013 r. Państwa członkowskie niezwłocznie informują o nich Komisję.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.</p> <p>2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego, które przyjmą w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p>	N			Nie wymaga transpozycji
12.	Art. 3	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N			Nie wymaga transpozycji

13.	Art. 4	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami. Sporządzono w Strasburgu dnia 11 maja 2011 r.	N			Nie wymaga transpozycji
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

58/06/BS

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	<p>- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jedno wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim</p> <p><i>Dziennik Urzędowy UE L 343/1 z 23.12.2011 r.</i></p>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
Rozdział I PRZEPISY OGÓLNE						
1.	Art. 1 ust. 1 lit. a	1. Niniejsza dyrektywa ustanawia: a) procedurę jednego wniosku służącą wydawaniu obywatelom państw trzecich jednego zezwolenia na pobyt w celu wykonywania pracy na terytorium państwa członkowskiego, w celu uproszczenia procedur przyjmowania tych obywateli i ułatwienia kontroli ich statusu; oraz	T	Art. 1 Art. 3 pkt 1	<p>Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, tryb postępowania oraz organy właściwe w tych sprawach.</p> <p>Art. 3 pkt 1 stanowi, iż cudzoziemcem jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego. Ponadto przepisów ustawy o cudzoziemcach nie</p>	Cały projekt ustawy o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu i pobytu cudzoziemców. Dział V reguluje zasady wydawania zezwolenia na pobyt czasowy. W rozdziale 2 w/w działu uregulowana jest kompleksowo kwestia udzielania zezwoleń na pobyt dla cudzoziemców chcących podjąć w Polsce pracę. W rozdziale 2 w/w działu uregulowana jest

					mają zastosowania do obywateli UE oraz członków ich rodzin – art. 2 pkt 2 projektu ustawy.	kompleksowo procedura udzielania zezwolenia na pobyt i pracę dla cudzoziemców, które jest wydawane w ramach jednej procedury wydawania zezwolenia uprawniającego do pobytu w Polsce i podjęcia w naszym kraju zatrudnienia.
2.	Art. 1 ust. 1 lit. b	b) wspólny zbiór praw pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim – niezależnie od celu ich pierwotnego przyjęcia na terytorium tego państwa członkowskiego – oparty na zasadach traktowania na równi z obywatelami tego państwa członkowskiego.	T	Art. 474 Art. 491 Art. 499 Art. 485 Art. 486 Art. 488	Art. 474. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) w art. 94a w ust. 2: w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu: „13) osoby, które posiadają kartę pobytu z adnotacją „dostęp do rynku pracy”, wizę Schengen lub wizę krajową wydaną w celu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”. Art. 491. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572) w art. 43 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Cudzoziemcy, którzy posiadają kartę pobytu z adnotacją „dostęp do rynku pracy” lub wizę Schengen lub wizę krajową w celu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą podejmować i odbywać studia wyższe, studia doktoranckie oraz kształcenie w innych formach, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych odpłatnie. Osobom tym nie przysługuje prawo do stypendium	Kwestie praw posiadanych przez cudzoziemców wykonujących w Polsce pracę regulują ustawy szczególne.

				<p>socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych i zapomóg.”.</p> <p>Art. 495. W ustawie z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie: Ilekróć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to także:</p> <p>5) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celach innych niż wykonywanie pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym i mają prawo do wykonywania pracy oraz posiadają dokument pobytowy zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1) oraz obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym w rozumieniu odrębnych przepisów;”.</p> <p>Art. 485. W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268, z późn. zm.) w art. 2:</p> <p>2) po pkt 2 dodaje się pkt 2a</p>
--	--	--	--	---

				<p>w brzmieniu: „2a) cudzoziemcom posiadającym kartę pobytu z adnotacją „dostęp do rynku pracy,”.</p> <p>Art. 486. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 992, z późn. zm.) w art. 1 w ust. 2 w pkt 2: 2) w lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu: „d) posiadającym kartę pobytu z adnotacją „dostęp do rynku pracy”, z wyłączeniem obywateli państw trzecich, którzy uzyskali zezwolenie na pracę na terytorium państwa członkowskiego na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, obywateli państw trzecich przyjętych w celu podjęcia studiów oraz obywateli państw trzecich, którzy mają prawo do wykonywania pracy na podstawie wizy.”.</p> <p>Art. 488. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1: a) w ust. 3: - w pkt 2: - - po lit. h dodaje się lit. ha w brzmieniu: ha) posiadających zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1, albo art. 126 ust. 1, albo wizę wydaną w celu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej</p>
--	--	--	--	--

				<p>Polskiej,”</p> <p>b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Na zasadach określonych w ustawie zasiłki i inne świadczenia z tytułu bezrobocia przysługują osobom, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 2 lit. a-g, i, j, l, pkt 3 i 4.”</p> <p>c) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu: „5. Na zasadach określonych w ustawie osobom, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. ha, przysługują zasiłki, o których mowa w rozdziale 15. 6. Na zasadach określonych w ustawie osoby, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. h i ha, mogą korzystać z usług rynku pracy z wyłączeniem prawa do świadczeń określonych w art. 41-42a.”;</p> <p>”2) w art. 2 w ust. 1:</p> <p>a) w pkt 2 wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie: <i>„bezrobotnym</i> - oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 i 2 lit. a-g oraz lit. i, j, l, osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. ha, która bezpośrednio przed rejestracją jako bezrobotna była zatrudniona nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres co najmniej 6 miesięcy, oraz osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3 i 4, niezatrudnioną i niewykonującą innej pracy zarobkowej, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub w danej służbie albo innej pracy zarobkowej albo jeżeli jest osobą niepełnosprawną, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia co</p>	
--	--	--	--	---	--

					najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem uczącej się w szkole dla dorosłych lub przystępującej do egzaminu eksternistycznego z zakresu programu nauczania tej szkoły lub w szkole wyższej, gdzie studiuje na studiach niestacjonarnych, zarejestrowaną we właściwym dla miejsca zameldowania stałego lub czasowego powiatowym urzędzie pracy oraz poszukującą zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, jeżeli:	
3.	Art. 1 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa nie narusza kompetencji państw członkowskich w zakresie dopuszczania obywateli państw trzecich do swoich rynków pracy.	T	Art. 114 ust. 1 pkt 3	Art. 114 ust. 1 Zezwolenia na pobyt czasowy i pracę udziela się, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy oraz spełnione są łącznie następujące warunki: 3) podmiot powierzający wykonywanie pracy nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych na lokalnym rynku pracy;	Projektowane uregulowania w dziale V rozdział 2 przewidują przeprowadzenie testu rynku pracy.
4.	Art. 2 lit. a	Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: a) "obywatel państwa trzeciego" oznacza osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 TFUE;	T	Art. 3 pkt 1	Art. 3 pkt 1 stanowi, iż cudzoziemcem jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego. Ponadto przepisów ustawy o cudzoziemcach nie mają zastosowania do obywateli UE oraz członków ich rodzin – art. 2 pkt 2 projektu ustawy.	
5.	Art. 2 lit. b	b) "pracownik z państwa trzeciego" oznacza obywatela państwa trzeciego, który został przyjęty na terytorium państwa członkowskiego, legalnie przebywa na tym terytorium i ma prawo do wykonywania pracy w	T	Art. 3 pkt 1	Art. 3 pkt 1 stanowi, iż cudzoziemcem jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego. Ponadto przepisów ustawy o cudzoziemcach nie mają zastosowania do obywateli UE	Cały projekt ustawy o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu i pobytu cudzoziemców. Dział V reguluje zasady wydawania zezwolenia na pobyt czasowy. W

		tym państwie członkowskim w ramach płatnego zatrudnienia zgodnie z prawem krajowym lub krajową praktyką;			oraz członków ich rodzin – art. 2 pkt 2 projektu ustawy.	rozdziale 2 w/w działu uregulowana jest kompleksowo kwestia udzielania zezwoleń na pobyt dla cudzoziemców chcących podjąć w Polsce pracę. W rozdziale 2 w/w działu uregulowana jest kompleksowo procedura udzielania zezwolenia na pobyt i pracę dla cudzoziemców, które jest wydawane w ramach jednej procedury wydawania zezwolenia uprawniającego do pobytu w Polsce i podjęcia w naszym kraju zatrudnienia. Zaproponowana w art. 3 pkt 1 definicja cudzoziemca obejmuje również pracownika z państwa trzeciego, jeżeli cudzoziemiec podejmie w Polsce pracę.
6.	Art. 2 lit. c	c) "jedno zezwolenie" oznacza zezwolenie pobytowe wydane przez organy państwa członkowskiego, zezwalające obywatelowi państwa trzeciego na legalny pobyt na terytorium tego państwa w celu wykonywania pracy;	T	Art. 114	Art. 114. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy i pracę udziela się, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy oraz spełnione są łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec posiada: a) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) źródło stabilnego	Procedura jednego wniosku jest szczegółowo uregulowana w dziale V Zezwolenia na pobyt czasowy i pracę. W w/w rozdziale uregulowana jest kompleksowo kwestia udzielania zezwoleń na pobyt dla cudzoziemców chcących podjąć w Polsce pracę. W rozdziale 2 w/w działu uregulowana jest kompleksowo procedura udzielania zezwolenia na pobyt i pracę dla cudzoziemców, które jest wydawane w ramach jednej procedury wydawania zezwolenia uprawniającego do pobytu w Polsce i podjęcia w naszym kraju zatrudnienia. Zaproponowana zatem w art. 114 regulacja sposobu udzielania zezwolenia na pobyt

					<p>i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu;</p> <p>2) cudzoziemiec ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania;</p> <p>3) podmiot powierzający wykonywanie pracy nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych na lokalnym rynku pracy;</p> <p>4) wysokość wynagrodzenia, która jest określona w posiadanej przez cudzoziemca umowie z podmiotem powierzającym wykonywanie pracy, będącej podstawą wykonywania pracy, zawartej w formie pisemnej, nie jest niższa niż wynagrodzenia pracowników wykonujących w tym samym wymiarze czasu pracy pracę porównywalnego rodzaju lub na porównywalnym stanowisku.</p>	<p>czasowy i pracę w pełni wyczerpują definicję zawartą w art. 2 lit c dyrektywy.</p>
7.	Art. 2 lit. d	d) "procedura jednego wniosku" oznacza procedurę umożliwiającą – na podstawie jednego wniosku, złożonego przez obywatela państwa trzeciego lub jego pracodawcę, o zezwolenie na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego – podjęcie decyzji w sprawie tego wniosku o jedno zezwolenie.	T	Art. 114	<p>Art. 114. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy i pracę udziela się, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy oraz spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <p>1) cudzoziemiec posiada:</p> <p>a) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków</p>	<p>Procedura jednego wniosku jest szczegółowo uregulowana w dziale V Zezwolenia na pobyt czasowy Rozdział 2 Zezwolenie na pobyt czasowy i pracę. W w/w rozdziale uregulowana jest kompleksowo kwestia udzielania zezwoleń na pobyt dla cudzoziemców chcących podjąć w Polsce pracę. W rozdziale 2 w/w działu uregulowana jest kompleksowo procedura udzielania zezwolenia na pobyt i pracę dla cudzoziemców, które jest wydawane</p>

					<p>publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>b) źródło stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu;</p> <p>2) cudzoziemiec ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania;</p> <p>3) podmiot powierzający wykonywanie pracy nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych na lokalnym rynku pracy;</p> <p>4) wysokość wynagrodzenia, która jest określona w posiadanej przez cudzoziemca umowie z podmiotem powierzającym wykonywanie pracy, będącej podstawą wykonywania pracy, zawartej w formie pisemnej, nie jest niższa niż wynagrodzenia pracowników wykonujących w tym samym wymiarze czasu pracy pracę porównywalnego rodzaju lub na porównywalnym stanowisku.</p>	<p>w ramach jednej procedury wydawania zezwolenia uprawniającego do pobytu w Polsce i podjęcia w naszym kraju zatrudnienia. Zaproponowana zatem w art. 114 regulacja sposobu udzielania zezwolenia na pobyt czasowy i pracę w pełni wyczerpują definicję zawartą w art. 2 lit c dyrektywy.</p>
8.	Art. 3 ust. 1 lit. a	1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do: a) obywateli państw trzecich, którzy	T	Art. 1 Art. 3 pkt 1	Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na	Przepis nie wymaga implementacji. Cały projekt ustawy o cudzoziemcach przewiduje

		ubiegają się o prawo do pobytu w państwie członkowskim w celu wykonywania pracy;			terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, tryb postępowania oraz organy właściwe w tych sprawach. Art. 3 pkt 1 stanowi, iż cudzoziemcem jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego. Ponadto przepisów ustawy o cudzoziemcach nie mają zastosowania do obywateli UE oraz członków ich rodzin – art. 2 pkt 2 projektu ustawy.	kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu i pobytu cudzoziemców. Dział V reguluje zasady wydawania zezwolenia na pobyt czasowy. W rozdziale 2 w/w działu uregulowana jest kompleksowo kwestia udzielania zezwoleń na pobyt dla cudzoziemców chcących podjąć w Polsce pracę. W rozdziale 2 w/w działu uregulowana jest kompleksowo procedura udzielania zezwolenia na pobyt i pracę dla cudzoziemców, które jest wydawane w ramach jednej procedury wydawania zezwolenia uprawniającego do pobytu w Polsce i podjęcia w naszym kraju zatrudnienia.
9.	Art. 3 ust. 1 lit. b	b) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci w państwie członkowskim w celach innych niż wykonywanie pracy zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym, mają prawo do wykonywania pracy oraz posiadają dokument pobytowy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1030/2002; oraz	T	Art. 474 Art. 491 Art. 499 Art. 485 Art. 486 Art. 488	Patrz punkt 2	Kwestie praw jakie są przyznawane cudzoziemcom wykonującym w Polsce pracę uregulowane są w ustawach szczególnych.
10.	Art. 3 ust. 1 lit. c	c) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci w państwie członkowskim w celu wykonywania pracy zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym.	T	Art. 474 Art. 491 Art.	Patrz punkt 2	Kwestie praw jakie są przyznawane cudzoziemcom wykonującym w Polsce pracę uregulowane są w ustawach szczególnych.

				499 Art. 485 Art. 486 Art. 488		
11.	Art. 3 ust. 2 lit. a	2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich: a) którzy są członkami rodzin obywateli Unii i skorzystali lub korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się osób w Unii zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich;	T	Art. 2	Art. 2. Ustawy nie stosuje się do: 2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają.	Zasady wjazdu i pobytu w/w grupy uregulowane są w ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043 z późn. zm.);
12.	Art. 3 ust. 2 lit. b	b) którzy – podobnie jak członkowie ich rodziny i bez względu na obywatelstwo – na mocy umów między Unią a jej państwami członkowskimi albo między Unią a państwami trzecimi mają prawo do swobodnego przemieszczania się na równi z obywatelami Unii;	T	Art. 2	Art. 2. Ustawy nie stosuje się do: 2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają.	
13.	Art. 3 ust. 2 lit. c	c) którzy są oddelegowani – w okresie oddelegowania;	T	Art. 116 pkt 1	Art. 116. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99 ust. 1, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi	

					<p>zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, gdy cudzoziemiec:</p> <p>1) jest pracownikiem delegowanym do pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na określony czas przez pracodawcę mającego siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej – przez cały okres delegowania lub</p>	
14.	Art. 3 ust. 2 lit. d	d) którzy ubiegają się o przyjęcie lub zostali przyjęci na terytorium państwa członkowskiego jako pracownicy przeniesieni w ramach danego przedsiębiorstwa;	N			Przepis nie wymaga implementacji. Polskie regulacje prawne nie przewidują takiej kategorii pracowników. Nie ma zatem potrzeby stosowania wyłączeń dla tej kategorii cudzoziemców, ponieważ byłby to przepis martwy. Kwestie wjazdu i pobytu cudzoziemców, którzy będą przenoszeni wewnątrz przedsiębiorstwa będzie uregulowana w projektowanej Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa. (KOM(2010)378).
15.	Art. 3 ust. 2 lit. e	e) którzy ubiegają się o przyjęcie lub zostali przyjęci na terytorium państwa członkowskiego jako pracownicy sezonowi lub pracownicy au pair;	N			Przepis nie wymaga implementacji. Polskie regulacje prawne nie przewidują takich kategorii pracowników. Nie ma zatem potrzeby stosowania wyłączeń dla tej kategorii cudzoziemców, ponieważ byłby to przepis martwy. Kwestie wjazdu i pobytu pracowników sezonowych będą uregulowane w projektowanej dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków wjazdu i pobytu

						obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy sezonowej (KOM(2010)379). Ponadto Polskie prawo nie przewiduje takiej kategorii pracowników jak pracownicy au pair. Polska nie jest również stroną Europejskiego Porozumienia o zatrudnianiu AuPair.
16.	Art. 3 ust. 2 lit. f	f) którzy są uprawnieni do pobytu w państwie członkowskim w ramach ochrony czasowej lub wystąpili o zezwolenie na pobyt w nim w ramach ochrony czasowej i oczekują na decyzję w sprawie swojego statusu;	T	Art. 99 ust. 1 pkt 4	Art. 99. 1 Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, gdy: 4) udzielono mu zgody na pobyt tolerowany, zgody na pobyt ze względów humanitarnych, azylu, ochrony uzupełniającej lub ochrony czasowej lub nadano mu status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, lub	
17.	Art. 3 ust. 2 lit. g	g) którzy objęci są ochroną międzynarodową na podstawie dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony [18] lub którzy wystąpili o ochronę międzynarodową na podstawie wspomnianej dyrektywy i których wnioski nie zostały jeszcze ostatecznie rozpatrzone;	T	Art. 99 ust. 1 pkt 4 i 5	Art. 99. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, gdy: 4) udzielono mu zgody na pobyt tolerowany, zgody na pobyt ze względów humanitarnych, azylu, ochrony uzupełniającej lub ochrony czasowej lub nadano mu status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, lub 5) ubiega się o nadanie statusu uchodźcy lub o udzielenie azylu, lub	

18.	Art. 3 ust. 2 lit. h	h) którzy korzystają z ochrony na podstawie prawa krajowego, zobowiązań międzynarodowych lub praktyki państwa członkowskiego lub którzy wystąpili o ochronę na podstawie prawa krajowego, zobowiązań międzynarodowych lub praktyki państwa członkowskiego i których wnioski nie zostały jeszcze ostatecznie rozpatrzone;	T	Art. 99 ust. 1 pkt 4 i 5	Art. 99. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, gdy: 4) udzielono mu zgody na pobyt tolerowany, zgody na pobyt ze względów humanitarnych, azylu, ochrony uzupełniającej lub ochrony czasowej lub nadano mu status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, lub 5) ubiega się o nadanie statusu uchodźcy lub o udzielenie azylu, lub
19.	Art. 3 ust. 2 lit. i	i) którzy są rezydentami długoterminowymi zgodnie z dyrektywą 2003/109/WE;	T	Art. 99 ust. 1 pkt 1	Art. 99. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, gdy: 1) udzielono mu zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE lub
20.	Art. 3 ust. 2 lit. j	j) których wydalenie zawieszono z przyczyn faktycznych lub prawnych;	T	Art. 99 ust. 1 pkt 8	Art. 99. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, gdy: 8) został zobowiązany do powrotu i nie upłynął jeszcze termin dobrowolnego powrotu określony w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, także w przypadku przedłużenia tego terminu, lub
21.	Art. 3 ust. 2 lit. k	k) którzy ubiegają się o przyjęcie lub zostali przyjęci na terytorium państwa członkowskiego jako osoby pracujące na własny rachunek;	T	Art. 116 pkt 3	Art. 116. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99 ust. 1, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, gdy cudzoziemiec: 3) prowadzi działalność

					gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
22.	Art. 3 ust. 2 lit. 1	1) którzy ubiegają się o przyjęcie lub zostali przyjęci jako marynarze w celu zatrudnienia lub pracy w jakimkolwiek charakterze na pokładzie statku zarejestrowanego w państwie członkowskim lub pływającego pod banderą państwa członkowskiego.	N			Nie ma potrzeby transpozycji niniejszego przepisu, ponieważ polskie prawo nie przewiduje takiej kategorii pracowników oraz nie wydajemy zezwoleń na pobyt dla tej kategorii pracowników.
23.	Art. 3 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że rozdział II nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich, którym przyznano prawo do pracy na terytorium państwa członkowskiego przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy lub których państwie członkowskim w celu podjęcia studiów.	N			Przepis nie jest obowiązkowy do wdrożenia. Polska postanowiła wydawać zezwolenie na pobyt czasowy i pracę dla cudzoziemców, którzy mają zamiar przebywać dłużej niż 3 miesiące. Ponadto cudzoziemcy podejmujący w Polsce studia stacjonarne i posiadający z tego tytułu zezwolenia na pobyt czasowy mogą wykonywać pracę bez konieczności posiadania zezwolenia na pracę.
24.	Art. 3 ust. 4	4. Rozdział II nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich, którzy mają prawo do wykonywania pracy na podstawie wizy.	T	Art. 64	Art. 64. 1. Wiza, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5 lub 6, może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi zezwolenie na pracę, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 43a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo pisemne oświadczenie pracodawcy o zamiarze powierzenia cudzoziemcowi wykonywania pracy, jeżeli zezwolenie na pracę nie jest wymagane. 2. Wizę, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5 lub 6, wydaje się na okres	Przepisy projektowanej ustawy przewiduje odrębne regulacje dotyczące wydawania wiz w dziale IV. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy w celu wykonywania pracy muszą posiadać zezwolenia na pracę. Wydawanie wiz w celu wykonywania pracy w Polsce nie będzie odbywało się w ramach jednej procedury.

					<p>pobytu, który odpowiada okresowi wskazanemu w zezwoleniu lub oświadczeniu. Okres ten nie może być dłuższy niż przewidziany dla danego typu wizej.</p> <p>3. W przypadku wizej, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5, okres pobytu, na który wydaje się wizę, nie może być dłuższy niż 6 miesięcy w okresie 12 miesięcy liczonym od dnia pierwszego wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	
Rozdział II PROCEDURA JEDNEGO WNIOSKU I JEDNO ZEZWOLENIE						
25.	Art. 4 ust. 1	<p>1. Wniosek o wydanie jednego zezwolenia, o jego zmianę lub przedłużenie jego ważności składany jest zgodnie z procedurą jednego wniosku. Państwa członkowskie ustalają, czy wnioski o jedno zezwolenie mają składać obywatele państw trzecich czy ich pracodawcy. Państwa członkowskie mogą również zezwolić na składanie wniosku przez dowolną z tych stron. Jeżeli wniosek ma zostać złożony przez obywatela państwa trzeciego, państwa członkowskie zezwalają na złożenie wniosku z państwa trzeciego lub, jeżeli jest to przewidziane w prawie krajowym, na terytorium państwa członkowskiego, w którym obywatel ten legalnie się znajduje.</p>	T	Art. 114 ust. 1	<p>Art. 114. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy i pracę udziela się, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy oraz spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <p>1) cudzoziemiec posiada:</p> <p>a) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>b) źródło stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu;</p> <p>2) cudzoziemiec ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej</p>	

					<p>Polskiej miejsce zamieszkania;</p> <p>3) podmiot powierzający wykonywanie pracy nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych na lokalnym rynku pracy;</p> <p>4) wysokość wynagrodzenia, która jest określona w posiadanej przez cudzoziemca umowie z podmiotem powierzającym wykonywanie pracy, będącej podstawą wykonywania pracy, zawartej w formie pisemnej, nie jest niższa niż wynagrodzenia pracowników wykonujących w tym samym wymiarze czasu pracy pracę porównywalnego rodzaju lub na porównywalnym stanowisku.</p> <p>Art. 105. 1. Cudzoziemiec składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy osobiście, nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	
26.	Art. 4 ust. 2	2. Państwa członkowskie rozpatrują wniosek złożony na podstawie ust. 1 i podejmują decyzję o wydaniu jednego zezwolenia, o jego zmianie lub o przedłużeniu jego ważności, jeżeli wnioskodawca spełnia wymogi określone w prawie Unii lub w prawie krajowym. Decyzja o wydaniu jednego zezwolenia, o jego zmianie lub o przedłużeniu jego ważności jest jednym aktem administracyjnym łączącym w sobie zezwolenie na pobyt i pracę.	T	<p>Art. 114 ust. 1</p> <p>Art. 118</p>	<p>Patrz uwaga do pkt 25</p> <p>Art. 118 W decyzji o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, poza okresem ważności tego zezwolenia, wskazuje się:</p> <p>1) podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy, a w przypadku gdy cudzoziemiec będzie pracownikiem tymczasowym – także pracodawcę-użytkownika;</p> <p>2) stanowisko, na jakim</p>	

				<p>cudzoziemiec ma wykonywać pracę;</p> <p>3) najniższe wynagrodzenie, które może otrzymywać cudzoziemiec na danym stanowisku;</p> <p>4) wymiar czasu pracy;</p> <p>5) rodzaj umowy, na podstawie której cudzoziemiec ma wykonywać pracę.</p> <p>2. W przypadku gdy w decyzji wskazuje się kilka podmiotów powierzających cudzoziemcowi wykonywanie pracy, warunki wykonywania pracy, o których mowa w ust. 1, określa się odrębnie dla każdego podmiotu.</p> <p>Art. 488. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>7) w art. 87:</p> <p>- pkt 11a otrzymuje brzmienie: „11a) posiada zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1, art. 126, art. 127 lub art. 143 ust. 3 ustawy z dnia ... o cudzoziemcach – na warunkach określonych w tym zezwoleniu;”</p>	
27.	Art. 4 ust. 3	3. Procedura jednego wniosku pozostaje bez uszczerbku dla przebiegu procedury uzyskania wizy, która może być wymagana w związku z pierwszym wjazdem.	T	<p>Art. 64. 1. Wiza, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5 lub 6, może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi zezwolenie na pracę, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 43a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo pisemne oświadczenie pracodawcy o zamiarze</p>	Przepis nie wymaga transpozycji dział IV projektowanej ustawy szczegółowo reguluje kwestię wydawania wiz.

					<p>powierzenia cudzoziemcowi wykonywania pracy, jeżeli zezwolenie na pracę nie jest wymagane.</p> <p>2. Wizę, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5 lub 6, wydaje się na okres pobytu, który odpowiada okresowi wskazanemu w zezwoleniu lub oświadczeniu. Okres ten nie może być dłuższy niż przewidziany dla danego typu wizy.</p> <p>3. W przypadku wizej, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5, okres pobytu, na który wydaje się wizę, nie może być dłuższy niż 6 miesięcy w okresie 12 miesięcy liczonym od dnia pierwszego wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p>
28.	Art. 4 ust. 4	4. Gdy spełnione są odnośne warunki, państwo członkowskie wydaje jedno zezwolenie obywatelom państw trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie, i przyjętym już obywatelom państw trzecich, którzy wystąpili o przedłużenie ważności lub zmianę zezwolenia pobytowego, po wejściu w życie krajowych przepisów wykonawczych.	T	Art. 118	<p>Art. 118. W decyzji o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, poza okresem ważności tego zezwolenia, wskazuje się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy, a w przypadku gdy cudzoziemiec będzie pracownikiem tymczasowym – także pracodawcę-użytkownika; 2) stanowisko, na jakim cudzoziemiec ma wykonywać pracę; 3) najniższe wynagrodzenie, które może otrzymywać cudzoziemiec na danym stanowisku; 4) wymiar czasu pracy; 5) rodzaj umowy, na podstawie której cudzoziemiec ma wykonywać pracę. <p>2. W przypadku gdy w decyzji</p>

					wskazuje się kilka podmiotów powierzających cudzoziemcowi wykonywanie pracy, warunki wykonywania pracy, o których mowa w ust. 1, określa się odrębnie dla każdego podmiotu.	
				Art. 488	Art. 488. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wprowadza się następujące zmiany: 7) w art. 87: - pkt 11a otrzymuje brzmienie: „11a) posiada zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1, art. 126, art. 127 lub art. 143 ust. 3 ustawy z dnia ... o cudzoziemcach – na warunkach określonych w tym zezwoleniu;”	
29.	Art. 5 ust. 1	1. Państwa członkowskie wyznaczają organ właściwy do przyjmowania wniosków i wydawania jednego zezwolenia.	T	Art. 104 ust. 1	Art. 104. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy udziela, odmawia jego udzielenia albo cofa je wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca w drodze decyzji.	
30.	Art. 5 ust. 2	2. Właściwy organ wydaje decyzję w sprawie kompletnego wniosku w najkrótszym możliwym terminie, lecz w każdym razie w terminie czterech miesięcy od daty złożenia wniosku. Termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, można przedłużyć w wyjątkowych okolicznościach, jeżeli rozpatrywanie danego wniosku jest skomplikowane. Wszelkie skutki niepodjęcia decyzji w terminie przewidzianym w niniejszym ustępie określa się w prawie krajowym.	N	Art. 35 Kodeksu postępowania administracyjnego	Art. 35. § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. § 2. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ.	

					<p>§ 3. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym - w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania.</p> <p>§ 4. Przepisy szczególne mogą określać inne terminy niż określone w § 3.</p>	
31.	Art. 5 ust. 3	3. Właściwy organ powiadamia wnioskodawcę o swojej decyzji na piśmie zgodnie z procedurami powiadamiania ustanowionymi w odnośnym prawie krajowym.	T	Art. 107 Art. 109 Kpa	<p>Art. 107. § 1. Decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.</p> <p>§ 2. Przepisy szczególne mogą określać także inne składniki, które powinna</p>	Zastosowanie mają ogólne zasady postępowania administracyjnego

					<p>zawierać decyzja.</p> <p>§ 3. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.</p> <p>§ 4. Można odstąpić od uzasadnienia decyzji, gdy uwzględnia ona w całości żądanie strony; nie dotyczy to jednak decyzji rozstrzygających sporne interesy stron oraz decyzji wydanych na skutek odwołania.</p> <p>Art. 109.</p> <p>§ 1. Decyzję doręcza się stronom na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p>	
32.	Art. 5 ust. 4	4. Jeżeli informacje lub dokumenty załączone do wniosku są niekompletne z punktu widzenia kryteriów określonych w prawie krajowym, właściwy organ powiadamia wnioskodawcę na piśmie o wymaganych dodatkowych informacjach lub dokumentach, wyznaczając rozsądny termin na ich dostarczenie. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 2, wstrzymuje się do czasu otrzymania przez właściwy organ lub przez inne odpowiednie organy wymaganych dodatkowych informacji. Jeżeli dodatkowe informacje lub dokumenty nie zostaną dostarczone	T	Art. 77 Kpa	<p>Art. 77. § 1. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.</p> <p>§ 2. Organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu.</p>	Zastosowanie mają ogólne zasady postępowania administracyjnego.

		w wyznaczonym terminie, właściwy organ może odrzucić wniosek.				
33.	Art. 6 ust. 1	1. Państwa członkowskie wydają jedno zezwolenie według jednolitego wzoru określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002 i zamieszczają w nim informacje o zezwoleniu na pracę zgodnie z lit. a) pkt 7.5–9 załącznika do tego rozporządzenia. Państwa członkowskie mogą podać dodatkowe informacje dotyczące stosunku pracy obywatela państwa trzeciego (takie jak nazwa i adres pracodawcy, miejsce pracy, rodzaj pracy, czas pracy, wynagrodzenie) w formie papierowym lub mogą zamieścić takie dane w formie elektronicznej, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1030/2002 i w lit. a) pkt 16 załącznika do tego rozporządzenia.	T	Art. 245 ust. 1 pkt 11	Art. 245. 1. W karcie pobytu umieszcza się: 11) adnotację „dostęp do rynku pracy” – w przypadku zezwolenia udzielonego cudzoziemcowi, który jest uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jest zwolniony z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę;	Zgodnie z projektowanymi przepisami Karty pobytu wydaje się cudzoziemcom, którzy uzyskali zezwolenie na pobyt czasowy zgodnie z przepisami rozporządzenia 1030/2001.
34.	Art. 6 ust. 2	2. Gdy państwo członkowskie wydaje jedno zezwolenie, nie wydaje ono dodatkowych zezwoleń potwierdzających pozwolenie na dostęp do rynku pracy.	T	Art. 488	Art. 488. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wprowadza się następujące zmiany: 7) w art. 87: - pkt 11a otrzymuje brzmienie: „11a) posiada zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1, art. 126, art. 127 lub art. 143 ust. 3 ustawy z dnia ... o cudzoziemcach – na warunkach określonych w tym zezwoleniu;”;	
35.	Art. 7 ust. 1	1. Gdy państwa członkowskie wydają dokumenty pobytowe zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1030/2002,	T	Art. 118	Art. 118. W decyzji o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, poza okresem	

		<p>zamieszczają w nich informacje dotyczące zezwolenia na pracę, niezależnie od rodzaju dokumentu pobytowego.</p> <p>Państwa członkowskie mogą podać dodatkowe informacje dotyczące stosunku pracy obywatela państwa trzeciego (takie jak nazwa i adres pracodawcy, miejsce pracy, rodzaj pracy, czas pracy, wynagrodzenie) w formie papierowym lub mogą zamieścić takie dane w formie elektronicznej, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1030/2002 i w lit. a) pkt 16 załącznika do tego rozporządzenia.</p>			<p>ważności tego zezwolenia, wskazuje się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy, a w przypadku gdy cudzoziemiec będzie pracownikiem tymczasowym – także pracodawcę-użytkownika; 2) stanowisko, na jakim cudzoziemiec ma wykonywać pracę; 3) najniższe wynagrodzenie, które może otrzymywać cudzoziemiec na danym stanowisku; 4) wymiar czasu pracy; 5) rodzaj umowy, na podstawie której cudzoziemiec ma wykonywać pracę. <p>2. W przypadku gdy w decyzji wskazuje się kilka podmiotów powierzających cudzoziemcowi wykonywanie pracy, warunki wykonywania pracy, o których mowa w ust. 1, określa się odrębnie dla każdego podmiotu.</p>	
36.	Art. 7 ust. 2	<p>2. Gdy państwa członkowskie wydają dokumenty pobytowe zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1030/2002, nie wydają one dodatkowych zezwoleń potwierdzających pozwolenie na dostęp do rynku pracy.</p>	T	Art. 488	<p>Art. 488. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 7) w art. 87: <ul style="list-style-type: none"> - pkt 11a otrzymuje brzmienie: „11a) posiada zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1, art. 126, art. 127 lub art. 143 ust. 3 ustawy z dnia ... o cudzoziemcach – na warunkach określonych w tym zezwoleniu;”; 	

37.	Art. 8 ust. 1	1. Powody decyzji o odrzuceniu wniosku o wydanie jednego zezwolenia, o jego zmianę lub o przedłużenie jego ważności, lub decyzji o cofnięciu jednego zezwolenia na podstawie kryteriów przewidzianych w prawie Unii lub w prawie krajowym podaje się w pisemnym powiadomieniu.	T	Art. 107 Kpa Art. 109 Kpa	<p>Art. 107. § 1. Decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.</p> <p>§ 2. Przepisy szczególne mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać decyzja.</p> <p>§ 3. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.</p> <p>§ 4. Można odstąpić od uzasadnienia decyzji, gdy uwzględnia ona w całości żądanie strony; nie dotyczy to jednak</p>	Zastosowanie mają ogólne zasady postępowania administracyjnego
-----	----------------------	--	----------	----------------------------------	---	--

					<p>decyzji rozstrzygających sporne interesy stron oraz decyzji wydanych na skutek odwołania.</p> <p>Art. 109. § 1. Decyzję doręcza się stronom na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p>	
38.	Art. 8 ust. 2	<p>2. Decyzja o odrzuceniu wniosku o wydanie jednego zezwolenia, o jego zmianę lub o przedłużenie jego ważności lub o cofnięciu jednego zezwolenia może zostać zaskarżona w danym państwie członkowskim zgodnie z prawem krajowym. W pisemnym powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, informuje się o sędzie lub organie administracyjnym, do którego dana osoba może złożyć odwołanie, oraz o terminie takiego odwołania.</p>	T	<p>Art. 15 oraz art. 127 Kpa Art. 3§2 pkt 1 i art. 52§1</p> <p>ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r. poz. 270) Art.</p>	<p>Art. 15. Postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne.</p> <p>Art. 127. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji.</p> <p>§ 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy.</p> <p>§ 3. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji.</p> <p>Art. 3. § 1. Sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie.</p> <p>§ 2. Kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na:</p> <p>1) decyzje administracyjne;</p> <p>Art. 52. § 1. Skargę można wnieść po</p>	Zastosowanie mają ogólne zasady postępowania administracyjnego

				52§1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi ((Dz.U. z 2012 r.poz. 270)	wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka.	
39.	Art. 8 ust. 3	3. Wniosek można uznać za niedopuszczalny z uwagi na limit przyjmowanych obywateli państw trzecich, którzy przybywają do pracy, i na tej podstawie wniosku takiego nie trzeba rozpatrywać.	N		Brak limitów przewidzianych w Polskim prawie	Brak jest konieczności wdrożenia przepisu gdyż polskie przepisy prawa nie przewidują kwotowego systemu przyjmowania cudzoziemców.
40.	Art. 9	Państwa członkowskie dostarczają – na wniosek – obywatelowi państwa trzeciego i jego przyszłemu pracodawcy odpowiednie informacje o dokumentach wymaganych do złożenia wniosku.	T	Art. 7 ust. 1	Art. 7. 1. Organ: 1) prowadzący postępowanie w sprawach o: a) wydanie cudzoziemcowi wizy, b) przedłużenie okresu ważności wydanej wizy lub okresu pobytu objętego tą wizą, c) udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zwanego dalej	

					<p>„zezwoleniem na pobyt rezydenta długoterminowego UE”,</p> <p>d) zobowiązanie cudzoziemca do powrotu,</p> <p>2) podejmujący czynności kontrolne wobec cudzoziemca</p> <p>– poucza cudzoziemca pisemnie w języku dla niego zrozumiałym o zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących mu prawach i ciążących na nim obowiązkach.</p>	
41.	Art. 10	Państwa członkowskie mogą wymagać od wnioskodawców opłat, w stosownych przypadkach, za rozpatrzenie wniosku zgodnie z niniejszą dyrektywą. Wysokość takich opłat jest ustalana w sposób proporcjonalny i może opierać się na koszcie usług faktycznie wyświadczonych w celu rozpatrzenia wniosku i wydania zezwolenia.	T	Art. 495	<p>Art. 495 W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>2) w załączniku do ustawy, w części III:</p> <p>2b. Zezwolenie, o którym mowa w art. 114 ust. 1 i art. 127 ustawy z dnia o cudzoziemcach – 440 zł</p>	
42.	Art. 11 lit. a	Jeżeli jedno zezwolenie zostało wydane zgodnie z prawem krajowym, to w okresie swojej ważności uprawnia ono posiadacza przynajmniej do:	T	Art. 243	<p>Art. 243 Karta pobytu w okresie swojej ważności, potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia go, wraz z dokumentem podróży, do wielokrotnego przekraczania granicy bez konieczności uzyskania wizy.</p>	
43.	Art. 11 lit. b	b) swobodnego dostępu do całego terytorium państwa członkowskiego, które wydało jedno zezwolenie, w granicach przewidzianych w prawie krajowym;	T	Art. 243	Patrz uwaga do pkt 42	

44.	Art.11 lit. c	c) wykonywania określonej pracy, na którą wydano jedno zezwolenie zgodnie z prawem krajowym;	T	Art. 118	<p>Art. 118. W decyzji o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, poza okresem ważności tego zezwolenia, wskazuje się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy, a w przypadku gdy cudzoziemiec będzie pracownikiem tymczasowym – także pracodawcę-użytkownika; 2) stanowisko, na jakim cudzoziemiec ma wykonywać pracę; 3) najniższe wynagrodzenie, które może otrzymywać cudzoziemiec na danym stanowisku; 4) wymiar czasu pracy; 5) rodzaj umowy, na podstawie której cudzoziemiec ma wykonywać pracę. <p>2. W przypadku gdy w decyzji wskazuje się kilka podmiotów powierzających cudzoziemcowi wykonywanie pracy, warunki wykonywania pracy, o których mowa w ust. 1, określa się odrębnie dla każdego podmiotu.</p>	Art. 120
					<p>Art. 120 1. Zezwolenie na pobyt czasowy i pracę może być w każdym czasie, na wniosek cudzoziemca, zmienione przez wojewodę właściwego ze względu na miejsce aktualnego pobytu cudzoziemca, jeżeli cudzoziemiec zamierza wykonywać pracę u innego pracodawcy-użytkownika lub na innych warunkach niż określone w art. 118 ust. 1 pkt 2-5.</p>	

					<p>2. Wojewoda może odmówić zmiany zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cudzoziemiec nie spełnia warunków, o których mowa w art. 114 ust. 1 pkt 1 lub 2, lub 2) podmiot, który powierza pracę cudzoziemcowi, nie spełnia warunków, o których mowa w art. 114 ust. 1 pkt 3 lub 4. 3. Wojewoda odmawia zmiany zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, jeżeli okres ważności zmienianego zezwolenia przekroczy 3 lata. 	
45.	Art.11 lit. d	d) otrzymania informacji o prawach posiadacza związanych z zezwoleniem, wynikających z niniejszej dyrektywy lub prawa krajowego.	T	Art. 7	Patrz uwaga do pkt 40	
Rozdział III PRAWO DO RÓWNEGO TRAKTOWANIA						
46.	Art. 12 ust. 1 lit. a	1. Pracownicy z państwa trzeciego, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i c), są traktowani na równi z obywatelami państwa członkowskiego, na którego terytorium przebywają, w zakresie: a) warunków pracy, w tym warunków płacy i zwolnienia oraz bezpieczeństwa i higieny pracy;	T	Art. 1 art. 13, art. 14 i art. 15 Kodeksu pracy	<p>Art. 1. Kodeks pracy określa prawa i obowiązki pracowników i pracodawców.</p> <p>Art. 13. Pracownik ma prawo do godziwego wynagrodzenia za pracę. Warunki realizacji tego prawa określają przepisy prawa pracy oraz polityka państwa w dziedzinie płac, w szczególności poprzez ustalanie minimalnego wynagrodzenia za pracę.</p> <p>Art. 14. Pracownik ma prawo do</p>	Zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami opisane w niniejszym przepisie uprawnienia przysługują wszystkim pracownikom bez względu na obywatelstwo. Wynika to z ogólnych przepisów prawa pracy.

					wypoczynku, który zapewniają przepisy o czasie pracy, dniach wolnych od pracy oraz o urlopach wypoczynkowych. Art. 15. Pracodawca jest obowiązany zapewnić pracownikom bezpieczne i higieniczne warunki pracy.	
47.	Art. 12 ust. 1 lit. b	b) wolności stowarzyszeń i zrzeszania się oraz członkostwa w organizacjach reprezentujących pracowników lub pracodawców lub w jakiegokolwiek organizacji, której członkowie wykonują określony zawód, w tym w zakresie świadczeń przyznawanych przez takie organizacje, bez uszczerbku dla krajowych przepisów dotyczących porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego;	T	Art. 12 Konstytucji RP	Art. 12. Rzeczpospolita Polska zapewnia wolność tworzenia i działania związków zawodowych, organizacji społeczno-zawodowych rolników, stowarzyszeń, ruchów obywatelskich, innych dobrowolnych zrzeszeń oraz fundacji.	Zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami opisane w niniejszym przepisie uprawnienia przysługują wszystkim pracownikom bez względu na obywatelstwo
48.	Art. 12 ust. 1 lit. c	c) edukacji i szkolenia zawodowego;	T	Art. 474 Art. 491	Art. 474. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) w art. 94a w ust. 2: w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu: „13) osoby, które posiadają kartę pobytu z adnotacją „dostęp do rynku pracy”, wizę Schengen lub wizę krajową wydaną w celu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”. Art. 491. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572) w art. 43 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w	

					brzmieniu: „2a. . Cudzoziemcy, którzy posiadają kartę pobytu z adnotacją „dostęp do rynku pracy” lub wizę Schengen lub wizę krajową w celu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą podejmować i odbywać studia wyższe, studia doktoranckie oraz kształcenie w innych formach, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych odpłatnie. Osobom tym nie przysługuje prawo do stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych i zapomóg.”.	
49.	Art. 12 ust. 1 lit. d	d) uznawania dyplomów, świadectw i innych kwalifikacji zawodowych zgodnie z odpowiednimi procedurami krajowymi;	T	Art. 499	<p>Art. 499. W ustawie z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to także: (...)</p> <p>5) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celach innych niż wykonywanie pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym i mają prawo do wykonywania pracy oraz posiadają dokument pobytowy zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1) oraz</p>	

					obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym w rozumieniu odrębnych przepisów;”
50.	Art. 12 ust. 1 lit. e	e) działów zabezpieczenia społecznego określonych w rozporządzeniu (WE) nr 883/2004;	T	Art. 485	Art. 485. W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268, z późn. zm.) w art. 2: 2) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) cudzoziemcom posiadającym kartę pobytu z adnotacją „dostęp do rynku pracy,”.
				Art. 486	Art. 486. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 992, z późn. zm.) w art. 1 w ust. 2 w pkt 2: 2) w lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu: „d) posiadającym kartę pobytu z adnotacją „dostęp do rynku pracy”, z wyłączeniem obywateli państw trzecich, którzy uzyskali zezwolenie na pracę na terytorium państwa członkowskiego na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, obywateli państw trzecich przyjętych w celu podjęcia studiów oraz obywateli państw trzecich, którzy mają prawo do wykonywania pracy na podstawie wizy.”.

51.	Art. 12 ust. 1 lit. f	f) ulg podatkowych, pod warunkiem że pracownik jest uznany w danym państwie członkowskim za rezydenta do celów podatkowych;	T	Art. 3 ust. 1 Ustawa z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2000 r. nr 14, poz. 176 ze zm.)	Art. 3. 1. Osoby fizyczne, jeżeli mają miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlegają obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów (przychodów) bez względu na miejsce położenia źródeł przychodów (nieograniczony obowiązek podatkowy).	Ustawa z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zm) nie definiuje pojęcia "cudzoziemiec" czy "osoba zagraniczna". Natomiast zakres obowiązku podatkowego danej osoby fizycznej uzależnia od miejsca jej zamieszkania, a sposób opodatkowania od rodzaju źródła przychodów. Projekt ustawy o cudzoziemcach nie zmienia przepisów podatkowych dotyczących cudzoziemców wykonujących w Polsce pracę. Powyższa kwestie regulują przepisy podatkowe, które są jednakowe zarówno dla obywateli Polski jak również dla cudzoziemców, ponieważ cytowana wyżej ustawa uzależnia obowiązek podatkowy od miejsca zamieszkania a nie obywatelstwa.
52.	Art. 12 ust. 1 lit. g	g) dostępu do towarów i usług oraz korzystania z towarów i usług dostępnych ogółowi społeczeństwa, w tym jeżeli chodzi o procedury uzyskiwania praw do lokali mieszkalnych przewidziane w prawie krajowym, bez uszczerbku dla swobody zawierania umów zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym;	T	Art. 37 Konstytucji RP	Art. 37 ust. 1. Kto znajduje się pod władzą Rzeczypospolitej Polskiej, korzysta z wolności i praw zapewnionych w Konstytucji. 2. Wyjątki od tej zasady, odnoszące się do cudzoziemców, określa ustawa.	Zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami opisane w niniejszym przepisie uprawnienia przysługują wszystkim pracownikom bez względu na obywatelstwo.
53.	Art. 12 ust. 1 lit. h	h) usług doradztwa oferowanych przez biura zatrudnienia.	T	Art. 488	Art. 488. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wprowadza się następujące zmiany:	

				<p>1) w art. 1: a) w ust. 3: - w pkt 2: - - po lit. h dodaje się lit. ha w brzmieniu: ha) posiadających zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1, albo art. 126 ust. 1, albo wizę wydaną w celu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,” b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Na zasadach określonych w ustawie zasiłki i inne świadczenia z tytułu bezrobocia przysługują osobom, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 2 lit. a-g, i, j, l, pkt 3 i 4.”, c) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu: „5. Na zasadach określonych w ustawie osobom, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. ha, przysługują zasiłki, o których mowa w rozdziale 15. 6. Na zasadach określonych w ustawie osoby, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. h i ha, mogą korzystać z usług rynku pracy z wyłączeniem prawa do świadczeń określonych w art. 41-42a.”;</p> <p>2) w art. 2 w ust. 1: a) w pkt 2 wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 i 2 lit. a-g oraz lit. i, j, l, osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. ha, która bezpośrednio przed rejestracją jako bezrobotna była zatrudniona nieprzerwanie na terytorium</p>	
--	--	--	--	---	--

					Rzeczypospolitej Polskiej przez okres co najmniej 6 miesięcy, oraz osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3 i 4, niezatrudnioną i niewykonującą innej pracy zarobkowej, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub w danej służbie albo innej pracy zarobkowej albo jeżeli jest osobą niepełnosprawną, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia co najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem uczącej się w szkole dla dorosłych lub przystępującej do egzaminu eksternistycznego z zakresu programu nauczania tej szkoły lub w szkole wyższej, gdzie studiuje na studiach niestacjonarnych, zarejestrowaną we właściwym dla miejsca zameldowania stałego lub czasowego powiatowym urzędzie pracy oraz poszukującą zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, jeżeli:”;	
54.	Art. 12 ust. 2 lit. a	2. Państwa członkowskie mogą ograniczyć zasadę równego traktowania: a) w odniesieniu do ust. 1 lit. c) przez: (i) ograniczenie zastosowania tej zasady do tych pracowników z państw trzecich, którzy są zatrudnieni albo którzy byli zatrudnieni i są teraz zarejestrowani jako bezrobotni; (ii) wykluczenie tych pracowników z państw trzecich, którzy zostali przyjęci na ich terytorium zgodnie z dyrektywą 2004/114/WE;	T	Art. 491	Art. 491. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, 742 i 1544) w art. 43: po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. . Cudzoziemcy, którzy posiadają kartę pobytu z adnotacją „dostęp do rynku pracy” lub wizę Schengen lub wizę krajową w celu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą podejmować i odbywać studia wyższe, studia doktoranckie oraz kształcenie w innych formach, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych odpłatnie.	

		<p>(iii) wykluczenie stypendiów i pożyczek na naukę i utrzymanie lub innych stypendiów i pożyczek;</p> <p>(iv) wprowadzenie szczegółowych wymogów, w tym wymogu wystarczającej znajomości języka i wniesienia czesnego, zgodnie z prawem krajowym, w odniesieniu do dostępu do kształcenia na wyższych uczelniach i na poziomie powyżej średniego oraz do szkoleń zawodowych niezwiązanych bezpośrednio z określonym zatrudnieniem;</p>			<p>Osobom tym nie przysługuje prawo do stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych i zapomóg.</p>	
55.	Art. 12 ust. 2 lit. b	<p>b) przez ograniczenie praw przyznanych pracownikom z państw trzecich na mocy ust. 1 lit. e), jednak bez ograniczania tych praw w stosunku do pracowników z państw trzecich, którzy są zatrudnieni albo którzy byli zatrudnieni przynajmniej przez okres sześciu miesięcy i są teraz zarejestrowani jako bezrobotni. Ponadto państwa członkowskie mogą postanowić, że w odniesieniu do świadczeń rodzinnych ust. 1 lit. e) nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich, którzy uzyskali zezwolenie na pracę na terytorium państwa członkowskiego na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, do obywateli państw trzecich przyjętych w celu podjęcia studiów oraz do obywateli państw trzecich, którzy mają prawo do wykonywania pracy na</p>	T	Art. 485 Art. 486	<p>Patrz pkt 50</p>	<p>Przepisy wskazanych ustaw będą miały zastosowanie tylko do cudzoziemców posiadających zezwolenia na pobyt czasowy.</p>

		podstawie wizy;				
56.	Art. 12 ust. 2 lit. c	c) w odniesieniu do ust. 1 lit. f), jeśli chodzi o ulgi podatkowe – przez ograniczenie stosowania tej zasady do przypadków, gdy zarejestrowane lub zwyczajowe miejsce pobytu członków rodziny pracownika z państwa trzeciego, dla których występuje on o te ulgi, znajduje się na terytorium danego państwa członkowskiego;	T	Art. 3 ust. 1 Ustawa z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U z 2000 r. nr 14, poz. 176 ze zm.)	Art. 3. 1. Osoby fizyczne, jeżeli mają miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlegają obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów (przychodów) bez względu na miejsce położenia źródeł przychodów (nieograniczony obowiązek podatkowy).	Ustawa z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U z 2000 r. nr 14, poz. 176 ze zm) nie definiuje pojęcia "cudzoziemiec" czy "osoba zagraniczna". Natomiast zakres obowiązku podatkowego danej osoby fizycznej uzależnia od miejsca jej zamieszkania, a sposób opodatkowania od rodzaju źródła przychodów. Projekt ustawy o cudzoziemcach nie zmienia przepisów podatkowych dotyczących cudzoziemców wykonujących w Polsce pracę. Powyższa kwestie regulują przepisy podatkowe, które są jednakowe zarówno dla obywateli Polski jak również dla cudzoziemców, ponieważ cytowana wyżej ustawa uzależnia obowiązek podatkowy od miejsca zamieszkania a nie obywatelstwa.
57.	Art. 12 ust. 2 lit. d	d) w odniesieniu do ust. 1 lit. g) przez: (i) ograniczenie stosowania tej zasady do tych pracowników z państw trzecich, którzy są zatrudnieni; (ii) ograniczenie dostępu do uzyskiwania praw do lokali mieszkalnych.	N			Projektodawca nie zdecydował się na zastosowanie powyższych ograniczeń.

58.	Art. 12 ust. 3	3. Prawo do równego traktowania określone w ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla państw członkowskich do cofnięcia zezwolenia pobytowego lub odmowy przedłużenia ważności zezwolenia pobytowego wydanego na podstawie niniejszej dyrektywy, zezwolenia pobytowego wydanego do celów innych niż wykonywanie pracy lub jakiegokolwiek innego zezwolenia na pracę w państwie członkowskim.	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ ma on charakter gwarancyjny w świetle orzeczeń ETS, zgodnie z którymi z zasady równego traktowania wywodzono prawo pobytu dla cudzoziemców.
59.	Art. 12 ust. 4	4. Pracownicy z państw trzecich, którzy przenoszą się do państwa trzeciego, lub osoby pozostające przy życiu po śmierci takich pracowników, które przebywają w państwie trzecim i których prawa wynikają z praw takich pracowników, otrzymują z tytułu starości, inwalidztwa lub śmierci ustawowe świadczenia, które wynikają z poprzedniego zatrudnienia takich pracowników i do których osoby te nabyły prawa zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, na tych samych warunkach i w tej samej wysokości co obywatele danego państwa członkowskiego, którzy przenoszą się do państwa trzeciego.	T	Art. 1 Art. 4 pkt 1 ustawy z 13 paździe rnika 1998r. o systemi e ubezpie czeń społecz nych	Art. 1. Ubezpieczenia społeczne obejmują: 1) ubezpieczenie emerytalne; 2) ubezpieczenia rentowe; 3) ubezpieczenie w razie choroby i macierzyństwa, zwane dalej „ubezpieczeniem chorobowym”; 4) ubezpieczenie z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, zwane dalej „ubezpieczeniem wypadkowym”. Art. 4. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) ubezpieczeni – osoby fizyczne podlegające chociaż jednemu z ubezpieczeń społecznych, o których mowa w art. 1;	Świadczenia emerytalne na warunkach i w wysokości określonych w ustawie z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych przysługują ubezpieczonym w razie spełnienia warunków do nabycia prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia emerytalnego Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Ubezpieczonym - jest osoba fizyczna podlegające chociaż jednemu z ubezpieczeń społecznych np. emerytalnemu lub rentowemu, określonym w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, a także osobę, która przed dniem wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 r.) podlegała ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu, z wyłączeniem ubezpieczenia społecznego rolników. Fakt nieposiadania obywatelstwa polskiego nie ma żadnego znaczenia dla uzyskania prawa do emerytury przez cudzoziemca. Warunki

						<p>uzyskania emerytury są takie same dla obywateli jak i obcokrajowców. Są to podleganie ubezpieczeniu, opłacanie składek, osiągnięcie wieku emerytalnego oraz posiadanie minimalnego stażu ubezpieczeniowego.</p> <p>Zatem w przypadku nabycia uprawnienia od jednego z wyżej wymienionych świadczeń, będą miały do nich zastosowanie przepisy o koordynacji systemów zabezpieczeń społecznych zawarte w rozporządzeniu 883/2004.</p> <p>Projekt ustawy o cudzoziemcach nie zmienia przepisy emerytalnych dotyczących cudzoziemców wykonujących w Polsce pracę. Zastosowanie mają ogólne uregulowania prawne dotyczące wszystkich pracowników.</p>
Rozdział IV PRZEPISY KOŃCOWE						
60.	Art. 13 ust. 1 lit. a	1. Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla korzystniejszych przepisów: a) prawa Unii, w tym umów dwu- i wielostronnych między Unią lub Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a jednym lub większą liczbą państw trzecich, z drugiej strony; oraz	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ brak jest informacji o tego typu umowach międzynarodowych
61.	Art. 13 ust. 1 lit. b	b) dwu- lub wielostronnych umów między co najmniej jednym państwem członkowskim a co najmniej jednym państwem trzecim.	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ brak jest informacji o tego typu umowach międzynarodowych

62.	Art. 13 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do przyjęcia lub utrzymania przepisów korzystniejszych dla osób, do których ma ona zastosowanie.	N			Przepis nie wymaga transpozycji.
63.	Art. 14	Każde państwo członkowskie zapewnia powszechny dostęp do systematycznie aktualizowanych informacji o warunkach przyjmowania i pobytu obywateli państw trzecich na jego terytorium w celu wykonywania pracy.	T	Art. 7	Patrz uwaga do pkt 40	Ponadto zastosowanie mają ogólne przepisy dotyczące obowiązku informacyjnego.
64.	Art. 15 ust. 1	1. Okresowo, a po raz pierwszy do dnia 25 grudnia 2016 r., Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy w państwach członkowskich oraz przedstawia propozycje zmian, które uzna za niezbędne.	N			Przepis nie wymaga transpozycji.
65.	Art. 15 ust. 2	2. Co roku, a po raz pierwszy do dnia 25 grudnia 2014 r., państwa członkowskie przekazują Komisji – zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej [19] – dane statystyczne o liczbie obywateli państw trzecich, którym w poprzednim roku kalendarzowym wydano jedno zezwolenie.	N			Przepis nie wymaga transpozycji.
66.	Art. 16 ust. 1	1. Najpóźniej w terminie do dnia 25 grudnia 2013 r. państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe,	N			Przepis nie wymaga transpozycji.

		wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.				
67.	Art. 16 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N			Przepis nie wymaga transpozycji.
68.	Art. 17	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N			Przepis nie wymaga transpozycji.
69.	Art. 18	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami. Sporządzono w Strasburgu dnia 13 grudnia 2011 r.	N			Przepis nie wymaga transpozycji.
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	<p>- Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r.</p> <p>Wymieniające kraje trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu</p> <p><i>Dziennik Urzędowy UE L 81/1 z 21.03.2001 r. z późn. zm.</i></p>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koniec zność wdrożenia	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
			T/N			
1.	Art. 1 ust. 1	1. Obywatele państw trzecich figurujących na liście w załączniku I objęci są obowiązkiem wizowym przy przekraczaniu granic zewnętrznych Państw Członkowskich. Bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z Umowy europejskiej w sprawie zniesienia wiz dla uchodźców, podpisanej w Strasburgu dnia 20 kwietnia 1959 r., od osób posiadających status uchodźcy i bezpaństwowców wymaga się posiadania wize podczas przekraczania	N			.

		zewnętrznych granic państw członkowskich, jeśli państwem trzecim, w którym osoby te stale zamieszkują i które wydało im dokument podróży, jest państwo trzecie znajduje się na liście w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.				
2.	Art. 1 ust. 2	<p>2. Obywatele państw trzecich wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik II są zwolnieni z obowiązku określonego w ust. 1, gdy ich całkowity pobyt nie przekracza trzech miesięcy.</p> <p>Z obowiązku wizowego zwolnieni są również:</p> <ul style="list-style-type: none"> — obywatele państw trzecich znajdujący się na liście w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, którzy są posiadaczami zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego wydanego przez państwo członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającym przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniające konwencję z Schengen (1), gdy korzystają oni ze swojego prawa w ramach zasad małego ruchu granicznego, — uczniowie, którzy są obywatelami państwa trzeciego znajdującego się na liście w załączniku I i którzy zamieszkują na stałe w państwie 	N			

		<p>członkowskim stosującym decyzję Rady 94/795/WSiSW z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych działań przyjętych przez Radę na podstawie art. K.3 ust. 2 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ułatwień podróży dla uczniów pochodzących z państw trzecich przebywających w państwach członkowskich (2), i uczestniczą w wycieczce szkolnej w grupie uczniów pod opieką nauczyciela danej szkoły,</p> <p>— osoby posiadające status uchodźcy i bezpaństwowcy oraz inne osoby nieposiadające obywatelstwa żadnego państwa, które zamieszkują na stałe w państwie członkowskim i są posiadaczami dokumentu podróży wydanego przez to państwo członkowskie.</p>					
3.	Art. 1 ust. 3	<p>3. Obywatele nowych państw trzecich, wchodzących wcześniej w skład państw wymienionych na listach w załącznikach I i II, podlegają odpowiednio przepisom ust. 1 i 2, pod warunkiem i do czasu, gdy Rada zadecyduje inaczej w ramach procedury ustanowionej we właściwych postanowieniach Traktatu.</p>	N				
4.	Art. 1 ust. 4 lit. a	<p>4. W przypadku wprowadzenia przez państwo trzecie wymienione w załączniku II obowiązku wizowego wobec Państwa Członkowskiego zastosowanie mają następujące przepisy:</p> <p>a) w terminie 90 dni od wprowadzenia lub ogłoszenia takiego obowiązku wizowego dane Państwo Członkowskie</p>	N				

		<p>powiadamia o tym na piśmie Radę i Komisję; powiadomienie publikowane jest w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>, seria C. W powiadomieniu tym podaje się datę wprowadzenia środka oraz rodzaj dokumentów podróży i wiz, których środek ten dotyczy.</p> <p>Jeżeli państwo trzecie zdecyduje się znieść obowiązek wizowy przed upływem powyższego terminu ostatecznego, powiadomienie staje się zbyteczne;</p>				
5.	Art. 1 ust. 4 lit. b	<p>b) niezwłocznie po opublikowaniu powiadomienia oraz w porozumieniu z danym Państwem Członkowskim Komisja podejmuje wraz z władzami państwa trzeciego kroki mające na celu ponowne zniesienie obowiązku wizowego;</p>	N			
6.	Art. 1 ust. 4 lit. c	<p>c) w terminie 90 dni po opublikowaniu powiadomienia Komisja, w porozumieniu z danym Państwem Członkowskim, przedkłada Radzie sprawozdanie. Sprawozdanie może zostać przedłożone wraz z wnioskiem o tymczasowe przywrócenie obowiązku wizowego w stosunku do obywateli danego państwa trzeciego. Komisja może także przedłożyć ten wniosek po przedyskutowaniu sprawozdania na forum Rady. W odniesieniu do takiego wniosku Rada stanowi większością kwalifikowaną w terminie trzech miesięcy;</p>	N			
7.	Art. 1 ust. 4 lit. d	<p>d) Komisja, jeżeli uzna za konieczne, może przedstawić wniosek o tymczasowe przywrócenie obowiązku</p>	N			

		wizowego w stosunku do obywateli państwa trzeciego, o którym mowa w lit. c), bez uprzedniego przedkładania sprawozdania. W odniesieniu do tego wniosku stosuje się procedurę przewidzianą w lit. c). Dane Państwo Członkowskie może oznajmić, czy zyczy sobie, aby Komisja powstrzymała się od tymczasowego przywrócenia takiego obowiązku wizowego bez uprzedniego przedkładania sprawozdania;				
8.	Art. 1 ust. 4 lit. e	e) procedura określona w lit. c) i d) nie narusza prawa Komisji do przedłożenia wniosku w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia w celu przeniesienia wpisu danego państwa trzeciego do załącznika I. Jeżeli zostanie podjęta decyzja o wprowadzeniu środka tymczasowego, o którym mowa w lit. c) i d), wniosek w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia przedstawiany jest przez Komisję najpóźniej w terminie dziewięciu miesięcy po wejściu w życie środka tymczasowego. Wniosek taki obejmuje także przepisy dotyczące zniesienia środków tymczasowych, które mogły zostać wprowadzone zgodnie z procedurami, o których mowa w lit. c) i d). W tym czasie Komisja będzie nadal podejmowała wysiłki mające na celu skłonienie władz danego państwa trzeciego do ponownego zniesienia obowiązku wizowego w stosunku do obywateli danego Państwa Członkowskiego;	N			

9.	Art. 1 ust. 4 lit. f	f) jeżeli dane państwo trzecie znieś obowiązek wizowy, Państwo Członkowskie niezwłocznie powiadamia o tym Radę i Komisję. Powiadomienie publikowane jest w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> , seria C. Wszelkie środki tymczasowe wprowadzone na podstawie lit. d) przestają obowiązywać w terminie siedmiu dni po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym. Jeżeli dane państwo trzecie wprowadziło obowiązek wizowy w stosunku do obywateli dwóch lub więcej Państw Członkowskich, zakończenie obowiązywania środka tymczasowego nastąpi dopiero po dokonaniu ostatniej publikacji.	N			
10.	Art. 1 ust. 5	5. Tak długo, jak zachodzi brak wzajemności w zakresie zwolnienia z obowiązku wizowego pomiędzy którymkolwiek z państw trzecich wymienionych w załączniku II a którymkolwiek z Państw Członkowskich, Komisja przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie przed dniem 1 lipca każdego roku parzystego na temat sytuacji braku wzajemności i, w razie potrzeby, przedkłada odpowiednie wnioski.	N			
11.	Art. 2	Do celów niniejszego rozporządzenia „wiza” oznacza zezwolenie udzielone lub decyzję podjętą przez Państwo Członkowskie, wymagane do wjazdu na jego terytorium w celu: — zamierzonego pobytu w tym lub w	N			

		kilku Państwach Członkowskich, nie dłuższego niż trzy miesiące ogółem, — tranzytu przez terytorium tego lub kilku Państw Członkowskich, z wyjątkiem tranzytu w obrębie lotniska.				
12.	Art. 4 ust. 1 lit. a	1. Państwo Członkowskie może przewidzieć odstępstwa od obowiązku wizowego przewidzianego w art. 1 ust. 1 lub od zwolnienia z obowiązku wizowego przewidzianego w art. 1 ust. 2 w stosunku do: a) posiadaczy paszportów dyplomatycznych, paszportów służbowych/urzędowych lub paszportów specjalnych, według jednej z procedur określonych w art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 789/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. zastrzegającego dla Rady uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do niektórych szczegółowych przepisów i procedur praktycznych rozpatrywania wniosków wizowych (1).	N			
13.	Art. 4 ust. 1 lit. b	b) cywilnych załóg samolotów i statków;	T	Art. 24 ust. 1	Art. 24. 1. Cudzoziemcy będący członkami załóg statków morskich przyplływających do polskich portów morskich, przekraczający granicę w celu zejścia na ląd i pobytu w granicach miasta portowego, są zwolnieni z obowiązku posiadania wiz w trakcie pobytu statku w porcie.	
14.	Art. 4 ust. 1 lit. c	c) załogi i obsługi lotu odbywających loty w ramach misji awaryjnych lub ratunkowych oraz innych osób niosących pomoc w przypadku katastrofy lub wypadku;	N			

15.	Art. 4 ust. 1 lit. d	d) członków cywilnych załóg statków żeglujących po wodach międzynarodowych;	N			
16.	Art. 4 ust. 1 lit. e	e) posiadaczy listów żelaznych wystawionych przez niektóre międzynarodowe organizacje międzyrządowe swym urzędnikom.	N			
17.	Art. 4 ust. 2 lit. a	2. Państwo członkowskie może zwolnić z obowiązku wizowego: a) uczniów, którzy są obywatelami państwa trzeciego znajdującego się na liście w załączniku I i którzy zamieszkują na stałe w państwie trzecim znajdującym się na liście w załączniku II lub w Szwajcarii i Liechtensteinie, i uczestniczących w wycieczce szkolnej w grupie uczniów pod opieką nauczyciela danej szkoły;	T	Art. 24 ust. 2	Art. 24.1.... 2. Cudzoziemcy, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającego państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz. Urz. WE L 81 z 21.03.2001, str. 1, z późn. zm.), są zwolnieni z obowiązku posiadania wiz, gdy ich całkowity pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie przekracza trzech miesięcy.	
18.	Art. 4 ust. 2 lit. b	b) osób posiadających status uchodźcy i bezpaństwowców, jeśli państwo trzecie, w którym zamieszkują na stałe i które wydało im dokument podróży, jest jednym z państw trzecich wymienionych w załączniku II;	N			
19.	Art. 4 ust. 2 lit. c	c) członków sił zbrojnych podróżujących w sprawach NATO lub Partnerstwa dla Pokoju, posiadających dowód tożsamości i rozkaz wyjazdu określone w umowie między państwami-stronami Umowy pomiędzy stronami Organizacji Paktu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych z dnia 19	N			

		czerwca 1951 r.				
20.	Art. 4 ust. 3	3. Państwo Członkowskie może przewidzieć odstępstwa od zniesienia obowiązku wizowego przewidzianego w art. 1 ust. 2 w odniesieniu do osób prowadzących działalność zarobkową w trakcie swego pobytu.	N			
21.	Art. 5 ust. 1	1. W okresie dziesięciu dni roboczych od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia każde Państwo Członkowskie powiadomi pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję o środkach, jakie podjęło na podstawie art. 3 tiret drugie i art. 4. Podobnie powiadomi o wszelkich dalszych zmianach odnośnie do podjętych środków w ciągu pięciu dni roboczych.	N			
22.	Art. 5 ust. 2	2. Komisja opublikuje środki, o których powiadomiono na podstawie ust. 1, w <i>Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich</i> .	N			
23.	Art. 6	Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kompetencje Państw Członkowskich w odniesieniu do uznawania państw, jednostek terytorialnych i paszportów, dokumentów podróży i tożsamości wystawionych przez ich władze.	N			
24.	Art. 7 ust. 1	1. Rozporządzenie Rady (WE) nr 574/1999 (1) zastępuje się niniejszym rozporządzeniem.	N			
25.	Art. 7 ust. 2 pkt 1	2. Ostateczne wersje Wspólnych Instrukcji Konsularnych (WIK) i Wspólnego Podręcznika (WP), ponieważ wynikają z decyzji Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 28 kwietnia 1999 r. (SCH/Kom–Wyk (99)	N			

		13), otrzymują brzmienie: 1) nagłówek załącznika 1 część I WIK oraz załącznika 5 część I WP otrzymuje brzmienie: „Wspólna lista państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu nałożonemu rozporządzeniem (WE) nr 539/2001”;				
26.	Art. 7 ust. 2 pkt 2	2) listę z załącznika 1 część I WIK oraz z załącznika 5 część I WP zastępuje się listą z załącznika I niniejszego rozporządzenia;	N			
27.	Art. 7 ust. 2 pkt 3	3) nagłówek załącznika 1 część II WIK i załącznika 5 część II WP otrzymuje brzmienie: „Wspólna lista państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego rozporządzeniem (WE) nr 539/2001”;	N			
28.	Art. 7 ust. 2 pkt 4	4) listę z załącznika 1 część II WIK oraz z załącznika 5 część II WP zastępuje się listą z załącznika II niniejszego rozporządzenia;	N			
29.	Art. 7 ust. 2 pkt 5	5) w załączniku 1 część III WIK i w załączniku 5 część III WP skreśla się.	N			
30.	Art. 7 ust. 3	3. Decyzje Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 15 grudnia 1997 r. (SCH/Com — Wyk (97) 32) i z dnia 16 grudnia 1998 r. (SCH (Kom-Wyk(98) 53, rev. 2) tracą moc.	N			
31.	Art. 8	Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich</i> . Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane	N			

		w Państwach Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.				
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiające jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich <i>Dziennik Urzędowy UE L 157/1 z 15.06.2002 r. z późn. zm.</i>
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koniec zność wdroże nia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Art. 1 ust. 1	1. Dokumenty pobytowe wydawane przez Państwa Członkowskie obywatelom państw trzecich sporządza się według jednolitego wzoru i zapewnia się wystarczająco dużo miejsca na umieszczenie tam informacji wymienionych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia. Dokumenty pobytowe dla obywateli państw trzecich wydaje się jako odrębne dokumenty w formacie ID 1 lub ID 2. Każde Państwo Członkowskie może dodać w odpowiednim miejscu jednolitego wzoru ważne informacje dotyczące	T	Art. 245	Art. 245. 1. W karcie pobytu umieszcza się: 1) imię (imiona) i nazwisko cudzoziemca oraz imiona rodziców; 2) datę, miejsce i kraj urodzenia; 3) adres zameldowania na pobyt stały lub czasowy; 4) informację o obywatelstwie; 5) informację o płci; 6) informację o wzroście w centymetrach i kolorze oczu; 7) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) – w przypadku gdy	.

		<p>charakteru zezwolenia oraz prawnego statusu osoby zainteresowanej, w szczególności informację co do posiadania/nieposiadania pozwolenia na pracę.</p>			<p>został nadany;</p> <p>8) informację o rodzaju udzielonego zezwolenia;</p> <p>9) adnotację „naukowiec” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 152;</p> <p>10) adnotację „Niebieska Karta UE” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 127;</p> <p>11) adnotację „dostęp do rynku pracy” – w przypadku zezwolenia udzielonego cudzoziemcowi, który jest uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jest zwolniony z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę;</p> <p>12) adnotację „Poprzednio posiadacz Niebieskiej Karty UE” – w przypadku zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udzielonego cudzoziemcowi, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji;</p> <p>13) obraz linii papilarnych;</p> <p>14) nazwę organu wydającego;</p> <p>15) datę wydania karty;</p> <p>16) datę upływu okresu ważności karty;</p> <p>17) fotografię cudzoziemca;</p> <p>18) adnotację „ochrona międzynarodowa przyznana przez (wskazanie państwa członkowskiego Unii</p>
--	--	--	--	--	--

				<p>Europejskiej, które ją przyznało) w dniu (data przyznania ochrony międzynarodowej)” – w przypadku zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udzielonego cudzoziemcowi, któremu przyznano ochronę międzynarodową.</p> <p>2. Niezależnie od danych, o których mowa w ust. 1, karta pobytu może zawierać podpis cudzoziemca oraz zakodowany zapis danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5 lub 16.</p> <p>3. W karcie pobytu wydawanej osobie, od której pobranie odcisków linii papilarnych jest fizycznie niemożliwe, nie umieszcza się obrazu linii papilarnych.</p> <p>4. W karcie pobytu nie umieszcza się danych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, gdy cudzoziemiec nie zameldował się w miejscu pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące.</p> <p>Art. 277. 1. W dokumencie „zgoda na pobyt tolerowany” umieszcza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię (imiona) i nazwisko cudzoziemca; 2) imiona rodziców; 3) datę, miejsce i kraj urodzenia; 4) adres zameldowania na pobyt stały lub czasowy; 5) informację o obywatelstwie; 6) informację o płci;
--	--	--	--	---

				<p>7) informację o wzroście w centymetrach i kolorze oczu;</p> <p>8) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) – w przypadku gdy został nadany;</p> <p>9) nazwę organu wydającego;</p> <p>10) datę wydania dokumentu;</p> <p>11) datę upływu okresu ważności dokumentu;</p> <p>12) fotografię cudzoziemca;</p> <p>13) obraz linii papilarnych;</p> <p>14) pouczenie, że dokument nie potwierdza obywatelstwa ani nie uprawnia do przekraczania granicy.</p> <p>2. Dokument „zgoda na pobyt tolerowany” zawiera podpis posiadacza i może zawierać zakodowany zapis danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3, 5, 6 lub 11.</p> <p>3. W dokumencie „zgoda na pobyt tolerowany” nie umieszcza się danych, o których mowa w ust. 1 pkt 4, gdy cudzoziemiec nie zameldował się w miejscu pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące.</p> <p>Art. 286. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) wzór:</p> <p>a) karty pobytu,</p> <p>b) polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca,</p> <p>c) polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca,</p> <p>d) tymczasowego polskiego</p>
--	--	--	--	---

					<p>dokumentu podróży dla cudzoziemca,</p> <p>e) dokumentu „zgoda na pobyt tolerowany”,</p> <p>f) formularza zgłoszenia utraty lub uszkodzenia karty pobytu, polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca, polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca lub dokumentu „zgoda na pobyt tolerowany”,</p> <p>g) zaświadczenia o utracie lub uszkodzeniu karty pobytu, polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca, polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca lub dokumentu „zgoda na pobyt tolerowany”,</p> <p>h) zaświadczenia o zwrocie karty pobytu, polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca lub dokumentu „zgoda na pobyt tolerowany”,</p> <p>i) zaświadczenia potwierdzającego zatrzymanie karty lub dokumentów, o których mowa w lit. a-e.</p>	
2.	Art. 1 ust. 2 lit. a	2. Do celów niniejszego rozporządzenia, a) „dokument pobytowy” oznacza upoważnienie wydane przez władze danego Państwa Członkowskiego zezwalające obywatelowi państwa	T	Art. 245	Art. 245. 1. W karcie pobytu umieszcza się: 1) imię (imiona) i nazwisko cudzoziemca oraz imiona rodziców; 2) datę, miejsce i kraj urodzenia;	

	<p>trzeciego na legalny pobyt na danym terytorium, z wyjątkiem:</p> <p>i) wiz;</p> <p>(ii) zezwoleń wydanych do czasu rozpatrzenia wniosku o azyl, wniosku o wydanie dokumentu pobytowego lub wniosku o przedłużenie ważności dokumentu pobytowego;</p> <p>(ii) a) zezwoleń wydawanych w wyjątkowych przypadkach w celu przedłużenia dozwolonego pobytu o okres nieprzekraczający jednego miesiąca;</p> <p>iii) upoważnień na okres pobytu nieprzekraczający sześciu miesięcy, wydanych przez Państwa Członkowskie niestosujące przepisów art. 21 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluxu, Republiką Federalną Niemiec i Republiką Francuską o stopniowym znoszeniu kontroli na wspólnych granicach (1);</p>			<p>3) adres zameldowania na pobyt stały lub czasowy;</p> <p>4) informację o obywatelstwie;</p> <p>5) informację o płci;</p> <p>6) informację o wzroście w centymetrach i kolorze oczu;</p> <p>7) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) – w przypadku gdy został nadany;</p> <p>8) informację o rodzaju udzielonego zezwolenia;</p> <p>9) adnotację „naukowiec” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 152;</p> <p>10) adnotację „Niebieska Karta UE” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 127;</p> <p>11) adnotację „dostęp do rynku pracy” – w przypadku zezwolenia udzielonego cudzoziemcowi, który jest uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jest zwolniony z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę;</p> <p>12) adnotację „Poprzednio posiadacz Niebieskiej Karty UE” – w przypadku zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udzielonego cudzoziemcowi, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji;</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>13) obraz linii papilarnych; 14) nazwę organu wydającego; 15) datę wydania karty; 16) datę upływu okresu ważności karty; 17) fotografię cudzoziemca; 18) adnotację „ochrona międzynarodowa przyznana przez (wskazanie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które ją przyznało) w dniu (data przyznania ochrony międzynarodowej)” – w przypadku zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udzielonego cudzoziemcowi, któremu przyznano ochronę międzynarodową.</p> <p>2. Niezależnie od danych, o których mowa w ust. 1, karta pobytu może zawierać podpis cudzoziemca oraz zakodowany zapis danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5 lub 16.</p> <p>3. W karcie pobytu wydawanej osobie, od której pobranie odcisków linii papilarnych jest fizycznie niemożliwe, nie umieszcza się obrazu linii papilarnych.</p> <p>4. W karcie pobytu nie umieszcza się danych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, gdy cudzoziemiec nie zameldował się w miejscu pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące.</p>	
				Art. 241	Art. 241. Kartę pobytu wydaje

				<p>się cudzoziemcowi, któremu udzielono:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zezwolenia na pobyt czasowy; 2) zezwolenia na pobyt stały; 3) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE; 4) zgody na pobyt ze względów humanitarnych. <p>Art. 274. Dokument „zgoda na pobyt tolerowany” wydaje się cudzoziemcowi, któremu udzielono zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>Art. 277. 1. W dokumencie „zgoda na pobyt tolerowany” umieszcza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię (imiona) i nazwisko cudzoziemca; 2) imiona rodziców; 3) datę, miejsce i kraj urodzenia; 4) adres zameldowania na pobyt stały lub czasowy; 5) informację o obywatelstwie; 6) informację o płci; 7) informację o wzroście w centymetrach i kolorze oczu; 8) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) – w przypadku gdy został nadany; 9) nazwę organu wydającego; 10) datę wydania dokumentu; 11) datę upływu okresu ważności dokumentu; 12) fotografię cudzoziemca; 13) obraz linii papilarnych; 	
--	--	--	--	--	--

					<p>14) pouczenie, że dokument nie potwierdza obywatelstwa ani nie uprawnia do przekraczania granicy.</p> <p>2. Dokument „zgoda na pobyt tolerowany” zawiera podpis posiadacza i może zawierać zakodowany zapis danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3, 5, 6 lub 11.</p> <p>3. W dokumencie „zgoda na pobyt tolerowany” nie umieszcza się danych, o których mowa w ust. 1 pkt 4, gdy cudzoziemiec nie zameldował się w miejscu pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące.</p>	
3.	Art. 1 ust. 2 lit. b	b) „obywatel państwa trzeciego” oznacza osobę, która nie jest obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu.	T	Art. 2 pt 2 Art. 3 pkt 1	<p>Art. 2. Ustawy nie stosuje się do:</p> <p>.....</p> <p>2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają.</p> <p>Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>1) cudzoziemiec – każdego, kto nie posiada obywatelstwa polskiego;</p>	
4.	Art. 2 ust. 1 lit. a	1. Dodatkowe wymogi techniczne dla jednolitego wzoru dokumentów pobytowych, odnoszące się do poniższych kwestii, ustala się zgodnie z procedurą określoną w art. 7 ust. 2: a) dodatkowe elementy i wymogi	N			

		dotyczące zabezpieczeń, w tym podwyższone standardy przeciwdziałające podrabianiu, przerabianiu i fałszowaniu;				
5.	Art. 2 ust. 1 lit. b	b) techniczne standardy i metody w zakresie wypełniania jednolitego dokumentu pobytowego;	N			
6.	Art. 2 ust. 1 lit. c	c) pozostałe standardy przestrzegane przy wypełnianiu dokumentu pobytowego;	N			
7.	Art. 2 ust. 1 lit. d	d) specyfikacje techniczne dotyczące nośnika z zapisem cech biometrycznych i bezpieczeństwa tego nośnika, w tym ochrony przed nieuprawnionym dostępem;	N			
8.	Art. 2 ust. 1 lit. e	e) wymagania jakości wizerunku twarzy i odcisków palców oraz odnośne wspólne normy;	N			
9.	Art. 2 ust. 1 lit. f	f) wyczerpujący wykaz dodatkowych zabezpieczeń krajowych, które mogą zostać dodane przez państwa członkowskie zgodnie z lit. h) załącznika.	N			
10.	Art. 2 ust. 2	2. Kolory jednolitego dokumentu pobytowego można zmieniać zgodnie z procedurą określoną w art. 7 ust. 2.	N			
11.	Art. 3	Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 7 ust. 2, można podjąć decyzję, że specyfikacje, o których mowa w art. 2, są niejawnie i nie podlegają publikacji. Są one wtedy udostępniane jedynie wyznaczonym przez państwa członkowskie podmiotom odpowiedzialnym za druk oraz osobom odpowiednio upoważnionym przez państwa członkowskie lub Komisję. Każde Państwo Członkowskie wyznacza jeden organ odpowiedzialny za drukowanie jednolitego dokumentu	N			

		<p>pobytowego. Nazwa tego organu jest podana przez Państwo Członkowskie do wiadomości Komisji i pozostałych Państw Członkowskich. Ten sam organ może zostać wyznaczony przez dwa lub więcej Państw Członkowskich. Każde Państwo Członkowskie jest uprawnione do zmiany wyznaczonego organu. Informuje ono w stosownym trybie Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie.</p>				
12.	Art. 4 lit. a	<p>Z zastrzeżeniem zasad ochrony danych, osoby, którym wydano dokument pobytowy, mają prawo do weryfikacji danych szczegółowych zawartych w dokumentach pobytowych, jak również, gdzie stosowne, do dokonania korekt lub skreśleń.</p> <p>Na dokumencie pobytowym ani na nośniku pamięci dokumentu pobytowego określonym w art. 4a nie umieszcza się żadnych informacji w formie nadającej się do odczytu maszynowego, o ile nie przewiduje tego niniejsze rozporządzenie lub załącznik do niego lub o ile taka informacja nie została umieszczona w odnośnym dokumencie podróży przez wydające ten dokument państwo zgodnie z jego przepisami krajowymi.</p> <p>Państwa członkowskie mogą w pamięci mikroprocesora, o którym mowa w pkt 16 załącznika, przechowywać również dane wymagane w usługach elektronicznych, takich jak elektroniczna administracja publiczna i działalność gospodarcza oparta na rozwiązaniach teleinformatycznych,</p>	T	<p>Art. 243 ust. 2</p> <p>Art. 275 ust. 2</p>	<p>Art. 243.</p> <p>2. Niezależnie od danych, o których mowa w ust. 1, karta pobytu może zawierać podpis cudzoziemca oraz zakodowany zapis danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5 lub 16.</p> <p>Art. 275.</p> <p>2. Dokument „zgoda na pobyt tolerowany” zawiera podpis posiadacza i może zawierać zakodowany zapis danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3, 5, 6 lub 11.</p>	

		<p>oraz dodatkowe postanowienia dotyczące dokumentu pobytowego. Wszystkie dane krajowe muszą jednak być logicznie oddzielone od danych biometrycznych, o których mowa w art. 4a.</p> <p>Na użytek niniejszego rozporządzenia cechy biometryczne w dokumentach pobytowych są wykorzystywane wyłącznie po to, by sprawdzić:</p> <p>a) a) autentyczność dokumentu;</p>				
13.	Art. 4 lit. b	<p>b) tożsamość posiadacza za pomocą bezpośrednio dostępnych porównywalnych cech, gdy prawo krajowe wymaga okazania dokumentu pobytowego.</p>	N			
14.	Art. 4a	<p>Jednolity wzór dokumentów pobytowych obejmuje nośnik pamięci z zapisem wizerunku twarzy i zapisem dwóch odcisków palców posiadacza dokumentu wykonanymi w formatach interoperacyjnych. Dane te są zabezpieczone, a nośnik pamięci ma wystarczającą pojemność i wydajność, aby zagwarantować ich integralność, autentyczność i poufność.</p>	T	Art. 245 ust, 1 pkt 13 i 17	<p>Art. 245. 1. W karcie pobytu zamieszcza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię (imiona) i nazwisko cudzoziemca oraz imiona rodziców; 2) datę, miejsce i kraj urodzenia; 3) adres zameldowania na pobyt stały lub czasowy; 4) obywatelstwo; 5) płeć; 6) wzrost w centymetrach i kolor oczu; 7) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) – w przypadku gdy został nadany; 8) informację o rodzaju udzielonego zezwolenia; 9) adnotację „naukowiec” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 152; 10) adnotację „Niebieska Karta UE” 	

					<p>– w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 127;</p> <p>11) adnotację „dostęp do rynku pracy” – w przypadku zezwolenia udzielonego cudzoziemcowi, który jest uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jest zwolniony z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę;</p> <p>12) adnotację „Poprzednio posiadacz Niebieskiej Karty UE” – w przypadku zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udzielonego cudzoziemcowi, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy zawodowej wymagającej wysokich kwalifikacji;</p> <p>13) obraz linii papilarnych;</p> <p>14) nazwę organu wydającego;</p> <p>15) datę wydania karty;</p> <p>16) datę upływu okresu ważności karty;</p> <p>17) fotografię cudzoziemca;</p> <p>18) adnotację „ochrona międzynarodowa przyznana przez (wskazanie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które ją przyznało) w dniu (data przyznania ochrony międzynarodowej)” – w przypadku zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE</p>
--	--	--	--	--	---

				<p>Art. 277 ust. 1 pkt 12 i 13</p>	<p>udzielonego cudzoziemcowi, któremu przyznano ochronę międzynarodową. Ust. 2- 4.....</p> <p>Art. 277 1. W dokumencie „zgoda na pobyt tolerowany” zamieszcza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię (imiona) i nazwisko cudzoziemca; 2) imiona rodziców; 3) datę, miejsce i kraj urodzenia; 4) adres zameldowania na pobyt stały lub czasowy; 5) informację o obywatelstwie; 6) informację o płci; 7) informację o wzroście w centymetrach i kolorze oczu; 8) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) – w przypadku gdy został nadany; 9) nazwę organu wydającego; 10) datę wydania dokumentu; 11) datę upływu okresu ważności dokumentu; 12) fotografię cudzoziemca; 13) obraz linii papilarnych; 14) pouczenie, że dokument nie potwierdza obywatelstwa ani nie uprawnia do przekraczania granicy. Ust. (2.-4) 	
15.	Art. 4b	Do celów niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie pobierają od obywateli państw trzecich identyfikatory biometryczne, obejmujące wizerunek twarzy i dwa	T	Art. 106 ust. 4	Art. 106. (1.3) 4. Od cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy pobiera się odciski linii papilarnych.	

	<p>odciski palców. Procedurę ustala się zgodnie z rozwiązaniami krajowymi stosowanymi w danym państwie członkowskim oraz z gwarancjami określonymi w konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka. Pobiera się następujące identyfikatory biometryczne: — zdjęcie dostarczone przez wnioskodawcę lub wykonane przy składaniu wniosku, oraz — dwa płaskie odciski palców utrwalone cyfrowo. Specyfikacje techniczne dotyczące pobierania identyfikatorów biometrycznych ustala się w trybie określonym w art. 7 ust. 2 oraz zgodnie z normami ICAO i wymogami technicznymi dotyczącymi paszportów wydawanych przez państwa członkowskie swoim obywatelom zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie(*) . Pobranie odcisków palców jest obowiązkowe w przypadku osób w wieku od sześciu lat. Z obowiązku składania odcisków palców zwolnione są osoby, od których pobranie ich jest fizycznie niemożliwe.</p>		<p>Art. 107 ust. 1</p> <p>Art. 204 ust. 4</p> <p>Art. 205</p>	<p>Art. 107. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wzór formularza wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy; 2) liczbę fotografii dołączanych do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i szczegółowe wymogi techniczne dotyczące fotografii dołączanych do wniosku; 3) wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy; 4) sposób pobierania odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu i sposób ich umieszczania w tej karcie. <p>Art. 204.(1.....3)</p> <p>4. Od cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt stały pobiera się odciski linii papilarnych.</p> <p>Art. 205. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wzór formularza wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały; 2) liczbę fotografii dołączanych do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały i szczegółowe wymogi techniczne dotyczące 	
--	--	--	--	--	--

				<p>fotografii dołączanych do wniosku;</p> <p>3) wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały;</p> <p>4) sposób pobierania odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu i ich umieszczania w tej karcie.</p> <p>Art. 220 ust. 5</p> <p>Art. 220 (1.....4) 5. Od cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie mu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE pobiera się odciski linii papilarnych.</p> <p>Art. 223</p> <p>Art. 223. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) wzór formularza wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE;</p> <p>2) liczbę fotografii dołączanych do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE i szczegółowe wymogi techniczne dotyczące tych fotografii;</p> <p>3) wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE;</p> <p>4) sposób pobierania odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu i ich umieszczania</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>Art. 247</p> <p>Art. 279</p>	<p>w tej karcie.</p> <p>Art. 247. Organ właściwy do wydania karty pobytu pobiera odciski linii papilarnych od cudzoziemca, który składa wniosek o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wydanie pierwszej karty pobytu w przypadku, o którym mowa w art. 230 ust. 4; 2) wydanie kolejnej karty pobytu; 3) wymianę karty pobytu. <p>Art. 279. 1. Organ właściwy do wydania dokumentu „zgoda na pobyt tolerowany” pobiera od cudzoziemca, który składa wniosek o wydanie lub wymianę tego dokumentu, odciski linii papilarnych.</p> <p>2. Jeżeli cudzoziemiec nie złożył odcisków linii papilarnych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie wydania lub wymiany dokumentu „zgoda na pobyt tolerowany”.</p>	
16.	Art. 5	Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich, którzy są: — członkami rodzin obywateli Unii, korzystających z prawa swobody przepływu, — obywatelami Państw Członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu będących stroną Porozumienia o sprawie Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz członków ich rodzin, korzystających z prawa swobody przepływu zgodnie z	N			

		wymienionym układem, — obywatelami państw trzecich, którzy nie podlegają obowiązkowi posiadania wizy i którzy posiadają zgodę na pobyt w Państwie Członkowskim przez okres poniżej trzech miesięcy.				
17.	Art. 5a	Jeżeli państwa członkowskie stosują jednolity wzór do celów innych niż te, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, muszą przedsięwziąć odpowiednie środki, aby wyeliminować możliwość pomyłki z dokumentem pobytowym, o którym mowa w art. 1, oraz aby na karcie był jasno określony cel, w jakim została wydana.	N			
18.	Art. 6	Środki niezbędne do wprowadzenia niniejszego rozporządzenia w życie przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną określoną w art. 7 ust. 2.	N			
19.	Art. 7 ust. 1	1. Komisja jest wspomagana przez Komitet utworzony na podstawie art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1683/95.	N			
20.	Art. 7 ust. 2	2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE. Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na dwa miesiące.	N			
21.	Art. 7 ust. 3	3. Komitet uchwała swój regulamin.	N			
22.	Art. 8	Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kompetencje Państw Członkowskich dotyczące uznawania państw i jednostek terytorialnych oraz paszportów, dokumentów tożsamości i dokumentów podróży wydanych przez	N			

		ich władze.				
23.	Art. 9	<p>Państwa Członkowskie wystawiają dokumenty pobytowe określone w art. 1, według jednolitego wzoru nie później niż rok po przyjęciu dodatkowych elementów i wymogów dotyczących zabezpieczeń określonych w art. 2 ust. 1 lit. a).</p> <p>Od tego momentu w zainteresowanych Państwach Członkowskich wspólne działanie 97/11/WSiSW zostaje zastąpione niniejszym rozporządzeniem. Przechowywanie obrazu twarzy jako pierwotnego identyfikatora biometrycznego jest wprowadzane w życie najpóźniej dwa lata, a przechowywanie dwóch odcisków palców najpóźniej trzy lata od przyjęcia odpowiednich środków technicznych określonych w art. 2 ust. 1 lit. d) i e).</p> <p>Wdrożenie niniejszego rozporządzenia nie ma wpływu na ważność już wydanych dokumentów pobytowych, chyba że państwo członkowskie postanowi inaczej.</p> <p>W okresie przejściowym czyli przez dwa lata po przyjęciu specyfikacji technicznych dotyczących wizerunku twarzy, o których mowa w akapicie trzecim niniejszego artykułu, dokument pobytowy można nadal wydawać w formie naklejki.</p> <p>Jednakże ważność upoważnień uprzednio udzielonych w formie innego wzoru dokumentu pobytowego nie podlega zmianie wskutek</p>	N			

		wprowadzenia jednolitego wzoru dokumentów pobytowych, o ile zainteresowane Państwo Członkowskie nie postanowi inaczej.				
24.	Art. 10	Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w <i>Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich</i> . Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w Państwach Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.	N			
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	- Rozporządzenie (WE) Nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) <i>Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 105/1 z dnia 13.4.2006z późn. zm.</i>
----- -----	
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koni eczno ść wdro żenia	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
			T/N			
1.	Art. 1	Przedmiot i zasady Niniejsze rozporządzenie przewiduje brak kontroli granicznej osób przekraczających granice wewnętrzne pomiędzy Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej. Ustanawia ono zasady regulujące kontrolę graniczną osób przekraczających granice zewnętrzne Państw Członkowskich Unii Europejskiej.	N			.
2.	Art. 2 pkt 1 lit. a	Definicje Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: 1) „granice wewnętrzne” oznaczają: a) wspólne granice lądowe Państw	N			

		Członkowskich, w tym granice na rzekach i jeziorach;				
3.	Art. 2 pkt 1 lit. b	b) porty lotnicze Państw Członkowskich przeznaczone do lotów wewnętrznych;	N			
4.	Art. 2 pkt 1 lit. c	c) porty morskie, rzeczne i porty na jeziorach Państw Członkowskich służące do regularnych połączeń promowych;	N			
5.	Art. 2 pkt. 2	2) „granice zewnętrzne” oznaczają granice lądowe, w tym granice na rzekach i jeziorach, oraz granice morskie Państw Członkowskich, a także ich porty lotnicze, porty rzeczne, porty morskie i porty na jeziorach, pod warunkiem że nie stanowią one granic wewnętrznych;	N			
6.	Art. 2 pkt. 3	3) „lot wewnętrzny” oznacza każdy lot wyłącznie z terytorium Państwa Członkowskiego lub na jego terytorium, bez lądowania na terytorium państwa trzeciego;	N			
7.	Art. 2 pkt. 4	4) „regularne połączenie promowe” oznacza każde połączenie promowe pomiędzy tymi samymi dwoma lub więcej portami znajdującymi się na terytorium Państw Członkowskich, bez wchodzenia do portów poza terytorium Państw Członkowskich i obejmujące transport pasażerów i pojazdów zgodnie z opublikowanym rozkładem rejsów;	N			
8.	Art. 2 pkt 5 lit. a	5) „osoby korzystające ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się” oznaczają: a) obywateli Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu oraz obywateli państw trzecich będących członkami rodziny obywatela Unii korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się, do których stosuje się dyrektywę 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia	N			

		2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich (1);				
9.	Art. 2 pkt 5 lit. b	b) obywatele państw trzecich i członków ich rodzin, niezależnie od ich obywatelstwa, którzy na mocy porozumień pomiędzy Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a tymi państwami trzecimi z drugiej strony, korzystają z takich samych praw do swobodnego przemieszczania się jak obywatele Unii;	N			
10.	Art. 2 pkt. 6	6) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu oraz która nie jest objęta pkt 5 niniejszego artykułu;	N			
11.	Art. 2 pkt. 7	7) „osoba, wobec której dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu” oznacza każdego obywatela państwa trzeciego, wobec którego dokonano wpisu w Systemie Informacyjnym Schengen („SIS”), zgodnie z art. 96 Konwencji z Schengen i do celów określonych w tym artykule;	N			
12.	Art. 2 pkt. 8	8) „przejście graniczne” oznacza każde przejście graniczne wyznaczone przez właściwe organy do celów przekraczania granic zewnętrznych;	N			
13.	Art. 2 pkt. 9	9) „kontrola graniczna” oznacza wszystkie działania podejmowane na granicy, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i do celów w nim określonych, wyłącznie w odpowiedzi na zamiar przekroczenia tej granicy lub na akt jej przekroczenia, bez względu na wszelkie inne okoliczności, składającą się z odprawy granicznej oraz ochrony granicy;	N			
14.	Art. 2 pkt. 10	10) „odprawa graniczna” oznacza czynności kontrolne przeprowadzane na przejściach granicznych w celu zapewnienia, że można zezwolić na wjazd osób, w tym ich środków	N			

		transportu oraz przedmiotów będących w ich posiadaniu, na terytorium Państw Członkowskich lub można zezwolić na opuszczenie przez nie tego terytorium;				
15.	Art. 2 pkt. 11	11) „ochrona granicy” oznacza ochronę granicy pomiędzy przejściami granicznymi oraz ochronę przejść granicznych poza ustalonymi godzinami otwarcia w celu uniemożliwienia uniknięcia przez osoby odprawy granicznej i zniechęcenia ich do tego;	N			
16.	Art. 2 pkt. 12	12) „kontrola drugiej linii” oznacza szczegółową odprawę, która może zostać przeprowadzona w odpowiednim miejscu, innym niż miejsce, w którym dokonywana jest odprawa wszystkich osób (pierwsza linia);	N			
17.	Art. 2 pkt. 13	13) „straż graniczna” oznacza każdego funkcjonariusza publicznego wyznaczonego, zgodnie z prawem krajowym, do pełnienia obowiązków służbowych na przejściu granicznym lub na odcinku granicy, lub w bezpośrednim sąsiedztwie tej granicy, który realizuje, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i prawem krajowym, zadania w zakresie kontroli granicznej;	N			
18.	Art. 2 pkt. 14	14) „przewoźnik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która z tytułu wykonywanego zawodu zajmuje się transportem osób;	N			
19.	Art. 2 pkt. 15 lit. a	15) „dokument pobytowy” oznacza: a) wszystkie dokumenty pobytowe wydane przez Państwa Członkowskie zgodnie z jednolitym wzorem określonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (1);	N			

20.	Art. 2 pkt. 15 lit. b	b) wszystkie inne dokumenty wydane przez Państwo Członkowskie obywatelom państw trzecich uprawniające do pobytu lub ponownego wjazdu na jego terytorium, z wyjątkiem dokumentów tymczasowych wydanych w trakcie rozpatrywania pierwszego wniosku o wydanie dokumentu pobytowego, o którym mowa w lit. a) lub wniosku o nadanie statusu uchodźcy;	N			
21.	Art. 2 pkt. 16	16) „statek wycieczkowy” oznacza statek kursujący po określonej trasie, zgodnie z uprzednio przyjętym planem, którego pasażerowie uczestniczą w programie turystycznym w różnych portach i który zwykle nie zabiera pasażerów, ani nie pozwala pasażerom na zejście na ląd w trakcie podróży;	N			
22.	Art. 2 pkt. 17	17) „żegluga rekreacyjna” oznacza korzystanie z pływających jednostek rekreacyjnych w celach sportowych lub turystycznych;	N			
23.	Art. 2 pkt. 18	18) „rybołówstwo przybrzeżne” oznacza połowy prowadzone za pomocą statków powracających codziennie lub w ciągu 36 godzin do portu znajdującego się na terytorium Państwa Członkowskiego bez wchodzenia do portu znajdującego się w państwie trzecim;	N			
24.	Art. 2 pkt. 19	19) „zagrożenie zdrowia publicznego” oznacza każdą chorobę mogącą przerodzić się w epidemię według definicji międzynarodowych przepisów zdrowotnych Światowej Organizacji Zdrowia lub inną chorobę zakaźną lub zakaźną chorobę pasożytniczą, jeżeli są one objęte przepisami dotyczącymi ochrony, mającymi zastosowanie do obywateli Państw Członkowskich.	N			

25.	Art. 3 lit. a	Zakres zastosowania Niniejsze rozporządzenie stosuje się do każdej osoby przekraczającej granice wewnętrzne lub zewnętrzne Państw Członkowskich, bez uszczerbku dla: a) praw osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się;	N			
26.	Art. 3 lit. b	b) praw uchodźców i osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, w szczególności w odniesieniu do zasady <i>non-refoulement</i> .	N			
27.	Art.4 ust. 1	1. Przekraczanie granic zewnętrznych dozwolone jest jedynie na przejściach granicznych i w ustalonych godzinach ich otwarcia. Na przejściach granicznych, które nie są czynne całą dobę, udostępnia się widoczne informacje o godzinach ich otwarcia. Państwa Członkowskie przekazują Komisji wykaz swoich przejść granicznych zgodnie z art. 34	N			
28.	Art.4 ust. 2 lit. a	2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 ◀ można dopuścić wyjątki od obowiązku przekraczania granic zewnętrznych jedynie na przejściach granicznych i w ustalonych godzinach ich otwarcia: a) w związku z żeglugą rekreacyjną lub rybołówstwem przybrzeżnym;	N			
29.	Art.4 ust. 2 lit. b	b) dla marynarzy schodzących na ląd w celu przebywania na obszarze portu, do którego zawinął ich statek, lub w gminach przyległych do tego portu;	N			
30.	Art.4 ust. 2 lit. c	c) dla osób lub grup osób, w przypadku istnienia szczególnego wymogu, pod warunkiem że posiadają one zezwolenia wymagane prawem krajowym oraz że nie zachodzi sprzeczność z interesem porządku publicznego i bezpieczeństwa	N			

		wewnętrznego Państw Członkowskich;				
31.	Art.4 ust. 2 lit. d	d) dla osób lub grup osób w przypadku nieprzewidzianej sytuacji wyjątkowej.	N			
32.	Art.4 ust. 3	3. Bez uszczerbku dla wyjątków, o których mowa w ust. 2, lub dla swoich zobowiązań w zakresie ochrony międzynarodowej, Państwa Członkowskie wprowadzają sankcje, zgodnie z ich prawem krajowym, za niedozwolone przekraczanie granic zewnętrznych w miejscach innych niż przejścia graniczne lub w godzinach innych niż ustalone godziny otwarcia. Sankcje te są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.	T	Art. 49a USTAWA z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń	Art. 49a. § 1. Kto wbrew przepisom przekracza granicę Rzeczypospolitej Polskiej, podlega karze grzywny. § 2. Usiłowanie i pomocnictwo są karalne	
33.	Art. 5 ust. 1 lit. a	Warunki wjazdu obywateli państw trzecich 1. W przypadku pobytu nieprzekraczającego trzech miesięcy w okresie sześciomiesięcznym warunki wjazdu obywateli państw trzecich są następujące: a) posiadają oni ważny dokument podróży lub dokumenty uprawniające do przekroczenia granicy;	N			
34.	Art. 5 ust. 1 lit. b	b) posiadają oni ważną wizę, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającym państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (1), chyba że posiadają ważny dokument pobytowy lub ważną wizę długoterminową;	N			
35.	Art. 5 ust. 1 lit. c	c) uzasadnią cel i warunki planowanego pobytu oraz posiadają wystarczające środki utrzymania, zarówno na czas trwania planowanego pobytu, jak i na powrót do ich	N			

		państwa pochodzenia lub na tranzyt do państwa trzeciego, co do którego istnieje pewność, że uzyskają zezwolenie na wjazd na jego terytorium, lub jeżeli mają możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem;				
36.	Art. 5 ust. 1 lit. d	d) nie są osobami, wobec których dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu w SIS;	N			
37.	Art. 5 ust. 1 lit. e	e) nie są uważani za stanowiących zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych żadnego z Państw Członkowskich, a w szczególności nie dokonano wobec nich, na tej samej podstawie, wpisu do celów odmowy wjazdu w krajowych bazach danych Państw Członkowskich.	N			
38.	Art. 5 ust. 2	2. Niewyczerpujący wykaz dokumentów uzupełniających, których okazania straż graniczna może wymagać od obywateli państw trzecich w celu weryfikacji spełnienia warunków określonych w ust. 1 lit. c), jest zawarty w załączniku I.	N			
39.	Art. 5 ust. 3	3. Środki utrzymania ocenia się stosownie do długości i celu pobytu oraz w stosunku do średnich kosztów taniego wyżywienia i zakwaterowania w danym Państwie Członkowskim lub danych Państwach Członkowskich pomnożonych przez liczbę dni pobytu. Ustalane przez Państwa Członkowskie kwoty referencyjne są przekazywane Komisji zgodnie z art. 34. Podstawę do oceny, czy środki utrzymania są wystarczające, może stanowić gotówka, czeki podróżne i karty kredytowe znajdujące się w posiadaniu obywatela państwa	T	Art. 26	Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) wysokość wymaganych od cudzoziemca wjeżdżającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środków finansowych przeznaczonych na pokrycie kosztów: a) utrzymania cudzoziemca w trakcie jego pobytu na tym terytorium,	

		trzeciego. Oświadczenia o sponsorowaniu, jeżeli takie oświadczenia są przewidziane przez prawo krajowe, oraz listy gwarancyjne od osób przyjmujących, określone przez prawo krajowe, w przypadku gdy obywatel państwa trzeciego zatrzymuje się u osoby przyjmującej, mogą również stanowić dowód dysponowania wystarczającymi środkami utrzymania.			<ul style="list-style-type: none"> b) podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania, c) tranzytu przez to terytorium do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd; <ul style="list-style-type: none"> 2) dokumenty, które mogą potwierdzić możliwość uzyskania środków, o których mowa w pkt 1, zgodnie z prawem; 3) dokumenty, które mogą potwierdzić cel i czas trwania planowanego pobytu, jeżeli ze względu na cel lub czas trwania planowanego pobytu następuje zróżnicowanie wysokości środków. <p>2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych uwzględni zróżnicowanie wysokości środków finansowych w zależności od celu lub długości planowanego pobytu, w taki sposób aby zapewniona została możliwość pokrycia przez cudzoziemca kosztów zakwaterowania, wyżywienia oraz kosztów tranzytu lub podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania, a także uwzględni rodzaj dokumentów mogących potwierdzić posiadanie przez cudzoziemca środków finansowych w wymaganej wysokości.</p>	
40.	Art. 5 ust. 4 lit. a	4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1: a) obywatelom państw trzecich, którzy nie spełniają wszystkich warunków ustanowionych w ust. 1, jednakże posiadają dokument pobytowy, wizę długoterminową lub wizę uprawniającą do ponownego wjazdu wydane przez jedno z Państw Członkowskich lub, jeśli jest to wymagane,	T	Art. 28 ust. 1 i 2	Art. 28. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdy: <ul style="list-style-type: none"> 1) nie posiada ważnych dokumentów, o których mowa w art. 23 lub 2) nie posiada dokumentu, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 lit. a albo art. 25 ust. 2, lub 	

		<p>dokument pobytowy lub wizę długoterminową i wizę uprawniającą do ponownego wjazdu, zezwala się na wjazd na terytorium innych Państw Członkowskich w celu tranzytu, tak, aby mogli dotrzeć na terytorium tego Państwa Członkowskiego, które wydało dokument pobytowy, wizę długoterminową lub wizę uprawniającą do ponownego wjazdu, chyba że ich nazwiska znajdują się w krajowym wykazie wpisów Państwa Członkowskiego, którego granice zewnętrzne usiłują przekroczyć, a wpisowi towarzyszy instrukcja odmowy wjazdu lub tranzytu;</p>			<p>3) wykorzystał dopuszczalny okres pobytu na terytorium państw obszaru Schengen wynoszący 90 dni w okresie 180 dni liczonych od dnia pierwszego wjazdu, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej, lub</p> <p>4) nie przedstawił dokumentów wystarczających do potwierdzenia celu i warunków planowanego pobytu, lub</p> <p>5) nie posiada wystarczających środków finansowych w wysokości uzależnionej od czasu trwania i celu planowanego pobytu lub środków finansowych na podróż powrotną do państwa pochodzenia lub zamieszkania lub na tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, albo dokumentu potwierdzającego możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem, lub</p> <p>6) posiada podrobiony lub przerobiony dokument podróży, wizę lub inny dokument uprawniający go do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na tym terytorium, lub</p> <p>7) jego wjazd następuje w okresie obowiązywania wpisu do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub</p> <p>8) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub</p> <p>9) jego wjazd terytorium</p>
--	--	---	--	--	--

					<p>Rzeczypospolitej Polskiej lub pobyt na tym terytorium może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, lub</p> <p>10) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunki międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca, który:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada wizę Schengen, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23 lub 2) podczas kontroli granicznej złożył wniosek o nadanie statusu uchodźcy, lub 3) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 182 ust. 1. 	
41.	Art. 5 ust. 4 lit. b	<p>b) obywatelom państw trzecich, którzy spełniają warunki ustanowione w ust. 1, z wyjątkiem warunku ustanowionego w lit. b), i którzy zgłaszają się na granicy, można zezwolić na wjazd na terytorium Państw Członkowskich, jeżeli na granicy zostanie im wydana wiza zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 415/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem (1).</p> <p>Wizy wydawane na granicy wymagają rejestracji w wykazie.</p> <p>Jeżeli zamieszczenie wizy w dokumencie nie jest możliwe, wizę zamieszcza się wyjątkowo na oddzielnej karcie załączonej do dokumentu. W takim przypadku stosuje się jednolity wzór formularza do celów zamieszczenia wizy określony w</p>	N			

		rozporządzeniu Rady (WE) nr 333/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. w sprawie jednolitego wzoru formularza, na którym umieszcza się wizę wydawaną przez Państwo Członkowskie osobom posiadającym dokumenty podróży, które nie są uznane przez Państwo Członkowskie sporządzające formularz (1)				
42.	Art. 5 ust. 4 lit. c	c) obywatele państw trzecich, którzy nie spełniają jednego lub więcej warunków ustanowionych w ust. 1, mogą uzyskać zezwolenie Państwa Członkowskiego na wjazd na jego terytorium ze względów humanitarnych, ze względu na interes narodowy lub zobowiązania międzynarodowe. W przypadku gdy wobec danego obywatela państwa trzeciego dokonano wpisu, o którym mowa w ust. 1 lit. d), Państwo Członkowskie wydające mu zezwolenie na wjazd na swoje terytorium powiadamia o tym odpowiednio inne Państwa Członkowskie.	T	Art. 32	Art. 32. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 5 ust. 4 lit. c kodeksu granicznego Schengen komendant placówki Straży Granicznej, po uzyskaniu zgody Komendanta Głównego Straży Granicznej, może zezwolić cudzoziemcowi na wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres pobytu nie dłuższy niż 15 dni. 2. Jeżeli zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, zostało udzielone cudzoziemcowi, którego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, Komendant Główny Straży Granicznej informuje o udzieleniu tego zezwolenia właściwy organ innego państwa obszaru Schengen, które dokonało wpisu danych do tego systemu. 3. W sprawie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.	
43.	Art. 6 ust. 1	Dokonywanie odprawy granicznej 1. Straż graniczna, wykonując swoje zadania, zachowuje pełne poszanowanie dla godności osoby ludzkiej. Środki podjęte podczas wykonywania zadań są proporcjonalne do celów realizowanych za pomocą tych środków	N			

44.	Art. 6 ust. 2	2. Podczas dokonywania odprawy granicznej straż graniczna nie dyskryminuje osób ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.	N			
45.	Art. 7 ust. 1	<p>Odprawa graniczna osób</p> <p>1. Ruch graniczny na granicach zewnętrznych podlega odprawom dokonywanym przez straż graniczną. Odprawy dokonywane są zgodnie z niniejszym rozdziałem.</p> <p>Odprawom mogą podlegać również środki transportu i przedmioty będące w posiadaniu osób przekraczających granicę. Do przeszukań stosuje się prawo krajowe danego Państwa Członkowskiego.</p>	T	<p>Art. 15 USTAWA z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej. (tekst jednolity: Dz. U. 2009 r. Nr 12 poz. 67z późn.zm.)</p> <p>§ 5 i 6 ROZPORZĄD ZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZ NYCH I ADMINISTR ACJI z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie kontroli granicznej dokonywanej przez funkcjonariusz y Straży Granicznej</p>	<p>Art. 15.</p> <p>1. Osoby przekraczające granicę państwową obowiązane są poddać się kontroli granicznej, w zakresie określonym kodeksem granicznym Schengen oraz innymi przepisami odrębnymi, wykonywanej przez uprawnionych funkcjonariuszy Straży Granicznej.</p> <p>§ 5. 1. Kontroli osobistej dokonuje się w przypadku:</p> <p>1) zatrzymania osoby, co do której zachodzi uzasadnione podejrzenie, że popełniła przestępstwo lub wykroczenie;</p> <p>2) ujawnienia przy osobie rzeczy, które mogą stanowić zagrożenie bezpieczeństwa w komunikacji międzynarodowej.</p> <p>2. Funkcjonariusz może dokonać kontroli osobistej w przypadku, gdy kontrola ma na celu zabezpieczenie lub ujawnienie dowodów albo rzeczy mających związek z realizacją czynu zabronionego.</p> <p>3. Kontrolę osobistą powinien przeprowadzać funkcjonariusz:</p> <p>1) tej samej płci co osoba kontrolowana;</p> <p>2) w miejscu niedostępnym dla osób trzecich, w czasie wykonywania kontroli.</p> <p>4. Jeżeli kontrola osobista musi być</p>	

				<p>(Dz. U Nr 238, poz. 1474 z późn. zm.)</p> <p>przeprowadzona niezwłocznie, w szczególności ze względu na okoliczności mogące stanowić zagrożenie dla życia, zdrowia ludzkiego lub mienia, może jej dokonać funkcjonariusz płci odmiernej, także bez zachowania warunku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste osoby kontrolowanej.</p> <p>5. Przed przystąpieniem do kontroli osobistej funkcjonariusz dokonuje następujących czynności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uprzedza o zamiarze dokonania kontroli osobę kontrolowaną; 2) podaje swój stopień, imię, nazwisko w sposób umożliwiający odnotowanie tych danych, podstawę prawną oraz przyczynę podjęcia czynności służbowej; 3) okazuje legitymację służbową, w przypadku gdy jest nieumundurowany, a na żądanie osoby, wobec której podjęta będzie czynność, umożliwia odnotowanie zawartych w niej danych. <p>6. Kontrola osobista polega na sprawdzeniu odzieży osoby i podręcznych przedmiotów.</p> <p>7. Osoba poddana kontroli osobistej może przybrać do tej czynności osobę przez siebie wskazaną. Funkcjonariusz jest obowiązany dopuścić osobę wskazaną do udziału w czynności, chyba że jej obecność utrudniałaby lub uniemożliwiałaby przeprowadzenie czynności.</p> <p>8. Po zakończeniu kontroli osobistej funkcjonariusz odnotowuje dokonanie kontroli osobistej w dokumentacji służbowej, określając datę, miejsce, czas i przyczynę jej przeprowadzenia oraz dane</p>
--	--	--	--	--

					<p>osoby objętej kontrolą i w niej uczestniczące, a także wynik czynności.</p> <p>9. Funkcjonariusz poucza osobę poddaną kontroli osobistej o możliwości żądania sporządzenia protokołu z przeprowadzonych czynności.</p> <p>§ 6. 1. Funkcjonariusz dokonuje przeglądu zawartości bagaży, sprawdzenia ładunków w portach i na dworcach oraz w środkach komunikacji lotniczej, drogowej, kolejowej i wodnej w obecności posiadacza bagażu lub ładunku albo przedstawiciela przewoźnika, spedytora lub agenta morskiego.</p> <p>2. W przypadku braku możliwości zapewnienia natychmiastowej obecności osób, o których mowa w ust. 1, funkcjonariusz może przejrzeć zawartość bagaży lub sprawdzić ładunek bez ich obecności, jeżeli z posiadanych informacji wynika, że zwłoka może spowodować zagrożenie dla życia, zdrowia ludzkiego lub mienia, lub gdy istnieje uzasadniona obawa zniszczenia bądź utracenia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie albo podlegających zajęciu w postępowaniu karnym.</p>	
46.	Art. 7 ust. 2	2. Wszystkie osoby podlegają minimalnej odprawie mającej na celu ustalenie ich tożsamości na podstawie okazanych dokumentów podróży. Taka minimalna odprawa obejmuje szybką i bezpośrednią weryfikację dokumentu uprawniającego posiadacza do przekroczenia granicy w zakresie jego ważności oraz weryfikację obecności śladów jego sfalszowania lub podrobienia, przy użyciu, w stosownych przypadkach, urządzeń technicznych oraz poprzez sprawdzenie wyłącznie informacji o	N			

		<p>skradzionych, przywłaszczonych, utraconych w inny sposób i unieważnionych dokumentach w odpowiednich bazach danych.</p> <p>Minimalna odprawa, o której mowa w ust. 1, stanowi zasadę w odniesieniu do osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się.</p> <p>Jednakże, wyrywkowo, podczas dokonywania minimalnej odprawy osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się, straż graniczna może sprawdzić krajowe i europejskie bazy danych w celu potwierdzenia, że takie osoby nie stanowią prawdziwego, realnego i wystarczająco poważnego zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego, porządku publicznego, stosunków międzynarodowych Państw Członkowskich lub zagrożenia dla zdrowia publicznego.</p> <p>Skutki takiego sprawdzenia nie powinny naruszać prawa do wjazdu osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się na terytorium danego Państwa Członkowskiego, ustanowionego dyrektywą 2004/38/WE.</p>				
47.	Art. 7 ust. 3 lit. a	<p>3. Obywatele państw trzecich podlegają szczególowej odprawie przy wjeździe i wyjeździe:</p> <p>a) szczególna odprawa przy wjeździe obejmuje weryfikację warunków regulujących wjazd, określonych w art. 5 ust. 1, oraz, w stosownych przypadkach, dokumentów zezwalających na pobyt i prowadzenie działalności zawodowej. Weryfikacja dokonywana jest poprzez szczególowe sprawdzenie następujących</p>	N			

	<p>elementów:</p> <p>i) weryfikację posiadania przez obywatela państwa trzeciego ważnego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy oraz, w stosownych przypadkach, wymaganej wizy lub dokumentu pobytowego;</p> <p>ii) szczegółowe sprawdzenie dokumentu podróży pod kątem śladów sfalszowania lub podrobienia;</p> <p>iii) sprawdzenie stempli wjazdu i wyjazdu w dokumencie podróży danego obywatela państwa trzeciego w celu weryfikacji, na podstawie porównania dat wjazdu i wyjazdu, czy osoba ta nie przekroczyła już maksymalnego czasu dozwolonego pobytu na terytorium Państw Członkowskich;</p> <p>iv) weryfikację miejsca wyjazdu i przeznaczenia danego obywatela państwa trzeciego i celu planowanego pobytu, poprzez sprawdzenie, jeżeli jest to konieczne, odpowiednich dokumentów uzupełniających;</p> <p>v) weryfikację, czy dany obywatel państwa trzeciego posiada wystarczające środki utrzymania na okres i do celów planowanego pobytu, na powrót do państwa pochodzenia lub na tranzyt do państwa trzeciego, co do którego istnieje pewność, że uzyska zezwolenie na wjazd na jego terytorium, lub jest w stanie uzyskać takie środki zgodnie z prawem;</p> <p>vi) weryfikację, czy dany obywatel państwa trzeciego, jego środek transportu i przewożone przez niego przedmioty nie stanowią prawdopodobnego niebezpieczeństwa dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>stosunków międzynarodowych któregośkolwiek z Państw Członkowskich. Weryfikacja taka obejmuje bezpośrednie sprawdzenie danych osób i wpisów ich dotyczących oraz, o ile to konieczne, wpisów dotyczących przedmiotów, zawartych w SIS i w krajowych bazach danych, oraz ewentualne działania, jakie należy podjąć w wyniku dokonania wpisu;</p> <p>aa) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada wizę, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b), szczegółowa odprawa przy wjeździe obejmuje także weryfikację tożsamości posiadacza wizy oraz autentyczności wizy, poprzez sprawdzenie w wizowym systemie informacyjnym (VIS) zgodnie z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych między państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie VIS) (1);</p> <p>ab) w drodze odstępstwa, jeżeli:</p> <p>(i) natężenie ruchu osiągnęło taki stopień, że czas oczekiwania na przejściu granicznym nadmiernie się wydłuża;</p> <p>(ii) wyczerpane zostały wszystkie zasoby w zakresie personelu, urzędzeń i organizacji; oraz</p> <p>(iii) z przeprowadzonej analizy ryzyka wynika, że nie istnieje zagrożenie w odniesieniu do bezpieczeństwa wewnętrznego ani nielegalnej imigracji,</p> <p>we wszystkich przypadkach sprawdzenie w VIS można przeprowadzić tylko za pomocą numeru naklejki wizowej oraz — wybiórczo — za pomocą numeru naklejki wizowej łącznie z weryfikacją odcisków palców.</p>				
--	---	--	--	--	--

		<p>Jednakże w każdym przypadku zaistnienia jakichkolwiek wątpliwości w odniesieniu do tożsamości posiadacza wizy lub autentyczności wizy w VIS należy systematycznie dokonywać sprawdzeń za pomocą numeru naklejki wizowej łącznie z weryfikacją odcisków palców.</p> <p>Odstępstwo to może być stosowane jedynie na odnośnym przejściu granicznym i tak długo, jak długo spełnione są powyższe warunki;</p> <p>ac) decyzja o sprawdzeniu w VIS zgodnie z lit. ab) jest podejmowana przez komendanta placówki straży granicznej w przejściu granicznym lub na wyższym szczeblu.</p> <p>Zainteresowane państwo członkowskie informuje inne państwa członkowskie oraz Komisję o takiej decyzji;</p> <p>ad) każde z państw członkowskich przekazuje raz w roku Parlamentowi Europejskiemu i Komisji sprawozdanie ze stosowania lit. ab), które zawiera liczbę obywateli państw trzecich sprawdzonych w VIS tylko za pomocą numeru naklejki wizowej, a także czas oczekiwania, o którym mowa w lit. ab) ppkt (i);</p> <p>ae) lit. ab) oraz ac) mają zastosowanie przez okres maksimum trzech lat, rozpoczynający się trzy lata po rozpoczęciu funkcjonowania VIS. Przed końcem drugiego roku stosowania lit. ab) oraz ac) Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ocenę ich wdrożenia. Na podstawie tej oceny Parlament Europejski lub Rada mogą zwrócić się do Komisji o zaproponowanie odpowiednich zmian do niniejszego rozporządzenia.</p>			
48.	Art. 7 ust. 3	b) szczegółowa odprawa przy wyjeździe obejmuje:	N		

	lit. b	i) weryfikację posiadania przez obywatela państwa trzeciego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy; ii) weryfikację dokumentu pod kątem śladów sfalszowania lub podrobienia; iii) weryfikację, jeżeli jest to możliwe, czy obywatel państwa trzeciego nie jest uznawany za stanowiącego zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub stosunków międzynarodowych którejkolwiek z Państw Członkowskich.				
49.	Art. 7 ust. 3 lit. c	c) obok odprawy, o której mowa w lit. b), szczegółowa odprawa przy wyjeździe może również obejmować: i) weryfikację, czy dana osoba posiada ważną wizę, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 539/2001, z wyjątkiem przypadku gdy posiada ona ważny dokument pobytowy; taka weryfikacja może obejmować sprawdzenie w VIS zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 767/2008; ii) weryfikację, czy dana osoba nie przekroczyła maksymalnego czasu dozwolonego pobytu na terytorium Państw Członkowskich; iii) sprawdzenie wpisów w SIS wobec osób i przedmiotów oraz informacji w krajowych bazach danych;	N			
	Art. 7 ust. 3 lit. d	d) w celu identyfikacji osób, które mogą nie spełniać lub przestały spełniać warunki wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich, możliwe jest sprawdzenie w VIS zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.	N			
50.	Art. 7 ust. 4	4. Taką szczegółową odprawę dokonuje się w miejscu niepublicznym, jeżeli istnieją odpowiednie pomieszczenia i jeżeli	N			

		obywatel państwa trzeciego wyrazi takie życzenie.				
51.	Art. 7 ust. 5	5. Obywatelowi państwa trzeciego poddanemu szczegółowej kontroli drugiej linii udziela się informacji o celu i procedurze takiej odprawy. Informacje te są dostępne we wszystkich językach urzędowych Unii i w języku(-ach) państwa lub państw graniczących z danym Państwem Członkowskim i wskazują, że obywatel państwa trzeciego może zażądać podania nazwiska lub numeru identyfikacyjnego funkcjonariuszy straży granicznej dokonujących szczegółowej kontroli drugiej linii, jak również nazwy przejścia granicznego i daty przekroczenia granicy.	N			
52.	Art. 7 ust. 6	6. Odprawa osoby korzystającej ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się jest dokonywana zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE.	N			
53.	Art. 7 ust. 7	7. Szczegółowe zasady dotyczące informacji, które mają być wprowadzone do rejestru, są określone w załączniku II.	N			
54.	Art. 8 ust. 1	Uproszczenie odprawy granicznej 1. Odprawa graniczna na granicach zewnętrznych może zostać uproszczona w następstwie wyjątkowych i nieprzewidzianych okoliczności. Uważa się, że takie wyjątkowe i nieprzewidziane okoliczności występują w przypadku gdy niemożliwe do przewidzenia zdarzenia prowadzą do ruchu o takim natężeniu, że powoduje ono nadmierne wydłużenie czasu oczekiwania na przejściach granicznych, a wszystkie zasoby w zakresie personelu, wyposażenia i organizacji zostały wyczerpane.	N	§ 3 ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie kontroli granicznej dokonywanej	§ 3. 1. Uproszczenie kontroli granicznej w stosunku do obywateli państw trzecich polega na ograniczeniu kontroli do: 1) sprawdzenia autentyczności i ważności dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy państwowej; 2) stwierdzenia tożsamości na podstawie przedstawionego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy państwowej; 3) sprawdzenia autentyczności i ważności wiz lub innych zezwoleń, jeżeli są wymagane; 4) sprawdzenia, czy opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	

				przez funkcjonariuszy Straży Granicznej (Dz. U Nr 238, poz. 1474 z późn. zm.)	następuje przed upływem okresu ważności wizy lub terminu pobytu. 2. Uproszczonej kontroli granicznej nie stosuje się, jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że osoba podlegająca kontroli granicznej stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub sąd i prokuratura oraz inne właściwe organy poleciły wykonanie określonych czynności w stosunku do tych osób.	
55.	Art. 8 ust. 2	2. W przypadku uproszczenia odprawy granicznej zgodnie z ust. 1 odprawa graniczna przy wjeździe ma z zasady pierwszeństwo przed odprawą graniczną przy wyjeździe. Decyzja o uproszczeniu odprawy jest podejmowana przez komendanta granicznej placówki kontrolnej. Uproszczenie takie jest tymczasowe, dostosowane do uzasadniających je okoliczności i wprowadzane stopniowo.	N			
56.	Art. 8 ust. 3	3. Nawet w przypadku uproszczenia odprawy straż graniczna stempluje dokumenty podróży obywateli państw trzecich przy wjeździe i wyjeździe zgodnie z art. 10.	N			
57.	Art. 8 ust. 4	4. Każde Państwo Członkowskie przekazuje co roku Parlamentowi Europejskiemu i Komisji sprawozdanie dotyczące stosowania przepisów niniejszego artykułu.	N			
58.	Art. 9 ust. 1	Oddzielne pasy ruchu i informacja na znakach 1. Państwa Członkowskie zapewniają odrębne pasy ruchu, w szczególności na lotniczych przejściach granicznych, w celu dokonywania odprawy osób zgodnie z art. 7. Takie pasy ruchu są wyróżnione przy pomocy znaków z oznaczeniami	N			

		<p>określonymi w załączniku III.</p> <p>Państwa Członkowskie mogą zapewnić odrębne pasy ruchu na morskich i lądowych przejściach granicznych oraz na granicach pomiędzy Państwami Członkowskimi niestosującymi art. 20 w odniesieniu do ich wspólnych granic. Znaki z oznaczeniami określonymi w załączniku III są stosowane, jeżeli Państwa Członkowskie zapewniają na tych granicach odrębne pasy ruchu.</p> <p>Państwa Członkowskie zapewniają wyraźne oznakowanie takich pasów ruchu, w tym w przypadku odstąpienia od zasad korzystania z różnych pasów ruchu przewidzianym w ust. 4, w celu zapewnienia optymalnych poziomów przepływu osób przekraczających granicę.</p>				
59.	Art. 9 ust. 2 lit. a	<p>2. a) Osoby korzystające ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się są uprawnione do korzystania z pasów ruchu oznaczonych znakiem określonym w załączniku III część A. Mogą one również korzystać z pasów ruchu oznaczonych znakiem określonym w załączniku III część B.</p>	N			
60.	Art. 9 ust. 2 lit. b	<p>b) Pozostałe osoby korzystają z pasów ruchu oznaczonych znakiem określonym w załączniku III część B.</p> <p>Oznaczenia na znakach, o których mowa w lit. a) i b), mogą zostać przedstawione w języku lub językach, które każde z Państw Członkowskich uznaje za właściwe.</p>	N			
61.	Art. 9 ust. 3	<p>3. Na morskich i lądowych przejściach granicznych Państwa Członkowskie mogą wydzielić różne pasy ruchu dla pojazdów osobowych i ciężarowych oraz autobusów za pomocą znaków określonych w załączniku III część C.</p> <p>Państwa Członkowskie mogą wprowadzić</p>	N			

		zmiany oznaczeń na tych znakach, w przypadku gdy jest to właściwe ze względu na okoliczności lokalne.				
62.	Art. 9 ust. 4	4. W przypadkach tymczasowego braku równowagi w natężeniu ruchu na poszczególnych przejściach granicznych właściwe organy mogą odstąpić od zasad korzystania z różnych pasów ruchu na czas niezbędny do zlikwidowania takiego braku równowagi.	N			
63.	Art. 9 ust. 5	5. Istniejące znaki zostaną dostosowane do postanowień ust. 1, 2 i 3 w terminie do dnia 31 maja 2009 r. W przypadkach zastępowania istniejących znaków lub umieszczania nowych znaków przez Państwa Członkowskie przed tym terminem, znaki te są zgodne z oznaczeniami określonymi w tych ustępach.	N			
64.	Art. 10 ust. 1 lit. a	Stemplowanie dokumentów podróży obywateli państw trzecich 1. Dokumenty podróży obywateli państw trzecich są systematycznie stemplowane przy wjeździe i wyjeździe. W szczególności stempel wjazdowy lub wjazdowy zamieszcza się w: a) dokumentach zawierających ważną wizę, umożliwiających obywatelom państw trzecich przekroczenie granicy;	N			
65.	Art. 10 ust. 1 lit. b	b) dokumentach umożliwiających przekraczanie granicy obywatelom państw trzecich, którym Państwo Członkowskie wydaje wizę na granicy;	N			
66.	Art. 10 ust. 1 lit. c	c) dokumentach umożliwiających przekraczanie granicy obywatelom państw trzecich niepodlegającym obowiązkowi wizowemu.	N			

67.	Art. 10 ust. 2	2. Dokumenty podróży obywateli państw trzecich, którzy są członkami rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, ale którzy nie przedstawiają karty pobytowej przewidzianej w art. 10 tej dyrektywy, są stemplowane przy wjeździe lub przy wyjeździe. Dokumenty podróży obywateli państw trzecich, którzy są członkami rodziny obywateli państw trzecich korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się, ale którzy nie przedstawiają karty pobytowej przewidzianej w art. 10 dyrektywy 2004/38/WE, są stemplowane przy wjeździe lub przy wyjeździe.	N			
68.	Art. 10 ust. 3 lit. a	3. Stempla wjazdowego lub wyjazdowego nie zamieszcza się w: a) dokumentach podróży głów państw lub dygnitarzy, których przyjazd został oficjalnie zapowiedziany z wyprzedzeniem drogą dyplomatyczną;	N			
69.	Art. 10 ust. 3 lit. b	b) licencjach pilotów lub certyfikatach członków załogi samolotu;	N			
70.	Art. 10 ust. 3 lit. c	c) dokumentach podróży marynarzy, którzy przebywają na terytorium Państwa Członkowskiego tylko wtedy, kiedy przybija tam ich statek i tylko na obszarze portu, do którego wchodzi ich statek;	N			
71.	Art. 10 ust. 3 lit. d	d) dokumentach podróży załogi i pasażerów statków wycieczkowych, którzy nie podlegają odprawie granicznej zgodnie z pkt 3.2.3 załącznika VI;	N			
72.	Art. 10 ust. 3 lit. e	e) dokumentach umożliwiających przekraczanie granicy obywatelom Andory, Monako i San Marino. W wyjątkowych przypadkach, na życzenie	T	§ 4 ROZPORZĄD ZENIE MINISTRA	§ 4. 1. Karta potwierdzająca wjazd lub wyjazd, o której mowa w art. 10 ust. 3 kodeksu granicznego Schengen, powinna zawierać: nazwę placówki Straży	

		obywatela państwa trzeciego, można odstąpić od zamieszczenia w dokumencie stempla wjazdowego lub wyjazdowego, jeżeli zamieszczenie takiego stempla może spowodować poważne trudności dla tej osoby. W takim przypadku, wjazd lub wyjazd potwierdza się na oddzielnej karcie, odnotowując imię i nazwisko oraz numer paszportu osoby. Kartę taką otrzymuje obywatel państwa trzeciego.		SPRAW WEWNĘTRZ NYCH I ADMINISTR ACJI z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie kontroli granicznej dokonywanej przez funkcjonariusz y Straży Granicznej (Dz. U Nr 238, poz. 1474 z późn. zm.)	Granicznej, imię i nazwisko obywatela państwa trzeciego, datę urodzenia, obywatelstwo, numer i rodzaj dokumentu podróży oraz w stosownych przypadkach numer wizy, którą należy potwierdzić stemplem kontroli granicznej. 2. Wydanie karty, o której mowa w ust. 1, powinno być każdorazowo odnotowane w dokumentacji służbowej.	
73.	Art. 10 ust. 4	4. Praktyczne ustalenia dotyczące stemplowania określa załącznik IV.	N			
74.	Art. 10 ust. 5	5. W miarę możliwości obywatele państw trzecich są informowani o obowiązku stemplowania ich dokumentu podróży przez straż graniczną przy wjeździe i wyjeździe, nawet jeżeli zastosowano uproszczenie odprawy zgodnie z art. 8.	N			
75.	Art. 10 ust. 6	6. Do końca 2008 r. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania przepisów dotyczących stemplowania dokumentów podróży.	N			
76.	Art. 11 ust. 1	Domniemanie dotyczące spełniania warunków dotyczących czasu trwania pobytu 1. Jeżeli w dokumencie podróży obywatela państwa trzeciego nie zamieszczono stempla wjazdu, właściwe organy krajowe mogą domniemywać, że posiadacz nie spełnia lub	N			

		przesłał spełniać obowiązujące w danym Państwie Członkowskim warunki dotyczące czasu trwania pobytu.				
77.	Art. 11 ust. 2 lit. a	<p>2. Domniemanie, o którym mowa w ust. 1, może zostać obalone w przypadku przedstawienia przez obywatela państwa trzeciego, za pomocą wszelkich środków, wiarygodnych dowodów, takich jak bilety podróżne lub dowody jego obecności poza terytorium Państw Członkowskich, że spełnia on warunki dotyczące czasu trwania pobytu krótkoterminowego.</p> <p>W takim przypadku:</p> <p>a) jeżeli obywatel państwa trzeciego znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego stosującego w całości dorobek Schengen, właściwe organy, zgodnie z przepisami krajowymi i praktyką krajową, poświadczają w jego dokumencie podróży datę i miejsce przekroczenia przez niego granicy zewnętrznej jednego z Państw Członkowskich stosujących w całości dorobek Schengen;</p>	T	<p>§4a ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie kontroli granicznej dokonywanej przez funkcjonariuszy Straży Ganicznej (Dz. U Nr 238, poz. 1474 z późn. zm.)</p>	<p>§ 4a. 1. Poświadczenie przez funkcjonariusza daty i miejsca przekroczenia granicy zewnętrznej jednego z Państw Członkowskich stosujących w całości dorobek Schengen, w przypadku określonym w art. 11 ust. 2 kodeksu granicznego Schengen, polega na odcisnięciu w dokumencie podróży pieczęci zawierającej w szczególności następujące elementy:</p> <p>1) datę i miejsce przekroczenia przez obywatela państwa trzeciego granicy zewnętrznej jednego z Państw Członkowskich stosujących w całości dorobek Schengen;</p> <p>2) datę i miejsce dokonania poświadczenia;</p> <p>3) podpis funkcjonariusza dokonującego poświadczenia.</p> <p>2. Zamieszczenie poświadczenia oraz wydanie formularza określonego w załączniku VIII kodeksu granicznego Schengen odnotowuje się każdorazowo w dokumentacji służbowej.</p>	
78.	Art. 11 ust. 2 lit. b	<p>b) jeżeli obywatel państwa trzeciego znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego, wobec którego nie podjęto decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r., właściwe organy, zgodnie z przepisami krajowymi i praktyką krajową, poświadczają w jego dokumencie podróży datę i miejsce przekroczenia przez niego granicy zewnętrznej takiego Państwa Członkowskiego.</p> <p>Oprócz poświadczenia, o którym mowa w lit. a) i b), obywatel państwa trzeciego może</p>	T		Jak wyżej	

		otrzymać formularz, którego wzór jest określony w załączniku VIII. Państwa Członkowskie przekazują sobie wzajemnie oraz Komisji i Sekretariatowi Generalnemu Rady informacje na temat krajowych praktyk dotyczących poświadczenia, o którym mowa w niniejszym artykule.				
79.	Art. 11 ust. 3	3. Jeżeli domniemanie, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie obalone, obywatel państwa trzeciego może zostać wydalony przez właściwe organy z terytorium danych Państw Członkowskich.	N			
80.	Art. 12 ust. 1	Ochrona granicy 1. Głównym celem ochrony granicy jest zapobieganie niedozwolonemu przekraczaniu granicy, zwalczanie przestępczości transgranicznej oraz podejmowanie środków w stosunku do osób, które przekroczyły granicę nielegalnie.	N			
81.	Art. 12 ust. 2	2. W celu ochrony granicy straż graniczna wykorzystuje posterunki stacjonarne i mobilne. Ochrona ta jest prowadzona w taki sposób, aby zapobiec unikaniu przez osoby odprawy na przejściach granicznych oraz aby zniechęcić je do jej unikania.	N			
82.	Art. 12 ust. 3	3. Ochronę pomiędzy przejściami granicznymi prowadzi straż graniczna, której liczebność i metody działania są dostosowywane do istniejących lub przewidywanych czynników ryzyka i zagrożeń. Wiąże się to z częstymi i nagłymi zmianami okresów ochrony, tak aby niedozwolone przekraczanie granicy wiązało się zawsze z ryzykiem wykrycia.	N			

83.	Art. 12 ust. 4	4. Ochronę prowadzą posterunki stacjonarne lub mobilne, wykonujące swoje zadania poprzez patrolowanie lub stacjonowanie w miejscach znanych lub postrzeganych jako zagrożone, a celem takiej ochrony jest zatrzymywanie osób nielegalnie przekraczających granicę. Ochrona może również być prowadzona za pomocą środków technicznych, w tym środków elektronicznych.	N			
84.	Art. 12 ust. 5	5. Można przyjąć dodatkowe środki dotyczące ochrony. Środki te mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 2.	N			
85.	Art. 13 ust. 1	Odmowa wjazdu 1. Obywatelowi państwa trzeciego, który nie spełnia wszystkich warunków wjazdu ustanowionych w art. 5 ust. 1 i który nie należy do żadnej z kategorii osób, o których mowa w art. 5 ust. 4, odmawia się wjazdu na terytorium Państw Członkowskich. Pozostaje to bez uszczerbku dla stosowania szczególnych przepisów dotyczących prawa do azylu i ochrony międzynarodowej lub wydawania długoterminowych wiz pobytowych.	T	Art. 28	Art. 28. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdy: 1) nie posiada ważnych dokumentów, o których mowa w art. 23 lub 2) nie posiada dokumentu, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 lit. a albo art. 25 ust. 2, lub 3) wykorzystał dopuszczalny okres pobytu na terytorium państw obszaru Schengen wynoszący 90 dni w okresie 180 dni liczonych od dnia pierwszego wjazdu, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej, lub 4) nie przedstawił dokumentów wystarczających do potwierdzenia celu i warunków planowanego pobytu, lub 5) nie posiada wystarczających środków finansowych w wysokości uzależnionej od czasu trwania i celu	

					<p>planowanego pobytu lub środków finansowych na podróż powrotną do państwa pochodzenia lub zamieszkania lub na tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, albo dokumentu potwierdzającego możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem, lub</p> <p>6) posiada podrobiony lub przerobiony dokument podróży, wizę lub inny dokument uprawniający go do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na tym terytorium, lub</p> <p>7) jego wjazd następuje w okresie obowiązywania wpisu do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub</p> <p>8) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub</p> <p>9) jego wjazd terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub pobyt na tym terytorium może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, lub</p> <p>10) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunki międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca, który:</p> <p>1) posiada wizę Schengen, o której</p>
--	--	--	--	--	---

					<p>mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23 lub</p> <p>2) podczas kontroli granicznej złożył wnioski o nadanie statusu uchodźcy, lub</p> <p>3) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 182 ust. 1.</p> <p>3. Przepisów ust. 1 pkt 2-6 i pkt 8-10 nie stosuje się do cudzoziemca, który przejeżdża przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tranzytem w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 4 lit. a rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „kodeksem granicznym Schengen”.</p> <p>4. Przepisów ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do cudzoziemca, który wjeżdża na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres nieprzekraczający 3 miesięcy.</p> <p>5. Przepisów ust. 1 pkt 3-5 nie stosuje się do cudzoziemców będących członkami załóg statków morskich przyplwających do polskiego portu morskiego, przekraczających granicę w celu zejścia na ląd i pobytu w granicach miasta portowego w trakcie pobytu statku w porcie.</p> <p>6. Wyłączonej podstawy do odmowy wjazdu cudzoziemcowi nie mogą stanowić okoliczności, o których mowa w ust. 1:</p> <p>1) pkt 3 – w przypadku cudzoziemca, który posiada wizę krajową lub wizę Schengen upoważniającą tylko do wjazdu na terytorium</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na tym terytorium;</p> <p>2) pkt 8 – w przypadku cudzoziemca, który posiada wizę krajową, kartę pobytu lub wizę Schengen upoważniającą tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na tym terytorium.</p>	
86.	Art. 13 ust. 2	<p>2. Odmowa wjazdu może nastąpić wyłącznie w drodze uzasadnionej decyzji podającej dokładne przyczyny odmowy. Decyzja jest podejmowana przez organ do tego upoważniony na mocy prawa krajowego. Decyzja ta wywiera skutek natychmiastowy.</p> <p>Uzasadniona decyzja podająca dokładne przyczyny odmowy wydawana jest w formie standardowego formularza, określonego w załączniku V część B, wypełnionego przez organ upoważniony na mocy prawa krajowego do odmowy wjazdu. Wypełniony standardowy formularz jest wręczany danemu obywatelowi państwa trzeciego, który potwierdza otrzymanie decyzji o odmowie wjazdu przy użyciu tego formularza.</p>	T	Art 33 ust. 1-4	<p>Art. 33. 1. Decyzję o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje cudzoziemcowi komendant placówki Straży Granicznej.</p> <p>2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej.</p> <p>3. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>4. Komendant placówki Straży Granicznej odnotowuje wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, w dokumencie podróży cudzoziemca.</p>	
87.	Art. 13 ust. 3	<p>3. Osobom, którym odmówiono wjazdu, przysługuje prawo odwołania od decyzji. Postępowanie odwoławcze jest prowadzone zgodnie z prawem krajowym. Obywatelowi państwa trzeciego udostępnia się również pisemną informację dotyczącą punktów kontaktowych dysponujących informacjami na temat przedstawicieli uprawnionych do działania w imieniu obywatela państwa trzeciego zgodnie z prawem krajowym. Złożenie takiego odwołania nie ma skutku zawieszającego w stosunku do decyzji o</p>	T	Art. 33 ust. 2	<p>Art. 33. 1. Decyzję o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje cudzoziemcowi komendant placówki Straży Granicznej.</p> <p>2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej.</p>	

		odmowie wjazdu. Bez uszczerbku dla odszkodowania przyznanego zgodnie z prawem krajowym, obywatel państwa trzeciego jest uprawniony do uzyskania korekty przez Państwo Członkowskie, które odmówiło wjazdu, anulowanego stempla wjazdu i innych anulowanych lub dodanych wpisów, które zostały wprowadzone, jeżeli w wyniku postępowania odwoławczego stwierdzono, że decyzja o odmowie wjazdu była nieuzasadniona.				
88.	Art. 13 ust. 4	4. Straż graniczna zapewnia, aby obywatel państwa trzeciego, któremu odmówiono wjazdu, nie wjechał na terytorium tego Państwa Członkowskiego.	N			
89.	Art. 13 ust. 5	5. Państwa Członkowskie prowadzą statystyki dotyczące liczby osób, którym odmówiono wjazdu, przyczyn odmowy, obywatelstwa tych osób oraz rodzaju granicy (lądowa, powietrzna lub morska), na której odmówiono im wjazdu. Państwa Członkowskie co roku przekazują te statystyki Komisji. Komisja publikuje co dwa lata zestawienie statystyk dostarczonych przez Państwa Członkowskie.	N			
90.	Art. 13 ust. 6	6. Szczegółowe zasady dotyczące odmowy wjazdu wymienione są w załączniku V część A.	N			
91.	Art. 14	Personel i zasoby do celów kontroli granicznej Państwa Członkowskie rozmieszczają odpowiedni personel i zasoby w ilości dostatecznej dla przeprowadzania kontroli granicznej na granicach zewnętrznych, zgodnie z art. 6–13, w sposób zapewniający skuteczny, wysoki i jednolity poziom kontroli na ich granicach zewnętrznych.	N			

92.	Art. 15 ust. 1	<p>Przeprowadzanie kontroli</p> <p>1. Kontrolę graniczną przewidzianą w art. 6–13 przeprowadza straż graniczna zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia i z prawem krajowym.</p> <p>W trakcie przeprowadzania tej kontroli granicznej uprawnienia do wszczęcia postępowania karnego nadane straży granicznej prawem krajowym i niewchodzące w zakres niniejszego rozporządzenia pozostają nienaruszone.</p> <p>Państwa Członkowskie zapewniają, że straż graniczną stanowią wyspecjalizowani i odpowiednio przeszkoleni profesjonaliści. Państwa Członkowskie zachęcają straż graniczną do nauki języków, w szczególności języków niezbędnych do wykonywania jej zadań.</p>	T	<p>Art. 11 ust. 7</p> <p>USTAWA z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej</p> <p>tekst jednolity: Dz. U. 2011 r. Nr 116 poz. 675z późn. zm.)</p>	<p>Art.11 1...5a)</p> <p>7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb dokonywania kontroli oraz wykonywania innych czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, uwzględniając formy kontroli granicznej, sposoby jej przeprowadzania i poświadczania w dokumentach uprawniających do przekraczania granicy państwowej, a także symbole i dane występujące w stemplach kontrolerskich dostosowane do obowiązujących w tym zakresie przepisów Unii Europejskiej oraz warunki użycia środków technicznych i psów służbowych podczas tej kontroli, przypadki, w których może być dokonana kontrola osobista, i sposób jej przeprowadzania, a także sposób i warunki przeglądania zawartości bagaży oraz sprawdzania ładunków, w tym przy użyciu środków technicznych i psów służbowych.</p>	
93.	Art. 15 ust. 2	2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji wykaz służb krajowych właściwych w zakresie kontroli granicznej na mocy ich prawa krajowego zgodnie z art. 34.	N			
94.	Art. 15 ust. 3	3. W celu skutecznego kontrolowania granic każde Państwo Członkowskie zapewnia ścisłą i stałą współpracę pomiędzy swoimi służbami krajowymi właściwymi w zakresie kontroli granicznej.	N			
95.	Art. 16 ust. 1	<p>Współpraca pomiędzy Państwami Członkowskimi</p> <p>1. Państwa Członkowskie udzielają sobie wzajemnego wsparcia i utrzymują ścisłą i stałą współpracę w celu skutecznej realizacji kontroli granicznej zgodnie z art. 6–15. Wymieniają one między sobą wszystkie istotne informacje.</p>	N			

96.	Art. 16 ust. 2	2. Współpracę operacyjną pomiędzy Państwami Członkowskimi w zakresie zarządzania granicami zewnętrznymi koordynuje Europejska Agencja ds. Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej (zwana dalej „Agencją”) ustanowiona rozporządzeniem (WE) nr 2007/2004.	N			
97.	Art. 16 ust. 3	3. Bez uszczerbku dla uprawnień Agencji, Państwa Członkowskie mogą kontynuować współpracę operacyjną z innymi Państwami Członkowskimi lub państwami trzecimi na granicach zewnętrznych, w tym wymianę oficerów łącznikowych, jeżeli współpraca taka stanowi uzupełnienie działania Agencji. Państwa Członkowskie powstrzymują się od wszelkich działań, które mogłyby zagrozić funkcjonowaniu Agencji lub osiągnięciu jej celów. Państwa Członkowskie informują Agencję o współpracy operacyjnej, o której mowa w akapicie pierwszym.	N			
98.	Art. 16 ust. 4	4. Państwa Członkowskie zapewniają szkolenia w zakresie zasad kontroli granicznej, jak również praw podstawowych. W tym względzie należy wziąć pod uwagę wspólne normy w zakresie szkoleń, ustanowione i rozwinięte przez Agencję.	N			
99.	Art. 17 ust. 1	Wspólna kontrola 1. Państwa Członkowskie, które nie stosują art. 20 do ich wspólnych granic lądowych, mogą do daty rozpoczęcia stosowania tego artykułu wspólnie kontrolować te wspólne granice, w którym to przypadku można zatrzymać osobę do celów dokonywania odpraw wjazdowych i wyjazdowych tylko jeden raz, bez uszczerbku dla indywidualnej	N			

		odpowiedzialności Państw Członkowskich wynikającej z art. 6–13. W tym celu Państwa Członkowskie mogą zawierać między sobą umowy dwustronne.				
100.	Art. 17 ust. 2	2. Państwa Członkowskie informują Komisję o wszelkich ustaleniach podjętych zgodnie z ust. 1.	N			
101.	Art. 18	Szczegółowe zasady dla różnych rodzajów granic oraz różnych środków transportu wykorzystywanych do przekraczania granic zewnętrznych Szczegółowe zasady zawarte w załączniku VI stosuje się do odprawy dokonywanej na różnych rodzajach granic i w różnych środkach transportu wykorzystywanych do przekraczania przejść granicznych. Te szczegółowe zasady mogą zawierać odstępstwa od art. 5 oraz art. 7–13.	N			
102.	Art. 19 ust. 1 lit. a	Szczegółowe zasady odprawy określonych kategorii osób 1. Szczegółowe zasady zawarte w załączniku VII stosuje się do odprawy następujących kategorii osób: a) głów państwa i członków ich delegacji;	N			
103.	Art. 19 ust. 1 lit. b	b) pilotów samolotów i innych członków załogi;	N			
104.	Art. 19 ust. 1 lit. c	c) marynarzy;	N			
105.	Art. 19 ust. 1 lit. d	d) posiadaczy paszportów dyplomatycznych, urzędowych lub służbowych oraz członków organizacji międzynarodowych;	N			
106.	Art. 19 ust. 1 lit. e	e) pracowników transgranicznych;	N			

107.	Art. 19 ust. 1 lit. f	f) małoletnich. Te szczególne zasady mogą zawierać odstępstwa od art. 5 oraz art. 7–13.	N			
108.	Art. 19 ust. 2	2. Państwa Członkowskie informują Komisję o wzorach kart wydawanych przez ich ministerstwa spraw zagranicznych akredytowanym członkom misji dyplomatycznych i przedstawicielstw konsularnych oraz członkom ich rodzin zgodnie z art. 34.	N			
109.	Art. 20	Przekraczanie granic wewnętrznych Granice wewnętrzne mogą być przekraczane w każdym miejscu bez dokonywania odprawy granicznej osób niezależnie od ich obywatelstwa.	N			
110.	Art. 21 ust. 1 lit. a	Odprawa na terytorium Zniesienie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych nie wpływa na: a) wykonywanie uprawnień policyjnych przez właściwe organy Państw Członkowskich na mocy prawa krajowego, o ile wykonywanie tych uprawnień nie ma skutku równoważnego z odprawą graniczną; ma to zastosowanie również do obszarów przygranicznych. W rozumieniu zdania pierwszego wykonywanie uprawnień policyjnych nie może być w szczególności uznawane za równoważne dokonywaniu odprawy granicznej, jeżeli środki policyjne: i) nie mają na celu kontroli granicznej; ii) są oparte na informacjach i doświadczeniu policyjnym o charakterze ogólnym, dotyczących potencjalnych zagrożeń dla bezpieczeństwa publicznego i mają na celu w szczególności walkę z przestępczością transgraniczną; iii) są opracowywane i stosowane w sposób zdecydowanie odróżniający je od rutynowej	N			

		odprawy osób na granicach zewnętrznych; iv) są przeprowadzane na podstawie kontroli wrywkowej;				
111.	Art. 21 ust. 1 lit. b	b) kontrolę bezpieczeństwa osób przeprowadzaną w portach i na lotniskach przez właściwe organy na mocy prawa każdego Państwa Członkowskiego przez funkcjonariuszy portu lub lotniska lub przewoźników, pod warunkiem że kontrola tego typu przeprowadzana jest również w stosunku do osób podróżujących po terytorium danego Państwa Członkowskiego;	N			
112.	Art. 21 ust. 1 lit. c	c) możliwość ustanowienia przez Państwo Członkowskie przepisów o obowiązku posiadania lub posiadania przy sobie papierów i dokumentów;	N			
113.	Art. 21 ust. 1 lit. d	d) obowiązek zgłaszania przez obywateli państw trzecich swojej obecności na terytorium któregośkolwiek Państwa Członkowskiego zgodnie z postanowieniami art. 22 Konwencji z Schengen.	N			
114.	Art. 22	Usuwanie przeszkód w ruchu na drogowych przejściach granicznych na granicach wewnętrznych Państwa Członkowskie usuwają wszelkie przeszkody dla płynności ruchu przez drogowe przejścia graniczne na granicach wewnętrznych, w szczególności ograniczenia prędkości, które nie są oparte wyłącznie na względach bezpieczeństwa drogowego. Jednocześnie Państwa Członkowskie są przygotowane do zapewnienia obiektów i urządzeń potrzebnych do dokonywania odprawy na wypadek przywrócenia kontroli na granicach wewnętrznych.	N			

115.	Art. 23 ust. 1	<p>Tymczasowe przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych</p> <p>1. W przypadku poważnego zagrożenia porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego Państwo Członkowskie może wyjątkowo przywrócić kontrolę graniczną na swoich granicach wewnętrznych na czas ograniczony nie dłuższy niż 30 dni lub na przewidywany okres trwania poważnego zagrożenia, jeżeli przekracza on 30 dni, zgodnie z procedurą określoną w art. 24 lub, w nagłych przypadkach, zgodnie z procedurą określoną w art. 25. Zakres i czas trwania tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych nie przekraczają tego, co jest ściśle niezbędne dla reakcji na poważne zagrożenie.</p>	T	<p>Art. 17a -17ac</p> <p>USTAWA z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej.</p>	<p>Art. 17a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, przywraca tymczasowo, przedłuża lub znosi kontrolę graniczną osób przekraczających granicę państwową stanowiącą granicę wewnętrzną w rozumieniu kodeksu granicznego Schengen, określając:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odcinki granicy państwowej, na której kontrola graniczna osób zostaje przywrócona tymczasowo, przedłużona lub zniesiona; 2) przejścia graniczne, rodzaj ruchu dozwolonego przez te przejścia i czas ich otwarcia oraz zasięg terytorialny przejść granicznych; 3) okres, na który kontrola graniczna osób zostaje przywrócona tymczasowo lub przedłużona. <p>Rozporządzenie powinno uwzględniać dostosowanie zakresu kontroli do przyczyn uzasadniających jej wprowadzenie oraz możliwość stosowania kontroli na niektórych odcinkach drogowych lub kolejowych przecinających granicę państwową, a także w niektórych portach i przystaniach oraz portach lotniczych i lotniskach.</p> <p>Art. 17aa. 1. W celu przygotowania i utrzymania warunków do tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na drogach, liniach kolejowych, lotniskach, w portach, obiektach portowych lub na przystaniach, na których w przypadku tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej możliwe będzie utworzenie drogowych, kolejowych, lotniczych, rzecznych i morskich przejść granicznych w celu realizowania kontroli granicznej.</p>	
------	---------------------------	--	----------	--	--	--

					<p>Komendant Główny Straży Granicznej prowadzi wykaz przejść granicznych planowanych do tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej.</p> <p>2. Komendant Główny Straży Granicznej powiadamia zarządcę drogi, zarządzającego infrastrukturą kolejową, lotniskiem, portem, obiektem portowym lub przystanią o ujęciu w wykazie przejść granicznych planowanych do tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej zarządzanej przez nich drogi, linii kolejowej, lotniska, portu, obiektu portowego lub przystani.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wykazu przejść granicznych planowanych do tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej, uwzględniając potrzebę zamieszczenia w wykazie informacji istotnych dla zarządcy drogi, zarządzającego infrastrukturą kolejową, lotniskiem, portem, obiektem portowym lub przystanią, przy planowaniu rozwiązań organizacyjnych umożliwiających taką kontrolę.</p> <p>Art. 17ab. 1. Zarządca drogi publicznej ujętej w wykazie przejść granicznych do tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej zobowiązany jest do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przygotowania projektów zmiany organizacji ruchu oraz przygotowania odpowiedniego oznakowania drogi zapewniającego bezpieczeństwo ruchu drogowego; 2) uwzględnienia przy budowie lub przebudowie drogi przecinającej granicę państwową warunków umożliwiających 	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>przewodzenie kontroli granicznej w przypadku tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej;</p> <p>3) wprowadzenia na przejściach granicznych, z dniem tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej, organizacji ruchu zgodnej z projektami, o których mowa w pkt 1, zatwierdzonymi przez właściwy organ zarządzający ruchem na drodze, na wniosek właściwego komendanta oddziału Straży Granicznej.</p> <p>2. Skierowanie wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, powinno nastąpić nie później niż z chwilą tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej.</p> <p>Art. 17ac. 1. Zarządzający infrastrukturą kolejową, lotniskiem, portem, obiektem portowym lub przystanią oraz przewoźnicy kolejowi, w przypadku tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej, udzielają Straży Granicznej pomocy w zakresie organizacji kontroli granicznej niezbędnej do sprawnego jej przeprowadzania oraz są zobowiązani do uzgodnienia z właściwym komendantem placówki Straży Granicznej miejsca przeprowadzania kontroli granicznej osób przekraczających granicę wewnętrzną w rozumieniu kodeksu granicznego Schengen. Straż Graniczna powinna uwzględniać inne zadania własne właściwych zarządców infrastruktury.</p> <p>2. Do finansowania zadań, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 17 ust. 2a.</p> <p>Art. 17b.</p>	
116.	Art. 23 ust. 2	2. Jeżeli poważne zagrożenie porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego trwa dłużej niż określono w	T		Jak wyżej	

		ust. 1, Państwo Członkowskie może przedłużyć kontrolę graniczną z powodów, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wszelkie nowe okoliczności, przez odnawialne okresy do 30 dni, zgodnie z procedurą określoną w art. 26.				
117.	Art. 24 ust. 1 lit. a	Procedura w przypadku przewidywalnych wydarzeń 1. Jeżeli Państwo Członkowskie planuje przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych na mocy art. 23 ust. 1, powiadamia ono o tym, tak szybko jak to możliwe, odpowiednio pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję i dostarcza następujących informacji, gdy tylko staną się one dostępne: a) powody proponowanego przywrócenia, z wyszczególnieniem zdarzeń stanowiących poważne zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego;	N			
118.	Art. 24 ust. 1 lit. b	b) zakres proponowanego przywrócenia, z określeniem miejsc, w których ma zostać przywrócona kontrola graniczna;	N			
119.	Art. 24 ust. 1 lit. c	c) nazwy dozwolonych przejść granicznych;	N			
120.	Art. 24 ust. 1 lit. d	d) datę i czas trwania proponowanego przywrócenia;	N			
121.	Art. 24 ust. 1 lit. e	e) w stosownych przypadkach środki, jakie mają zostać podjęte przez inne Państwa Członkowskie.	N			
122.	Art. 24 ust. 2	2. Po otrzymaniu powiadomienia od zainteresowanego Państwa Członkowskiego oraz z uwzględnieniem konsultacji przewidzianych w ust. 3, Komisja może wydać opinię bez uszczerbku dla art. 64 ust. 1 Traktatu.	N			

123.	Art. 24 ust. 3	3. Informacje, o których mowa w ust. 1, a także opinia, którą Komisja może wydać zgodnie z ust. 2, stanowią przedmiot konsultacji pomiędzy Państwem Członkowskim planującym przywrócić kontrolę graniczną, innymi Państwami Członkowskimi i Komisją, w celu zorganizowania, w stosownych przypadkach, wzajemnej współpracy pomiędzy Państwami Członkowskimi oraz zbadania proporcjonalności środków w stosunku do zdarzeń stanowiących podstawę dla przywrócenia kontroli granicznej, a także zagrożeń dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego.	N			
124.	Art. 24 ust. 4	4. Konsultacje, o których mowa w ust. 3, odbywają się co najmniej piętnaście dni przed datą planowanego przywrócenia kontroli granicznej.	N			
125.	Art. 25 ust. 1	Procedura w przypadkach wymagających niezwłocznego działania 1. W przypadku gdy względy porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego w Państwie Członkowskim wymagają podjęcia niezwłocznego działania, dane Państwo Członkowskie może wyjątkowo i w trybie natychmiastowym przywrócić kontrolę graniczną na granicach wewnętrznych.	T	USTAWA z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej	Art. 17a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, przywraca tymczasowo, przedłuża lub znosi kontrolę graniczną osób przekraczających granicę państwową stanowiącą granicę wewnętrzną w rozumieniu kodeksu granicznego Schengen, określając: 1) odcinki granicy państwowej, na której kontrola graniczna osób zostaje przywrócona tymczasowo, przedłużona lub zniesiona; 2) przejścia graniczne, rodzaj ruchu dozwolonego przez te przejścia i czas ich otwarcia oraz zasięg terytorialny przejść granicznych; 3) okres, na który kontrola graniczna osób zostaje przywrócona tymczasowo lub przedłużona.	

					<p>Rozporządzenie powinno uwzględniać dostosowanie zakresu kontroli do przyczyn uzasadniających jej wprowadzenie oraz możliwość stosowania kontroli na niektórych odcinkach drogowych lub kolejowych przecinających granicę państwową, a także w niektórych portach i przystaniach oraz portach lotniczych i lotniskach.</p> <p>Art. 17aa. 1. W celu przygotowania i utrzymania warunków do tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na drogach, liniach kolejowych, lotniskach, w portach, obiektach portowych lub na przystaniach, na których w przypadku tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej możliwe będzie utworzenie drogowych, kolejowych, lotniczych, rzecznych i morskich przejść granicznych w celu realizowania kontroli granicznej. Komendant Główny Straży Granicznej prowadzi wykaz przejść granicznych planowanych do tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej.</p> <p>2. Komendant Główny Straży Granicznej powiadamia zarządcę drogi, zarządzającego infrastrukturą kolejową, lotniskiem, portem, obiektem portowym lub przystanią o ujęciu w wykazie przejść granicznych planowanych do tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej zarządzanej przez nich drogi, linii kolejowej, lotniska, portu, obiektu portowego lub przystani.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wykazu przejść granicznych planowanych do tymczasowego przywrócenia kontroli</p>
--	--	--	--	--	---

					<p>granicznej, uwzględniając potrzebę zamieszczenia w wykazie informacji istotnych dla zarządcy drogi, zarządzającego infrastrukturą kolejową, lotniskiem, portem, obiektem portowym lub przystanią, przy planowaniu rozwiązań organizacyjnych umożliwiających taką kontrolę.</p> <p>Art. 17ab. 1. Zarządca drogi publicznej ujętej w wykazie przejść granicznych do tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej zobowiązany jest do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przygotowania projektów zmiany organizacji ruchu oraz przygotowania odpowiedniego oznakowania drogi zapewniającego bezpieczeństwo ruchu drogowego; 2) uwzględnienia przy budowie lub przebudowie drogi przecinającej granicę państwową warunków umożliwiających prowadzenie kontroli granicznej w przypadku tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej; 3) wprowadzenia na przejściach granicznych, z dniem tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej, organizacji ruchu zgodnej z projektami, o których mowa w pkt 1, zatwierdzonymi przez właściwy organ zarządzający ruchem na drodze, na wniosek właściwego komendanta oddziału Straży Granicznej. <p>2. Skierowanie wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, powinno nastąpić nie później niż z chwilą tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej.</p> <p>Art. 17ac. 1. Zarządzający infrastrukturą kolejową, lotniskiem, portem, obiektem portowym lub przystanią oraz przewoźnicy kolejowi, w przypadku</p>
--	--	--	--	--	---

					tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej, udzielają Straży Granicznej pomocy w zakresie organizacji kontroli granicznej niezbędnej do sprawnego jej przeprowadzania oraz są zobowiązani do uzgodnienia z właściwym komendantem placówki Straży Granicznej miejsca przeprowadzania kontroli granicznej osób przekraczających granicę wewnętrzną w rozumieniu kodeksu granicznego Schengen. Straż Graniczna powinna uwzględniać inne zadania własne właściwych zarządców infrastruktury. 2. Do finansowania zadań, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 17 ust. 2a. Art. 17b.	
126.	Art. 25 ust. 2	2. Państwo Członkowskie przywracające kontrolę graniczną na granicach wewnętrznych niezwłocznie powiadamia o tym odpowiednio pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję oraz dostarcza informacji, o których mowa w art. 24 ust. 1, oraz powody uzasadniające zastosowanie tej procedury.	N			
127.	Art. 26 ust. 1	Procedura przedłużania kontroli granicznej na granicach wewnętrznych 1. Państwa Członkowskie mogą przedłużać kontrolę graniczną na granicach wewnętrznych wyłącznie na mocy przepisów art. 23 ust. 2, po uprzednim poinformowaniu innych Państw Członkowskich oraz Komisji.	N			
128.	Art. 26 ust. 2	2. Państwo Członkowskie planujące przedłużyć kontrolę graniczną dostarcza pozostałym Państwom Członkowskim oraz Komisji wszystkich odpowiednich informacji na temat powodów przedłużenia	N			

		kontroli granicznej na granicach wewnętrznych. Przepisy art. 24 ust. 2 stosuje się.				
129.	Art. 27	Informowanie Parlamentu Europejskiego Zainteresowane Państwo Członkowskie lub, w stosownych przypadkach, Rada informują Parlament Europejski, tak szybko jak to możliwe, o środkach podjętych na mocy art. 24–26. Począwszy od trzeciego kolejnego przedłużenia, zgodnie z art. 26, zainteresowane Państwo Członkowskie przedstawia Parlamentowi Europejskiemu na wniosek sprawozdanie w sprawie konieczności kontroli granicznej na granicach wewnętrznych.	N			
130.	Art. 28	Przepisy mające zastosowanie w przypadku przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych W przypadku przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych stosuje się odpowiednio właściwe przepisy tytułu II.	N			
131.	Art. 29	Sprawozdanie z przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych Państwo Członkowskie, które przywróciło kontrolę graniczną na granicach wewnętrznych na mocy art. 23, potwierdza datę zniesienia takiej kontroli oraz, jednocześnie lub krótko po tym, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie z przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych, opisując w szczególności dokonywanie odprawy i skuteczność przywrócenia kontroli granicznej.	N			
132.	Art. 30	Informowanie opinii publicznej Decyzja o przywróceniu kontroli granicznej na granicach wewnętrznych podejmowana jest z zachowaniem przejrzystości i	T	USTAWA z dnia 12 października 1990 r.	Art. 17a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, przywraca tymczasowo, przedłuża lub znosi kontrolę graniczną osób	

		podawana w pełni do wiadomości opinii publicznej, o ile nie istnieją nadrzędne powody związane z bezpieczeństwem, przemawiające za odstąpieniem od tej zasady.		o ochronie granicy państwowej	przekraczających granicę państwową stanowiącą granicę wewnętrzną w rozumieniu kodeksu granicznego Schengen, określając: 1) odcinki granicy państwowej, na której kontrola graniczna osób zostaje przywrócona tymczasowo, przedłużona lub zniesiona; 2) przejścia graniczne, rodzaj ruchu dozwolonego przez te przejścia i czas ich otwarcia oraz zasięg terytorialny przejść granicznych; 3) okres, na który kontrola graniczna osób zostaje przywrócona tymczasowo lub przedłużona. Rozporządzenie powinno uwzględniać dostosowanie zakresu kontroli do przyczyn uzasadniających jej wprowadzenie oraz możliwość stosowania kontroli na niektórych odcinkach drogowych lub kolejowych przecinających granicę państwową, a także w niektórych portach i przystaniach oraz portach lotniczych i lotniskach.	
133.	Art. 31	Poufność Na wniosek zainteresowanego Państwa Członkowskiego pozostałe Państwa Członkowskie, Parlament Europejski i Komisja przestrzegają poufności informacji dostarczonych w związku z przywróceniem i przedłużeniem kontroli granicznej oraz sprawozdaniem sporządzonym na mocy art. 29.	N			
134.	Art. 32	Zmiany w załącznikach Zmian w załącznikach III, IV i VIII dokonuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 33 ust. 2.	N			

135.	Art. 33 ust. 1	Komitet 1. Komisja jest wspomagana przez komitet, zwany dalej „komitetem”.	N			
136.	Art. 33 ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust.1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.	N			
137.	Art. 33 ust. 3	3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny	N			
139.	Art. 34 ust. 1 lit. a	Zgłoszenia 1. Państwa Członkowskie zgłaszają Komisji: a) wykaz dokumentów pobytowych;	N			
140.	Art. 34 ust. 1 lit. b	b) wykaz ich przejść granicznych	N			
141.	Art. 34 ust. 1 lit. c	c) kwoty referencyjne wymagane do przekroczenia ich granic zewnętrznych, ustalone co roku przez organy krajowe;	N			
142.	Art. 34 ust. 1 lit. d	d) wykaz służb krajowych odpowiedzialnych za kontrolę graniczną;	N			
143.	Art. 34 ust. 1 lit. e	e) wzory kart wydawanych przez ministerstwa spraw zagranicznych.	N			
144.	Art. 34 ust. 2	2. Komisja udostępnia Państwom Członkowskim i opinii publicznej informacje przekazane zgodnie z ust. 1 poprzez publikację w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> , seria C, i za pomocą innych właściwych środków.	N			
145.	Art. 35	Mały ruch graniczny Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla przepisów Wspólnoty dotyczących małego ruchu granicznego oraz dla obowiązujących umów dwustronnych o małym ruchu granicznym.	N			

146.	Art. 36	Ceuta i Melilla Przepisy niniejszego rozporządzenia nie naruszają specjalnych przepisów mających zastosowanie do miast Ceuta i Melilla, określonych w Deklaracji Królestwa Hiszpanii w sprawie miast Ceuta i Melilla w Akcie końcowym do Umowy w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r (1).	N			
147.	Art. 37	Zgłaszanie informacji przez Państwa Członkowskie Nie później niż dnia 26 października 2006 r. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach krajowych dotyczących art. 21 lit. c) i d), sankcjach, o których mowa w art. 4 ust. 3, i umowach dwustronnych zawartych zgodnie z art. 17 ust. 1. Kolejne zmiany tych przepisów są zgłaszane w terminie pięciu dni roboczych. Informacje zgłoszone przez Państwa Członkowskie są publikowane w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> , seria C.	N			
148.	Art. 38	Sprawozdanie w sprawie stosowania tytułu III Nie później niż dnia 13 października 2009 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania tytułu III. Komisja zwraca szczególną uwagę na wszelkie utrudnienia wynikające z przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych. W stosownych przypadkach Komisja przedstawia wnioski mające na celu zlikwidowanie tych utrudnień.	N			
149.	Art. 39 ust. 1	Przepisy uchylające 1. Artykuły 2–8 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca	N			

		1985 r. uchyla się z mocą od dnia 13 października 2006 r.				
150.	Art. 39 ust. 2 lit. a	2. Z mocą od daty, o której mowa w ust. 1 uchyla się: a) Wspólny podręcznik, łącznie z jego załącznikami;	N			
151.	Art. 39 ust. 2 lit. b	b) decyzje Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 26 kwietnia 1994 r. (SCH/Com-ex (94)1, rev 2), 22 grudnia 1994 r. (SCH/Com-ex (94)17, rev. 4) i 20 grudnia 1995 r. (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2);	N			
152.	Art. 39 ust. 2 lit. c	c) załącznik 7 do Wspólnych instrukcji konsularnych;	N			
153.	Art. 39 ust. 2 lit. d	d) rozporządzenie Rady (WE) nr 790/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. zastrzegające dla Rady uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do niektórych szczegółowych przepisów i procedur praktycznych przeprowadzania kontroli granicznej i nadzoru	N			
154.	Art. 39 ust. 2 lit. e	e) decyzję Rady 2004/581/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. określającą minimalne oznaczenia, które mają być używane na znakach na zewnętrznych przejściach granicznych	N			
155.	Art. 39 ust. 2 lit. f	f) decyzję Rady 2004/574/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającą Wspólny podręcznik	N			
156.	Art. 39 ust. 2 lit. g	g) rozporządzenie Rady (WE) nr 2133/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie obowiązku właściwych władz Państw Członkowskich w zakresie systematycznego stemplowania dokumentów podróży obywateli państw trzecich przy przekraczaniu przez nich zewnętrznych granic Państw Członkowskich oraz	N			

		zmieniające w związku z tym przepisy Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen oraz Wspólny podręcznik				
157.	Art. 39 ust. 3	3. Odesłania do skreślonych artykułów i uchylonych instrumentów rozumiane są jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.	N			
158.	Art. 40 ust. 1	Wejście w życie Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 października 2006 r. Jednakże art. 34 wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> . Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w Państwach Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.	N			
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	<p>- Rozporządzenie (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r.</p> <p>ustanawiające przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państwa członkowskich i zmieniające postanowienia Konwencji z Schengen</p> <p><i>Dziennik Urzędowy UE L 29/3 z 03.02.2007 r.</i></p>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koniec zność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Art. 1 ust. 1	Przedmiot 1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach państw członkowskich oraz wprowadza w tym celu zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.	N			.
2.	Art. 1 ust. 2	2. Niniejsze rozporządzenie upoważnia państwa członkowskie do zawierania lub utrzymywania w mocy umów dwustronnych z sąsiadującymi państwami trzecimi w celu wdrożenia	N			

		zasad małego ruchu granicznego ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.				
3.	Art. 2 lit. a	Zakres Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na przepisy prawa wspólnotowego i krajowego, mające zastosowanie do obywateli państw trzecich, odnoszące się do: a) pobytów długoterminowych;	N			
4.	Art. 2 lit. b	b) dostępu do działalności gospodarczej i jej prowadzenia;	N			
5.	Art. 2 lit. c	c) spraw celnych i podatkowych.	N			
6.	Art. 3 pkt. 1	Definicje Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: 1) „zewnętrzna granica lądowa” oznacza wspólną granicę lądową pomiędzy państwem członkowskim a sąsiadującym państwem trzecim;	N			
7.	Art. 3 pkt. 2	2) „strefa przygraniczna” oznacza strefę, która nie sięga dalej niż 30 kilometrów od granicy. Jednostki podziału administracyjnego, które mają być uznane za strefę przygraniczną, są określane przez zainteresowane państwa w umowach dwustronnych, o których mowa w art. 13. Jeżeli część którejkolwiek takiej jednostki jest położona między 30 a 50 kilometrem od linii granicy, uznaje się ją mimo to za część strefy przygranicznej;	N			
8.	Art. 3 pkt. 3	3) „mały ruch graniczny” oznacza regularne przekraczanie zewnętrznej granicy lądowej przez osoby zamieszkujące strefę przygraniczną w celu pobytu w strefie przygranicznej.	N			

		na przykład ze względów społecznych, kulturalnych lub uzasadnionych powodów ekonomicznych lub ze względów rodzinnych, przez okres nieprzekraczający limitów czasu ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu;				
9.	Art. 3 pkt. 4	4) „osoby korzystające ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się” oznaczają: (i) obywateli Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz obywateli państw trzecich, którzy są członkami rodziny obywatela Unii korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się, w stosunku do których stosuje się dyrektywę 2004/38/WE1; (ii) obywateli państw trzecich oraz członków ich rodzin, niezależnie od ich obywatelstwa, którzy na mocy umów zawartych między Wspólnotą i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a tymi państwami trzecimi, z drugiej strony, korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego z prawem, z którego korzystają obywatele Unii;	N			
10.	Art. 3 pkt. 5	5) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która nie jest obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i która nie jest objęta pkt 4;	N			
11.	Art. 3 pkt. 6	6) „mieszkańcy strefy przygranicznej” oznaczają obywateli państwa trzeciego legalnie mieszkających w strefie przygranicznej państwa sąsiadującego	N			

		z państwem członkowskim przez okres ustalony w umowach dwustronnych, o których mowa w art. 13, nie krótszy niż rok. W wyjątkowych i odpowiednio uzasadnionych przypadkach, określonych w tych umowach dwustronnych, za wystarczający może zostać także uznany okres zamieszkania krótszy niż rok;			
12.	Art. 3 pkt. 7	7) „zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego” oznacza specjalny dokument wprowadzony na mocy rozdziału III, który uprawnia mieszkańców strefy przygranicznej do przekraczania zewnętrznej granicy lądowej w ramach zasad małego ruchu granicznego;	N		
13.	Art. 3 pkt. 8	8) „Konwencja z Schengen” oznacza Konwencję wykonawczą do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach1.	N		
14.	Art. 4 lit. a	Warunki wjazdu Mieszkańcy strefy przygranicznej mogą przekraczać zewnętrzną granicę lądową sąsiadującego państwa członkowskiego w ramach zasad małego ruchu granicznego, pod warunkiem że: a) posiadają zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz, jeżeli jest to wymagane na podstawie właściwej umowy dwustronnej, o której mowa w art. 13, ważny	T	Art. 41 ust. 1 pkt 1	Art. 41. 1. Cudzoziemcowi przekraczającemu granicę w ramach małego ruchu granicznego odmawia się wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli: 1) nie posiada ważnego zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego lub

		dokument lub dokumenty podróży;				
15.	Art. 4 lit. b	b) nie są osobami, wobec których dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS);	T	Art. 41 ust. 1 pkt 5	Art. 41. 1. Cudzoziemcowi przekraczającemu granicę w ramach małego ruchu granicznego odmawia się wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli: 1)..4) 5) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub	
16.	Art. 4 lit. c	c) nie są uważani za stanowiących zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych żadnego z państw członkowskich, a w szczególności nie dokonano wobec nich, na tej samej podstawie, wpisu do celów odmowy wjazdu w krajowych bazach danych państw członkowskich.	T	Art. 41 ust. 1 pkt 6 i 7	Art. 41. 1. Cudzoziemcowi przekraczającemu granicę w ramach małego ruchu granicznego odmawia się wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli: 1)..5) 6) jego wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobyt na tym terytorium może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, lub 7) jego wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobyt na tym terytorium może stanowić zagrożenie dla obronności, bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunków międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.	
17.	Art. 5	Długość pobytu w strefie przygranicznej Umowy dwustronne, o których mowa w art. 13, określają maksymalny	N	Art. 41 ust. 1 pkt 2	Art. 41. 1. Cudzoziemcowi przekraczającemu granicę w ramach małego ruchu granicznego odmawia się wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej	

		dozwolony czas trwania każdego nieprzerwanego pobytu w ramach zasad małego ruchu granicznego, który nie może przekraczać trzech miesięcy.			Polskiej, jeżeli: 1) 2) wykorzystał dopuszczalny okres pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach małego ruchu granicznego, określony w umowie o małym ruchu granicznym, lub	
18.	Art. 6 ust. 1	Kontrola wjazdowa i wyjazdowa 1. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrolę wjazdową i wyjazdową mieszkańców strefy przygranicznej, w celu zapewnienia przestrzegania przez nich warunków określonych w art. 4.	T	Art. 41 ust. 1 i 2	Art. 41. 1. Cudzoziemcowi przekraczającemu granicę w ramach małego ruchu granicznego odmawia się wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli: 1) nie posiada ważnego zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego lub 2) wykorzystał dopuszczalny okres pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach małego ruchu granicznego, określony w umowie o małym ruchu granicznym, lub 3) posiada podrobione lub przerobione zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, lub 4) jego wjazd następuje w okresie obowiązywania wpisu do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub 5) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub	

					<p>6) jego wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobyt na tym terytorium może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, lub</p> <p>7) jego wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobyt na tym terytorium może stanowić zagrożenie dla obronności, bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunków międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.</p> <p>2. Cudzoziemcowi przekraczającemu granicę w ramach małego ruchu granicznego odmawia się wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w drodze decyzji.</p>	
19.	Art. 6 ust. 2	2. W zezwoleniu na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego wydanym w ramach zasad małego ruchu granicznego nie zamieszcza się żadnych stempli wjazdu i wyjazdu.	N			
20.	Art. 6 ust. 3	3. Ustęp 1 pozostaje bez uszczerbku dla art. 15.	N			
21.	Art. 7 ust. 1	Wprowadzenie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego 1. Niniejszym wprowadza się zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.	N			
22.	Art. 7 ust. 2	2. Ważność terytorialna zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego jest	N			

		ograniczona do strefy przygranicznej państwa członkowskiego wydającego zezwolenie			
23.	Art. 7 ust. 3 lit. a	3. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego zawiera fotografię posiadacza zezwolenia oraz co najmniej następujące informacje: a) imię/imiona, nazwisko/nazwiska, datę urodzenia, obywatelstwo i miejsce zamieszkania posiadacza zezwolenia;	T	Art. 45	<p>Art. 45. 1. W zezwoleniu na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego umieszcza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informacje, o których mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 1931/2006; 2) wskazanie płci posiadacza; 3) serię i numer zezwolenia. <p>2. W zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, umieszcza się zabezpieczenia techniczne przewidziane rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002.</p> <p>3. W zezwoleniu na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego można także zawrzeć informacje, o których mowa w art. 15 ust. 4 lit. a rozporządzenia nr 1931/2006.</p> <p>Art. 46. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wzór formularza wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, 2) liczbę fotografii dołączanych do wniosku, o którym mowa w pkt 1, 3) szczegółowe wymogi techniczne dotyczące fotografii dołączanych
				Art. 46	

					<p>do wniosku, o którym mowa w pkt 1,</p> <p>4) wzór zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego,</p> <p>5) sposób pobierania odcisków linii papilarnych w celu udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego,</p> <p>6) sposób utrwalania danych umieszczanych w zezwoleniu na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego i przekazywania ich do spersonalizowania zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego</p> <p>– mając na uwadze potrzebę zapewnienia sprawności prowadzonego postępowania oraz możliwości kontroli przekraczania granicy w ramach małego ruchu granicznego.</p>	
24.	Art. 7 ust. 3 lit. b	b) organ wydający zezwolenie, datę wydania i okres ważności;	T		Jak w poz. 23	
25.	Art. 7 ust. 3 lit. c	c) strefę przygraniczną, w ramach której posiadacz zezwolenia jest uprawniony do przemieszczania się;	T		Jak w poz. 23	
26.	Art. 7 ust. 3 lit. d	d) numer lub numery ważnego dokumentu lub dokumentów podróży, o których mowa w art. 9 lit. a), uprawniających ich posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych. Zezwolenie stwierdza w wyraźny sposób, że jego posiadacz nie jest uprawniony do opuszczania strefy przygranicznej oraz że każde nadużycie podlega sankcjom, o których	T		Jak w poz. 23	

		mowa w art. 17.				
27.	Art. 8 ust. 1	Zabezpieczenia i specyfikacje techniczne zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego 1. Zabezpieczenia i specyfikacje techniczne zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego muszą być zgodne z odpowiednimi przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich ¹ .	N			
28.	Art. 8 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim wzór zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego sporządzony zgodnie z ust. 1.	N			
29.	Art. 9 lit. a	Warunki wydawania Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego może być wydane mieszkańcom strefy przygranicznej, którzy: a) posiadają ważny dokument lub dokumenty podróży, o których mowa w art. 17 ust. 3 lit. a) Konwencji z Schengen, upoważniające ich do przekraczania granic zewnętrznych;	T	Art. 37 i 38	Art. 37. Zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego można udzielić cudzoziemcowi, który spełnia warunki określone w art. 9 rozporządzenia nr 1931/2006. Art. 38. Udzielenia zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego odmawia się cudzoziemcowi, jeżeli nie spełnia warunków określonych w art. 9 rozporządzenia nr 1931/2006.	
30.	Art. 9 lit. b	b) okażą dokumenty potwierdzające ich status mieszkańca strefy przygranicznej oraz istnienie	T	Art. 37 i 38	Jak w poz. 29	

		uzasadnionych powodów dla częstego przekraczania zewnętrznej granicy lądowej w ramach zasad małego ruchu granicznego;				
31.	Art. 9 lit. c	c) nie są osobami, wobec których dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu w SIS;	T	Art. 37 i 38	Jak w poz. 29	
32.	Art. 9 lit. d	d) nie są uważani za stanowiących zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych żadnego z państw członkowskich, a w szczególności nie dokonano wobec nich, na tej samej podstawie, wpisu do celów odmowy wjazdu w krajowych bazach danych państw członkowskich.	T	Art. 37 i 38	Jak w poz. 29	
33.	Art. 10	Ważność Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego jest ważne nie krócej niż jeden rok i nie dłużej niż pięć lat.	N			
34.	Art. 11	Oplaty za wydanie zezwolenia Oplaty odpowiadające kosztom administracyjnym rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego nie mogą być wyższe niż opłaty pobierane za rozpatrywanie wniosków o wydanie krótkoterminowej wizy wielokrotnego wjazdu. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego może być wydawane nieodpłatnie.			Wysokość opłat określają umowy międzynarodowe w sprawie małego ruchu granicznego	
35.	Art. 12 ust. 1	Ustalenia dotyczące wydawania zezwoleń 1. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego	T	Art. 42	Art. 42. 1. Zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego udziela, odmawia jego udzielenia lub cofa je	

		może być wydawane przez placówkę konsularną albo przez jakikolwiek organ administracyjny państwa członkowskiego wyznaczony w umowach dwustronnych, o których mowa w art. 13.			<p>konsul właściwy ze względu na miejsce stałego zamieszkania cudzoziemca w drodze decyzji.</p> <p>2. Od decyzji o odmowie lub cofnięciu cudzoziemcowi zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez konsula.</p> <p>3. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez konsula składa się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o odmowie lub cofnięciu cudzoziemcowi zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.</p>	
36.	Art. 12 ust. 2	2. Państwa członkowskie prowadzą centralny rejestr wniosków o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, wydanych, przedłużonych oraz unieważnionych lub cofniętych zezwoleń, a także wyznaczają krajowy punkt kontaktowy odpowiedzialny za niezwłoczne udzielanie informacji, na żądanie innych państw członkowskich, dotyczących zezwoleń wprowadzonych do tego rejestru.	T	<p>Art. 428 ust.1 pkt 2 lit.b</p> <p>Art. 430 ust. 1 i ust. 2 pkt 1</p>	<p>Art. 428. 1. W sprawach z zakresu wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytu na tym terytorium i wyjazdu z niego prowadzi się w systemie informatycznym:</p> <p>2) rejestry spraw dotyczących:</p> <p>a)</p> <p>b) zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego,</p> <p>Art. 430. 1. W rejestrach prowadzonych w sprawach z zakresu wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytu na tym terytorium i wyjazdu z niego, o których mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. a-k i m, a także w ewidencji zaproszeń przechowuje się informacje o wnioskach, postanowieniach, decyzjach administracyjnych, orzeczeniach sądu oraz dane osobowe,</p>	

					<p>przetwarzane zgodnie z niniejszą ustawą, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami w sprawach, których te rejestry i ewidencja dotyczą.</p> <p>2. W rejestrach, o których mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. b-k i m, a także w ewidencji zaproszeń oprócz informacji i danych, o których mowa w ust. 1, przechowuje się:</p> <p>1) w rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. b, informację o:</p> <p>a) dacie wydania, numerze, serii oraz terminie upływu ważności zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego,</p> <p>b) utraconych, uszkodzonych lub zniszczonych zezwoleniach na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego,</p> <p>c) przebywaniu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poza strefą przygraniczną, w której – zgodnie z zezwoleniem – mógł przebywać, lub o przebywaniu na tym terytorium po upływie okresu, w którym był do tego uprawniony na podstawie zezwolenia,</p> <p>d) decyzjach o unieważnieniu zezwolenia na przekraczanie granicy</p>	
--	--	--	--	--	---	--

				<p>Art. 449 ust. 1 i 2 pkt 1</p>	<p>w ramach małego ruchu granicznego,</p> <p>e) grzywnach nałożonych na cudzoziemca za przebywanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego mógł przebywać, lub - na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po upływie okresu pobytu określonego w zezwoleniu na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, <p>f) decyzjach o cofnięciu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego;</p> <p>Art. 449. 1. Krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców tworzy oraz prowadzi w systemie teleinformatycznym Szef Urzędu.</p> <p>2. Krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców składa się z:</p> <p>1) rejestrów, o których mowa w art. 428 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2 lit. a-k oraz m, a także pkt 3 i 6,</p>	
--	--	--	--	----------------------------------	---	--

				<p>z wyjątkiem rejestrów prowadzonych przez konsula i ministra właściwego do spraw zagranicznych;</p> <p>Art. 22 ust. 1 pkt 7</p> <p>Art. 22. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy:</p> <p>1).....6)</p> <p>7) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniające postanowienia Konwencji z Schengen, zwane dalej „rozporządzeniem nr 1931/2006”, oraz przekazywanie właściwym organom państw stosujących to rozporządzenie oraz Komisji Europejskiej informacji przechowywanych w rejestrze przypadków nadużycia zasad małego ruchu granicznego oraz sankcji za nadużycie tych zasad, o którym mowa w art. 17 ust. 3 rozporządzenia nr 1931/2006;</p>	
37.	Art. 13 ust. 1	Umowy dwustronne między państwami członkowskimi a sąsiadującymi państwami trzecimi 1. W celu wdrożenia zasad małego	N		

		<p>ruchu granicznego upoważnia się państwa członkowskie do zawierania umów dwustronnych z sąsiadującymi państwami trzecimi zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Państwa członkowskie mogą również utrzymać w mocy obowiązujące umowy dwustronne z sąsiadującymi państwami trzecimi dotyczące małego ruchu granicznego. W zakresie, w jakim umowy takie są niezgodne z niniejszym rozporządzeniem, zainteresowane państwa członkowskie dokonują zmiany tych umów w sposób pozwalający na wyeliminowanie ujawnionych niezgodności.</p>				
38.	Art. 13 ust. 2	<p>2. Przed zawarciem lub zmianą jakiegokolwiek umowy dwustronnej dotyczącej małego ruchu granicznego z sąsiadującym państwem trzecim, zainteresowane państwa członkowskie konsultują się z Komisją w zakresie zgodności umowy z niniejszym rozporządzeniem. Jeżeli Komisja uzna umowę za niezgodną z niniejszym rozporządzeniem, powiadamia o tym zainteresowane państwo członkowskie. Państwo członkowskie podejmuje wszelkie odpowiednie kroki w celu zmiany umowy w rozsądnym terminie w sposób pozwalający na wyeliminowanie ujawnionych niezgodności.</p>	N			
39.	Art. 13 ust. 3	<p>3. W przypadku gdy Wspólnota lub zainteresowane państwo członkowskie nie zawarły z państwem trzecim ogólnej umowy o readmisji, umowy dwustronne dotyczące małego ruchu</p>	N			

		granicznego z tym państwem trzecim zawierają postanowienia ułatwiające readmisję osób dopuszczających się nadużyć zasad małego ruchu granicznego ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.				
40.	Art. 14	Porównywalność traktowania Państwa członkowskie zapewniają w umowach dwustronnych, o których mowa w art. 13, aby państwo trzecie przyznało osobom korzystającym ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się oraz obywatelom państwa trzeciego legalnie zamieszkującym strefę przygraniczną danego państwa członkowskiego traktowanie co najmniej porównywalne z tym, które zostało przyznane mieszkańcom strefy przygranicznej danego państwa trzeciego.	N			
41.	Art. 15 ust. 1 lit. a	Ułatwienia przy przekraczaniu granicy 1. Umowy dwustronne, o których mowa w art. 13, mogą zawierać postanowienia dotyczące ułatwień przy przekraczaniu granicy, zgodnie z którymi państwa członkowskie: a) tworzą specjalne przejścia graniczne otwarte tylko dla mieszkańców strefy przygranicznej;	N			
42.	Art. 15 ust. 1 lit. b	b) wydzielają specjalne pasy ruchu dla mieszkańców strefy przygranicznej na zwykłych przejściach granicznych; lub	N			
43.	Art. 15 ust. 1 lit. c	c) biorąc pod uwagę warunki lokalne oraz tam, gdzie wyjątkowo istnieje wymóg o szczególnym charakterze, zezwalają mieszkańcom strefy przygranicznej na przekraczanie ich zewnętrznej granicy lądowej w	N			

		określonych miejscach, innych niż wyznaczone przejścia graniczne oraz poza ustalonymi godzinami.				
44.	Art. 15 ust. 2	2. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o ułatwieniu mieszkańcom strefy przygranicznej przekraczania granicy, zgodnie z ust. 1, ułatwia ono, w naturalny sposób, przekraczanie granicy każdej osobie zamieszkującej w danej strefie przygranicznej, korzystającej ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się.	N			
45.	Art. 15 ust. 3	3. W przejściach granicznych, o których mowa w ust. 1 lit. a) oraz na pasach ruchu, o których mowa w ust. 1 lit. b), osoby regularnie przekraczające zewnętrzną granicę lądową i dobrze znane funkcjonariuszom straży granicznej z uwagi na fakt częstego przekraczania granicy podlegają zazwyczaj jedynie wrywkowej kontroli. Takie osoby podlegają od czasu do czasu szczególnej kontroli, przeprowadzanej bez ostrzeżenia i w nieregularnych odstępach czasu.	N			
46.	Art. 15 ust. 4 lit. a	4. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o ułatwieniu przekraczania granicy mieszkańcom strefy przygranicznej zgodnie z ust. 1 lit. c): a) zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oprócz informacji, o których mowa w art. 7 ust. 3, zawiera szczególne informacje dotyczące miejsca i okoliczności, w jakich zewnętrzna granica lądowa może być	T	Art. 45	Art. 45. 1. W zezwoleniu na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego umieszcza się: 1) informacje, o których mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 1931/2006; 2) wskazanie płci posiadacza; 3) serię i numer zezwolenia. 2. W zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, umieszcza się zabezpieczenia techniczne	

		przekraczana;			przewidziane rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002. 3. W zezwoleniu na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego można także zawrzeć informacje, o których mowa w art. 15 ust. 4 lit. a rozporządzenia nr 1931/2006.	
47.	Art. 15 ust. 4 lit. b	b) dane państwo członkowskie przeprowadza wyrywkową kontrolę i prowadzi stałą ochronę w celu zapobiegania nieuprawnionemu przekraczaniu granicy.	N			
48.	Art. 16	Ceuta i Melilla Przepisy niniejszego rozporządzenia nie wpływają na szczególne ustalenia mające zastosowanie do miast Ceuta i Melilla, o których mowa w Deklaracji Królestwa Hiszpanii w sprawie miast Ceuta i Melilla zawartej w Akcie końcowym do Umowy w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen.	N			
49.	Art. 17 ust. 1	Sankcje 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie przypadki nadużycia zasad małego ruchu granicznego ustanowionych niniejszym rozporządzeniem oraz wdrożonych na podstawie umów dwustronnych, o których mowa w art. 13, podlegały sankcjom przewidzianym w prawie krajowym.	T	Art. 303 ust. 1 pkt 11 i 12	Art. 303. 1. Decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaje się cudzoziemcowi, gdy: 1)..10) 11) przebywa poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego może przebywać, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej, lub 12) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po	

				<p>upływie okresu pobytu, do którego był uprawniony na podstawie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej, lub</p> <p>13) ..14)</p> <p>Art. 40. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego unieważnia się, gdy cudzoziemiec, który wjechał na jego podstawie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przebywa na tym terytorium po upływie okresu pobytu, do którego był uprawniony na podstawie zezwolenia, lub 2) przebywa poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem mógł przebywać <p>– jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 304 ust. 1, gdy decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wydaje się.</p> <p>Art. 304. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 303 ust. 1, decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wydaje się cudzoziemcowi, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada status uchodźcy, korzysta z ochrony uzupełniającej lub 2) udzielono mu zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany lub 	
--	--	--	--	---	--

					<p>zachodzą przesłanki do ich udzielenia, lub</p> <p>3) udzielono mu zezwolenia, o którym mowa w art. 188 pkt 6 lub 7, lub</p> <p>4) jest małżonkiem obywatela polskiego albo cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt stały lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jego dalszy pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że celem zawarcia związku małżeńskiego lub jego istnienia jest obejście przepisów niniejszej ustawy, lub</p> <p>5) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23, upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na tym terytorium, zezwolenia, o którym mowa w art. 182 ust. 1, albo zezwolenia, o którym mowa w art. 177, lub</p> <p>6) udzielono mu zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE na terytorium Rzeczypospolitej</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>7) Polskiej, lub posiada zezwolenie pobytowe lub inne zezwolenie uprawniające do pobytu, udzielone przez inne państwo obszaru Schengen, i jego dalszy pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że cudzoziemiec nie udał się niezwłocznie na terytorium tego państwa obszaru Schengen po pouczeniu go przez organ właściwy do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, lub</p> <p>8) jest czasowo oddelegowany w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz jest uprawniony do przebywania i zatrudnienia na terytorium tego państwa, jeżeli decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu miałaby zostać wydana z uwagi na przebywanie na</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnej wizy lub innego ważnego dokumentu uprawniającego do wjazdu na to terytorium i pobytu na nim lub ze względu na przekroczenie lub usiłowanie przekroczenia granicy wbrew przepisom, lub</p> <p>9) może zostać niezwłocznie przekazany do państwa trzeciego na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób po uprzednim zatrzymaniu go w związku z przekroczeniem granicy wbrew przepisom, lub</p> <p>10) może być niezwłocznie doprowadzony do granicy, jeżeli został zatrzymany w strefie nadgranicznej bezpośrednio po nieumyślnym przekroczeniu granicy wbrew przepisom, lub</p> <p>11) może zostać niezwłocznie przekazany do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób, lub</p> <p>12) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 171.</p>	
--	--	--	--	--	---	--

				<p>2. W przypadku, o którym mowa w art. 303 ust. 1 pkt 1, decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wydaje się, gdy cudzoziemiec zgodnie z przepisami art. 120 i 135 wystąpił o zmianę decyzji, o których mowa w tych przepisach, do czasu zakończenia postępowania w sprawie zmiany tych decyzji.</p> <p>3. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lub art. 33 ust. 2 Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, sporządzonej w Genewie dnia 28 lipca 1951 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 119, poz. 515 i 516).</p> <p>4. Odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu, jeżeli toczy się postępowanie w sprawie nadania temu cudzoziemcowi statusu uchodźcy, chyba że cudzoziemiec złożył kolejny wniosek w sprawie nadania mu statusu uchodźcy.</p> <p>5. Cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, można – w szczególnie uzasadnionych przypadkach, ze względu na jego stan zdrowia – nie przekazywać do państwa trzeciego. Cudzoziemcowi temu w przypadku wystąpienia zagrożenia życia lub zdrowia zapewnia się opiekę medyczną.</p> <p>6. Koszty zapewnienia opieki medycznej, o której mowa w ust. 5, są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw</p>	
--	--	--	--	---	--

					wewnętrznych, ze środków pozostających w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.
50.	Art. 17 ust. 2	2. Sankcje te są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające oraz uwzględniają możliwość unieważnienia i cofnięcia zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.	T	Art. 39, art. 40, art. 299 ust. 1 pkt 11 i 12 oraz art. 300 ust. 1 Art. 462 ust. 1 pkt 9	Przepisy jak wyżej oraz Art. 39. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego cofa się cudzoziemcowi, jeżeli: 1) zostało udzielone z naruszeniem art. 9 rozporządzenia nr 1931/2006 lub 2) cudzoziemiec przestał spełniać warunki do jego udzielenia. Art. 466. 1. Kto: 1) ..8) 9) wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego i: a) przebywa poza strefą przygraniczną, w ramach której posiadacz zezwolenia jest uprawniony do przemieszczania się, albo b) nie opuszcza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po upływie okresu pobytu określonego w tym zezwoleniu - podlega karze grzywny. 2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach

					o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395). 3. Wyrok nakazowy wydany w postępowaniu nakazowym jest natychmiast wykonalny.
51.	Art. 17 ust. 3	3. Państwa członkowskie prowadzą rejestr wszystkich przypadków nadużycia zasad małego ruchu granicznego oraz sankcji nałożonych zgodnie z ust. 1. Informacje te są przekazywane co sześć miesięcy pozostałym państwom członkowskim oraz Komisji.	T	Art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. b i lit. j Art. 430 ust. 1 i ust. 2 pkt 1	Art. 428. 1. W sprawach z zakresu wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytu na tym terytorium i wyjazdu z niego prowadzi się w systemie informatycznym: 2) rejestry spraw dotyczących: a) b) zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, j) zobowiązań do powrotu, Art. 430. 1. W rejestrach prowadzonych w sprawach z zakresu wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytu na tym terytorium i wyjazdu z niego, o których mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. a-k i m, a także w ewidencji zaproszeń przechowuje się informacje o wnioskach, postanowieniach, decyzjach administracyjnych, orzeczeniach sądu oraz dane osobowe, przetwarzane zgodnie z niniejszą ustawą, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami w sprawach, których te rejestry i ewidencja dotyczą. 2. W rejestrach, o których mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. b-k i m, a także w ewidencji zaproszeń oprócz informacji i danych, o których mowa w ust. 1, przechowuje się:

					<p>1) w rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. b, informację o:</p> <p>a) dacie wydania, numerze, serii oraz terminie upływu ważności zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego,</p> <p>b) utraconych, uszkodzonych lub zniszczonych zezwoleniach na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego,</p> <p>c) przebywaniu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poza strefą przygraniczną, w której – zgodnie z zezwoleniem – mógł przebywać, lub o przebywaniu na tym terytorium po upływie okresu, w którym był do tego uprawniony na podstawie zezwolenia,</p> <p>d) decyzjach o unieważnieniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego,</p> <p>e) grzywnach nałożonych na cudzoziemca za przebywanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem na
--	--	--	--	--	--

				<p>przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego mógł przebywać, lub</p> <ul style="list-style-type: none"> - na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po upływie okresu pobytu określonego w zezwoleniu na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, f) decyzjach o cofnięciu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego; <p>2. W rejestrach, o których mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. b-k i m, a także w ewidencji zaproszeń oprócz informacji i danych, o których mowa w ust. 1, przechowuje się:</p> <ul style="list-style-type: none"> 4) w rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. j, fotografię cudzoziemca oraz informacje o: <ul style="list-style-type: none"> a) dniu opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) decyzjach w sprawie wysokości kosztów przymusowego wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu; 	
				<p>Art. 430 ust. 2 pkt 4</p>	
				<p>Art. 22 ust. 1 pkt 7</p>	<p>Art. 22. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy:</p>

					7) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniające postanowienia Konwencji z Schengen, zwane dalej „rozporządzeniem nr 1931/2006”, oraz przekazywanie właściwym organom państw stosujących to rozporządzenie oraz Komisji Europejskiej informacji przechowywanych w rejestrze przypadków nadużycia zasad małego ruchu granicznego oraz sankcji za nadużycie tych zasad, o którym mowa w art. 17 ust. 3 rozporządzenia nr 1931/2006;	
52.	Art. 18	Sprawozdanie w sprawie zasad małego ruchu granicznego Do dnia 19 stycznia 2009 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie wdrożenia i funkcjonowania zasad małego ruchu granicznego ustanowionych niniejszym rozporządzeniem oraz wdrożonych na podstawie umów dwustronnych zawartych lub utrzymanych w mocy zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Do	N			

		sprawozdania tego załącza się, w razie potrzeby, odpowiednie wnioski legislacyjne.				
53.	Art. 19 ust. 1	Notyfikacja umów dwustronnych 1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszystkich umowach dwustronnych, o których mowa w art. 13, a także o każdym ich wypowiedzeniu lub zmianie.	N			
54.	Art. 19 ust. 2	2. Komisja udostępnia informacje przekazane zgodnie z ust. 1 państwom członkowskim oraz obywatelom w drodze ich publikacji w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> lub za pomocą innych stosownych środków.	N			
55.	Art. 20	Zmiana postanowień Konwencji z Schengen	N			
56.	Art. 21	Wejście w życie Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> . Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.	N			
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

06/91rch

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	<p>- Rozporządzenie (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007r.</p> <p>w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 311/76 w sprawie zestawienia statystyk dotyczących pracowników cudzoziemców</p> <p><i>Dziennik Urzędowy UE L 199/23 z 31.07.2007 r.</i></p>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koniec zność wdrożenia	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
			T/N			
1.	Art. 1 lit. a	<p>Przedmiot</p> <p>Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne zasady gromadzenia i tworzenia statystyk Wspólnoty dotyczących:</p> <p>a) imigracji do oraz emigracji z terytoriów państw członkowskich, w tym przepływów z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego oraz przepływów pomiędzy państwem członkowskim</p>				.

		a terytorium państwa trzeciego;				
2.	Art. 1 lit. b	b) obywatelstwa i kraju urodzenia osób posiadających miejsce zamieszkania na terytorium państw członkowskich;				
3.	Art. 1 lit. c	c) procedur i postępowań administracyjnych i sądowych w państwach członkowskich, związanych z imigracją, udzielaniem pozwolenia na pobyt, obywatelstwem, azylem i innymi formami ochrony międzynarodowej oraz z zapobieganiem nielegalnej imigracji.				
4.	Art. 2 ust. 1 lit. a	Definicje 1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: a) „miejsce zamieszkania” oznacza miejsce, w którym osoba zwykle spędza codzienny czas wolny od pracy, niezależnie od czasowych nieobecności związanych z wypoczynkiem, urlopem, odwiedzinami u przyjaciół i krewnych, interesami, leczeniem medycznym lub pielgrzymkami religijnymi lub, jeżeli dane takie nie są dostępne, miejsce formalnego zamieszkania lub miejsce zameldowania;				
5.	Art. 2 ust. 1 lit. b	b) „imigracja” oznacza działanie, w wyniku którego osoba ustanawia swoje miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego na okres, który wynosi co najmniej dwanaście miesięcy lub co do którego przewiduje się, że będzie on tyle wynosić, będąc uprzednio rezydentem innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego;				

6.	Art. 2 ust. 1 lit. c	c) „emigracja” oznacza działanie, w ramach którego osoba, mająca uprzednio miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego, zaprzestaje posiadania swojego zwyczajowego miejsca zamieszkania w tym państwie członkowskim na okres, który wynosi co najmniej dwanaście miesięcy lub co do którego przewiduje się, że będzie on tyle wynosić;				
7.	Art. 2 ust. 1 lit. d	d) „obywatelstwo” oznacza szczególną więź prawną pomiędzy osobą a jej państwem, nabytą poprzez urodzenie lub naturalizację, niezależnie od tego, czy odbywa się ona poprzez deklarację, wybór, małżeństwo lub w inny sposób zgodny z prawem krajowym;				
8.	Art. 2 ust. 1 lit. e	e) „kraj urodzenia” oznacza kraj zamieszkania (w jego aktualnych granicach, jeżeli informacja ta jest dostępna) matki w momencie urodzenia lub, w przypadku braku takiej informacji, kraj (w jego aktualnych granicach, jeżeli informacja ta jest dostępna), w którym miało miejsce urodzenie;				
9.	Art. 2 ust. 1 lit. f	f) „imigrant” oznacza osobę podejmującą imigrację;				
10.	Art. 2 ust. 1 lit. g	g) „emigrant” oznacza osobę podejmującą emigrację;				
11.	Art. 2 ust. 1 lit. h	h) „rezydent długoterminowy” oznacza długoterminowego rezydenta zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (1);				

12.	Art. 2 ust. 1 lit. i	i) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która nie jest obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu, w tym bezpaństwowców;				
13.	Art. 2 ust. 1 lit. j	j) „wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej” oznacza wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. g) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (2);				
14.	Art. 2 ust. 1 lit. k	k) „status uchodźcy” oznacza status uchodźcy zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. d) dyrektywy 2004/83/WE;				
15.	Art. 2 ust. 1 lit. l	l) „status ochrony uzupełniającej” oznacza status ochrony uzupełniającej zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. f) dyrektywy 2004/83/WE;				
16.	Art. 2 ust. 1 lit. m	m) „członkowie rodziny” oznacza członków rodziny zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. i) rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (3);				
17.	Art. 2 ust. 1 lit. n	n) „ochrona tymczasowa” oznacza ochronę tymczasową zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. a)				

		dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (4);				
18.	Art. 2 ust. 1 lit. o	o) „osoby małoletnie pozbawione opieki” oznacza małoletniego bez opieki zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. i) dyrektywy 2004/83/WE;				
19.	Art. 2 ust. 1 lit. p	p) „granice zewnętrzne” oznacza granice zewnętrzne zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (5);				
20.	Art. 2 ust. 1 lit. q	q) „obywatele państw trzecich, którym odmówiono wjazdu” oznacza obywateli państw trzecich, którym odmówiono wjazdu na granicy zewnętrznej, ponieważ nie spełniają wszystkich warunków wjazdu określonych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 i nie należą do kategorii osób wymienionych w art. 5 ust. 4 tego rozporządzenia;				
21.	Art. 2 ust. 1 lit. r	r) „obywatele państw trzecich, co do których stwierdzono fakt nielegalnego przebywania” oznacza obywateli państw trzecich, których fakt przebywania na terytorium państwa				

		członkowskiego stwierdzono oficjalnie i którzy nie spełniają lub przestali spełniać warunki pobytu lub zamieszkania w tym państwie członkowskim;				
22.	Art. 2 ust. 1 lit. s	s) „przesiedlenie” oznacza przekazanie obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, na podstawie oceny konieczności zapewnienia im międzynarodowej ochrony i trwałego rozwiązania ich sytuacji, do państwa członkowskiego, w którym będą mieli prawo zamieszkiwać, korzystając z zapewnionego statusu prawnego.				
23.	Art. 2 ust. 2	2. Państwa członkowskie składają Komisji (Eurostat) sprawozdania ze stosowania i potencjalnych skutków wykorzystania szacunków lub innych metod tworzenia statystyk opartych na definicjach krajowych w celu dostosowania ich do zharmonizowanych definicji określonych w ust. 1.				
24.	Art. 2 ust. 3	3. W odniesieniu do roku referencyjnego 2008 statystyki przedstawione Komisji (Eurostat) na mocy niniejszego rozporządzenia mogą opierać się na definicjach alternatywnych (krajowych). W takich przypadkach państwa członkowskie informują Komisję (Eurostat) o definicjach alternatywnych.				
25.	Art. 2 ust. 4	4. Jeżeli państwo członkowskie nie jest związane jednym lub wieloma aktami prawnymi, o których mowa w definicjach w ust. 1, statystyki porównywalne ze statystykami podlegającymi niniejszemu rozporządzeniu powinny być				

		dostarczone przez państwo członkowskie tam, gdzie mogą być one dostarczone na mocy obowiązujących procedur legislacyjnych lub administracyjnych.				
26.	Art. 3 ust. 1 lit. a	<p>Statystyki dotyczące migracji międzynarodowej, ludności rezydującej oraz nabycia obywatelstwa</p> <p>1. Państwa członkowskie dostarczają Komisji (Eurostat) statystyki dotyczące liczby:</p> <p>a) imigrantów przenoszących się na terytorium państwa członkowskiego, zdezagregowane według:</p> <p>(i) grup obywatelstwa według wieku i płci;</p> <p>(ii) grup kraju urodzenia według wieku i płci;</p> <p>(iii) grup kraju poprzedniego miejsca zamieszkania według wieku i płci;</p>				
27.	Art. 3 ust. 1 lit. b	<p>b) emigrantów przenoszących się z terytorium państwa członkowskiego, zdezagregowane według:</p> <p>(i) grup obywatelstw;</p> <p>(ii) wieku;</p> <p>(iii) płci;</p> <p>(iv) grup krajów kolejnego miejsca zamieszkania;</p>				
28.	Art. 3 ust. 1 lit. c	<p>c) osób posiadających miejsce zamieszkania w państwie członkowskim pod koniec okresu referencyjnego, zdezagregowane według:</p> <p>(i) grup obywatelstwa według wieku i płci;</p> <p>(ii) grup kraju urodzenia według wieku i płci;</p>				

29.	Art. 3 ust. 1 lit. d	d) osób, które posiadają miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego i które nabyły w trakcie roku referencyjnego obywatelstwo państwa członkowskiego i posiadały wcześniej obywatelstwo innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego lub osób będących wcześniej bezpaństwowcami, zdezagregowane według wieku i płci oraz według wcześniejszego obywatelstwa osób, których dotyczą, i według tego, czy osoba ta była wcześniej bezpaństwowcem.				
30.	Art. 3 ust. 2	2. Statystyki, o których mowa w ust. 1, dotyczą referencyjnych okresów jednego roku kalendarzowego i są dostarczane Komisji (Eurostat) w ciągu dwunastu miesięcy od końca roku referencyjnego. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok 2008.				
31.	Art. 4 ust. 1 lit. a	Statystyki dotyczące ochrony międzynarodowej 1. Państwa członkowskie dostarczają Komisji (Eurostat) statystyki dotyczące liczby: a) osób, które złożyły wnioski o ochronę międzynarodową lub zostały objęte takimi wnioskami jako członkowie rodziny w trakcie okresu referencyjnego;				
32.	Art. 4 ust. 1 lit. b	b) osób, których dotyczą wnioski o ochronę międzynarodową, rozpatrywane przez właściwy organ krajowy pod koniec okresu referencyjnego;				
33.	Art. 4 ust. 1 lit. c	c) wniosków o ochronę międzynarodową wycofanych w trakcie okresu referencyjnego.				

		Statystyki te są zdezagregowane według wieku i płci oraz według obywatelstwa osób, których dotyczą. Odnoszą się one do referencyjnych okresów jednego miesiąca kalendarzowego i są dostarczane Komisji (Eurostat) w ciągu dwóch miesięcy od końca miesiąca referencyjnego. Pierwszym miesiącem referencyjnym jest styczeń 2008 r.				
34.	Art. 4 ust. 2 lit. a	2. Państwa członkowskie dostarczają Komisji (Eurostat) statystyki dotyczące liczby: a) osób objętych decyzjami o odrzuceniu wniosków o ochronę międzynarodową, w tym decyzjami o uznaniu wniosków za niedopuszczalne lub bezpodstawne oraz decyzjami podjętymi w ramach procedur priorytetowych lub przyspieszonych, podjętymi w pierwszej instancji przez organy administracyjne lub sądowe podczas okresu referencyjnego;				
35.	Art. 4 ust. 2 lit. b	b) osób objętych decyzjami o nadaniu lub cofnięciu statusu uchodźcy, podjętymi w pierwszej instancji przez organy administracyjne lub sądowe podczas okresu referencyjnego;				
36.	Art. 4 ust. 2 lit. c	c) osób objętych decyzjami o nadaniu lub cofnięciu statusu ochrony uzupełniającej, podjętymi w pierwszej instancji przez organy administracyjne lub sądowe podczas okresu referencyjnego;				
37.	Art. 4 ust. 2 lit. d	d) osób objętych decyzjami o nadaniu lub cofnięciu ochrony tymczasowej, podjętymi w pierwszej instancji przez organy administracyjne lub sądowe podczas okresu referencyjnego;				

38.	Art. 4 ust. 2 lit. e	e) osób objętych decyzjami o nadaniu lub cofnięciu zezwolenia na pobyt ze względów humanitarnych zgodnie z prawem krajowym dotyczącym ochrony międzynarodowej, podjętymi w pierwszej instancji przez organy administracyjne lub sądowe podczas okresu referencyjnego. Statystyki te są zdezagregowane według wieku i płci oraz według obywatelstwa osób, których dotyczą. Odnoszą się one do okresów referencyjnych trwających trzy miesiące kalendarzowe i są dostarczane Komisji (Eurostat) w ciągu dwóch miesięcy od końca okresu referencyjnego. Pierwszy okres referencyjny trwa od stycznia do marca 2008 r.				
39.	Art. 4 ust. 3 lit. a	3. Państwa członkowskie dostarczają Komisji (Eurostat) statystyki dotyczące liczby: a) osób wnioskujących o ochronę międzynarodową, które podczas okresu referencyjnego są uznane przez właściwy organ krajowy za osoby małoletnie pozbawione opieki;				
40.	Art. 4 ust. 3 lit. b	b) osób objętych ostatecznymi decyzjami o odrzuceniu wniosków o ochronę międzynarodową, takimi jak decyzje uznające wnioski za niedopuszczalne lub bezpodstawne oraz decyzjami podjętymi w ramach procedur priorytetowych lub przyspieszonych, podjętymi przez organy administracyjne lub sądowe w ramach procedury odwoławczej lub kontroli sądowej podczas okresu referencyjnego;				

41.	Art. 4 ust. 3 lit. c	c) osób objętych ostatecznymi decyzjami o nadaniu lub cofnięciu statusu uchodźcy, podjętymi przez organy administracyjne lub sądowe w ramach procedury odwoławczej lub kontroli sądowej podczas okresu referencyjnego;				
42.	Art. 4 ust. 3 lit. d	d) osób objętych ostatecznymi decyzjami o nadaniu lub cofnięciu statusu ochrony uzupełniającej, podjętymi przez organy administracyjne lub sądowe w ramach procedury odwoławczej lub kontroli sądowej podczas okresu referencyjnego;				
43.	Art. 4 ust. 3 lit. e	e) osób objętych ostatecznymi decyzjami o nadaniu lub cofnięciu ochrony tymczasowej, podjętymi przez organy administracyjne lub sądowe w ramach procedury odwoławczej lub kontroli sądowej podczas okresu referencyjnego;				
44.	Art. 4 ust. 3 lit. f	f) osób objętych innymi ostatecznymi decyzjami podjętymi przez organy administracyjne lub sądowe w ramach procedury odwoławczej lub kontroli sądowej w odniesieniu do decyzji o nadaniu lub cofnięciu zezwolenia na pobyt ze względów humanitarnych zgodnie z prawem krajowym dotyczącym ochrony międzynarodowej podczas okresu referencyjnego;				
45.	Art. 4 ust. 3 lit. g	g) osób, które uzyskały zezwolenie na pobyt w państwie członkowskim w ramach krajowego lub wspólnotowego systemu przesiedlania podczas okresu referencyjnego, jeżeli taki system jest stosowany w tym państwie				

		<p>członkowskim. Statystyki te są zdezagregowane według wieku i płci oraz według obywatelstwa osób, których dotyczą. Odnoszą się one do referencyjnych okresów jednego roku kalendarzowego i są dostarczane Komisji (Eurostat) w ciągu trzech miesięcy od końca roku referencyjnego. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok 2008.</p>				
46.	Art. 4 ust. 4 lit. a	<p>4. Państwa członkowskie dostarczają Komisji (Eurostat) następujące statystyki dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 343/2003 i rozporządzenia Komisji (WE) nr 1560/2003 z dnia 2 września 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 (1):</p> <p>a) liczba wniosków o przejęcie lub przyjęcie z powrotem osoby ubiegającej się o nadanie statusu uchodźcy;</p>				
47.	Art. 4 ust. 4 lit. b	<p>b) przepisy prawa będące podstawą wniosków, o których mowa w lit. a);</p>				
48.	Art. 4 ust. 4 lit. c	<p>c) decyzje podjęte w odpowiedzi na wnioski, o których mowa w lit. a);</p>				
49.	Art. 4 ust. 4 lit. d	<p>d) liczba przekazania na podstawie decyzji, o których mowa w lit. c);</p>				
50.	Art. 4 ust. 4 lit. e	<p>e) liczba wniosków o udzielenie informacji. Dane te odnoszą się do okresów referencyjnych trwających rok kalendarzowy i są dostarczane Komisji (Eurostat) w ciągu trzech miesięcy od końca roku referencyjnego. Pierwszym</p>				

		rokiem referencyjnym jest rok 2008.				
51.	Art. 5 ust. 1 lit. a	Statystyki dotyczące zapobiegania nielegalnemu wjazdowi i nielegalnemu pobytowi 1. Państwa członkowskie dostarczają Komisji (Eurostat) statystyki dotyczące liczby: a) obywateli państw trzecich, którym odmówiono wjazdu na terytorium państwa członkowskiego na granicy zewnętrznej;				
52.	Art. 5 ust. 1 lit. b	b) obywateli państw trzecich, co do których stwierdzono fakt nielegalnego przebywania na terytorium państwa członkowskiego zgodnie z przepisami krajowymi dotyczącymi imigracji. Statystyki, o których mowa w lit. a), są zdezagregowane zgodnie z art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 562/2006. Statystyki, o których mowa w lit. b), są zdezagregowane według wieku i płci oraz według obywatelstwa osób, których dotyczą.				
53.	Art. 5 ust. 2	2. Statystyki, o których mowa w ust. 1, odnoszą się do referencyjnych okresów jednego roku kalendarzowego i są dostarczane Komisji (Eurostat) w ciągu trzech miesięcy od końca roku referencyjnego. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok 2008.				
54.	Art. 6 ust. 1 lit. a	Statystyki dotyczące zezwoleń na pobyt i pobytu obywateli państw trzecich 1. Państwa członkowskie dostarczają Komisji (Eurostat) statystyki dotyczące: a) liczby zezwoleń na pobyt wydanych				

		<p>osobom będącym obywatelami państw trzecich, zdezagregowane w następujący sposób:</p> <p>(i) zezwolenia wydane podczas okresu referencyjnego, na podstawie których osobie udziela się zezwolenia na pobyt po raz pierwszy, zdezagregowane według obywatelstwa, przyczyny wydania zezwolenia oraz okresu ważności zezwolenia;</p> <p>(ii) zezwolenia wydane podczas okresu referencyjnego i udzielone ze względu na zmianę statusu imigracyjnego osoby lub przyczyny pobytu, zdezagregowane według obywatelstwa, przyczyny wydania zezwolenia oraz okresu ważności zezwolenia;</p> <p>(iii) zezwolenia ważne pod koniec okresu referencyjnego (ilość wydanych zezwoleń, niewycofanych i niewygasłych), zdezagregowane według obywatelstwa, przyczyny wydania zezwolenia oraz okresu ważności zezwolenia;</p>				
55.	Art. 6 ust. 1 lit. b	b) liczby rezydentów długoterminowych pod koniec okresu referencyjnego, zdezagregowane według obywatelstwa.				
56.	Art. 6 ust. 2	2. W przypadkach gdy krajowe przepisy i praktyki administracyjne państwa członkowskiego dopuszczają przyznanie szczególnych kategorii wizy długoterminowej lub statusu imigracyjnego zamiast zezwoleń na pobyt, liczby takich wiz i przypadków nadania statusu zostaną włączone do statystyk wymaganych zgodnie z ust. 1.				

57.	Art. 6 ust. 3	3. Statystyki, o których mowa w ust. 1, odnoszą się do referencyjnych okresów jednego roku kalendarzowego i są dostarczane Komisji (Eurostat) w ciągu sześciu miesięcy od końca roku referencyjnego. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok 2008.				
58.	Art. 7 ust. 1 lit. a	Statystyki dotyczące powrotów 1. Państwa członkowskie dostarczają Komisji (Eurostat) statystyki związane z: a) liczbą obywateli państw trzecich, co do których stwierdzono fakt nielegalnego przebywania na terytorium danego państwa członkowskiego, w stosunku do których wydano decyzje administracyjne lub sądowe, lub akt stwierdzający lub orzekający, że ich pobyt jest nielegalny i nakładające na nich obowiązek opuszczenia terytorium państwa członkowskiego, zdezagregowane według obywatelstwa tych osób;				
59.	Art. 7 ust. 1 lit. b	b) liczbą obywateli państw trzecich, którzy w wyniku decyzji administracyjnej lub sądowej lub aktu, o których mowa w lit. a), faktycznie opuścili terytorium danego państwa członkowskiego, zdezagregowane według ich obywatelstwa.				
60.	Art. 7 ust. 2	2. Statystyki, o których mowa w ust. 1, odnoszą się do referencyjnych okresów jednego roku kalendarzowego i są dostarczane Komisji (Eurostat) w ciągu trzech miesięcy od końca roku referencyjnego. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok 2008.				

61.	Art. 7 ust. 3	3. Dane statystyczne, o których mowa w ust. 1, nie uwzględniają obywateli państw trzecich przekazanych z jednego do drugiego państwa członkowskiego w ramach mechanizmu ustanowionego na mocy rozporządzeń (WE) nr 343/2003 i (WE) nr 1560/2003.				
62.	Art. 8 ust. 1 lit. a	Dodatkowa dezagregacja 1. Komisja może podjąć działania definiujące dodatkowe dezagregacje określone poniżej dla następujących statystyk: a) statystyk wymaganych na podstawie art. 4 jako całości, dezagregacja według: (i) roku złożenia wniosku;				
63.	Art. 8 ust. 1 lit. b	b) statystyk wymaganych na podstawie art. 4 ust. 4, dezagregacja według: (i) liczby osób, których dotyczy wnioski, decyzja oraz przekazanie;				
64.	Art. 8 ust. 1 lit. c	c) statystyk wymaganych na podstawie art. 5 ust. 1 lit. a), dezagregacja według: (i) wieku; (ii) płci;				
65.	Art. 8 ust. 1 lit. d	d) statystyk wymaganych na podstawie art. 5 ust. 1 lit. b), dezagregacja według: (i) przyczyny zatrzymania; (ii) miejsca zatrzymania;				
66.	Art. 8 ust. 1 lit. e	e) statystyk wymaganych na podstawie art. 6, dezagregacja według: (i) roku, w którym wydane zostało pierwsze zezwolenie na pobyt; (ii) wieku; (iii) płci;				

67.	Art. 8 ust. 1 lit. f	f) statystyk wymaganych na podstawie art. 7, dezagregacja według: (i) przyczyny podjęcia decyzji lub aktu nakładającego obowiązek wyjazdu; (ii) wieku; (iii) płci.				
68.	Art. 8 ust. 2	2. Dodatkowe dezagregacje wymienione w ust. 1 dostarczane są wyłącznie oddzielnie, nie zaś w połączeniu z dezagregacjami wymaganymi na podstawie art. 4–7.				
69.	Art. 8 ust. 3	3. Decydując o konieczności zastosowania dodatkowej dezagregacji, Komisja bierze pod uwagę zapotrzebowanie na te informacje dla celów rozwijania i monitorowania polityk Wspólnoty oraz dostępność odpowiednich źródeł danych i koszty z tym związane. Negocjacje w sprawie dodatkowych dezagregacji, które mogą być konieczne w celu stosowania art. 4–7, są podejmowane nie później niż dnia 20 sierpnia 2009 r. Najwcześniejszym rokiem referencyjnym dla wprowadzenia dodatkowych dezagregacji jest rok 2010.				
70.	Art. 9 ust. 1 lit. a	Źródła danych i standardy jakości 1. Statystyki oparte są na następujących źródłach danych, odpowiednio do ich dostępności w państwie członkowskim oraz zgodnie z prawem krajowym i praktykami krajowymi: a) ewidencja postępowań administracyjnych i sądowych;	Art. 428	Art. 428. 1. W sprawach z zakresu wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytu na tym terytorium i wyjazdu z niego prowadzi się w systemie informatycznym: 1) rejestry osób: a) którym udzielono zezwolenia na wjazd, o którym mowa w art. 32 ust. 1, b) zatrzymanych w strefie		

					<p>nadgranicznej i doprowadzonych do granicy;</p> <p>2) rejestry spraw dotyczących:</p> <p>a) odmowy wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>b) zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego,</p> <p>c) wiz,</p> <p>d) zezwoleń na pobyt czasowy,</p> <p>e) zezwoleń na pobyt stały,</p> <p>f) zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego UE,</p> <p>g) wydania i wymiany polskich dokumentów tożsamości cudzoziemca,</p> <p>h) wydania tymczasowych polskich dokumentów podróży dla cudzoziemca,</p> <p>i) wydania i wymiany polskich dokumentów podróży dla cudzoziemca,</p> <p>j) zobowiązań do powrotu,</p> <p>k) wydaleń z Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin,</p> <p>l) wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego,</p> <p>m) zgód na pobyt ze</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>względów humanitarnych i zgod na pobyt tolerowany;</p> <p>3) rejestr cudzoziemców, od których zostały pobrane odciski linii papilarnych w sytuacjach, o których mowa w art. 35 ust. 2, art. 326 pkt 1, art. 395 ust. 3 niniejszej ustawy lub art. 73a ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin;</p> <p>4) rejestr odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemców w sytuacjach, o których mowa w art. 35 ust. 2, art. 326 pkt 1, art. 395 ust. 3 niniejszej ustawy lub art. 73a ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin;</p> <p>5) ewidencję zaproszeń;</p> <p>6) rejestr pouczeń udzielonych cudzoziemcom, posiadającym ważne zezwolenie na pobyt lub inne zezwolenie uprawniające do pobytu wydane przez inne państwo obszaru Schengen, o obowiązku niezwłocznego wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium państwa obszaru</p>	
--	--	--	--	--	---	--

				<p>Schengen;</p> <p>7) rejestr wydanych cudzoziemcom zaświadczeń, o których mowa w art. 171.</p> <p>2. Rejestry, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, pkt 2 lit. 1 i pkt 6, mogą być prowadzone w systemie kartotecznym.</p> <p>Art. 430. 1. W rejestrach prowadzonych w sprawach z zakresu wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytu na tym terytorium i wyjazdu z niego, o których mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. a-k i m, a także w ewidencji zaproszeń przechowuje się informacje o wnioskach, postanowieniach, decyzjach administracyjnych, orzeczeniach sądu oraz dane osobowe, przetwarzane zgodnie z niniejszą ustawą, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami w sprawach, których te rejestry i ewidencja dotyczą.</p> <p>2. W rejestrach, o których mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. b-k i m, a także w ewidencji zaproszeń oprócz informacji i danych, o których mowa w ust. 1, przechowuje się:</p> <p>1) w rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. b, informację o:</p> <p>a) dacie wydania, numerze, serii oraz terminie upływu ważności zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego,</p> <p>b) utraconych, uszkodzonych</p>	
--	--	--	--	---	--

					<p>lub zniszczonych zezwoleniach na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego,</p> <p>c) przebywaniu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poza strefą przygraniczną, w której – zgodnie z zezwoleniem – mógł przebywać, lub o przebywaniu na tym terytorium po upływie okresu, w którym był do tego uprawniony na podstawie zezwolenia,</p> <p>d) decyzjach o unieważnieniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego,</p> <p>e) grzywnach nałożonych na cudzoziemca za przebywanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego mógł przebywać, lub - na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po upływie okresu pobytu określonego w zezwoleniu na 	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego,</p> <p>f) decyzjach o cofnięciu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego;</p> <p>2) w rejestrach, o których mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. d-f:</p> <p>a) informację o dokumentach, na podstawie których została potwierdzona tożsamość cudzoziemca,</p> <p>b) informację o wydanej cudzoziemcowi karcie pobytu, o jej utracie, uszkodzeniu lub unieważnieniu,</p> <p>c) obraz linii papilarnych cudzoziemca;</p> <p>3) w rejestrach, o których mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. g-i:</p> <p>a) informację o wydanym cudzoziemcowi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - polskim dokumencie tożsamości cudzoziemca, - tymczasowym polskim dokumencie podróży dla cudzoziemca; - polskim dokumencie podróży dla cudzoziemca, <p>b) informację o utracie, uszkodzeniu lub unieważnieniu dokumentów, o których</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>mowa w lit. a,</p> <p>c) dane cudzoziemca zawarte w dokumentach, o których mowa w lit. a;</p> <p>4) w rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. j, fotografię cudzoziemca oraz informacje o:</p> <p>a) dniu opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>b) decyzjach w sprawie wysokości kosztów przymusowego wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;</p> <p>5) w rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. k, informację o dniu opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>6) w rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. m:</p> <p>a) informację o wydanej cudzoziemcowi karcie pobytu, o jej utracie, uszkodzeniu lub unieważnieniu,</p> <p>b) informację o wydanym cudzoziemcowi dokumencie „zgoda na pobyt tolerowany”, o jego utracie, uszkodzeniu lub unieważnieniu,</p> <p>c) obraz linii papilarnych cudzoziemca;</p> <p>7) w ewidencji zaproszeń informacje o zaproszeniu, w tym:</p> <p>a) dane osobowe zapraszającego,</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>b) inne informacje umieszczone w zaproszeniu,</p> <p>c) dane osobowe pełnomocnika ustanowionego do odbioru zaproszenia.</p> <p>3. W rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 1 lit. a, przechowuje się dane osobowe cudzoziemców, którym udzielono zezwolenia na wjazd, o którym mowa w art. 32 ust. 1.</p> <p>4. W rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 1 lit. b, przechowuje się dane cudzoziemców zatrzymanych w strefie nadgranicznej i doprowadzonych do granicy.</p> <p>5. W rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. 1, przechowuje się informację o dniu opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>6. W rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 3, przechowuje się:</p> <p>1) następujące dane osobowe cudzoziemca, od którego pobrano odciski linii papilarnych:</p> <p>a) imię (imiona) i nazwisko,</p> <p>b) data i miejsce urodzenia,</p> <p>c) obywatelstwo;</p> <p>2) informacje o:</p> <p>a) podstawie prawnej pobrania odcisków linii papilarnych,</p> <p>b) stopniu służbowym osoby pobierającej odciski linii</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>papilarnych oraz jej imieniu i nazwisku.</p> <p>7. W rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 4, przechowuje się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obraz linii papilarnych cudzoziemca, 2) informację o podstawie prawnej pobrania odcisków linii papilarnych od cudzoziemca, 3) informację o dacie pobrania odcisków linii papilarnych od cudzoziemca, 4) informację o kartach daktyloskopijnych lub o pobraniu od cudzoziemca odcisków linii papilarnych za pomocą urządzenia do ich elektronicznego pobierania, 5) następujące dane osobowe cudzoziemca: <ol style="list-style-type: none"> a) imię (imiona) i nazwisko, b) datę i miejsce urodzenia, c) obywatelstwo. <p>8. W rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 6, przechowuje się dane cudzoziemców, którzy zostali pouczeni o obowiązku niezwłocznego wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które udzieliło im zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia uprawniającego do pobytu.</p> <p>9. W rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 7, przechowuje się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) następujące dane osobowe cudzoziemca, któremu zostało
--	--	--	--	--	---

				<p>wydane zaświadczenie, o którym mowa w art. 171:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) imię (imiona) i nazwisko, b) datę i miejsce urodzenia, c) obywatelstwo, d) płeć; <ol style="list-style-type: none"> 2) informację o organie, który wydał zaświadczenie, o którym mowa w art.171; 3) informację o dacie wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 171. 	
			<p>Art.119 i art. 121 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2012 r. poz. 680)</p>	<p>Art. 119. 1. Rejestry w sprawach cudzoziemców, którym udzielana jest ochrona, prowadzi się w systemie informatycznym w formie następujących zbiorów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rejestru spraw o nadanie statusu uchodźcy i udzielenie ochrony uzupełniającej oraz o udzielenie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o nadanie statusu uchodźcy; 2) uchylony; 3) rejestru spraw o udzielenie azylu; 4) uchylony; 5) rejestru spraw o udzielenie ochrony czasowej; 6) rejestrów odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca, który: <ol style="list-style-type: none"> a) złożył wniosek o nadanie statusu uchodźcy, b) złożył wniosek o udzielenie azylu, c) uchylona, d) korzysta z ochrony czasowej; 7) rejestru spraw prowadzonych na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003. <p>2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt</p>	

				<p>1, w zakresie dotyczącym cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, którym udzielono pomocy, może być prowadzony także w systemie kartotecznym.</p> <p>Art. 121. 1. W rejestrach, o których mowa w art. 119:</p> <p>1) w pkt 1, przechowuje się informacje o wnioskach, wydanych postanowieniach, decyzjach administracyjnych i wyrokach sądu, zaświadczeniach tożsamości, kartach pobytu i dokumentach podróży przewidzianych w Konwencji Genewskiej, informację, czy cudzoziemiec jest małoletnim bez opieki, dane, o których mowa w art. 8, oraz dane biometryczne dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami, o których mowa w pkt 1;</p> <p>2) uchylony</p> <p>3) w pkt 3, przechowuje się informacje o wnioskach, wydanych postanowieniach, decyzjach administracyjnych i wyrokach sądu, kartach pobytu oraz dane, o których mowa w art. 8, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami, o których mowa w pkt 3;</p> <p>4) uchylony</p> <p>5) w pkt 5, przechowuje się informacje o decyzjach administracyjnych i kartach pobytu oraz dane, o których mowa w art. 8, dotyczące cudzoziemców, którym udzielono ochrony czasowej;</p>	
--	--	--	--	--	--

					<p>6) w pkt 6, przechowuje się informacje o podstawie prawnej i dacie pobrania odcisków linii papilarnych, informacje o kartach daktyloskopijnych lub o pobraniu odcisków linii papilarnych za pomocą urządzenia do elektronicznego pobierania odcisków oraz dane osobowe cudzoziemca dotyczące: imienia (imion) i nazwiska, daty i miejsca urodzenia, obywatelstwa;</p> <p>7) w pkt 7, przechowuje się informacje o wnioskach, wydanych decyzjach, miejscu i dacie przekroczenia granicy przez wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, przekazywane na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003, oraz dane, o których mowa w art. 8, dotyczące wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje.</p> <p>2. Dane biometryczne przechowuje się do dnia odebrania przez cudzoziemca dokumentu podróży przewidzianego w Konwencji Genewskiej, a w przypadku jego nieodebrania, do dnia upływu ważności tego dokumentu.</p>	
71.	Art. 9 ust. 1 lit. b	b) rejestry związane z postępowaniami administracyjnymi;		Patrz poz. 70	Patrz poz. 70	
72.	Art. 9 ust. 1 lit. c	c) rejestry ludności lub poszczególnych podgrup ludności;				
73.	Art. 9 ust. 1 lit. d	d) spisy ludności;				

74.	Art. 9 ust. 1 lit. e	e) badania reprezentacyjne;				
75.	Art. 9 ust. 1 lit. f	f) inne właściwe źródła. W ramach procesu statystycznego możliwe jest stosowanie naukowo udowodnionych i dobrze udokumentowanych metod szacunku statystycznego.				
76.	Art. 9 ust. 2	2. Państwa członkowskie składają Komisji (Eurostat) sprawozdania o wykorzystanych źródłach danych, powodach wyboru tych źródeł oraz wpływie wybranych źródeł danych na jakość statystyk, jak również o zastosowanych metodach szacunku, a także stale informują Komisję (Eurostat) o wprowadzanych do nich zmianach.				
77.	Art. 9 ust. 3	3. Na wniosek Komisji (Eurostat) państwa członkowskie dostarczają jej wszystkich informacji niezbędnych do oceny jakości, porównywalności i kompletności informacji statystycznych.				
78.	Art. 9 ust. 4	4. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję (Eurostat) o rewizjach i korektach statystyk dostarczonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz o wszelkich zmianach w stosowanych metodach i źródłach danych.				
79.	Art. 9 ust. 5	5. Środki odnoszące się do definicji odpowiednich formatów przesyłania danych przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 11 ust. 2.				

80.	Art. 10 ust. 1	Środki wykonawcze 1. Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia, określające zasady dotyczące odpowiedniego formatu przesyłania danych zgodnie z art. 9, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 11 ust. 2.				
81.	Art. 10 ust. 2 lit. a	2. Następujące środki, niezbędne w celu wykonania niniejszego rozporządzenia i przewidziane w celu zmiany jego elementów innych niż istotne, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 3: a) aktualizacja definicji zawartych w art. 2 ust. 1;				
82.	Art. 10 ust. 2 lit. b	b) zdefiniowanie kategorii grup kraju urodzenia, grup kraju poprzedniego lub kolejnego miejsca zamieszkania oraz grup obywatelstwa określonych w art. 3 ust. 1;				
83.	Art. 10 ust. 2 lit. c	c) zdefiniowanie kategorii przyczyn wydania zezwolenia określonych w art. 6 ust. 1 lit. a);				
84.	Art. 10 ust. 2 lit. d	d) zdefiniowanie dodatkowych dezagregacji i poziomów dezagregacji, które mają zostać zastosowane dla zmiennych, określonych w art. 8;				
85.	Art. 10 ust. 2 lit. e	e) określenie reguł dotyczących dokładności i standardów jakości.				
86.	Art. 11 ust. 1	Komitet 1. W procesie przyjmowania środków wykonawczych Komisja jest wspierana przez Komitet ds. Programu Statystycznego, ustanowiony decyzją				

		89/382/EWG, Euratom.				
87.	Art. 11 ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8. Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, wynosi trzy miesiące.				
88.	Art. 11 ust. 3	3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.				
89.	Art. 12	Sprawozdanie Do dnia 20 sierpnia 2012 r. i następnie co trzy lata Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące statystyk zestawionych na mocy niniejszego rozporządzenia oraz ich jakości.				
90.	Art. 13	Uchylenie Niniejszym uchyla się rozporządzenie (EWG) nr 311/76.				
91.	Art. 14	Wejście w życie Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .				
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych <i>Dziennik Urzędowy UE L 218/60 z 13.08.2008 r.</i>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koniec zność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Art. 1	Przedmiot i zakres zastosowania Niniejsze rozporządzenie określa cel Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS), ustanowionego na mocy art. 1 decyzji 2004/512/WE, jego funkcje i związane z nim obowiązki. Niniejsze rozporządzenie określa warunki i procedury wymiany między państwami członkowskimi danych dotyczących wniosków o wydanie wiz krótkoterminowych oraz związanych z nimi decyzji, w tym decyzji o unieważnieniu, cofnięciu wizy lub przedłużeniu jej ważności, w celu	N			.

		ułatwienia rozpatrywania takich wniosków i podejmowania związanych z nimi decyzji.				
2.	Art. 2 lit. a	Cel Celem VIS jest poprawa realizacji wspólnej polityki wizowej, poprawa współpracy konsularnej i procesu konsultacji pomiędzy centralnymi organami wizowymi poprzez ułatwienie wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi o wnioskach i związanych z nimi decyzjach, w celu: a) uproszczenia procedury składania wniosków wizowych;	N			
3.	Art. 2 lit. b	b) zapobieżenia omijaniu kryteriów służących do określania, które państwo członkowskie odpowiada za rozpatrzenie wniosku;	N			
4.	Art. 2 lit. c	c) ułatwienia walki z nadużyciami;	N			
5.	Art. 2 lit. d	d) ułatwienia odpraw w przejściach granicznych na granicach zewnętrznych państw członkowskich i na terytorium państw członkowskich;	N			
6.	Art. 2 lit. e	e) pomocy w identyfikacji osób, które mogą nie spełniać warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich lub też przestały spełniać te warunki;	N			
7.	Art. 2 lit. f	f) ułatwienia stosowania rozporządzenia (WE) nr 343/2003;	N			
8.	Art. 2 lit. g	g) przyczynienia się do zapobiegania zagrożeniom bezpieczeństwa wewnętrznego każdego z państw członkowskich.	N			

9.	Art. 3 ust. 1	<p>Dostępność danych na potrzeby zapobiegania, wykrywania i ścigania przestępstw terrorystycznych i innych poważnych przestępstw</p> <p>1. Wyznaczone organy państw członkowskich mogą w szczególnym przypadku i na uzasadniony wniosek pisemny lub elektroniczny uzyskać dostęp do danych przechowywanych w VIS, o których mowa w art. 9– 14, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do uznania, że przeglądanie danych w VIS przyczyni się zasadniczo do zapobiegania, wykrycia lub ścigania przestępstw terrorystycznych i innych poważnych przestępstw.</p> <p>Europol może korzystać z VIS w granicach przysługujących mu uprawnień i wówczas, gdy jest to konieczne dla wykonania jego zadań.</p>	T	<p>Art. 7 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym</p>	<p>Art. 7. 1. Uprawnienie do pośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych VIS przysługuje sądowi, prokuraturze, Policji, Straży Granicznej, Służbie Celnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, organom kontroli skarbowej, Biuru Ochrony Rządu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej lub Służbie Wywiadu Wojskowego, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dostęp jest konieczny w celu zapobiegania, wykrywania lub ścigania przestępstw wymienionych w art. 607w ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.); 2) jest to niezbędne w związku z określoną sprawą; 3) istnieją uzasadnione powody do uznania, że wgląd do danych VIS ma istotne znaczenie dla zapobiegania, wykrywania lub ścigania przestępstw, o których mowa w pkt 1. <p>2. Pośredni dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest realizowany poprzez centralne punkty dostępu, którymi są odpowiednio dla:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sądu, prokuratury, Policji - Komendant Główny Policji; 2) Straży Granicznej - Komendant Główny Straży Granicznej; 3) Służby Celnej - Szef Służby Celnej; 4) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego - Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 5) Agencji Wywiadu - Szef Agencji 	
----	---------------	--	---	--	--	--

					<p>Wywiadu;</p> <p>6) Centralnego Biura Antykorupcyjnego - Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego;</p> <p>7) organów kontroli skarbowej - Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej;</p> <p>8) Biura Ochrony Rządu - Szef Biura Ochrony Rządu;</p> <p>9) Służby Kontrwywiadu Wojskowego - Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego;</p> <p>10) Służby Wywiadu Wojskowego - Szef Służby Wywiadu Wojskowego;</p> <p>11) Żandarmerii Wojskowej - Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej</p>	
10.	Art. 3 ust. 2	<p>2. Przegląd danych, o którym mowa w ust. 1, odbywa się za pośrednictwem centralnego punktu lub punktów dostępu, odpowiedzialnych za zapewnienie ścisłej zgodności z warunkami dostępu i procedurami określonymi w decyzji Rady 2008/633/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania (1). Państwa członkowskie mogą wyznaczyć więcej niż jeden centralny punkt dostępu, jeżeli odzwierciedla to ich strukturę organizacyjną i administracyjną w zakresie wykonywania ich</p>	T	<p>Art. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym</p>	<p>Art. 1. Ustawa określa zasady i sposób realizacji udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym, w tym obowiązki i uprawnienia organów dotyczące dokonywania wpisów oraz wglądu do danych zawartych w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI).</p>	

		konstytucyjnych lub prawnych obowiązków. W wyjątkowo pilnym przypadku centralny punkt lub punkty dostępu mogą otrzymać wniosek pisemny, elektroniczny lub ustny oraz sprawdzić jedynie <i>ex post</i> , czy wszystkie warunki dostępu zostały spełnione, w tym czy zachodził wyjątkowo pilny przypadek. Sprawdzenie <i>ex post</i> następuje bez zbędnej zwłoki, po rozpatrzeniu wniosku.			
11.	Art. 3 ust. 3	3. Dane otrzymane z VIS zgodnie z decyzją, o której mowa w ust. 2, nie są przekazywane lub udostępniane państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym. W wyjątkowo pilnym przypadku dane te mogą jednak zostać przekazane lub udostępnione państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej wyłącznie do celów zapobiegania i wykrywania przestępstw terrorystycznych i innych poważnych przestępstw, na warunkach określonych w tej decyzji. Zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskie zapewniają rejestrowanie takich przypadków przekazania danych i zachowują o nich informacje, które udostępniają na żądanie krajowym organom odpowiedzialnym za ochronę danych. Przekazanie danych przez państwo członkowskie, które wprowadziło dane do VIS, podlega przepisom prawa krajowego tego państwa członkowskiego.	T	Art. 27 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym	Art. 27. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1, centralny organ techniczny KSI jest w szczególności obowiązany do: 1) przestrzegania obowiązujących protokołów i procedur technicznych w celu zapewnienia kompatybilności Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) z jednostką centralną Systemu Informacyjnego Schengen oraz Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym; 2) zapewnienia, aby dane SIS przechowywane w kopii krajowej były, dzięki automatycznym aktualizacjom, identyczne i spójne z danymi przechowywanymi w jednostce centralnej Systemu Informacyjnego Schengen; 3) zapewnienia bezpieczeństwa Krajowego Systemu Informatycznego (KSI), w szczególności poprzez sporządzenie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej; 4) sprawdzania, czy organy, które wykorzystują dane poprzez Krajowy

					<p>System Informatyczny, mają prawo dostępu do danych;</p> <p>5) umożliwienia organom, o których mowa w art. 5-7, wykorzystywania danych VIS poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) oraz udzielania tym organom niezbędnych informacji do prawidłowego wykonywania przez te organy zadań w zakresie uczestnictwa w Wizowym Systemie Informacyjnym;</p> <p>6) przekazywania Komisji Europejskiej listy organów, o których mowa w art. 5-7;</p> <p>7) współpracy z jednostką krajową Europolu w zakresie udzielania zgody na dostęp Europejskiego Urzędu Policji (Europol) do danych VIS;</p> <p>8) zapobiegania dostępowi osób nieuprawnionych do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI);</p> <p>9) zapobiegania nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu nośników informatycznych wykorzystywanych w Krajowym Systemie Informatycznym (KSI);</p> <p>10) zapewnienia rejestrowania wszystkich przypadków, w których uzyskano dostęp do danych lub wykorzystano dane w inny sposób poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI);</p> <p>11) zapewnienia fizycznej ochrony danych wykorzystywanych przez Krajowy System Informatyczny (KSI);</p> <p>12) zapobiegania wykorzystywaniu Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) przez osoby nieuprawnione</p>
--	--	--	--	--	---

					<p>korzystające ze sprzętu do przekazywania danych;</p> <p>13) zapewnienia możliwości późniejszej weryfikacji i stwierdzenia, które dane zostały wprowadzone poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) oraz kiedy i przez kogo zostały wykorzystane, a także w jakim zakresie zostały udostępnione;</p> <p>14) zapobiegania nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu danych podczas transferu tych danych lub podczas przemieszczania nośników informatycznych w ramach Krajowego Systemu Informatycznego (KSI), w szczególności poprzez zastosowanie odpowiednich technik szyfrowania;</p> <p>15) zapewnienia, aby osoby uprawnione do korzystania z Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) miały dostęp wyłącznie do danych w zakresie zgodnym z upoważnieniami wynikającymi z przepisów ustawy.</p>	
12.	Art. 3 ust. 4	4. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla jakichkolwiek zobowiązań wynikających z przepisów właściwego prawa krajowego dotyczących informowania właściwych organów o działalności przestępczej wykrytej przez organy, o których mowa w art. 6, podczas wykonywania przez nie obowiązków w celu zapobiegania, ścigania i zaskarżania związanych z tą działalnością przestępstw.	N			

13.	Art. 4 pkt. 1 lit. a	Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: 1) „wiza” oznacza: a) „wizę jednolitą” zdefiniowaną w art. 2 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy);	N			
14.	Art. 4 pkt. 1 lit. c	c) „wizę lotniskową” zdefiniowaną w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 810/2009;	N			
15.	Art. 4 pkt. 1 lit. d	d) „wizę o ograniczonej ważności terytorialnej” zdefiniowaną w art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 810/2009;	N			
16.	Art. 4 pkt. 2	2) „naklejka wizowa” oznacza wizę w jednolitym formacie zdefiniowaną w rozporządzeniu (WE) nr 1683/95;	N			
17.	Art. 4 pkt. 3	3) „organy wizowe” oznaczają organy, które w każdym państwie członkowskim są odpowiedzialne za sprawdzanie i podejmowanie decyzji w sprawie wniosków wizowych lub odpowiedzialne za decyzje o unieważnieniu wizy, jej cofnięciu lub przedłużeniu jej ważności, w tym centralne organy wizowe i organy odpowiedzialne za wydawanie wiz na granicy zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) 415/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem;	T	Art. 66 ust. 2	Art. 66. 1. Wizę krajową wydaje albo odmawia jej wydania konsul. 2. Wizę Schengen wydaje na granicy lub odmawia jej wydania komendant placówki Straży Granicznej.	
				Art. 84	Art. 84. 1. Wizę Schengen lub wizę krajową przedłuża lub odmawia jej przedłużenia wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca w drodze decyzji.	
				Art. 92	Art. 92. 1. Wizę Schengen lub wizę krajową cofa lub unieważnia, w drodze decyzji: 1) konsul; 2) komendant oddziału Straży Granicznej; 3) komendant placówki Straży	

				<p>Granicznej.</p> <p>2. Wizę Schengen lub wizę krajową wydawaną członkowi misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego państwa obcego lub innej osobie zrównanej z nimi pod względem przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także członkom ich rodzin, cofa lub unieważnia minister właściwy do spraw zagranicznych, kierując notę do ministerstwa spraw zagranicznych państwa obcego lub jego misji dyplomatycznej.</p> <p>Art. 93. 1. Od decyzji o cofnięciu lub unieważnieniu wizy Schengen lub wizy krajowej wydanej przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) konsula – przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ten organ; 2) komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej – przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej. <p>2. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez konsula składa się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o cofnięciu lub unieważnieniu wizy Schengen lub wizy krajowej.</p> <p>3. Konsul rozpatruje wniosek, o</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>Art. 22 ust. 1 pkt 1 lit. a i ust. 2</p>	<p>którym mowa w ust. 2, w terminie 7 dni.</p> <p>Art. 22. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy:</p> <p>1) wydawanie decyzji i postanowień w I instancji oraz rozpatrywanie odwołań od decyzji i zażaleń na postanowienia wydane w I instancji przez inne organy w sprawach uregulowanych:</p> <p>a) w niniejszej ustawie,</p> <p>2. Szef Urzędu jest organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do wojewody w sprawach uregulowanych w ustawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1.</p>	
18.	Art. 4 pkt. 4	4) „formularz wniosku” oznacza ujednolicony formularz wniosku wizowego zawarty w załączniku 16 do wspólnych instrukcji konsularnych;	N			
19.	Art. 4 pkt. 5	5) „osoba ubiegająca się o wizę” oznacza jakąkolwiek osobę podlegającą obowiązkowi wizowemu zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającego państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, która złożyła wniosek o wydanie wizy;	N			
20.	Art. 4 pkt. 6	6) „członkowie grupy” oznaczają osoby ubiegające się o wizę, które ze względów prawnych są zobowiązane	N			

		do wspólnego wjazdu na terytorium państw członkowskich i wspólnego opuszczenia tego terytorium;				
21.	Art. 4 pkt. 7	7) „dokument podróży” oznacza paszport lub inny równoważny dokument, który upoważnia posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i w którym może być umieszczona wiza;	N			
22.	Art. 4 pkt. 8	8) „odpowiedzialne państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, które wprowadziło dane do VIS;	N			
23.	Art. 4 pkt. 9	9) „weryfikacja” oznacza proces porównywania zestawów danych w celu stwierdzenia autentyczności podawanej tożsamości (kontrola jeden do jednego);	N			
24.	Art. 4 pkt. 10	10) „identyfikacja” oznacza proces ustalania tożsamości osoby poprzez przeszukiwanie bazy danych w oparciu o wielorakie zestawy danych (kontrola jeden do wielu);	N			
25.	Art. 4 pkt. 11	11) „dane alfanumeryczne” oznaczają dane wyrażone literami, cyframi, znakami specjalnymi, odstępami i znakami przestankowymi.	N			
26.	Art. 5 ust. 1 lit. a	Kategorie danych 1. W VIS rejestruje się jedynie następujące kategorie danych: a) dane alfanumeryczne, o których mowa w art. 9 ust. 1–4 i art. 10–14, dotyczące osoby ubiegającej się o wizę oraz dotyczące wiz, o których wydanie złożony został wniosek, które zostały wydane, których wydania odmówiono lub które zostały unieważnione, cofnięte lub przedłużone;	N			

27.	Art. 5 ust. 1 lit. b	b) fotografie, o których mowa w art. 9 ust. 5;	N			
28.	Art. 5 ust. 1 lit. c	c) odciski palców, o których mowa w art. 9 ust. 6;	N			
29.	Art. 5 ust. 1 lit. d	d) odsyłacze do innych wniosków, o których mowa w art. 8 ust. 3 i 4	N			
30.	Art. 5 ust. 2	2. Wiadomości przekazywane przez infrastrukturę VIS, o których mowa w art. 16, art. 24 ust. 2 i art. 25 ust. 2, nie podlegają rejestracji w VIS, bez uszczerbku dla zasady rejestrowania operacji przetwarzania danych zgodnie z art. 34.	N			
31.	Art. 6 ust. 1	Dostęp w celu wprowadzania, korygowania, usuwania i przeglądania danych 1. Dostęp do VIS w celu wprowadzania, korygowania lub usuwania danych, o których mowa w art. 5 ust. 1, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem jest zarezerwowany wyłącznie dla odpowiednio upoważnionego personelu organów wizowych.	T	Art. 6 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym	Art. 6. Bezpośredni dostęp do Wizowego Systemu Informacyjnego realizowany poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) umożliwiający wgląd do danych VIS w celu: 1) rozpatrzenia złożonych wniosków wizowych oraz podjęcia decyzji dotyczących tych wniosków, jak również decyzji o unieważnieniu, przedłużeniu, cofnięciu wizy, przysługuje Straży Granicznej, konsulowi, wojewodzie, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców; 2) przeprowadzania konsultacji między centralnymi organami wizowymi w sprawie wniosków wizowych zgodnie z art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz. Urz.	

					<p>UE L 243 z 15.09.2009, str. 1) przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>3) sporządzania sprawozdań i statystyk, przysługuje Straży Granicznej, konsulowi, wojewodzie, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>4) sprawdzania na przejściach granicznych tożsamości posiadacza wizy, autentyczności wizy lub spełniania warunków wjazdu na terytorium Państw Członkowskich zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1), przysługuje Straży Granicznej i Służbie Celnej;</p> <p>5) sprawdzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tożsamości posiadacza wizy, autentyczności wizy lub spełniania warunków wjazdu lub pobytu na terytorium Państw Członkowskich, przysługuje komendantowi wojewódzkiemu Policji, komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Policji, komendantowi oddziału Straży Granicznej lub komendantowi placówki Straży Granicznej, Służbie Celnej, wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>6) zidentyfikowania osoby, która nie spełnia lub przestała spełniać warunki</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>wjazdu lub pobytu na terytorium Państw Członkowskich, przysługuje Straży Granicznej, Policji, Służbie Celnej, wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>7) określania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o nadanie statusu uchodźcy zgodnie z art. 9 i 21 rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela kraju trzeciego (Dz. Urz. UE L 050 z 25.02.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 109), przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>8) rozpatrzenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Radzie do Spraw Uchodźców;</p> <p>9) realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS), przysługuje konsulowi lub wojewodzie.</p>	
32.	Art. 6 ust. 2	2. Dostęp do przeglądania danych jest zarezerwowany wyłącznie dla	T		j.w.	

		odpowiednio upoważnionego personelu tych organów każdego państwa członkowskiego, które są organami właściwymi do realizacji celów określonych w art. 15–22, i ograniczony do zakresu, w jakim dane te wymagane są do wykonywania ich zadań zgodnie z tymi celami i proporcjonalnie do zamierzonych celów.				
33.	Art. 6 ust. 3	3. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwe organy, których odpowiednio upoważniony personel ma dostęp pozwalający wprowadzać, modyfikować, usuwać lub przeglądać dane w VIS. Każde państwo członkowskie niezwłocznie przekazuje Komisji wykaz tych organów, w tym organów, o których mowa w art. 41 ust. 4, oraz wszelkie zmiany tego wykazu. W wykazie tym należy określić, do jakich celów każdy z tych organów może przetwarzać dane zawarte w VIS. W terminie 3 miesięcy od rozpoczęcia funkcjonowania VIS zgodnie z art. 48 ust. 1 Komisja publikuje skonsolidowane wykazy w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> . W przypadku wprowadzenia zmian do wykazu Komisja publikuje raz w danym roku zaktualizowany skonsolidowany wykaz.	T		j.w.	
34.	Art. 7 ust. 1	Zasady ogólne 1. Każdy właściwy organ uprawniony do dostępu do VIS zgodnie z niniejszym rozporządzeniem zapewnia wykorzystanie VIS w zakresie koniecznym, odpowiednim i	N			

		proporcjonalnym do wykonywania zadań właściwych organów..				
35.	Art. 7 ust. 2	2. Każdy właściwy organ zapewnia, by w trakcie korzystania z VIS nie dochodziło do dyskryminacji osób ubiegających się o wizę lub jej posiadaczy ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, oraz zapewnia pełne poszanowanie godności ludzkiej i integralności osoby ubiegającej się o wizę lub jej posiadacza.	N			
36.	Art. 8 ust. 1	Procedury wprowadzania danych w chwili otrzymania wniosku wizowego 1. Jeżeli wniosek wizowy jest dopuszczalny zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 organ wizowy niezwłocznie tworzy plik danych dotyczących wniosku przez wprowadzenie do VIS danych, o których mowa w art. 9, o ile dane te są wymagane od osoby ubiegającej się o wizę.	N			
37.	Art. 8 ust. 2	2. Przy tworzeniu pliku danych dotyczących wniosku organ wizowy sprawdza w VIS, zgodnie z art. 15, czy poprzedni wniosek wizowy danej osoby ubiegającej się o wizę został zarejestrowany w VIS przez którekolwiek z państw członkowskich.	N			
38.	Art. 8 ust. 3	3. Jeżeli poprzedni wniosek wizowy został zarejestrowany, organ wizowy tworzy odsyłacz między każdym nowym plikiem danych dotyczących wniosku a poprzednim takim plikiem dotyczącym danej osoby ubiegającej	N			

		się o wizę.				
39.	Art. 8 ust. 4	4. Jeżeli osoba ubiegająca się o wizę podróżuje w grupie lub ze współmałżonkiem lub z dziećmi, organ wizowy tworzy dla każdej osoby ubiegającej się o wizę plik danych dotyczących wniosku oraz odsyłacze między odnośnymi plikami danych dotyczącymi osób podróżujących wspólnie.	N			
40.	Art. 8 ust. 5	5. W przypadku gdy określone dane nie są wymagane ze względów prawnych lub nie mogą zostać podane z przyczyn faktycznych, w pole (pola) przeznaczone na te dane wpisuje się „nie dotyczy”. W zakresie odcisków palców system powinien umożliwiać, do celów art. 17, rozróżnienie pomiędzy sytuacją, w której złożenie odcisków palców nie jest prawnie wymagane, a przypadkami, w których nie mogą one być złożone z przyczyn faktycznych. Rozwiązanie to wygasa po upływie czterech lat, chyba że zostanie potwierdzone decyzją Komisji na podstawie oceny, o której mowa w art. 50 ust. 4.	N			
41.	Art. 9 pkt. 1	Dane wprowadzane do wniosku Do pliku danych dotyczących wniosku organ wizowy wprowadza następujące dane: 1) numer wniosku;	N			
42.	Art. 9 pkt. 2	2) informację o statusie wskazującą, że został złożony wniosek o wizę;	N			
43.	Art. 9 pkt. 3	3) nazwę organu, do którego wniosek został złożony, w tym jego adres, oraz informację, czy wniosek został złożony	N			

		do organu reprezentującego inne państwo członkowskie;				
44.	Art. 9 pkt. 4 lit. a	4) poniższe dane, pochodzące z formularza wniosku: a) nazwisko (nazwisko rodowe), nazwisko przy urodzeniu (poprzednie nazwisko lub nazwiska rodowe); imię/imiona (imię/imiona nadane); datę urodzenia, miejsce urodzenia i kraj urodzenia, płeć;	N			
45.	Art. 9 pkt. 4 lit. b	b) obecne obywatelstwo i obywatelstwo w chwili urodzenia;	N			
46.	Art. 9 pkt. 4 lit. c	c) rodzaj i numer dokumentu podróży, organ, który wydał dokument, oraz datę wydania i datę upływu ważności dokumentu;	N			
47.	Art. 9 pkt. 4 lit. d	d) miejsce i datę złożenia wniosku;	N			
48.	Art. 9 pkt. 4 lit. f	f) szczegóły dotyczące osoby zapraszającej lub odpowiedzialnej za poniesienie kosztów utrzymania osoby ubiegającej się o wizę podczas pobytu, czyli: (i) w przypadku osoby fizycznej – nazwisko, imię i adres tej osoby; (ii) w przypadku przedsiębiorstwa lub innej organizacji – nazwę i adres przedsiębiorstwa lub innej organizacji, nazwisko i imię osoby, z którą należy się kontaktować w tym przedsiębiorstwie lub organizacji;	N			
49.	Art. 9 pkt. 4 lit. g	g) państwo(-a) członkowskie będące docelowym miejscem wizyty i czas trwania planowanego pobytu lub tranzytu;	N			

50.	Art. 9 pkt. 4 lit. h	h) głównego(-ych) celu(-ów) podróży;	N			
51.	Art. 9 pkt. 4 lit. i	i) planowana data przyjazdu do strefy Schengen i planowana data wyjazdu ze strefy Schengen;	N			
52.	Art. 9 pkt. 4 lit. j	j) państwa członkowskiego pierwszego wjazdu;	N			
53.	Art. 9 pkt. 4 lit. k	k) adres miejsca zamieszkania osoby ubiegającej się o wizę;	N			
54.	Art. 9 pkt. 4 lit. l	l) obecnie wykonywany zawód i nazwę pracodawcy; w przypadków uczniów: nazwę instytucji edukacyjnej;	N			
55.	Art. 9 pkt. 4 lit. m	m) w przypadku małoletnich – nazwisko i imię (imiona) osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego osoby ubiegającej się o wizę;	N			
56.	Art. 9 pkt. 5	5) fotografię osoby ubiegającej się o wizę, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1683/95;	N			
57.	Art. 9 pkt. 6	6) odciski palców osoby ubiegającej się o wizę, zgodnie z właściwymi przepisami wspólnych instrukcji konsularnych.	N			
58.	Art. 10 ust. 1 lit. a	Dane dodawane w przypadku wydania wizeny 1. W przypadku podjęcia decyzji o wydaniu wizeny organ wizenowy, który wydał wizę, dodaje do pliku danych dotyczących wniosku następujące dane: a) informację o statusie wskazującą, że wiza została wydana;	N			
59.	Art. 10 ust. 1	b) nazwę i adres organu, który wydał wizę, oraz informację, czy organ ten	N			

	lit. b	wydał wizę w imieniu innego państwa członkowskiego;				
60.	Art. 10 ust. 1 lit. c	c) miejsce i datę wydania decyzji o wydaniu wizy;	N			
61.	Art. 10 ust. 1 lit. d	d) rodzaj wizy;	N			
62.	Art. 10 ust. 1 lit. e	e) numer naklejki wizowej;	N			
63.	Art. 10 ust. 1 lit. f	f) terytorium, na którym posiadacz wizy ma prawo podróżować zgodnie z właściwymi przepisami wspólnych instrukcji konsularnych;	N			
64.	Art. 10 ust. 1 lit. g	g) datę początku i datę końca okresu ważności wizy;	N			
65.	Art. 10 ust. 1 lit. h	h) liczbę wjazdów, do których upoważnia wiza na terytorium, na którym jest ona ważna;	N			
66.	Art. 10 ust. 1 lit. i	i) długość pobytu, do którego upoważnia wiza;	N			
67.	Art. 10 ust. 1 lit. j	j) w stosownych przypadkach, informację o tym, że wiza została wydana na oddzielnym arkuszu zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 333/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. w sprawie jednolitego wzoru formularza, na którym umieszcza się wizę wydawanego przez państwo członkowskie osobom posiadającym dokumenty podróży, które nie są uznane przez państwo członkowskie sporządzające formularz;	N			
68.	Art. 10 ust. 1	k) w stosownych przypadkach, informację o tym, że naklejka wizowa	N			

	lit. k	została wypełniona ręcznie.				
69.	Art. 10 ust. 2	2. Jeżeli przed podjęciem decyzji dotyczącej wydania wizy przez organ wizowy, do którego złożono wniosek, wniosek wizowy został wycofany przez osobę ubiegającą się o wizę lub osoba ta zaniechała dalszych starań o wizę, organ ten wskazuje, że rozpatrywanie wniosku zostało zakończone z powyższych przyczyn oraz podaje datę zakończenia rozpatrywania wniosku.	N			
70.	Art. 11 pkt. 1	Dane dodawane w przypadku zaprzestania rozpatrywania wniosku wizowego Jeżeli organ wizowy reprezentujący inne państwo członkowskie zaprzestaje rozpatrywania wniosku wizowego, do pliku danych dotyczących wniosku dodaje on następujące dane: 1) informację o statusie wskazującą, że zaprzestano rozpatrywać wniosek;	N			
71.	Art. 11 pkt. 2	2) nazwę i adres organu, który zaprzestał rozpatrywania wniosku;	N			
72.	Art. 11 pkt. 3	3) miejsce i datę wydania decyzji o zaprzestaniu rozpatrywania wniosku;	N			
73.	Art. 11 pkt. 4	4) informację o państwie członkowskim właściwym do rozpatrzenia wniosku.	N			
74.	Art. 12 ust. 1 lit. a	Dane dodawane w przypadku odmowy wydania wizy 1. W przypadku wydania decyzji o odmowie wydania wizy organ wizowy, który odmówił wydania wizy, dodaje do pliku danych dotyczących wniosku następujące dane:	N			

		a) informację o odmowie wydania wizy oraz o tym, czy dany organ odmówił jej wydania w imieniu innego państwa członkowskiego;				
75.	Art. 12 ust. 1 lit. b	b) nazwę i adres organu, który odmówił wydania wizy;	N			
76.	Art. 12 ust. 1 lit. c	c) miejsce i datę wydania decyzji o odmowie wydania wizy.	N			
77.	Art. 12 ust. 2 lit. a	2. W pliku danych dotyczących wniosku wizowego należy również wskazać co najmniej jedną z poniższych podstaw odmowy wydania wizy: a) osoba ubiegająca się o wizę: (i) przedstawia fałszywy, podrobiony lub przerobiony dokument podróży; (ii) nie przedstawia potwierdzenia co do celów i warunków planowanego pobytu; (iii) nie dostarcza dowodu na posiadanie wystarczających środków utrzymania odpowiednich do długości planowanego pobytu oraz środków pozwalających na powrót do państwa pochodzenia lub zamieszkania ani na tranzyt do państwa trzeciego, co do którego istnieje pewność, że udzieli osobie ubiegającej się o wizę pozwolenia na wjazd, albo nie jest w stanie zgodnie z prawem uzyskać takich środków; (iv) w bieżącym sześciomiesięcznym okresie przebywała już przez trzy miesiące na terytorium państw członkowskich na podstawie wizy jednolitej lub wizy o ograniczonej ważności terytorialnej;	N			

		(v) jest osobą, co do której dokonano wpisu nakazującego odmówić pozwolenia na wjazd; (vi) jest uważana za osobę, której obecność stanowi zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub zdrowia publicznego w myśl art. 2 pkt 19 kodeksu granicznego Schengen lub dla stosunków międzynarodowych któregośkolwiek z państw członkowskich, a zwłaszcza w krajowych bazach danych należących do państw członkowskich jest na jej temat wpis, który z wymienionych względów nakazywałby odmówić jej pozwolenia na wjazd; (vii) nie dostarcza dowodu na posiadanie odpowiedniego, ważnego podróznego ubezpieczenia medycznego – jeżeli dotyczy;				
78.	Art. 12 ust. 2 lit. b	b) okazało się, że informacje złożone na potwierdzenie celów i warunków planowanego pobytu nie są wiarygodne;	N			
79.	Art. 12 ust. 2 lit. c	c) nie można było ustalić z całą pewnością, czy osoba ubiegająca się o wizę zamierza rzeczywiście opuścić terytorium państw członkowskich przed upływem terminu ważności wizy;	N			
80.	Art. 12 ust. 2 lit. d	d) nie przedstawiono wystarczającego dowodu na to, że osoba ubiegająca się o wizę nie mogła wystąpić o nią z wyprzedzeniem i w związku z tym musi wystąpić o wizę na granicy.	N			
81.	Art. 13 ust. 1 lit. a	Dane dodawane w przypadku wizy unieważnionej lub cofniętej 1. Jeżeli została podjęta decyzja o	N			

		unieważnieniu lub cofnięciu wizej, organ wizowy, który podjął decyzję, dodaje następujące dane do pliku danych: a) informację o unieważnieniu lub cofnięciu wizej;				
82.	Art. 13 ust. 1 lit. b	b) organ, który unieważnił lub cofnął wizę, w tym jego usytuowanie;	N			
83.	Art. 13 ust. 1 lit. c	c) miejsce i datę wydania decyzji.	N			
84.	Art. 13 ust. 2 lit. a	2. W pliku danych dotyczących wniosku wskazuje się również następujące powody unieważnienia lub cofnięcia wizej: a) co najmniej jeden z powodów wymienionych w art. 12 ust. 2;	N			
85.	Art. 13 ust. 2 lit. b	b) wniosek posiadacza wizej o jej cofnięcie.	N			
86.	Art. 14 ust. 1 lit. a	Dane dodawane w przypadku przedłużenia wizej 1. Jeżeli została podjęta decyzja o przedłużeniu okresu ważności wizej lub długości pobytu objętego tą wizą, organ wizowy, który przedłużył wizę, dodaje następujące dane do pliku danych: a) informację o statusie wskazującą, że ważność wizej została przedłużona;	N			
87.	Art. 14 ust. 1 lit. b	b) nazwę i adres organu, który przedłużył ważność wizej;	N			
88.	Art. 14 ust. 1 lit. c	c) miejsce i datę wydania decyzji;	N			

89.	Art. 14 ust. 1 lit. d	d) numer naklejki wizowej przedłużonej wizy;	N			
90.	Art. 14 ust. 1 lit. e	e) datę rozpoczęcia i wygaśnięcia przedłużonego okresu ważności wizy;	N			
91.	Art. 14 ust. 1 lit. f	f) okres, o jaki dozwolony czas pobytu został przedłużony;	N			
92.	Art. 14 ust. 1 lit. g	g) terytorium, po którym posiadacz wizy ma prawo podróżować, jeżeli ważność terytorialna przedłużonej wizy różni się od ważności terytorialnej wizy pierwotnej;	N			
93.	Art. 14 ust. 1 lit. h	h) rodzaj wizy, której ważność przedłużono.	N			
94.	Art. 14 ust. 2 lit. a	2. W pliku danych dotyczących wniosku wskazuje się również co najmniej jedną z podstaw przedłużenia wizy, które są następujące: a) siła wyższa;	N			
95.	Art. 14 ust. 2 lit. b	b) względy humanitarne;	N			
96.	Art. 14 ust. 2 lit. d	d) istotne przyczyny osobiste.	N			
97.	Art. 15 ust. 1	Wykorzystanie VIS do rozpatrywania wniosków 1. Właściwy organ wizowy przegląda VIS w celu rozpatrzenia złożonych wniosków oraz podjęcia decyzji dotyczących tych wniosków, w tym decyzji o unieważnieniu, cofnięciu lub przedłużeniu wizy, zgodnie z odpowiednimi przepisami.	N			

98.	Art. 15 ust. 2 lit. a	2. Do celów, o których mowa w ust. 1, właściwy organ wizowy otrzymuje dostęp do wyszukiwania danych na podstawie jednej lub kilku poniższych danych: a) numeru wniosku;	N			
99.	Art. 15 ust. 2 lit. b	b) danych, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. a);	N			
100.	Art. 15 ust. 2 lit. c	c) danych dotyczących dokumentu podróży, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. c);	N			
101.	Art. 15 ust. 2 lit. d	d) nazwiska, imienia i adresu osoby fizycznej lub nazwy i adresu przedsiębiorstwa/innej organizacji, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. f);	N			
102.	Art. 15 ust. 2 lit. e	e) odcisków palców;	N			
103.	Art. 15 ust. 2 lit. f	f) numeru naklejki wizowej i daty wydania każdej poprzedniej wizy.	N			
104.	Art. 15 ust. 3	3. Jeżeli wyszukiwanie informacji według jednej lub kilku danych wymienionych w ust. 2 wskazuje na to, że dane dotyczące osoby ubiegającej się o wizę są zarejestrowane w VIS, właściwy organ wizowy otrzymuje dostęp do pliku (plików) dotyczących wniosku i plików powiązanych z nimi odsyłaczami, zgodnie z art. 8 ust. 3 i 4, wyłącznie do celów, o których mowa w ust. 1	N			
105.	Art. 16 ust. 1	Wykorzystanie VIS do przeprowadzania konsultacji i składania wniosków o wydanie dokumentów 1. Do celów konsultacji pomiędzy centralnymi organami wizowymi w	N			

		<p>sprawie wniosków wizowych zgodnie z art. 17 ust. 2 konwencji z Schengen wniosek o konsultację oraz odpowiedzi na wniosek są przekazywane zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu..</p>				
106.	Art. 16 ust. 2	<p>2. Państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku przekazuje do VIS wniosek o konsultację wraz z numerem wniosku wizowego, wskazując państwo lub państwa członkowskie, z którymi mają być przeprowadzane konsultacje. VIS przekazuje wniosek do wskazanego państwa lub państw członkowskich. Państwo członkowskie lub państwa członkowskie, z którymi przeprowadzane są konsultacje, przesyłają swoją odpowiedź do VIS, który z kolei przesyła ją wnioskującemu o konsultacje państwu członkowskiemu.</p>	N			
107.	Art. 16 ust. 3	<p>3. Procedura określona w ust. 2 może również mieć zastosowanie do przekazywania informacji o wydawaniu wiz o ograniczonej ważności terytorialnej oraz innych informacji dotyczących współpracy konsularnej, jak również do przekazywania właściwemu organowi wizowemu wniosków o przesłanie kopii dokumentów podróży i innych dokumentów uzupełniających wniosek oraz do przekazywania elektronicznych kopii tych dokumentów. Właściwe organy wizowe niezwłocznie odpowiadają na wnioski o konsultację.</p>	N	Art. 22 ust. pkt 9	<p>Art. 22. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy:</p> <p>9) przekazywanie do organów wizowych w Rzeczypospolitej Polskiej informacji i dokumentów, o których mowa w art. 16 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady WE Nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 60, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem</p>	

					nr 767/2008”;	
108.	Art. 16 ust. 4	4. Dane osobowe przekazywane zgodnie z przepisami niniejszego artykułu są wykorzystywane wyłącznie do prowadzenia konsultacji z centralnymi organami wizowymi oraz do współpracy konsularnej.	N			
109.	Art. 17 pkt. 1	Wykorzystywanie danych do sporządzania sprawozdań i statystyk Właściwe organy wizowe mają dostęp do danych do celów ich przeglądania, wyłącznie w celu sporządzania sprawozdań i statystyk oraz w sposób uniemożliwiający zidentyfikowanie poszczególnych osób ubiegających się o wizę, do następujących danych: 1) informacji o statusie;	T		Patrz poz. 107	
110.	Art. 17 pkt. 2	2) nazwy i adresu właściwego organu wizowego;	N			
111.	Art. 17 pkt. 3	3) obecnego obywatelstwa osoby ubiegającej się o wizę;	N			
112.	Art. 17 pkt. 4	4) państwa członkowskiego pierwszego wjazdu;	N			
113.	Art. 17 pkt. 5	5) daty i miejsca złożenia wniosku lub wydania decyzji dotyczącej wizy;	N			
114.	Art. 17 pkt. 6	6) typ wydanej wizy;	N			
115.	Art. 17 pkt. 7	7) rodzaju dokumentu podróży;	N			
116.	Art. 17 pkt. 8	8) podstaw uzasadniających wszelkie decyzje dotyczące wizy lub wniosku wizowego;	N			
117.	Art. 17 pkt. 9	9) nazwy i adresu właściwego organu wizowego, który odrzucił wniosek	N			

		wizowy, wraz z datą odrzucenia;				
118.	Art. 17 pkt. 10	10) informacji o przypadkach, w których ta sama osoba ubiegająca się o wizę złożyła wnioski w więcej niż jednym organie wizowym, wraz z nazwą i adresem tych organów wizowych i datami odmowy wydania wizy;	N			
119.	Art. 17 pkt. 11	11) głównego(-ych) celu(-ów) podróży;	N			
120.	Art. 17 pkt. 12	12) informacji o przypadkach, w których dane, o których mowa w art. 9 ust. 6, nie mogły zostać faktycznie udostępnione zgodnie z art. 8 ust. 5 zdanie drugie;	N			
121.	Art. 17 pkt. 13	13) informacji o przypadkach, w których dane, o których mowa w art. 9 ust. 6, nie były prawnie wymagane zgodnie z art. 8 ust. 5 zdanie drugie;	N			
122.	Art. 17 pkt. 14	14) informacji o przypadkach, w których osobie, która z przyczyn faktycznych nie mogła dostarczyć danych, o których mowa w art. 9 ust. 6, odmówiono wydania wizy zgodnie z art. 8 ust. 5 zdanie drugie.	N			
123.	Art. 18 ust. 1	Dostęp do danych w celu kontroli na przejściach przez granice zewnętrzne 1. Wyłącznie w celu sprawdzenia tożsamości posiadacza wizy lub autentyczności wizy lub w celu sprawdzenia, czy spełnione zostały warunki wjazdu na terytorium państw członkowskich zgodnie z art. 5 kodeksu granicznego Schengen, organy właściwe do przeprowadzenia odpraw w przejściach granicznych na granicach zewnętrznych zgodnie z	T	Art. 6 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym	Art. 6. Bezpośredni dostęp do Wizowego Systemu Informacyjnego realizowany poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) umożliwiający wgląd do danych VIS w celu: 1) rozpatrzenia złożonych wniosków wizowych oraz podjęcia decyzji dotyczących tych wniosków, jak również decyzji o unieważnieniu, przedłużeniu, cofnięciu wizy, przysługuje Straży Granicznej, konsulowi, wojewodzie, ministrowi	

		<p>kodeksem granicznym Schengen, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, mają dostęp do wyszukiwania informacji za pomocą numeru naklejki wizowej łącznie z weryfikacją odcisków palców posiadacza wizeny.</p>		<p>właściwemu do spraw zagranicznych lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>2) przeprowadzania konsultacji między centralnymi organami wizowymi w sprawie wniosków wizowych zgodnie z art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz. Urz. UE L 243 z 15.09.2009, str. 1) przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>3) sporządzania sprawozdań i statystyk, przysługuje Straży Granicznej, konsulowi, wojewodzie, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>4) sprawdzania na przejściach granicznych tożsamości posiadacza wizeny, autentyczności wizeny lub spełniania warunków wjazdu na terytorium Państw Członkowskich zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1), przysługuje Straży Granicznej i Służbie Celnej;</p> <p>5) sprawdzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tożsamości posiadacza wizeny, autentyczności wizeny lub spełniania warunków wjazdu lub pobytu na terytorium Państw</p>	
--	--	--	--	---	--

					<p>Członkowskich, przysługuje komendantowi wojewódzkiemu Policji, komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Policji, komendantowi oddziału Straży Granicznej lub komendantowi placówki Straży Granicznej, Służbie Celnej, wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>6) zidentyfikowania osoby, która nie spełnia lub przestała spełniać warunki wjazdu lub pobytu na terytorium Państw Członkowskich, przysługuje Straży Granicznej, Policji, Służbie Celnej, wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>7) określania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o nadanie statusu uchodźcy zgodnie z art. 9 i 21 rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela kraju trzeciego (Dz. Urz. UE L 050 z 25.02.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 109), przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>8) rozpatrzenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Radzie do Spraw Uchodźców;</p> <p>9) realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu</p>
--	--	--	--	--	--

					Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS), przysługuje konsulowi lub wojewodzie.	
124.	Art. 18 ust. 2	2. Przez maksymalny okres trzech lat od uruchomienia VIS wyszukiwanie informacji może odbywać się na podstawie jedynie numeru naklejki wizowej. Po upływie jednego roku od uruchomienia systemu okres trzech lat może zostać skrócony w odniesieniu do granic powietrznych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 49 ust. 3.	N			
125.	Art. 18 ust. 3	3. W odniesieniu do posiadaczy wizy, których odciski palców nie mogą być wykorzystane, wyszukiwanie danych odbywa się jedynie na podstawie numeru naklejki wizowej.	N			
126.	Art. 18 ust. 4 lit. a	4. Jeżeli wyszukiwanie informacji według danych wymienionych w ust. 1 wskazuje na to, że dane dotyczące posiadacza wizy są zarejestrowane w VIS, właściwy organ kontroli granicznej uzyskuje, wyłącznie do celów, o których mowa w ust. 1, dostęp do celów przeglądania następujących danych zawartych w pliku danych dotyczących wniosku wizowego oraz w pliku(-ach) powiązanych(-ych) odesyłaczami zgodnie z art. 8 ust. 4: a) informacji o statusie i danych pochodzących z formularza wniosku, o których mowa w art. 9 ust. 2 i 4;	N			

127.	Art. 18 ust. 4 lit. b	b) fotografii;	N			
128.	Art. 18 ust. 4 lit. c	c) danych, o których mowa w art. 10, 13 i 14, wprowadzonych w związku z wizą (wizami) wydanymi, unieważnionymi lub cofniętym lub z wizami, których ważność została przedłużona	N			
129.	Art. 18 ust. 5	5. W przypadku gdy kontrola tożsamości posiadacza wizy lub samej wizy nie przyniesie rezultatu lub w przypadku wątpliwości co do tożsamości posiadacza wizy, autentyczności wizy lub dokumentu podróży, należycie upoważniony personel tych właściwych organów uzyskuje dostęp do danych zgodnie z art. 20 ust. 1 i 2.	N			
130.	Art. 19 ust. 1	Dostęp do danych w celu kontroli wiz na terytorium państw członkowskich 1. Wyłącznie w celu weryfikacji tożsamości posiadacza wizy lub autentyczności wizy lub w celu sprawdzenia, czy warunki wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich są spełnione, organy właściwe do prowadzenia na terytorium państw członkowskich kontroli w celu sprawdzenia, czy zostały spełnione warunki wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich, posiadają możliwość wyszukiwania informacji za pomocą numeru naklejki wizowej łącznie z weryfikacją odcisków palców posiadacza wizy lub numeru naklejki wizowej.	T	Art. 290	Art. 290. 1. Kontrolę legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzą, w celu ustalenia stanu faktycznego w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących warunków wjazdu cudzoziemców na to terytorium i pobytu na nim, organy Straży Granicznej i Policji. 2. Szef Urzędu i wojewoda mogą prowadzić kontrolę legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie niezbędnym do prowadzenia przez te organy postępowań w sprawach cudzoziemców. 3. Organy Służby Celnej mogą prowadzić kontrolę, o której mowa w ust. 1, w ramach dokonywanych kontroli, na zasadach i w trybie	

		<p>W odniesieniu do posiadaczy wizy, których odciski palców nie mogą być wykorzystane, wyszukiwanie danych odbywa się jedynie na podstawie numeru naklejki wizowej.</p>		<p>Art. 296</p>	<p>określonych w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137 i 1148); 2) ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1265 i z 2013 r. poz. 21); 3) ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. Nr 165, poz. 1170 z późn. zm.); 4) ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323 z późn. zm.); 5) ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 z późn. zm.) w związku z ustawą z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 153 z późn. zm.). <p>Art. 296. 1. Funkcjonariusz lub pracownik pobiera od cudzoziemca w toku kontroli odciski linii papilarnych w celu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia nr 767/2008.</p> <p>2. Funkcjonariusz lub pracownik w celu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia nr 767/2008, może pobrać od cudzoziemca w toku</p>	
--	--	---	--	------------------------	--	--

					kontroli odciski linii papilarnych. 3. Funkcjonariusz lub pracownik dokonuje sprawdzenia odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca w celu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 1 rozporządzenia nr 767/2008, w Wizowym Systemie Informacyjnym, a także w inny sposób umożliwiające ustalenie tożsamości cudzoziemca lub stwierdzenie autentyczności wizy Schengen.	
131.	Art. 19 ust. 2 lit. a	2. Jeżeli wyszukiwanie informacji według danych wymienionych w ust. 1 wskazuje na to, że dane dotyczące posiadacza wizy są zarejestrowane w VIS, właściwy organ uzyskuje, wyłącznie do celów, o których mowa w ust. 1, dostęp do celów przeglądania następujących danych zawartych w pliku danych dotyczących wniosku oraz w pliku(-ach) powiązanym(-ych) odsyłaczami zgodnie z art. 8 ust. 4: a) informacji o statusie i danych pochodzących z formularza wniosku, o których mowa w art. 9 ust. 2 i 4;	N			
132.	Art. 19 ust. 2 lit. b	b) fotografii	N			
133.	Art. 19 ust. 2 lit. c	c) danych, o których mowa w art. 10, 13 i 14, wprowadzonych w związku z wizą (wizami) wydanymi, unieważnionymi lub cofniętymi lub z wizami, których ważność została przedłużona	N			
134.	Art. 19 ust. 3	3. W przypadku gdy kontrola posiadacza wizy lub samej wizy nie przyniesie rezultatu lub w przypadku wątpliwości co do tożsamości posiadacza wizy, autentyczności wizy	N			

		lub dokumentu podróży, należycie upoważniony personel właściwych organów uzyskuje dostęp do danych zgodnie z art. 20 ust. 1 i 2.			
135.	Art. 20 ust. 1	<p>Dostęp do danych w celu ustalenia tożsamości</p> <p>1. Wyłącznie w celu zidentyfikowania osoby, która nie spełnia lub przestała spełniać warunki wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich, organy właściwe do prowadzenia odpraw w przejściach granicznych na zewnętrznych granicach zgodnie z kodeksem granicznym Schengen lub na terytorium państw członkowskich w celu sprawdzenia, czy zostały spełnione warunki wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich, mają dostęp do wyszukiwania danych za pomocą odcisków palców danej osoby.</p> <p>W przypadku gdy wykorzystanie odcisków palców danej osoby nie jest możliwe lub wyszukiwanie za pomocą odcisków palców nie przyniesie rezultatu, wyszukiwanie przeprowadza się według danych, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. a) lub c); wyszukiwanie to można prowadzić jednocześnie według danych określonych w art. 9 ust. 4 lit. b).</p>	T	Art. 290	<p>Art. 290. 1. Kontrolę legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzą, w celu ustalenia stanu faktycznego w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących warunków wjazdu cudzoziemców na to terytorium i pobytu na nim, organy Straży Granicznej i Policji.</p> <p>2. Szef Urzędu i wojewoda mogą prowadzić kontrolę legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie niezbędnym do prowadzenia przez te organy postępowań w sprawach cudzoziemców.</p> <p>3. Organy Służby Celnej mogą prowadzić kontrolę, o której mowa w ust. 1, w ramach dokonywanych kontroli, na zasadach i w trybie określonych w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 6) ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137 i 1148); 7) ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1265 i z 2013 r. poz. 21); 8) ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. Nr 165, poz. 1170 z późn. zm);

				<p>9) ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323 z późn. zm.);</p> <p>10) ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 z późn. zm.) w związku z ustawą z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 153 z późn. zm.).</p> <p>Art.296</p> <p>Art. 296. 1. Funkcjonariusz lub pracownik pobiera od cudzoziemca w toku kontroli odciski linii papilarnych w celu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia nr 767/2008.</p> <p>2. Funkcjonariusz lub pracownik w celu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia nr 767/2008, może pobrać od cudzoziemca w toku kontroli odciski linii papilarnych.</p> <p>3. Funkcjonariusz lub pracownik dokonuje sprawdzenia odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca w celu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 1 rozporządzenia nr 767/2008, w Wizowym Systemie Informacyjnym, a także w inny sposób umożliwiający ustalenie tożsamości cudzoziemca lub stwierdzenie autentyczności wizy Schengen.</p>	
136.	Art. 20 ust. 2 lit. a	2. Jeżeli wyszukiwanie informacji według danych wymienionych w ust. 1 wskazuje na to, że dane dotyczące osoby ubiegającej się o wizę są	T	j.w.	

		zarejestrowane w VIS, właściwy organ uzyskuje, wyłącznie do celów, o których mowa w ust. 1, dostęp do celów przeglądania następujących danych zawartych w pliku danych dotyczących wniosku oraz w pliku (plikach) powiązanych (powiązanych) odsyłaczami zgodnie z art. 8 ust. 3 i 4:				
137.	Art. 20 ust. 2 lit. b	b) danych pochodzących z formularza wniosku, o których mowa w art. 9 ust. 4;	N			
138.	Art. 20 ust. 2 lit. c	c) fotografii;	N			
139.	Art. 20 ust. 2 lit. d	d) danych wprowadzonych w związku z każdą wizą wydaną, której wydania odmówiono, unieważnioną, cofniętą lub wizą, której okres ważności został przedłużony, lub w związku z wnioskami, których rozpatrywania zaprzestano, o których mowa w art. 10–14.	N			
140.	Art. 20 ust. 3	3. W przypadku gdy dana osoba posiada wizę, właściwe organy powinny w pierwszej kolejności skorzystać z VIS zgodnie z art. 18 lub 19.	N			
141.	Art. 21 ust. 1	Dostęp do danych w celu określania odpowiedzialności za rozpatrywanie wniosków o udzielenie azylu 1. Wyłącznie w celu określenia państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu, zgodnie z art. 9 i 21 rozporządzenia (WE) nr 343/2003, właściwe organy	T	Art. 6 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informatycznym Schengen oraz	Art. 6. Bezpośredni dostęp do Wizowego Systemu Informacyjnego realizowany poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) umożliwiający wgląd do danych VIS w celu: 1) rozpatrzenia złożonych wniosków wizowych oraz podjęcia decyzji dotyczących tych wniosków, jak również decyzji o unieważnieniu,	

		<p>odpowiedzialne za udzielanie azylu mają dostęp do wyszukiwania informacji według odcisków palców osoby ubiegającej się o azyl.</p> <p>W przypadku gdy wykorzystanie odcisków palców tej osoby nie jest możliwe lub wyszukiwanie informacji według odcisków palców nie przyniesie rezultatów, wyszukiwanie przeprowadza się według danych, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. a) lub c); wyszukiwanie to można przeprowadzić w połączeniu z danymi, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. b).</p>		<p>Wizowym Systemie Informacyjnym</p>	<p>przedłużeniu, cofnięciu wizy, przysługuje Straży Granicznej, konsulowi, wojewodzie, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>2) przeprowadzania konsultacji między centralnymi organami wizowymi w sprawie wniosków wizowych zgodnie z art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz. Urz. UE L 243 z 15.09.2009, str. 1) przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>3) sporządzania sprawozdań i statystyk, przysługuje Straży Granicznej, konsulowi, wojewodzie, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>4) sprawdzania na przejściach granicznych tożsamości posiadacza wizy, autentyczności wizy lub spełniania warunków wjazdu na terytorium Państw Członkowskich zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1), przysługuje Straży Granicznej i Służbie Celnej;</p> <p>5) sprawdzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tożsamości</p>	
--	--	--	--	---------------------------------------	--	--

					<p>posiadacza wizej, autentyczności wizej lub spełniania warunków wjazdu lub pobytu na terytorium Państw Członkowskich, przysługuje komendantowi wojewódzkiemu Policji, komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Policji, komendantowi oddziału Straży Granicznej lub komendantowi placówki Straży Granicznej, Służbie Celnej, wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>6) zidentyfikowania osoby, która nie spełnia lub przestała spełniać warunki wjazdu lub pobytu na terytorium Państw Członkowskich, przysługuje Straży Granicznej, Policji, Służbie Celnej, wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>7) określania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o nadanie statusu uchodźcy zgodnie z art. 9 i 21 rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela kraju trzeciego (Dz. Urz. UE L 050 z 25.02.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 109), przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>8) rozpatrzenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Radzie do Spraw Uchodźców;</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					9) realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS), przysługuje konsulowi lub wojewodzie.	
142.	Art. 21 ust. 2 lit. a	2. Jeżeli wyszukiwanie informacji według danych wymienionych w ust. 1 wskazuje na to, że wydana wiza, której data ważności upływa nie później niż sześć miesięcy przed datą wniosku o azyl, lub wiza przedłużona, której data ważności upływa nie później niż sześć miesięcy przed datą wniosku o azyl, są zarejestrowane w VIS, właściwy organ odpowiedzialny za udzielanie azylu otrzymuje, wyłącznie do celu, o którym mowa w ust. 1, dostęp do celów przeglądania następujących danych z pliku danych dotyczących wniosku, a w przypadku danych wymienionych w lit. g) – dotyczących współmałżonka i dzieci, zgodnie z art. 8 ust. 4: a) numeru wniosku i nazwa organu, który wydał wizę lub przedłużył jej okres ważności, oraz informacja, czy organ ten wydał wizę w imieniu innego państwa członkowskiego;	N			
143.	Art. 21 ust. 2 lit. b	b) danych pochodzących z formularza wniosku, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. a) i b);	N			

144.	Art. 21 ust. 2 lit. c	c) rodzaju wizy;	N			
145.	Art. 21 ust. 2 lit. d	d) okresu ważności wizy;	N			
146.	Art. 21 ust. 2 lit. e	e) czasu trwania planowanego pobytu;	N			
147.	Art. 21 ust. 2 lit. f	f) fotografii;	N			
148.	Art. 21 ust. 2 lit. g	g) danych, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. a) i b), pochodzących z powiązanych plików danych dotyczących współmałżonka i dzieci.	N			
149.	Art. 21 ust. 3	3. Przeglądanie VIS zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu może być prowadzone wyłącznie przez wyznaczone organy krajowe, o których mowa w art. 21 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 343/2003.	T		patrz poz. 141	
150.	Art. 22 ust. 1	Dostęp do danych w celu rozpatrzenia wniosku o udzielenie azylu 1. Wyłącznie w celu rozpatrzenia wniosku o udzielenie azylu właściwe organy odpowiedzialne za udzielanie azylu mają dostęp do wyszukiwania według odcisków palców osoby ubiegającej się o azyl, zgodnie z art. 21 rozporządzenia (WE) nr 343/2003. W przypadku gdy odciski palców osoby ubiegającej się o azyl nie mogą zostać wykorzystane lub gdy wyszukiwanie według odcisków palców nie przyniesie rezultatów, wyszukiwanie przeprowadza się według danych, o których mowa w art.	T		patrz poz. 141	

		9 ust. 4 lit. a) lub c); wyszukiwanie to można przeprowadzić w połączeniu z danymi, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. b).				
151.	Art. 22 ust. 2 lit. a	2. Jeżeli wyszukiwanie informacji według danych wymienionych w ust. 1 wskazuje na to, że wydana wiza jest zarejestrowana w VIS, właściwy organ odpowiedzialny za udzielanie azylu otrzymuje, wyłącznie do celu, o którym mowa w ust. 1, dostęp do celów przeglądania następujących danych z pliku danych dotyczących wniosku o osobie ubiegającej się, zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w przypadku danych wymienionych w lit. e) – o współmałżonku i dzieciach, zgodnie z art. 8 ust. 4: a) numer wniosku;	N			
152.	Art. 22 ust. 2 lit. b	b) dane pochodzące z formularza wniosku, o których mowa w art. 6 ust. 4 lit. a), b) i c);	N			
153.	Art. 22 ust. 2 lit. c	c) fotografie;	N			
154.	Art. 22 ust. 2 lit. d	d) dane wprowadzone w związku z każdą wizą wydaną, unieważnioną lub cofniętą, lub wizą, której okres ważności został przedłużony, o których mowa w art. 10, 13 i 14;	N			
155.	Art. 22 ust. 2 lit. e	e) dane, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. a) i b), zawarte w powiązanych odsyłaczami plikach danych dotyczących współmałżonka i dzieci.	N			
156.	Art. 22 ust. 3	3. Przeglądanie VIS zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu może być prowadzone wyłącznie przez wyznaczone organy krajowe, o których mowa w art. 21 ust. 6 rozporządzenia	T		Patrz poz. 141	

		(WE) nr 343/2003.				
157.	Art. 23 ust. 1 lit. a	Okres przechowywania danych 1. Każdy plik danych dotyczących wniosku przechowywany jest w VIS maksymalnie przez okres pięciu lat, bez uszczerbku dla możliwości usuwania danych, o której mowa w art. 24 i 25, oraz możliwości prowadzenia rejestru, o której mowa w art. 34. Okres ten rozpoczyna się: a) z datą wygaśnięcia okresu ważności wizy, jeżeli wiza została wydana;	N			
158.	Art. 23 ust. 1 lit. b	b) z nową datą wygaśnięcia okresu ważności wizy, jeżeli okres ważności wizy został przedłużony;	N			
159.	Art. 23 ust. 1 lit. c	c) z datą utworzenia w VIS pliku danych dotyczących wniosku, jeżeli wniosek został wycofany, zamknięty lub zaprzestano jego rozpatrywania;	N			
160.	Art. 23 ust. 1 lit. d	d) z datą podjęcia decyzji przez organ wizowy, jeżeli odmówiono wydania wizy, wiza została unieważniona lub cofnięta.	N			
161.	Art. 23 ust. 2	2. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, VIS automatycznie usuwa plik danych dotyczących wniosku i odsyła do tego pliku, o których mowa w art. 8 ust. 3 i 4.	N			
162.	Art. 24 ust. 1	Zmiana danych 1. Tylko odpowiedzialne państwo członkowskie ma prawo do zmiany danych, które przekazało do VIS, poprzez skorygowanie lub usunięcie takich danych.	N			
163.	Art. 24 ust. 2	2. Jeżeli państwo członkowskie posiada dowody wskazujące na to, że dane przetwarzane w VIS są nieścisłe	T	Ar. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007	Art. 5. 1. Bezpośredni dostęp do Wizowego Systemu Informacyjnego jest realizowany poprzez Krajowy	

		lub że dane zostały przetworzone w VIS niezgodnie z niniejszym rozporządzeniem, powiadamia ono niezwłocznie odpowiedzialne państwo członkowskie. Taka informacja może być przekazana za pośrednictwem infrastruktury VIS.		r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym	System Informatyczny (KSI) w celu dokonywania wpisów danych VIS przez Straż Graniczną, konsula, wojewodę, ministra właściwego do spraw zagranicznych lub Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. 2. Organy określone w ust. 1 są obowiązane do: 1) wymiany krajowych danych VIS przez dokonywanie wpisów do Centralnego Wizowego Systemu Informacyjnego poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI); 2) zapewnienia, aby dokonywane przez dany organ wpisy danych VIS były zgodne z prawem, a ponadto, aby te dane VIS były dokładne i aktualne; 3) zapewnienia usuwania danych VIS po upływie okresu, na który dane te zostały przez dany organ wprowadzone; 4) niezwłocznego informowania centralnego organu technicznego KSI o ujawnionych nieprawidłowościach w związku z wykorzystaniem danych VIS poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI); 5) rozpatrzenia wniosków Państw Członkowskich o dokonanie zmiany lub usunięcia danych VIS wprowadzonych przez dany organ oraz powiadomienia Państw Członkowskich o konieczności dokonania zmiany lub usunięcia danych VIS wprowadzonych przez te Państwa Członkowskie.	
164.	Art. 24 ust. 3	3. Odpowiedzialne państwo członkowskie sprawdza przedmiotowe dane oraz, jeżeli to konieczne, niezwłocznie koryguje je lub usuwa.	T		j.w.	

165.	Art. 25 ust. 1	<p>Wcześniejsze usuwanie danych</p> <p>1. Jeżeli przed upływem okresu, o którym mowa w art. 23 ust. 1, osoba ubiegająca się o wizę uzyskała obywatelstwo państwa członkowskiego, pliki danych dotyczących wniosku oraz odsyłacze, o których mowa w art. 8 ust. 3 i 4, dotyczące osoby, są niezwłocznie usuwane z VIS przez państwo członkowskie, które utworzyło przedmiotowy plik danych dotyczących wniosku oraz odsyłacze.</p>	T	<p>Ar. 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym</p>	<p>Art. 5. 1. Bezpośredni dostęp do Wizowego Systemu Informacyjnego jest realizowany poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) w celu dokonywania wpisów danych VIS przez Straż Graniczną, konsula, wojewodę, ministra właściwego do spraw zagranicznych lub Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.</p> <p>2. Organy określone w ust. 1 są obowiązane do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wymiany krajowych danych VIS przez dokonywanie wpisów do Centralnego Wizowego Systemu Informacyjnego poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI); 2) zapewnienia, aby dokonywane przez dany organ wpisy danych VIS były zgodne z prawem, a ponadto, aby te dane VIS były dokładne i aktualne; 3) zapewnienia usuwania danych VIS po upływie okresu, na który dane te zostały przez dany organ wprowadzone; 4) niezwłocznego informowania centralnego organu technicznego KSI o ujawnionych nieprawidłowościach w związku z wykorzystaniem danych VIS poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI); 5) rozpatrzenia wniosków Państw Członkowskich o dokonanie zmiany lub usunięcia danych VIS wprowadzonych przez dany organ oraz powiadomienia Państw Członkowskich o konieczności dokonania zmiany lub usunięcia danych VIS wprowadzonych przez te Państwa Członkowskie. <p>3. Konsul lub wojewoda niezwłocznie</p>	
------	-----------------------	--	---	---	---	--

					powiadają Państwo Członkowskie lub Państwa Członkowskie o nabyciu obywatelstwa polskiego przez osobę ubiegającą się o wizę w tym Państwie Członkowskim lub Państwach Członkowskich.	
166.	Art. 25 ust. 2	2. Każde państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia odpowiedzialne państwo lub państwa członkowskie o tym, że osoba ubiegająca się o wizę uzyskała jego obywatelstwo. Taka informacja może być przekazana za pośrednictwem infrastruktury VIS.	T		j.w.	
167.	Art. 25 ust. 3	3. Jeżeli odmowa wydania wizy została uchylona przez sąd lub organ odwoławczy, państwo członkowskie, które odmówiło wydania wizy, usuwa dane, o których mowa w art. 12, niezwłocznie po tym, jak decyzja uchylająca odmowę wydania wizy stanie się ostateczna.	T		j.w.	
168.	Art. 26 ust. 1	Zarządzanie operacyjne 1. Po upływie okresu przejściowego za zarządzanie operacyjne centralnym VIS i interfejsami krajowymi odpowiedzialny jest organ zarządzający („organ zarządzający”), finansowany z budżetu ogólnego Unii Europejskiej. Organ zarządzający zapewnia, we współpracy z państwami członkowskimi, że w centralnym VIS i w interfejsach krajowych zawsze stosuje się najlepszą dostępną technologię, z zastrzeżeniem analizy kosztów i korzyści.	N			
169.	Art. 26 ust. 2 lit. a	2. Organ zarządzający jest również odpowiedzialny za następujące zadania związane z infrastrukturą łączności	N			

		pomiędzy centralnym VIS a interfejsami krajowymi: a) nadzór;				
170.	Art. 26 ust. 2 lit. b	b) bezpieczeństwo;	N			
171.	Art. 26 ust. 2 lit. c	c) koordynację stosunków między państwami członkowskimi a dostawcą usług.	N			
172.	Art. 26 ust. 3 lit. a	3. Komisja jest odpowiedzialna za realizację wszystkich pozostałych zadań związanych z infrastrukturą łączności pomiędzy centralnym VIS a interfejsami krajowymi, w szczególności za: a) zadania związane z wykonywaniem budżetu;	N			
173.	Art. 26 ust. 3 lit. b	b) zakupy i odnawianie;	N			
174.	Art. 26 ust. 3 lit. c	c) sprawy umowne.	N			
175.	Art. 26 ust. 4	4. W okresie przejściowym, zanim organ zarządzający podejmie swoje obowiązki, Komisja jest odpowiedzialna za zarządzanie operacyjne VIS. Komisja może powierzyć to zadanie oraz realizację zadań związanych z wykonywaniem budżetu, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (1), krajowym organom sektora publicznego w dwóch różnych państwach członkowskich.	N			

176.	Art. 26 ust. 5 lit. a	5. Każdy z krajowych organów sektora publicznego, o których mowa w ust. 4, musi spełniać następujące kryteria doboru: a) musi udowodnić długotrwałe doświadczenie w eksploatacji wielkoskalowych systemów informacyjnych;	N			
177.	Art. 26 ust. 5 lit. b	b) musi posiadać znaczne doświadczenie dotyczące obsługi i wymogów bezpieczeństwa wielkoskalowych systemów informacyjnych;	N			
178.	Art. 26 ust. 5 lit. c	c) musi dysponować wystarczającym i doświadczonym personelem posiadającym odpowiednią wiedzę fachową i kwalifikacje językowe do pracy w środowisku współpracy międzynarodowej, takim jak środowisko, którego wymaga VIS	N			
179.	Art. 26 ust. 5 lit. d	d) musi dysponować bezpieczną i opracowaną specjalnie dla jego potrzeb infrastrukturą, zdolną w szczególności wspierać wielkoskalowe systemy informatyczne i gwarantować ich ciągłe działanie; oraz	N			
180.	Art. 26 ust. 5 lit. e	e) musi działać w środowisku administracyjnym umożliwiającym właściwe wywiązywanie się z zadań i unikanie wszelkich konfliktów interesów.	N			
181.	Art. 26 ust. 6	6. Przed delegowaniem zadań, o którym mowa w ust. 4, a następnie w regularnych odstępach czasu, Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o warunkach, na jakich zadania te zostały delegowane, dokładnym zakresie delegowania oraz organach, którym zadania delegowano.	N			

182.	Art. 26 ust. 7	7. W przypadku gdy Komisja deleguje swoje obowiązki w okresie przejściowym zgodnie z ust. 4, zapewnia pełne zachowanie przez takie delegowanie ograniczeń określonych przez system instytucjonalny ustanowiony w Traktacie. W szczególności zapewnia, aby delegowanie zadań nie wpłynęło niekorzystnie na jakikolwiek system skutecznej kontroli na podstawie prawa wspólnotowego, niezależnie od tego, czy jest to kontrola sprawowana przez Trybunał Sprawiedliwości, Trybunał Obrachunkowy, czy przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.	N			
183.	Art. 26 ust. 8	8. Zarządzanie operacyjne VIS składa się ze wszystkich zadań niezbędnych do utrzymania funkcjonowania VIS przez całą dobę w ciągu całego tygodnia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności z prac konserwacyjnych i technicznych prac adaptacyjnych koniecznych do zapewnienia zadowalającego poziomu jakości działania systemu, zwłaszcza w zakresie czasu wymaganego dla trwania operacji wglądu do centralnej bazy danych przez placówki konsularne, który powinien być możliwie najkrótszy.	N			
184.	Art. 26 ust. 9	9. Bez uszczerbku dla art. 17 Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich ustanowionego rozporządzeniem (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 (1), organ zarządzający stosuje odpowiednie zasady tajemnicy	N			

		zawodowej lub inne równoważne wymogi poufności wobec wszystkich swoich pracowników, którzy muszą operować danymi zawartymi w VIS. Zobowiązania te stosuje się także po odejściu takiego personelu z urzędu lub z pracy lub po zakończeniu przez niego swojej działalności.				
185.	Art. 27	Umiejscowienie Centralnego Wizowego Systemu Informacyjnego Główny centralny VIS, sprawujący nadzór techniczny i administrację, mieści się w Strasburgu, we Francji, natomiast rezerwowy centralny VIS, zdolny do zapewnienia wszystkich funkcji głównego centralnego VIS w przypadku jego awarii, mieści się w Sankt Johann im Pongau, w Austrii.	N			
186.	Art. 28 ust. 1	Powiązania z systemami krajowymi 1. VIS jest połączony z systemem krajowym każdego państwa członkowskiego przez interfejs krajowy w danym państwie członkowskim.	N			
187.	Art. 28 ust. 2	2. Każde państwo członkowskie wyznacza organ krajowy, który zapewnia dostęp do VIS właściwym organom, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2, i łączy ten organ krajowy z interfejsem krajowym.	T	Art. 26 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym	Art. 26. 1. Organem odpowiedzialnym za moduł krajowy jest centralny organ techniczny KSI. 2. Do zadań centralnego organu technicznego KSI należy: 1) utworzenie, uruchomienie, eksploatacja techniczna oraz utrzymanie Krajowego Systemu Informatycznego (KSI); 2) zapewnienie sprawnego działania i bezpieczeństwa Systemu Informacyjnego Schengen w ramach modułu krajowego.	

188.	Art. 28 ust. 3	3. Każde państwo członkowskie przestrzega zautomatyzowanych procedur przetwarzania danych.	T	Art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym	Art. 27. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1, centralny organ techniczny KSI jest w szczególności obowiązany do: 1) przestrzegania obowiązujących protokołów i procedur technicznych w celu zapewnienia kompatybilności Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) z jednostką centralną Systemu Informacyjnego Schengen oraz Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym; 2) zapewnienia, aby dane SIS przechowywane w kopii krajowej były, dzięki automatycznym aktualizacjom, identyczne i spójne z danymi przechowywanymi w jednostce centralnej Systemu Informacyjnego Schengen; 3) zapewnienia bezpieczeństwa Krajowego Systemu Informatycznego (KSI), w szczególności poprzez sporządzenie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej; 4) sprawdzania, czy organy, które wykorzystują dane poprzez Krajowy System Informatyczny, mają prawo dostępu do danych; 5) umożliwienia organom, o których mowa w art. 5-7, wykorzystywania danych VIS poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) oraz udzielania tym organom niezbędnych informacji do prawidłowego wykonywania przez te organy zadań w zakresie uczestnictwa w Wizowym Systemie Informacyjnym; 6) przekazywania Komisji Europejskiej	
------	-----------------------	--	---	---	--	--

				<p>listy organów, o których mowa w art. 5-7;</p> <p>7) współpracy z jednostką krajową Europolu w zakresie udzielania zgody na dostęp Europejskiego Urzędu Policji (Europol) do danych VIS;</p> <p>8) zapobiegania dostępowi osób nieuprawnionych do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI);</p> <p>9) zapobiegania nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu nośników informatycznych wykorzystywanych w Krajowym Systemie Informatycznym (KSI);</p> <p>10) zapewnienia rejestrowania wszystkich przypadków, w których uzyskano dostęp do danych lub wykorzystano dane w inny sposób poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI);</p> <p>11) zapewnienia fizycznej ochrony danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI);</p> <p>12) zapobiegania wykorzystywaniu Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) przez osoby nieuprawnione korzystające ze sprzętu do przekazywania danych;</p> <p>13) zapewnienia możliwości późniejszej weryfikacji i stwierdzenia, które dane zostały wprowadzone poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) oraz kiedy i przez kogo zostały wykorzystane, a także w jakim zakresie zostały udostępnione;</p> <p>14) zapobiegania nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu danych podczas transferu</p>	
--	--	--	--	---	--

					tych danych lub podczas przemieszczania nośników informatycznych w ramach Krajowego Systemu Informatycznego (KSI), w szczególności poprzez zastosowanie odpowiednich technik szyfrowania; 15) zapewnienia, aby osoby uprawnione do korzystania z Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) miały dostęp wyłącznie do danych w zakresie zgodnym z upoważnieniami wynikającymi z przepisów ustawy.	
189.	Art. 28 ust. 4 lit. a	4. Każde państwo członkowskie odpowiada za: a) rozwój systemu krajowego lub jego dostosowanie do VIS zgodnie z art. 2 ust. 2 decyzji 2004/512/WE;	T		j.w.	
190.	Art. 28 ust. 4 lit. b	b) organizację, zarządzanie, funkcjonowanie i utrzymanie swojego systemu krajowego;	T		j.w.	
191.	Art. 28 ust. 4 lit. c	c) zarządzanie i ustalenia dotyczące dostępu do VIS odpowiednio upoważnionego personelu właściwych organów krajowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz sporządzenie i regularną aktualizację listy takiego personelu wraz z jego profilami;	N			
192.	Art. 28 ust. 4 lit. d	d) pokrycie kosztów ponoszonych przez systemy krajowe oraz kosztów ich podłączenia do interfejsu krajowego, w tym kosztów inwestycji i kosztów operacyjnych, dotyczących infrastruktury komunikacyjnej pomiędzy interfejsem krajowym a systemem krajowym	N			

193.	Art. 28 ust. 5	5. Przed otrzymaniem upoważnienia do przetwarzania danych przechowywanych w VIS personel organów mających prawo dostępu do VIS przechodzi odpowiednie przeszkolenie w zakresie zasad bezpieczeństwa i ochrony danych oraz otrzymuje informacje na temat związanych z nimi przestępstw i sankcji.	T	Art. 25 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym	Art. 25. 1. Organ uprawniony do wykorzystywania danych poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) jest obowiązany do przeszkolenia z zakresu bezpieczeństwa i ochrony danych wszystkich osób mających dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego. 2. Odbycie szkolenia, o którym mowa w ust. 1, jest warunkiem otrzymania upoważnienia do dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) oraz wykorzystywania danych. 3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania szkoleń z zakresu bezpieczeństwa i ochrony danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) oraz kwalifikacje osób uprawnionych do przeprowadzania tych szkoleń, uwzględniając konieczność zapewnienia ochrony danych. 4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI), sposób przydzielania osobom upoważnionym do dostępu osobistych i niepowtarzalnych identyfikatorów użytkownika, a także wzór upoważnienia do dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) oraz wykorzystywania danych, uwzględniając prawidłową realizację przez Rzeczpospolitą Polską	
------	-----------------------	--	---	--	---	--

					obowiązków wynikających z udziału w Systemie Informacyjnym Schengen i Wizowym Systemie Informacyjnym.
194.	Art. 29 ust. 1 lit. a	<p>Odpowiedzialność za wykorzystanie danych</p> <p>1. Każde państwo członkowskie zapewnia zgodne z prawem przetwarzanie danych, a w szczególności zapewnia, aby dostęp do danych przetwarzanych w VIS miał wyłącznie odpowiednio upoważniony personel, który korzysta z nich w celu wykonania swoich zadań zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Odpowiedzialne państwo członkowskie zapewnia w szczególności:</p> <p>a) gromadzenie danych zgodnie z prawem;</p>	T	<p>Art. 27 ustawy</p> <p>z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym</p>	<p>Art. 27. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1, centralny organ techniczny KSI jest w szczególności obowiązany do:</p> <p>1) przestrzegania obowiązujących protokołów i procedur technicznych w celu zapewnienia kompatybilności Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) z jednostką centralną Systemu Informacyjnego Schengen oraz Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym;</p> <p>2) zapewnienia, aby dane SIS przechowywane w kopii krajowej były, dzięki automatycznym aktualizacjom, identyczne i spójne z danymi przechowywanymi w jednostce centralnej Systemu Informacyjnego Schengen;</p> <p>3) zapewnienia bezpieczeństwa Krajowego Systemu Informatycznego (KSI), w szczególności poprzez sporządzenie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej;</p> <p>4) sprawdzania, czy organy, które wykorzystują dane poprzez Krajowy System Informatyczny, mają prawo dostępu do danych;</p> <p>5) umożliwienia organom, o których mowa w art. 5-7, wykorzystywania danych VIS poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) oraz udzielania tym organom niezbędnych informacji do prawidłowego wykonywania przez te organy zadań w zakresie</p>

					<p>uczestnictwa w Wizowym Systemie Informatycznym;</p> <p>6) przekazywania Komisji Europejskiej listy organów, o których mowa w art. 5-7;</p> <p>7) współpracy z jednostką krajową Europolu w zakresie udzielania zgody na dostęp Europejskiego Urzędu Policji (Europol) do danych VIS;</p> <p>8) zapobiegania dostępowi osób nieuprawnionych do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI);</p> <p>9) zapobiegania nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu nośników informatycznych wykorzystywanych w Krajowym Systemie Informatycznym (KSI);</p> <p>10) zapewnienia rejestrowania wszystkich przypadków, w których uzyskano dostęp do danych lub wykorzystano dane w inny sposób poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI);</p> <p>11) zapewnienia fizycznej ochrony danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI);</p> <p>12) zapobiegania wykorzystywaniu Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) przez osoby nieuprawnione korzystające ze sprzętu do przekazywania danych;</p> <p>13) zapewnienia możliwości późniejszej weryfikacji i stwierdzenia, które dane zostały wprowadzone poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) oraz kiedy i przez kogo zostały wykorzystane, a także w jakim zakresie zostały udostępnione;</p>	
--	--	--	--	--	---	--

				<p>14) zapobiegania nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu danych podczas transferu tych danych lub podczas przemieszczania nośników informatycznych w ramach Krajowego Systemu Informatycznego (KSI), w szczególności poprzez zastosowanie odpowiednich technik szyfrowania;</p> <p>15) zapewnienia, aby osoby uprawnione do korzystania z Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) miały dostęp wyłącznie do danych w zakresie zgodnym z upoważnieniami wynikającymi z przepisów ustawy.</p> <p>2. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2, centralny organ techniczny KSI jest w szczególności obowiązany do:</p> <p>1) umożliwienia organom, o których mowa w art. 3 i 4, wykorzystywania danych SIS poprzez Krajowy System Informatyczny;</p> <p>2) udzielania informacji niezbędnych do prawidłowego wykonywania zadań przez organy, o których mowa w art. 3 i 4;</p> <p>3) współdziałania z organami, które są uprawnione do dokonywania wpisów danych SIS poprzez Krajowy System Informatyczny, w celu zapewnienia, aby wpisy danych SIS były zgodne z prawem oraz aby były one dokładne i aktualne;</p> <p>4) sprawdzania, czy organy, które wykorzystują dane SIS poprzez Krajowy System Informatyczny, mają prawo dostępu do danych SIS;</p>	
--	--	--	--	--	--

					<p>5) sprawdzenia skuteczności środków mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa danych SIS wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny;</p> <p>6) zapewnienia usuwania danych SIS wprowadzonych poprzez Krajowy System Informatyczny po upływie okresu, na który wpisy te zostały wprowadzone;</p> <p>7) sprawdzenia zasadności przedłużenia okresu przechowywania danych SIS wprowadzonych poprzez Krajowy System Informatyczny;</p> <p>8) przekazywania organowi zarządzającemu jednostką centralną Systemu Informacyjnego Schengen wykazu organów, o których mowa w art. 3 i 4;</p> <p>9) zapobiegania nieuprawnionemu wykorzystywaniu danych SIS.</p>	
195.	Art. 29 ust. 1 lit. b	b) przekazywanie danych do VIS w sposób zgodny z prawem;	T		j.w.	
196.	Art. 29 ust. 1 lit. c	c) rzetelność i aktualność danych w momencie ich przesyłania do VIS.	T		j.w.	
197.	Art. 29 ust. 2 lit. a	<p>2. Organ zarządzający zapewnia funkcjonowanie VIS zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i przepisami wykonawczymi do niego, o których mowa w art. 45 ust. 2. Organ zarządzający w szczególności:</p> <p>a) podejmuje środki niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa centralnego VIS oraz infrastruktury łączności pomiędzy centralnym VIS a interfejsami krajowymi, bez uszczerbku dla obowiązków każdego</p>	N			

		z państw członkowskich;				
198.	Art. 29 ust. 2 lit. b	b) zapewnia, aby jedynie odpowiednio upoważniony personel miał dostęp do danych przetwarzanych w VIS w celu wykonania zadań organu zarządzającego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.	N			
199.	Art. 29 ust. 3	3. Organ zarządzający informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję o środkach podjętych przez siebie zgodnie z ust. 2.	N			
200.	Art. 30 ust. 1	Przetrzymywanie danych VIS w plikach krajowych 1. Dane uzyskane z VIS mogą być przetrzymywane w plikach krajowych tylko wówczas, gdy jest to konieczne w konkretnym przypadku, zgodnie z celem VIS oraz zgodnie z właściwymi przepisami prawa, w tym przepisami dotyczącymi ochrony danych, nie dłużej niż jest to konieczne w tym konkretnym przypadku.	N			
201.	Art. 30 ust. 2	2. Ustęp 1 pozostaje bez uszczerbku dla prawa państwa członkowskiego do przetrzymywania w swoich plikach krajowych danych, które to państwo członkowskie wprowadziło do VIS.	N			
202.	Art. 30 ust. 3	3. Wszelkie przypadki wykorzystywania danych niezgodnie z ust. 1 i 2 uznaje się za nadużycia zgodnie z prawem krajowym poszczególnych państw członkowskich.	N			
203.	Art. 31 ust. 1	Przekazywanie danych państwom trzecim lub organizjom międzynarodowym 1. Dane przetwarzane w VIS zgodnie z	N			

		niniejszym rozporządzeniem nie są przekazywane lub udostępniane państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym.				
204.	Art. 31 ust. 2 lit. a	2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, dane, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. a), b), c), k) oraz m), mogą zostać przekazane lub udostępnione państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej wymienionej w załączniku, jeżeli jest to konieczne w konkretnych przypadkach w celu udowodnienia tożsamości obywateli państw trzecich, w tym do celów powrotów, wyłącznie w przypadku spełnienia następujących warunków: a) przyjęcia przez Komisję decyzji o odpowiedniej ochronie danych osobowych w danym państwie trzecim zgodnie z art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46/WE, lub obowiązywania umowy o readmisji zawartej pomiędzy Wspólnotą i danym państwem trzecim, lub stosowania się przepisów art. 26 ust. 1 lit. d) dyrektywy 95/46/WE;	N			
205.	Art. 31 ust. 2 lit. b	b) zgody państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej na wykorzystanie danych wyłącznie do celów, do jakich zostały one udostępnione;	N			
206.	Art. 31 ust. 2 lit. c	c) przekazania lub udostępnienia danych zgodnie z właściwymi przepisami prawa wspólnotowego, w szczególności umów o readmisji, a także zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, które przekazało lub udostępniło dane, w tym z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa danych i ich ochrony;	N			

		oraz				
207.	Art. 31 ust. 2 lit. d	d) zgody państwa członkowskiego (państw członkowskich), które wprowadziło dane do VIS.	N			
208.	Art. 31 ust. 3	3. Przekazywanie danych osobowych państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym nie narusza praw uchodźców i osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, w szczególności w odniesieniu do <i>non-refoulement</i> .	N			
209.	Art. 32 ust. 1	Bezpieczeństwo danych 1. Odpowiedzialne państwo członkowskie zapewnia bezpieczeństwo danych przed ich przekazaniem do interfejsu krajowego i w trakcie ich przekazywania. Każde państwo członkowskie zapewnia bezpieczeństwo danych, które otrzymuje z VIS.	T	Art. 26 i 27 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym	Art. 26. 1. Organem odpowiedzialnym za moduł krajowy jest centralny organ techniczny KSI. 2. Do zadań centralnego organu technicznego KSI należy: 1) utworzenie, uruchomienie, eksploatacja techniczna oraz utrzymanie Krajowego Systemu Informatycznego (KSI); 2) zapewnienie sprawnego działania i bezpieczeństwa Systemu Informacyjnego Schengen w ramach modułu krajowego. Art. 27. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1, centralny organ techniczny KSI jest w szczególności obowiązany do: 1) przestrzegania obowiązujących protokołów i procedur technicznych w celu zapewnienia kompatybilności Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) z jednostką centralną Systemu Informacyjnego Schengen oraz Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym;	

					<p>2) zapewnienia, aby dane SIS przechowywane w kopii krajowej były, dzięki automatycznym aktualizacjom, identyczne i spójne z danymi przechowywanymi w jednostce centralnej Systemu Informacyjnego Schengen;</p> <p>3) zapewnienia bezpieczeństwa Krajowego Systemu Informatycznego (KSI), w szczególności poprzez sporządzenie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej;</p> <p>4) sprawdzania, czy organy, które wykorzystują dane poprzez Krajowy System Informatyczny, mają prawo dostępu do danych;</p> <p>5) umożliwienia organom, o których mowa w art. 5-7, wykorzystywania danych VIS poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) oraz udzielania tym organom niezbędnych informacji do prawidłowego wykonywania przez te organy zadań w zakresie uczestnictwa w Wizowym Systemie Informacyjnym;</p> <p>6) przekazywania Komisji Europejskiej listy organów, o których mowa w art. 5-7;</p> <p>7) współpracy z jednostką krajową Europolu w zakresie udzielania zgody na dostęp Europejskiego Urzędu Policji (Europol) do danych VIS;</p> <p>8) zapobiegania dostępowi osób nieuprawnionych do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI);</p> <p>9) zapobiegania nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu nośników</p>	
--	--	--	--	--	--	--

				<p>informatycznych wykorzystywanych w Krajowym Systemie Informatycznym (KSI);</p> <p>10) zapewnienia rejestrowania wszystkich przypadków, w których uzyskano dostęp do danych lub wykorzystano dane w inny sposób poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI);</p> <p>11) zapewnienia fizycznej ochrony danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI);</p> <p>12) zapobiegania wykorzystywaniu Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) przez osoby nieuprawnione korzystające ze sprzętu do przekazywania danych;</p> <p>13) zapewnienia możliwości późniejszej weryfikacji i stwierdzenia, które dane zostały wprowadzone poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) oraz kiedy i przez kogo zostały wykorzystane, a także w jakim zakresie zostały udostępnione;</p> <p>14) zapobiegania nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu danych podczas transferu tych danych lub podczas przemieszczania nośników informatycznych w ramach Krajowego Systemu Informatycznego (KSI), w szczególności poprzez zastosowanie odpowiednich technik szyfrowania;</p> <p>15) zapewnienia, aby osoby uprawnione do korzystania z Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) miały dostęp wyłącznie do danych w zakresie zgodnym z upoważnieniami wynikającymi z</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>przepisów ustawy.</p> <p>2. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2, centralny organ techniczny KSI jest w szczególności obowiązany do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) umożliwienia organom, o których mowa w art. 3 i 4, wykorzystywania danych SIS poprzez Krajowy System Informatyczny; 2) udzielania informacji niezbędnych do prawidłowego wykonywania zadań przez organy, o których mowa w art. 3 i 4; 3) współdziałania z organami, które są uprawnione do dokonywania wpisów danych SIS poprzez Krajowy System Informatyczny, w celu zapewnienia, aby wpisy danych SIS były zgodne z prawem oraz aby były one dokładne i aktualne; 4) sprawdzania, czy organy, które wykorzystują dane SIS poprzez Krajowy System Informatyczny, mają prawo dostępu do danych SIS; 5) sprawdzenia skuteczności środków mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa danych SIS wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny; 6) zapewnienia usuwania danych SIS wprowadzonych poprzez Krajowy System Informatyczny po upływie okresu, na który wpisy te zostały wprowadzone; 7) sprawdzenia zasadności przedłużenia okresu przechowywania danych SIS wprowadzonych poprzez Krajowy System Informatyczny; 8) przekazywania organowi 	
--	--	--	--	---	--

					zarządzającemu jednostką centralną Systemu Informacyjnego Schengen wykazu organów, o których mowa w art. 3 i 4; 9) zapobiegania nieuprawnionemu wykorzystywaniu danych SIS.	
210.	Art. 32 ust. 2 lit. a	2. Każde państwo członkowskie z myślą o swoim systemie krajowym przyjmuje niezbędne środki, w tym również plan bezpieczeństwa, w celu: a) zapewnienia fizycznej ochrony danych, w tym poprzez sporządzanie planów awaryjnych służących ochronie najważniejszej infrastruktury;	T		j.w.	
211.	Art. 32 ust. 2 lit. b	b) uniemożliwienia jakiegokolwiek nieupoważnionej osobie dostępu do krajowych obiektów, w których państwo członkowskie przeprowadza operacje zgodnie z celami VIS (kontrolę przy wejściu do obiektu);	T		j.w.	
212.	Art. 32 ust. 2 lit. c	c) uniemożliwienia odczytu, kopiowania, modyfikowania lub usuwania nośników danych przez osoby nieupoważnione (kontrola nośników danych);	T		j.w.	
213.	Art. 32 ust. 2 lit. d	d) uniemożliwienia nieuprawnionego wprowadzania danych oraz nieuprawnionej inspekcji, modyfikacji lub usuwania zgromadzonych danych osobowych (kontrola przechowywania danych);	T		j.w.	
214.	Art. 32 ust. 2 lit. e	e) uniemożliwienia nieuprawnionego przetwarzania danych w VIS oraz dokonywania wszelkich nieuprawnionych modyfikacji i usuwania danych przetworzonych w VIS (kontrola wprowadzania danych);	T		j.w.	

215.	Art. 32 ust. 2 lit. f	f) zapewnienia, aby osoby mające dostęp do VIS miały dostęp jedynie do danych objętych ich upoważnieniem dostępu za pomocą indywidualnych i niepowtarzalnych profili identyfikacyjnych oraz poufnych haseł (kontrola dostępu do danych);	T		j.w.	
216.	Art. 32 ust. 2 lit. g	g) zapewnienia, aby wszystkie organy mające prawo dostępu do VIS opracowywały profile opisujące funkcje i zakres kompetencji osób upoważnionych do wglądu do danych, ich wprowadzania, aktualizacji, usuwania i wyszukiwania danych oraz niezwłocznie na żądanie udostępniały te profile krajowym organom nadzorczym, o których mowa w art. 41 (profile pracowników);	T		j.w.	
217.	Art. 32 ust. 2 lit. h	h) zapewnienia możliwości sprawdzenia i określenia organów, do których za pośrednictwem urzędów służących do przesyłu danych mogą być przekazywane dane zarejestrowane w VIS (kontrola przesyłu danych);	T		j.w.	
218.	Art. 32 ust. 2 lit. i	i) zapewnienia możliwości sprawdzenia i określenia, jakiego rodzaju dane, kiedy, przez kogo i w jakim celu zostały przetworzone w VIS (kontrola zapisu danych);	T		j.w.	
219.	Art. 32 ust. 2 lit. j	j) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytu, kopiowania, modyfikowania lub usuwania danych w trakcie przekazywania danych do lub z VIS lub podczas transportu nośników danych, w szczególności za pomocą odpowiednich technik szyfrowania (kontrola przekazywania danych);	T		j.w.	

220.	Art. 32 ust. 2 lit. k	k) monitorowania skuteczności środków bezpieczeństwa, o których mowa w niniejszym ustępie, a także podjęcia niezbędnych działań organizacyjnych związanych z kontrolą wewnętrzną w celu zagwarantowania przestrzegania niniejszego rozporządzenia (kontrola wewnętrzna).	T		j.w.	
221.	Art. 32 ust. 3	3. Organ zarządzający podejmie niezbędne środki dla osiągnięcia celów określonych w ust. 2 w odniesieniu do funkcjonowania VIS, włącznie z przyjęciem planu bezpieczeństwa.	N			
222.	Art. 33 ust. 1	Odpowiedzialność 1. Każda osoba lub państwo członkowskie, które poniosły szkodę w wyniku bezprawnej operacji przetwarzania danych lub jakiegokolwiek działania niezgodnego z niniejszym rozporządzeniem, są uprawnione do otrzymania odszkodowania od państwa członkowskiego, które odpowiada za poniesioną szkodę. To państwo członkowskie jest zwolnione z odpowiedzialności, w całości lub w części, jeżeli udowodni, że nie ponosi odpowiedzialności za zdarzenie powodujące szkodę.	T	Art. 13 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym	Art. 13. W sprawie o naprawienie szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie związane z wykorzystywaniem danych VIS organem reprezentującym Skarb Państwa jest organ, w związku z działaniem lub zaniechaniem którego szkoda ta powstała, z zastrzeżeniem art. 8 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417, z późn. zm.).	
223.	Art. 33 ust. 2	2. Jeżeli niewywiązanie się przez dane państwo członkowskie ze swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia spowoduje szkodę w VIS, odpowiada ono za taką szkodę, chyba że, i w zakresie w jakim, organ zarządzający lub inne państwo członkowskie nie podjęło uzasadnionych środków w celu zapobieżenia szkodzie lub	T		j.w.	

		zminimalizowania jej skutków.				
224.	Art. 33 ust. 3	3. Roszczenia o odszkodowania za szkodę wobec państwa członkowskiego, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają przepisom prawa krajowego państwa członkowskiego, przeciwko któremu są skierowane	T		j.w.	
225.	Art. 34 ust. 1	Prowadzenie rejestru 1. Każde państwo członkowskie oraz organ zarządzający prowadzą rejestr dotyczący wszystkich operacji przetwarzania danych dokonywanych w ramach VIS. Zapisy w rejestrze wskazują cel dostępu do danych, o którym mowa w art. 6 ust. 1 i w art. 15–22, datę i godzinę, typ przekazanych danych, o których mowa w art. 9–14, typ danych wykorzystanych przy wyszukiwaniu, o których mowa w art. 15 ust. 2, art. 17, art. 18 ust. 1–3, art. 19 ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 22 ust. 1, oraz nazwę organu wprowadzającego dane lub wyszukującego dane. Dodatkowo każde państwo członkowskie prowadzi rejestr personelu odpowiednio upoważnionego do wprowadzania lub pobierania danych.	T	Art. 24, 27 i 28 z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym	Art. 27. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1, centralny organ techniczny KSI jest w szczególności obowiązany do: 1) przestrzegania obowiązujących protokołów i procedur technicznych w celu zapewnienia kompatybilności Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) z jednostką centralną Systemu Informacyjnego Schengen oraz Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym; 2) zapewnienia, aby dane SIS przechowywane w kopii krajowej były, dzięki automatycznym aktualizacjom, identyczne i spójne z danymi przechowywanymi w jednostce centralnej Systemu Informacyjnego Schengen; 3) zapewnienia bezpieczeństwa Krajowego Systemu Informatycznego (KSI), w szczególności poprzez sporządzenie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej; 4) sprawdzania, czy organy, które wykorzystują dane poprzez Krajowy System Informatyczny, mają prawo dostępu do danych; 5) umożliwienia organom, o których	

				<p>mowa w art. 5-7, wykorzystywania danych VIS poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) oraz udzielania tym organom niezbędnych informacji do prawidłowego wykonywania przez te organy zadań w zakresie uczestnictwa w Wizowym Systemie Informacyjnym;</p> <p>6) przekazywania Komisji Europejskiej listy organów, o których mowa w art. 5-7;</p> <p>7) współpracy z jednostką krajową Europolu w zakresie udzielania zgody na dostęp Europejskiego Urzędu Policji (Europol) do danych VIS;</p> <p>8) zapobiegania dostępowi osób nieuprawnionych do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI);</p> <p>9) zapobiegania nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu nośników informatycznych wykorzystywanych w Krajowym Systemie Informatycznym (KSI);</p> <p>10) zapewnienia rejestrowania wszystkich przypadków, w których uzyskano dostęp do danych lub wykorzystano dane w inny sposób poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI);</p> <p>11) zapewnienia fizycznej ochrony danych wykorzystywanych przez Krajowy System Informatyczny (KSI);</p> <p>12) zapobiegania wykorzystywaniu Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) przez osoby nieuprawnione korzystające ze sprzętu do przekazywania danych;</p> <p>13) zapewnienia możliwości</p>	
--	--	--	--	--	--

					<p>późniejszej weryfikacji i stwierdzenia, które dane zostały wprowadzone poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) oraz kiedy i przez kogo zostały wykorzystane, a także w jakim zakresie zostały udostępnione;</p> <p>14) zapobiegania nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu danych podczas transferu tych danych lub podczas przemieszczania nośników informatycznych w ramach Krajowego Systemu Informatycznego (KSI), w szczególności poprzez zastosowanie odpowiednich technik szyfrowania;</p> <p>15) zapewnienia, aby osoby uprawnione do korzystania z Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) miały dostęp wyłącznie do danych w zakresie zgodnym z upoważnieniami wynikającymi z przepisów ustawy.</p> <p>2. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2, centralny organ techniczny KSI jest w szczególności obowiązany do:</p> <p>1) umożliwienia organom, o których mowa w art. 3 i 4, wykorzystywania danych SIS poprzez Krajowy System Informatyczny;</p> <p>2) udzielania informacji niezbędnych do prawidłowego wykonywania zadań przez organy, o których mowa w art. 3 i 4;</p> <p>3) współdziałania z organami, które są uprawnione do dokonywania wpisów danych SIS poprzez Krajowy System Informatyczny, w celu zapewnienia, aby wpisy danych SIS były zgodne z</p>	
--	--	--	--	--	---	--

				<p>prawem oraz aby były one dokładne i aktualne;</p> <p>4) sprawdzania, czy organy, które wykorzystują dane SIS poprzez Krajowy System Informatyczny, mają prawo dostępu do danych SIS;</p> <p>5) sprawdzenia skuteczności środków mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa danych SIS wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny;</p> <p>6) zapewnienia usuwania danych SIS wprowadzonych poprzez Krajowy System Informatyczny po upływie okresu, na który wpisy te zostały wprowadzone;</p> <p>7) sprawdzenia zasadności przedłużenia okresu przechowywania danych SIS wprowadzonych poprzez Krajowy System Informatyczny;</p> <p>8) przekazywania organowi zarządzającemu jednostką centralną Systemu Informacyjnego Schengen wykazu organów, o których mowa w art. 3 i 4;</p> <p>9) zapobiegania nieuprawnionemu wykorzystywaniu danych SIS.</p> <p>Art. 28. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób rejestrowania przypadków, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 10, mając na względzie bezpieczeństwo i ochronę danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI).</p> <p>Art. 24. Organ uprawniony do wykorzystywania danych poprzez</p>	
--	--	--	--	--	--

					Krajowy System Informatyczny (KSI) jest obowiązany stosować odpowiednie procedury kontrolne wskazujące działania podejmowane w ramach danego organu mające na celu zapewnienie zgodności wykorzystywania danych z obowiązującymi przepisami.	
226.	Art. 34 ust. 2	2. Takie rejestry mogą być wykorzystywane jedynie do monitorowania dopuszczalności przetwarzania danych pod kątem ochrony danych oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa danych. Zapisy w rejestrze są chronione przed nieuprawnionym dostępem przy zastosowaniu odpowiednich środków oraz usuwane jeden rok po upływie okresu przechowywania danych, o którym mowa w art. 23 ust. 1, jeżeli dane te nie są wymagane do procedur monitorowania, które zostały już rozpoczęte.	N			
227.	Art. 35	Samokontrola Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy organ uprawniony do dostępu do danych zawartych w VIS podejmował konieczne działania, które zapewnią stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia, i stosownie do okoliczności współpracował z krajowym organem nadzorczym.	T	Art.14 i 24 z ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym	Art. 14. Organy, o których mowa w rozdziale 2, obowiązane są, w zakresie swojego działania, do współpracy z centralnym organem technicznym KSI w celu realizacji ich zadań związanych z udziałem w Systemie Informacyjnym Schengen lub Wizowym Systemie Informacyjnym, w tym do przekazywania dokumentów oraz udzielania informacji. Art. 24. Organ uprawniony do wykorzystywania danych poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) jest obowiązany stosować odpowiednie procedury kontrolne wskazujące	

					działania podejmowane w ramach danego organu mające na celu zapewnienie zgodności wykorzystywania danych z obowiązującymi przepisami.
228.	Art. 36	<p>Sankcje Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia karalności wszelkiego niewłaściwego wykorzystania danych wprowadzonych do VIS za pomocą skutecznych, proporcjonalnych i odstrasających sankcji, w tym za pomocą sankcji administracyjnych lub karnych zgodnie z prawem krajowym.</p>	T	<p>Art. 49-54a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.</p>	<p>Art. 49. 1. Kto przetwarza w zbiorze dane osobowe, choć ich przetwarzanie nie jest dopuszczalne albo do których przetwarzania nie jest uprawniony, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>2. Jeżeli czyn określony w ust. 1 dotyczy danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.</p> <p>Art. 50. skreślony</p> <p>Art. 51. 1. Kto administrując zbiorem danych lub będąc obowiązany do ochrony danych osobowych udostępnia je lub umożliwia dostęp do nich osobom nieupoważnionym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.</p>

					<p>Art. 52. Kto administrując danymi narusza choćby nieumyślnie obowiązek zabezpieczenia ich przed zabraniem przez osobę nieuprawnioną, uszkodzeniem lub zniszczeniem, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.</p> <p>Art. 53. Kto będąc do tego obowiązany nie zgłasza do rejestracji zbioru danych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.</p> <p>Art. 54. Kto administrując zbiorem danych nie dopełnia obowiązku poinformowania osoby, której dane dotyczą, o jej prawach lub przekazania tej osobie informacji umożliwiających korzystanie z praw przyznanych jej w niniejszej ustawie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.</p> <p>Art. 54a. Kto inspektorowi udaremnia lub utrudnia wykonanie czynności kontrolnej, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p>
229.	Art. 37 ust. 1 lit. a	Prawo do informacji 1. Osoby ubiegające się o wizę oraz osoby, o których mowa art. 9 ust. 4 lit. f), są informowane przez odpowiedzialne państwo członkowskie o: a) tożsamości administratora danych, o którym mowa w art. 41 ust. 4, w tym dane umożliwiające kontakt z nim;	N		

230.	Art. 37 ust. 1 lit. b	b) celach przetwarzania danych w ramach VIS;	N			
231.	Art. 37 ust. 1 lit. c	c) kategoriach odbiorców danych, w tym o organach, o których mowa w art. 3;	N			
232.	Art. 37 ust. 1 lit. d	d) okresie przechowywania danych;	N			
233.	Art. 37 ust. 1 lit. e	e) obowiązku uzyskania danych do celów rozpatrzenia wniosku wizowego;	N			
234.	Art. 37 ust. 1 lit. f	f) prawie dostępu do danych, które dotyczą tych osób, oraz prawie zwrócenia się o skorygowanie błędnych danych na ich temat lub o usunięcie danych przetwarzanych bezprawnie, w tym o prawie otrzymania informacji na temat procedur związanych z korzystaniem z tych praw oraz informacji umożliwiających kontakt z krajowymi organami nadzorczymi, o których mowa w art. 41 ust. 1, które przyjmują skargi dotyczące ochrony danych osobowych.	N			
235.	Art. 37 ust. 2	2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są udzielane osobie ubiegającej się o wizę w formie pisemnej w momencie uzyskania danych z formularza wizowego, fotografii oraz odcisków palców, o których mowa w art. 9 ust. 4, 5 i 6.	N			
236.	Art. 37 ust. 3	3. Informacje, o których mowa w ustępie 1, są podawane osobom, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. f), w formularzach, które mają być podpisane przez te osoby, stanowiących dowód zaproszenia,	N			

		sponsorowania i zakwaterowania. W przypadku braku takiego formularza podpisanego przez te osoby informacje są podawane zgodnie z art. 11 dyrektywy 95/46/WE.				
237.	Art. 38 ust. 1	Prawo do dostępu, skorygowania i usunięcia danych 1. Bez uszczerbku dla obowiązku dostarczenia innych informacji zgodnie z art. 12 lit. a) dyrektywy 95/46/WE, każda osoba posiada prawo do uzyskania informacji na temat danych jej dotyczących, zarejestrowanych w VIS, oraz na temat państwa członkowskiego, które przesłało te dane do VIS. Taki dostęp do danych może być przyznany jedynie przez państwo członkowskie. Każde państwo członkowskie rejestruje wszelkie wnioski o przyznanie takiego dostępu.	N			
238.	Art. 38 ust. 2	2. Każda osoba może wystąpić z wnioskiem o skorygowanie błędnych danych na swój temat i o usunięcie danych zarejestrowanych bezprawnie. Korekta lub usunięcie danych przeprowadzana jest niezwłocznie przez odpowiedzialne państwo członkowskie zgodnie z jego przepisami ustawowymi, przepisami wykonawczymi i procedurami.	T	Art.32-34 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.	Art. 32. 1. Każdej osobie przysługuje prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do: 1) uzyskania wyczerpującej informacji, czy taki zbiór istnieje, oraz do ustalenia administratora danych, adresu jego siedziby i pełnej nazwy, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna - jej miejsca zamieszkania oraz imienia i nazwiska, 2) uzyskania informacji o celu, zakresie i sposobie przetwarzania danych zawartych w takim zbiorze, 3) uzyskania informacji, od kiedy przetwarza się w zbiorze dane jej dotyczące, oraz podania w powszechnie zrozumiałej formie treści	

					<p>tych danych,</p> <p>4) uzyskania informacji o źródle, z którego pochodzą dane jej dotyczące, chyba że administrator danych jest zobowiązany do zachowania w tym zakresie w tajemnicy informacji niejawnych lub zachowania tajemnicy zawodowej,</p> <p>5) uzyskania informacji o sposobie udostępniania danych, a w szczególności informacji o odbiorcach lub kategoriach odbiorców, którym dane te są udostępniane,</p> <p>5a) uzyskania informacji o przesłankach podjęcia rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 26a ust. 2,</p> <p>6) żądania uzupełnienia, uaktualnienia, sprostowania danych osobowych, czasowego lub stałego wstrzymania ich przetwarzania lub ich usunięcia, jeżeli są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały zebrane z naruszeniem ustawy albo są już zbędne do realizacji celu, dla którego zostały zebrane,</p> <p>7) wniesienia, w przypadkach wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, pisemnego, umotywowanego żądania zaprzestania przetwarzania jej danych ze względu na jej szczególną sytuację,</p> <p>8) wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych w przypadkach, wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, gdy administrator danych zamierza je przetwarzać w celach marketingowych lub wobec przekazywania jej danych osobowych innemu administratorowi danych,</p>
--	--	--	--	--	---

				<p>9) wniesienia do administratora danych żądania ponownego, indywidualnego rozpatrzenia sprawy rozstrzygniętej z naruszeniem art. 26a ust. 1.</p> <p>2. W przypadku wniesienia żądania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, administrator danych zaprzestaje przetwarzania kwestionowanych danych osobowych albo bez zbędnej zwłoki przekazuje żądanie Generalnemu Inspektorowi, który wydaje stosowną decyzję.</p> <p>3. W razie wniesienia sprzeciwu, o którym mowa ust. 1 pkt 8, dalsze przetwarzanie kwestionowanych danych jest niedopuszczalne. Administrator danych może jednak pozostawić w zbiorze imię lub imiona i nazwisko osoby oraz numer PESEL lub adres wyłącznie w celu uniknięcia ponownego wykorzystania danych tej osoby w celach objętych sprzeciwem.</p> <p>3a. W razie wniesienia żądania, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 9, administrator danych bez zbędnej zwłoki rozpatruje sprawę albo przekazuje ją wraz z uzasadnieniem swojego stanowiska Generalnemu Inspektorowi, który wydaje stosowną decyzję.</p> <p>4. Jeżeli dane są przetwarzane dla celów naukowych, dydaktycznych, historycznych, statystycznych lub archiwalnych, administrator danych może odstąpić od informowania osób o przetwarzaniu ich danych w przypadkach, gdy pociągałoby to za sobą nakłady niewspółmierne z zamierzonym celem.</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>5. Osoba zainteresowana może skorzystać z prawa do informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, nie częściej niż raz na 6 miesięcy.</p> <p>Art. 33. 1. Na wniosek osoby, której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie do jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a. 2. Na wniosek osoby, której dane dotyczą, informacji, o których mowa w ust. 1, udziela się na piśmie.</p> <p>Art. 34. Administrator danych odmawia osobie, której dane dotyczą, udzielenia informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a, jeżeli spowodowałyby to: 1) ujawnienie wiadomości zawierających informacje niejawne, 2) zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa, życia i zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, 3) zagrożenie dla podstawowego interesu gospodarczego lub finansowego państwa, 4) istotne naruszenie dóbr osobistych osób, których dane dotyczą, lub innych osób.</p> <p>Art. 35. 1. W razie wykazania przez osobę, której dane osobowe dotyczą, że są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały zebrane z naruszeniem ustawy albo są zbędne do</p>	
--	--	--	--	--	--

					<p>realizacji celu, dla którego zostały zebrane, administrator danych jest obowiązany, bez zbędnej zwłoki, do uzupełnienia, uaktualnienia, sprostowania danych, czasowego lub stałego wstrzymania przetwarzania kwestionowanych danych lub ich usunięcia ze zbioru, chyba że dotyczy to danych osobowych, w odniesieniu do których tryb ich uzupełnienia, uaktualnienia lub sprostowania określają odrębne ustawy.</p> <p>2. W razie niedopełnienia przez administratora danych obowiązku, o którym mowa w ust. 1, osoba, której dane dotyczą, może się zwrócić do Generalnego Inspektora z wnioskiem o nakazanie dopełnienia tego obowiązku.</p> <p>3. Administrator danych jest obowiązany poinformować bez zbędnej zwłoki innych administratorów, którym udostępnił zbiór danych, o dokonanych uaktualnieniu lub sprostowaniu danych.</p>
239.	Art. 38 ust. 3	3. Jeżeli wniosek określony w ust. 2 złożony jest do państwa członkowskiego innego niż odpowiedzialne państwo członkowskie, organy państwa członkowskiego, do którego wniosek został złożony, kontaktują się z organami odpowiedzialnego państwa członkowskiego w okresie 14 dni. Odpowiedzialne państwo członkowskie sprawdza dokładność danych oraz zgodność z prawem ich przetwarzania w VIS w okresie jednego miesiąca.	T	Art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informatycznym Schengen oraz Wizowym Systemie Informatycznym	<p>Art. 5. 1. Bezpośredni dostęp do Wizowego Systemu Informatycznego jest realizowany poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) w celu dokonywania wpisów danych VIS przez Straż Graniczną, konsula, wojewodę, ministra właściwego do spraw zagranicznych lub Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.</p> <p>2. Organy określone w ust. 1 są obowiązane do:</p> <p>1) wymiany krajowych danych VIS przez dokonywanie wpisów do Centralnego Wizowego Systemu Informatycznego poprzez Krajowy</p>

					<p>System Informatyczny (KSI);</p> <p>2) zapewnienia, aby dokonywane przez dany organ wpisy danych VIS były zgodne z prawem, a ponadto, aby te dane VIS były dokładne i aktualne;</p> <p>3) zapewnienia usuwania danych VIS po upływie okresu, na który dane te zostały przez dany organ wprowadzone;</p> <p>4) niezwłocznego informowania centralnego organu technicznego KSI o ujawnionych nieprawidłowościach w związku z wykorzystaniem danych VIS poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI);</p> <p>5) rozpatrzenia wniosków Państw Członkowskich o dokonanie zmiany lub usunięcia danych VIS wprowadzonych przez dany organ oraz powiadomienia Państw Członkowskich o konieczności dokonania zmiany lub usunięcia danych VIS wprowadzonych przez te Państwa Członkowskie.</p>	
240.	Art. 38 ust. 4	4. Jeżeli okaże się, że dane zarejestrowane w VIS są niedokładne lub zostały zarejestrowane bezprawnie, odpowiedzialne państwo członkowskie koryguje lub usuwa te dane zgodnie z art. 24 ust. 3. Odpowiedzialne państwo członkowskie niezwłocznie potwierdza na piśmie osobie zainteresowanej, że podjęło działania w celu skorygowania lub usunięcia danych jej dotyczących.	T		j.w.	
241.	Art. 38 ust. 5	5. Jeżeli odpowiedzialne państwo członkowskie nie zgadza się z tym, że dane zarejestrowane w VIS są niedokładne lub zostały zarejestrowane bezprawnie, niezwłocznie wyjaśnia na piśmie	T		j.w. oraz	Art. 32. 1. Każdej osobie przysługuje prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo

		<p>osobie zainteresowanej, dlaczego nie jest gotowe do korekty lub usunięcia danych jej dotyczących.</p>			<p>do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uzyskania wyczerpującej informacji, czy taki zbiór istnieje, oraz do ustalenia administratora danych, adresu jego siedziby i pełnej nazwy, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna - jej miejsca zamieszkania oraz imienia i nazwiska, 2) uzyskania informacji o celu, zakresie i sposobie przetwarzania danych zawartych w takim zbiorze, 3) uzyskania informacji, od kiedy przetwarza się w zbiorze dane jej dotyczące, oraz podania w powszechnie zrozumiałej formie treści tych danych, 4) uzyskania informacji o źródle, z którego pochodzą dane jej dotyczące, chyba że administrator danych jest zobowiązany do zachowania w tym zakresie w tajemnicy informacji niejawnych lub zachowania tajemnicy zawodowej, 5) uzyskania informacji o sposobie udostępniania danych, a w szczególności informacji o odbiorcach lub kategoriach odbiorców, którym dane te są udostępniane, 5a) uzyskania informacji o przesłankach podjęcia rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 26a ust. 2, 6) żądania uzupełnienia, uaktualnienia, sprostowania danych osobowych, czasowego lub stałego wstrzymania ich przetwarzania lub ich usunięcia, jeżeli są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały zebrane z naruszeniem ustawy albo są już zbędne do realizacji celu, dla którego zostały 	
--	--	--	--	--	--	--

				<p>zebrane,</p> <p>7) wniesienia, w przypadkach wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, pisemnego, umotywowanego żądania zaprzestania przetwarzania jej danych ze względu na jej szczególną sytuację,</p> <p>8) wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych w przypadkach, wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, gdy administrator danych zamierza je przetwarzać w celach marketingowych lub wobec przekazywania jej danych osobowych innemu administratorowi danych,</p> <p>9) wniesienia do administratora danych żądania ponownego, indywidualnego rozpatrzenia sprawy rozstrzygniętej z naruszeniem art. 26a ust. 1.</p> <p>2. W przypadku wniesienia żądania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, administrator danych zaprzestaje przetwarzania kwestionowanych danych osobowych albo bez zbędnej zwłoki przekazuje żądanie Generalnemu Inspektorowi, który wydaje stosowną decyzję.</p> <p>3. W razie wniesienia sprzeciwu, o którym mowa ust. 1 pkt 8, dalsze przetwarzanie kwestionowanych danych jest niedopuszczalne. Administrator danych może jednak pozostawić w zbiorze imię lub imiona i nazwisko osoby oraz numer PESEL lub adres wyłącznie w celu uniknięcia ponownego wykorzystania danych tej osoby w celach objętych sprzeciwem.</p> <p>3a. W razie wniesienia żądania, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 9,</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>administrator danych bez zbędnej zwłoki rozpatruje sprawę albo przekazuje ją wraz z uzasadnieniem swojego stanowiska Generalnemu Inspektorowi, który wydaje stosowną decyzję.</p> <p>4. Jeżeli dane są przetwarzane dla celów naukowych, dydaktycznych, historycznych, statystycznych lub archiwalnych, administrator danych może odstąpić od informowania osób o przetwarzaniu ich danych w przypadkach, gdy pociągałoby to za sobą nakłady niewspółmierne z zamierzonym celem.</p> <p>5. Osoba zainteresowana może skorzystać z prawa do informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, nie częściej niż raz na 6 miesięcy.</p> <p>Art. 33. 1. Na wniosek osoby, której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie do jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a.</p> <p>2. Na wniosek osoby, której dane dotyczą, informacji, o których mowa w ust. 1, udziela się na piśmie.</p> <p>Art. 34. Administrator danych odmawia osobie, której dane dotyczą, udzielenia informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a, jeżeli spowodowałoby to:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ujawnienie wiadomości zawierających informacje niejawne, 2) zagrożenie dla obronności lub 	
--	--	--	--	--	--

				<p>bezpieczeństwa państwa, życia i zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa i porządku publicznego,</p> <p>3) zagrożenie dla podstawowego interesu gospodarczego lub finansowego państwa,</p> <p>4) istotne naruszenie dóbr osobistych osób, których dane dotyczą, lub innych osób.</p> <p>Art. 35. 1. W razie wykazania przez osobę, której dane osobowe dotyczą, że są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały zebrane z naruszeniem ustawy albo są zbędne do realizacji celu, dla którego zostały zebrane, administrator danych jest obowiązany, bez zbędnej zwłoki, do uzupełnienia, uaktualnienia, sprostowania danych, czasowego lub stałego wstrzymania przetwarzania kwestionowanych danych lub ich usunięcia ze zbioru, chyba że dotyczy to danych osobowych, w odniesieniu do których tryb ich uzupełnienia, uaktualnienia lub sprostowania określają odrębne ustawy.</p> <p>2. W razie niedopełnienia przez administratora danych obowiązku, o którym mowa w ust. 1, osoba, której dane dotyczą, może się zwrócić do Generalnego Inspektora z wnioskiem o nakazanie dopełnienia tego obowiązku.</p> <p>3. Administrator danych jest obowiązany poinformować bez zbędnej zwłoki innych administratorów, którym udostępnił zbiór danych, o dokonanych uaktualnieniu lub sprostowaniu danych.</p>	
--	--	--	--	--	--

242.	Art. 38 ust. 6	6. Odpowiedzialne państwo członkowskie dostarcza również osobie zainteresowanej informacji wyjaśniających kroki, które osoba ta może podjąć w przypadku nieprzyjęcia przedstawionego wyjaśnienia. Obejmuje to informacje dotyczące sposobu wszczęcia postępowania lub złożenia skargi do właściwych organów lub sądów tego państwa członkowskiego oraz wszelkiej pomocy, w tym ze strony krajowych organów nadzorczych, o których mowa w art. 41 ust. 1, dostępnych zgodnie z przepisami ustawowymi, przepisami wykonawczymi i procedurami tego państwa członkowskiego.	T		j.w.	
243.	Art. 39 ust. 1	Współpraca w celu zapewnienia praw dotyczących ochrony danych 1. Państwa członkowskie aktywnie współpracują w celu egzekwowania praw ustanowionych w art. 38 ust. 2, 3 i 4.	N			
244.	Art. 39 ust. 2	2. W każdym państwie członkowskim krajowy organ nadzorczy, po otrzymaniu odpowiedniego wniosku, udziela osobie zainteresowanej pomocy oraz porad dotyczących wykonywania przez nią prawa do skorygowania lub usunięcia danych jej dotyczących, zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE.	T	Art.8 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym	Art. 8. 1. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych sprawuje kontrolę nad tym, czy wykorzystywanie danych nie narusza praw osób, których dane te dotyczą. 2. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych jest uprawniony do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu sprawowania kontroli, o której mowa w ust. 1. 3. Kontrola, o której mowa w ust. 1, jest sprawowana zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.	

245.	Art. 39 ust. 3	3. Krajowy organ nadzorczy odpowiedzialnego państwa członkowskiego, które przesłało dane oraz krajowe organy nadzorcze państw członkowskich, do których złożono taki wniosek, współpracują w tym zakresie.	T		j.w.	
246.	Art. 40 ust. 1	Środki odwoławcze 1. W każdym państwie członkowskim każda osoba ma prawo do wszczęcia postępowania lub złożenia skargi do właściwych władz lub we właściwych sądach w tym państwie członkowskim, które osobie takiej odmówiło prawa do dostępu lub prawa do skorygowania lub usunięcia danych jej dotyczących, określonego w art. 38 ust. 1 i 2.	T	Art. 12 pkt 2 i art. 18 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych	Art. 12. Do zadań Generalnego Inspektora w szczególności należy: 2) wydawanie decyzji administracyjnych i rozpatrywanie skarg w sprawach wykonania przepisów o ochronie danych osobowych, Art. 18. 1. W przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: 1) usunięcie uchybień, 2) uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, 3) zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, 4) wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, 5) zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, 6) usunięcie danych osobowych. 2. Decyzje Generalnego	

					<p>Inspektora, o których mowa w ust. 1, nie mogą ograniczać swobody działania podmiotów zgłaszających kandydatów lub listy kandydatów w wyborach na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, do Sejmu, do Senatu i do organów samorządu terytorialnego, a także w wyborach do Parlamentu Europejskiego, pomiędzy dniem zarządzenia wyborów a dniem głosowania.</p> <p>2a. Decyzje Generalnego Inspektora, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do zbiorów określonych w art. 43 ust. 1 pkt 1a, nie mogą nakazywać usunięcia danych osobowych zebranych w toku czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych na podstawie przepisów prawa.</p> <p>3. W przypadku gdy przepisy innych ustaw regulują odrębnie wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy tych ustaw.</p>	
247.	Art. 40 ust. 2	2. Pomoc ze strony krajowych organów nadzorczych, o której mowa w art. 39 ust. 2, jest dostępna przez cały czas trwania procedury.	N			
248.	Art. 41 ust. 1	Nadzór krajowego organu nadzorczego 1. Organ lub organy wyznaczone w każdym państwie członkowskim, którym powierzono uprawnienia, o których mowa w art. 28 dyrektywy 95/46/WE („krajowy organ	T	Art.8 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie	Art. 8. 1. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych sprawuje kontrolę nad tym, czy wykorzystywanie danych nie narusza praw osób, których dane te dotyczą. 2. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych jest uprawniony	

		nadzorczy”) monitorują niezależnie zgodność z prawem przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, przez dane państwo członkowskie, w tym ich przekazywanie do i z VIS.		Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym	do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu sprawowania kontroli, o której mowa w ust. 1. 3. Kontrola, o której mowa w ust. 1, jest sprawowana zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.	
249.	Art. 41 ust. 2	2. Krajowy organ nadzorczy zapewnia przeprowadzenie co najmniej co cztery lata audytu operacji przetwarzania danych w systemie krajowym zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami przeprowadzania audytów.	N			
250.	Art. 41 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich krajowy organ nadzorczy dysponował zasobami wystarczającymi do wykonania zadań powierzonych im na mocy niniejszego rozporządzenia.	N			
251.	Art. 41 ust. 4	4. W związku z przetwarzaniem w VIS danych osobowych każde państwo członkowskie wyznacza organ, który ma być traktowany jako administrator danych zgodnie z art. 2 lit. d) dyrektywy 95/46/WE i który głównie ponosi odpowiedzialność za przetwarzanie danych w tym państwie członkowskim. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji szczegółową informację o tym organie.	T	Art. 10 ustawy dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym	Art. 10. Centralny organ techniczny KSI, w zakresie wykorzystywania danych poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI), jest administratorem danych w rozumieniu art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych	
252.	Art. 41 ust. 5	5. Każde państwo członkowskie dostarcza wszelkich informacji wymaganych przez krajowe organy nadzorcze, a w szczególności zapewnia im informacje dotyczące działań prowadzonych zgodnie z art. 28 i 29 ust. 1 oraz umożliwia im dostęp do list,	T	Art. 26 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej w Systemie	Art. 26. 1. Organem odpowiedzialnym za moduł krajowy jest centralny organ techniczny KSI. 2. Do zadań centralnego organu technicznego KSI należy: 1) utworzenie, uruchomienie, eksploatacja techniczna oraz	

		o których mowa w art. 28 ust. 4 lit. c), i do swojego rejestru, o którym mowa w art. 34, oraz do wszystkich swoich pomieszczeń w dowolnym czasie.		Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym	utrzymanie Krajowego Systemu Informatycznego (KSI); 2) zapewnienie sprawnego działania i bezpieczeństwa Systemu Informacyjnego Schengen w ramach modułu krajowego.	
253.	Art. 42 ust. 1	Nadzór Europejskiego Inspektora Ochrony Danych 1. Europejski Inspektor Ochrony Danych kontroluje, czy działania organu zarządzającego w zakresie przetwarzania danych wykonywane są zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Zastosowanie mają odpowiednio obowiązki i uprawnienia określone w art. 46 i 47 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.	N			
254.	Art. 42 ust. 2	2. Europejski Inspektor Ochrony Danych zapewnia przeprowadzenie co najmniej co cztery lata audytu przetwarzania danych osobowych przez organ zarządzający zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami przeprowadzania audytów. Sprawozdanie z kontroli przesyłane jest Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, organowi zarządzającemu, Komisji i krajowym organom nadzorczym. Przed przyjęciem sprawozdania należy umożliwić organowi zarządzającemu przedstawienie uwag.	N			
255.	Art. 42 ust. 3	3. Organ zarządzający dostarcza informacje wymagane przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, zapewnia mu dostęp do wszystkich dokumentów oraz do swojego rejestru, o którym mowa w art. 34 ust. 1, jak również zapewnia mu	N			

		dostęp do wszystkich swoich pomieszczeń w dowolnym czasie.				
256.	Art. 43 ust. 1	Współpraca krajowych organów nadzorczych z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych 1. Krajowe organy nadzorcze oraz Europejski Inspektor Ochrony Danych, działając w ramach swoich kompetencji, współpracują czynnie w ramach własnych zadań i zapewniają skoordynowany nadzór nad VIS i systemami krajowymi.	N			
257.	Art. 43 ust. 2	2. W zależności od potrzeb, działając w ramach swoich kompetencji, wymieniają one istotne informacje, wspomagają się wzajemnie w przeprowadzaniu kontroli i inspekcji, analizują trudności w interpretowaniu lub stosowaniu niniejszego rozporządzenia, badają problemy związane ze sprawowaniem niezależnego nadzoru lub z wykonywaniem praw osób, których dotyczą dane, sporządzają uzgodnione wnioski w sprawie wspólnych rozwiązań problemów oraz upowszechniają wiedzę o prawach dotyczących ochrony danych.	N			
258.	Art. 43 ust. 3	3. Krajowe organy nadzorcze oraz Europejski Inspektor Ochrony Danych spotykają się w tym celu przynajmniej dwa razy do roku. Koszty tych spotkań i ich obsługa pozostają w gestii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych. Regulamin wewnętrzny zostaje przyjęty podczas pierwszego spotkania. Metody dalszych prac opracowywane są wspólnie, zależnie	N			

		od potrzeb.				
259.	Art. 43 ust. 4	4. Wspólne sprawozdanie z działalności jest przesyłane co dwa lata Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i organowi zarządzającemu. W sprawozdaniu tym każdemu państwu członkowskiemu poświęcony jest osobny rozdział przygotowany przez krajowy organ nadzorczy danego państwa członkowskiego.	N			
260.	Art. 44	Ochrona danych w okresie przejściowym Jeżeli w okresie przejściowym Komisja deleguje swoje obowiązki na inny organ lub organy zgodnie z art. 26 ust. 4 niniejszego rozporządzenia zapewnia ona Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych prawo oraz możliwość pełnego wykonywania jego zadań, w tym możliwość przeprowadzania kontroli na miejscu oraz wykonywania wszelkich innych uprawnień powierzonych Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych na mocy art. 47 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.	N			
261.	Art. 45 ust. 1	Wdrażanie przez Komisję 1. Komisja jak najszybciej po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia wdraża centralny VIS, interfejsy krajowe w każdym państwie członkowskim i infrastrukturę komunikacyjną między centralnym VIS a interfejsami krajowymi, łącznie z funkcjami umożliwiającymi przetwarzanie danych biometrycznych, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c).	N			

262.	Art. 45 ust. 2 lit. a	2. Środki niezbędne do wdrożenia na poziomie technicznym centralnego VIS, interfejsów krajowych w każdym państwie członkowskim/i infrastruktury komunikacyjnej między centralnym VIS a interfejsami krajowymi są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 49 ust. 2; w szczególności dotyczy to: a) wprowadzania danych i aplikacji umożliwiających tworzenie odsyłaczy zgodnie z art. 8;	N			
263.	Art. 45 ust. 2 lit. b	b) dostępu do danych zgodnie z art. 15 i art. 17–22;	N			
264.	Art. 45 ust. 2 lit. c	c) zmiany, usuwania i wcześniejszego usuwania danych zgodnie z art. 23–25;	N			
265.	Art. 45 ust. 2 lit. d	d) prowadzenia rejestrów i dostępu do nich zgodnie z art. 34;	N			
266.	Art. 45 ust. 2 lit. e	e) mechanizmu konsultacji i procedur, o których mowa w art. 16.	N			
267.	Art. 46	Integracja funkcji technicznych w ramach sieci konsultacji Schengen Mechanizm konsultacji, o którym mowa w art. 16, zastępuje sieć konsultacji Schengen z dniem określonym zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 49 ust. 3, gdy wszystkie państwa członkowskie korzystające z sieci konsultacji Schengen w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia powiadomią o rozwiązaniach technicznych i prawnych, jakie przyjęły, aby korzystać z VIS w celu przeprowadzania konsultacji pomiędzy	N			

		centralnymi organami wizowymi w sprawie wniosków wizowych zgodnie z art. 17 ust. 2 konwencji z Schengen.				
268.	Art. 47	Początek przesyłania danych Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję, że przeprowadziło konieczne przygotowania techniczne i prawne niezbędne do przesyłania do centralnego VIS danych, o których mowa w art. 5 ust. 1, przez krajowy interfejs	N			
269.	Art. 48 ust. 1 lit. a	Uruchomienie systemu 1. Komisja określa datę rozpoczęcia funkcjonowania VIS, gdy: a) przyjęto środki, o których mowa w art. 45 ust. 2;	N			
270.	Art. 48 ust. 1 lit. b	b) Komisja oświadczyła o zakończeniu z wynikiem pozytywnym wszechstronnego testu VIS, który Komisja przeprowadza wraz z państwami członkowskimi;	N			
271.	Art. 48 ust. 1 lit. c	c) po walidacji przygotowań technicznych państwa członkowskie powiadomiły Komisję o zakończeniu prawnych i technicznych przygotowań do gromadzenia i przekazywania do VIS danych, o których mowa w art. 5 ust. 1, dla wszystkich aplikacji w regionie pierwszym określonym zgodnie z ust. 4, w tym przygotowań do gromadzenia lub przekazywania danych w imieniu innego państwa członkowskiego.	N			
272.	Art. 48 ust. 2	2. Komisja informuje Parlament Europejski o wynikach testu przeprowadzonego zgodnie z ust. 1 lit. b).				

273.	Art. 48 ust. 3	3. Dla każdego pozostałego regionu Komisja określa datę, od której przekazywanie danych określonych w art. 5 ust. 1 staje się obowiązkowe, gdy państwa członkowskie powiadomiły Komisję o zakończeniu prawnych i technicznych przygotowań do gromadzenia i przekazywania danych, o których mowa w art. 5 ust. 1, do VIS dla wszystkich aplikacji w danym regionie, w tym przygotowań do gromadzenia lub przekazywania danych w imieniu innego państwa członkowskiego. Przed tą datą każde państwo członkowskie może rozpocząć korzystanie z systemu w każdym z tych regionów niezwłocznie po powiadomieniu Komisji o zakończeniu niezbędnych prawnych i technicznych przygotowań do gromadzenia i przekazywania do VIS co najmniej danych, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a) i b).	N			
274.	Art. 48 ust. 4	4. Regiony, o których mowa w ust. 1 i 3, są określane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 49 ust. 3. Kryteriami do określenia tych regionów są: ryzyko nielegalnej imigracji, zagrożenie bezpieczeństwa wewnętrznego państw członkowskich oraz wykonalność gromadzenia danych biometrycznych ze wszystkich miejscowości regionu.	N			
275.	Art. 48 ust. 5	5. Komisja publikuje daty uruchomienia systemu w każdym regionie w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N			

276.	Art. 48 ust. 6	6. Żadne państwo członkowskie nie może przeglądać danych przekazywanych przez inne państwa członkowskie do VIS, zanim samo lub inne państwo członkowskie je reprezentujące nie rozpocznie wprowadzania danych zgodnie z ust. 1 i 3.	N			
277.	Art. 49 ust. 1	Komitet 1. Komisję wspiera komitet utworzony na mocy art. 51 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (1).	N			
278.	Art. 49 ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE. Okres, o którym mowa w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE, wynosi dwa miesiące.	N			
279.	Art. 49 ust. 3	3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE. Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, wynosi dwa miesiące.	N			
280.	Art. 50 ust. 1	Monitorowanie i ocena 1. Organ zarządzający zapewnia wprowadzenie procedur pozwalających na monitorowanie funkcjonowania VIS pod względem realizacji celów związanych z wynikami, opłacalnością, bezpieczeństwem i jakością usług.	N			
281.	Art. 50 ust. 2	2. Na potrzeby konserwacji technicznej organ zarządzający ma dostęp do niezbędnych informacji związanych z	N			

		operacjami przetwarzania danych przeprowadzanymi w VIS.				
282.	Art. 50 ust. 3	3. Dwa lata po rozpoczęciu funkcjonowania VIS, a następnie co dwa lata, organ zarządzający przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie dotyczące technicznego funkcjonowania VIS, w tym jego bezpieczeństwa.	N			
283.	Art. 50 ust. 4	4. Trzy lata po rozpoczęciu funkcjonowania VIS, a następnie co cztery lata, Komisja opracowuje całościową ocenę VIS. Ocena ta obejmuje analizę osiągniętych wyników w porównaniu z założonymi celami oraz ocenę dalszej zasadności przesłanek stworzenia VIS, stosowanie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do VIS, bezpieczeństwo VIS, korzystanie z przepisów, o których mowa w art. 31, oraz wszelkie konsekwencje dla funkcjonowania VIS w przyszłości. Komisja przekazuje ocenę Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	N			
284.	Art. 50 ust. 5	5. Przed upływem okresów, o których mowa w art. 18 ust. 2, Komisja poinformuje o postępie technicznym osiągniętym dzięki wykorzystaniu odcisków palców na zewnętrznych granicach oraz o jego wpływie na czas trwania wyszukiwania danych z użyciem numeru naklejki wizowej w połączeniu ze sprawdzeniem odcisków palców posiadacza wizy, w tym określi, czy oczekiwany czas takiego wyszukiwania nie wiąże się z	N			

		nadmiernie długim oczekiwaniem w przejściach granicznych. Komisja przedkłada ocenę Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Na podstawie tej oceny Parlament Europejski lub Rada mogą zwrócić się do Komisji o przedstawienie, jeżeli to konieczne, odpowiednich zmian do niniejszego rozporządzenia.				
285.	Art. 50 ust. 6	6. Państwa członkowskie dostarczają organowi zarządzającemu i Komisji informacji niezbędnych do sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 3, 4 i 5.	N			
286.	Art. 50 ust. 7	7. Organ zarządzający dostarcza Komisji informacji niezbędnych do sporządzania ogólnych ocen, o których mowa w ust. 4.	N			
287.	Art. 50 ust. 8	8. W okresie przejściowym, do czasu podjęcia obowiązków przez organ zarządzający, za sporządzanie i przekazywanie sprawozdań, o których mowa w ust. 3, odpowiedzialna jest Komisja.	N			
288.	Art. 51 ust. 1	Wejście w życie i stosowanie 1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N			
289.	Art. 51 ust. 2	2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od daty, o której mowa w art. 48 ust. 1.	N			
290.	Art. 51 ust. 3	3. Artykuły 26, 27, 32, 45, 48 ust. 1, 2 i 4 oraz art. 49 stosuje się od dnia 2 września 2008 r.	N			
291.	Art. 51 ust. 4	4. W okresie przejściowym, o którym mowa w art. 26 ust. 4, odesłania do organu zarządzającego w niniejszym rozporządzeniu należy interpretować	N			

		jako odesłanie do Komisji. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.				
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) <i>Dziennik Urzędowy UE L 243/1 z 15.9.2009 r.</i>
----- -----	
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
			T/N			
1.	Art. 1 ust. 1	<p>Cel i zakres stosowania</p> <p>1. Niniejsze rozporządzenie określa tryb i warunki wydawania wiz na tranzyt przez terytorium państw członkowskich lub planowany pobyt na terytorium państw członkowskich nieprzekraczający trzech miesięcy w dowolnym sześciomiesięcznym okresie.</p>	N			
2.	Art. 1 ust. 2 lit a)	2. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do wszystkich obywateli państw trzecich, którzy, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r.	N			

		wymieniającym państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, muszą posiadać wizę podczas przekraczania zewnętrznych granic państw członkowskich, bez uszczerbku dla: a) prawa do swobodnego przemieszczania się, z którego korzystają obywatele państw trzecich będący członkami rodzin obywateli Unii;				
3.	Art. 1 ust. 2 lit b)	b) równorzędnych praw obywateli państw trzecich i członków ich rodzin, którzy w ramach porozumień pomiędzy Wspólnotą i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a tymi państwami trzecimi, z drugiej, korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się tożsamego z prawem przysługującym obywatelom Unii i członkom ich rodzin.	N			
4.	Art. 1 ust. 3	3. Niniejsze rozporządzenie wymienia także państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizę lotniskową w drodze wyjątku od zasady swobodnego tranzytu określonej w załączniku 9 do konwencji z Chicago o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, oraz określa tryb i warunki wydawania wiz uprawniających do tranzytu przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych państw członkowskich.	N			
5.	Art. 2 pkt. 1	Definicje Na użytek niniejszego rozporządzenia	N			

		stosuje się następujące definicje: 1) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu ;				
6.	Art. 2 pkt. 2 lit. a	2) „wiza” oznacza zezwolenie wydawane przez państwo członkowskie na: a) tranzyt przez terytorium państw członkowskich lub planowany pobyt na terytorium państw członkowskich nieprzekraczający trzech miesięcy w dowolnym sześciomiesięcznym okresie, licząc od dnia pierwszego wjazdu na terytorium państw członkowskich;	N			
7.	Art. 2 pkt. 2 lit. b	b) tranzyt przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych państw członkowskich;	N			
8.	Art. 2 pkt. 3	3) „wiza jednolita” oznacza wizę ważną na całym terytorium państw członkowskich;	N			
9.	Art. 2 pkt. 4	4) „wiza o ograniczonej ważności terytorialnej” oznacza wizę ważną na terytorium jednego lub kilku, lecz nie wszystkich, państw członkowskich;	N			
10.	Art. 2 pkt. 5	5) „tranzytowa wiza lotniskowa” oznacza wizę uprawniającą do tranzytu przez międzynarodową strefę tranzytową jednego lub kilku portów lotniczych państw członkowskich;	N			
11.	Art. 2 pkt. 6	6) „naklejka wizowa” oznacza jednolity formularz wizowy zgodnie z definicją w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1683/95 z dnia 29 maja 1995 r. ustanawiającym jednolity formularz wizowy (1);	N			

12.	Art. 2 pkt. 7	7) „uznawany dokument podróży” oznacza dokument podróży uznawany przez co najmniej jedno państwo członkowskie za właściwy do umieszczenia wiz;	N			
13.	Art. 2 pkt. 8	8) „oddzielny arkusz, na którym umieszcza się wizę” oznacza jednolity wzór formularza, na którym umieszcza się wizę, wydawanego przez państwa członkowskie osobom posiadającym dokumenty podróży nieuznawane przez państwo członkowskie sporządzające formularz zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Rady (WE) nr 333/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. w sprawie jednolitego wzoru formularza, na którym umieszcza się wizę, wydawanego przez państwo członkowskie osobom posiadającym dokumenty podróży, które nie są uznane przez państwo członkowskie sporządzające formularz ;	N			
14.	Art. 2 pkt. 9	9) „konsulat” oznacza misje dyplomatyczne państwa członkowskiego lub jego urzędy konsularne pod kierownictwem zawodowego urzędnika konsularnego, zdefiniowanego w Konwencji wiedeńskiej z dnia 24 kwietnia 1963 r. o stosunkach konsularnych, upoważnione do wydawania wiz;	N			
15.	Art. 2 pkt. 10	10) „wniosek” oznacza wniosek o wizę;	N			
16.	Art. 2 pkt. 11	11) „pośredniczące podmioty komercyjne” oznacza prywatną agencję administracyjną, firmę transportową lub biuro podróży (organizatora wycieczek lub jego przedstawiciela).	N			

17.	Art. 3 ust. 1	<p>Obywatele państw trzecich objęci obowiązkiem posiadania wizy lotniskowej</p> <p>1. Obywatele państw trzecich wymienionych w załączniku IV muszą posiadać wizę lotniskową podczas tranzytu przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych znajdujących się na terytorium państw członkowskich.</p>	N			
18.	Art. 3 ust. 2	<p>2. Poszczególne państwa członkowskie mogą w przypadku nagłego masowego napływu nielegalnych imigrantów wymagać od obywateli państw trzecich innych niż te, o których mowa w ust. 1, posiadania wiz lotniskowych podczas tranzytu przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych znajdujących się na ich terytorium. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o takich decyzjach przed ich wejściem w życie oraz o cofnięciu takiego wymogu posiadania tranzytowej wizy lotniskowej.</p>	N			
19.	Art. 3 ust. 3	<p>3. Powiadomienia weryfikuje corocznie komitet, o którym mowa w art. 52 ust. 1, w celu przeniesienia danego państwa trzeciego do wykazu przedstawionego w załączniku IV.</p>	N			
20.	Art. 3 ust. 4	<p>4. Jeżeli dane państwo trzecie nie zostało przeniesione do wykazu zawartego w załączniku IV, zainteresowane państwo członkowskie może utrzymać wymóg posiadania tranzytowej wizy lotniskowej, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2, lub cofnąć ten wymóg.</p>	N			

21.	Art. 3 ust. 5 lit. a	5. Osoby należące do następujących kategorii są zwolnione z wymogu posiadania wizy lotniskowej, o której mowa w ust. 1 i 2: a) posiadacze ważnej wizy jednolitej, krajowej wizy pobytowej długoterminowej lub dokumentu pobytowego wydanych przez państwo członkowskie;	N			
22.	Art. 3 ust. 5 lit. b	b) obywatele państw trzecich posiadający ważne dokumenty pobytowe wymienione w załączniku V, które zostały wydane przez Andorę, Kanadę, Japonię, San Marino lub Stany Zjednoczone Ameryki i gwarantują nieograniczone prawo readmisji ich posiadacza;	N			
23.	Art. 3 ust. 5 lit. c	c) obywatele państw trzecich, jeżeli posiadają ważną wizę obowiązującą w państwie członkowskim lub w państwie będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r., w Kanadzie, Japonii lub Stanach Zjednoczonych Ameryki, lub gdy powracają z tych państw po wykorzystaniu takiej wizy;	N			
24.	Art. 3 ust. 5 lit. d	d) członkowie rodziny obywatela Unii Europejskiej, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a);	N			
25.	Art. 3 ust. 5 lit. e	e) posiadacze paszportów dyplomatycznych;	N			
26.	Art. 3 ust. 5 lit. f	f) członkowie załóg lotniczych, którzy są obywatelami państwa będącego Umawiającą się Stroną konwencji z Chicago o międzynarodowym lotnictwie cywilnym.	N			

27.	Art.4 ust. 1	Organy właściwe do udziału w postępowaniach dotyczących wniosków 1. Wnioski są rozpatrywane i decyzje w ich sprawie są podejmowane przez konsulaty.	N			
28.	Art.4 ust. 2	2. W drodze odstępstwa od ust. 1 wnioski mogą być rozpatrywane i decyzje w ich sprawie mogą być podejmowane na granicach zewnętrznych państw członkowskich przez organy dokonujące odprawy osób zgodnie z art. 35 i 36.	T	Art. 66 ust. 2	Art.66 2. Wizę Schengen wydaje na granicy lub odmawia jej wydania komendant placówki Straży Granicznej.	
29.	Art.4 ust. 3	3. W pozaeuropejskich terytoriach zamorskich państw członkowskich wnioski mogą być rozpatrywane i decyzje w ich sprawie mogą być podejmowane przez wyznaczone organy danego państwa członkowskiego.	N			
30.	Art.4 ust. 4	4. Państwo członkowskie może wymagać, aby w rozpatrywanie wniosków i w podejmowanie decyzji w ich sprawie zaangażowane były organy inne niż wskazane w ust. 1 i 2.	N			
31.	Art. 4 ust. 5	5. Państwo członkowskie może wymagać, by inne państwo członkowskie zasięgało jego opinii lub przekazywało mu informacje zgodnie z art. 22 i 31.	N			
32.	Art. 5 ust. 1 lit. a	Państwo członkowskie właściwe do rozpatrzenia wniosku i podjęcia decyzji w jego sprawie 1. Państwem członkowskim właściwym do rozpatrzenia wniosku o wydanie wizy jednolitej i do podjęcia decyzji w jej sprawie jest: a) państwo członkowskie, którego terytorium stanowi jedyne miejsce	N			

		docelowe wizyty lub wizyt;				
33.	Art. 5 ust. 1 lit. b	b) jeżeli wizyta obejmuje więcej niż jedno miejsce docelowe – państwo, którego terytorium stanowi główne miejsce docelowe wizyty lub wizyt pod względem długości pobytu lub celu pobytu; lub	N			
34.	Art. 5 ust. 1 lit. c	c) jeżeli nie można określić głównego docelowego miejsca wizyty – państwo członkowskie, którego granicę zewnętrzną osoba ubiegająca się o wizę zamierza przekroczyć w celu wjazdu na terytorium państw członkowskich.	N			
35.	Art. 5 ust. 2 lit. a	2. Państwem członkowskim właściwym do rozpatrzenia wniosku o wydanie wizy jednolitej na tranzyt i do podjęcia decyzji w jej sprawie jest: a) w przypadku tranzytu tylko przez jedno państwo członkowskie – dane państwo członkowskie; lub	N			
36.	Art. 5 ust. 2 lit. b	b) w przypadku tranzytu przez kilka państw członkowskich – państwo członkowskie, którego zewnętrzną granicę osoba ubiegająca się o wizę zamierza przekroczyć w celu rozpoczęcia tranzytu.	N			
37.	Art. 5 ust. 3 lit. a	3. Państwem członkowskim właściwym do rozpatrzenia wniosku o wydanie wizy lotniskowej i do podjęcia decyzji w jej sprawie jest: a) w przypadku jednokrotnego tranzytu lotniczego – państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się dany port lotniczy tranzytu; lub	N			
38.	Art. 5 ust. 3 lit. b	b) w przypadku dwu- lub wielokrotnego tranzytu lotniczego – państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się pierwszy port lotniczy tranzytu.	N			

39.	Art. 5 ust. 4	4. Państwa członkowskie współpracują ze sobą w celu uniknięcia sytuacji, w której wniosek nie może zostać rozpatrzony ani decyzja wydana w jego sprawie, ponieważ właściwe państwo członkowskie, określone zgodnie z ust. 1–3, nie ma swojej placówki ani nie jest reprezentowane w państwie trzecim, w którym osoba ubiegająca się o wizę składa wniosek zgodnie z art. 6.	N			
40.	Art. 6 ust. 1	Terytorialna właściwość konsulatów 1. Wniosek jest rozpatrywany i decyzja w jego sprawie jest podejmowana przez konsulat właściwego państwa członkowskiego, w którego obszarze właściwości legalnie mieszka osoba ubiegająca się o wizę.	N			
41.	Art. 6 ust. 2	2. Konsulat właściwego państwa członkowskiego rozpatruje wniosek złożony przez obywatela państwa trzeciego, który legalnie przebywa, ale nie mieszka w obszarze właściwości tego konsulatu, oraz podejmuje decyzję w jego sprawie, jeżeli osoba ubiegająca się o wizę uzasadniła złożenie wniosku w tym konsulacie.	N			
42.	Art. 7	Właściwość w zakresie wydawania wiz obywatelom państw trzecich przebywającym legalnie na terytorium państwa członkowskiego Obywatele państw trzecich, którzy przebywają legalnie na terytorium państwa członkowskiego i którzy, żeby wjechać na terytorium co najmniej jednego innego państwa członkowskiego, muszą posiadać wizę, ubiegają się o wizę w konsulacie państwa członkowskiego właściwego zgodnie z art. 5 ust. 1 lub 2.	N			

43.	Art. 8 ust. 1	Ustalenia dotyczące reprezentowania państw 1. Państwo członkowskie może zgodzić się reprezentować w zakresie rozpatrywania wniosków i wydawania wiz inne państwo członkowskie będące państwem właściwym zgodnie z art. 5. Państwo członkowskie może również reprezentować inne państwo członkowskie w ograniczonym zakresie, to jest wyłącznie przyjmować wnioski i pobierać identyfikatory biometryczne.	N			
44.	Art. 8 ust. 2	2. Jeżeli konsulat reprezentującego państwa członkowskiego zamierza odmówić wydania wizen, przekazuje on wniosek właściwym organom reprezentowanego państwa członkowskiego, aby podjęły one ostateczną decyzję w sprawie tego wniosku w terminie określonym w art. 23 ust. 1, 2 lub 3. PL L 243/6 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 15.9.2009	N			
45.	Art. 8 ust. 3	3. Akta i dane są przyjmowane, a następnie przesyłane do reprezentowanego państwa członkowskiego zgodnie z odpowiednimi zasadami ochrony i bezpieczeństwa danych.	N			
46.	Art. 8 ust. 4 lit. a	4. Reprezentujące państwo członkowskie i reprezentowane państwo członkowskie zawierają dwustronne porozumienie, w którym: a) określa się czas trwania tej reprezentacji, jeżeli ma ona charakter tymczasowy, oraz tryb jej rozwiązania;	N			
47.	Art. 8 ust. 4 lit. b	b) można zawrzeć ustalenia dotyczące zapewnienia lokalu i pracowników oraz dokonywania płatności przez	N			

		reprezentowane państwo członkowskie, w szczególności jeżeli reprezentowane państwo członkowskie ma konsulat w danym państwie trzecim;				
48.	Art. 8 ust. 4 lit. c	c) można zastrzec, że wnioski złożone przez obywateli państw trzecich, którzy należą do określonych kategorii, mają być przez reprezentujące państwo członkowskie przekazywane centralnym organom reprezentowanego państwa członkowskiego do zaopiniowania zgodnie z art. 22;				
49.	Art. 8 ust. 4 lit. d	d) na zasadzie odstępstwa od ust. 2 można zezwolić konsulatowi reprezentującego państwa członkowskiego na to, by po rozpatrzeniu wniosku odmawiał wydania wizy.	N			
50.	Art. 8 ust. 5	5. Państwa członkowskie, które nie mają swojego konsulatu w państwie trzecim, starają się zawrzeć porozumienia o reprezentacji z państwami członkowskimi, które mają konsulaty w tym państwie.	N			
51.	Art. 8 ust. 6	6. Z myślą o zapobieżeniu temu, by słaba infrastruktura transportowa lub znaczne odległości w danym regionie lub na danym obszarze geograficznym stanowiły dla osób ubiegających się o wizę znacznej przeszkody w dotarciu do konsulatu, państwa członkowskie, które nie mają swojego konsulatu w danym regionie lub na danym obszarze, starają się zawrzeć porozumienia o reprezentacji z państwami członkowskimi, które mają konsulaty w danym regionie lub na danym obszarze.	N			

52.	Art. 8 ust. 7	7. Reprezentowane państwo członkowskie informuje Komisję o nowych umowach o reprezentowaniu państw lub ich wygaśnięciu przed ich wejściem w życie lub wygaśnięciem.	N			
53.	Art. 8 ust. 8	8. Jednocześnie konsulat reprezentującego państwa członkowskiego informuje zarówno konsulaty, jak i urzędy konsularne innych państw członkowskich, jak i przedstawicielstwo Komisji na danym obszarze właściwości o zawarciu lub rozwiązaniu umów o reprezentowaniu, zanim porozumienia te wejdą w życie lub zostaną rozwiązane.	N			
54.	Art. 8 ust. 9	9. Jeżeli konsulat reprezentującego państwa członkowskiego postanawia współpracować z usługodawcą zewnętrznym, zgodnie z art. 43, lub z akredytowanymi pośredniczącymi podmiotami komercyjnymi, o czym jest mowa w art. 45, współpraca taka dotyczy również wniosków objętych porozumieniem o reprezentacji. Organy centralne reprezentowanego państwa członkowskiego są informowane z wyprzedzeniem o warunkach tej współpracy.	N			
55.	Art. 9 ust. 1	Tryb składania wniosku 1. Wniosek należy złożyć nie wcześniej niż trzy miesiące przed rozpoczęciem planowanej wizyty. Posiadacze wizy wielokrotnego wjazdu mogą złożyć wniosek przed datą, z którą wygasa wiza ważna przez okres przynajmniej sześciu miesięcy.	N			
56.	Art. 9 ust. 2	2. Osoba ubiegająca się o wizę może być zobowiązana do umówienia się na	N			

		spotkanie w celu złożenia wniosku. Spotkanie odbywa się z reguły przed upływem okresu dwóch tygodni od daty, w której zażądano spotkania.				
57.	Art. 9 ust. 3	3. W uzasadnionych pilnych przypadkach konsulat może zezwolić osobie ubiegającej się o wizę na złożenie wniosku bez uprzedniego umówienia się na spotkanie albo spotkanie odbywa się natychmiast.	N			
58.	Art. 9 ust. 4	4. Wniosek może zostać złożony w konsulacie przez osobę ubiegającą się o wizę lub akredytowane pośredniczące podmioty komercyjne, o czym jest mowa w art. 45 ust. 1, bez uszczerbku dla art. 13, lub zgodnie z art. 42 lub 43.	N			
59.	Art. 10 ust. 1	Ogólne zasady składania wniosku 1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 13, 42, 43 i 45 osoba ubiegająca się o wizę składa wniosek osobiście.	N			
60.	Art. 10 ust. 2	2. Konsulat może odstąpić od wymogu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wiadomo mu, że osoba ubiegająca się o wizę jest uczciwa i wiarygodna.	N			
61.	Art. 10 ust. 3 lit. a	3. Składając wniosek, osoba ubiegająca się o wizę: a) składa wniosek na formularzu, o którym mowa w art. 11;	N			
62.	Art. 10 ust. 3 lit. b	b) przedstawia dokument podróży, o którym mowa w art. 12;	N			
63.	Art. 10 ust. 3 lit. c	c) składa fotografię zgodnie z normami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1683/95, a jeżeli system VIS osiągnie sprawność operacyjną w myśl art. 48 rozporządzenia w sprawie VIS – zgodnie z normami określonymi w art.	N			

		13 niniejszego rozporządzenia;				
64.	Art. 10 ust. 3 lit. d	d) w przypadkach gdy ma to zastosowanie, umożliwia pobranie odcisków palców zgodnie z art. 13;	N			
65.	Art. 10 ust. 3 lit. e	e) uiszcza opłatę wizową, o której mowa w art. 16;	N			
66.	Art. 10 ust. 3 lit. f	f) dostarcza dokumenty uzupełniające, o których mowa w art. 14 i załączniku II;	N			
67.	Art. 10 ust. 3 lit. g	g) w przypadkach gdy ma to zastosowanie, przedstawia dowód posiadania odpowiedniego, ważnego podróznego ubezpieczenia medycznego, o którym mowa w art. 15.	N			
68.	Art. 11 ust. 1	Formularz wniosku 1. Każda osoba ubiegająca się o wizę składa wypełniony i podpisany wniosek na formularzu przedstawionym w załączniku I. Osoby wpisane do dokumentu podróży osoby ubiegającej się o wizę składają oddzielne formularze wniosku. Nieletni składają wniosek na formularzu podpisanym przez osobę sprawującą władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego.	N			
69.	Art. 11 ust. 2	2. Konsulaty udostępniają wnioskodawcom formularz wniosku bezpłatnie i dbają, by był on powszechnie i łatwo dostępny.	N			
70.	Art. 11 ust. 3 lit. a	3. Formularz jest dostępny w następujących językach: a) w języku(-ach) urzędowym(-ych) państwa członkowskiego, do którego wiza jest przedmiotem wniosku;	N			

71.	Art. 11 ust. 3 lit. b	b) języku(-ach) urzędowym(-ych) kraju przyjmującego;	N			
72.	Art. 11 ust. 3 lit. c	c) w języku(-ach) urzędowym(-ych) państwa, w którym znajduje się konsulat, i w języku(-ach) urzędowym(-ych) państwa członkowskiego, którego wiza jest przedmiotem wniosku; lub	N			
73.	Art. 11 ust. 3 lit. d	d) w przypadku reprezentacji – w języku(-ach) urzędowym(-ych) reprezentującego państwa członkowskiego. Oprócz formularza w językach wymienionych w lit. a) można też udostępnić formularz w innym języku urzędowym instytucji Unii Europejskiej.	N			
74.	Art. 11 ust. 4	4. Jeżeli formularz nie jest dostępny w języku(-ach) urzędowym(-ych) państwa, w którym znajduje się konsulat, osobie ubiegającej się o wizę udostępnia się tłumaczenie tego formularza na ten język urzędowy lub te języki urzędowe.	N			
75.	Art. 11 ust. 5	5. Tłumaczenie formularza wniosku na język(-i) urzędowy(-e) państwa, w którym znajduje się konsulat, jest dokonywane w ramach lokalnej współpracy schengenńskiej przewidzianej w art. 48.	N			
76.	Art. 11 ust. 6	6. Konsulat informuje osobę ubiegającą się o wizę, w jakim(-ch) języku(-ach) można wypełniać formularz wniosku.	N			
77.	Art. 12	Dokument podróży Osoba ubiegająca się o wizę przedstawia ważny dokument podróży, który spełnia następujące kryteria:	N			

78.	Art. 12 lit. a	a) jest ważny jeszcze co najmniej trzy miesiące po planowanej dacie opuszczenia terytorium państw członkowskich lub, w przypadku kilku wizyt, po planowanej dacie ostatniego opuszczenia terytorium państw członkowskich. Niemniej w uzasadnionych pilnych przypadkach kryterium to może zostać pominięte;	N			
79.	Art. 12 lit. b	b) zawiera przynajmniej dwie wolne strony;	N			
80.	Art. 12 lit. c	c) został wydany w ciągu ostatnich dziesięciu lat.	N			
81.	Art. 13 ust. 1	Identyfikatory biometryczne 1. Państwa członkowskie pobierają od osoby ubiegającej się o wizę dane biometryczne obejmujące fotografię jej twarzy i dziesięć odcisków jej palców zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności przyjętej przez Radę Europy, w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka.	N			
82.	Art. 13 ust. 2	2. Składając pierwszy wniosek, osoba ubiegająca się o wizę zobowiązana jest do osobistego stawiennictwa. Zostają wówczas pobrane następujące identyfikatory biometryczne osoby ubiegającej się o wizę: — fotografia, zeskanowana lub zrobiona w chwili składania wniosku, oraz — jej płaskie odciski dziesięciu palców pobrane cyfrowo.	N			

83.	Art. 13 ust. 3	<p>3. Jeżeli odciski palców pobrane od osoby ubiegającej się o wizę jako część jej wcześniejszego wniosku wizowego zostały po raz pierwszy wprowadzone do systemu VIS mniej niż 59 miesięcy przed dniem wpłynięcia nowego wniosku, zostają one skopiowane do kolejnego wniosku.</p> <p>Jednakże jeżeli zachodzi uzasadniona wątpliwość co do tożsamości osoby ubiegającej się o wizę, konsulnat pobiera odciski palców w okresie określonym w akapicie pierwszym. Ponadto gdy w chwili otrzymania wniosku nie można natychmiast stwierdzić, czy odciski palców zostały pobrane w okresie określonym w akapicie pierwszym, osoba ubiegająca się o wizę może zwrócić się o pobranie jej odcisków palców.</p>	N			
84.	Art. 13 ust. 4	<p>4. Zgodnie z art. 9 pkt 5 rozporządzenia w sprawie VIS fotografia załączona do każdego wniosku jest wprowadzana do VIS. Od osoby ubiegającej się o wizę nie wymaga się w tym celu osobistego stawiennictwa.</p> <p>Wymogi techniczne dotyczące fotografii odpowiadają międzynarodowym normom określonym w dokumencie 9303 wydanym przez Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego (ICAO), część 1, wydanie VI.</p>	N			
85.	Art. 13 ust. 5	<p>5. Odciski palców są pobierane zgodnie z normami ICAO i decyzją Komisji 2006/648/WE z dnia 22 września 2006 r. ustanawiającą specyfikacje techniczne dotyczące norm przyjętych dla cech biometrycznych na potrzeby rozwoju</p>	N			

		Wizowego Systemu Informacyjnego .				
86.	Art. 13 ust. 6	6. Identyfikatory biometryczne są pobierane przez wykwalifikowany i odpowiednio upoważniony personel organów właściwych zgodnie z art. 4 ust. 1, 2 i 3. Identyfikatory biometryczne mogą być także pobierane – pod nadzorem konsulatów – przez wykwalifikowany i odpowiednio upoważniony personel zatrudniony przez konsula honorowego, o którym mowa w art. 42, lub usługodawcę zewnętrznego, o którym mowa w art. 43. Jeżeli zachodzi jakakolwiek wątpliwość, dane państwo(-a) członkowskie przewiduje(-ją) możliwość weryfikacji na terenie konsulatu odcisków palców, które zostały pobrane przez usługodawcę zewnętrznego .	N			
87.	Art. 13 ust. 7 lit. a	7. Z obowiązku pobierania odcisków palców zwolnione są następujące kategorie osób ubiegających się o wizę: a) dzieci poniżej 12 roku życia;	N			
88.	Art. 13 ust. 7 lit. b	b) osoby, od których pobranie odcisków palców jest fizycznie niemożliwe. Jeżeli jednak możliwe jest pobranie mniej niż dziesięciu odcisków palców, należy pobrać maksymalną ilość odcisków palców. Jeżeli jednak niemożność pobrania odcisków palców jest tymczasowa, to od osoby ubiegającej się o wizę wymaga się, by złożyła odciski palców wraz z kolejnym wnioskiem wizowym. Organy właściwe zgodnie z art. 4 ust. 1, 2 i 3 są uprawnione do żądania dalszych wyjaśnień w sprawie przyczyn tymczasowej niemożności.	N			

		Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie odpowiednich procedur gwarantujących osobie ubiegającej się o wizę poszanowanie godności w sytuacji, gdy wystąpią problemy z pobraniem danych;				
89.	Art. 13 ust. 7 lit. c	c) przywódcy państw lub rządów, członkowie rządów krajowych wraz z towarzyszącymi im małżonkami oraz członkami oficjalnej delegacji, gdy są oni zapraszani przez rządy państw członkowskich lub organizacje międzynarodowe w celach oficjalnych;	N			
90.	Art. 13 ust. 7 lit. d	d) monarchowie i ważni rangą członkowie rodziny królewskiej, gdy są oni zapraszani przez rządy państw członkowskich lub organizacje międzynarodowe w celach oficjalnych.	N			
91.	Art. 13 ust. 8	8. W przypadkach, o których mowa w ust. 7, do systemu VIS wpisuje się adnotację „nie dotyczy” zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie VIS.	N			
92.	Art. 14 ust. 1 lit. a	Dokumenty uzupełniające 1. Składając wniosek o wizę jednolitą, osoba ubiegająca się o wizę przedstawia: a) dokumenty, z których wynika cel podróży;	N			
93.	Art. 14 ust. 1 lit. b	b) dokumenty dotyczące zakwaterowania lub dowód potwierdzający posiadanie wystarczających środków na pokrycie kosztów zakwaterowania;	N			
94.	Art. 14 ust. 1 lit. c	c) dokumenty potwierdzające, że osoba ubiegająca się o wizę posiada wystarczające środki na pokrycie kosztów utrzymania przez cały okres planowanego pobytu oraz na pokrycie kosztów powrotu do państwa	N			

		pochodzenia lub zamieszkania, lub na pokrycie kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które na pewno udzieli jej pozwolenia na wjazd, albo dokumenty potwierdzające, że może takie środki legalnie zdobyć, zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) oraz art. 5 ust. 3 kodeksu granicznego Schengen;				
95.	Art. 14 ust. 1 lit. d	d) informacje pozwalające ocenić, czy osoba ubiegająca się o wizę zamierza opuścić terytorium państw członkowskich przed upływem terminu ważności wizy, o którą występuje.	N			
96.	Art. 14 ust. 2 lit. a	2. Składając wniosek o wizę lotniskową, osoba ubiegająca się o wizę przedstawia: a) dokumenty dotyczące dalszej podróży, którą po zamierzonym tranzycie podejmie do miejsca stanowiącego ostateczny jej cel;	N			
97.	Art. 14 ust. 2 lit. b	b) informacje pozwalające ocenić, czy osoba ubiegająca się o wizę nie zamierza przedostać się na terytorium państw członkowskich.	N			
98.	Art. 14 ust. 3	3. Niewyczerpujący wykaz dokumentów uzupełniających, których konsulatu może zażądać od osoby ubiegającej się o wizę w celu sprawdzenia, czy spełnione są warunki określone w ust. 1 i 2, zawarto w załączniku II.	N			
99.	Art. 14 ust. 4 lit. a	4. Państwa członkowskie mogą wymagać od osoby ubiegającej się o wizę wypełnienia formularza opracowanego przez każde państwo członkowskie jako dowodu na pokrywanie kosztów pobytu przez inną osobę lub na zakwaterowanie u osoby prywatnej. W formularzu tym podaje się w szczególności: a) czy jest wypełniany w celu	N			

		udowodnienia pokrywania kosztów pobytu przez inną osobę lub zakwaterowania u osoby prywatnej;				
100.	Art. 14 ust. 4 lit. b	b) czy udzielający gościny jest osobą fizyczną, firmą czy organizacją;	N			
101.	Art. 14 ust. 4 lit. c	c) dane identyfikujące udzielającego gościny i jego dane kontaktowe;	N			
102.	Art. 14 ust. 4 lit. d	d) zaproszoną(-e) osobę(-y) ubiegającą(-e) się o wizę;	N			
103.	Art. 14 ust. 4 lit. e	e) adres miejsca zakwaterowania;	N			
104.	Art. 14 ust. 4 lit. f	f) długość i cel pobytu;	N			
105.	Art. 14 ust. 4 lit. g	g) powiązania rodzinne z udzielającym gościny. Poza językiem(-ami) urzędowym(-i) państwa członkowskiego formularz jest sporządzany w co najmniej jednym języku urzędowym instytucji Unii Europejskiej. W formularzu osobie składającej na nim podpis podaje się informacje wymagane na podstawie art. 37 ust. 1 rozporządzenia w sprawie VIS. Wzór formularza przekazywany jest Komisji.	N			
106.	Art. 14 ust. 5	5. W ramach lokalnej współpracy schengenńskiej ocenia się, czy warunki lokalne wymagają, aby w danym obszarze właściwości uzupełnić i ujednolicić wykazy dokumentów uzupełniających.	N			

107.	Art. 14 ust. 6	6. Konsulat może odstąpić od egzekwowania jednego lub kilku wymogów określonych w ust. 1, jeżeli wiadomo mu, że osoba ubiegająca się o wizę jest uczciwa i wiarygodna, a zwłaszcza że z poprzednich wiz korzystała zgodnie z prawem, i jeżeli nie ma wątpliwości co do tego, że w chwili przekraczania zewnętrznych granic państw członkowskich będzie spełniała wymogi art. 5 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen.	N			
108.	Art. 15 ust. 1	Podróźne ubezpieczenie medyczne 1. Osoby ubiegające się o wizę jednolitą uprawniającą do jedno- lub dwukrotnego wjazdu wykazują, że posiadają odpowiednie, ważne podróźne ubezpieczenie medyczne pokrywające wszelkie wydatki, które podczas ich pobytu(-ów) na terytorium państw członkowskich mogą wyniknąć w związku z koniecznością powrotu z powodów medycznych, potrzebą pilnej pomocy medycznej, nagłym leczeniem szpitalnym lub ze śmiercią.	N			
109.	Art. 15 ust. 2	2. Osoby ubiegające się o wizę jednolitą uprawniającą do co najmniej trzykrotnego wjazdu (wizę wielokrotnego wjazdu) wykazują, że posiadają odpowiednie, ważne podróźne ubezpieczenie medyczne obejmujące okres ich pierwszej planowanej wizyty. Ponadto osoby takie podpisują załączone do formularza wniosku oświadczenie, że są świadome konieczności posiadania podróźnego ubezpieczenia medycznego podczas kolejnych pobytów.	N			

110.	Art. 15 ust. 3	3. Ubezpieczenie musi być ważne na całym terytorium państw członkowskich i obejmować całkowity okres planowanego pobytu lub tranzytu danej osoby. Minimalna kwota ubezpieczenia wynosi 30 000 EUR. Jeżeli wydana zostaje wiza o ograniczonej ważności terytorialnej, obejmująca terytorium co najmniej dwóch państw członkowskich, ubezpieczenie musi być ważne przynajmniej w państwach członkowskich, których dotyczy wiza.	N			
111.	Art. 15 ust. 4	4. Osoby ubiegające się o wizę zasadniczo wykupują ubezpieczenie w państwie zamieszkania. Jeżeli nie jest to możliwe, wykupują oni ubezpieczenie w jakimkolwiek innym państwie. Jeżeli ubezpieczenie wykupuje za osobę ubiegającą się o wizę inna osoba, zastosowanie mają zasady określone w ust. 3.	N			
112.	Art. 15 ust. 5	5. Podczas oceny, czy ubezpieczenie jest odpowiednie, konsulaty ustalają, czy w danym państwie członkowskim można dochodzić roszczeń wobec danego towarzystwa ubezpieczeniowego.	N			
113.	Art. 15 ust. 6	6. Wymóg dotyczący posiadania ubezpieczenia można uznać za spełniony w przypadkach gdy ustalono, że osoba ubiegająca się o wizę posiada odpowiednie ubezpieczenie w związku ze swoją sytuacją zawodową. Zwolnienie z obowiązku przedstawiania dowodu posiadania podróznego ubezpieczenia medycznego może dotyczyć konkretnych grup zawodowych – takich jak marynarze – objętych już podróznym ubezpieczeniem	N			

		medycznym w związku z wykonywanym zawodem.				
114.	Art. 15 ust. 7	7. Posiadacze paszportów dyplomatycznych są zwolnieni z wymogu posiadania podróznego ubezpieczenia medycznego.	N			
115.	Art. 16 ust. 1	Oplata wizowa 1. Osoba ubiegająca się o wizę uiszcza opłatę wizową w wysokości 60 EUR.	N			
116.	Art. 16 ust. 2	2. Dzieci w wieku od lat sześciu do poniżej lat 12 uiszczają opłatę wizową w wysokości 35 EUR.	N			
117.	Art. 16 ust. 3	3. Wysokość opłaty wizowej jest regularnie weryfikowana w celu odzwierciedlenia kosztów administracyjnych.	N			
118.	Art. 16 ust. 4 lit. a	4. Opłatę wizową znosi się względem osób ubiegających się o wizę należących do jednej z następujących kategorii: a) dzieci poniżej 6 roku życia;	N			
119.	Art. 16 ust. 4 lit. b	b) uczniowie, studenci, uczestnicy studiów doktoranckich i towarzyszący nauczyciele, którzy podróżują w celu podjęcia studiów lub udziału w szkoleniach;	N			
120.	Art. 16 ust. 4 lit. c	c) naukowcy z państw trzecich podróżujący w celu prowadzenia badań naukowych zgodnie z definicją zawartą w zaleceniu 2005/761/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w celu ułatwienia wydawania przez państwa członkowskie jednolitych wiz krótkoterminowych dla naukowców z państw trzecich podróżujących w ramach Wspólnoty w celu prowadzenia	N			

		badan naukowych (1);				
121.	Art. 16 ust. 4 lit. d	d) przedstawiciele organizacji niekomercyjnych w wieku do lat 25 uczestniczący w seminariach, konferencjach, imprezach sportowych, kulturalnych i edukacyjnych organizowanych przez organizacje niekomercyjne.	N			
122.	Art. 16 ust. 5 lit. a	5. Oplatę wizową można znieść względem: a) dzieci w wieku od lat sześciu do poniżej lat 12;	N			
123.	Art. 16 ust. 5 lit. b	b) posiadaczy paszportów dyplomatycznych i służbowych;	N			
124.	Art. 16 ust. 5 lit. c	c) osób w wieku do lat 25 uczestniczących w seminariach, konferencjach, imprezach sportowych, kulturalnych i edukacyjnych organizowanych przez organizacje niekomercyjne. W ramach lokalnej współpracy schengenkiej państwa członkowskie dążą do jednolitego stosowania tych zwolnień.	N			
125.	Art. 16 ust. 6	6. W indywidualnych przypadkach można odstąpić od poboru opłaty wizowej lub obniżyć jej wysokość, jeżeli służy to interesom kulturalnym lub sportowym, jak również interesom w dziedzinie polityki zagranicznej, polityki na rzecz rozwoju lub w innych dziedzinach ważnych z punktu widzenia interesu publicznego lub z przyczyn humanitarnych.	N			
126.	Art. 16 ust. 7	7. Oplatę wizową pobiera się w euro, walucie krajowej danego państwa trzeciego lub w walucie zwykle	N			

		używanej w państwie trzecim, w którym złożono wniosek; z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 18 ust. 2 i art. 19 ust. 3, opłata nie podlega zwrotowi. Jeżeli opłatę wizową pobiera się w walucie innej niż euro, wysokość tak pobieranej opłaty jest określana i regularnie weryfikowana według referencyjnego kursu euro ogłaszanego przez Europejski Bank Centralny. Pobierana opłata może być zaokrąglana w górę, a konsulaty zapewniają w ramach lokalnych porozumień o współpracy schengenkiej, by pobierane opłaty były zbliżone.				
127.	Art. 16 ust. 8	8. Osoba ubiegająca się o wizę otrzymuje potwierdzenie uiszczenia opłaty wizowej.	N			
128.	Art. 17 ust. 1	Oplata za usługę 1. Usługodawca zewnętrzny, o którym mowa w art. 43, może pobierać dodatkową opłatę za usługę. Opłata za usługę jest proporcjonalna do kosztów ponoszonych przez usługodawcę zewnętrznego przy wykonywaniu jednej lub wielu czynności, o których mowa w ust. 43 ust. 6.	N			
129.	Art. 17 ust. 2	2. Opłata za usługę zostaje określona w akcie prawnym, o którym mowa w art. 43 ust. 2.	N			
130.	Art. 17 ust. 3	3. W ramach lokalnej współpracy schengenkiej państwa członkowskie zapewniają, aby opłata za usługę pobierana od osoby ubiegającej się o wizę we właściwy sposób odpowiadała usługom oferowanym przez usługodawców zewnętrznych oraz lokalnym warunkom. Ponadto dążą one	N			

		do ujednoczenia pobieranej opłaty za usługę.				
131.	Art. 17 ust. 4	4. Opłata za usługę wynosi maksymalnie połowę opłaty wizowej określonej w art. 16 ust. 1, bez względu na ewentualne zniżki lub zwolnienia z opłaty wizowej przewidziane w art. 16 ust. 2, 4, 5 i 6.	N			
132.	Art. 17 ust. 5	5. Dane państwo(-a) członkowskie utrzymuje(-ją) możliwość składania przez wszystkie osobom ubiegające się o wizę wniosków bezpośrednio w swoich konsulatach.	N			
133.	Art. 18 ust. 1	Sprawdzenie właściwości konsulatu 1. Po złożeniu wniosku konsulat sprawdza, czy zgodnie z art. 5 i 6 jest właściwy do jego rozpatrzenia i podjęcia decyzji w jego sprawie.	N			
134.	Art. 18 ust. 2	2. Jeżeli konsulat nie jest właściwy, niezwłocznie zwraca on, wraz z opłatą wizową, wniosek i dokumenty przedstawione przez osobę ubiegającą się o wizę oraz wskazuje, który konsulat jest właściwy.	N			
135.	Art. 19 ust. 1	Dopuszczalność 1. Konsulat właściwy sprawdza, czy: — wniosek został złożony w okresie, o którym mowa w art. 9 ust. 1, — wniosek zawiera elementy, o których mowa w art. 10 ust. 3 lit. a)–c), — pobrano dane biometryczne osoby ubiegającej się o wizę, oraz — pobrano opłatę wizową.	N			
136.	Art. 19 ust. 2	2. Jeżeli właściwy konsulat stwierdzi, że warunki określone w ust. 1 zostały spełnione, uznaje wniosek za dopuszczalny i: — przeprowadza procedury opisane w	N			

		art. 8 rozporządzenia w sprawie VIS, oraz — przystępuje do dalszej analizy wniosku. Dane wprowadzane są do systemu VIS jedynie przez należycie upoważnionych członków personelu konsularnego zgodnie z art. 6 ust. 1, art. 7 oraz art. 9 ust. 5 i 6 rozporządzenia w sprawie VIS.				
137.	Art. 19 ust. 3	3. Jeżeli właściwy konsulat stwierdzi, że warunki, o których mowa w ust. 1, nie zostały spełnione, wniosek uznaje się za niedopuszczalny i niezwłocznie: PL 15.9.2009 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 243/11 — zwraca osobie ubiegającej się o wizę wniosek i wszystkie przedstawione dokumenty, — niszczy pobrane dane biometryczne, — zwraca opłatę wizową, oraz — nie rozpatruje wniosku.	N			
138.	Art. 19 ust. 4	4. Na zasadzie odstępstwa wniosek, który nie spełnia wymogów określonych w ust. 1, można uznać za dopuszczalny z przyczyn humanitarnych lub z uwagi na interes państwowy.	N			
139.	Art. 20 ust. 1	Stempel świadczący o dopuszczalności wniosku 1. Jeżeli wniosek jest dopuszczalny, właściwy konsulat przybija stempel w dokumencie podróży osoby ubiegającej się o wizę. Wzór stempla przedstawiono w załączniku III; stempel przybija się zgodnie z zasadami określonymi w tym załączniku.	N			

140.	Art. 20 ust. 2	2. Paszporty dyplomatyczne, służbowe/urzędowe i specjalne nie są stemplowane.	N			
141.	Art. 20 ust. 3	3. Przepisy niniejszego artykułu mają zastosowanie do konsulatów państw członkowskich do dnia, w którym system VIS osiągnie pełną sprawność operacyjną we wszystkich regionach zgodnie z art. 48 rozporządzenia w sprawie VIS.	N			
142.	Art. 21 ust. 1	Weryfikacja spełnienia warunków wjazdu oraz ocena ryzyka 1. Rozpatrując wniosek o wizę jednolitą, ustala się, czy osoba ubiegająca się o wizę spełnia warunki wjazdu określone w art. 5 ust. 1 lit. a), c), d) i e) kodeksu granicznego Schengen, a szczególną uwagę poświęca się ustaleniu, czy osoba ubiegająca się o wizę nie stanowi zagrożenia pod względem nielegalnej imigracji lub zagrożenia dla bezpieczeństwa państw członkowskich oraz czy zamierza opuścić terytorium państw członkowskich przed wygaśnięciem wizy, o którą występuje.	N			
143.	Art. 21 ust. 2	2. W odniesieniu do każdego wniosku sprawdza się informacje w systemie VIS zgodnie z art. 8 ust. 2 i art. 15 rozporządzenia w sprawie VIS. Państwa członkowskie zapewniają pełne wykorzystanie wszystkich kryteriów wyszukiwania zgodnie z art. 15 rozporządzenia w sprawie VIS, aby uniknąć bezpodstawnych odrzuceń lub błędnej identyfikacji.	N			
144.	Art. 21 ust. 3 lit. a	3. W celu stwierdzenia, czy osoba ubiegająca się o wizę spełnia warunki wjazdu, konsulat sprawdza: a) czy przedstawiony dokument podróży	N			

		nie jest fałszywy, podrobiony lub przerobiony;				
145.	Art. 21 ust. 3 lit. b	b) przedstawione przez osobę ubiegającą się o wizę potwierdzenie co do celu i co do warunków planowanego pobytu oraz co do tego, czy ma ona wystarczające środki na pokrycie kosztów utrzymania przez cały okres planowanego pobytu oraz na pokrycie kosztów powrotu do państwa pochodzenia lub zamieszkania, lub na pokrycie kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które na pewno udzieli jej pozwolenia na wjazd, albo co do tego, czy może takie środki legalnie zdobyć;	N			
146.	Art. 21 ust. 3 lit. c	c) czy osoby ubiegającej się o wizę nie dotyczy żaden wpis do systemu informacyjnego Schengen (SIS) nakazujący odmówić pozwolenia na wjazd;	N			
147.	Art. 21 ust. 3 lit. d	d) czy osoba ubiegająca się o wizę nie jest uważana za osobę zagrażającą porządkowi publicznemu, bezpieczeństwu wewnętrznemu lub zdrowiu publicznemu w myśl art. 2 pkt 19 kodeksu granicznego Schengen lub stosunkom międzynarodowym którejkolwiek z państw członkowskich, zwłaszcza jeżeli w krajowych bazach danych należących do państw członkowskich nie ma na temat osoby ubiegającej się o wizę wpisu nakazującego odmówić pozwolenia na wjazd z tych względów;	N			
148.	Art. 21 ust. 3 lit. e	e) w stosownych przypadkach – czy osoba ubiegająca się o wizę posiada odpowiednie, ważne podrózne ubezpieczenie medyczne.	N			

149.	Art. 21 ust. 4	4. W stosownych przypadkach konsulat sprawdza długość poprzednich i planowanych pobytów, by przekonać się, czy osoba ubiegająca się o wizę nie przekracza dopuszczalnego okresu dozwolonego pobytu na terytorium państw członkowskich, niezależnie od ewentualnych pobytów dozwolonych na mocy krajowej wizy pobytowej długoterminowej lub dokumentu pobytowego innego państwa członkowskiego.	N			
150.	Art. 21 ust. 5	5. W ocenie środków utrzymania na planowany pobyt uwzględnia się długość i cel pobytu oraz średnie ceny niedrogiego zakwaterowania i żywienia w odnośnym(-ych) państwie(-ach) członkowskim(-ich) – przyjęte na podstawie kwot referencyjnych ustalonych przez państwa członkowskie w myśl art. 34 ust. 1 lit. c) kodeksu granicznego Schengen – pomnożone przez liczbę dni pobytu. Poświadczenie pokrywania kosztów pobytu przez inną osobę lub zakwaterowania u osoby prywatnej mogą również stanowić dowód na posiadanie wystarczających środków utrzymania.	N			
151.	Art. 21 ust. 6 lit. a	6. Rozpatrując wniosek o wizę lotniskową, konsulat sprawdza w szczególności: a) czy przedstawiony dokument podróży nie jest fałszywy, podrobiony lub przerobiony;	N			
152.	Art. 21 ust. 6 lit. b	b) miejsca, z i do których podróżuje dany obywatel państwa trzeciego, oraz spójność planowanego przebiegu podróży i tranzytu lotniczego;	N			

153.	Art. 21 ust. 6 lit. c	c) dowód dalszej podróży do miejsca stanowiącego jej ostateczny cel.	N			
154.	Art. 21 ust. 7	7. Podstawowe znaczenie przy rozpatrywaniu wniosku ma to, czy przedstawione dokumenty są autentyczne i wiarygodne oraz czy oświadczenia złożone przez osobę ubiegającą się o wizę są prawdziwe i wiarygodne.	N			
155.	Art. 21 ust. 8	8. Podczas rozpatrywania wniosku konsulat może w uzasadnionym przypadku wezwać osobę ubiegającą się o wizę na rozmowę i zażądać dodatkowych dokumentów.	N			
156.	Art. 21 ust. 9	9. Wcześniejsza odmowa wydania wizy nie powoduje automatycznie odrzucenia nowego wniosku. Nowy wniosek jest oceniany na podstawie wszystkich dostępnych informacji.	N			
157.	Art. 22 ust. 1	Zasiękanie opinii organów centralnych innych państw członkowskich 1. Państwo członkowskie może wymagać, by organy centralne innych państw członkowskich zasięgały opinii jego organów centralnych przy rozpatrywaniu wniosków złożonych przez obywateli niektórych państw trzecich lub obywateli tych państw należących do szczególnych kategorii. Zasiękanie opinii nie ma zastosowania do wniosków o wizę lotniskową.	N			
158.	Art. 22 ust. 2	2. Organy centralne, do których zwrócono się o opinię, odpowiadają w terminie siedmiu dni kalendarzowych od dnia, w którym zwrócono się do nich o opinię. Brak odpowiedzi w tym terminie	T	Art. 67 ust. 1	Art. 67. 1. Jeżeli wydanie wizy Schengen wymaga zasięgnięcia opinii centralnego organu innego państwa obszaru Schengen zgodnie z art. 22 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego,	

		oznacza, że nie ma podstaw do tego, by sprzeciwić się wydaniu wizy.		Art. 68 ust. 1	<p>konsul rozpatrujący wniosek o wydanie wizy Schengen występuje za pośrednictwem Szefa Urzędu o wyrażenie opinii do właściwego organu tego państwa.</p> <p>Art. 68. 1. Jeżeli wydanie wizy Schengen przez organ innego państwa obszaru Schengen wymaga zasięgnięcia opinii polskiego centralnego organu zgodnie z art. 22 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, Szef Urzędu, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku w tej sprawie, informuje centralny organ innego państwa obszaru Schengen, czy sprzeciwia się wydaniu wizy Schengen.</p>	
159.	Art. 22 ust. 3	3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wprowadzeniu lub zniesieniu wymogu zasięgnięcia opinii przed rozpoczęciem jego stosowania. Taka informacja jest również przekazywana w ramach lokalnej współpracy schengenńskiej w odnośnym obszarze właściwości.	N			
160.	Art. 22 ust. 4	4. Komisja informuje państwa członkowskie o takich zgłoszeniach.	N			
161.	Art. 22 ust. 5	5. Od dnia zastąpienia sieci konsultacji Schengen, o której mowa w art. 46 rozporządzenia w sprawie VIS, opinii zasięga się zgodnie z art. 16 ust. 2 tego rozporządzenia.	N			
162.	Art. 23 ust. 1	Decyzja w sprawie wniosku 1. Decyzję w sprawie wniosku podejmuje się w terminie 15 dni kalendarzowych od dnia złożenia wniosku, który jest dopuszczalny zgodnie z art. 19.	N			
163.	Art. 23 ust. 2	2. W indywidualnych przypadkach termin ten można przedłużyć	N			

		maksymalnie do 30 dni, zwłaszcza gdy konieczna jest dalsza kontrola wniosku lub, w przypadku reprezentacji, gdy zasięga się opinii reprezentowanego państwa członkowskiego.				
164.	Art. 23 ust. 3	3. Wyjątkowo, gdy w konkretnych przypadkach potrzebne są dodatkowe dokumenty, termin ten można przedłużyć do maksymalnie 60 dni kalendarzowych.	N			
165.	Art. 23 ust. 4 lit. a	4. Jeżeli nie wycofano wniosku, podejmuje się decyzję o: a) wydaniu wizy jednolitej zgodnie z art. 24;	N			
166.	Art. 23 ust. 4 lit. b	b) wydaniu wizy o ograniczonej ważności terytorialnej zgodnie z art. 25;	N			
167.	Art. 23 ust. 4 lit. c	c) odmowie wydania wizy zgodnie z art. 32; lub	N			
168.	Art. 23 ust. 4 lit. d	d) przerwaniu rozpatrywania wniosku i przekazaniu go odpowiednim organom reprezentowanego państwa członkowskiego zgodnie z art. 8 ust. 2. Fakt, że pobranie odcisków palców jest fizycznie niemożliwe, zgodnie z art. 13 ust. 7 lit. b), nie ma wpływu na przyznanie lub odmowę przyznania wizy.	N			
169.	Art. 24 ust. 1	Wydanie wizy jednolitej 1. Okres ważności wizy i długość dozwolonego pobytu określa się w oparciu o wyniki analizy wniosku przeprowadzonej zgodnie z art. 21. Wiza może zostać wydana na jeden, dwa lub więcej wjazdów. Okres ważności nie może być dłuższy niż pięć lat. W przypadku tranzytu długość	N			

		dozwolonego pobytu odpowiada czasowi potrzebnemu na tranzyt. Bez uszczerbku dla art. 12 lit. a) okres ważności wizy obejmuje dodatkowe 15 dni. Państwa członkowskie mogą nie przyznać dodatkowych dni z powodów podyktowanych względami porządku publicznego lub stosunkami międzynarodowymi któregokolwiek z państw członkowskich.				
170.	Art. 24 ust. 2 lit. a	2. Bez uszczerbku dla art. 12 lit. a) wizy wielokrotnego wjazdu wydaje się na z okresem ważności wynoszącym od sześciu miesięcy do pięciu lat, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) osoba ubiegająca się o wizę dowiedzie potrzeby lub uzasadni zamiar częstego lub regularnego podróżowania z uwagi na swoją sytuację zawodową lub rodzinną, co dotyczy na przykład przedsiębiorców, urzędników służby cywilnej mających regularne oficjalne kontakty z państwami członkowskimi i instytucjami unijnymi, przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego podróżujących w celu uczestniczenia w szkoleniach, seminariach i konferencjach, członków rodziny obywatela Unii, członków rodziny obywatela państwa trzeciego, który legalnie mieszka w państwie członkowskim, a także marynarzy; oraz	N			
171.	Art. 24 ust. 2 lit. b	b) osoba ubiegająca się o wizę wykaże, że jest osobą uczciwą i wiarygodną, a w szczególności, że prawidłowo korzystała z wcześniejszych wiz jednolitych lub wiz o ograniczonej ważności terytorialnej, wskaże, jaka jest jej sytuacja finansowa w państwie	N			

		pochodzenia i czy rzeczywiście zamierza opuścić terytorium państwa członkowskiego, zanim wygaśnie ważność wizy, o którą się ubiega.				
172.	Art. 24 ust. 3	3. Dane określone w art. 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie VIS wprowadza się do systemu VIS po podjęciu decyzji w sprawie wydania wizy.	N			
173.	Art. 25 ust. 1 lit. a	Wydanie wizy o ograniczonej ważności terytorialnej 1. Wiza o ograniczonej ważności terytorialnej jest wydawana wyjątkowo w następujących przypadkach: a) jeżeli dane państwo członkowskie uzna za konieczne, z przyczyn humanitarnych, z uwagi na interes państwowy lub zobowiązania międzynarodowe:	N			
174.	Art. 25 ust. 1 lit. a (i)	(i) odstępianie od zasady, że warunki wjazdu określone w art. 5 ust. 1 lit. a), c), d) i e) kodeksu granicznego Schengen muszą zostać spełnione;	N			
175.	Art. 25 ust. 1 lit. a (ii)	(ii) wydanie wizy pomimo sprzeciwu wobec wydania wizy jednolitej ze strony państwa członkowskiego, którego opinii zasięgnięto zgodnie z art. 22; lub	N			
176.	Art. 25 ust. 1 lit. a (iii)	(iii) wydanie wizy z uwagi na pilność sytuacji, mimo że nie zasięgnięto opinii zgodnie z art. 22; lub	N			
177.	Art. 25 ust. 1 lit. b	b) jeżeli z przyczyn uznanych przez konsulata za uzasadnione w danym sześciomiesięcznym okresie osobie ubiegającej się o wizę, która w tym	N			

		sześciomiesięcznym okresie już wykorzystaną wizę jednolitą lub wizę o ograniczonej ważności terytorialnej zezwalającą na pobyt trzymiesięczny, wydawana jest nowa wiza.				
178.	Art. 25 ust. 2	2. Wiza o ograniczonej ważności terytorialnej jest ważna na terytorium wydającego ją państwa członkowskiego. Wyjątkowo może ona być ważna na terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego, pod warunkiem wyrażenia zgody przez każde z tych państw.	N			
179.	Art. 25 ust. 3	3. Jeżeli osoba ubiegająca się o wizę posiada dokument podróży nieuznawany przez co najmniej jedno państwo członkowskie – ale nie przez wszystkie – wydaje się wizę ważną na terytorium państw członkowskich uznających ten dokument podróży. Jeżeli państwo członkowskie wydające wizę nie uznaje dokumentu podróży osoby ubiegającej się o wizę, wydana wiza jest ważna tylko w tym państwie członkowskim.	N			
180.	Art. 25 ust. 4	4. Jeżeli w przypadkach opisanych w ust. 1 lit. a) wydano wizę o ograniczonej ważności terytorialnej, organy centralne państwa członkowskiego wydającego wizę niezwłocznie przekazują odnośne informacje organom centralnym innych państw członkowskich z zastosowaniem procedury, o której mowa w art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie VIS.	T	Art. 73 ust. 1	Art. 73. 1. Organem właściwym do informowania organów innych państw obszaru Schengen o wydaniu wizy Schengen jest: 1) minister właściwy do spraw zagranicznych – w przypadkach, o których mowa w art. 25 ust. 4 i art. 31 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego – w odniesieniu do wiz Schengen wydawanych przez konsula; 2) Komendant Główny Straży Granicznej – w przypadkach, o których mowa w art. 25 ust. 4 i art. 31 ust. 1 Wspólnotowego	

					<p>Kodeksu Wizowego – w odniesieniu do wiz Schengen wydawanych na granicy;</p> <p>3) minister właściwy do spraw zagranicznych – w przypadkach, o których mowa w art. 31 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego – w odniesieniu do wiz Schengen wydawanych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych.</p> <p>Art. 74. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 25 ust. 4 i art. 31 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, organem właściwym do gromadzenia informacji o wizach Schengen wydanych przez właściwe organy innych państw obszaru Schengen jest Szef Urzędu.</p>	
181.	Art. 25 ust. 5	5. Dane określone w art. 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie VIS wprowadza się do systemu VIS po podjęciu decyzji w sprawie wydania wizy.	N			
182.	Art. 26 ust. 1	Wydanie wizy lotniskowej 1. Wiza lotniskowa jest ważna na tranzyt przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych znajdujących się na terytorium państw członkowskich.	N			
183.	Art. 26 ust. 2	2. Bez uszczerbku dla art. 12 lit. a) okres ważności wizy obejmuje dodatkowe 15 dni. Państwa członkowskie mogą nie przyznać dodatkowych dni z powodów podyktowanych względami porządku publicznego lub stosunkami międzynarodowymi któregoś z państw członkowskich.	N			

184.	Art. 26 ust. 3	3. Bez uszczerbku dla art. 12 lit. a) wielokrotne wizy lotniskowe mogą zostać wydane z okresem ważności wynoszącym maksymalnie sześć miesięcy.	N			
185.	Art. 26 ust. 4 lit. a	4. Decydując o wydaniu wielokrotnej wizy lotniskowej, należy kierować się w szczególności następującymi kryteriami: a) czy osoba ubiegająca się o wizę musi często lub regularnie dokonywać tranzytu; oraz	N			
186.	Art. 26 ust. 4 lit. b	b) czy osoba ubiegająca się o wizę jest osobą uczciwą i wiarygodną, a w szczególności czy prawidłowo korzystała z wcześniejszych wiz jednolitych, wiz o ograniczonej ważności terytorialnej lub wiz lotniskowych, jaka jest jej sytuacja finansowa w państwie pochodzenia i czy rzeczywiście zamierza kontynuować podróży.	N			
187.	Art. 26 ust. 5	5. Jeżeli osoba ubiegająca się o wizę musi posiadać wizę lotniskową zgodnie z przepisami art. 3 ust. 2, wiza lotniskowa jest ważna jedynie na tranzyt przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych znajdujących się na terytorium danego państwa członkowskiego lub państw członkowskich.	N			
188.	Art. 26 ust. 6	6. Dane określone w art. 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie VIS wprowadza się do systemu VIS po podjęciu decyzji w sprawie wydania wizy.	N			
189.	Art. 27 ust. 1	Wypełnianie naklejki wizowej 1. Po wypełnieniu naklejki wizowej nanosi się na nią obowiązkowe wpisy	N			

		określone w załączniku VII i wypełnia się pole przeznaczone do odczytu elektronicznego zgodnie z dokumentem ICAO nr 9303, część 2. PL L 243/14 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 15.9.2009				
190.	Art. 27 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą nanosić na naklejkę wizową, w polu „uwagi”, dodatkowe wpisy krajowe, inne niż obowiązkowe wpisy określone w załączniku VII.	N			
191.	Art. 27 ust. 3	3. Wszystkie wpisy na naklejce wizowej są nanoszone drukiem; na wydrukowanej naklejce wizowej nie dokonuje się żadnych odręcznych zmian.	N			
192.	Art. 27 ust. 4	4. Naklejki można wypełniać ręcznie tylko w przypadku wystąpienia problemów technicznych. Na wypełnionej odręcznie naklejce wizowej nie dokonuje się żadnych zmian.	N			
193.	Art. 27 ust. 5	5. W przypadku odręcznego wypełnienia naklejki wizowej zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu informacja o tym jest wprowadzana do systemu VIS zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. k) rozporządzenia w sprawie VIS.	N			
194.	Art. 28 ust. 1	Unieważnienie wypełnionej naklejki wizowej 1. Jeżeli na naklejce wizowej wykryto błąd przed jej umieszczeniem w dokumencie podróży, naklejkę wizową unieważnia się.	N			
195.	Art. 28 ust. 2	2. Jeżeli błąd wykryto po umieszczeniu naklejki wizowej w dokumencie podróży, naklejkę unieważnia się przekreśleniem jej na krzyż atramentem niemożliwym do wywabienia, a w paszporcie, na innej stronie, umieszcza	N			

		się nową naklejkę.				
196.	Art. 28 ust. 3	3. Jeżeli błąd wykryto po wprowadzeniu odnośnych danych do systemu VIS zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie VIS, koryguje się go zgodnie z art. 24 ust. 1 tego rozporządzenia.	N			
197.	Art. 29 ust. 1	Umieszczanie naklejki wizowej 1. Wydrukowaną naklejkę wizową zawierającą dane określone w art. 27 i załączniku VII umieszcza się w dokumencie podróży zgodnie z przepisami określonymi w załączniku VIII.	N			
198.	Art. 29 ust. 2	2. Jeżeli państwo członkowskie wydające wizę nie uznaje dokumentu podróży osoby ubiegającej się o wizę, wizę umieszcza się na oddzielnym blankiecie wizowym.	N			
199.	Art. 29 ust. 3	3. Jeżeli naklejka wizowa została umieszczona na oddzielnym blankiecie wizowym, informacja o tym jest wprowadzana do systemu VIS zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. j) rozporządzenia w sprawie VIS.	N			
200.	Art. 29 ust. 4	4. Wizy indywidualne wydawane osobom wpisanym do dokumentu podróży osoby ubiegającej się o wizę umieszcza się w tym samym dokumencie podróży.	N			
201.	Art. 29 ust. 5	5. Jeżeli dokument podróży, do którego wpisane są te osoby, nie jest uznawany przez państwo członkowskie wydające wizę, indywidualną naklejkę wizową umieszcza się na oddzielnych blankietach wizowych.	N			
202.	Art. 30	Uprawnienia z tytułu wydanej wizy Posiadanie wizy jednolitej lub wizy o ograniczonej ważności terytorialnej nie daje automatycznie prawa do wjazdu.	N			

					Wewnętrznego, Szefowi Agencji Wywiadu i ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych.	
204.	Art. 31 ust. 2	2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wprowadzeniu lub zniesieniu wymogu przekazywania takich informacji przed rozpoczęciem jego stosowania. Taka informacja jest również przekazywana w ramach lokalnej współpracy schengenńskiej w odnośnym obszarze właściwości	N			
205.	Art. 31 ust. 3	3. Komisja informuje państwa członkowskie o takich zgłoszeniach.	N			
206.	Art. 31 ust. 4	4. Od dnia, o którym mowa w art. 46 rozporządzenia w sprawie VIS, informacje są przekazywane zgodnie z art. 16 ust. 3 tego rozporządzenia.	N			
207.	Art. 32 ust. 1 lit. a	Odmowa wydania wizy 1. Bez uszczerbku dla art. 25 ust. 1 odmawia się wydania wizy, jeżeli: a) osoba ubiegająca się o wizę:	N			
208.	Art. 32 ust. 1 lit. a (i)	(i) przedstawia fałszywy, podrobiony lub przerobiony dokument podróży;	N			
209.	Art. 32 ust. 1 lit. a (ii)	(ii) nie przedstawi potwierdzenia co do celów i warunków planowanego pobytu;	T	Art. 68	Art. 68. 1. Jeżeli wydanie wizy Schengen przez organ innego państwa obszaru Schengen wymaga zasięgnięcia opinii polskiego centralnego organu zgodnie z art. 22 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, Szef Urzędu, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku w tej sprawie, informuje centralny organ innego państwa obszaru Schengen, czy sprzeciwia się wydaniu wizy Schengen. 2. Przed przekazaniem informacji, o której mowa w ust. 1, Szef Urzędu, w celu stwierdzenia, czy istnieją podstawy	

					<p>do sprzeciwienia się wydaniu wize Schengen ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a tiret vi Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, konsultuje się z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Komendantem Głównym Straży Granicznej; 2) Komendantem Głównym Policji; 3) Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 4) Szefem Agencji Wywiadu; 5) ministrem właściwym do spraw zagranicznych. <p>3. Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Policji, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Agencji Wywiadu i minister właściwy do spraw zagranicznych przekazują Szefowi Urzędu informacje niezbędne do ustalenia okoliczności, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a tiret vi Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, w terminie 5 dni od dnia otrzymania wniosku w tej sprawie. Nieprzekazanie informacji w tym terminie uważa się za zgodę tych organów na wydanie wize.</p> <p>4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się także w przypadku gdy o wyrażenie zgody na wydanie wize Schengen o ograniczonej ważności terytorialnej ważnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wystąpi organ innego państwa obszaru Schengen, zgodnie z art. 25 ust. 2 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego.</p>	
--	--	--	--	--	---	--

				<p>Art. 69</p>	<p>Art. 69. 1. Konsul rozpatrujący wniosek o wydanie wizen Schengen zwraca się do Szefa Urzędu o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności uzasadniające odmowę wydania cudzoziemcowi wizen Schengen, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a tiret ii lub vi Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wniosek o wydanie wizen Schengen złożył obywatel państwa trzeciego, w stosunku do którego istnieje wymóg zasięgnięcia opinii polskich organów przy rozpatrywaniu tego wniosku lub 2) taka konieczność wynika z dwustronnych umów międzynarodowych o reprezentacji wizowej, zawartych przez Rzeczpospolitą Polską z innymi państwami obszaru Schengen na podstawie art. 8 ust. 4 lit. c Wspólnotowego Kodeksu Wizowego. <p>2. Szef Urzędu przekazuje informację, o której mowa w ust. 1, w terminie 10 dni od dnia otrzymania wniosku konsula w tej sprawie.</p> <p>3. Przed przekazaniem informacji, o której mowa w ust. 1, Szef Urzędu konsultuje się z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Komendantem Głównym Straży Granicznej; 2) Komendantem Głównym Policji; 3) Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 4) Szefem Agencji Wywiadu; 5) ministrem właściwym do spraw zagranicznych; 6) innym organem niż wymienione w 	
--	--	--	--	-----------------------	---	--

				<p>pkt 1-4, w razie potrzeby.</p> <p>4. Do konsultacji, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepis art. 68 ust. 3.</p> <p>5. W innych przypadkach niż określone w ust. 1 konsul może zwrócić się do Szefa Urzędu o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności uzasadniające odmowę wydania cudzoziemcowi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wize Schengen – o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a tiret ii lub vi Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, albo 2) wize krajowej – o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 5 lub 8. <p>Art. 70. 1. Na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, ministra właściwego do spraw zagranicznych lub innego organu, o którym mowa w art. 69 ust. 3 pkt 6, złożony przed upływem 5-dniowego terminu do przekazania informacji, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności uzasadniające odmowę wydania wize Schengen, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a tiret ii lub vi Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, albo wize krajowej, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 5 lub 8, Szef Urzędu może przedłużyć ten termin o 20 dni.</p> <p>2. W przypadku uwzględnienia przez Szefa Urzędu wniosku o przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 1, lub konieczności przeprowadzenia przez niego dodatkowego postępowania wyjaśniającego 10-dniowy termin wyznaczony Szefowi Urzędu na przekazanie informacji</p>
--	--	--	--	---

					<p>konsulowi ulega przedłużeniu, nie dłużej jednak niż do 30 dni.</p> <p>3. O przedłużeniu terminu, o którym mowa w ust. 2, Szef Urzędu powiadamia konsula.</p>
210.	Art. 32 ust. 1 lit. a (iii)	(iii) nie dostarcza dowodu na posiadanie wystarczających środków utrzymania odpowiednich do długości planowanego pobytu oraz środków pozwalających na powrót do państwa pochodzenia lub zamieszkania ani na tranzyt do państwa trzeciego, co do którego istnieje pewność, że udzieli osobie ubiegającej się o wizę pozwolenia na wjazd, albo nie jest w stanie zgodnie z prawem uzyskać takich środków;	N		
211.	Art. 32 ust. 1 lit. a (iv)	(iv) w bieżącym sześciomiesięcznym okresie przebywała już przez trzy miesiące na terytorium państw członkowskich na podstawie wizy jednolitej lub wizy o ograniczonej ważności terytorialnej;	N		
212.	Art. 32 ust. 1 lit. a (v)	(v) jest osobą, co do której dokonano wpisu w SIS nakazującego odmówić pozwolenia na wjazd;	N		
213.	Art. 32 ust. 1 lit. a (vi)	(vi) jest uważana za osobę, której obecność stanowi zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego w myśl art. 2 pkt 19 kodeksu granicznego Schengen lub dla stosunków międzynarodowych któregośkolwiek z państw członkowskich, zwłaszcza jeżeli w krajowych bazach danych należących do państw członkowskich jest na temat osoby ubiegającej się o wizę wpis, który z wymienionych względów	T	Art. 69	<p>Art. 69. 1. Konsul rozpatrujący wnioski o wydanie wizy Schengen zwraca się do Szefa Urzędu o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności uzasadniające odmowę wydania cudzoziemcowi wizy Schengen, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a tiret ii lub vi</p> <p>1) wniosek o wydanie wizy Schengen złożył obywatel państwa trzeciego, w stosunku do którego istnieje wymóg zasięgnięcia opinii polskich</p>

		nakazywałby odmówić pozwolenia na wjazd; lub			<p>organów przy rozpatrywaniu tego wniosku lub</p> <p>2) taka konieczność wynika z dwustronnych umów międzynarodowych o reprezentacji wizowej, zawartych przez Rzeczpospolitą Polską z innymi państwami obszaru Schengen na podstawie art. 8 ust. 4 lit. c Wspólnotowego Kodeksu Wizowego.</p> <p>2. Szef Urzędu przekazuje informację, o której mowa w ust. 1, w terminie 10 dni od dnia otrzymania wniosku konsula w tej sprawie.</p> <p>3. Przed przekazaniem informacji, o której mowa w ust. 1, Szef Urzędu konsultuje się z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Komendantem Głównym Straży Granicznej; 2) Komendantem Głównym Policji; 3) Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 4) Szefem Agencji Wywiadu; 5) ministrem właściwym do spraw zagranicznych; 6) innym organem niż wymienione w pkt 1-4, w razie potrzeby. <p>4. Do konsultacji, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepis art. 68 ust. 3.</p> <p>5. W innych przypadkach niż określone w ust. 1 konsul może zwrócić się do Szefa Urzędu o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności uzasadniające odmowę wydania cudzoziemcowi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wizy Schengen – o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a tiret ii lub vi Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, albo
--	--	--	--	--	---

				<p>Art. 70</p> <p>2) wize krajowej – o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 5 lub 8.</p> <p>Art. 70. 1. Na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, ministra właściwego do spraw zagranicznych lub innego organu, o którym mowa w art. 69 ust. 3 pkt 6, złożony przed upływem 5-dniowego terminu do przekazania informacji, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności uzasadniające odmowę wydania wize Schengen, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a tiret ii lub vi Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, albo wize krajowej, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 5 lub 8, Szef Urzędu może przedłużyć ten termin o 20 dni.</p> <p>2. W przypadku uwzględnienia przez Szefa Urzędu wniosku o przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 1, lub konieczności przeprowadzenia przez niego dodatkowego postępowania wyjaśniającego 10-dniowy termin wyznaczony Szefowi Urzędu na przekazanie informacji konsulowi ulega przedłużeniu, nie dłużej jednak niż do 30 dni.</p> <p>3. O przedłużeniu terminu, o którym mowa w ust. 2, Szef Urzędu powiadamia konsula.</p>	
214.	Art. 32 ust. 1 lit. a (vii)	(vii) w przypadkach gdy ma to zastosowanie – nie dostarcza dowodu na posiadanie odpowiedniego, ważnego podróznego ubezpieczenia medycznego; lub	N		

215.	Art. 32 ust. 1 lit. b	b) poważne wątpliwości budzi autentyczność dokumentów uzupełniających przedstawionych przez osobę ubiegającą się o wizę lub prawdziwość ich treści, wiarygodność oświadczeń złożonych przez osobę ubiegającą się o wizę lub jej zamiar opuszczenia terytorium państw członkowskich, zanim wygaśnie termin ważności wizy, o którą osoba ubiegająca się o wizę występuje.	N			
216.	Art. 32 ust. 2	2. Decyzję w sprawie odmowy oraz powody odmowy przedstawia się osobie ubiegającej się o wizę na standardowym formularzu określonym w załączniku VI	N			
217.	Art. 32 ust. 3	3. Osobom ubiegającym się o wizę, którym odmówiono wydania wizy, przysługuje prawo do odwołania się od takiej decyzji. Postępowanie odwoławcze jest prowadzone przeciwko państwu członkowskiemu, które podjęło ostateczną decyzję w sprawie wniosku, zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie udzielają osobom ubiegającym się o wizę informacji dotyczących trybu postępowania w przypadku odwołania, jak określono w załączniku VI.	T	Art. 76	<p>Art. 76. 1. Od decyzji o odmowie wydania wizy Schengen lub wizy krajowej wydanej przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) konsula – przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ten organ; 2) komendanta placówki Straży Granicznej – przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej. <p>2. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez konsula składa się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o odmowie wydania wizy Schengen lub wizy krajowej.</p> <p>3. Konsul rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 2, w terminie 7 dni.</p>	
218.	Art. 32 ust. 4	4. W przypadkach, o których mowa w art. 8 ust. 2, konsulat reprezentującego państwa członkowskiego informuje osobę ubiegającą się o wizę o decyzji podjętej przez reprezentowane państwo członkowskie.	N			

219.	Art. 32 ust. 5	5. Informacje na temat odmowy wydania wizy wprowadza się do VIS zgodnie z art. 12 rozporządzenia w sprawie VIS.	N			
220.	Art. 33 ust. 1	Przedłużenie 1. Okres ważności wydanej wizy lub długość pobytu objętego tą wizą przedłuża się, jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego uzna, że posiadacz wizy wykazał, iż na skutek siły wyższej lub ze względów humanitarnych nie jest możliwe opuszczenie przez niego terytorium państw członkowskich przed upływem terminu ważności wizy lub przed końcem objętego wizą dozwolonego okresu pobytu. Takiego przedłużenia dokonuje się bezpłatnie.	N			
221.	Art. 33 ust. 2	2. Okres ważności wydanej wizy lub długość pobytu objętego tą wizą można przedłużyć, jeżeli posiadacz wizy przedstawi dowód na istnienie ważnych powodów osobistych uzasadniających przedłużenie okresu ważności lub okresu pobytu. Za takie przedłużenie pobiera się opłatę w wysokości 30 EUR.	T	Art. 85	Art. 85. 1. Cudzoziemiec, który zamierza przedłużyć okres swojego pobytu na podstawie wizy Schengen lub wizy krajowej, składa nie później niż w dniu upływu okresu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wypełniony formularz wniosku o przedłużenie wizy. 2. Formularz, o którym mowa w ust. 1, zawiera: 1) dane cudzoziemca lub informacje, o których mowa w art. 13; 2) następujące dane dotyczące posiadanego przez cudzoziemca dokumentu podróży: a) seria i numer, b) data wydania i data upływu ważności, c) nazwa organu wydającego, d) liczba osób wpisanych do dokumentu podróży;	

					<p>3) informację o wydanych cudzoziemcowi wizach Schengen lub wizach krajowych;</p> <p>4) uzasadnienie wniosku o przedłużenie wizy;</p> <p>5) informację o podróżach i pobytach zagranicznych cudzoziemca w okresie ostatnich 5 lat;</p> <p>6) informację o środkach finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca;</p> <p>7) informację o posiadanym przez cudzoziemca ubezpieczeniu zdrowotnym;</p> <p>8) informację o zatrudnieniu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>3. Do wniosku o przedłużenie wizy Schengen lub wizy krajowej stosuje się przepisy art. 77 ust. 1 pkt 2 i 3, ust. 2 i ust. 4, z tym że do mowa w art. 77 ust. 1 pkt 3 lit. c lub ust. 2, stosuje się przepis art. 25 ust. 4.</p> <p>4. Cudzoziemiec ubiegający się o przedłużenie wizy Schengen lub wizy krajowej przedstawia do wglądu dokument podróży, do którego stosuje się przepisy art. 77 ust. 5 i 6.</p> <p>Art. 86. Jeżeli cudzoziemiec złożył wniosek o przedłużenie wizy Schengen lub wizy krajowej po terminie, o którym mowa w art. 85 ust. 1, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie przedłużenia tej wizy.</p>	
222.	Art. 33 ust. 3	3. Ważność terytorialna przedłużonej wizy pozostaje taka sama jak w przypadku wizy pierwotnej, chyba że organ dokonujący przedłużenia	N			

		postanowi inaczej.				
223.	Art. 33 ust. 4	4. Organem właściwym do przedłużenia ważności wizy jest organ państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się dany obywatel państwa trzeciego w chwili wystąpienia o to przedłużenie.	T	Art. 84 ust. 1	Art. 84. 1. Wizę Schengen lub wizę krajową przedłuża lub odmawia jej przedłużenia wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca w drodze decyzji.	
224.	Art. 33 ust. 5	5. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji organy właściwe w sprawach przedłużenia okresu ważności wizy.	N			
225.	Art. 33 ust. 6	6. Do przedłużenia wizy używa się naklejki wizowej.	N			
226.	Art. 33 ust. 7	7. Informacje na temat przedłużonej wizy wprowadza się do systemu VIS zgodnie z art. 14 rozporządzenia w sprawie VIS.	N			
227.	Art. 34 ust. 1	Unieważnienie i cofnięcie wizy 1. Wizę unieważnia się, jeżeli okaże się, że w chwili wydawania wizy warunki uprawniające do jej otrzymania nie były spełnione, zwłaszcza jeżeli istnieją poważne powody, by przypuszczać, że wizę uzyskano w sposób nieuczciwy. Wizę unieważnia zasadniczo właściwy organ państwa członkowskiego, które ją wydało. Wizę może unieważnić właściwy organ innego państwa członkowskiego; o unieważnieniu tym jest informowany organ państwa członkowskiego, które wydało wizę.	N			
228.	Art. 34 ust. 2	2. Wiza jest cofana, jeżeli okaże się, że warunki uprawniające do jej otrzymania nie są już spełniane. Wizę cofa zasadniczo właściwy organ państwa członkowskiego, które ją wydało. Wizę może cofnąć właściwy organ innego państwa członkowskiego; o cofnięciu	T	Art. 92	Art. 92. 1. Wizę Schengen lub wizę krajową cofa lub unieważnia, w drodze decyzji: 1) konsul; 2) komendant oddziału Straży Granicznej; 3) komendant placówki Straży	

		tym jest informowany organ państwa członkowskiego, które wydało wizę.			<p>Granicznej.</p> <p>2. Wizę Schengen lub wizę krajową wydawaną członkowi misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego państwa obcego lub innej osobie zrównanej z nimi pod względem przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także członkom ich rodzin, cofa lub unieważnia minister właściwy do spraw zagranicznych, kierując notę do ministerstwa spraw zagranicznych państwa obcego lub jego misji dyplomatycznej.</p>	
229.	Art. 34 ust. 3	3. Wizę można cofnąć na wniosek posiadacza wizy. Właściwy organ państwa członkowskiego, które wydało wizę, jest informowany o cofnięciu wizy.	T	Art. 96	<p>Art. 96. 1. Organ, który unieważnił lub cofnął wizę Schengen wydaną przez inne państwo obszaru Schengen, zgodnie z art. 34 ust. 1-3 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, informuje o tym właściwy organ państwa, które wydało wizę.</p> <p>2. Organem właściwym do gromadzenia informacji o wizach Schengen wydanych przez polskie organy, unieważnionych lub cofniętych przez organy innych państw obszaru Schengen, zgodnie z art. 34 ust. 1-3 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, jest Komendant Główny Straży Granicznej.</p>	
230.	Art. 34 ust. 4	4. Nieprzedstawienie przez posiadacza wizy na granicy co najmniej jednego dokumentu uzupełniającego, o którym mowa w art. 14 ust. 3, nie prowadzi automatycznie do unieważnienia lub cofnięcia wizy. PL L 243/16 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 15.9.2009	N			
231.	Art. 34 ust. 5	5. W przypadku unieważnienia lub cofnięcia wizy opatruje się ją stemplem „UNIEWAŻNIONO” lub „COFNIĘTO”, a optycznie zmienny	N			

		element naklejki wizowej, element zabezpieczający zwany „efektem obrazu ukrytego” oraz napis „wiza” unieważnia się przekreśleniem.				
232.	Art. 34 ust. 6	6. Decyzję w sprawie unieważnienia lub cofnięcia wizen oraz powody takiej decyzji przedstawia się osobie ubiegającej się o wizę na standardowym formularzu określonym w załączniku VI.	N			
233.	Art. 34 ust. 7	7. Posiadaczowi wizen, która została unieważniona lub cofnięta, przysługuje prawo do odwołania się od odnośnej decyzji, chyba że wiza została cofnięta na jego wniosek zgodnie z ust. 3. Postępowanie odwoławcze prowadzone jest przeciwko państwu członkowskiemu, które podjęło decyzję w sprawie unieważnienia lub cofnięcia wizen, zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie udzielają osobom ubiegającym się o wizę informacji dotyczących trybu postępowania w przypadku odwołania, jak określono w załączniku VI.	T	Art. 93	<p>Art. 93. 1. Od decyzji o cofnięciu lub unieważnieniu wizen Schengen lub wizen krajowej wydanej przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) konsula – przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ten organ; 2) komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej – przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej. <p>2. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez konsula składa się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o cofnięciu lub unieważnieniu wizen Schengen lub wizen krajowej.</p> <p>3. Konsul rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 2, w terminie 7 dni.</p>	
				Art. 127- 129 kpa	<p>Art. 127. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji.</p> <p>§ 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy.</p> <p>§ 3. <i>Od decyzji wydanej w pierwszej</i></p>	

					<p><i>instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji.</i></p> <p>Art. 128. Odwołanie nie wymaga szczegółowego uzasadnienia. Wystarczy, jeżeli z odwołania wynika, że strona nie jest zadowolona z wydanej decyzji. Przepisy szczególne mogą ustalać inne wymogi co do treści odwołania.</p> <p>Art. 129. § 1. Odwołanie wnosi się do właściwego organu odwoławczego za pośrednictwem organu, który wydał decyzję.</p> <p>§ 2. Odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie.</p> <p>§ 3. Przepisy szczególne mogą przewidywać inne terminy do wniesienia odwołania.</p>
234.	Art. 34 ust. 8	8. Informacje o unieważnionej lub cofniętej wizie wprowadza się do systemu VIS zgodnie z art. 13 rozporządzenia w sprawie VIS.	N		
235.	Art. 35 ust. 1	Występowanie o wizę na granicy zewnętrznej 1. W wyjątkowych przypadkach wizy mogą być wydawane na przejściach granicznych, gdy spełnione zostaną następujące warunki:	N		
236.	Art. 35 ust. 1	a) osoba ubiegająca się o wizę spełnia warunki określone w art. 5 ust. 1 lit. a),	N		

	lit. a	c), d) i e) kodeksu granicznego Schengen;				
237.	Art. 35 ust. 1 lit. b	b) osoba ubiegająca się o wizę nie mogła wystąpić o wizę wcześniej i przedstawia, w razie potrzeby, dokumenty uzupełniające, które potwierdzają niemożliwe do przewidzenia i bezwzględne przyczyny uzasadniające konieczność wjazdu; oraz	N			
238.	Art. 35 ust. 1 lit. c	c) ocenia się, że powrót osoby ubiegającej się o wizę do państwa pochodzenia lub zamieszkania lub jej tranzyt przez terytorium krajów innych niż państwa członkowskie w pełni stosujące dorobek Schengen jest pewny.	N			
239.	Art. 35 ust. 2	2. Jeżeli o wizę wystąpiono na granicy zewnętrznej, można odstąpić od wymogu posiadania przez osobę ubiegającą się o wizę podróznego ubezpieczenia medycznego, w przypadku gdy takie podrózne ubezpieczenie medyczne nie jest dostępne na przejściu granicznym lub ze względów humanitarnych.	N			
240.	Art. 35 ust. 3	3. Wiza wydana na granicy zewnętrznej jest wizą jednolitą uprawniającą jej posiadacza do pobytu o długości nieprzekraczającej 15 dni, w zależności od celu i warunków planowanego pobytu. W przypadku tranzytu długość dozwolonego pobytu odpowiada czasowi potrzebnemu na tranzyt .	N			
241.	Art. 35 ust. 4	4. Jeżeli warunki określone w art. 5 ust. 1 lit. a), c), d) i e) kodeksu granicznego Schengen nie są spełnione, organy odpowiedzialne za wydanie wizy na granicy mogą zgodnie z art. 25 ust. 1 lit.	N			

		a) niniejszego rozporządzenia wydać wizę o ograniczonej ważności terytorialnej ważną jedynie na terytorium wydającego państwa członkowskiego.				
242.	Art. 35 ust. 5	5. Zasadniczo na granicy zewnętrznej nie wydaje się wiz obywatelom państw trzecich należącym do kategorii osób, co do których wymagane jest uprzednie zasięgnięcie opinii zgodnie z art. 22. W wyjątkowych przypadkach, zgodnie z art. 25 ust. 1 lit. a), osobom takim można jednak wydać na granicy zewnętrznej wizę o ograniczonej ważności terytorialnej, ważną jedynie na terytorium wydającego państwa członkowskiego.	N			
243.	Art. 35 ust. 6	6. Poza powodami odmowy wydania wizy, przedstawionymi w art. 32 ust. 1, wizy odmawia się na przejściu granicznym, jeżeli warunki, o których mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, nie są spełnione.	N			
244.	Art. 35 ust. 7	7. Stosuje się przepisy art. 32 ust. 3 i załącznika VI dotyczące uzasadnienia decyzji odmownej i powiadomienia o niej oraz dotyczące prawa do odwołania.	T	Art. 92 ust. 1 pkt 2 Art. 93 ust. 1 pkt 2	Art. 92. 1. Wizę Schengen lub wizę krajową cofa lub unieważnia, w drodze decyzji: 2) komendant oddziału Straży Granicznej; Art. 93. 1. Od decyzji o cofnięciu lub unieważnieniu wizy Schengen lub wizy krajowej wydanej przez: 3) komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej – przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej.	

				<p>Art. 127-129 kpa</p>	<p>Art. 127. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji.</p> <p>§ 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy.</p> <p>§ 3. <i>Od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji.</i></p> <p>Art. 128. Odwołanie nie wymaga szczegółowego uzasadnienia. Wystarczy, jeżeli z odwołania wynika, że strona nie jest zadowolona z wydanej decyzji. Przepisy szczególne mogą ustalać inne wymogi co do treści odwołania.</p> <p>Art. 129. § 1. Odwołanie wnosi się do właściwego organu odwoławczego za pośrednictwem organu, który wydał decyzję.</p> <p>§ 2. Odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie.</p> <p>§ 3. Przepisy szczególne mogą przewidywać inne terminy do wniesienia odwołania.</p>
245.	Art. 36 ust. 1 lit. a	<p>Wizy wydawane na granicach zewnętrznych marynarzom podróżującym tranzytem</p> <p>1. Marynarzowi podlegającemu obowiązkowi posiadania wizy podczas</p>	N		

		przekraczania zewnętrznych granic państw członkowskich można wydać na granicy wizę na tranzyt w następujących przypadkach: a) jeżeli spełnia on warunki określone w art. 35 ust. 1; oraz				
246.	Art. 36 ust. 1 lit. b	b) jeżeli przekracza on daną granicę, aby się zaokrętować bądź ponownie zaokrętować na statek, na którym będzie pracował jako marynarz, lub wyokrętować ze statku, na którym pracował jako marynarz.	N			
247.	Art. 36 ust. 2	2. Przed wydaniem wizy na granicy marynarzowi podróżującemu tranzytem właściwe organy krajowe stosują się do zasad przedstawionych w załączniku IX część 1 i sprawdzają, czy niezbędne informacje o danym marynarzu zostały podane na należycie wypełnionym formularzu dotyczącym marynarzy podróżujących tranzytem, o wzorze przedstawionym w załączniku IX część 2.	N			
248.	Art. 36 ust. 3	3. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się bez uszczerbku dla art. 35 ust. 3, 4 i 5. PL 15.9.2009 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 243/17.	N			
249.	Art. 37 ust. 1	Organizacja wydziałów wizowych 1. Państwa członkowskie odpowiadają za organizację wydziałów wizowych swoich konsulatów. Aby zapobiec spadkowi czujności i chronić pracowników przed presją na szczeblu lokalnym, należy w odpowiednich przypadkach wprowadzić systemy rotacji pracowników mających bezpośredni kontakt z osobami	N			

		ubiegającymi się o wizę. Szczególną uwagę zwraca się na jasną strukturę służbową i wyraźny przydział oraz podział obowiązków związanych z podejmowaniem ostatecznych decyzji w sprawie wniosków. Prawo dostępu do systemów VIS i SIS oraz innych informacji poufnych ogranicza się do niewielkiej liczby odpowiednio upoważnionych stałych pracowników. Podejmuje się stosowne działania w celu uniemożliwienia osobom nieupoważnionym dostępu do takich baz danych.				
250.	Art. 37 ust. 2	2. Aby zapobiec oszustwom lub utracie naklejek wizowych, należy je przechowywać i posługiwać się nimi zgodnie z odpowiednimi zasadami bezpieczeństwa. Każdy konsulats prowadzi ewidencję zapasów naklejek wizowych i odnotowuje sposób wykorzystania każdej naklejki wizowej.	N			
251.	Art. 37 ust. 3	3. Konsulaty państw członkowskich przechowują wnioski w swoich archiwach. Akta każdego wniosku zawierają formularz wniosku, kopie odnośnych dokumentów uzupełniających, informację o przeprowadzonych kontrolach oraz numer wydanej wizej, tak aby pracownicy mogli w razie potrzeby odtworzyć podstawy decyzji podjętej w sprawie wniosku. Akta każdego wniosku przechowuje się przez okres co najmniej dwóch lat, licząc od dnia wydania decyzji w sprawie wniosku, o której mowa w art. 23 ust. 1.	N			

252.	Art. 38 ust. 1	Zasoby niezbędne do rozpatrywania wniosków wizowych i kontrolowania konsulatów 1. Państwa członkowskie wysyłają odpowiedni personel w wystarczającej liczbie do wykonywania zadań związanych z rozpatrywaniem wniosków, tak aby zapewnić odpowiednią i jednolitą jakość obsługi interesantów.	N			
253.	Art. 38 ust. 2	2. Lokale spełniają odpowiednie wymogi funkcjonalności i pozwalają na stosowanie odpowiednich środków bezpieczeństwa.	N			
254.	Art. 38 ust. 3	3. Władze centralne państw członkowskich zapewniają pracownikom pochodzącym z ich kraju oraz pracownikom miejscowym odpowiednie szkolenia i są zobowiązane udzielać im pełnych, dokładnych i aktualnych informacji na temat związanych z ich zadaniami dziedzin prawa krajowego i wspólnotowego.	N			
255.	Art. 38 ust. 4	4. Organy centralne państw członkowskich zapewniają częstą i odpowiednią kontrolę przebiegu rozpatrywania wniosków oraz podejmują działania zaradcze w przypadku wykrycia odstępstw od przepisów niniejszego rozporządzenia.	N			
256.	Art. 39 ust. 1	Zachowanie personelu 1. Konsulaty państw członkowskich zapewniają osobom ubiegającym się o wizę uprzejmą obsługę.	N			
257.	Art. 39 ust. 2	2. Pracownicy konsularni wykonują swoje obowiązki służbowe z poszanowaniem godności ludzkiej. Podejmowane przez nich środki muszą	N			

		być współmierne do zamierzonych celów.				
258.	Art. 39 ust. 3	3. Podczas pełnienia obowiązków służbowych pracownicy konsularni nie dyskryminują nikogo ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, wiarę lub wyznanie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.	N			
259.	Art. 40 ust. 1	Formy współpracy 1. Każde państwo członkowskie odpowiada za stworzenie procedur związanych z wnioskami. Zasadniczo wnioski przyjmowane są w konsulacie państwa członkowskiego.	N			
260.	Art. 40 ust. 2 lit. a	2. Państwa członkowskie: a) wyposażają swoje konsulaty i organy odpowiadające za wydawanie wiz na granicach, a także siedziby swoich konsulów honorowych – jeżeli korzystają z ich pomocy w pobieraniu identyfikatorów biometrycznych zgodnie z art. 42 – w środki konieczne do pobierania identyfikatorów biometrycznych; lub	N			
261.	Art. 40 ust. 2 lit. b	b) w ramach lokalnej współpracy schengenńskiej lub innych stosownych kontaktów nawiązują z przynajmniej jednym innym państwem członkowskim współpracę polegającą na reprezentacji w ograniczonym zakresie, na prowadzeniu wspólnej placówki lub wspólnego ośrodka przyjmowania wniosków zgodnie z art. 41.	N			
262.	Art. 40 ust. 3 lit. a	3. Z uwagi na szczególne uwarunkowania lub na sytuację lokalną, na przykład w przypadku gdy: a) ze względu na dużą liczbę osób ubiegających się o wizę nie jest możliwe	N			

		zorganizowanie pobierania wniosków wizowych i danych w odpowiednim terminie i w godnych warunkach; lub				
263.	Art. 40 ust. 3 lit. b	b) nie jest możliwe zapewnienie odpowiedniej dostępności na całym terytorium danego kraju trzeciego w żaden inny sposób; oraz gdy formy współpracy, o których mowa w ust. 2, okażą się nieodpowiednie dla danego państwa członkowskiego, państwo członkowskie może w ostateczności nawiązać współpracę z usługodawcą zewnętrznym zgodnie z art. 43.	N			
264.	Art. 40 ust. 4	4. Bez uszczerbku dla prawa do wezwania osoby ubiegającej się o wizę na osobistą rozmowę, o której mowa w art. 21 ust. 8, wybrana forma organizacyjna nie może powodować, że osoba ta będzie musiała stawić się osobiście w więcej niż jednej placówce, by złożyć wniosek.	N			
265.	Art. 40 ust. 5	5. Państwa członkowskie informują Komisję o tym, jakie procedury związane z wnioskami zamierzają przyjąć w każdym urzędzie konsularnym.	N			
266.	Art. 41 ust. 1	Współpraca między państwami członkowskimi 1. Jeżeli wybrano prowadzenie wspólnej placówki, pracownicy konsulatów co najmniej jednego państwa członkowskiego realizują procedury związane ze skierowanymi do nich wnioskami w konsulacie innego państwa członkowskiego (w tym pobierają identyfikatory biometryczne) oraz korzystają wspólnie ze sprzętu tego państwa członkowskiego.	N			

		Współpracujące państwa członkowskie uzgadniają, jak długo będzie prowadzona i na jakich zasadach zostanie rozwiązana wspólna placówka oraz jaka część opłaty wizowej przypada państwu członkowskiemu, do którego należy dany konsulat.				
267.	Art. 41 ust. 2	2. Jeżeli ustanowiono wspólne ośrodki przyjmowania wniosków, pracownicy konsulatów co najmniej dwóch państw członkowskich zostają wspólnie ulokowani w jednym budynku do przyjmowania wniosków od osób ubiegających się o wizę (w tym identyfikatorów biometrycznych). Osoby ubiegające się o wizę są kierowane do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku i podjęcie odnośnej decyzji. Państwa członkowskie uzgadniają, jak długo będzie prowadzona i na jakich zasadach zostanie rozwiązana taka współpraca oraz jak uczestniczące państwa członkowskie będą dzielić się kosztami. Jedno państwo członkowskie musi ponosić odpowiedzialność za umowy związane z logistyką i za stosunki dyplomatyczne z krajem, na terenie którego znajduje się placówka.	N			
268.	Art. 41 ust. 3	3. W razie rozwiązania współpracy z innymi państwami członkowskimi państwa członkowskie zapewniają ciągłość pełnej obsługi.	N			
269.	Art. 42 ust. 1	Korzystanie z pomocy konsulów honorowych 1. Do wykonywania niektórych lub wszystkich czynności, o których mowa w art. 43 ust. 6, mogą zostać	N			

		upoważnieni także konsulowie honorowi. Należy podjąć odpowiednie środki, aby zagwarantować ochronę danych oraz bezpieczeństwo.				
270.	Art. 42 ust. 2	2. Jeżeli konsul honorowy nie jest urzędnikiem służby cywilnej państwa członkowskiego, wykonuje on wspomniane czynności zgodnie z wymogami określonymi w załączniku X, z wyjątkiem przepisów zawartych w pkt D lit. c) tego załącznika.	N			
271.	Art. 42 ust. 3	3. Jeżeli konsul honorowy jest urzędnikiem służby cywilnej państwa członkowskiego, państwo to zapewnia stosowanie warunków porównywalnych z tymi, które miałyby zastosowanie, gdyby czynności te były wykonywane przez jego konsulat.	N			
272.	Art. 43 ust. 1	Współpraca z usługodawcami zewnętrznymi 1. Państwa członkowskie dążą do tego, aby współpraca z usługodawcą zewnętrznym obejmowała co najmniej jeszcze jedno państwo członkowskie, bez uszczerbku dla przepisów o zamówieniach publicznych i zasad konkurencji.	N			
273.	Art. 43 ust. 2	2. Podstawą współpracy z usługodawcą zewnętrznym jest instrument prawny, który spełnia wymogi określone w załączniku X.	N			
274.	Art. 43 ust. 3	3. W ramach lokalnej współpracy schengenskiej państwa członkowskie wymieniają się informacjami o wyborze usługodawców zewnętrznych oraz o warunkach zawartych w odnośnych aktach prawnych .	N			

275.	Art. 43 ust. 4	4. Analiza wniosków, rozmowy (w odpowiednich przypadkach), podejmowanie decyzji w sprawie wniosków oraz druk i umieszczanie naklejek wizowych dokonywane są wyłącznie przez konsulat.	N			
276.	Art. 43 ust. 5	5. Usługodawcy zewnętrzni w żadnym przypadku nie mają dostępu do VIS. Dostęp do VIS jest zastrzeżony wyłącznie dla odpowiednio uprawnionego personelu konsulatów.	N			
277.	Art. 43 ust. 6 lit. a	6. Usługodawcy zewnętrznemu można powierzyć wykonywanie jednej lub więcej poniższych czynności: a) udzielanie ogólnych informacji na temat wymogów wizowych i formularzy wniosków;	N			
278.	Art. 43 ust. 6 lit. b	b) informowanie osób ubiegających się o wizę o wymaganych dokumentach uzupełniających, wymienionych w liście kontrolnej;	N			
279.	Art. 43 ust. 6 lit. c	c) przyjmowanie danych i wniosków (łącznie z pobieraniem identyfikatorów biometrycznych) i przekazywanie wniosku konsulatowi;	N			
280.	Art. 43 ust. 6 lit. d	d) pobieranie należnej opłaty;	N			
281.	Art. 43 ust. 6 lit. e	e) planowanie terminów osobistych wizyt w konsulacie lub u usługodawcy zewnętrznego;	N			
282.	Art. 43 ust. 6 lit. f	f) przyjmowanie dokumentów podróży (łącznie z ewentualnym powiadomieniem o odmowie) od konsulatu i zwracanie ich osobie ubiegającej się o wizę.	N			
283.	Art. 43 ust. 7	7. Wybierając usługodawców zewnętrznych, dane państwo(-a) członkowskie dokładnie sprawdza(-ją)	N			

		wypłacalność i rzetelność spółki łącznie z niezbędnymi pozwoleniami, wpisem w rejestrze, statutem spółki, umowami z bankami oraz upewnia(-ją) się, czy nie zachodzi konflikt interesów.				
284.	Art. 43 ust.8	8. Dane państwo(-a) członkowskie zapewnia(-ją) przestrzeganie przez wybranego usługodawcę zewnętrznego warunków nałożonych na niego na mocy instrumentu prawnego, o którym mowa w ust. 2.	N			
285.	Art. 43 ust. 9	9. Dane państwo(-a) członkowskie odpowiada(-ją) w dalszym ciągu za to, czy podczas przetwarzania danych przestrzegane są przepisy o ochronie danych, oraz jest nadzorowane zgodnie z art. 28 dyrektywy 95/46/WE. Współpraca z usługodawcą zewnętrznym nie ogranicza ani nie wyklucza odpowiedzialności prawnej wynikającej z krajowych przepisów danego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich) w razie niedopełnienia obowiązków związanych z przetwarzaniem danych osobowych osób ubiegających się o wizę oraz z wykonywaniem co najmniej jednej z czynności, o których mowa w ust. 6. Przepis ten pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich działań prawnych, które mogą zostać podjęte bezpośrednio przeciwko usługodawcy zewnętrznemu na mocy przepisów danego kraju trzeciego.	N			
286.	Art. 43 ust. 10	10. Dane państwo(-a) członkowskie zapewnia(-ją) przeszkolenie usługodawcy zewnętrznego, odpowiednio do wiedzy potrzebnej do właściwej obsługi i właściwego informowania osób ubiegających się o	N			

		wizę.					
287.	Art. 43 ust. 11	11. Dane państwo(-a) członkowskie ściśle nadzoruje(-ą) realizację postanowień instrumentu prawnego, o którym mowa w ust. 2, w tym: a) ogólne informacje o wymogach wizowych i formularzu wniosku, których usługodawca zewnętrzny udziela osobom ubiegającym się o wizę; b) wszelkie techniczne i organizacyjne środki bezpieczeństwa wymagane do ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą, zmianą, niedozwolonym ujawnieniem lub udostępnieniem – szczególnie gdy współpraca wiąże się z przekazywaniem akt i danych konsulatowi danego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich) – oraz przed wszelkimi innymi formami bezprawnego przetwarzania danych osobowych; c) pobieranie i przekazywanie identyfikatorów biometrycznych; d) środki podejmowane w celu dostosowania się do przepisów dotyczących ochrony danych. W tym celu konsulat(-y) danego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich) regularnie przeprowadza kontrole na miejscu u usługodawcy zewnętrznego.	N				
288.	Art. 43 ust. 13	12. W razie rozwiązania współpracy z usługodawcą zewnętrznym państwa członkowskie zapewniają ciągłość pełnej obsługi.	N				
289.	Art. 43 ust. 14	13. Państwa członkowskie dostarczają Komisji kopię instrumentu prawnego, o którym mowa w ust. 2.	N				

290.	Art. 44 ust. 1	<p>Szyfrowanie i bezpieczne przekazywanie danych</p> <p>1. W przypadku porozumień między państwami członkowskimi o wzajemnej reprezentacji, w razie współpracy państw członkowskich z usługodawcami zewnętrznymi oraz w razie korzystania z pomocy konsułów honorowych reprezentowane państwo(-a) członkowskie lub dane państwo(-a) członkowskie zapewnia(-ją), by dane – czy to przekazywane drogą elektroniczną czy też przekazywane fizycznie na nośniku elektronicznym przez organy reprezentującego państwa członkowskiego organom reprezentowanego państwa członkowskiego czy przez usługodawcę zewnętrznego lub konsula honorowego organom danego(-ych) państwa(państw) członkowskiego(-ich) – były całkowicie zaszyfrowane.</p>	N			
291.	Art. 44 ust. 2	<p>2. W państwach trzecich zakazujących szyfrowania danych, które mają być przekazane drogą elektroniczną przez organy reprezentującego państwa członkowskiego organom reprezentowanego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich) lub przez usługodawcę zewnętrznego lub konsula honorowego organom danego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich), reprezentowane państwo(-a) członkowskie lub dane państwo(-a) członkowskie nie zezwala(-ją) reprezentującemu państwu członkowskiemu, usługodawcy zewnętrznemu ani konsulowi</p>	N			

		<p>honorowemu na przekazywanie danych drogą elektroniczną. W takim przypadku reprezentowane państwo(-a) członkowskie lub dane państwo(-a) członkowskie zapewnia(-ją), by dane elektroniczne w formie całkowicie zaszyfrowanej na elektronicznym nośniku zostały fizycznie przekazane od organu reprezentującego państwo członkowskie organom reprezentowanego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich) lub od usługodawcy zewnętrznego lub konsula honorowego organom danego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich) przez urzędnika konsularnego państwa członkowskiego lub – jeżeli przekazanie danych tą drogą wymaga nieproporcjonalnie dużych lub nieuzasadnionych nakładów – w inny bezpieczny i pewny sposób, na przykład przez uznane podmioty mające doświadczenie w transporcie w odnośnych państwach trzecich dokumentów wymagających szczególnej ochrony.</p>				
292.	Art. 44 ust. 3	3. We wszystkich przypadkach poziom bezpieczeństwa podczas przekazywania danych jest dostosowany do poziomu ochrony, jakiej te dane wymagają.	N			
293.	Art. 44 ust. 4	4. Państwa członkowskie lub Wspólnota starają się osiągnąć porozumienie z odnośnymi państwami trzecimi, tak by zniosły one zakaz szyfrowania danych, które mają być przekazywane w drodze elektronicznej od organów reprezentujących państwo członkowskie organom reprezentowanego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich)	N			

		lub od usługodawcy zewnętrznego lub konsula honorowego organom danego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich). PL L 243/20 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 15.9.2009				
294.	Art. 45 ust. 1	Współpraca konsularna państw członkowskich z pośredniczącymi podmiotami komercyjnymi 1. Państwa członkowskie mogą współpracować z pośredniczącymi podmiotami komercyjnymi, które będą pośredniczyć w przyjmowaniu wniosków, ale nie będą pobierać identyfikatorów biometrycznych.	N			
295.	Art. 45 ust. 2	2. Taka współpraca opiera się na akredytacji udzielonej przez właściwe organy państw członkowskich. Akredytacja jest przyznawana w szczególności po sprawdzeniu następujących danych: a) aktualny status pośrednika komercyjnego: aktualna licencja, wpis do rejestru, umowy z bankami; b) obowiązujące umowy z partnerami komercyjnymi mającymi siedzibę na terytorium państw członkowskich, oferującymi zakwaterowanie i inne usługi związane z wycieczkami zorganizowanymi; c) umowy z firmami transportowymi, które muszą obejmować podróż do miejsca przeznaczenia oraz zagwarantowaną, ustaloną na określonej dacie podróż powrotną.	N			
296.	Art. 45 ust. 3	3. Akredytowane pośredniczące podmioty komercyjne podlegają regularnej wyrywkowej kontroli polegającej na przeprowadzaniu rozmów	N			

		bezpośrednich lub telefonicznych z osobami ubiegającymi się o wizę, sprawdzaniu wycieczek i miejsc zakwaterowania, sprawdzaniu, czy oferowane podróże ubezpieczenie medyczne jest odpowiednie i czy obejmuje poszczególne osoby, oraz – w przypadku gdy uznane to zostanie za konieczne – weryfikacji dokumentów związanych z powrotem grup do kraju.				
297.	Art. 45 ust. 4	4. W ramach lokalnej współpracy schengenskiej wymienia się informacje na temat działania akredytowanych pośredniczących podmiotów komercyjnych dotyczące wykrytych nieprawidłowości oraz odrzuconych wniosków przekazanych przez pośredniczące podmioty komercyjne oraz na temat wykrytych form fałszerstw dokumentów podróży oraz zaplanowanych, lecz niedoszłych do skutku wycieczek.	N			
298.	Art. 45 ust. 5	5. W ramach lokalnej współpracy schengenskiej wymienia się wykazy pośredniczących podmiotów komercyjnych, którym została przyznana akredytacja przez każdy z konsulatów lub którym akredytację cofnięto, wraz z uzasadnieniem decyzji o cofnięciu akredytacji. Każdy konsulat podaje do ogólnej wiadomości wykaz akredytowanych pośredniczących podmiotów komercyjnych, z którymi prowadzi współpracę	N			
299.	Art. 46	Opracowywanie danych statystycznych Państwa członkowskie opracowują, zgodnie z tabelą przedstawioną w załączniku XII, roczne statystyki na temat wiz. Statystyki te	N			

		przedkłada się do dnia 1 marca za poprzedni rok kalendarzowy.				
300.	Art. 47 ust. 1 lit. a	Podawanie informacji do ogólnej wiadomości 1. Organy centralne państw członkowskich i konsulaty podają do ogólnej wiadomości wszystkie istotne informacje związane ze składaniem wniosków wizowych, a zwłaszcza: a) kryteria, warunki i procedury obowiązujące przy ubieganiu się o wizę;	N			
301.	Art. 47 ust. 1 lit. b	b) w stosownych przypadkach – sposób umówienia się na spotkanie;	N			
302.	Art. 47 ust. 1 lit. c	c) miejsce, w którym można złożyć wniosek (właściwy konsulat, wspólny ośrodek przyjmowania wniosków lub usługodawca zewnętrzny);	N			
303.	Art. 47 ust. 1 lit. d	d) akredytowane pośredniczące podmioty komercyjne;	N			
304.	Art. 47 ust. 1 lit. e	e) informację o braku skutków prawnych stempla, o którym mowa w art. 20;	N			
305.	Art. 47 ust. 1 lit. f	f) terminy rozpatrywania wniosków określone w art. 23 ust. 1, 2 i 3;	N			
306.	Art. 47 ust. 1 lit. g	g) państwa trzecie, których obywatele lub obywatele należący do szczególnych kategorii są przedmiotem uprzedniej opinii lub informacji;	N			
307.	Art. 47 ust. 1 lit. h	h) że osoba ubiegająca się o wizę musi zostać powiadomiona o negatywnej decyzji w sprawie wniosku, że należy podać powody takiej decyzji i że osoby ubiegające się o wizę, których wniosek spotkał się z odmową, mają prawo do odwołania, wraz z informacją dotyczącą	N			

		trybu postępowania w przypadku odwołania, w tym o właściwym organie oraz o terminach złożenia odwołania;				
308.	Art. 47 ust. 1 lit. i	i) że posiadanie wizy nie jest równoznaczne z automatycznym prawem wjazdu i że posiadacz wizy zostanie poproszony na granicy zewnętrznej o przedstawienie dowodów, że spełnia warunki wjazdu, zgodnie z tym, co przewidziano w art. 5 kodeksu granicznego Schengen.	N			
309.	Art. 47 ust. 2	2. Reprezentujące i reprezentowane państwo członkowskie podają do ogólnej wiadomości informacje dotyczące porozumień o wzajemnej reprezentacji, o których mowa w art. 8, zanim takie porozumienia wejdą w życie.	N			
310.	Art. 48 ust. 1 lit. a	Lokalna współpraca schengenśka między konsulatami państw członkowskich 1. Aby wspólna polityka wizowa była jednolicie stosowana, o ile pozwalają na to w stosownych przypadkach warunki lokalne, konsulaty państw członkowskich oraz Komisja prowadzą współpracę w ramach każdego obszaru właściwości i oceniają, czy trzeba ustalić w szczególności: PL 15.9.2009 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 243/21 a) jednolity wykaz dokumentów uzupełniających, jakie winna złożyć osoba ubiegająca się o wizę, uwzględniając art. 14 i załącznik II;	N			
311.	Art. 48 ust. 1 lit. b	b) wspólne kryteria analizy wniosków dotyczące odstępstw od konieczności uiszczenia opłaty wizowej zgodnie z art. 16 ust. 5 oraz kwestii związanych z	N			

		tłumaczeniem formularza wniosku zgodnie z art. 11 ust. 5;				
312.	Art. 48 ust. 1 lit. c	c) wyczerpujący, systematycznie aktualizowany wykaz dokumentów podróży wydawanych przez kraj, na którego terenie znajduje się placówka. Jeżeli przynajmniej co do jednej z kwestii ujętych w lit. a)–c) ocena przeprowadzona w ramach lokalnej współpracy schengenńskiej potwierdzi konieczność ustalenia jednolitego podejścia lokalnego, przyjmuje się środki dotyczące takiego podejścia w trybie, o którym mowa w art. 52 ust. 2.	N			
313.	Art. 48 ust. 2	2. W ramach lokalnej współpracy schengenńskiej ustala się wspólną ulotkę informacyjną na temat wiz jednolitych oraz wiz o ograniczonej ważności terytorialnej i wiz lotniskowych, a mianowicie praw, jakie daje wiza, oraz warunków ubiegania się o nią oraz, w stosownych przypadkach, listę dokumentów uzupełniających, o których mowa w ust. 1 lit. a).	N			
314.	Art. 48 ust. 3 lit. a	3. W ramach lokalnej współpracy schengenńskiej wymienia się następujące informacje: a) miesięczne dane statystyczne dotyczące wydanych wiz jednolitych, wiz o ograniczonej ważności terytorialnej i wiz lotniskowych oraz liczby odrzuconych wniosków wizowych;	N			
315.	Art. 48 ust. 3 lit. b	b) informacje dotyczące oceny ryzyka migracyjnego lub ryzyka pod względem bezpieczeństwa, takie jak:	N			
316.	Art. 48 ust. 3	(i) struktura społeczno-gospodarcza kraju przyjmującego;	N			

	lit. b (i)					
317.	Art. 48 ust. 3 lit. b (ii)	(ii) źródła informacji na szczeblu lokalnym, w tym dotyczące zabezpieczenia społecznego, ubezpieczenia zdrowotnego, rejestrów skarbowych oraz rejestracji wjazdów i wyjazdów;	N			
318.	Art. 48 ust. 3 lit. b (iii)	(iii) użycie przerobionych lub podrobionych dokumentów;	N			
319.	Art. 48 ust. 3 lit. b (iv)	(iv) szlaki nielegalnej imigracji;	N			
320.	Art. 48 ust. 3 lit. b (v)	(v) przypadki odmowy wydania wizy;	N			
321.	Art. 48 ust. 3 lit. c	c) informacje dotyczące współpracy z firmami transportowymi;	N			
322.	Art. 48 ust. 3 lit. d	d) informacje dotyczące towarzystw ubezpieczeniowych oferujących odpowiednie podróżne ubezpieczenie medyczne, w tym weryfikuje się m.in. zakres ubezpieczenia i ewentualne franszyzy.	N			
323.	Art. 48 ust. 4	4. Regularnie organizuje się spotkania państw członkowskich i Komisji dotyczące lokalnej współpracy schengenńskiej, a konkretnie kwestii operacyjnych związanych z realizacją wspólnej polityki wizowej. Spotkania te są zwoływane przez Komisję, chyba że na wniosek Komisji zapadną inne ustalenia. W ramach lokalnej współpracy schengenńskiej można	N			

		organizować spotkania dotyczące jednego tematu i tworzyć podgrupy do analizy konkretnych zagadnień.				
324.	Art. 48 ust. 5	5. Systematycznie sporządza się sprawozdania podsumowujące spotkania poświęcone lokalnej współpracy schengenńskiej i rozprawdza się je na szczeblu lokalnym. Komisja może zlecić sporządzanie sprawozdań państwu członkowskiemu. Konsulaty każdego państwa członkowskiego przekazują sprawozdania swoim organom centralnym. W oparciu o te sprawozdania Komisja sporządza dla każdego obszaru właściwości sprawozdanie roczne, które przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	N			
325.	Art. 48 ust. 6	6. Przedstawiciele konsulatów państw członkowskich niestosujących wspólnotowego dorobku prawnego w dziedzinie wiz lub przedstawiciele państw trzecich mogą być doraźnie zapraszani do udziału w spotkaniach w celu wymiany informacji o kwestiach związanych z wizami.	N			
326.	Art. 49	Ustalenia w odniesieniu do igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich Państwa członkowskie organizujące igrzyska olimpijskie lub paraolimpijskie stosują szczególne procedury i warunki ułatwiające wydawanie wiz, określone w załączniku XI.	N			
327.	Art. 50	Zmiany w załącznikach Środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, zmieniające załączniki I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII i XII, przyjmuje się zgodnie z procedurą	N			

		regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 3.				
328.	Art. 51	Wytyczne dotyczące praktycznego zastosowania kodeksu wizowego Instrukcje operacyjne co do stosowania w praktyce przepisów niniejszego rozporządzenia sporządza się w trybie, o którym mowa w art. 52 ust. 2.	N			
329.	Art. 52 ust. 1	Procedura komitetu 1. Komisję wspiera komitet („komitet ds. wiz”).	N			
330.	Art. 52 ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8, i pod warunkiem że środki wykonawcze przyjęte zgodnie z tą procedurą nie zmieniają istotnych przepisów niniejszego rozporządzenia. Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.	N			
331.	Art. 52 ust. 3	3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE z uwzględnieniem jej art. 8.	N			
332.	Art. 53 ust. 1 lit. a	Zgłaszanie 1. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji: a) uzgodnienia dotyczące reprezentowania państw, o których mowa w art. 8;	N			
333.	Art. 53 ust. 1 lit. b	b) państwa trzecie, których obywatele muszą w danym państwie członkowskim posiadać wizę lotniskową podczas tranzytu przez międzynarodową strefę	N			

		tranzytową portów lotniczych znajdujących się na ich terytorium, zgodnie z art. 3;				
334.	Art. 53 ust. 1 lit. c	c) w stosownym przypadku – krajowy formularz potwierdzający pokrycie kosztów pobytu przez inną osobę lub zakwaterowanie u osoby prywatnej, o którym mowa w art. 14 ust. 4 ;	N			
335.	Art. 53 ust. 1 lit. d	d) wykaz państw trzecich, co do których należy zasięgnąć opinii, o której mowa w art. 22 ust. 1;	N			
336.	Art. 53 ust. 1 lit. e	e) wykaz państw trzecich, co do których wymagane jest przekazywanie informacji, o których mowa w art. 31 ust. 1;	N			
337.	Art. 53 ust. 1 lit. f	f) dodatkowe wpisy krajowe w sekcji „uwagi” na naklejce wizowej, o których mowa w art. 27 ust. 2;	N			
338.	Art. 53 ust. 1 lit. g	g) organy władzy właściwe do przedłużenia okresu ważności wizy, o których mowa w art. 33 ust. 5;	N			
339.	Art. 53 ust. 1 lit. h	h) wybrane formy współpracy – zgodnie z art. 40;	N			
340.	Art. 53 ust. 1 lit. i	i) statystki opracowane zgodnie z art. 46 i załącznikiem XII.	N			
341.	Art. 53 ust. 2	2. Komisja udostępnia informacje zgłoszone zgodnie z ust. 1 państwom członkowskim i podaje je do ogólnej wiadomości poprzez stale aktualizowaną publikację elektroniczną.	N			
342.	Art. 54 pkt. 1 lit. a	Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 767/2008 W rozporządzeniu (WE) nr 767/2008 wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 4 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:	N			

		a) lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) »wizę jednolitą« zdefiniowaną w art. 2 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy)				
343.	Art. 54 pkt. 1 lit. b	b) skreśla się lit. b);	N			
344.	Art. 54 pkt. 1 lit. c	c) lit. c) otrzymuje brzmienie: „c) »wizę lotniskową« zdefiniowaną w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 810/2009;”;	N			
345.	Art. 54 pkt. 1 lit. d	d) lit. d) otrzymuje brzmienie: „d) »wizę o ograniczonej ważności terytorialnej« zdefiniowaną w art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 810/2009;”;	N			
346.	Art. 54 pkt. 1 lit. e	e) skreśla się lit. e);	N			
347.	Art. 54 pkt. 2	2) w art. 8 ust. 1 słowa: „W chwili otrzymania wniosku wizowego” zastępuje się słowami: „Jeżeli wniosek wizowy jest dopuszczalny zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 810/2009”;	N			
348.	Art. 54 pkt. 3 lit. a	3) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany: a) nagłówek otrzymuje brzmienie: „Dane wprowadzane do wniosku”;	N			
349.	Art. 54 pkt. 3 lit. b	b) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:	N			
350.	Art. 54 pkt. 3 lit. b (i)	(i) lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) nazwisko (nazwisko rodowe), nazwisko przy urodzeniu (poprzednie nazwisko lub nazwiska rodowe); imię/imiona	N			

		(imię/imiona nadane); datę urodzenia, miejsce urodzenia i kraj urodzenia, płeć;”;				
351.	Art. 54 pkt. 3 lit. b (ii)	(ii) skreśla się lit. e);	N			
352.	Art. 54 pkt. 3 lit. b (iii)	(iii) lit. g) otrzymuje brzmienie: „g) państwo(-a) członkowskie będące docelowym miejscem wizyty i czas trwania planowanego pobytu lub tranzytu;”; PL 15.9.2009 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 243/23	N			
353.	Art. 54 pkt. 3 lit. b (iv)	(iv) lit. h) otrzymuje brzmienie: „h) głównego(-ych) celu(-ów) podróży;”;	N			
354.	Art. 54 pkt. 3 lit. b (v)	(v) lit. i) otrzymuje brzmienie: „i) planowana data przyjazdu do strefy Schengen i planowana data wyjazdu ze strefy Schengen;”;	N			
355.	Art. 54 pkt. 3 lit. b (vi)	(vi) lit. j) otrzymuje brzmienie: „j) państwa członkowskiego pierwszego wjazdu;”;	N			
356.	Art. 54 pkt. 3 lit. b (vii)	(vii) lit. k) otrzymuje brzmienie: „k) adres miejsca zamieszkania osoby ubiegającej się o wizę;”;	N			
357.	Art. 54 pkt. 3 lit. b (viii)	(viii) w lit. l) słowo: „szkoły” zastępuje się słowami: „instytucji edukacyjnej”;	N			
358.	Art. 54 pkt. 3 lit. b (ix)	(ix) w lit. m) słowa: „ojca i matki” zastępuje się słowami: „osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego”;	N			
359.	Art. 54 pkt. 4	4) w art. 10 ust. 1 dodaje się lit. k) w brzmieniu: „k) w stosownych przypadkach,	N			

		informację o tym, że naklejka wizowa została wypełniona ręcznie.”;				
360.	Art. 54 pkt. 5	5) w art. 11 wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie: „Jeżeli organ wizowy reprezentujący inne państwo członkowskie zaprzestaje rozpatrywania wniosku wizowego, do pliku danych dotyczących wniosku dodaje on następujące dane.”;	N			
361.	Art. 54 pkt. 6 lit. a	6) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) informację o odmowie wydania wizy oraz o tym, czy dany organ odmówił jej wydania w imieniu innego państwa członkowskiego.”;	N			
362.	Art. 54 pkt. 6 lit. b	b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W pliku danych dotyczących wniosku wizowego należy również wskazać co najmniej jedną z poniższych podstaw odmowy wydania wizy: a) osoba ubiegająca się o wizę: (i) przedstawia fałszywy, podrobiony lub przerobiony dokument podróży; (ii) nie przedstawia potwierdzenia co do celów i warunków planowanego pobytu; (iii) nie dostarcza dowodu na posiadanie wystarczających środków utrzymania odpowiednich do długości planowanego pobytu oraz środków pozwalających na powrót do państwa pochodzenia lub zamieszkania ani na tranzyt do państwa trzeciego, co do którego istnieje pewność, że udzieli osobie ubiegającej się o wizę pozwolenia na wjazd, albo nie jest w stanie zgodnie z prawem uzyskać takich środków ;	N			

		<p>(iv) w bieżącym sześciomiesięcznym okresie przebywała już przez trzy miesiące na terytorium państw członkowskich na podstawie wizy jednolitej lub wizy o ograniczonej ważności terytorialnej;</p> <p>(v) jest osobą, co do której dokonano wpisu nakazującego odmówić pozwolenia na wjazd;</p> <p>(vi) jest uważana za osobę, której obecność stanowi zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub zdrowia publicznego w myśl art. 2 pkt 19 kodeksu granicznego Schengen lub dla stosunków międzynarodowych któregośkolwiek z państw członkowskich, a zwłaszcza w krajowych bazach danych należących do państw członkowskich jest na jej temat wpis, który z wymienionych względów nakazywałby odmówić jej pozwolenia na wjazd;</p> <p>(vii) nie dostarcza dowodu na posiadanie odpowiedniego, ważnego podróznego ubezpieczenia medycznego – jeżeli dotyczy;</p> <p>b) okazało się, że informacje złożone na potwierdzenie celów i warunków planowanego pobytu nie są wiarygodne;</p> <p>c) nie można było ustalić z całą pewnością, czy osoba ubiegająca się o wizę zamierza rzeczywiście opuścić terytorium państw członkowskich przed upływem terminu ważności wizy;</p> <p>d) nie przedstawiono wystarczającego dowodu na to, że osoba ubiegająca się o wizę nie mogła wystąpić o nią z wyprzedzeniem i w z związku z tym</p>			
--	--	--	--	--	--

		musi wystąpić o wizę na granicy.”;				
363.	Art. 54 pkt. 7	<p>art. 13 otrzymuje brzmienie: <i>„Artykuł 13</i></p> <p>Dane dodawane w przypadku wizeni unieważnionej lub cofniętej</p> <p>1. Jeżeli została podjęta decyzja o unieważnieniu lub cofnięciu wizeni, organ wizeni, który podjął decyzję, dodaje następujące dane do pliku danych:</p> <p>a) informację o unieważnieniu lub cofnięciu wizeni;</p> <p>b) organ, który unieważnił lub cofnął wizę, w tym jego usytuowanie;</p> <p>c) miejsce i datę wydania decyzji. PL L 243/24 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 15.9.2009</p> <p>2. W pliku danych dotyczących wniosku wskazuje się również następujące powody unieważnienia lub cofnięcia wizeni:</p> <p>a) co najmniej jeden z powodów wymienionych w art. 12 ust. 2;</p> <p>b) wniosek posiadacza wizeni o jej cofnięcie.”;</p>	N			
364.	Art. 54 pkt. 8	<p>8) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>(i) akapit wprowadzający otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Jeżeli została podjęta decyzja o przedłużeniu okresu ważności wizeni lub długości pobytu objętego tą wizą, organ wizeni, który przedłużył wizę, dodaje</p>	N			

		następujące dane do pliku danych:”; (ii) lit. d) otrzymuje brzmienie: „d) numer naklejki wizowej przedłużonej wizy;”; (iii) lit. g) otrzymuje brzmienie: „g) terytorium, po którym posiadacz wizy ma prawo podróżować, jeżeli ważność terytorialna przedłużonej wizy różni się od ważności terytorialnej wizy pierwotnej;” b) w ust. 2 skreśla się lit. c);				
365.	Art. 54 pkt. 9	9) w art. 15 ust. 1 słowa: „o przedłużeniu lub skróceniu okresu ważności wizy” zastępuje się słowami: „lub przedłużeniu wizy”;	N			
366.	Art. 54 pkt. 10	10) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany: a) pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) państwa członkowskiego pierwszego wjazdu;” b) pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) typ wydanej wizy;” c) pkt 11 otrzymuje brzmienie: „11) głównego(-ych) celu(-ów) podróży;”;	N			
367.	Art. 54 pkt. 11	11) w art. 18 ust. 4 lit. c) i art. 19 ust. 2 lit. c) skreśla się słowa: „lub skrócona”; w art. 20 ust. 2 lit. d) i art. 22 ust. 2 lit. d) skreśla się słowa: „lub skrócony”;	N			
368.	Art. 54 pkt. 12	12) w art. 23 ust. 1 lit. d) słowa: „unieważniona, cofnięta lub okres jej ważności został skrócony” zastępuje się słowami: „unieważniona lub cofnięta”.	N			
369.	Art. 55	Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 562/2006 W załączniku V część A do rozporządzenia (WE) nr 562/2006 wprowadza się następujące zmiany: a) pkt 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:	N			

		„c) w odpowiednim przypadku unieważnia lub cofa wizę zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (*);				
370.	Art. 56 ust. 1	Uchylenie 1. Uchyła się art. 9–17 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r.	N			
371.	Art. 56 ust. 2 lit. a	2. Tracą moc: a) decyzja Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 28 kwietnia 1999 r. dotycząca ostatecznych wersji wspólnych instrukcji konsularnych (SCH/Com-ex (99) 13 (wspólne instrukcje konsularne wraz z załącznikami);	N			
372.	Art. 56 ust. 2 lit. b	b) decyzje Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 14 grudnia 1993 r. w sprawie rozszerzenia jednolitych wiz (SCH/Com-ex (93) 21) oraz w sprawie wspólnych zasad unieważniania, uchylania lub skracania okresu ważności jednolitych wiz (SCH/Com-ex (93) 24), decyzja Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wymiany informacji statystycznych dotyczących wydawania jednolitych wiz (SCH/Com-ex (94) 25), decyzja Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 21 kwietnia 1998 r. w sprawie wymiany statystyk dotyczących wydanych wiz (SCH/Com-ex (98) 12) i decyzja Komitetu Wykonawczego	N			

		Schengen z dnia 16 grudnia 1998 r. w sprawie wprowadzenia ujednoliconego formularza zawierającego dowód zaproszenia, sponsorowania i zakwaterowania (SCH/Com-ex (98) 57);				
373.	Art. 56 ust. 2 lit. c	c) wspólne działanie 96/197/WSiSW z dnia 4 marca 1996 r. w sprawie rozwiązań dotyczących ruchu tranzytowego w portach lotniczych (1); d) rozporządzenie Rady (WE) nr 789/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. zastrzegające dla Rady uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do niektórych szczegółowych przepisów i procedur praktycznych rozpatrywania wniosków wizowych (2);	N			
374.	Art. 56 ust. 2 lit. e	e) rozporządzenie Rady (WE) nr 1091/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie swobody przemieszczania się na podstawie wizy długoterminowej (1);	N			
375.	Art. 56 ust. 2 lit. f	f) rozporządzenie Rady (WE) nr 415/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem (2);	N			
376.	Art. 56 ust. 2 lit. g	g) art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 390/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającego wspólne instrukcje konsularne dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczące wiz w związku z wprowadzeniem technologii biometrycznych, łącznie z przepisami dotyczącymi organizacji przyjmowania i rozpatrywania wniosków wizowych.	NN			
377.	Art. 56 ust. 3	3. Odesłania do uchylonych aktów prawnych traktowane są jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i	N			

		odczytywane zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku XIII.				
378.	Art. 57 ust. 1	Monitorowanie i ocena 1. Dwa lata po rozpoczęciu stosowania wszystkich przepisów niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawia ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia. Ta ogólna ocena zawiera analizę wyników względem celów rozporządzenia oraz analizę wprowadzenia w życie przepisów niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla sprawozdań, o których mowa w ust. 3.	N			
379.	Art. 57 ust. 2	2. Ocenę, o której mowa w ust. 1, Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Na podstawie tej oceny Komisja przedstawia, jeżeli to konieczne, odpowiednie propozycje zmian do niniejszego rozporządzenia.	N			
380.	Art. 57 ust. 3	3. Trzy lata po oddaniu VIS do eksploatacji, a następnie co cztery lata Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wprowadzania w życie art. 13, 17, 40–44 niniejszego rozporządzenia, w tym z wprowadzania w życie poboru identyfikatorów biometrycznych oraz korzystania z nich, trafności wybranego standardu ICAO, przestrzegania zasad ochrony danych, współpracy z usługodawcami zewnętrznymi ze szczególnym uwzględnieniem poboru danych biometrycznych, wprowadzania w życie zasady „59 miesięcy na kopiowanie odcisków palców” oraz organizacji procedur związanych z wnioskami. Sprawozdanie obejmuje	N			

		również dane, zgodnie z art. 17 pkt 12, 13 i 14 oraz art. 50 ust. 4 rozporządzenia w sprawie VIS, o przypadkach, w których pobranie odcisków palców nie było faktycznie możliwe lub nie było wymagane z przyczyn prawnych; dane te są porównane z liczbą przypadków, w których pobrano odciski palców. Sprawozdanie zawiera również informacje o przypadkach, w których osobie niemogącej faktycznie złożyć odcisków palców odmówiono wydania wizy. W razie potrzeby sprawozdaniu towarzyszą odpowiednie propozycje zmiany niniejszego rozporządzenia.				
381.	Art. 57 ust. 4	4. W pierwszym ze sprawozdań, o których mowa w ust. 3, należy również ocenić na podstawie analizy zleconej przez Komisję, czy odciski palców pobierane od dzieci w wieku poniżej 12 lat są wystarczająco wiarygodne do celów identyfikacji i weryfikacji, a zwłaszcza, jak odciski palców zmieniają się z wiekiem.	N			
382.	Art. 58 ust. 1	Wejście w życie 1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N			
383.	Art. 58 ust. 2	2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 5 kwietnia 2010 r.	N			
384.	Art. 58 ust. 3	3. Art. 52 oraz art. 53 ust. 1 lit. a)–h) i ust. 2 stosuje się od dnia 5 października 2009 r.	N			
385.	Art. 58 ust. 4	4. Do sieci konsultacji Schengen (specyfikacje techniczne) art. 56 ust. 2 lit. d) stosuje się od dnia, o którym				

		mowa w art. 46 rozporządzenia w sprawie VIS.				
386.	Art. 58 ust. 5	5. Art. 32 ust. 2 i 3, art. 34 ust. 6 i 7 oraz art. 35 ust. 7 stosuje się od dnia 5 kwietnia 2011 r.	N			
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

32/06/EP

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO ORZECZENIA ETS:	- wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie przeciwko R.N.G. Eind Sprawa C-291/05 <i>Dziennik Urzędowy UE C 51 z 23.02.2008, str. 8</i>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Pkt 1	1) W przypadku powrotu pracownika wspólnotowego do państwa członkowskiego, którego obywatelstwo posiada, prawo wspólnotowe nie nakłada na władze tego państwa obowiązku przyznania prawa wjazdu i pobytu obywatelowi państwa trzeciego będącemu członkiem rodziny tego pracownika na tej jedynie podstawie, że w przyjmującym państwie członkowskim, w którym pracownik ten	N			Punkt pierwszy orzeczenia jest nieaktualny, gdyż zgodnie z 5 ust. 2 zdanie 2 dyrektywy 2004/38/WE, która uchyliła art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/98, do celów niniejszej dyrektywy posiadanie ważnej karty pobytu członka rodziny obywatela Unii, o którym mowa w art. 10, zwalnia członków rodziny z wymogu posiadania

		wykonywał pracę najemną, obywatel ten posiadał ważne zezwolenie na pobyt, wydane na podstawie art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2434/92 z dnia 27 lipca 1992 r.				wizy. Chodzi przy tym o karty pobytu członka rodziny obywatela Unii wydane przez którekolwiek z państw członkowskich UE. Przepis ten znajduje odzwierciedlenie w art. 9 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin. W związku z powyższym, na gruncie obowiązującego stanu prawnego UE, skutki dokumentu pobytowego, wydanego przez władze państwa członkowskiego obywatelowi państwa trzeciego będącemu członkiem rodziny pracownika wspólnotowego nie są ograniczone do terytorium tego państwa członkowskiego, jak wskazał Trybunał w punkcie 25 uzasadnienia orzeczenia.
2.	Pkt 2	W sytuacji gdy po okresie wykonywania pracy najemnej w innym państwie członkowskim pracownik powraca do państwa członkowskiego, którego obywatelstwo posiada, obywatelowi państwa trzeciego będącemu członkiem jego rodziny przysługuje – na podstawie art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1612/98	T	Art. 29	Art. 29. 1. Do przekraczania granicy przez członka rodziny obywatela polskiego, który powraca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po okresie zamieszkiwania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze	

		<p>w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 2434/92 stosowanego przez analogię – prawo pobytu w państwie członkowskim, którego obywatelem jest pracownik, nawet jeżeli pracownik ten nie wykonuje w tym państwie rzeczywistej i efektywnej działalności ekonomicznej. Okoliczność, że przed pobytem w państwie członkowskim, w którym pracownik wykonywał pracę najemną, obywatelowi państwa trzeciego będącemu członkiem rodziny pracownika wspólnotowego nie przysługiwało prawo pobytu na podstawie prawa krajowego w państwie członkowskim, którego obywatelem jest pracownik, nie ma wpływu na ocenę prawa pobytu tego obywatela państwa trzeciego w tym ostatnim państwie.</p>		<p>Art. 81</p>	<p>Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, gdzie był pracownikiem lub pracował na własny rachunek, stosuje się przepisy art. 9 ust. 2 i 3, art. 11, art. 11a oraz art. 12-14 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.</p> <p>2. Członkami rodziny obywatela polskiego w rozumieniu przepisu ust. 1 są osoby, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.</p> <p>Art. 81. 1. Do wydawania wiz członkowi rodziny obywatela polskiego, który powraca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po okresie zamieszkiwania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, gdzie był pracownikiem lub pracował na własny rachunek, stosuje się przepisy art. 10 i 11a ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw</p>	
--	--	---	--	-----------------------	---	--

				<p>członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.</p> <p>2. Członkami rodziny obywatela polskiego w rozumieniu przepisu ust. 1 są osoby, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.</p>	
--	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO ORZECZENIA ETS:	- Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 września 2006 r. - Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii, Sprawa C-168/04 <i>Dziennik Urzędowy UE C 146 z 29.05.2004</i>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Pkt 1	1) Uzależniając delegowanie pracowników najemnych będących obywatelami państw trzecich przez przedsiębiorstwo mające siedzibę w innym państwie członkowskim od „potwierdzenia oddelegowania na terytorium Wspólnoty” przewidzianego w art. 18 ust. 12–16 austriackiej ustawy o zatrudnianiu cudzoziemców (Ausländerbeschäftigungsgesetz), którego wydanie wymaga, po pierwsze, aby delegowany pracownik wykonywał	T	Art. 142	Art. 142. Przepisu art. 100 ust. 1 pkt 9 nie stosuje się do cudzoziemca czasowo oddelegowanego w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze	

	<p>pracę w delegującym go przedsiębiorstwie przynajmniej od roku lub zawarł z nim umowę na czas nieokreślony i, po drugie, dowodu poszanowania obowiązujących w Austrii warunków zatrudnienia i wynagrodzenia, a nadto przewidując w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach (Fremdengesetz) podstawę automatycznej odmowy wydania dokumentu wjazdu lub dokumentu pobytowego, niedopuszczającą wyjątków, uniemożliwiając konwalidację sytuacji pracownika, będącego obywatelem państwa trzeciego legalnie oddelegowanego przez przedsiębiorstwo mające siedzibę w innym państwie członkowskim, jeżeli pracownik ten wjechał na terytorium Austrii bez wizy, Republika Austrii naruszyła zobowiązania ciążące na niej na mocy art. 49 WE.</p>		<p>Art. 304 ust. 1 pkt 8</p>	<p>Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, uprawnionemu do przebywania i zatrudnienia na terytorium tego państwa.</p> <p>Art. 304. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 303 ust. 1, decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wydaje się cudzoziemcowi, gdy:</p> <p>8) jest czasowo oddelegowany w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz jest uprawniony do przebywania i zatrudnienia na terytorium tego państwa, jeżeli decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu miałaby zostać wydana z uwagi na przebywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnej wizy lub innego ważnego dokumentu uprawniającego do wjazdu na to terytorium i pobytu na nim lub ze względu na przekroczenie lub usiłowanie przekroczenia</p>	
--	--	--	-------------------------------------	---	--

					granicy wbrew przepisom, lub	
2.	Pkt 2	2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.	N			

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	<p>- Dyrektywa Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie</p> <p><i>Dziennik Urzędowy UE L 375/12 z 23.12.2004 r.</i></p>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
		Rozdział I PRZEPISY OGÓLNE				
1.	Art. 1 lit. a	Celem niniejszej dyrektywy jest określenie: a) warunków przyjmowania obywateli państw trzecich na terytorium Państw Członkowskich na okres przekraczający trzy miesiące w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie.	T	Art. 1 Art. 3 pkt 1	<p>Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, tryb postępowania oraz organy właściwe w tych sprawach.</p> <p>Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) cudzoziemiec – każdego, kto nie posiada obywatelstwa polskiego;</p>	Ustawa o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu, pobytu i wyjazdu cudzoziemców. Dział V Rozdział 6 tej ustawy reguluje kwestie zezwoleń na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach

2.	Art. 1 lit. b	b) zasad dotyczących procedur przyjmowania obywateli państw trzecich w tych celach na terytorium Państw Członkowskich..	T	Art. 1 Art. 3 pkt 1	Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, tryb postępowania oraz organy właściwe w tych sprawach. Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) cudzoziemiec – każdego, kto nie posiada obywatelstwa polskiego;	Ustawa o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu, pobytu i wyjazdu cudzoziemców. Dział V Rozdział 6 tej ustawy reguluje kwestie zezwoleń na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach
3.	Art. 2 lit. a	Do celów niniejszej dyrektywy: a) "obywatel państwa trzeciego" oznacza każdą osobę, która nie jest obywatelem Unii Europejskiej w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu;	T	Art. 2 pkt 2 Art. 3 pt 1	2) Art. 2. Ustawy nie stosuje się do: obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają. Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) cudzoziemiec – każdego, kto nie posiada obywatelstwa polskiego;	
4.	Art. 2 lit. b	b) "student" oznacza obywatela państwa trzeciego przyjętego do instytucji szkolnictwa wyższego i przyjętego na terytorium Państwa Członkowskiego w celu odbywania studiów w pełnym wymiarze, traktowanych jako jego główne zajęcie, prowadzących do zdobycia wyższego wykształcenia uznawanego przez Państwo Członkowskie, w tym uzyskania	T	Art. 145	Art. 145. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich albo studiach trzeciego stopnia udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych studiów wyższych lub	.

		dyplomów, świadectw lub stopnia doktora w instytucjach szkolnictwa wyższego, co może obejmować kursy przygotowawcze przed podjęciem takich studiów zgodnie z jego ustawodawstwem krajowym;			<p>stacjonarnych studiów doktoranckich, zwanych dalej „studiami”, włącznie z odbyciem kursu przygotowawczego do podjęcia nauki na tych studiach w języku polskim, także wtedy, gdy studia te stanowią kontynuację lub uzupełnienie studiów podjętych przez cudzoziemca na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz gdy spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cudzoziemiec przedłoży: <ol style="list-style-type: none"> a) zaświadczenie jednostki prowadzącej studia o przyjęciu na studia lub o kontynuacji studiów, b) dowód uiszczenia opłaty, jeżeli podejmuje lub kontynuuje studia odpłatne; 2) cudzoziemiec posiada: <ol style="list-style-type: none"> a) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli
--	--	--	--	--	--

					pozwolenia na wjazd, oraz studiów.	
5.	Art. 2 lit. c	c) "uczeń" oznacza obywatela państwa trzeciego przyjętego na terytorium Państwa Członkowskiego w celu uczestnictwa w uznanym programie szkolnictwa średniego w ramach programu wymiany prowadzonego przez organizację uznaną w tym celu przez Państwo Członkowskie zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną;	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
6.	Art. 2 lit. d	d) "stażysta nie pobierający wynagrodzenia" oznacza obywatela państwa trzeciego przyjętego na terytorium Państwa Członkowskiego na czas trwania szkolenia bez wynagrodzenia, zgodnie z jego przepisami krajowymi;	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku

						prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
7.	Art. 2 lit. e	e) "instytucja" oznacza publiczną lub prywatną instytucję uznaną przez przyjmujące Państwo Członkowskie i/lub której kierunku studiów są uznawane zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną w celach określonych w niniejszej dyrektywie;	T	Art. 2 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. z 2012 r., poz. 572 z późn.zm.)	Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) uczelnia - szkołę prowadzącą studia wyższe, utworzoną w sposób określony w ustawie; 2) uczelnia publiczna - uczelnię utworzoną przez państwo reprezentowane przez właściwy organ władzy lub administracji publicznej; 3) uczelnia niepubliczna - uczelnię utworzoną przez osobę fizyczną albo osobę prawną niebędącą państwową ani samorządową osobą prawną;	
8.	Art. 2 lit. f	f) "program wolontariatu" oznacza program działań w ramach praktycznej solidarności, oparty na programie państwa lub Wspólnoty, służący interesowi ogólnemu.	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
9.	Art. 2 lit. g	g) "dokument pobytowy" oznacza zezwolenie wydane przez organy	T	Art. 145	Art. 145. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na	

		<p>Państwa Członkowskiego pozwalające obywatelowi państwa trzeciego na legalny pobyt na terytorium tego państwa, zgodnie z przepisami art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1030/2002.</p>			<p>studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich albo studiach trzeciego stopnia udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych studiów wyższych lub stacjonarnych studiów doktoranckich, zwanych dalej „studiami”, włącznie z odbyciem kursu przygotowawczego do podjęcia nauki na tych studiach w języku polskim, także wtedy, gdy studia te stanowią kontynuację lub uzupełnienie studiów podjętych przez cudzoziemca na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz gdy spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cudzoziemiec przedłoży: <ol style="list-style-type: none"> a) zaświadczenie jednostki prowadzącej studia o przyjęciu na studia lub o kontynuacji studiów, b) dowód uiszczenia opłaty, jeżeli podejmuje lub kontynuuje studia odpłatne; 2) cudzoziemiec posiada: <ol style="list-style-type: none"> a) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 	
--	--	---	--	--	--	--

					<p>b) wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, oraz studiów.</p> <p>Art. 241. Kartę pobytu wydaje się cudzoziemcowi, któremu udzielono:</p> <p>1) zezwolenia na pobyt czasowy;</p>	
10.	Art. 3 ust. 1	1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie wobec obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie na terytorium Państwa Członkowskiego w celu odbywania studiów. Państwa Członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie.	T N	Art. 145	<p>Art. 145. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich albo studiach trzeciego stopnia udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych studiów wyższych lub stacjonarnych studiów doktoranckich, zwanych dalej „studiami”, włącznie z odbyciem kursu przygotowawczego do podjęcia nauki na tych studiach w języku polskim, także wtedy, gdy studia te stanowią kontynuację lub uzupełnienie studiów podjętych przez cudzoziemca na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz gdy spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <p>1) cudzoziemiec przedłoży:</p> <p>a) zaświadczenie jednostki prowadzącej studia o przyjęciu na studia lub</p>	

					<ul style="list-style-type: none"> b) dowód uiszczenia opłaty, jeżeli podejmuje lub kontynuuje studia odpłatne; <p>2) cudzoziemiec posiada:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, oraz studiów. 	
11.	Art. 2 ust. 2 lit. a	3 2. Przepisy niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania wobec: a) obywateli państw trzecich przebywających w Państwie Członkowskim w związku z ubieganiem się o status uchodźcy lub w ramach uzupełniających form ochrony, jak również w ramach programów ochrony czasowej;	T	Art. 99 ust. 1 pkt 5	Art. 99. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, gdy: 5) ubiega się o nadanie statusu uchodźcy lub o udzielenie azylu, lub	
12.	Art. 2 ust. 2 lit. b	3 b) obywateli państw trzecich, których wydalenie zostało zawieszona z przyczyn faktycznych lub prawnych;	T	Art. 99 ust. 1 pkt 8	Art. 99. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, gdy:	

					8) został zobowiązany do powrotu i nie upłynął jeszcze termin dobrowolnego powrotu określony w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, także w przypadku przedłużenia tego terminu, lub	
13.	Art. 3 ust. 2 lit. c	c) obywateli państw trzecich, którzy są członkami rodzin obywateli Unii, którzy skorzystali ze swobody przepływu osób we Wspólnocie;	T	Art. 2 pkt 2	2) Art. 2. Ustawy nie stosuje się do: obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają;	
14.	Art. 3 ust. 2 lit. d	d) obywateli państw trzecich korzystających w Państwie Członkowskim ze statusu rezydenta długoterminowego zgodnie z dyrektywą Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącą statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi [5] oraz korzystających ze swojego prawa do zamieszkiwania w innym Państwie Członkowskim w celu podjęcia studiów lub odbycia kształcenia zawodowego; e) obywatele państw trzecich uznawani zgodnie z przepisami krajowymi Państwa Członkowskiego za pracowników lub za osoby prowadzące działalność na własny rachunek	T T	Art. 148	Art. 148. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9, udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 145, cudzoziemcowi odmawia się, gdy: 1) posiada zezwolenie na pobyt czasowy w celu podjęcia lub kontynuacji studiów lub szkolenia zawodowego, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 3 lit. b, lub 2) wykonuje pracę lub prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że ubiega się o udzielenie mu kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 145.	
15.	Art. 4 ust. 1 lit. a	1. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla korzystniejszych przepisów: a) dwustronnych lub wielostronnych	N			Przepis nie wymaga implementacji.

		umów między Wspólnotą lub Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi a jednym lub kilkoma państwami trzecimi; lub ten legalnie się znajduje.				
16.	Art. 4 ust. 1 lit. b	b) dwustronnych lub wielostronnych umów między jednym lub kilkoma Państwami Członkowskimi a jednym lub kilkoma państwami trzecimi.	N			Przepis nie wymaga implementacji.
17.	Art. 4 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla prawa Państw Członkowskich do przyjęcia lub utrzymania przepisów bardziej korzystnych dla osób, których dotyczy.	N			Przepis nie wymaga implementacji. Polska zdecydowała się na wprowadzenia pewnych korzystniejszych uregulowań.
Rozdział II WARUNKI PRZYJĘCIA						
18.	Art. 5	Przyjęcie obywatela państwa trzeciego na mocy niniejszej dyrektywy następuje (z zastrzeżeniem) weryfikacji dokumentów potwierdzających, że osoba ta spełnia warunki określone w art. 6 oraz w jednym z art. 7-11 odnoszącym się do odpowiedniej kategorii.	T	Art. 145	Art. 145. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich albo studiach trzeciego stopnia udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych studiów wyższych lub stacjonarnych studiów doktoranckich, zwanych dalej „studiami”, włącznie z odbyciem kursu przygotowawczego do podjęcia nauki na tych studiach w języku polskim, także wtedy, gdy studia te stanowią kontynuację lub uzupełnienie studiów podjętych przez cudzoziemca na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz gdy spełnione są	

				<p>łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cudzoziemiec przedłoży: <ol style="list-style-type: none"> a) zaświadczenie jednostki prowadzącej studia o przyjęciu na studia lub o kontynuacji studiów, b) dowód uiszczenia opłaty, jeżeli podejmuje lub kontynuuje studia odpłatne; 2) cudzoziemiec posiada: <ol style="list-style-type: none"> a) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, oraz studiów. 	
			<p>Art. 100 ust. 1 pkt 1 i 4</p>	<p>Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie spełnia on wymogów udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu lub 	

					<p>okoliczności, które są podstawą ubiegania się o to zezwolenie, nie uzasadniają jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące lub</p> <p>4) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub</p>	
19.	Art. 6 ust. 1 lit. a	<p>1. Obywatel państwa trzeciego wnoszący o przyjęcie w celach określonych w art. 6-10 powinien:</p> <p>a) przedstawić ważny dokument podróży określony w przepisach krajowych. Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby okres ważności dokumentu podróży obejmował co najmniej okres planowanego pobytu;</p>	T	Art. 106 ust. 2 i 3	<p>Art. 106</p> <p>2. Składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, cudzoziemiec uzasadnia ten wniosek, składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań pisemne oświadczenie, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe, oraz przedstawia ważny dokument podróży i dołącza do niego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) aktualną fotografię; 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. <p>3. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy cudzoziemiec nie posiada ważnego dokumentu podróży i nie ma możliwości jego uzyskania, może przedstawić inny dokument potwierdzający tożsamość.</p>	
20.	Art. 6 ust. 1 lit. b	<p>b) jeśli zgodnie z prawem krajowym przyjmującego Państwa Członkowskiego osoba ta jest małoletnia, powinna przedstawić zgodę rodziców na planowany pobyt;</p>	T	Art. 105 ust. 3 pt 1	<p>Art. 105.</p> <p>3. W przypadku cudzoziemca będącego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) osobą małoletnią – wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy składają rodzice 	

					lub ustanowieni przez sąd opiekunowie albo jedno z rodziców lub jeden z ustanowionych przez sąd opiekunów, z pisemną zgodą drugiego z rodziców lub ustanowionego przez sąd opiekuna;
21.	Art. 6 ust. 1 lit. c	c) posiadać ubezpieczenie na wypadek choroby w zakresie wszystkich ryzyk zwyczajowo objętych ubezpieczeniem obywateli danego Państwa Członkowskiego;	T	Art. 145 pkt 2 lit. a	Art. 145. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich albo studiach trzeciego stopnia udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych studiów wyższych lub stacjonarnych studiów doktoranckich, zwanych dalej „studiami”, włącznie z odbyciem kursu przygotowawczego do podjęcia nauki na tych studiach w języku polskim, także wtedy, gdy studia te stanowią kontynuację lub uzupełnienie studiów podjętych przez cudzoziemca na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz gdy spełnione są łącznie następujące warunki: 1) ... 2) cudzoziemiec posiada: a) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela

				<p>kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>Art. 106 ust. 2 pkt 2</p>	<p>Art. 106</p> <p>2. Składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, cudzoziemiec uzasadnia ten wniosek, składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań pisemne oświadczenie, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe, oraz przedstawia ważny dokument podróży i dołącza do niego:</p> <p>1)</p> <p>2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy.</p>	
22.	Art. 6 ust. 1 lit. d	d) nie być uznany za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego;	T	Art. 100 pkt 4	<p>Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy:</p> <p>4) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub</p>	
23.	Art. 6 ust. 1 lit. e	e) przedstawić na żądanie Państwa Członkowskiego dowód wniesienia opłaty za rozpatrzenie wniosku zgodnie z art. 20.	T	Art. 1 ust. 1 pt 1 lit. c ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz.1635)	<p>Art. 1.</p> <p>1. Opłacie skarbowej podlega:</p> <p>1) w sprawach indywidualnych z zakresu administracji publicznej:</p> <p>c) wydanie zezwolenia (pozwolenia, koncesji);</p>	

24.	Art. 6 ust. 2	2. Państwa Członkowskie ułatwiają procedurę przyjmowania obywateli państw trzecich objętych przepisami art. 6-10, którzy uczestniczą w programach Wspólnoty wzmacniających mobilność do Wspólnoty jako obszaru docelowego lub w jej obrębie.	T	Art. 150 ust. 1	Art. 150. 1. Postępowanie w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 145, powinno być prowadzone z uwzględnieniem terminu rozpoczęcia nauki przewidzianego programem studiów oraz w sposób ułatwiający przyjmowanie cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuowania studiów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy uczestniczą w programach Unii Europejskiej wzmacniających mobilność do Unii Europejskiej jako obszaru docelowego lub w obrębie Unii Europejskiej.	Ułatwienia procedury przyjmowania są stosowane także w praktyce, gdy uczelnie wyższe współpracują z wojewodami, tj. organami I instancji właściwymi w sprawach udzielania zezwoleń pobytowych, w ramach programu Erasmus Mundus, co przyspiesza procedurę udzielania tych zezwoleń studentom korzystającym z tego programu.
25.	Art. 7 ust. 1 lit. a	1. Poza warunkami ogólnymi określonymi w art. 6, obywatel państwa trzeciego, składający wniosek o przyjęcie w celu odbywania studiów powinien: a) być przyjęty przez instytucje szkolnictwa wyższego w celu odbycia studiów;	T	Art. 145 pkt 1 lit. a	Art. 145. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich albo studiach trzeciego stopnia udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych studiów wyższych lub stacjonarnych studiów doktoranckich, zwanych dalej „studiami”, włącznie z odbyciem kursu przygotowawczego do podjęcia nauki na tych studiach w języku polskim, także wtedy, gdy studia te stanowią kontynuację lub uzupełnienie studiów podjętych przez cudzoziemca na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz gdy spełnione są łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec przedłoży: a) zaświadczenie jednostki	

					<p>prowadzącej studia o przyjęciu na studia lub o kontynuacji studiów,</p>	
26.	Art. 7 ust. 1 lit. b	<p>b) przedstawić żądane przez Państwo Członkowskie dowody wskazujące, że w czasie swojego pobytu będzie posiadać wystarczające środki na pokrycie kosztów utrzymania, studiów i podróży powrotnej. Państwa Członkowskie ogłaszają wysokość minimalnej kwoty miesięcznej wymaganej do celu niniejszego przepisu, bez uszczerbku dla indywidualnego badania każdego przypadku;</p>	T	Art. 145 pkt 2 lit. b	<p>Art. 145. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich albo studiach trzeciego stopnia udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych studiów wyższych lub stacjonarnych studiów doktoranckich, zwanych dalej „studiami”, włącznie z odbyciem kursu przygotowawczego do podjęcia nauki na tych studiach w języku polskim, także wtedy, gdy studia te stanowią kontynuację lub uzupełnienie studiów podjętych przez cudzoziemca na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz gdy spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <p>2) cudzoziemiec posiada:</p> <p>b) wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, oraz studiów.</p>	
				Art.106 ust. 2 pkt 2	Art. 106 2. Składając wniosek o udzielenie	

				<p>Art. 151</p> <p>zezwolenia na pobyt czasowy, cudzoziemiec uzasadnia ten wniosek, składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań pisemne oświadczenie, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe, oraz przedstawia ważny dokument podróży i dołącza do niego:</p> <p>2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy.</p> <p>Art. 151. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec podejmujący lub kontynuujący studia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na pokrycie kosztów utrzymania i kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd;</p> <p>2) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków, o których mowa w pkt 1, zgodnie z prawem.</p> <p>2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów uwzględni konieczność określenia takiej minimalnej wysokości środków finansowych, o których mowa w ust. 1, aby były one wystarczające na pokrycie</p>	
--	--	--	--	---	--

					kosztów utrzymania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu bez konieczności korzystania z pomocy społecznej na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.	
27.	Art. 7 ust. 1 lit. c	c) przedstawić na żądanie Państwa Członkowskiego dowód wystarczającej znajomości języka, w którym będzie odbywał studia;	T	Art. 145 pkt 1	<p>Art. 145. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich albo studiach trzeciego stopnia udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych studiów wyższych lub stacjonarnych studiów doktoranckich, zwanych dalej „studiami”, włącznie z odbyciem kursu przygotowawczego do podjęcia nauki na tych studiach w języku polskim, także wtedy, gdy studia te stanowią kontynuację lub uzupełnienie studiów podjętych przez cudzoziemca na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz gdy spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cudzoziemiec przedłoży: <ol style="list-style-type: none"> a) zaświadczenie jednostki prowadzącej studia o przyjęciu na studia lub o kontynuacji studiów, b) dowód uiszczenia opłaty, jeżeli podejmuje lub kontynuuje studia odpłatne; 	
				Art. 106 ust. 2 pkt 2	Art. 106 2. Składając wniosek o udzielenie	

					<p>zezwolenia na pobyt czasowy, cudzoziemiec uzasadnia ten wniosek, składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań pisemne oświadczenie, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe, oraz przedstawia ważny dokument podróży i dołącza do niego:</p> <p>2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy.</p>	
28.	Art. 7 ust. 1 lit. d	d) przedstawić na żądanie Państwa Członkowskiego dowód wniesienia opłat pobieranych przez instytucję edukacyjną.	T	Art. 145 pkt 1 lit. b	<p>Art. 145. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich albo studiach trzeciego stopnia udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych studiów wyższych lub stacjonarnych studiów doktoranckich, zwanych dalej „studiami”, włącznie z odbyciem kursu przygotowawczego do podjęcia nauki na tych studiach w języku polskim, także wtedy, gdy studia te stanowią kontynuację lub uzupełnienie studiów podjętych przez cudzoziemca na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz gdy spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <p>1) cudzoziemiec przedłoży:</p> <p>a)</p> <p>b) dowód uiszczenia opłaty, jeżeli podejmuje lub</p>	

					kontynuuje studia odpłatne;	
29.	Art. 7 ust. 2	2. Studenci, którzy w wyniku wpisania na listę studentów danej instytucji są automatycznie objęci ubezpieczeniem na wypadek choroby w zakresie wszystkich ryzyk zwyczajowo objętych ubezpieczeniem obywateli danego Państwa Członkowskiego, spełniają warunek określony w art. 6 ust. 1 lit. c).	T	Art. 3 ust. 2 pkt 1 Ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr164, poz. 1027, z późn.zm.)	Art. 3. 2. Ubezpieczonymi są także: 1) studenci i uczestnicy studiów doktoranckich, którzy studiują w Rzeczypospolitej Polskiej, oraz absolwenci, którzy odbywają w Rzeczypospolitej Polskiej obowiązkowy staż, nieposiadający obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) i niebędący osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 3,	
30.	Art. 8 ust. 1 lit. a	1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 12 ust. 2, art. 16 oraz art. 18 ust. 2, obywatel państwa trzeciego, który został już przyjęty jako student i składa wnioski o odbycie części już rozpoczętych studiów w innym Państwie Członkowskim lub o uzupełnienie ich studiami pokrewnymi w innym Państwie Członkowskim, jest przyjmowany przez to drugie Państwo Członkowskie w przeciągu takiego okresu, który nie zakłóca przebiegu odpowiednich studiów, oraz pozostawia właściwym organom wystarczający czas na rozpatrzenie wniosku, jeśli: a) spełnia on warunki określone w art. 6 i 7 w odniesieniu do tego Państwa Członkowskiego; oraz	T	Art. 145	Art. 145. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich albo studiach trzeciego stopnia udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych studiów wyższych lub stacjonarnych studiów doktoranckich, zwanych dalej „studiami”, włącznie z odbyciem kursu przygotowawczego do podjęcia nauki na tych studiach w języku polskim, także wtedy, gdy studia te stanowią kontynuację lub uzupełnienie studiów podjętych przez cudzoziemca na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz gdy spełnione są łącznie następujące warunki:	

					<p>1) cudzoziemiec przedłoży:</p> <p>a) zaświadczenie jednostki prowadzącej studia o przyjęciu na studia lub o kontynuacji studiów,</p> <p>b) dowód uiszczenia opłaty, jeżeli podejmuje lub kontynuuje studia odpłatne;</p> <p>2) cudzoziemiec posiada:</p> <p>a) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>b) wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, oraz studiów.</p> <p>Art. 146. 1. Zezwolenia, o którym mowa w art. 145, udziela się na okres 15 miesięcy.</p>	
31.	Art. 8 ust. 1 lit. b	b) przesłał, wraz ze swoim wnioskiem o przyjęcie, pełną dokumentację przebiegu swoich studiów oraz dowód, że studia, które chce odbyć, rzeczywiście uzupełniają te, które już	T	Art. 106 ust.2	Art. 106 2. Składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, cudzoziemiec uzasadnia ten wniosek, składa pod rygorem odpowiedzialności	

		ukończył; oraz			karnej za składanie fałszywych zeznań pisemne oświadczenie, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe, oraz przedstawia ważny dokument podróży i dołącza do niego: 1) aktualną fotografię; 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy.	
32.	Art. 8 ust. 1 lit. c	c) uczestniczy we wspólnotowym lub dwustronnym programie wymiany lub został przyjęty przez Państwo Członkowskie jako student na czas nie krótszy niż dwa lata.	N			Polskie przepisy są korzystniejsze i nie przewidują takiego ograniczenia przy korzystaniu przez studentów z mobilności z innego państwa członkowskiego do Polski, gdyż nie ma takiej potrzeby. Zgodnie z art. 4 ust. 2 niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla prawa Państw Członkowskich do przyjęcia lub utrzymania przepisów bardziej korzystnych dla osób, których dotyczy.
33.	Art. 8 ust. 2	2. Wymagania określone w ust. 1 lit. c) nie mają zastosowania do przypadków, gdy student w ramach swojego programu studiów jest zobowiązany do uczęszczania na część zajęć odbywających się w instytucji w innym Państwie Członkowskim	N			Przepis nie wymaga implementacji, ponieważ Polska stosuje korzystniejsze rozwiązania
34.	Art. 8 ust. 3	3. Właściwe organy pierwszego Państwa Członkowskiego, na żądanie właściwych organów drugiego Państwa Członkowskiego, przekazują odpowiednie informacje dotyczące	T	Art. 22 ust. 1 pkt 5	Art. 22. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy: 1)-4).... 5) przekazywanie właściwym organom innych państw	

		pobytu studenta na terytorium pierwszego Państwa Członkowskiego.			członkowskich Unii Europejskiej, na ich wniosek, informacji o pobycie czasowym cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 145, jeżeli zamierza on na terytorium tych państw kontynuować lub uzupełnić studia podjęte na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;	
35.	Art. 9 ust. 1 lit. a	1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 3 i poza warunkami ogólnymi określonymi w art. 5, obywatel państwa trzeciego składający wniosek o przyjęcie w ramach programu wymiany młodzieży szkolnej powinien: a) osiągnąć wiek minimalny, ale nie przekraczać wieku maksymalnego określonego przez zainteresowane Państwo Członkowskie;	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
36.	Art. 9 ust. 1 lit. b	b) przedstawić dowód przyjęcia do instytucji szkolnictwa średniego;	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie

						młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
37.	Art. 9 ust. 1 lit. c	c) przedstawić dowód uczestnictwa w uznanym programie wymiany młodzieży szkolnej prowadzonym przez organizację uznaną w tym celu przez dane Państwo Członkowskie zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną;	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
38.	Art. 9 ust. 1 lit. d	d) przedstawić dowód, że organizacja wymiany młodzieży szkolnej przyjmuje za niego odpowiedzialność przez cały okres jego obecności na terytorium danego Państwa Członkowskiego, w szczególności w zakresie utrzymania, nauki, opieki zdrowotnej i kosztów	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału

		podróży powrotnej;				w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
39.	Art. 9 ust. 1 lit. e	e) podczas swojego pobytu zamieszkiwać u rodziny spełniającej warunki określone przez dane Państwo Członkowskie i wybranej zgodnie z zasadami programu wymiany młodzieży szkolnej, w której uczeń uczestniczy.	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
40.	Art. 9 ust. 2	2. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć przyjmowanie młodzieży szkolnej uczestniczącej w programach wymiany do obywateli państw trzecich, które oferują takie same możliwości ich obywatelom.	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży

						szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
41.	Art. 10 lit. a	Z zastrzeżeniem przepisów art. 3 i poza warunkami ogólnymi określonymi w art. 5, obywatel państwa trzeciego składający wniosek o przyjęcie jako stażysta nie pobierający wynagrodzenia powinien: a) podpisać umowę w sprawie stażu, zatwierdzoną o ile to konieczne przez właściwy organ danego Państwa Członkowskiego zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną, dotyczącą odbycia stażu bez wynagrodzenia w przedsiębiorstwie sektora publicznego lub prywatnego lub w instytucji szkolenia zawodowego uznanej przez Państwo Członkowskie zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną;	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
42.	Art. 10 lit. b	b) przedstawić dowody wymagane przez Państwo Członkowskie wskazujące, że w czasie swojego pobytu będzie posiadać wystarczające środki na pokrycie kosztów utrzymania, szkolenia i podróży powrotnej. Państwa Członkowskie ogłaszają wysokość minimalnej kwoty miesięcznej wymaganej do celów niniejszego	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez

		przepisu, bez uszczerbku dla indywidualnego badania każdego przypadku;				wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
43.	Art. 10 lit. c	c) ukończyć, jeśli wymaga tego Państwo Członkowskie, kurs językowy w podstawowym zakresie umożliwiającym nabycie wiedzy koniecznej do odbycia stażu.	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
44.	Art. 11 lit. a	Z zastrzeżeniem przepisów art. 3 i poza warunkami ogólnymi określonymi w art. 5, obywatel państwa trzeciego składający wniosek o przyjęcie w ramach programu wolontariatu powinien: a) osiągnąć wiek minimalny, ale nie przekraczać wieku maksymalnego określonego przez dane Państwo Członkowskie;	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub

						wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
45.	Art.11 lit. b	b) przedstawić umowę z organizacją odpowiedzialną w danym Państwie Członkowskim za program wolontariatu, w którym uczestniczy, wraz z opisem zadań, warunków nadzorowania wykonywania tych zadań, swoich godzin pracy, dostępnych środków na pokrycie kosztów podróży, utrzymania i zakwaterowania oraz kieszonkowego w czasie swojego pobytu oraz, w odpowiednim przypadku, szkoleń, jakie przejdzie w ramach pomocy w wykonaniu swoich zadań;	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
46.	Art.11 lit. c	c) przedstawić dowód, że organizacja odpowiedzialna za program wolontariatu, w którym uczestniczy, opłaciła ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej i przyjmuje pełną odpowiedzialność za niego przez cały okres jego pobytu, w szczególności w zakresie utrzymania, opieki zdrowotnej i kosztów podróży powrotnej;	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie

						zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
47.	Art.11 lit. d	d) oraz, jeśli przyjmujące Państwo Członkowskie wyraźnie tego wymaga, ukończy podstawowy kurs wprowadzający do języka, historii oraz instytucji politycznych i społecznych tego Państwa Członkowskiego.	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
Rozdział III DOKUMENTY POBYTOWE						
48.	Art. 12 ust. 1	1. Dokument pobytowy wydaje się studentowi na okres co najmniej roku z możliwością odnowienia, jeśli student wciąż spełnia warunki określone w art. 6 i 7. W przypadku, gdy czas trwania studiów jest krótszy niż rok, dokument jest ważny przez czas trwania studiów.	T	Art. 146	Art. 146. 1. Zezwolenia, o którym mowa w art. 145, udziela się na okres 15 miesięcy. 2. Jeżeli okoliczność będąca podstawą ubiegania się o zezwolenie, o którym mowa w art. 145, uzasadnia pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres krótszy niż jeden rok, zezwolenia	

					<p>udziela się na czas trwania roku akademickiego lub studiów, przedłużony o 3 miesiące.</p> <p>3. W przypadku gdy cudzoziemiec kontynuuje kształcenie na kolejnym roku studiów, kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 145, udziela się na okres do ukończenia studiów, nie dłuższy niż 2 lata.</p>	
49.	Art. 12 ust. 2 lit. a	2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 16, można odmówić odnowienia dokumentu pobytowego lub go cofnąć, w przypadku gdy posiadacz: a) nie przestrzega ograniczeń dostępu do działalności zarobkowej zgodnie z art. 17;	N			<p>Polska nie zdecydowała się na wdrożenie omawianego przepisu. Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie ograniczeń dla studentów w dostępie do Polskiego rynku pracy. Cudzoziemiec, który uzyska zezwolenie na pobyt czasowy z uwagi na podjęcie w Polsce studiów. Art. 87 ust. 2 pkt 1 stanowi, iż ta kategoria cudzoziemców jest zwolniona z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę (patrz pkt. 56 i 57). Podobnie Polska nie stosuje ograniczeń w prawie do prowadzenia działalności gospodarczej art. 13 ust. 2 pkt 2 lit c stanowią, iż cudzoziemcy studiujący w Polsce mogą prowadzić na terytorium naszego kraju działalność gospodarczą na takich samych zasadach jak obywatele Polski (patrz pkt 56 i 57). Uwagi na powyższe nie jest zasadne odmawianie lub cofanie cudzoziemcowi zezwolenia</p>

						pobytowego z uwagi na przestrzeganie ograniczeń w dostępie do działalności zarobkowej.
50.	Art. 12 ust. 2 lit. b	b) nie czyni zadowalających postępów w studiach zgodnie z ustawodawstwem krajowym lub praktyką administracyjną.	T	Ar. 149	<p>Art. 149. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1, cudzoziemcowi można odmówić udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 145, gdy nie zaliczył semestru lub roku studiów w określonym terminie.</p> <p>2. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101, cudzoziemcowi można cofnąć kolejne zezwolenie, o którym mowa w art. 145, gdy nie zaliczył semestru lub roku studiów w określonym terminie.</p>	
51.	Art. 13	Dokument pobytowy wydawany młodzieży szkolnej wydaje się wyłącznie na okres nie przekraczający roku.	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
52.	Art. 14	Stażystom nie pobierającym wynagrodzenia wydaje się dokument	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą

		pobytowy na okres odbywania stażu lub na nie dłużej niż rok. W wyjątkowych przypadkach okres ważności może zostać jednorazowo odnowiony, wyłącznie na okres konieczny do uzyskania kwalifikacji zawodowych uznawanych przez Państwo Członkowskie zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną, pod warunkiem, że stażysta wciąż spełnia warunki określone w art. 6 i 10..				również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
53.	Art. 15	Dokument pobytowy wydawany wolontariuszom wydaje się wyłącznie na okres nie przekraczający jednego roku. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli okres trwania odpowiedniego programu jest dłuższy niż rok, okres ważności dokumentu pobyтового może odpowiadać okresowi trwania programu.	N			Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie. Polska nie zdecydowała się na transponowanie przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe brak jest konieczności transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w tej części.
54.	Art. 16 ust. 1	1. Państwa Członkowskie mogą cofnąć lub odmówić odnowienia dokumentu pobyтового wydanego na podstawie	T	Art.101 w związku z art. 100 pkt 3,	Art. 101. Zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy: 1) ustał cel pobytu, który był	

		<p>niniejszej dyrektywy, jeśli dokument ten został uzyskany w oszukańczy sposób lub jeśli okaże się, że jego posiadacz nie spełniał lub przestał spełniać warunki wjazdu i pobytu określone w art. 6 oraz jednym z art. 7-11 odnoszącym się do odpowiedniej kategorii.</p>		<p>5-9</p>	<p>powodem udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, lub</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) przestał on spełniać wymogi udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu, lub 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4-8, lub 4) opuścił on terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 10 miesięcy. <p>Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1)..2) 3) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 4).. 5) w postępowaniu w sprawie udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy: <ol style="list-style-type: none"> a) złożył on wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub b) zeznał on nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używał jako autentycznego, lub 6) zalega z uiszczeniem podatków 	
--	--	--	--	-------------------	---	--

					<p>lub opłat, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub</p> <p>7) nie zwrócił kosztów związanych z wydaniem i wykonaniem decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, które zostały pokryte z budżetu państwa, lub</p> <p>8) podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, cudzoziemiec nie wyraża zgody na to leczenie, lub</p> <p>9) złożył wniosek podczas nielegalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium wbrew przepisom.</p>	
55.	Art. 16 ust. 2	2. Państwa Członkowskie mogą cofnąć lub odmówić odnowienia dokumentu pobytowego ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne lub zdrowie publiczne.	T	Art. 101 pkt 3 w związku z art. 100 pkt 3	<p>Art. 101. Zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy:</p> <p>3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4-8, lub</p> <p>Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy:</p> <p>3) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub</p>	

Rozdział IV TRAKTOWANIE ZAINTERESOWANYCH OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH					
56.	Art. 17 ust. 1	<p>1. Poza czasem studiów i z zastrzeżeniem przepisów i warunków mających zastosowanie do odpowiedniej działalności w przyjmującym Państwie Członkowskim, studenci mają prawo do podjęcia zatrudnienia i mogą być uprawnieni do prowadzenia działalności zarobkowej na własny rachunek. Może zostać uwzględniona sytuacja na rynku pracy w przyjmującym Państwie Członkowskim.</p> <p>Jeśli to konieczne, Państwo Członkowskie wydaje studentom i/lub pracodawcom uprzednie zezwolenia zgodnie z ustawodawstwem krajowym.</p>	T	<p>Art. 484 w zakresie zmian dotyczących Art. 87 ust. 2 pkt 11a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy</p> <p>Art. 485. w zakresie zmian w art. 13 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej</p>	<p>Art. 484. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>6) w art. 87:</p> <p>- pkt 11a otrzymuje brzmienie:</p> <p>a) posiada zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1, art. 126, art. 127 lub art. 143 ust. 3 ustawy z dnia ... o cudzoziemcach – na warunkach określonych w tym zezwoleniu;”</p> <p>Art. 485. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.) w art. 13:</p> <p>2) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie::</p> <p>„1) posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej:</p> <p>, c) zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w <u>art. 145, art.160 ust. 1, z wyłączeniem okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a - d</u>, art. 187 ust. 1 pkt 3 i 4, ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. ...),”</p> <p>– mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatele polscy.</p>

57.	Art. 17 ust. 2	2. Każde Państwo Członkowskie określa maksymalną dozwoloną na taką działalność ilość godzin pracy na tydzień albo dni lub miesięcy na rok, w wymiarze nie mniejszym niż 10 godzin na tydzień albo ekwiwalent tego czasu wyrażony w dniach lub miesiącach na rok.	T		Brak limitów	Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej oraz Ministerstwo Gospodarki nie widzą potrzeby stosowania takich ograniczeń przy wykonywaniu pracy lub działalności gospodarczej na własny rachunek przez zagranicznych studentów studiów dziennych, którzy uzyskali zezwolenie na pobyt czasowy na tej podstawie.
58.	Art. 17 ust. 3	3. Przyjmujące Państwo Członkowskie może ograniczyć dostęp do działalności zarobkowej w pierwszym roku pobytu.	N			
59.	Art. 17 ust. 4	4. Państwa Członkowskie mogą wymagać od studentów informowania, z wyprzedzeniem lub w inny sposób, organu wskazanego przez dane Państwo Członkowskie o podejmowaniu działalności zarobkowej. Pracodawcy studentów mogą również podlegać obowiązkowi informowania z wyprzedzeniem lub w inny sposób.	N			
Rozdział V PROCEDURA I PRZEJRZYSTOŚĆ						
60.	Art. 18 ust. 1	1. Decyzja w sprawie wydania lub odnowienia dokumentu pobytowego wydaje się i powiadamia się o niej wnioskodawcę w przeciągu takiego okresu, który nie zakłóca przebiegu odpowiednich studiów, oraz pozostawia właściwym organom wystarczający czas na rozpatrzenie wniosku.	T	Art.150 ust. 1	Art. 150. 1. Postępowanie w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 145, powinno być prowadzone z uwzględnieniem terminu rozpoczęcia nauki przewidzianego programem studiów oraz w sposób ułatwiający przyjmowanie cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuowania studiów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy uczestniczą w programach Unii Europejskiej wzmacniających	

					<p>mobilność do Unii Europejskiej jako obszaru docelowego lub w obrębie Unii Europejskiej.</p>
61.	Art. 18 ust. 2	<p>2. Jeśli informacje przedstawione na poparcie wniosku są niewystarczające, rozpatrzenie wniosku można zawiesić, a właściwy organ informuje wnioskodawcę o wymaganych dalszych informacjach.</p>	T	Art. 77 kpa	<p>Art. 77. § 1. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.</p> <p>§ 2. Organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu.</p>
62.	Art. 18 ust. 3	<p>3. Zainteresowany obywatel państwa trzeciego jest zawiadamiany o decyzji o odmowie wydania dokumentu pobytowego zgodnie z procedurami zawiadamiania na mocy odpowiednich przepisów krajowych. W zawiadomieniu informuje się o przysługującym trybie odwołania oraz terminach na podjęcie działań.</p>	T	Art. 107 kpa	<p>Art. 107. § 1. Decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.</p> <p>§ 2. Przepisy szczególne mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać decyzja.</p> <p>§ 3. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za</p>

				<p>udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.</p> <p>§ 4. Można odstąpić od uzasadnienia decyzji, gdy uwzględnia ona w całości żądanie strony; nie dotyczy to jednak decyzji rozstrzygających sporne interesy stron oraz decyzji wydanych na skutek odwołania.</p> <p>Art. 109 ust. 1 kpa</p> <p>Art. 109. § 1. Decyzję doręcza się stronom na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p>	
63.	Art. 18 ust. 4	4. W przypadku odmownego rozpatrzenia wniosku lub cofnięcia dokumentu pobytowego wydanego zgodnie z niniejszą dyrektywą, zainteresowana osoba ma prawo do podjęcia środków prawnych przed organami danego Państwa Członkowskiego.	T	<p>Art. 127 kpa</p> <p>Art. 127. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji.</p> <p>§ 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy.</p> <p>§ 3. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji.</p> <p>Art. 3 § 2 pkt 1</p> <p>Art. 3. § 1. Sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności</p>	

				<p>ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r. poz. 270, z późn.zm.)</p> <p>Art. 52 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012r.poz. 270, z późn.zm.)</p>	<p>administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie.</p> <p>§ 2. Kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na:</p> <p>1) decyzje administracyjne;</p> <p>Art. 52. § 1. Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka.</p>	
64.	Art. 19	Organ Państwa Członkowskiego odpowiedzialny za wjazd i pobyt studentów lub młodzieży szkolnej będących obywatelami państw trzecich może zawrzeć porozumienie w sprawie przyspieszonej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich, umożliwiającej wydawanie dokumentów pobytowych lub wiz na nazwisko danego obywatela państwa trzeciego, z instytucją szkolnictwa wyższego lub z organizacją prowadzącą programy wymiany młodzieży szkolnej uznaną w tym celu przez dane Państwo Członkowskie zgodnie z jego	N			Polska nie zdecydowała się na wprowadzenie tego typu rozwiązań. Odnośnie młodzieży szkolnej, Polska zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy nie wdraża dyrektywy w tej części.

		przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną.				
65.	Art. 20	Państwa Członkowskie mogą pobierać od wnioskodawców opłaty za rozpatrzenie wniosku zgodnie z niniejszą dyrektywą.	T	Art. 1 ust. 1 pt 1 lit. c ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225,poz.1635)	Art. 1. 1. Opłacie skarbowej podlega: 1) w sprawach indywidualnych z zakresu administracji publicznej: c) wydanie zezwolenia (pozwolenia, koncesji	
Rozdział VI PRZEPISY KOŃCOWE						
66.	Art. 21	Komisja składa okresowo, a po raz pierwszy do 12 stycznia 2010 r., sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie o stosowaniu niniejszej dyrektywy w Państwach Członkowskich i w stosownych przypadkach przedkłada propozycje zmian.	N			Przepis nie wymaga implementacji
67.	Art.. 22	Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do 12 stycznia 2007 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję. Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.	N			Przepis nie wymaga implementacji
68.	Art. 23	W drodze odstępstwa od przepisów rozdziału III, w okresie do dwóch lat od daty określonej w art. 22 Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do	N			Przepis nie wymaga implementacji

		wydawania zezwoleń zgodnie z niniejszą dyrektywą w formie dokumentów pobytowych.				
69.	Art. 24	Bez uszczerbku dla przepisów art. 4 ust. 2 akapit drugi dyrektywy Rady 2003/109/WE, Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do uwzględnienia okresu, w którym student, uczeń biorący udział w wymianie, stażysta nie pobierający wynagrodzenia lub wolontariusz przebywał na ich terytorium przy przyznawaniu takim obywatelom państw trzecich dalszych praw na podstawie przepisów krajowych.	N			Przepis nie wymaga implementacji
70.	Art. 25	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N			Przepis nie wymaga implementacji
71.	Art. 26	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.	N			Przepis nie wymaga implementacji
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	<p>- Dyrektywa Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie wspólnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych</p> <p><i>Dziennik Urzędowy UE L 289/15 z 3.11.2005 r.</i></p>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koniec zność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
		Rozdział I PRZEPISY OGÓLNE				
1.	Art. 1	Niniejsza dyrektywa określa warunki przyjmowania naukowców z państw trzecich w Państwach Członkowskich na okres dłuższy niż trzy miesiące w celu prowadzenia projektu badawczego na podstawie umowy o przyjęciu zawartej z instytucją badawczą.	T	Art. 1 Art. 3 pkt 1	<p>Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, tryb postępowania oraz organy właściwe w tych sprawach.</p> <p>Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) cudzoziemiec – każdego, kto nie</p>	Cały projekt ustawy o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu i pobytu cudzoziemców. Dział V reguluje zasady wydawania zezwolenia na pobyt czasowy. W rozdziale 7 w/w działu uregulowana jest kompleksowo kwestia udzielania zezwoleń na pobyt dla cudzoziemców prowadzących projekt badawczy.

					posiada obywatelstwa polskiego;	
2.	Art. 2 lit. a	Do celów niniejszej dyrektywy: a) "obywatel państwa trzeciego" oznacza osobę, która nie jest obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu;	T	Art. 2 pkt 2 Art. 3 pkt 1	Art. 2. Ustawy nie stosuje się do: 2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają. Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) cudzoziemiec – każdego, kto nie posiada obywatelstwa polskiego;	
3.	Art. 2 lit. b	b) "badania" oznaczają pracę twórczą prowadzoną w sposób systematyczny w celu zwiększenia zasobu wiedzy, w tym wiedzy o człowieku, kulturze i społeczeństwie, a także użycie tego zasobu wiedzy do znajdowania nowych zastosowań;	T	Art. 2 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615, z 2011 r. Nr 84, poz. 455 i Nr 185, poz. 1092),	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 3) badania naukowe: a) badania podstawowe - oryginalne prace badawcze eksperymentalne lub teoretyczne podejmowane przede wszystkim w celu zdobywania nowej wiedzy o podstawach zjawisk i obserwowalnych faktów bez nastawienia na bezpośrednie praktyczne zastosowanie lub użytkowanie, b) badania stosowane - prace badawcze podejmowane w celu zdobycia nowej wiedzy, zorientowane przede wszystkim na zastosowanie w praktyce,	

				<p>c) badania przemysłowe - badania mające na celu zdobycie nowej wiedzy oraz umiejętności w celu opracowywania nowych produktów, procesów i usług lub wprowadzania znaczących ulepszeń do istniejących produktów, procesów i usług; badania te obejmują tworzenie elementów składowych systemów złożonych, szczególnie do oceny przydatności technologii rodzajowych, z wyjątkiem prototypów objętych zakresem prac rozwojowych;</p> <p>4) prace rozwojowe - nabywanie, łączenie, kształtowanie i wykorzystywanie dostępnej aktualnie wiedzy i umiejętności z dziedziny nauki, technologii i działalności gospodarczej oraz innej wiedzy i umiejętności do planowania produkcji oraz tworzenia i projektowania nowych, zmienionych lub ulepszonych produktów, procesów i usług, w szczególności:</p> <p>a) tworzenie projektów, rysunków, planów oraz innej dokumentacji do tworzenia nowych produktów, procesów i usług, pod warunkiem że nie są one przeznaczone do celów komercyjnych,</p> <p>b) opracowywanie prototypów o potencjalnym wykorzystaniu komercyjnym oraz projektów pilotażowych, w przypadkach gdy prototyp stanowi końcowy produkt komercyjny, a jego produkcja wyłącznie do celów demonstracyjnych i walidacyjnych jest zbyt kosztowna; w przypadku gdy projekty pilotażowe lub</p>	
--	--	--	--	--	--

					<p>demonstracyjne mają być następnie wykorzystywane do celów komercyjnych, wszelkie przychody uzyskane z tego tytułu należy odjąć od kwoty kosztów kwalifikowanych pomocy publicznej,</p> <p>c) działalność związana z produkcją eksperymentalną oraz testowaniem produktów, procesów i usług, pod warunkiem że nie są one wykorzystywane komercyjnie, prace rozwojowe nie obejmują rutynowych i okresowych zmian wprowadzanych do produktów, linii produkcyjnych, procesów wytwórczych, istniejących usług oraz innych operacji w toku, nawet jeżeli takie zmiany mają charakter ulepszeń;</p>	
4.	Art. 2 lit. c	c) "instytucja badawcza" oznacza jakąkolwiek instytucję publiczną lub prywatną, która prowadzi badania i która została zatwierdzona do celów niniejszej dyrektywy przez Państwo Członkowskie zgodnie jego z przepisami i praktyką administracyjną;	T	Art. 152 ust. 1	<p>Art. 152. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych na podstawie umowy o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego, zawartej z jednostką naukową, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 oraz z 2011 r. Nr 84, poz. 455 i Nr 185, poz. 1092), zatwierdzonej w tym celu przez ministra właściwego do spraw nauki na podstawie decyzji, oraz gdy cudzoziemiec przedstawi:</p> <p>1) umowę o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego</p>	

					<p>zawartą z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>2) pisemne oświadczenie jednostki naukowej, w którym zobowiązuje się ona do poniesienia kosztów pobytu naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także kosztów wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, pokrytych ze środków publicznych przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy, jeżeli podstawą do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu będzie jego nielegalny pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>3) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>4) wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd.</p>	
--	--	--	--	--	--	--

5.	Art. 2 lit. d	d) "naukowiec" oznacza obywatela państwa trzeciego posiadającego stosowny dyplom ukończenia studiów wyższych umożliwiający mu dostęp do programów doktoranckich, wybieranego przez instytucję badawczą w celu realizacji projektu badawczego, do którego wymagany jest zwykle wyżej wymieniony dyplom;	T	Art. 3 pkt 6	Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 6) naukowiec – cudzoziemca posiadającego co najmniej tytuł zawodowy odpowiadający w Rzeczypospolitej Polskiej tytułowi zawodowemu magistra lub równorzędnemu, umożliwiający co najmniej dostęp do studiów doktoranckich;	
6.	Art. 2 lit. e	e) "dokument pobytowy" oznacza każde zezwolenie wydane przez organy Państwa Członkowskiego zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1030/2002 i opatrzone adnotacją "naukowiec", uprawniające obywatela państwa trzeciego do legalnego pobytu na terytorium tego Państwa Członkowskiego.	T	Art. 241 pkt 1 Art. 245 ust. 1 pkt 9	Art. 241. Kartę pobytu wydaje się cudzoziemcowi, któremu udzielono: 1) zezwolenia na pobyt czasowy; Art. 245. 1. W karcie pobytu umieszcza się: 9) adnotację „naukowiec” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 152;	
7.	Art. 3 ust. 1	1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie wobec obywateli państw trzecich, którzy wnioskuje o przyjęcie na terytorium Państwa Członkowskiego w celu realizacji projektu badawczego.	T	Art. 152 ust. 1 i 2	Art. 152. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych na podstawie umowy o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego, zawartej z jednostką naukową, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 oraz z 2011 r. Nr 84, poz. 455 i Nr 185, poz. 1092), zatwierdzoną w tym celu przez ministra właściwego do spraw nauki na podstawie decyzji, oraz gdy cudzoziemiec przedstawi:	

					<ol style="list-style-type: none"> 1) umowę o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego zawartą z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) pisemne oświadczenie jednostki naukowej, w którym zobowiązuje się ona do poniesienia kosztów pobytu naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także kosztów wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, pokrytych ze środków publicznych przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy, jeżeli podstawą do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu będzie jego nielegalny pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 4) wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego,
--	--	--	--	--	--

					<p>które udzieli pozwolenia na wjazd.</p> <p>2. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się także cudzoziemcowi, który posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady nr 1030/2002, opatrzony adnotacją „naukowiec”, wydany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli umowa o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego, zawarta z właściwą jednostką naukową tego państwa przewiduje przeprowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych także na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	
8.	Art. 3 ust. 2 lit. a	2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania wobec: a) obywateli państw trzecich przebywających w Państwie Członkowskim na podstawie wniosku o przyznanie ochrony międzynarodowej lub objętych systemami ochrony tymczasowej;	T	Art. 99 ust. 1 pkt 4 i 5	<p>Art. 99. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, gdy:</p> <p>4) udzielono mu zgody na pobyt tolerowany, zgody na pobyt ze względów humanitarnych, azylu, ochrony uzupełniającej lub ochrony czasowej lub nadano mu status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, lub</p> <p>5) ubiega się o nadanie statusu uchodźcy lub o udzielenie azylu, lub</p>	
9.	Art. 3 ust. 2 lit. b	b) obywateli państw trzecich, którzy jako studenci w rozumieniu dyrektywy 2004/114/WE wnioskuje o pobyt w Państwie Członkowskim w celu prowadzenia badań	T	Art. 156 pkt 1	<p>Art. 156. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, gdy cudzoziemiec:</p>	

		prowadzących do zdobycia stopnia doktora;			1) zamierza prowadzić, w ramach studiów doktoranckich, badania naukowe i prace rozwojowe w rozumieniu art. 2 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki lub	
10.	Art. 3 ust. 2 lit. c	c) obywateli państw trzecich, których wydalenie zostało wstrzymane z powodów faktycznych lub prawnych;	T	Art. 99 ust. 1 pkt 4 i 8	Art. 99. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, gdy: 4) udzielono mu zgody na pobyt tolerowany, zgody na pobyt ze względów humanitarnych, azylu, ochrony uzupełniającej lub ochrony czasowej lub nadano mu status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, lub 8) został zobowiązany do powrotu i nie upłynął jeszcze termin dobrowolnego powrotu określony w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, także w przypadku przedłużenia tego terminu, lub	
11.	Art. 3 ust. 2 lit. d	d) naukowców oddelegowanych przez instytucję badawczą do innej instytucji badawczej w innym Państwie Członkowskim.	T	Art. 156 pkt 2	Art. 156. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, gdy cudzoziemiec: 2) jest oddelegowany przez jednostkę naukową z siedzibą na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej do jednostki naukowej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	

12.	Art. 4 ust. 1 lit. a	1. Niniejsza dyrektywa nie narusza korzystniejszych przepisów wynikających z: a) umów dwustronnych lub wielostronnych zawartych między Wspólnotą lub między Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a jednym lub kilkoma państwami trzecimi, z drugiej strony;	N			Przepis nie wymaga implementacji.
13.	Art. 4 ust. 1 lit. b	b) umów dwustronnych lub wielostronnych zawartych między jednym lub kilkoma Państwami Członkowskimi a jednym lub kilkoma państwami trzecimi.	N			Przepis nie wymaga implementacji.
14.	Art. 4 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez wpływu na prawo Państw Członkowskich do przyjęcia lub utrzymania korzystniejszych przepisów w stosunku do osób, do których ma ona zastosowanie.	N			Przepis nie wymaga implementacji.
Rozdział II INSTYTUCJE BADAWCZE						
15.	Art. 5 ust. 1	1. Każda instytucja badawcza chcąc przyjąć naukowca w ramach procedury przyjmowania określonej w niniejszej dyrektywie musi wcześniej zostać zatwierdzona w tym celu przez dane Państwo Członkowskie.	T	Art. 152 ust. 1,4,5 i 8	Art. 152. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych na podstawie umowy o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego, zawartej z jednostką naukową, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 oraz z 2011 r. Nr 84, poz. 455 i Nr 185, poz. 1092),	

					<p>zatwierdzoną w tym celu przez ministra właściwego do spraw nauki na podstawie decyzji, oraz gdy cudzoziemiec przedstawi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) umowę o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego zawartą z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) pisemne oświadczenie jednostki naukowej, w którym zobowiązuje się ona do poniesienia kosztów pobytu naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także kosztów wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, pokrytych ze środków publicznych przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy, jeżeli podstawą do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu będzie jego nielegalny pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 4) wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania
--	--	--	--	--	--

					<p>i kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd.</p> <p>4. Decyzję w sprawie zatwierdzenia jednostki naukowej wydaje się na wniosek tej jednostki na okres 5 lat, a w szczególności uzasadnionych przypadkach na okres krótszy.</p> <p>5. Do przedłużenia zatwierdzenia jednostki naukowej stosuje się przepisy ust. 4.</p> <p>8. Aktualna lista zatwierdzonych jednostek naukowych jest ogłaszana w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw nauki.</p>
16.	Art. 5 ust. 2	<p>2. Zatwierdzenie instytucji badawczej następuje zgodnie z procedurami określonymi w prawie krajowym lub w praktyce administracyjnej Państw Członkowskich. Wnioski o zatwierdzenie zarówno instytucji publicznych, jak i prywatnych składane są zgodnie z tymi procedurami oraz w oparciu, odpowiednio, o ich zadania statutowe lub cele spółki, a także na podstawie dowodu prowadzenia przez nie badań. Zatwierdzenie instytucji badawczej jest ważne przez okres przynajmniej pięciu lat.</p> <p>W wyjątkowych przypadkach Państwa Członkowskie mogą udzielić zatwierdzenia na krótszy okres.</p>	T	Art. 152 ust. 4	<p>Art. 152. 1...3</p> <p>4. Decyzję w sprawie zatwierdzenia jednostki naukowej wydaje się na wniosek tej jednostki na okres 5 lat, a w szczególności uzasadnionych przypadkach na okres krótszy.</p>

17.	Art. 5 ust. 3	3. Państwa Członkowskie mogą wymagać, zgodnie z przepisami krajowymi, pisemnego zobowiązania się instytucji badawczej do zwrotu kosztów związanych z pobytem i powrotem naukowca, pokrytych ze środków publicznych, w przypadkach jego nielegalnego pobytu na terytorium danego Państwa Członkowskiego. Odpowiedzialność finansowa instytucji badawczej wygasa najpóźniej 6 miesięcy po wygaśnięciu umowy o przyjęciu.	T	Art. 153 ust.4	Art. 153. 1...3 4. Jednostka naukowa wydaje naukowcowi pisemne oświadczenie, w którym zobowiązuje się do poniesienia kosztów pobytu naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także kosztów wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, pokrytych ze środków publicznych przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy, jeżeli przesłanką wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu będzie jego nielegalny pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
18.	Art. 5 ust. 4	4. Państwa Członkowskie mogą zastrzec, że w terminie dwóch miesięcy od daty wygaśnięcia danej umowy o przyjęciu zatwierdzona instytucja dostarczy właściwym organom wyznaczonym do tego celu przez Państwo Członkowskie potwierdzenie, że wykonano prace w ramach wszystkich projektów, w odniesieniu do których podpisano umowę o przyjęciu zgodnie z art. 6.	T	Art. 157 ust. 2	Art.157 1... 2. Jednostka naukowa sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw nauki pisemne potwierdzenie wykonania wszystkich badań naukowych lub prac rozwojowych w ramach projektu badawczego, którego dotyczyła umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu realizacji projektu badawczego, w terminie 2 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy.	
19.	Art. 5 ust. 5	5. Właściwe organy w każdym z Państw Członkowskich publikują i regularnie aktualizują listę instytucji badawczych zatwierdzonych do celów niniejszej dyrektywy.	T	Art. 152 ust. 8	Art. 152. (1...7) 8. Aktualna lista zatwierdzonych jednostek naukowych jest ogłaszana w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw nauki.	
20.	Art. 5 ust. 6	6. Państwo Członkowskie może, niezależnie od innych środków, odmówić przedłużenia lub zdecydować o cofnięciu zatwierdzenia instytucji badawczej,	T	Art. 152 ust. 6	Art. 152. (1..5) 6. Minister właściwy do spraw nauki może wydać decyzję o odmowie przedłużenia okresu zatwierdzenia albo o cofnięciu zatwierdzenia jednostki	

		<p>która przestała spełniać warunki określone w ust. 2, 3 i 4 lub w przypadkach gdy zatwierdzenie uzyskano w sposób oszukańczy lub jeśli instytucja badawcza podpisała umowę o przyjęciu z obywatelem państwa trzeciego w sposób oszukańczy lub bez dochowania należytej staranności. Jeśli odmówiono zatwierdzenia lub je cofnięto, można zabronić danej instytucji ponownego ubiegania się o zatwierdzenie przed upływem pięciu lat od daty publikacji decyzji w sprawie cofnięcia zatwierdzenia lub odmowy jego przedłużenia.</p>			<p>naukowej w przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jednostka naukowa zaprzestała prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych; 2) jednostka naukowa nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 153 ust. 4 i art. 157; 3) umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu realizacji projektu badawczego została zawarta wskutek poświadczenia nieprawdy. 	
21.	Art. 5 ust. 7	<p>7. Państwa Członkowskie mogą określić w swoich przepisach krajowych skutki cofnięcia zatwierdzenia lub odmowy przedłużenia zatwierdzenia dla istniejących umów o przyjęciu zawartych zgodnie z art. 6, a także skutki odnoszące się do dokumentów pobytowych danych naukowców.</p>	T	Art. 152 ust. 7 w zw. z ust. 6	<p>Art. 152 (1.5)</p> <p>6. Minister właściwy do spraw nauki może wydać decyzję o odmowie przedłużenia okresu zatwierdzenia albo o cofnięciu zatwierdzenia jednostki naukowej w przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jednostka naukowa zaprzestała prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych; 2) jednostka naukowa nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 153 ust. 4 i art. 157; 3) umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu realizacji projektu badawczego została zawarta wskutek poświadczenia nieprawdy. <p>7. Jednostka naukowa, której odmówiono przedłużenia okresu zatwierdzenia lub której cofnięto zezwolenie ze względu na okoliczności, o których mowa w ust. 6</p>	

					pkt 2 i 3, nie może ponownie ubiegać się o zatwierdzenie przed upływem 5 lat od dnia uprawomocnienia się decyzji o odmowie przedłużenia jego okresu lub cofnięciu zatwierdzenia.	
22.	Art. 6 ust. 1	1. Instytucja badawcza chcąc przyjąć naukowca powinna podpisać z nim umowę o przyjęciu, w której naukowiec zobowiązuje się zrealizować projekt badawczy, a instytucja zobowiązuje się przyjąć naukowca w tym celu bez uszczerbku dla art. 7.	T	Art. 152 ust. pkt 1	<p>Art. 152. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych na podstawie umowy o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego, zawartej z jednostką naukową, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 oraz z 2011 r. Nr 84, poz. 455 i Nr 185, poz. 1092), zatwierdzoną w tym celu przez ministra właściwego do spraw nauki na podstawie decyzji, oraz gdy cudzoziemiec przedstawi:</p> <p>1) umowę o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego zawartą z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>Art. 153. (1..2)</p> <p>3. Umowę o przyjęciu cudzoziemca w celu realizacji projektu badawczego zawiera się jako umowę o pracę, umowę o dzieło lub umowę zlecenia obejmującą w szczególności:</p> <p>1) zobowiązanie:</p> <p>a) naukowca do uczestniczenia w realizacji</p>	
				Art. 153 ust. 3		

					<p>projektu badawczego,</p> <p>b) jednostki naukowej do stworzenia naukowcowi warunków do realizacji jego zobowiązania;</p> <p>2) określenie wynagrodzenia naukowca oraz warunków jego pracy.</p>	
23.	Art. 6 ust. 2 lit. a	<p>2. Instytucja badawcza może podpisać umowę o przyjęciu wyłącznie w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) projekt badawczy został zaakceptowany przez właściwe organy instytucji po sprawdzeniu następujących elementów:</p> <p>i) celu i czasu trwania badań oraz faktu dysponowania odpowiednimi środkami finansowymi na ich przeprowadzenie;</p> <p>ii) kwalifikacji naukowca w świetle celów badań, potwierdzonych uwierzytelnionym odpisem jego dyplomu ukończenia studiów wyższych zgodnie z art. 2 lit. d);</p>	T	Art. 153 ust. 1 pkt 1 i ust. 2	<p>Art. 153. 1. Jednostka naukowa zawiera z naukowcem umowę o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego, gdy:</p> <p>1) projekt ten został zatwierdzony przez właściwe organy jednostki naukowej;</p> <p>2. Organy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, rozpatrując zatwierdzenie projektu badawczego, uwzględniają:</p> <p>1) cel i czas trwania badań naukowych lub prac rozwojowych oraz środki finansowe niezbędne na ich przeprowadzenie;</p> <p>2) dokumenty potwierdzające kwalifikacje naukowca istotne ze względu na prowadzone badania naukowe lub prace rozwojowe.</p>	
24.	Art. 6 ust. 2 lit. b	<p>b) podczas swojego pobytu naukowiec dysponuje miesięcznie odpowiednimi środkami na pokrycie swoich wydatków i kosztów podróży powrotnej, zgodnie z kwotą minimalną opublikowaną w tym celu przez Państwo Członkowskie, bez konieczności korzystania z systemu pomocy społecznej Państwa Członkowskiego;</p>		Art. 153 ust. 1 pkt 2 lit. a	<p>Art. 153. 1. Jednostka naukowa zawiera z naukowcem umowę o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego, gdy:</p> <p>2) naukowiec posiada na czas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:</p> <p>a) wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów pobytu i kosztów podróży powrotnej do</p>	

					państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd,	
25.	Art. ust. 2 lit. c	6 c) podczas swojego pobytu naukowiec posiada ubezpieczenie zdrowotne od wszelkiego ryzyka, jakim zwykle objęci są obywatele danego Państwa Członkowskiego;	T	Art. 153 ust. 1 pkt 2 lit. b	Art. 153. 1. Jednostka naukowa zawiera z naukowcem umowę o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego, gdy: 2) naukowiec posiada na czas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: b) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
26.	Art. ust. 2 lit. d	6 d) umowa o przyjęciu określa stosunek prawny i warunki pracy naukowców.	T	Art. 153 ust. 3	Art. 153. (1...2) 3. Umowę o przyjęciu cudzoziemca w celu realizacji projektu badawczego zawiera się jako umowę o pracę, umowę o dzieło lub umowę zlecenia obejmującą w szczególności: 1) zobowiązanie: a) naukowca do uczestniczenia w realizacji projektu badawczego, b) jednostki naukowej do stworzenia naukowcowi warunków do realizacji jego zobowiązania;	

					2) określenie wynagrodzenia naukowca oraz warunków jego pracy.	
27.	Art. 6 ust. 3	3. Po podpisaniu umowy o przyjęciu instytucja badawcza może zostać zobowiązana zgodnie z przepisami krajowymi do wydania naukowcowi indywidualnego oświadczenia o tym, że przyjęła ona na siebie odpowiedzialność finansową za koszty określone w art. 5 ust. 3	T	Art. 153 ust. 4	Art. 153. (1..3.) 4. Jednostka naukowa wydaje naukowcowi pisemne oświadczenie, w którym zobowiązuje się do poniesienia kosztów pobytu naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także kosztów wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, pokrytych ze środków publicznych przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy, jeżeli przesłanką wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu będzie jego nielegalny pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
28.	Art. 6 ust. 4	4. Umowa o przyjęciu wygasa automatycznie w przypadku gdy naukowiec nie zostaje przyjęty lub w przypadku wygaśnięcia stosunku prawnego pomiędzy naukowcem a instytucją badawczą.	T	Art. 153 ust. 5	Art. 153. (1...4.) 5. Umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu realizacji projektu badawczego wygasa w przypadku gdy cudzoziemcowi odmówi się wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy.	
29.	Art. 6 ust. 5	5. Instytucje badawcze informują niezwłocznie organy wyznaczone do tego celu przez Państwa Członkowskie o wszystkich zdarzeniach mogących stanowić przeszkodę dla wykonania umowy o przyjęciu.	T	Art. 157 ust. 1	Art. 157. 1. Jednostka naukowa informuje niezwłocznie wojewodę, który udzielił cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy lub przed którym toczy się postępowanie w sprawie udzielenia cudzoziemcowi takiego zezwolenia, o zdarzeniach mogących stanowić przeszkodę w wykonaniu umowy o przyjęciu cudzoziemca w celu realizacji projektu badawczego.	

Rozdział III PRZYJMOWANIE NAUKOWCÓW					
30.	Art. 7 ust. 1 lit. a	1. Obywatel państwa trzeciego, który wnioskuje o przyjęcie w celu określonym w niniejszej dyrektywie: a) przedkłada ważny dokument podróży określony w prawie krajowym. Państwa Członkowskie mogą wymagać, by okres ważności dokumentu podróży obejmował co najmniej okres ważności dokumentu pobytu;	T	Art. 106 ust. 2 i 3	Art. 106.1.... 2. Składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, cudzoziemiec uzasadnia ten wniosek, składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań pisemne oświadczenie, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe, oraz przedstawia ważny dokument podróży i dołącza do niego: 1) aktualną fotografię; 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. 3. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy cudzoziemiec nie posiada ważnego dokumentu podróży i nie ma możliwości jego uzyskania, może przedstawić inny dokument potwierdzający tożsamość.
31.	Art. 7 ust. 1 lit. b	b) przedkłada umowę o przyjęciu podpisaną z instytucją badawczą zgodnie z art. 6 ust. 2; oraz	T	Art. 152 ust. 1 pkt 1	Art. 152. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych na podstawie umowy o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego, zawartej z jednostką naukową, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia

					2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 oraz z 2011 r. Nr 84, poz. 455 i Nr 185, poz. 1092), zatwierdzoną w tym celu przez ministra właściwego do spraw nauki na podstawie decyzji, oraz gdy cudzoziemiec przedstawi: 1) umowę o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego zawartą z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;	
32.	Art. 7 ust. 1 lit. c	c) w stosownych przypadkach przedkłada oświadczenie o odpowiedzialności finansowej wydane przez instytucję badawczą zgodnie z art. 6 ust. 3; oraz	T	Art. 152 ust. 1 pkt 2	Art. 152. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych na podstawie umowy o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego, zawartej z jednostką naukową, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 oraz z 2011 r. Nr 84, poz. 455 i Nr 185, poz. 1092), zatwierdzoną w tym celu przez ministra właściwego do spraw nauki na podstawie decyzji, oraz gdy cudzoziemiec przedstawi: 2) pisemne oświadczenie jednostki naukowej, w którym zobowiązuje się ona do poniesienia kosztów pobytu naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także kosztów wykonania decyzji o zobowiązaniu	

					<p>cudzoziemca do powrotu, pokrytych ze środków publicznych przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy, jeżeli podstawą do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu będzie jego nielegalny pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p>	
33.	Art. 7 ust. 1 lit. d	d) nie może być uznawany za stanowiącego zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego. Państwa Członkowskie sprawdzają, czy wszystkie warunki, o których mowa w lit. a), b), c) i d), są spełnione.	T	<p>Art. 155</p> <p>Art. 100 ust. 1 pkt 1 lub 4</p>	<p>Art. 155. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych odmawia się w przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1-5 i 8-9.</p> <p>Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy:</p> <p>1) nie spełnia on wymogów udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu lub okoliczności, które są podstawą ubiegania się o to zezwolenie, nie uzasadniają jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące lub</p> <p>4) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub</p>	
34.	Art. 7 ust. 2	2. Państwa Członkowskie mogą również sprawdzić podstawę zawarcia umowy o przyjęciu oraz jej warunki.	T	Art.7 kpa	Art. 7. W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego	

				<p>Art. 77 kpa § 1 kpa</p>	<p>wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.</p> <p>Art. 77. § 1. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.</p>
35.	Art. 7 ust. 3	3. O ile wynik weryfikacji, o których mowa w ust. 1 i 2, jest pozytywny, naukowcy zostają przyjęci na terytorium Państw Członkowskich w celu realizacji umowy o przyjęciu	T	Art. 152 ust. 1 i 2	<p>Art. 152. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych na podstawie umowy o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego, zawartej z jednostką naukową, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 oraz z 2011 r. Nr 84, poz. 455 i Nr 185, poz. 1092), zatwierdzoną w tym celu przez ministra właściwego do spraw nauki na podstawie decyzji, oraz gdy cudzoziemiec przedstawi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) umowę o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego zawartą z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) pisemne oświadczenie jednostki naukowej, w którym zobowiązuje się ona do poniesienia kosztów pobytu naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

					<p>a także kosztów wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, pokrytych ze środków publicznych przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy, jeżeli podstawą do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu będzie jego nielegalny pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>3) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>4) wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd.</p> <p>2. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się także cudzoziemcowi, który posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady nr 1030/2002, opatrzonej adnotacją „naukowiec”, wydany przez inne państwo członkowskie Unii</p>
--	--	--	--	--	---

					Europejskiej, jeżeli umowa o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego, zawarta z właściwą jednostką naukową tego państwa przewiduje przeprowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych także na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
36.	Art. 8	Państwa Członkowskie wydają dokument pobytowy na okres nie krótszy niż rok i przedłużają jego ważność, jeśli warunki określone w art. 6 i 7 są nadal spełnione. Jeśli projekt badawczy jest zaplanowany na okres krótszy niż rok, dokument pobytowy jest wydawany na czas trwania projektu.	T	Art. 98 ust. 2 Art. 154	Art. 98. 2. Zezwolenia na pobyt czasowy udziela się na okres niezbędny do realizacji celu pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie dłuższy jednak niż 3 lata. Art. 154. Jeżeli okoliczność będąca podstawą ubiegania się o zezwolenie uzasadnia zamieszkiwanie cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres krótszy niż 3 lata, zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się na okres realizacji projektu badawczego lub na okres prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
37.	Art. 9 ust. 1	1. Jeżeli Państwo Członkowskie podejmuje decyzję o wydaniu dokumentu pobytowego członkom rodziny naukowca, okres ważności ich dokumentu pobytowego jest taki sam, jak dokumentu pobytowego wydanego naukowcowi, o ile pozwala na to okres ważności ich dokumentów podróży. W należycie uzasadnionych przypadkach okres ważności dokumentu pobytowego dla członka	T	Art. 163 ust. 1 pkt 1	Art. 163. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 160 ust. 1, cudzoziemcowi udziela się na okres: 1) do dnia, w którym upływa termin ważności zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego cudzoziemcowi, do którego członek rodziny przybył lub z którym przebywa na terytorium Rzeczypospolitej	

		rodziny naukowca może zostać skrócony.			Polskiej;	
38.	Art. 9 ust. 2	2. Wydanie dokumentu pobytowego członkom rodziny naukowca przyjętego w Państwie Członkowskim nie jest uzależnione od wymogu minimalnego okresu pobytu naukowca	T	Art. 160 ust. 1 pkt 1 lit. f, g oraz pkt 2 i 3	<p>Art. 160. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:</p> <p>1) przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia z rodziną i jest członkiem rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:</p> <p>f) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w celu prowadzenia badań naukowych na podstawie umowy o przyjęciu cudzoziemca w celu realizacji projektu badawczego, zawartej z jednostką naukową, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki,</p> <p>g) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w celu prowadzenia badań naukowych, gdy cudzoziemiec ten posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia</p>	

					<p>Rady nr 1030/2002, opatrzony adnotacją „naukowiec”, wydany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu realizacji projektu badawczego, zawarta z właściwą jednostką naukową tego państwa, przewiduje przeprowadzenie badań naukowych także na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>2) posiada:</p> <p>a) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>b) źródło stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu;</p> <p>3) ma zapewnione na terytorium</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania.	
39.	Art. 10 ust. 1	1. Państwa Członkowskie mogą cofnąć dokument pobytowy wydany na podstawie niniejszej dyrektywy lub odmówić przedłużenia jego ważności, jeśli został on uzyskany w sposób oszukańczy lub jeśli jego posiadacz nie spełniał lub przestał spełniać warunki wjazdu i pobytu określone w art. 6 i 7 lub przebywa w celach innych niż te, dla których dokument pobytowy został wydany.	T	Art. 155 Art. 100 ust. 1 pkt 1 lub 5 i ust. 2 w związku z art. 113	Art. 155. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych odmawia się w przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1-5 i 8-9. Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 1) nie spełnia on wymogów udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu lub okoliczności, które są podstawą ubiegania się o to zezwolenie, nie uzasadniają jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące lub 5) w postępowaniu w sprawie udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy: a) złożył on wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub b) zeznał on nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używał	

				<p>jako autentycznego, lub</p> <p>2. Cudzoziemcowi można odmówić udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy w przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 113, jeżeli wniosek o udzielenie kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy złożył przed upływem roku od upływu okresu ważności poprzedniego zezwolenia.</p> <p>Art. 101. Zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ustał cel pobytu, który był powodem udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, lub 2) przestał on spełniać wymogi udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu, lub 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4-8, lub 4) opuścił on terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 10 miesięcy. 	
40.	Art. 10 ust. 2	2. Państwa Członkowskie mogą cofnąć dokument pobytowy lub odmówić przedłużenia jego ważności ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne lub zdrowie publiczne.	T	<p>Art. 155.</p> <p>Art. 100 ust. 1 pkt 4 lub 8</p> <p>Art. 155. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych odmawia się w przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1-5 i 8-9.</p> <p>Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 4) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa, ochrony 	

				Art. 101 pkt 3	<p>bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub</p> <p>8) podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, cudzoziemiec nie wyraża zgody na to leczenie, lub</p> <p>Art. 101. Zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy:</p> <p>3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4-8, lub</p>	
Rozdział IV PRAWA NAUKOWCÓW						
41.	Art. 11 ust. 1	1. Naukowcy przyjęci na podstawie niniejszej dyrektywy mogą nauczać zgodnie z prawem krajowym.	T	Art. 109 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. z 2012 r., poz. 572, z późn.zm.)	<p>Art. 109. 1. Nauczycielem akademickim może zostać osoba, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada kwalifikacje określone w ustawie; 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych; 3) nie została ukarana prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwo umyślne; 4) nie została ukarana karą dyscyplinarną wymienioną w art. 140 ust. 1 pkt 4; 5) korzysta z pełni praw publicznych. <p>2.</p> <p>3. Zatrudnienie w uczelni w charakterze nauczyciela akademickiego cudzoziemca następuje bez konieczności uzyskania zezwolenia i zgody organu</p>	

					<p>zatrudnienia. Zezwolenia i zgody nie wymaga także powierzenie cudzoziemcowi innej pracy zarobkowej w zakresie zadań, o których mowa w art. 111.</p> <p>3a. Przy zatrudnianiu osoby, o której mowa w ust. 3, a także obywatela polskiego, który stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy uzyskał za granicą, można odstąpić od warunków określonych w art. 114.</p> <p>4. Osoba, o której mowa w ust. 3, podlega obowiązkowi ubezpieczeń społecznych i ubezpieczeń zdrowotnych, a także korzysta z uprawnień przewidzianych w ustawie oraz innych uprawnień na zasadach obowiązujących obywateli polskich pozostających w stosunku pracy</p>	
42.	Art.11 ust. 2	2. Państwa Członkowskie mogą określić maksymalną liczbę godzin lub dni przeznaczonych na nauczanie.	N			Polska nie zdecydowała się na wprowadzenie tego typu limitów
43.	Art. 12 lit. a	<p>Osoby posiadające dokument pobytowy są uprawnione do traktowania na równi z obywatelami danego państwa w zakresie:</p> <p>a) uznawania dyplomów, świadectw i innych kwalifikacji zawodowych zgodnie z odpowiednimi procedurami krajowymi;</p>	T	Art. 24 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.)	Art. 24. 1. Stopień naukowy lub stopień w zakresie sztuki nadany przez uznaną instytucję posiadającą uprawnienie do jego nadawania działającą w państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jest równoważny ze stopniem naukowym lub stopniem w zakresie sztuki, o których mowa w	

				<p>ustawie.</p> <p>2. Listę instytucji, o których mowa w ust. 1, prowadzi minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub upoważniona przez niego podległa jednostka.</p> <p>3. Stopień naukowy i stopień w zakresie sztuki nadany przez instytucję inną niż ta, o której mowa w ust. 1, może być uznany za równoważny z odpowiednim polskim stopniem naukowym lub stopniem w zakresie sztuki na podstawie umowy międzynarodowej, a w przypadku jej braku w drodze nostryfikacji.</p>	
				<p>Art. 495 dot. Art. 2 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej</p> <p>Art. 495. W ustawie z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to także: (...)</p> <p>6) <i>obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 152 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia ... o cudzoziemcach (Dz. U. poz. ...)</i></p>	
44.	Art. 12 lit. b	b) warunków pracy, w tym płacy i warunków zwolnienia;	T	<p>Art. 109 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. z 2012</p> <p>Art. 109. 1. Nauczycielem akademickim może zostać osoba, która:</p> <p>1) posiada kwalifikacje określone w ustawie;</p> <p>2) ma pełną zdolność do czynności prawnych;</p>	

				<p>r., poz. 572, z późn.zm</p> <p>3) nie została ukarana prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwo umyślne; 4) nie została ukarana karą dyscyplinarną wymienioną w art. 140 ust. 1 pkt 4; 5) korzysta z pełni praw publicznych.</p> <p>2. 3. Zatrudnienie w uczelni w charakterze nauczyciela akademickiego cudzoziemca następuje bez konieczności uzyskania zezwolenia i zgody organu zatrudnienia. Zezwolenia i zgody nie wymaga także powierzenie cudzoziemcowi innej pracy zarobkowej w zakresie zadań, o których mowa w art. 111. 3a. Przy zatrudnianiu osoby, o której mowa w ust. 3, a także obywatela polskiego, który stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy uzyskał za granicą, można odstąpić od warunków określonych w art. 114. 4. Osoba, o której mowa w ust. 3, podlega obowiązkowi ubezpieczeń społecznych i ubezpieczeń zdrowotnych, a także korzysta z uprawnień przewidzianych w ustawie oraz innych uprawnień na zasadach obowiązujących obywateli polskich pozostających w stosunku pracy.</p>	
45.	Art. 12 lit. c	c) działów zabezpieczenia społecznego zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia		<p>Art. 109 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym</p> <p>Art. 109. 1. Nauczycielem akademickim może zostać osoba, która: 1) posiada kwalifikacje określone w ustawie; 2) ma pełną zdolność do czynności</p>	

		społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie [8]. Przepisy szczególne zawarte w załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 859/2003 z dnia 14 maja 2003 r. rozszerzającego przepisy rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i rozporządzenia (EWG) nr 574/72 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi przepisami wyłącznie ze względu na ich obywatelstwo [9], stosuje się odpowiednio;		(Dz.U. z 2012 r., poz. 572 z późn.zm	prawnych; 3) nie została ukarana prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwo umyślne; 4) nie została ukarana karą dyscyplinarną wymienioną w art. 140 ust. 1 pkt 4; 5) korzysta z pełni praw publicznych. 2. 3. Zatrudnienie w uczelni w charakterze nauczyciela akademickiego cudzoziemca następuje bez konieczności uzyskania zezwolenia i zgody organu zatrudnienia. Zezwolenia i zgody nie wymaga także powierzenie cudzoziemcowi innej pracy zarobkowej w zakresie zadań, o których mowa w art. 111. 3a. Przy zatrudnianiu osoby, o której mowa w ust. 3, a także obywatela polskiego, który stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy uzyskał za granicą, można odstąpić od warunków określonych w art. 114. 4. Osoba, o której mowa w ust. 3, podlega obowiązkowi ubezpieczeń społecznych i ubezpieczeń zdrowotnych, a także korzysta z uprawnień przewidzianych w ustawie oraz innych uprawnień na zasadach obowiązujących obywateli polskich pozostających w stosunku pracy.	
46.	Art. 12 lit. d	d) ulg podatkowych i zwolnień od podatku;	T	Art. 109 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o	Art. 109. 1. Nauczycielem akademickim może zostać osoba, która: 1) posiada kwalifikacje określone w	

				<p>szkolnictwie wyższym (Dz.U. z 2012 r., poz. 572 z późn.zm</p>	<p>ustawie; 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych; 3) nie została ukarana prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwo umyślne; 4) nie została ukarana karą dyscyplinarną wymienioną w art. 140 ust. 1 pkt 4; 5) korzysta z pełni praw publicznych. 2. 3. Zatrudnienie w uczelni w charakterze nauczyciela akademickiego cudzoziemca następuje bez konieczności uzyskania zezwolenia i zgody organu zatrudnienia. Zezwolenia i zgody nie wymaga także powierzenie cudzoziemcowi innej pracy zarobkowej w zakresie zadań, o których mowa w art. 111. 3a. Przy zatrudnianiu osoby, o której mowa w ust. 3, a także obywatela polskiego, który stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy uzyskał za granicą, można odstąpić od warunków określonych w art. 114. 4. Osoba, o której mowa w ust. 3, podlega obowiązkowi ubezpieczeń społecznych i ubezpieczeń zdrowotnych, a także korzysta z uprawnień przewidzianych w ustawie oraz innych uprawnień na zasadach obowiązujących obywateli polskich pozostających w stosunku pracy</p>	
47.	Art. 12 lit. e	e) dostępu do towarów i usług oraz zaopatrzenia w towary i usługi powszechnie dostępne.	T	<p>Ar. 109 ust. 4 Art. 109 ust. 4 ustawy z dnia</p>	<p>Art. 109. 1. Nauczycielem akademickim może zostać osoba, która:</p>	

				<p>27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. z 2012 r., poz. 572 z późn.zm</p>	<p>1) posiada kwalifikacje określone w ustawie; 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych; 3) nie została ukarana prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwo umyślne; 4) nie została ukarana karą dyscyplinarną wymienioną w art. 140 ust. 1 pkt 4; 5) korzysta z pełni praw publicznych.</p> <p>2.</p> <p>3. Zatrudnienie w uczelni w charakterze nauczyciela akademickiego cudzoziemca następuje bez konieczności uzyskania zezwolenia i zgody organu zatrudnienia. Zezwolenia i zgody nie wymaga także powierzenie cudzoziemcowi innej pracy zarobkowej w zakresie zadań, o których mowa w art. 111.</p> <p>3a. Przy zatrudnianiu osoby, o której mowa w ust. 3, a także obywatela polskiego, który stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy uzyskał za granicą, można odstąpić od warunków określonych w art. 114.</p> <p>4. Osoba, o której mowa w ust. 3, podlega obowiązkowi ubezpieczeń społecznych i ubezpieczeń zdrowotnych, a także korzysta z uprawnień przewidzianych w ustawie oraz innych uprawnień na zasadach obowiązujących obywateli polskich pozostających w stosunku pracy</p>	
--	--	--	--	--	---	--

48.	Art. 13 ust. 1	1. Obywatelowi państwa trzeciego, który został przyjęty jako naukowiec na podstawie niniejszej dyrektywy, zezwala się na prowadzenie części swoich badań w innym Państwie Członkowskim na warunkach określonych w niniejszym artykule.	T	Art.152 ust. 2	Art. 152. 1 2. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się także cudzoziemcowi, który posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady nr 1030/2002, opatrzony adnotacją „naukowiec”, wydany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli umowa o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego, zawarta z właściwą jednostką naukową tego państwa przewiduje przeprowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych także na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
49.	Art. 13 ust. 2	2. Jeśli naukowiec przebywa w innym Państwie Członkowskim przez okres do trzech miesięcy, badania mogą być prowadzone na podstawie umowy o przyjęciu zawartej w pierwszym Państwie Członkowskim, pod warunkiem że w drugim Państwie Członkowskim dysponuje on wystarczającymi środkami oraz że nie jest on tam uznawany za zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego.	T	Art. 152 ust. 2 i ust. 3	Art. 152. 1 2. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się także cudzoziemcowi, który posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady nr 1030/2002, opatrzony adnotacją „naukowiec”, wydany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli umowa o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego, zawarta z właściwą jednostką naukową tego państwa przewiduje przeprowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych także na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 3. Cudzoziemiec, o którym	

					mowa w ust. 2, zamiast umowy, o której mowa w ust. 1 pkt 1, przedstawia umowę o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego zawartą z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.	
50.	Art. 13 ust. 3	3. Jeśli pobyt naukowca w innym Państwie Członkowskim trwa dłużej niż trzy miesiące, Państwa Członkowskie mogą wymagać nowej umowy o przyjęciu w celu prowadzenia badań w tym Państwie Członkowskim. W każdym przypadku w stosunku do danego Państwa Członkowskiego muszą być spełnione warunki określone w art. 6 i 7.	N			Przepis nie wymaga obowiązkowej implementacji, Polska nie zdecydowała się na wprowadzenie tego typu rozwiązań.
51.	Art. 13 ust. 4	4. Jeśli właściwe przepisy przewidują wymóg posiadania wizy lub dokumentu pobytowego w celu korzystania z prawa do mobilności, taka wiza lub dokument pobytowy powinny zostać przyznane w terminie, który nie utrudni kontynuacji badań, a zarazem pozostawi odpowiednim organom wystarczający czas na rozpatrzenie wniosku.	N			Przepis nie wymaga implementacji zgodnie z art. 21 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen cudzoziemiec posiadający dokument pobytowy w jednym państwie członkowskim może podróżować po całym obszarze Schengen do 3 miesięcy. Ponadto cudzoziemiec zgodnie z art. 63 pkt 13 projektu ustawy może uzyskać wizę w celu prowadzenia badań naukowych.
52.	Art. 13 ust. 5	5. Państwa Członkowskie nie wymagają, by naukowiec opuścił ich terytorium w celu złożenia wniosków o wizy lub dokumenty pobytowe.	T	Art. 105 ust. 1	Art. 105. 1. Cudzoziemiec składa wnioski o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy osobiście, nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	

Rozdział V PROCEDURA I PRZEJRZYSTOŚĆ					
53.	Art. 14 ust. 1	1. Państwa Członkowskie określają, czy wnioski o wydanie dokumentu pobytowego mają być składane przez naukowca czy przez zainteresowaną instytucję badawczą.	T	Art. 105 ust. 1	Art. 105. 1. Cudzoziemiec składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy osobiście, nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
54.	Art. 14 ust. 2	2. Wnioski są rozpatrywane i badane, gdy dany obywatel państwa trzeciego przebywa poza terytorium Państw Członkowskich, do których chce zostać przyjęty.	T	Art. 60 ust. 1 pkt 13	Art. 60. 1. Wizę Schengen lub wizę krajową wydaje się w celu: 13) prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych;
55.	Art. 14 ust. 3	3. Państwa Członkowskie mogą przyjąć zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi wniosek złożony w czasie, gdy dany obywatel państwa trzeciego przebywa już na ich terytorium.	T	Art. 105 ust. 1	Art. 105. 1. Cudzoziemiec składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy osobiście, nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
56.	Art. 14 ust. 4	4. Zainteresowane Państwo Członkowskie zapewnia obywatelowi państwa trzeciego, który złożył wniosek i który spełnia warunki określone w art. 6 i 7, wszelkie ułatwienia przy uzyskaniu wymaganych wiz.	T	Art. 60 ust. 1 pkt 13 Art. 14 ust. 4 lit. c Rozporządzeni a Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) NR 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks	Art. 60. 1. Wizę Schengen lub wizę krajową wydaje się w celu: 13) prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych; Art. 14 ust. 4. Opłatę wizową znosi się względem osób ubiegających się o wizę należących do jednej z następujących kategorii: c) naukowcy z państw trzecich podróżujący w celu prowadzenia badań naukowych zgodnie z definicją zawartą w zaleceniu 2005/761/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w celu ułatwienia wydawania przez państwa członkowskie jednolitych wiz krótkoterminowych dla naukowców z

				wizowy)	państw trzecich podróżujących w ramach Wspólnoty w celu prowadzenia badań naukowych
57.	Art. 15 ust. 1	1. Właściwe organy Państw Członkowskich podejmują jak najszybciej decyzję w sprawie kompletnego wniosku, a w odpowiednich przypadkach zapewniają możliwość stosowania procedur przyspieszonych.	T	Art. 35 kpa	<p>Art. 35. § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki.</p> <p>§ 2. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ.</p> <p>§ 3. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym - w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania.</p> <p>§ 4. Przepisy szczególne mogą określać inne terminy niż określone w § 3.</p> <p>§ 5. Do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.</p>

58.	Art. 15 ust. 2	2. Jeśli informacje dostarczone na poparcie wniosku są niewystarczające, rozpatrzenie wniosku może zostać zawieszona, a właściwe organy powiadamiają wnioskodawcę o wymaganych dodatkowych informacjach.	T	Art. 77 kpa	Art. 77. § 1. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. § 2. Organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu
59.	Art. 15 ust. 3	3. Zainteresowany obywatel państwa trzeciego jest zawiadamiany o decyzji o odmowie wydania dokumentu pobytowego zgodnie z procedurami zawiadamiania przewidzianymi w odpowiednich przepisach krajowych. W zawiadomieniu określa się dostępne procedury odwoławcze i terminy podjęcia odpowiednich działań.	T	Art. 107 kpa	Art. 107. § 1. Decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi. § 2. Przepisy szczególne mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać decyzja. § 3. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać

				<p>wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.</p> <p>§ 4. Można odstąpić od uzasadnienia decyzji, gdy uwzględnia ona w całości żądanie strony; nie dotyczy to jednak decyzji rozstrzygających sporne interesy stron oraz decyzji wydanych na skutek odwołania.</p> <p>Art. 109§1 kpa</p> <p>Art. 109.</p> <p>§ 1. Decyzję doręcza się stronom na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p>	
60.	Art. 15 ust. 4	4. W przypadku odmownego rozpatrzenia wniosku albo w przypadku cofnięcia dokumentu pobytowego wydanego zgodnie z niniejszą dyrektywą, osoba zainteresowana ma prawo do wniesienia sprzeciwu do organów danego Państwa Członkowskiego.	T	<p>Art. 127 kpa</p> <p>Art. 127. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji.</p> <p>§ 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy.</p> <p>§ 3. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji.</p> <p>Art.3§2 pkt 1 i</p> <p>Art. 3. § 1. Sądy administracyjne</p>	

				<p>art. 52§1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r. poz. 270, z późn.zm.)</p> <p>Art. 52§1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r. poz. 270, z późn.zm.)</p>	<p>sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie.</p> <p>§ 2. Kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na:</p> <p>1) decyzje administracyjne;</p>	
Rozdział VI PRZEPISY KOŃCOWE						
61.	Art. 16	Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie okresowo, a po raz pierwszy nie później niż trzy lata po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, sprawozdania na temat stosowania niniejszej dyrektywy w Państwach Członkowskich i proponuje wszelkie niezbędne do niej zmiany.	N			
62.	Art. 17 ust. 1	1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do	N			

		wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 12 października 2007 r. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.				
63.	Art. 17 ust. 2	2. Państwa Członkowskie przekazą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.	N			
64.	Art. 18	Na zasadzie odstępstwa od przepisów rozdziału III, w okresie do dwóch lat od dnia określonego w art. 17 ust. 1, Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do wydawania zezwoleń zgodnie z niniejszą dyrektywą w formie dokumentu pobytowego.	N			
65.	Art. 19	Przepisy niniejszej dyrektywy nie naruszają prawa Irlandii do utrzymania uzgodnień dotyczących wspólnej strefy podróżowania, o której mowa w Protokole w sprawie stosowania niektórych aspektów art. 14 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, który został załączony do Traktatu z Amsterdamu, Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.	N			

66.	Art. 20	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N			
67.	Art. 21	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich zgodnie z postanowieniami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.	N			
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

06/92rch

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	- Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin <i>Dziennik Urzędowy UE L 251/12 z 03.10.2003 r.</i>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
		Rozdział I PRZEPISY OGÓLNE				
1.	Art. 1	Niniejsza dyrektywa ma na celu określenie warunków wykonania prawa do łączenia rodziny przez obywateli państwa trzeciego zamieszkujących legalnie na terytorium Państw Członkowskich.	T	Art. 1 Art. 3 pkt 1	Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, tryb postępowania oraz organy właściwe w tych sprawach. Art. 3 pkt 1 stanowi, iż cudzoziemcem jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego. Ponadto przepisów ustawy o cudzoziemcach nie mają zastosowania do obywateli UE oraz członków ich rodzin – art. 2 pkt 2 projektu ustawy.	Przepis nie wymaga dosłownej implementacji. Cały projekt ustawy o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu i pobytu cudzoziemców. Dział V reguluje zasady wydawania zezwolenia na pobyt czasowy. W Rozdziale 8 uregulowane są między innymi zasady wydawania zezwolenia na pobyt czasowy dla członków rodziny cudzoziemców.

2.	Art. 2 lit. a	Do celów niniejszej dyrektywy: a) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która nie jest obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu;	T	Art. 3 pkt 1	Art. 3 pkt 1 stanowi, iż cudzoziemcem jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego. Ponadto przepisów ustawy o cudzoziemcach nie mają zastosowania do obywateli UE oraz członków ich rodzin – art. 2 pkt 2 projektu ustawy.	
3.	Art. 2 lit. b	b) „uchodźca” oznacza każdego obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca posiadającego status uchodźcy w rozumieniu Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., zmienionej Protokołem podpisanym w Nowym Jorku dnia 31 stycznia 1967 r.;	T	Art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o udzieleniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 3. 1. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemcowi udziela się ochrony przez: 1) nadanie statusu uchodźcy;	Kwestie udzielania cudzoziemcom ochrony międzynarodowej są kompleksowo uregulowane w ustawie z 13 czerwca 2003r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1472). W projekcie ustawy w stosunku do uchodźców używane jest pojęcie cudzoziemiec któremu nadano status uchodźcy.
4.	Art. 2 lit. c	c) „członek rodziny rozdzielonej” oznacza obywatela państwa trzeciego mieszkającego zgodnie z prawem w Państwie Członkowskim i składającego wniosek lub którego członkowie rodziny składają wniosek o przyłączenie się do niego;	T	Art. 160 ust. 1 pkt 1 lit a-e	Art. 160 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia z rodziną i jest członkiem rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium	

					<p>Rzeczypospolitej Polskiej:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) na podstawie zezwolenia na pobyt stały, b) na podstawie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, c) w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy, d) w związku z udzieleniem mu ochrony uzupełniającej, e) przez okres co najmniej 2 lat, na podstawie kolejnych zezwoleń na pobyt czasowy, w tym bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy dla członka rodziny – na podstawie zezwolenia udzielonego mu na okres pobytu nie krótszy niż jeden rok, 	
5.	Art. 2 lit. d	d) „łączenie rodziny” oznacza wjazd i pobyt w Państwie Członkowskim przez członków rodziny obywatela państwa trzeciego mieszkającego zgodnie z prawem w tym Państwie Członkowskim w celu zachowania komórki rodzinnej, bez względu na to, czy związek rodzinny powstał przed wjazdem rezydenta czy po;	T	Art. 160 ust. 1 pkt 1	<p>Art. 160. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:</p> <p>1) przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia z rodziną i jest członkiem rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) na podstawie zezwolenia na pobyt stały, b) na podstawie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, c) w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy, d) w związku z udzieleniem mu 	Przepis nie wymaga dosłownej implementacji. Cały projekt ustawy o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu i pobytu cudzoziemców. Dział V reguluje zasady wydawania zezwolenia na pobyt czasowy. W Rozdziale 8 uregulowane są między innymi zasady wydawania zezwolenia na pobyt czasowy dla członków rodziny cudzoziemców.

				<p>ochrony uzupełniającej,</p> <p>e) przez okres co najmniej 2 lat, na podstawie kolejnych zezwoleń na pobyt czasowy, w tym bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy dla członka rodziny – na podstawie zezwolenia udzielonego mu na okres pobytu nie krótszy niż jeden rok,</p> <p>f) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w celu prowadzenia badań naukowych na podstawie umowy o przyjęciu cudzoziemca w celu realizacji projektu badawczego, zawartej z jednostką naukową, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki,</p> <p>g) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w celu prowadzenia badań naukowych, gdy cudzoziemiec ten posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady nr 1030/2002, opatrzony adnotacją „naukowiec”, wydany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu realizacji projektu badawczego, zawarta z właściwą jednostką naukową tego państwa, przewiduje przeprowadzenie badań naukowych także na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p>	
--	--	--	--	--	--

					h) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji;	
6.	Art. 2 lit. e	e) „dokument pobytowy” oznacza każde upoważnienie wydane przez organy Państwa Członkowskiego zezwalające obywatelowi państwa trzeciego na legalny pobyt na danym terytorium, zgodnie z przepisami zawartymi w art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (1);	T	Art. 241 pkt 1	Art. 241. Kartę pobytu wydaje się cudzoziemcowi, któremu udzielono: 1) zezwolenia na pobyt czasowy	Projektowane przepisy ustawy o cudzoziemcach przewidują, iż cudzoziemcowi, który uzyskał tytuł pobytowy wydawana jest karta pobytu. Karty pobytu wydawane są natomiast zgodnie z rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich.
7.	Art. 2 lit. f	f) określenie „osoby nieletnie pozbawione opieki” oznacza obywateli państwa trzeciego lub bezpaństwowców poniżej osiemnastego roku życia, którzy przybywają na terytorium Państw Członkowskich bez opieki osoby dorosłej odpowiedzialnej zgodnie z prawem lub zwyczajowo, oraz o ile nie są skutecznie objęte opieką takiej osoby, bądź też osoby nieletnie, które są pozostawione bez opieki po wjeździe na terytorium Państw Członkowskich.	T	Art. 10 § 1 Kodeksu Cywilnego Art. 94 § 3, art. 145 oraz art. 154 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego	Art. 10. § 1. Pełnoletnim jest, kto ukończył lat osiemnaście. § 2. Przez zawarcie małżeństwa małoletni uzyskuje pełnoletność. Nie traci jej w razie unieważnienia małżeństwa. Art. 94 § 3. Jeżeli żadnemu z rodziców nie przysługuje władza rodzicielska albo jeżeli rodzice są nieznani, ustanawia się dla dziecka opiekę. Art. 145. § 1. Opiekę ustanawia się dla małoletniego w wypadkach przewidzianych w tytule II niniejszego kodeksu. § 2. Opiekę ustanawia sąd opiekuńczy, skoro tylko poweźmie wiadomość, że zachodzi prawny po temu powód. Art. 154. Opiekun obowiązany jest wykonywać swe czynności z należytą starannością, jak tego wymaga dobro pozostającego pod opieką i interes społeczny.	Powyższy przepis nie wymaga implementacji w przepisach ustawy o cudzoziemcach, gdyż polski system prawny reguluje już powyższe kwestie. Art. 30 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego odsyła w tej kwestii do kodeksu cywilnego. Ponadto kodeks rodzinny i opiekuńczy reguluje kwestię opieki nad małoletnim.

8.	Art. 3 ust. 1	1. Niniejszą dyrektywę stosuje się w przypadku, gdy członek rodziny rozdzielonej posiada dokument pobytowy wydany przez Państwo Członkowskie o okresie ważności wynoszącym przynajmniej jeden rok i istnieją uzasadnione przypuszczenia, że uzyska prawo stałego pobytu, jeżeli członkowie jego rodziny są obywatelami państwa trzeciego posiadającymi dowolny status.	T	Art. 160 ust. 1 pkt 1 lit a-e	Art. 160 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia z rodziną i jest członkiem rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: a) na podstawie zezwolenia na pobyt stały, b) na podstawie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, c) w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy, d) w związku z udzieleniem mu ochrony uzupełniającej, e) przez okres co najmniej 2 lat, na podstawie kolejnych zezwoleń na pobyt czasowy, w tym bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy dla członka rodziny – na podstawie zezwolenia udzielonego mu na okres pobytu nie krótszy niż jeden rok,	
9.	Art. 3 ust. 2 lit. a	2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania w przypadku, gdy członek rodziny rozdzielonej: a) ubiega się o uznanie statusu uchodźcy, do którego wniosku jeszcze nie została wydana ostateczna decyzja;	T	Art. 99 ust 1 pkt 5	Art. 99. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, gdy: 5) ubiega się o nadanie statusu	

					uchodźcy lub o udzielenie azylu,	
10.	Art. 3 ust. 2 lit. b	b) jest uprawniony do pobytu w Państwie Członkowskim na podstawie tymczasowej ochrony lub ubiegania się o zezwolenie na pobyt na tej podstawie i oczekuje decyzji w odniesieniu do swojego statusu;	T	Art. 99 ust 1 pkt 4 i 5	Art. 99. 1 Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, gdy: 4) udzielono mu zgody na pobyt tolerowany, zgody na pobyt ze względów humanitarnych, azylu, ochrony uzupełniającej lub ochrony czasowej lub nadano mu status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, lub 5) ubiega się o nadanie statusu uchodźcy lub o udzielenie azylu,	
11.	Art. 3 ust. 2 lit. c	c) jest uprawniony do pobytu w Państwie Członkowskim na podstawie dodatkowej formy ochrony zgodnie ze zobowiązaniami międzynarodowymi, ustawodawstwem krajowym lub praktyką Państw Członkowskich lub na podstawie ubiegania się o zezwolenie na pobyt na tej podstawie i oczekuje decyzji w odniesieniu do swojego statusu.	T	Art. 99 ust 1 pkt 4 i 5	Patrz uwagi do pkt 10	
12.	Art. 3 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do członków rodziny obywatela Unii.	T	Art. 2 pkt 2	Art. 2 pkt 2 projektu mówi, iż ustawa o cudzoziemcach nie ma zastosowania do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają.	Zasady wjazdu i pobytu w/w grupy uregulowane są w ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043 z późn. zm.);

13.	Art. 3 ust. 4 lit. a	4. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla korzystniejszych przepisów: a) dwustronnych lub wielostronnych porozumień między Wspólnotą lub Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a państwami trzecimi, z drugiej strony;	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ brak jest informacji o tego typu umowach międzynarodowych
14.	Art. 3 ust. 4 lit. b	b) Europejskiej Karty Społecznej z dnia 18 października 1961 r., zmienionej Europejskiej Karty Społecznej z dnia 3 maja 1987 r. oraz Konwencji Europejskiej w sprawie statusu prawnego pracowników migrujących z dnia 24 listopada 1977 r.	T	Art. 187 ust. 1 pkt 1	Art. 187. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności udziela się cudzoziemcowi, jeżeli: 1) zamierza jako członek rodziny zamierza jako członek rodziny zamieszkiwać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wspólnie z pracownikiem migrującym, o którym mowa w pkt 19 części I i art. 19 części II Europejskiej Karty Społecznej, sporządzonej w Turynie dnia 18 października 1961 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 8, poz. 67, z 2010 r. Nr 76, poz. 491 oraz z 2011 r. Nr 168, poz. 1007), lub z prowadzącym na tym terytorium działalność gospodarczą na własny rachunek cudzoziemcem, o którym mowa w art. 19 ust. 10 części II Europejskiej Karty Społecznej, sporządzonej w Turynie dnia 18 października 1961 r., lub	Przepisy art. 187 ust 1 pkt 1 przewiduje specjalne uregulowania dotyczące członków rodziny pracowników migrujących.
15.	Art. 3 ust. 5	5. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez wpływu na możliwość przyjęcia lub utrzymania korzystniejszych przepisów przez Państwa Członkowskie.	N			Przepis nie wymaga transpozycji.

Rozdział II CZŁONKOWIE RODZINY					
16.	Art. 4 ust. 1 lit. a	1. Państwa Członkowskie zezwalają na wjazd i pobyt, na mocy niniejszej dyrektywy i z zastrzeżeniem zgodności z warunkami określonymi w rozdziale IV oraz w art. 16, następujących członków rodziny: a) małżonek członka rodziny rozdzielonej;	T	Art. 160 ust. 3 pkt 1	Art. 160 ust. 3. Za członka rodziny, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się: 1) osobę pozostającą z cudzoziemcem w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim;
17.	Art. 4 ust. 1 lit. b	b) nieletnie dzieci członka rodziny rozdzielonej i jego małżonka, włącznie z dziećmi przysposobionymi zgodnie z decyzją podjętą przez właściwe organy danego Państwa Członkowskiego lub decyzją automatycznie wykonywaną na podstawie zobowiązań międzynarodowych tego Państwa Członkowskiego lub która musi być uznana zgodnie ze zobowiązaniami międzynarodowymi;	T	Art. 160 ust. 3 pkt 2-4	Art. 160 ust. 3. Za członka rodziny, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się: 2) małoletnie dziecko cudzoziemca i osoby pozostającej z nim w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim, w tym także dziecko przysposobione; 3) małoletnie dziecko cudzoziemca, w tym także dziecko przysposobione, pozostające na jego utrzymaniu, nad którym cudzoziemiec sprawuje faktycznie władzę rodzicielską; 4) małoletnie dziecko osoby, o której mowa w pkt 1, w tym także dziecko przysposobione, pozostające na jej utrzymaniu, nad którym sprawuje ona faktycznie władzę rodzicielską.
18.	Art. 4 ust. 1 lit. c	c) nieletnie dzieci włącznie z dziećmi przysposobionymi członka rodziny rozdzielonej, w przypadku gdy członek rodziny rozdzielonej sprawuje opiekę,	T	Art. 160 ust. 3 pkt 2-4 Art.	Patrz uwagi do pkt 17. Art. 105 ust. 3 pkt 1 W przypadku cudzoziemca będącego: 1) osobą małoletnią – wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt

		a dzieci pozostają na jego utrzymaniu. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na łączenie dzieci, nad którymi opiekę sprawują dwie osoby, o ile druga strona sprawująca opiekę wyrazi zgodę;		105 ust. 3 pkt 1	czasowy składają rodzice lub ustanowieni przez sąd opiekunowie albo jedno z rodziców lub jeden z ustanowionych przez sąd opiekunów, z pisemną zgodą drugiego z rodziców lub ustanowionego przez sąd opiekuna;	
19.	Art. 4 ust. 1 lit. d	d) nieletnie dzieci włącznie z dziećmi przysposobionymi małżonka, w przypadku gdy małżonek sprawuje opiekę, a dzieci pozostają na jego utrzymaniu. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na łączenie dzieci, nad którymi opiekę sprawują dwie osoby, o ile druga strona sprawująca opiekę wyrazi zgodę. Nieletnie dzieci określone w niniejszym artykule muszą znajdować się poniżej granicy wieku pełnoletności określonej w prawodawstwie danego Państwa Członkowskiego oraz muszą być niezamężne lub nieżonate. W drodze odstępstwa, w przypadku gdy dziecko ma więcej niż 12 lat i przybędzie niezależnie od pozostałej rodziny, Państwo Członkowskie może, przed zezwoleniem na wjazd i pobyt na mocy niniejszej dyrektywy, sprawdzić, czy dziecko to spełnia warunki integracji określone w istniejącym ustawodawstwie tego Państwa Członkowskiego na dzień wykonania niniejszej dyrektywy.	T	Art. 160 ust. 3 pkt 2-4 Art. 105 ust. 3 pkt 1	Patrz uwagi do pkt 18	
20.	Art. 4 ust. 2 lit. a	2. Państwa Członkowskie mogą, na mocy przepisu ustawowego lub wykonawczego, zezwolić na wjazd i	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie tego typu odstępstw

		pobyt, na mocy niniejszej dyrektywy i z zastrzeżeniem zgodności z warunkami określonymi w rozdziale IV, następujących członków rodziny: a) wstępnych pierwszego stopnia w prostej linii członka rodziny rozdzielonej lub jego małżonka, w przypadku gdy pozostają na ich utrzymaniu i nie posiadają wsparcia własnej rodziny w kraju pochodzenia;				od ogólnej zasady łączenia rodzin.
21.	Art. 4 ust. 2 lit. b	b) dorosłych niezamężnych lub nieżonatych dzieci członka rodziny rozdzielonej lub jego małżonka, w przypadku gdy obiektywnie z uwagi na stan zdrowia nie są one w stanie zapewnić sobie utrzymania.	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie tego typu odstępstw od ogólnej zasady łączenia rodzin.
22.	Art. 4 ust. 3	3. Państwa Członkowskie mogą, na mocy przepisu ustawowego lub rozporządzenia, zezwolić na wjazd i pobyt, na mocy niniejszej dyrektywy i z zastrzeżeniem zgodności z warunkami określonymi w rozdziale IV, niepoślubionego partnera, będącego obywatelem państwa trzeciego, z którym członek rodziny rozdzielonej znajduje się w należycie poświadczonym, stabilnym długotrwałym związku, lub obywatela państwa trzeciego, który jest związany z członkiem rodziny rozdzielonej na mocy zarejestrowanego związku zgodnie z art. 5 ust. 2, oraz niezamężnego lub nieżonatego nieletniego dziecka tych osób, włącznie z dziećmi przysposobionymi, a także dorosłego niezamężnego lub nieżonatego dziecka tych osób, które obiektywnie z uwagi na stan zdrowia	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie tego typu odstępstw od ogólnej zasady łączenia rodzin.

		nie jest w stanie zapewnić sobie utrzymania. Państwa Członkowskie mogą zdecydować, że partnerzy w zarejestrowanym związku będą traktowani tak samo jak małżonkowie w odniesieniu do zagadnienia łączenia rodziny.				
23.	Art. 4 ust. 4	4. W przypadku małżeństwa poligamicznego, jeżeli małżonek członka rodziny rozdzielonej mieszka już z członkiem rodziny rozdzielonej na terytorium Państwa Członkowskiego, dane Państwo Członkowskie nie zezwala na łączenie rodziny kolejnego małżonka. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. c), Państwa Członkowskie mogą ograniczyć łączenie rodziny nieletnich dzieci kolejnego małżonka i członka rodziny rozdzielonej.	T	Art. 160 ust. 3	Art. 160 ust. 3. Za członka rodziny, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się: 1) osobę pozostającą z cudzoziemcem w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim;	Projektowane przepisy stanowią, iż cudzoziemiec ma pozostawać w związku małżeńskim uznawanym przez polskie prawo. Ponadto projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie tego typu odstępstw dla małoletnich dzieci cudzoziemca.
24.	Art. 4 ust. 5	5. W celu zapewnienia lepszej integracji i uniknięcia wymuszonych małżeństw, Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby członek rodziny rozdzielonej i jego małżonek byli w pewnym minimalnym wieku, co najwyżej 21 lat, przed umożliwieniem połączenia z małżonkiem.	N			Polska nie przewidziała tego typu ograniczeń.
25.	Art. 4 ust. 6	6. W drodze odstępstwa Państwa Członkowskie mogą zażądać, aby wnioski dotyczące łączenia rodziny nieletnich dzieci były przedkładane przed ukończeniem 15 roku życia, zgodnie z istniejącym ustawodawstwem na dzień wykonania niniejszej dyrektywy. Jeżeli wniosek zostanie złożony po ukończeniu 15 roku życia, Państwa	N			Polska nie przewidziała tego typu ograniczeń.

		Członkowskie, które postanowią zastosować to odstępstwo, zezwolą na wjazd i pobyt takich dzieci na podstawie innej niż łączenie rodziny.			
Rozdział III SKŁADANIE I ROZPATRYWANIE WNIOSKÓW					
26.	Art. 5 ust. 1	1. Państwa Członkowskie określają, czy, w celu wykonania prawa do łączenia rodziny, wnioski o wjazd i pobyt składane są do właściwych organów danego Państwa Członkowskiego przez członka rodziny rozdzielonej czy też przez członka lub członków jego rodziny.	T	Art. 169	Art. 169 Cudzoziemcowi udziela się zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną na wniosek cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do którego członek jego rodziny przybył lub z którym przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
27.	Art. 5 ust. 2	2. Do wniosku dołącza się dokumenty dowodowe dotyczące związków rodzinnych oraz zgodności z warunkami określonymi w art. 4 i 6, oraz, w odpowiednich przypadkach, w art. 7 i 8, a także uwierzytelnione odpisy dokumentów podróży członka(-ów) rodziny. W odpowiednich przypadkach, w celu uzyskania dowodu na istnienie związków rodzinnych, Państwa Członkowskie mogą przeprowadzać rozmowy z członkiem rodziny rozdzielonej i członkami jego rodziny oraz podejmować inne badania, które uznają za niezbędne. Rozpatrując wniosek dotyczący niepoślubionego partnera członka rodziny rozdzielonej, Państwa Członkowskie biorą pod uwagę, w charakterze dowodu na istnienie związku rodzinnego, różne czynniki,	T	Art. 106 ust. 2 Art. 170 ust 1	Art. 106 ust. 2. Składając wniosek o udzielenie mu Składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, cudzoziemiec uzasadnia ten wniosek, składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań pisemne oświadczenie, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe, oraz przedstawia ważny dokument podróży i dołącza do niego: 1) aktualną fotografię; 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Art. 170. 1. W postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lub art. 160 ust. 3 pkt 1, organ,

		takie jak: wspólne dziecko, wcześniejsze wspólne zamieszkiwanie, rejestracja związku partnerskiego oraz wszelkie inne rzetelne dowody.			który prowadzi to postępowanie, ustala, czy związek małżeński został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów ustawy.	
28.	Art. 5 ust. 3	3. Wnioski składane są i rozpatrywane w przypadku, gdy członkowie rodziny przebywają poza terytorium Państwa Członkowskiego, w którym przebywa członek rodziny rozdzielonej. W drodze odstępstwa Państwo Członkowskie może, w odpowiednich okolicznościach, przyjmując wniosek złożony w przypadku, gdy członkowie rodziny już przebywają na terytorium tego Państwa Członkowskiego.	T	Art. 169	Art. 169 Cudzoziemcowi udziela się zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną na wniosek cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do którego członek jego rodziny przybył lub z którym przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	Projektowane przepisy przewidują, iż co do zasady cudzoziemiec powinien złożyć wniosek w czasie zgodnego z prawem pobytu w Polsce. W przypadku jednak łączenia rodzin przepisy przewidują, iż wniosek składa cudzoziemiec przebywający w Polsce, a członek rodziny, który zamierza do niego dołączyć może przebywać poza granicami Polski.
29.	Art. 5 ust. 4	4. Właściwe organy Państwa Członkowskiego dostarczają osobie, która złożyła wniosek, pisemne powiadomienie dotyczące decyzji w możliwie najkrótszym terminie, a w żadnym przypadku nie później niż w ciągu dziewięciu miesięcy od dnia, w którym wniosek został złożony. W wyjątkowych okolicznościach związanych ze złożonością procesu rozpatrywania wniosku, okres określony w akapicie pierwszym może zostać przedłużony. W przypadku odrzucenia wniosku należy podać powody takiej decyzji. Wszelkie konsekwencje braku podjęcia decyzji przed upływem okresu przewidzianego	T	Art. 14 Art. 35 Art. 104 Art. 107 Kpa	Art. 14. § 1. Sprawy należy załatwiać w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.), doręczanego środkami komunikacji elektronicznej. § 2. Sprawy mogą być załatwiane ustnie, gdy przemawia za tym interes strony, a przepis prawny nie stoi temu na przeszkodzie. Treść oraz istotne motywy takiego załatwienia powinny być utrwalone w aktach w formie protokołu lub podpisanej przez stronę	

		<p>w akapicie pierwszym określone są w ustawodawstwie krajowym danego Państwa Członkowskiego.</p>		<p>adnotacji.</p> <p>Art. 35. § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki.</p> <p>§ 2. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ.</p> <p>§ 3. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym - w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania.</p> <p>§ 4. Organy wyższego stopnia mogą określać rodzaje spraw, które załatwiane są w terminach krótszych niż określone w § 3.</p> <p>§ 5. Do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.</p>	
--	--	---	--	--	--

					<p>Art. 104. § 1. Organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.</p> <p>Art. 107. § 1. Decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.</p>	
30.	Art. 5 ust. 5	5. Rozpatrując wniosek, Państwa Członkowskie należycie uwzględniają interes nieletniego dziecka.	T	Art. 168 Art. 299 ust. 4	<p>Art. 168. W postępowaniu w sprawie udzielenia lub cofnięcia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 160 ust. 1, uwzględnia się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) interes małoletniego dziecka; 2) charakter i trwałość więzi rodzinnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) okres pobytu cudzoziemca na 	<p>Zastosowanie mają ogólne zasady KPA</p> <p>Art. 7. W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz</p>

					terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 4) istnienie więzi rodzinnych, kulturowych i społecznych z państwem pochodzenia. Art. 299. 4. W postępowaniu w sprawie zobowiązania do powrotu cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 159 ust. 1 lub art. 160 ust. 1, lub cudzoziemca, do którego dołączył cudzoziemiec posiadający zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 160 ust. 1, bierze się pod uwagę okres pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz istnienie więzi kulturowych i społecznych z państwem pochodzenia.	do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.
Rozdział IV WYMAGANIA DOTYCZĄCE WYKONANIA PRAWA DO ŁĄCZENIA RODZINY						
31.	Art. 6 ust. 1	1. Państwa Członkowskie mogą odrzucić wnioski o wjazd i pobyt członków rodziny ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne lub zdrowie publiczne.	T	Art. 100 ust. 1 pkt 4	Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 4) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub	
32.	Art. 6 ust. 2	2. Państwa Członkowskie mogą wycofać dokument pobytowy członków rodziny lub odmówić przedłużenia jego ważności ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne lub zdrowie publiczne. Podejmując odpowiednią decyzję, Państwo Członkowskie uwzględnia, oprócz art. 17, wagę lub rodzaj	T	Art. 101 pkt 3 Art. 165	Art. 101. Zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy: 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4-8, lub Art. 165. Zezwolenia, o którym mowa w art. 160 ust. 1, cudzoziemcowi	

		wykroczenia przeciwko porządkowi publicznemu lub bezpieczeństwu publicznemu popełnionego przez członka rodziny, lub też zagrożenia związane z tą osobą.			odmawia się w przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9.	
33.	Art. 6 ust. 3	3. Przedłużenie ważności dokumentu pobytowego nie może zostać cofnięte, a wydalenie z terytorium nie może zostać nakazane przez właściwy organ danego Państwa Członkowskiego jedynie na podstawie choroby bądź niepełnosprawności zaistniałej po wydaniu dokumentu pobytowego.	T	Art. 166 ust. 2	Art. 166 ust. 2. 2. Do odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy dla członka rodziny obywatela Rzeczypospolitej Polskiej lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną nie stosuje się przepisu art. 100 ust. 1 pkt 8, w przypadku gdy cudzoziemiec ubiega się o kolejne zezwolenie.	Projektowane przepisy ustawy o cudzoziemcach nie przewidują możliwości orzekania o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu z uwagi na chorobę cudzoziemca lub niepełnosprawność. Patrz art. 304 ust. 1 projektu ustawy.
34.	Art. 7 ust. 1 lit. a	1. W przypadku złożenia wniosku o łączenie rodziny dane Państwo Członkowskie może zażądać, aby osoba, która złożyła ten wniosek, dostarczyła dowodów, że członek rodziny rozdzielonej posiada: a) zakwaterowanie uznawane za normalne dla porównywalnej rodziny w tym samym regionie oraz spełnia ogólne standardy w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa obowiązujące w danym Państwie Członkowskim;	T	Art. 160 ust. 1 pkt 3	Art. 160. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 3) ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania.	
35.	Art. 7 ust. 1 lit. b	b) ubezpieczenie chorobowe w odniesieniu do wszystkich rodzajów ryzyka, którym zwykle obejmuje się jego współobywateli w danym Państwie Członkowskim, dla siebie i członków rodziny;	T	Art. 160 ust. 1 pkt 2 lit a	Art. 160. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 2) posiada: a) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub	

					potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,	
36.	Art. 7 ust. 1 lit. c	c) stabilne i regularne środki, które wystarczają do utrzymania tej osoby oraz członków jej rodziny, bez korzystania z systemu pomocy społecznej danego Państwa Członkowskiego. Państwa Członkowskie dokonują oceny tych środków poprzez odniesienie do ich rodzaju i regularności wpływu, przy czym mogą wziąć pod uwagę poziom najniższych krajowych płac, rent i emerytur, a także liczbę członków rodziny.	T	Art. 160 ust. 2 pkt 2 lit b Art. 164	<p>Art. 160. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:</p> <p>2) posiada:</p> <p>b) źródło stabilnego i źródło stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu;</p> <p>Art. 164 1. Do ustalenia, czy cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy dla członka rodziny cudzoziemca posiada dochód, o którym mowa w art. 160 ust. 1 pkt 2 lit. b, stosuje się przepis art. 114 ust. 2.</p> <p>2. Wymóg posiadania źródła stabilnego i regularnego dochodu uważa się za spełniony również wówczas, gdy koszty utrzymania cudzoziemca będzie pokrywał członek rodziny obowiązany do jego utrzymania, który zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	
37.	Art. 7 ust. 2	2. Państwa Członkowskie mogą żądać, aby obywatele państw trzecich przestrzegali środków dotyczących integracji, zgodnie z prawodawstwem krajowym. W odniesieniu do uchodźców i/lub członków rodzin uchodźców określonych w art. 12 środki dotyczące integracji, określone w akapicie pierwszym, mogą być	N			Projektodawca nie wprowadził opisanego w niniejszym przepisie wymogu.

		zastosowane jedynie wówczas, gdy danym osobom umożliwiono łączenie rodziny.				
38.	Art. 8	Państwa Członkowskie mogą żądać, aby członek rodziny rozdzielonej przebywał na ich terytorium zgodnie z prawem przez okres nieprzekraczający dwóch lat, przed połączeniem z członkami jego rodziny. W drodze odstępstwa, w przypadku gdy ustawodawstwo Państwa Członkowskiego dotyczące łączenia rodziny i obowiązujące na dzień przyjęcia niniejszej dyrektywy uwzględnia możliwości przyjęcia, Państwo Członkowskie może ustanowić okres oczekiwania nie dłuższy niż trzy lata między złożeniem wniosku o łączenie rodziny a wydaniem dokumentu pobytowego członkom rodziny.	T	Art. 160 ust. 1 pkt 1 lit e	Art. 160. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia z rodziną i jest członkiem rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; e) przez okres co najmniej 2 lat, na podstawie kolejnych zezwoleń na pobyt czasowy, w tym bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy dla członka rodziny – na podstawie zezwolenia udzielonego mu na okres pobytu nie krótszy niż jeden rok,	
Rozdział V ŁĄCZENIE RODZINY UCHODźCÓW						
39.	Art. 9 ust. 1	1. Niniejszy rozdział ma zastosowanie do łączenia rodzin uchodźców uznawanych przez Państwa Członkowskie.	T	Art. 160 ust. 1 pkt 1 lit c	Art. 160. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia z rodziną i jest członkiem rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej	

					Polskiej: c) w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy,	
40.	Art. 9 ust. 2	2. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć stosowanie niniejszego rozdziału do uchodźców, których związki rodzinne trwały przed ich wjazdem.	N			Polska nie zdecydowała się na stosowanie tego typu ograniczeń.
41.	Art. 9 ust. 3	3. Niniejszy rozdział pozostaje bez uszczerbku dla jakichkolwiek zasad dotyczących przyznawania statusu uchodźcy członkom rodziny.	N			Kwestie udzielania cudzoziemcom ochrony międzynarodowej są kompleksowo uregulowane w ustawie z 13 czerwca 2003r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. Dz. U. z 2009 Nr 189 poz. 1472)
42.	Art. 10 ust. 1	1. Artykuł 4 ma zastosowanie do określenia członków rodziny, z wyjątkiem ust. 1 akapit trzeci tego artykułu, który nie stosuje się do dzieci uchodźców.	T	Art. 160 ust. 3 i 4	Patrz uwagi do pkt 16-25	
43.	Art. 10 ust. 2	2. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na łączenie rodziny w przypadku innych członków rodziny nieokreślonych w art. 4, jeżeli pozostają na utrzymaniu uchodźcy.	N			Projekt ustawy nie zawiera tego typu rozwiązań.
44.	Art. 10 ust. 3 lit. a	3. Jeżeli uchodźca jest osobą nieletnią pozbawioną opieki, Państwa Członkowskie: a) zezwalają na wjazd i pobyt do celów łączenia rodziny w przypadku wstępnych pierwszego stopnia w prostej linii, przy pozbawieniu możliwości stosowania warunków określonych w art. 4 ust. 2 lit. a);	T	Art. 160 ust. 4	Art. 160 ust. 4. Za członka rodziny małoletniego cudzoziemca, któremu nadano status uchodźcy, przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki uważa się także jego wstępnego w linii prostej.	

45.	Art. 10 ust. 3 lit. b	b) mogą zezwolić na wjazd i pobyt do celów łączenia rodziny w przypadku prawnego opiekuna lub jakiegokolwiek innego członka rodziny, jeżeli uchodźca nie posiada żadnych wstępnych w prostej linii bądź też nie można odnaleźć takich wstępnych.	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie tego typu rozwiązań.
46.	Art. 11 ust. 1	1. Artykuł 5 ma zastosowanie do składania i rozpatrywania wniosków, z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu.	T	Art. 169 Art. 106 ust. 2 Art. 170 ust. 1	Patrz uwagi do pkt 26-29	
47.	Art.11 ust. 2	2. W przypadku gdy uchodźca nie może przedłożyć dokumentów dowodowych dotyczących związków rodzinnych, Państwa Członkowskie uwzględniają inne dowody świadczące o istnieniu takich związków, które podlegają ocenie zgodnie z prawem krajowym. Decyzja w sprawie odrzucenia wniosku nie może opierać się jedynie na braku dokumentów dowodowych.	T	Art. 75 § 1. KPA	Art. 75.§ 1. Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny.	Zastosowanie mają ogólne przepisy KPA.
48.	Art. 12 ust. 1	1. W drodze odstępstwa od art. 7 Państwa Członkowskie nie wymagają od uchodźcy i/lub członka(-ów) jego rodziny dostarczenia, w odniesieniu do wniosków dotyczących tych członków rodziny określonych w art. 4 ust. 1, dowodu, że uchodźca spełnia wymagania, określone w art. 7. Bez uszczerbku dla międzynarodowych zobowiązań, w przypadku gdy łączenie rodziny jest możliwe	T	Art. 160 ust. 2	Art. 160 ust 2. Przepisów ust. 1 pkt 2 i 3 nie stosuje się do zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną udzielanego członkowi rodziny cudzoziemca, któremu nadano status uchodźcy lub któremu udzielono ochrony uzupełniającej, gdy wniosek o udzielenie mu tego zezwolenia został złożony przed upływem 6 miesięcy od dnia uzyskania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej.	

		w państwie trzecim, z którym członka rodziny rozdzielonej i/lub członka jego rodziny łączą szczególne więzi, Państwa Członkowskie mogą wymagać dostarczenia dowodów określonych w akapicie pierwszym. Państwa Członkowskie mogą wymagać od uchodźcy spełnienia warunków określonych w art. 7 ust. 1, jeżeli wniosek o łączenie rodziny nie zostanie przedłożony w terminie trzech miesięcy od przyznania statusu uchodźcy.			
49.	Art. 12 ust. 2	2. W drodze odstępstwa od art. 8, Państwa Członkowskie nie wymagają, aby uchodźca przebywał na ich terytorium przez pewien okres przed połączeniem z członkami rodziny.	T	Art. 160 ust 1 pkt 1 lit c	Art. 160. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia z rodziną i jest członkiem rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; c) w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy,
Rozdział VI WJAZD I POBYT CZŁONKÓW RODZINY					
50.	Art. 13 ust. 1	1. Zaraz po przyjęciu wniosku o łączenie rodziny dane Państwo Członkowskie zezwala na wjazd członka lub członków rodziny. W odniesieniu do tego Państwo Członkowskie udziela tym osobom wszelkiej pomocy w uzyskaniu wymaganych wiz.	T	Art. 60 ust. 1 pkt 24	Art. 60. 1. Wizę Schengen lub wizę krajową wydaje się w celu: 24) realizacji zezwolenia na pobyt czasowy w celu łączenia rodzin;

51.	Art. 13 ust. 2	2. Dane Państwo Członkowskie przyznaje członkom rodziny pierwszy dokument pobytowy ważny co najmniej jeden rok. Ten dokument pobytowy jest odnawialny.	T	Art. 163 ust. 1 pkt 1 i 2	Art. 163. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 160 ust. 1, cudzoziemcowi udziela się na okres: 1) do dnia, w którym upływa termin ważności zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego cudzoziemcowi, do którego członek rodziny przybył lub z którym przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) 3 lat – w przypadku gdy cudzoziemcowi, do którego członek rodziny przybył lub z którym przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udzielono zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE lub posiada on status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej.	
52.	Art. 13 ust. 3	3. Okres ważności dokumentów pobytowych udzielonych członkowi(-om) rodziny z zasady nie jest dłuższy niż okres ważności dokumentu pobytowego posiadanego przez członka rodziny rozdzielonej.	T	Art. 163 ust. 1 pkt 1 i 3	Patrz uwagi do pkt 51	
53.	Art. 14 ust. 1 lit. a	1. Członkowie rodziny członka rodziny rozdzielonej mają prawo, tak samo jak członek rodziny rozdzielonej, do: a) dostępu do edukacji;	T	Art. 474	Art. 474. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) w art. 94a w ust. 2: pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie: 11) osoby, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w	

				<p>Art. 491</p> <p>związku z okolicznością, o której mowa w art. 127, art. 160 ust. 1, art. 177 lub art. 187 ust. 1 pkt 3 lub 4 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.);”;</p> <p>Art. 491. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572) w art. 43 w ust. 2:</p> <p>2) pkt 5-6 otrzymują brzmienie:</p> <p>6) cudzoziemcy, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 127, art. 160 ust. 1 lub art. 187 ust. 1 pkt 3 lub 4 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.);”;</p>	
54.	Art. 14 ust. 1 lit. b	b) dostępu do podejmowania pracy najemnej i na własny rachunek;	T	<p>Art. 484</p> <p>Art. 484. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>5) w art. 87:</p> <p>b) w ust. 2 pkt 1-5 otrzymują brzmienie:</p> <p>4) posiadający zezwolenie na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielone na podstawie art. 160 ust. 1 ustawy z dnia o cudzoziemcach;</p> <p>Art. 489</p> <p>Art. 489. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.) w art. 13:</p>	

				<p>2) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:: „1) posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej: a) zezwolenie na pobyt stały, b) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, c) zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 145 lub art.160 ust. 1, z wyłączeniem okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a-d, art. 187 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. ...), </p> <p>4) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie: „4. Członek rodziny, w rozumieniu art. 160 ust. 3 ustawy z dnia o cudzoziemcach, osób zagranicznych, do których odnoszą się umowy międzynarodowe, o których mowa w ust. 3, posiadający zezwolenie na pobyt czasowy, może podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na takich samych zasadach jak te osoby zagraniczne.</p> <p>5. Członek rodziny, w rozumieniu art. 160 ust. 3 ustawy z dnia o cudzoziemcach, posiadający zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z przybywaniem na terytorium Rzeczypospolitej</p>	
--	--	--	--	--	--

					Polskiej lub przebywaniem na tym terytorium w celu połączenia z rodziną, może podejmować i wykonywać działalność gospodarczą w takim samym zakresie jak cudzoziemcy, którzy posiadają zezwolenie na pobyt czasowy i wykonują działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej dokonanego na zasadzie wzajemności.”.	
55.	Art. 14 ust. 1 lit. c	c) dostępu do poradnictwa zawodowego, kształcenia podstawowego i dalszego i przekwalifikowania.	T	Art. 488	Art. 488. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1: a) w ust. 3: - w pkt 2: - - lit. e-h otrzymują brzmienie: h) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 145, art. 160 ust. 1, art. 161 i 162, art. 177, art. 187 ust. 1 pkt 1-2 i 4-5 lub art. 188 ustawy z dnia o cudzoziemcach,	
56.	Art. 14 ust. 2	2. Państwa Członkowskie mogą określić, zgodnie z prawem krajowym, warunki, na których członkowie rodziny podejmują pracę najemną lub na własny rachunek. Warunki te ustanawiają okres, który w żadnym przypadku nie może być dłuższy niż 12 miesięcy, w ciągu którego Państwa Członkowskie mogą zbadać sytuację panującą na ich rynku pracy przed udzieleniem zezwolenia członkom rodziny na podjęcie pracy najemnej	N			Polska nie zdecydowała się stosować ograniczeń w dostępie do rynku pracy i do pracy na własny rachunek w przypadku łączenia rodzin.

		bądź na własny rachunek.				
57.	Art. 14 ust. 3	3. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć dostęp do podejmowania pracy najemnej lub na własny rachunek przez wstępnych pierwszego stopnia w prostej linii lub dorosłych niezamężnych bądź niezonatych dzieci, do których ma zastosowanie art. 4 ust. 2.	N			Polska nie zdecydowała się stosować ograniczeń w dostępie do rynku pracy i do pracy na własny rachunek w przypadku łączenia rodzin.
58.	Art. 15 ust. 1	1. Nie później niż po pięciu latach pobytu oraz pod warunkiem, że członkowi rodziny nie udzielono dokumentu pobytowego ze względów innych niż łączenie rodziny, małżonek lub niepoślubiony partner i dziecko, które osiągnęło pełnoletność, mają prawo, po złożeniu wniosku, jeśli jest wymagany, do samoistnego dokumentu pobytowego, niezależnego od dokumentu pobytowego członka rodziny rozdzielonej. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć przyznanie dokumentu pobytowego określonego w pierwszym akapicie do małżonka lub niepoślubionego partnera w przypadku rozpadu więzi rodzinnych.	T	Art. 162 ust 1	Art. 162. 1. Kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy udziela się cudzoziemcowi, który spełnia wymogi, o których mowa w art. 160 ust. 1 pkt 2 i 3, i który: 1) pozostaje w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim z cudzoziemcem zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie: a) jednej z przesłanek, o których mowa w art. 160 ust. 1 pkt 1 lit. a-g, i przebywa na tym terytorium, b) zezwolenia, o którym mowa w art. 160 ust. 1 pkt 1 lit. h, i przebywa na tym terytorium lub terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej – od co najmniej 5 lat na podstawie zezwoleń na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną;	

					2) jest pełnoletnim dzieckiem cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie: <ul style="list-style-type: none"> a) jednej z przesłanek, o których mowa w art. 160 ust. 1 pkt 1 lit. a-g, i przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) zezwolenia, o którym mowa w art. 160 ust. 1 pkt 1 lit. h, i przebywa na tym terytorium lub terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej – od co najmniej 5 lat na podstawie zezwoleń na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną.	
59.	Art. 15 ust. 2	2. Państwa Członkowskie mogą wydać autonomiczny dokument pobytowy dorosłym dzieciom i wstępnym w prostej linii, do których ma zastosowanie art. 4 ust. 2.	N			Przepis nie jest obowiązkowy do transpozycji i tworzący projekt ustawy o cudzoziemcach nie skorzystali z możliwości w nim przewidzianej.
60.	Art. 15 ust. 3	3. W przypadku owdowienia, rozwodu, separacji lub śmierci wstępnego pierwszego stopnia w prostej linii lub zstępnej, samoistny dokument pobytowy może zostać wydany, po złożeniu wniosku, jeśli jest wymagany, osobom, które przybyły na mocy łączenia rodziny. Państwa Członkowskie ustanawiają przepisy zapewniające udzielenie samoistnego dokumentu pobytowego w przypadku szczególnie trudnych warunków.	T	Art. 162 ust 2	Art. 162 2. Cudzoziemcovi, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną, udziela się kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy, gdy przemawia za tym jego ważny interes, w przypadku: <ul style="list-style-type: none"> 1) rozwodu, separacji lub owdowienia tego cudzoziemca, jeżeli pozostawał w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim z cudzoziemcem 	

					zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie jednej z przesłanek, o których mowa w art. 160 ust. 1 pkt 1, lub 2) śmierci jego rodzica, będącego cudzoziemcem zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie jednej z przesłanek, o których mowa w art. 160 ust. 1 pkt 1, lub 3) śmierci jego dziecka, w sytuacji, o której mowa w art. 160 ust. 4.	
61.	Art. 15 ust. 4	4. Warunki odnoszące się do udzielenia i okresu ważności samoistnego dokumentu pobytowego ustanawiane są przez prawo krajowe.	T	Art. 163 ust. 3	Art. 163. 3. W przypadku, o którym mowa w art. 162 ust. 2, zezwolenia na pobyt czasowy udziela się jednorazowo na okres do 3 lat.	
Rozdział VII KARY I ZADOŚCUCZYNIENIE						
62.	Art. 16 ust. 1 lit. a	1. Państwa Członkowskie mogą odrzucić wnioski o wjazd lub pobyt w celu łączenia rodziny bądź, w odpowiednim przypadku, cofnąć dokument pobytowy członkowi rodziny lub odmówić przedłużenia jego ważności w następujących przypadkach: a) jeżeli warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie nie są lub przestały być spełnione. Przedłużając ważność dokumentu pobytowego, jeżeli członek rodziny rozdzielonej nie posiada wystarczających środków bez korzystania z systemu pomocy społecznej Państwa Członkowskiego,	T	Art. 100 ust. 1 pkt 1 Art. 101 pkt 1 i 2	Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 1) nie spełnia on wymogów udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu lub okoliczności, które są podstawą ubiegania się o to zezwolenie, nie uzasadniają jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące lub Art. 101. Zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy: 1) ustał cel pobytu, który był	

		jak określono w art. 7 ust. 1 lit. c), Państwo Członkowskie uwzględnia wkłady członków rodziny do dochodu gospodarstwa domowego;			powodem udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, lub 2) przestał on spełniać wymogi udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu, lub	
63.	Art. 16 ust. 1 lit. b	b) jeżeli między członkiem rodziny rozdzielonej a członkiem (członkami) jego rodziny nie istnieją już faktyczne małżeńskie lub rodzinne więzi;	T	Art. 170.	<p>Art. 170. 1. W postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lub art. 160 ust. 3 pkt 1, organ, który prowadzi to postępowanie, ustala, czy związek małżeński został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów ustawy.</p> <p>2. W szczególności ustala się, czy okoliczności sprawy wskazują na to, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jedno z małżonków przyjęło korzyść majątkową w zamian za wyrażenie zgody na zawarcie małżeństwa, o ile nie wynikało to ze zwyczaju ugruntowanego w danym państwie lub danej grupie społecznej; 2) małżonkowie nie wypełniają prawnych obowiązków wynikających z zawarcia małżeństwa; 3) małżonkowie nie zamieszkują wspólnie lub nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego; 4) małżonkowie nie spotkali się przed zawarciem małżeństwa; 5) małżonkowie nie mówią językiem zrozumiałym dla obojga; 	Organ prowadzący postępowanie w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy będzie badał czy związek małżeński nadal uzasadnia udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i czy nadal uzasadnia legalizację pobytu.

					<p>6) małżonkowie nie są zgodni co do dotyczących ich danych osobowych i innych istotnych okoliczności ich dotyczących;</p> <p>7) jedno z małżonków lub oboje małżonkowie w przeszłości zawierali już pozorne małżeństwa.</p> <p>3. W celu dokonania ustaleń, o których mowa w ust. 1 i 2, organ prowadzący postępowanie może zwrócić się z wnioskiem do komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej, właściwego ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca o przeprowadzenie czynności, o których mowa w art. 11 ust. 1.</p> <p>4. Przy dokonywaniu ustaleń, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz przeprowadzaniu czynności, o których mowa w art. 11 ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego.</p>	
64.	Art. 16 ust. 1 lit. c	c) jeżeli stwierdzono, że członek rodziny rozdzielonej lub niepoślubiony partner jest żonaty lub zamężny lub też znajduje się w stabilnym długotrwałym związku z inną osobą.	T	Art. 170	Patrz pkt 63	Organ prowadzący postępowanie w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy będzie badał czy związek małżeński nadal uzasadnia udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy.
65.	Art. 16 ust. 2 lit. a	2. Państwa Członkowskie mogą również odrzucić wniosek o wjazd lub pobyt w celu łączenia rodziny bądź cofnąć dokument pobytowy członkowi rodziny lub odmówić przedłużenia jego ważności, w przypadku wykazania, że:	T	Art. 100 ust. 1 pkt 5 Art. 101 pkt 3	Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 5) w postępowaniu w sprawie udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy: a) złożył on wniosek	

		a) wykorzystano nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, fałszywe lub sfalszowane dokumenty, popełniono oszustwo lub wykorzystano inne niezgodne z prawem sposoby;			zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub b) zeznał on nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używał jako autentycznego, lub Art. 101. Zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy: 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4-8, lub	
66.	Art. 16 ust. 2 lit. b	b) zawarto związek małżeński lub partnerski bądź też dokonano adopcji wyłącznie w celu umożliwienia zainteresowanej osobie wjazdu lub pobytu w Państwie Członkowskim. Dokonując oceny w odniesieniu do niniejszego punktu, Państwa Członkowskie mogą uwzględnić w szczególności fakt zawarcia związku małżeńskiego lub partnerskiego bądź dokonania adopcji po wydaniu członkowi rodziny rozdzielonej dokumentu pobytowego.	T	Art. 166 ust. 1 pkt 2	Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1-5, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy: 2) w celu połączenia z rodziną – w przypadku cudzoziemca pozostającego w związku małżeńskim z cudzoziemcem, o którym mowa w art. 160 ust. 1 pkt 1 – gdy związek małżeński został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów ustawy.	
67.	Art. 16 ust. 3	3. Państwa Członkowskie mogą cofnąć dokument pobytowy członkowi rodziny lub odmówić przedłużenia jego ważności, w przypadku gdy pobyt członka rodziny rozdzielonej dobiega końca, a	T	Art. 100 Art. 101	Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 1) nie spełnia on wymogów udzielenia mu zezwolenia na	W przypadku łączenia rodzin będą miały zastosowanie ogólne przepisy dotyczące cofania lub odmowy udzielenia zezwoleń na pobyt czasowy.

		członek jego rodziny jeszcze nie posiada autonomicznego prawa pobytu na mocy art. 15.			<p>pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu lub okoliczności, które są podstawą ubiegania się o to zezwolenie, nie uzasadniają jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące lub</p> <p>2) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niepożądany, lub</p> <p>3) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub</p> <p>4) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub</p> <p>5) w postępowaniu w sprawie udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy:</p> <p>a) złożył on wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub</p> <p>b) zeznał on nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego</p>
--	--	---	--	--	--

					<p>dokumentu używał jako autentycznego, lub</p> <p>6) zalega z uiszczeniem podatków lub opłat, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub</p> <p>7) nie zwrócił kosztów związanych z wydaniem i wykonaniem decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, które zostały pokryte z budżetu państwa, lub</p> <p>8) podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, cudzoziemiec nie wyraża zgody na to leczenie, lub</p> <p>9) złożył wniosek podczas nielegalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium wbrew przepisom.</p> <p>2. Cudzoziemcowi można odmówić udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy w przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 113, jeżeli wniosek o udzielenie kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy złożył przed upływem roku od upływu okresu ważności poprzedniego zezwolenia.</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>Art. 101. Zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ustał cel pobytu, który był powodem udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, lub 2) przestał on spełniać wymogi udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu, lub 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4-8, lub 4) opuścił on terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 10 miesięcy. 	
68.	Art. 16 ust. 4	4. Państwa Członkowskie mogą przeprowadzać specjalne kontrole i inspekcje, jeżeli istnieje podstawa do przypuszczenia, że popełniono oszustwo lub wstępiono w związek małżeński lub partnerski bądź też dokonano adopcji w celu określonym w ust. 2. Specjalne kontrole mogą również być przeprowadzane w przypadku przedłużenia ważności dokumentu pobytowego członków rodziny.	T	Art. 170	<p>Art. 170. 1. W postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lub art. 160 ust. 3 pkt 1, organ, który prowadzi to postępowanie, ustala, czy związek małżeński został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów ustawy.</p> <p>2. W szczególności ustala się, czy okoliczności sprawy wskazują na to, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jedno z małżonków przyjęło korzyść majątkową w zamian za wyrażenie zgody na zawarcie małżeństwa, o ile nie wynikało to ze zwyczaju ugruntowanego w danym państwie lub danej grupie społecznej; 2) małżonkowie nie wypełniają prawnych obowiązków 	

					<p>wynikających z zawarcia małżeństwa;</p> <p>3) małżonkowie nie zamieszkują wspólnie lub nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego;</p> <p>4) małżonkowie nie spotkali się przed zawarciem małżeństwa;</p> <p>5) małżonkowie nie mówią językiem zrozumiałym dla obojga;</p> <p>6) małżonkowie nie są zgodni co do dotyczących ich danych osobowych i innych istotnych okoliczności ich dotyczących;</p> <p>7) jedno z małżonków lub oboje małżonkowie w przeszłości zawierali już pozorne małżeństwa.</p> <p>3. W celu dokonania ustaleń, o których mowa w ust. 1 i 2, organ prowadzący postępowanie może zwrócić się z wnioskiem do komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej, właściwego ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca o przeprowadzenie czynności, o których mowa w art. 11 ust. 1.</p> <p>4. Przy dokonywaniu ustaleń, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz przeprowadzaniu czynności, o których mowa w art. 11 ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego.</p>	
69.	Art. 17	Państwa Członkowskie należycie uwzględniają charakter i trwałość więzi rodzinnych danej osoby oraz czas	T	Art. 168 art.	Art. 168. W postępowaniu w sprawie udzielenia lub cofnięcia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym	Zastosowanie mają też ogólne zasady KPA

		pobytu tej osoby w Państwie Członkowskim oraz istnienie rodziny, a także więzi kulturowych i społecznych z państwem pochodzenia, w przypadku gdy odrzucają wniosek, wycofują lub odmawiają przedłużenia ważności dokumentu pobytowego bądź gdy podejmują decyzję o nakazaniu wydalenia członka rodziny rozdzielonej lub członków jego rodziny.		303 ust. 4	mowa w art. 160 ust. 1, uwzględnia się: 1) interes małoletniego dziecka; 2) charakter i trwałość więzi rodzinnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) okres pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 4) istnienie więzi rodzinnych, kulturowych i społecznych z państwem pochodzenia. Art. 303. 4. W postępowaniu w sprawie zobowiązania do powrotu cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 159 ust. 1 lub art. 160 ust. 1, lub cudzoziemca, do którego dołączył cudzoziemiec posiadający zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 160 ust. 1, bierze się pod uwagę okres pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz istnienie więzi kulturowych i społecznych z państwem pochodzenia.	Art. 7. W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.
70.	Art. 18	Państwa Członkowskie zapewniają członkowi rodziny rozdzielonej i/lub członkom jego rodziny prawo do wniesienia sprzeciwu w przypadku, gdy wniosek o łączenie rodziny zostaje odrzucony lub gdy ważność dokumentu pobytowego nie jest przedłużona, lub gdy dokument jest cofnięty, lub gdy nakazano wydalenie. Procedura i kompetencja, zgodnie z którymi wykonywane jest prawo określone w pierwszym akapicie, ustanawiane są przez zainteresowane Państwo Członkowskie.	T	Art. 14 Art. 104 art. 107 KPA Art.3 §2 pkt 1 i art. 52§1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002	Art. 14. § 1. Sprawy należy załatwiać w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.), doręczanego środkami komunikacji elektronicznej. § 2. Sprawy mogą być załatwiane ustnie, gdy przemawia za tym interes strony, a przepis prawny nie stoi temu na przeszkodzie. Treść oraz istotne motywy takiego załatwienia powinny	

				<p>r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r. poz. 270, z późn.z m.) Art. 52§1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r.poz. 270, z późn.z m.)</p>	<p>być utrwalone w aktach w formie protokołu lub podpisanej przez stronę adnotacji.</p> <p>Art. 104.§ 1. Organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.</p> <p>Art. 107. § 1. Decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.</p> <p>Art. 3. § 1. Sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie.</p> <p>§ 2. Kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne</p>	
--	--	--	--	---	--	--

					obejmuje orzekanie w sprawach skarg na: 1) decyzje administracyjne; Art. 52. § 1. Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka.	
Rozdział VIII PRZEPISY KOŃCOWE						
71.	Art. 19	Okresowo, a po raz pierwszy nie później niż do dnia 3 października 2007 r., Komisja składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy w Państwach Członkowskich, a także proponuje zmiany, które mogą okazać się konieczne. Te propozycje zmian dokonywane są na zasadzie pierwszeństwa w odniesieniu do art. 3, 4, 7, 8 i 13.	N			Przepis nie wymaga transpozycji
72.	Art. 20	Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 3 października 2005 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody	N			Przepis nie wymaga transpozycji

		dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.				
73.	Art. 21	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N			Przepis nie wymaga transpozycji
74.	Art. 22	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską. Sporządzono w Brukseli, dnia 22 września 2003 r.	N			Przepis nie wymaga transpozycji
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO ORZECZENIA ETS:	- Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 września 2012 r. - Sprawa C-83/11 Rahman e.a.
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
1.	1)	Artykuł 3 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG,	T	Art. 161 pkt 1,	Art. 161. Zezwolenia na pobyt czasowy można udzielić: 1) cudzoziemcowi, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wspólnie z obywatelem polskim lub obywatelem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, zamieszkującym	Zastosowanie mają ogólne przepisy Kpa Art. 7. W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

	<p>90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, należy interpretować w ten sposób, iż:</p> <ul style="list-style-type: none"> – państwa członkowskie nie są zobowiązane do uwzględnienia każdego wniosku o zezwolenie na wjazd lub pobyt złożonego przez członków rodziny obywatela Unii, którzy nie są objęci definicją ujętą w art. 2 pkt 2 wspomnianej dyrektywy, nawet jeśli wykażą oni zgodnie z art. 10 ust. 2 tej dyrektywy, że pozostają na utrzymaniu wspomnianego obywatela; – na państwach członkowskich ciąży jednakże obowiązek zapewnienia, by ich ustawodawstwo zawierało kryteria umożliwiające uzyskanie przez wspomniane osoby decyzji w przedmiocie ich wniosku o zezwolenie na wjazd i pobyt opartej na szczegółowej analizie ich osobistych okoliczności i – w razie odmowy – uzasadnionej; – państwa członkowskie mają szeroki zakres swobodnego uznania co do wyboru wspomnianych kryteriów, przy czym kryteria te powinny jednak być zgodne ze zwykłym rozumieniem określenia „ułatwia” oraz określeń dotyczących zależności zastosowanych we wspomnianym art. 3 ust. 2 i nie pozbawiać tego przepisu 	<p style="text-align: center;">Art. 493 pkt 7</p>	<p>na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – ze względu na:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) istniejące stałe więzi między cudzoziemcem a tym obywatelem, lub b) zależność finansową od tego obywatela lub pozostawanie w gospodarstwie domowym tego obywatela w kraju, z którego przybył cudzoziemiec, lub c) poważne względy zdrowotne wymagające osobistej opieki nad tym cudzoziemcem <p>– jeżeli cudzoziemiec spełnia wymogi, o których mowa w art. 160 ust. 1 pkt 2;</p> <p>Art. 493. W ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 7) w art. 31 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do obywatela UE, który dołącza do obywatela UE lub obywatela Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa z nim na 	<p>Art. 104. § 1. Organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.</p> <p>Art. 107. § 1. Decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.</p> <p>Zgodnie z ustawą z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o</p>
--	---	--	---	--

		skuteczności; oraz – każdy wnioskodawca ma prawo do tego, by sąd sprawdził, czy ustawodawstwo krajowe i jego zastosowanie spełniają te przesłanki.			terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ze względu na: a) istniejące stałe więzi między nimi, lub b) zależność finansową od obywatela, do którego dołącza lub z którym przebywa lub pozostawanie w gospodarstwie domowym tego obywatela w kraju, z którego przybył obywatel UE ubiegający się o zarejestrowanie pobytu, lub c) poważne względy zdrowotne wymagające osobistej opieki nad tym obywatelem, do którego dołącza lub z którym przebywa.”;	postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153 poz 1270 z późn. zm): Art. 3. § 1. Sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie. § 2. Kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na: 1) decyzje administracyjne;
2.	2)	Aby dana osoba była objęta kategorią członka rodziny pozostającego „na utrzymaniu” obywatela Unii, o której mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/38, sytuacja zależności musi istnieć w kraju, z którego przybył ten członek rodziny, i to przynajmniej w chwili zwrócenia się o umożliwienie mu dołączenia do obywatela Unii, na utrzymaniu którego pozostaje.	T	Zob. punkt 1		
3.	3)	Artykuł 3 ust. 2 dyrektywy 2004/38 należy interpretować w ten sposób, iż państwa członkowskie mogą, korzystając z zakresu swobodnego uznania, nałożyć szczególne wymogi dotyczące charakteru lub	N			Nie wprowadzono fakultatywnej możliwości określenia charakteru lub czasu trwania zależności. W projektowanych przepisach uwzględniono sformułowania art. 3 ust. 2 dyrektywy

		czasu trwania zależności, pod warunkiem że wymogi te są zgodne ze zwykłym rozumieniem określeń dotyczących zależności, o której mowa w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 2004/38, i nie pozbawiają tego przepisu skuteczności.				2004/38/WE.
4.	4)	Kwestia tego, czy wydawanie kart pobytowych, o którym mowa w art. 10 dyrektywy 2004/38, może zostać uzależnione od wymogu, zgodnie z którym sytuacja zależności w rozumieniu art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) tej dyrektywy powinna nadal trwać w przyjmującym państwie członkowskim, nie jest objęta zakresem stosowania tejże dyrektywy.	N			Brak potrzeby transpozycji.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO ORZECZENIA ETS:	- Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 października 2012 r. - Sprawa C-502/10 Mangat Singh

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
1.		Artykuł 3 ust. 2 lit. e) dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „zezwolenie na pobyt, [które] zostało formalnie ograniczone” nie obejmuje zezwolenia na pobyt na czas określony wydawanego określonej grupie osób, którego ważność może być przedłużana nieograniczoną liczbą razy, nie dając jednocześnie żadnej perspektywy	T	Art. 214	Art. 214. Odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, gdy cudzoziemiec: 1) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: a) wbrew przepisom lub b) na podstawie wizy Schengen upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Wśród przesłanek odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE nie znajdują się przypadki pobytów cudzoziemca na podstawie zezwoleń na pobyt formalnie ograniczonych. Takie pobyty nie są też wyłączone z okresu pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej

		uzyskania zezwolenia na pobyt na czas nieokreślony, tak długo, jak długo tego rodzaju formalne ograniczenie nie stoi na przeszkodzie stałemu osiedleniu się obywatela państwa trzeciego w danym państwie członkowskim, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.			<p>i pobytu na tym terytorium, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23, lub</p> <p>c) w celu odbywania studiów lub szkolenia zawodowego, lub</p> <p>d) w związku z zamiarem podjęcia lub kontynuowania nauki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub</p> <p>e) w związku z uzyskaniem zgody na pobyt ze względów humanitarnych, zgody na pobyt tolerowany, azylu lub ochrony czasowej, lub</p> <p>f) w związku z ubieganiem się o nadanie statusu uchodźcy lub udzielenie azylu, lub</p> <p>g) na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 182 ust. 1, lub</p> <p>h) na podstawie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, lub</p> <p>2) jest pracownikiem delegowanym przez usługodawcę w celu transgranicznego świadczenia usług lub usługodawcą świadczącym usługi transgraniczne, lub</p> <p>3) jest zatrzymany, umieszczony w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców lub jest wobec niego stosowany</p>	<p>Polskiej uprawniającego do uzyskania zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE.</p> <p>Wyłączone w przytoczonych przepisach projektu pobytu należą do pobytów cudzoziemców zamieszkujących na terytorium Polski jedynie tymczasowo, których wyłączenie przewiduje art. 3 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2003/109/WE albo, których pobyt nie jest zaliczany do legalnego pobytu dla celów tej dyrektywy, albo ich wyłączenie jest przewidziane przez przepisy tej dyrektywy zmienionej przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/51/UE z dnia 11 maja 2011 r. zmieniającej dyrektywę Rady 2003/109/WE w celu rozszerzenia jej zakresu na osoby objęte ochroną międzynarodową (Dziennik Urzędowy UE L 132/1 z 19.05.2011r.).</p> <p>Wśród wyłączanych pobytów nie ma już pobytów cudzoziemca na podstawie zezwolenia pobytowego udzielonego w celu połączenia z rodziną lub zezwolenia pobytowego dla członka rodziny pracownika migrującego, o którym mowa w</p>
--	--	--	--	--	---	--

				<p>Art. 213 ust. 2</p> <p>Art. 213 2. Do 5-letniego okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 212 ust. 1, nie zalicza się pobytu cudzoziemca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) będącego pracownikiem delegowanym przez usługodawcę w celu transgranicznego świadczenia usług lub cudzoziemca będącego usługodawcą świadczącym usługi transgraniczne; 2) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen 	<p>środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczania kraju, lub</p> <ol style="list-style-type: none"> 4) odbywa karę pozbawienia wolności lub jest tymczasowo aresztowany, lub 5) został zobowiązany do powrotu i nie upłynął jeszcze termin dobrowolnego powrotu określony w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, także w przypadku przedłużenia tego terminu, lub 6) jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadkach, o których mowa w art. 300 ust. 6, lub 7) przebywa poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, lub 8) nie złożył odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu, choć był do tego obowiązany. <p>Europejskiej Karcie Społecznej, co przewiduje obowiązująca ustawa z dnia 13 czerwca 2003r. o cudzoziemcach.</p> <p>Zgodnie z ustawą z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153 poz 1270 z późn. zm):</p> <p>Art. 3.</p> <p>§ 1. Sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie.</p> <p>§ 2. Kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzje administracyjne;
--	--	--	--	--	---

					<p>upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na tym terytorium, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23;</p> <p>3) w okresie jego nauki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>4) który został zobowiązany do powrotu i nie upłynął jeszcze termin dobrowolnego powrotu określony w decyzji w tej sprawie, także w przypadku przedłużenia tego terminu;</p> <p>5) który jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadkach, o których mowa w art. 300 ust. 6;</p> <p>6) będącego członkiem misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego państwa obcego lub inną osobą zrównaną z nimi na podstawie ustaw, umów międzynarodowych lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych;</p> <p>7) o którym mowa w art. 182 ust. 1;</p> <p>8) w toku postępowania w sprawie nadania mu statusu uchodźcy, w przypadku gdy postępowanie to zakończyło się odmową nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej;</p> <p>9) na podstawie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.</p>	
--	--	--	--	--	---	--

06/80rch

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	<p>- Dyrektywa Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r.</p> <p>w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub wcześniej byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami</p> <p><i>Dziennik Urzędowy WE L 261/19 z 6.8.2004 r.</i></p>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
		Rozdział I PRZEPISY OGÓLNE				
1.	Art. 1	Celem niniejszej dyrektywy jest określenie warunków przyznawania dokumentów pobytowych na czas określony, powiązany z czasem odpowiedniego postępowania krajowego, obywatelom państw trzecich współpracującym przy zwalczaniu handlu ludźmi lub działań ułatwiających nielegalną imigrację.	T	Art. 1 Art. 3 pkt 1	Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, tryb postępowania oraz	Przepis nie wymaga implementacji. Cała ustawa o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu i pobytu cudzoziemców. Dział V Rozdział 9 tej ustawy reguluje kwestie pobytu cudzoziemców będących ofiarami handlu ludźmi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

					organy właściwe w tych sprawach. Art. 3 pkt 1 stanowi, iż cudzoziemcem jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego. Ponadto przepisów ustawy o cudzoziemcach nie mają zastosowania do obywateli UE oraz członków ich rodzin – art. 2 pkt 2 projektu ustawy.	
2.	Art. 2 lit. a	Dla celów niniejszej dyrektywy: a) „obywatel państwa trzeciego” oznacza osobę niebędącą obywatelem Unii Europejskiej w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu;	T	Art. 2 pkt 2 Art. 3 pkt 1	Art. 2. Ustawy nie stosuje się do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają. Art. 3 pkt 1 cudzoziemcem jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego.	
3.	Art. 2 lit. b	b) „działania ułatwiające nielegalną imigrację” obejmują przypadki określone w art. 1 i 2 dyrektywy 2002/90/WE;	N			Zgodnie z art. 3 ust. 2 Państwa Członkowskie mogą stosować niniejszą dyrektywę do obywateli państw trzecich, którzy byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację. Polska nie zdecydowała się na implementację przepisów dyrektywy w tym zakresie. Z uwagi na powyższe nie ma potrzeby w prowadzenia w projekcie ustawy definicji „działania ułatwiające nielegalną imigrację”.
4.	Art. 2 lit. c	c) „handel ludźmi” obejmuje przypadki określone w art. 1, 2 i 3 decyzji ramowej 2002/629/WSiSW;	T	Art. 115 § 22 Kodeksu karnego	§ 22. Handlem ludźmi jest werbowanie, transport, dostarczanie, przekazywanie, przechowywanie lub	Przepis nie wymaga transpozycji na gruncie projektowanej ustawy. Przepisy ustawy o cudzoziemcach

					<p>przyjmowanie osoby z zastosowaniem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przemocy lub groźby bezprawnej, 2) uprowadzenia, 3) podstępu, 4) wprowadzenia w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, 5) nadużycia stosunku zależności, wykorzystania krytycznego położenia lub stanu bezradności, 6) udzielenia albo przyjęcia korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy osobie sprawującej opiekę lub nadzór nad inną osobą <p>— w celu jej wykorzystania, nawet za jej zgodą, w szczególności w prostytucji, pornografii lub innych formach seksualnego wykorzystania, w pracy lub usługach o charakterze przymusowym, w żebractwie, w niewolnictwie lub innych formach wykorzystania poniżających godność człowieka albo w celu pozyskania komórek, tkanek lub narządów wbrew przepisom ustawy. Jeżeli zachowanie sprawcy dotyczy małoletniego, stanowi ono handel ludźmi, nawet gdy nie zostały użyte metody lub środki wymienione w pkt 1–6.</p>	<p>odsyłają do przepisów kodeksu karnego.</p>
5.	Art. 2 lit. d	d) „środek służący wykonaniu nakazu wydalenia” oznacza każdy środek podjęty przez Państwo Członkowskie w celu wykonania decyzji właściwych organów nakazującej wydalenie obywatela państwa trzeciego;	T	Art. 3 pkt 8	<p>Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 8) powrót – powrót cudzoziemca do jego kraju pochodzenia, państwa tranzytu lub innego państwa trzeciego, do którego zdecydował się powrócić i przez które został przyjęty; 	<p>Projekt ustawy o cudzoziemcach wdraża do polskiego porządku prawnego również przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa</p>

						członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, który w sposób kompleksowy reguluje kwestię powrotów cudzoziemców (dotychczas prawo również UE posługiwało się pojęciem wydalenia). Definicja zawarta w art. 3 pkt 8 jest stworzona na potrzeby późniejszych regulacji dotyczących zobowiązania cudzoziemca do powrotu, które określają zdefiniowane w art. 2 lit d dyrektywy środki służące nakazaniu wydalenia.
6.	Art. 2 lit. e	e) „dokument pobytowy” oznacza zezwolenie wydane przez Państwo Członkowskie, umożliwiające legalny pobyt na jego terytorium obywatelowi państwa trzeciego, spełniającemu warunki określone w niniejszej dyrektywie;	T	Art. 241 Art. 243	Art. 241. Kartę pobytu wydaje się cudzoziemcowi, któremu udzielono: 1) zezwolenia na pobyt czasowy; 2) zezwolenia na pobyt stały; 3) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE; Art. 243. Karta pobytu w okresie swojej ważności, potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia go, wraz z dokumentem podróży, do wielokrotnego przekraczania granicy bez konieczności uzyskania wizy.	Cała ustawa o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu i pobytu cudzoziemców. Dział V Rozdział 9 tej ustawy reguluje kwestie pobytu cudzoziemców będących ofiarami handlu ludźmi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Osoba, która uzyskała zezwolenie na pobyt czasowy dla ofiary handlu ludźmi będzie wydawana karta pobytu zgodnie z art. 241.
7.	Art. 2 lit. f	f) „małoletni bez opieki” oznacza obywatela państwa trzeciego, poniżej osiemnastego roku życia, który przybywa na terytorium Państwa Członkowskiego bez opieki osoby dorosłej odpowiedzialnej za niego zgodnie z prawem lub zwyczajowo, tak	T	Art. 10 § 1 Kodeksu Cywilnego Art. 94 § 3, art. 145 oraz art. 154 Kodeksu	Art. 10. § 1. Pełnoletnim jest, kto ukończył lat osiemnaście. § 2. Przez zawarcie małżeństwa małoletni uzyskuje pełnoletność. Nie traci jej w razie unieważnienia małżeństwa.	Powyższy przepis nie wymaga implementacji w przepisach ustawy o cudzoziemcach, gdyż polski system prawny reguluje już powyższe kwestie. Art. 30 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego odsyła w tej kwestii do kodeksu

		długo, jak nie są skutecznie objęte opieką takiej osoby, bądź też osoby małoletnie, które zostały pozostawione bez opieki po wjeździe na terytorium Państwa Członkowskiego.		rodzinnego i opiekuńczego	Art. 94 § 3. Jeżeli żadnemu z rodziców nie przysługuje władza rodzicielska albo jeżeli rodzice są nieznani, ustanawia się dla dziecka opiekę. Art. 145. § 1. Opiekę ustanawia się dla małoletniego w wypadkach przewidzianych w tytule II niniejszego kodeksu. § 2. Opiekę ustanawia sąd opiekuńczy, skoro tylko poweźmie wiadomość, że zachodzi prawny po temu powód. Art. 154. Opiekun obowiązany jest wykonywać swe czynności z należyłą starannością, jak tego wymaga dobro pozostającego pod opieką i interes społeczny.	cywilnego. Ponadto kodeks rodzinny i opiekuńczy reguluje kwestię opieki nad małoletnim.
8.	Art. 3 ust. 1	1. Państwa Członkowskie stosują niniejszą dyrektywę do obywateli państw trzecich, którzy są lub byli ofiarami przestępstw związanych z handlem ludźmi, nawet jeśli wjechali oni nielegalnie na terytorium Państwa Członkowskiego.	T	Art. 179	Art. 179. W postępowaniu w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy dla ofiar handlu ludźmi nie stosuje się przepisów art. 99 ust. 1 pkt 2 i 4-6 oraz art. 100 ust. 1 pkt 2, 3, 6-9.	Cała ustawa o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu i pobytu cudzoziemców. Dział V Rozdział 9 tej ustawy reguluje kwestie pobytu cudzoziemców będących ofiarami handlu ludźmi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis art. 179 przewiduje, iż podstawą odmowy udzielania zezwolenia na pobyt czasowy dla ofiary handlu ludźmi nie może być nielegalny pobyt w Polsce.
9.	Art. 3 ust. 2	2. Państwa Członkowskie mogą stosować niniejszą dyrektywę do obywateli państw trzecich, którzy byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację.	N			Polska nie zdecydowała się na uregulowanie w projekcie ustawy opisanej w przepisie kwestii.
10.	Art. 3 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do zainteresowanych obywateli państw trzecich, którzy zgodnie z prawem danego Państwa Członkowskiego są pełnoletni.	N			Przepisy Dział V Rozdział 3 będą miały zastosowanie do wszystkich cudzoziemców bez względu na ich wiek.

		W drodze odstępstwa Państwa Członkowskie mogą zdecydować o zastosowaniu niniejszej dyrektywy do nieletnich, na warunkach określonych przez ich prawo krajowe.				
11.	Art. 4	Niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody dla Państw Członkowskich w przyjęciu lub utrzymaniu przepisów korzystniejszych dla osób objętych niniejszą dyrektywą.	N			Przepis nie wymaga implementacji
		Rozdział II PROCEDURA WYDAWANIA DOKUMENTU POBYTOWEGO				
12.	Art. 5	Jeżeli właściwe organy Państw Członkowskich są zdania, że obywatel państwa trzeciego może być objęty zakresem niniejszej dyrektywy, informują osobę zainteresowaną o możliwościach, jakie oferuje niniejsza dyrektywa. Państwa Członkowskie mogą zdecydować, że takie informacje mogą być również dostarczane przez organizację pozarządową lub stowarzyszenie specjalnie wyznaczone przez dane Państwo Członkowskie.	T	Art. 174	Art. 174. Organ właściwy do prowadzenia postępowania w sprawie o przestępstwo, o którym mowa w art. 189a § 1 Kodeksu karnego, poucza cudzoziemca na piśmie w języku dla niego zrozumiałym o przepisach zawartych w art. 172 i art. 173.	
13.	Art. 6 ust. 1	1. Państwa Członkowskie zapewnią przyznanie zainteresowanym obywatelom państw trzecich okresu na zastanowienie się umożliwiającego im odzyskanie sił i uniknięcie wpływu ze strony sprawców przestępstw, tak aby mogli podjąć świadomą decyzję co do podjęcia współpracy z właściwymi organami. Czas trwania i data rozpoczęcia okresu, o którym mowa w pierwszym akapicie, są określane zgodnie z prawem krajowym.	T	Art. 171 Art. 173	Art. 171. Cudzoziemcowi, w stosunku do którego istnieje domniemanie, że jest ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu art. 115 § 22 Kodeksu karnego, wydaje się zaświadczenie potwierdzające to domniemanie. Art. 173. 1. Zaświadczenie, o którym mowa w art. 171, wydaje cudzoziemcowi organ właściwy do prowadzenia postępowania w sprawie	

					o przestępstwo, o którym mowa w art. 189a § 1 Kodeksu karnego. 2. Zaświadczenie, o którym mowa w art. 171 , jest ważne przez okres 3 miesięcy od dnia jego wydania, a w przypadku małoletniego cudzoziemca przez okres 4 miesięcy od dnia jego wydania.	
14.	Art. 6 ust. 2	2. W okresie przeznaczonym na zastanowienie się i podczas oczekiwania na decyzję właściwych organów zainteresowani obywatele państw trzecich mają prawo do traktowania określonego w art. 7 i nie jest możliwe wykonanie wobec nich nakazu wydalenia.	T	Art. 172 ust. 1 Art. 487	Art. 172. 1. Pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za legalny przez okres ważności wydanego mu zaświadczenia, o którym mowa w art. 171. Art. 487. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej wprowadza się następujące zmiany: 2) art. 5a otrzymuje brzmienie: „Art. 5a. Prawo do świadczeń w formie interwencji kryzysowej, schronienia, posiłku, niezbędnego ubrania oraz zasiłku celowego przysługuje cudzoziemcom przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 171 ustawy z dnia o cudzoziemcach, lub na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 177 ustawy z dnia o cudzoziemcach.”; 3) w art. 18 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych, a także udzielanie	

					<p>schronienia oraz zapewnianie posiłku i niezbędnego ubrania cudzoziemcom, którym udzielono zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;</p> <p>Art. 304. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 299 ust. 1, decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wydaje się cudzoziemcowi, gdy:</p> <p>1)...11)</p> <p>12) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 171.</p>	
15.	Art. 6 ust. 3	3. Okres przeznaczony na zastanowienie się nie daje uprawnień do pobytu na mocy niniejszej dyrektywy.	T	Art. 171	Art. 171. Cudzoziemcowi, w stosunku do którego istnieje domniemanie, że jest ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu art. 115 § 22 Kodeksu karnego, wydaje się zaświadczenie potwierdzające to domniemanie.	Potencjalna ofiara handlu ludźmi w okresie na zastanowienie się nie uzyskuje zezwolenia na pobyt czasowy, ale jest jej wydawane zaświadczenie, które czasowo legalizuje jej pobyty. Po okresie na zastanowienie się potencjalna ofiara handlu ludźmi może wystąpić o zezwolenie na pobyt czasowy określone w art. 177.
16.	Art. 6 ust. 4	4. Państwo Członkowskie może w każdej chwili zakończyć okres przeznaczony na zastanowienie się z przyczyn związanych z porządkiem publicznym i ochroną bezpieczeństwa	T	Art. 172 ust. 2	Art. 172. 2. Pobyt cudzoziemca, o którym mowa w art. 170, przestaje się uważać za legalny z chwilą odnotowania przez ministra właściwego do spraw	

		narodowego lub jeżeli właściwe organy stwierdziły, że dana osoba aktywnie, dobrowolnie i z własnej inicjatywy ponownie nawiązała kontakt ze sprawcami przestępstw, o których mowa w art. 2 lit. b) i c).			wewnętrznych w rejestrze, o którym mowa w art. 424 ust. 1 pkt 7, informacji, że cudzoziemiec aktywnie, dobrowolnie i z własnej inicjatywy ponownie nawiązał kontakt z osobami podejrzanymi o popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 189a § 1 Kodeksu karnego.	
17.	Art. 7 ust. 1	1. Państwa Członkowskie zapewniają zainteresowanym obywatelom państw trzecich, niemającym dostatecznych środków finansowych, przyznanie standardu życia mogącego zapewnić im utrzymanie i dostęp do leczenia w nagłych wypadkach. Zwracają uwagę na szczególne potrzeby osób będących w trudnej sytuacji, z uwzględnieniem – w razie potrzeby i jeżeli przewiduje to prawo krajowe – pomocy psychologicznej.	T	Art. 487	<p>Art. 487. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>2) art. 5a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 5a. Prawo do świadczeń w formie interwencji kryzysowej, schronienia, posiłku, niezbędnego ubrania oraz zasiłku celowego przysługuje cudzoziemcom przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 171 ustawy z dnia o cudzoziemcach, lub na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 177 ustawy z dnia o cudzoziemcach.”;</p> <p>3) w art. 18 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„8) przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych, a także udzielanie schronienia oraz zapewnianie posiłku i niezbędnego ubrania cudzoziemcom, którym udzielono zgody na pobyt ze względów</p>	

					humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;	
18.	Art. 7 ust. 2	2. Podczas stosowania niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie w należyty sposób uwzględniają potrzeby w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zainteresowanych obywateli państw trzecich, zgodnie z prawem krajowym.	T	Art. 184 Kodeksu postępowania karnego	<p>Art.184.</p> <p>§1.Jeżeli zachodzi uzasadniona obawa niebezpieczeństwa dla życia, zdrowia, wolności albo mienia w znacznych rozmiarach świadka lub osoby dla niego najbliższej, sąd, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator, może wydać postanowienie o zachowaniu w tajemnicy okoliczności umożliwiających ujawnienie tożsamości świadka, w tym danych osobowych, jeżeli nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Postępowanie w tym zakresie toczy się bez udziału stron i objęte jest tajemnicą jako informacja niejawną o klauzuli tajności "tajne" lub "ściśle tajne". W postanowieniu pomija się okoliczności, o których mowa w zdaniu pierwszym.</p> <p>§2.W razie wydania postanowienia określonego w § 1 okoliczności, o których mowa w tym przepisie, pozostają wyłącznie do wiadomości sądu i prokuratora, a gdy zachodzi konieczność - również funkcjonariusza Policji prowadzącego postępowanie. Protokół przesłuchania świadka wolno udostępniać oskarżonemu lub obrońcy tylko w sposób uniemożliwiający ujawnienie okoliczności, o których mowa w § 1.</p> <p>§3.Świadka przesłuchuje prokurator, a</p>	

					<p>także sąd, który może zlecić wykonanie tej czynności sędziemu wyznaczonemu ze swojego składu - w miejscu i w sposób uniemożliwiający ujawnienie okoliczności, o których mowa w § 1. W przesłuchaniu świadka przez sąd lub sędziego wyznaczonego mają prawo wziąć udział prokurator, oskarżony i jego obrońca. Przepis art. 396 § 3 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.</p> <p>§4. W razie przesłuchania świadka przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość, w protokole czynności z udziałem specjalistów należy wskazać ich imiona, nazwiska, specjalności i rodzaj wykonywanej czynności. Przepisu art. 205 § 3 nie stosuje się.</p> <p>§5. Na postanowienie w sprawie zachowania w tajemnicy okoliczności, o których mowa w § 1, świadkowi i oskarżonemu, a w postępowaniu przed sądem także prokuratorowi, przysługuje w terminie 3 dni zażalenie. Zażalenie na postanowienie prokuratora rozpoznaje sąd właściwy do rozpoznania sprawy. Postępowanie dotyczące zażalenia toczy się bez udziału stron i jest objęte tajemnicą jako informacja niejawną o klauzuli tajności "tajne" lub "ściśle tajne".</p> <p>§6. W razie uwzględnienia zażalenia protokół przesłuchania świadka podlega zniszczeniu; o zniszczeniu protokołu należy uczynić wzmiankę w aktach sprawy.</p> <p>§7. Świadek może, do czasu zamknięcia</p>
--	--	--	--	--	---

					<p>przewodu sądowego przed sądem pierwszej instancji, wystąpić z wnioskiem o uchylenie postanowienia, o którym mowa w § 1. Na postanowienie w przedmiocie wniosku służy zażalenie. Przepis § 5 stosuje się odpowiednio. W razie uwzględnienia wniosku protokół przesłuchania świadka podlega ujawnieniu w całości.</p> <p>§8. Jeżeli okaże się, że w czasie wydania postanowienia, o którym mowa w § 1, nie istniała uzasadniona obawa niebezpieczeństwa dla życia, zdrowia, wolności albo mienia w znacznych rozmiarach świadka lub osoby dla niego najbliższej albo że świadek złożył świadomie fałszywe zeznania lub nastąpiło jego ujawnienie, prokurator w postępowaniu przygotowawczym, a w postępowaniu sądowym sąd, na wniosek prokuratora, może uchylić to postanowienie. Przepis § 5 stosuje się odpowiednio. Protokół przesłuchania świadka podlega ujawnieniu w całości.</p> <p>§9. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób i warunki składania wniosku o wydanie postanowienia, o którym mowa w § 1, przesłuchania świadka, co do którego wydano to postanowienie, oraz sporządzania, przechowywania i udostępniania protokołów przesłuchania tego świadka, a także dopuszczalny sposób powoływania się na jego zeznania w orzeczeniach i pismach procesowych, mając na uwadze zapewnienie właściwej ochrony tajemnicy okoliczności</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					umożliwiających ujawnienie tożsamości świadka przed nieuprawnionym ujawnieniem.	
19.	Art. 7 ust. 3	3. Państwa Członkowskie zapewniają, w razie potrzeby, zainteresowanym obywatelom państw trzecich pomoc w zakresie tłumaczeń pisemnych i ustnych.	T	Art. 180	Art. 180. Organ prowadzący postępowanie w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy dla ofiar handlu ludźmi zapewnia cudzoziemcowi, który nie włada w wystarczającym stopniu językiem polskim, możliwość korzystania z pomocy tłumacza.	
20.	Art. 7 ust. 4	4. Państwa Członkowskie mogą zapewnić zainteresowanym obywatelom państw trzecich bezpłatną pomoc prawną na warunkach określonych przez prawo krajowe, o ile jest ona w nim przewidziana.	T	Art. 243 - 246 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz 270 z późn. zm)	Art. 243. § 1. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. § 2. Przyznanie prawa pomocy przed lub w toku postępowania rozpoznawczego obejmuje także postępowanie egzekucyjne. Art. 244. § 1. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. § 2. Ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego w ramach prawa pomocy jest równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa. § 3. Jeżeli strona we wniosku wskazała adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego lub rzecznika patentowego, właściwa okręgowa rada adwokacka, rada okręgowej izby	

				<p>radców prawnych, Krajowa Rada Doradców Podatkowych lub Krajowa Rada Rzeczników Patentowych, w miarę możliwości i w porozumieniu ze wskazanym adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym, wyznaczy adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego lub rzecznika patentowego wskazanego przez stronę.</p> <p>Art. 245. § 1. Prawo pomocy może być przyznane w zakresie całkowitym lub częściowym.</p> <p>§ 2. Prawo pomocy w zakresie całkowitym obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.</p> <p>§ 3. Prawo pomocy w zakresie częściowym obejmuje zwolnienie tylko od opłat sądowych w całości lub w części albo tylko od wydatków albo od opłat sądowych i wydatków lub obejmuje tylko ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.</p> <p>§ 4. Częściowe zwolnienie od opłat lub wydatków może polegać na zwolnieniu od poniesienia ułamkowej ich części albo określonej ich kwoty pieniężnej.</p> <p>Art. 246. § 1. Przyznanie prawa pomocy osobie fizycznej następuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w zakresie całkowitym - gdy osoba ta wykaże, że nie jest w stanie ponieść jakichkolwiek kosztów postępowania; 2) w zakresie częściowym - gdy 	
--	--	--	--	---	--

					<p>wykaże, że nie jest w stanie ponieść pełnych kosztów postępowania, bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.</p> <p>§ 2. Osobie prawnej, a także innej jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, prawo pomocy może być przyznane:</p> <p>1) w zakresie całkowitym - gdy wykaże, że nie ma żadnych środków na poniesienie jakichkolwiek kosztów postępowania;</p> <p>2) w zakresie częściowym - gdy wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie pełnych kosztów postępowania.</p> <p>§ 3. Adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego lub rzecznika patentowego można ustanowić dla strony, która nie zatrudnia lub nie pozostaje w innym stosunku prawnym z adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym. Nie dotyczy to adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego ustanowionego na podstawie przepisów o prawie pomocy.</p>	
21.	Art. 8 ust. 1 lit. a	<p>1. Po upływie okresu przeznaczanego na zastanowienie się lub wcześniej, jeżeli właściwe organy są zdania, że zainteresowany obywatel państwa trzeciego spełnił już kryterium określone w lit. b), Państwa Członkowskie rozważą:</p> <p>a) możliwości, jakie przedłużenie pobytu danej osoby na danym terytorium stwarza dla dochodzenia lub postępowania sądowego;</p>	T	Art. 177 pkt 1	<p>Art. 177. Zezwolenia na pobyt czasowy dla ofiar handlu ludźmi udziela się cudzoziemcowi, jeżeli łącznie spełnia następujące warunki:</p> <p>1) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p>	

		oraz			
22.	Art. 8 ust. 1 lit. b	b) czy wyraziła ona wyraźny zamiar współpracy; oraz	T	Art. 177 pkt 2	Art. 177. Zezwolenia na pobyt czasowy dla ofiar handlu ludźmi udziela się cudzoziemcowi, jeżeli łącznie spełnia następujące warunki: 1).. 2) podjął współpracę z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie o przestępstwo, o którym mowa w art. 189a § 1 Kodeksu karnego;
23.	Art. 8 ust. 1 lit. c	c) czy zerwała ona wszystkie kontakty z osobami podejrzanymi o czyny, które mogą być zaliczone do przestępstw, o których mowa w art. 2 lit. b) i c).	T	Art. 177 pkt 3	Art. 177. Zezwolenia na pobyt czasowy dla ofiar handlu ludźmi udziela się cudzoziemcowi, jeżeli łącznie spełnia następujące warunki: 1).. 2).. 3) zerwał kontakty z osobami podejrzanymi o popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 189a § 1 Kodeksu karnego.
24.	Art. 8 ust. 2	2. Do wydania dokumentu pobyтового, i bez uszczerbku dla przyczyn związanych z porządkiem publicznym i ochroną bezpieczeństwa narodowego, wymagane jest spełnienie warunków określonych w ust. 1.	T	Art. 179 Art. 100 ust. 1 pkt 4	Art. 179. W postępowaniu w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy dla ofiar handlu ludźmi nie stosuje się przepisów art. 99 ust. 1 pkt 2 i 4-6 oraz art. 100 ust. 1 pkt 2, 3, 6-9. Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 4) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub

25.	Art. 8 ust. 3	3. Bez uszczerbku dla przepisów dotyczących cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 14, dokument pobytowy jest ważny przynajmniej przez sześć miesięcy. Zostaje on przedłużony, jeżeli nadal spełnione są warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu.	T	Art. 178 Art. 177	Art. 178. Zezwolenia na pobyt czasowy dla ofiar handlu ludźmi udziela się na okres co najmniej 6 miesięcy. Art. 177. Zezwolenia na pobyt czasowy dla ofiar handlu ludźmi udziela się cudzoziemcowi, jeżeli łącznie spełnia następujące warunki: 1) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) podjął współpracę z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie o przestępstwo, o którym mowa w art. 189a § 1 Kodeksu karnego; 3) zerwał kontakty z osobami podejrzanymi o popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 189a § 1 Kodeksu karnego.	
Rozdział III TRAKTOWANIE POSIADACZY DOKUMENTU POBYTOWEGO						
26.	Art. 9 ust. 1	1. Państwa Członkowskie zapewniają posiadaczom dokumentu pobyтового, niemającym wystarczających środków finansowych, przynajmniej takie samo traktowanie jak przewidziane w art. 7.	T	Art. 487	Art. 487. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (wprowadza się następujące zmiany: 2) art. 5a otrzymuje brzmienie: „Art. 5a. Prawo do świadczeń w formie interwencji kryzysowej, schronienia, posiłku, niezbędnego ubrania oraz zasiłku celowego przysługuje cudzoziemcom przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 171 ustawy z dnia	

					<p>o cudzoziemcach, lub na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 177 ustawy z dnia o cudzoziemcach.”;</p> <p>3) w art. 18 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych, a także udzielanie schronienia oraz zapewnianie posiłku i niezbędnego ubrania cudzoziemcom, którym udzielono zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;</p>	
27.	Art. 9 ust. 2	2. Państwa Członkowskie zapewniają konieczną pomoc medyczną lub inną zainteresowanym obywatelom państw trzecich, którzy nie mają wystarczających środków finansowych, a mają szczególne potrzeby, takim jak kobiety w ciąży, niepełnosprawni albo ofiary przemocy seksualnej lub innych form przemocy, a także – jeżeli Państwa Członkowskie korzystają z możliwości przewidzianej w art. 3 ust. 3 – małoletnim.	T	Ustawa z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.). art. 15 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112,	Cudzoziemcom znajdującym się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego udzielane są świadczenia opieki zdrowotnej w postaci medycznych czynności ratunkowych. Udzielają ich w warunkach pozaszpitalnych zespoły ratownictwa medycznego na podstawie ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.). Dodatkowo należy wskazać, iż zgodnie z art. 15 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, z późn. zm.) podmiot leczniczy nie może odmówić udzielenia świadczenia zdrowotnego osobie, która potrzebuje	W resorcie spraw wewnętrznych są również opracowywane propozycje zmian w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej ze środków publicznych, które mają być przekazane Ministrowi Zdrowia.

				poz. 654, z późn. zm.) art. 30 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2011 r. Nr 277, poz. 1634, z późn. zm.)	natychmiastowego udzielenia takiego świadczenia ze względu na zagrożenie życia lub zdrowia, natomiast art. 30 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2011 r. Nr 277, poz. 1634, z późn. zm.) nakłada na lekarzy obowiązek udzielania pomocy lekarskiej w każdym przypadku, gdy zwłoka w jej udzieleniu mogłaby spowodować niebezpieczeństwo utraty życia, ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia, oraz w innych przypadkach niecierpiących zwłoki.	
28.	Art. 10 lit. a	Jeżeli Państwa Członkowskie korzystają z możliwości przewidzianej w art. 3 ust. 3, stosuje się następujące przepisy: a) podczas stosowania niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie w należyty sposób biorą pod uwagę najlepszy interes dziecka. Zapewniają procedurę odpowiednią do wieku i dojrzałości dziecka. W szczególności, jeżeli uznają, że leży to w najlepszym interesie dziecka, mogą przedłużyć okres przeznaczony na zastanowienie się;	T	Art. 173 ust 2	Art. 173 ust. 2 Zaświadczenie, o którym mowa w art. 171, jest ważne przez okres 3 miesięcy od dnia jego wydania, a w przypadku małoletniego cudzoziemca przez okres 4 miesięcy od dnia jego wydania.	
29.	Art. 10 lit. b	b) Państwa Członkowskie zapewniają małoletnim dostęp do systemu oświaty na takich samych warunkach, jak własnym obywatelom. Państwa Członkowskie mogą określić, że taki dostęp jest ograniczony do publicznego systemu oświaty;	T	art. 70 ust. 1 Konstytucji RP art. 94a ust. 1 ustawy o systemie oświaty	Zgodnie z art. 70 ust. 1 Konstytucji RP, każdy ma prawo do nauki. Art. 94a. 1. Osoby niebędące obywatelami polskimi korzystają z nauki i opieki w publicznych przedszkolach, a podlegające obowiązkowi szkolnemu korzystają z nauki i opieki w publicznych szkołach podstawowych, gimnazjach, publicznych szkołach artystycznych	Należy wskazać, iż użyte w art. 70 ustawy zasadniczej sformułowanie „każdy” oznacza także cudzoziemca, znajdującego się na terytorium RP. Zgodnie z art. 94a ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) prawo do korzystania z

					<p>oraz w placówkach, w tym placówkach artystycznych, na warunkach dotyczących obywateli polskich.</p> <p>1a. Osoby niebędące obywatelami polskimi, podlegające obowiązkowi nauki, korzystają z nauki i opieki w publicznych szkołach ponadgimnazjalnych na warunkach dotyczących obywateli polskich do ukończenia 18 lat lub ukończenia szkoły ponadgimnazjalnej.</p>	<p>przedszkoli przysługuje wszystkim dzieciom w wieku 3-6 lat, także tym, które nie posiadają polskiego obywatelstwa. Analogicznie, jak w przypadku przedszkoli, prawo do bezpłatnego korzystania z nauki na poziomie szkoły podstawowej i gimnazjum przysługuje każdemu dziecku - cudzoziemcowi, który znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, niezależnie od tego, czy przebywa legalnie, czy też nie. Dodatkowo należy wskazać, iż rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 1 kwietnia 2010 r. w sprawie przyjmowania osób niebędących obywatelami polskimi do publicznych przedszkoli, szkół, zakładów kształcenia nauczycieli i placówek oraz organizacji dodatkowej nauki języka polskiego, dodatkowych zajęć wyrównawczych oraz nauki języka i kultury kraju pochodzenia (Dz. U. Nr 57, poz. 361) określa warunki i tryb przyjmowania dzieci cudzoziemców do szkół publicznych</p>
30.	Art. 10 lit. c	c) w przypadku obywateli państw trzecich będących małoletnimi bez opieki, Państwa Członkowskie podejmują kroki konieczne do ustalenia ich tożsamości, obywatelstwa oraz faktu, że są oni bez opieki. Podejmują wszelkie wysiłki w celu jak najszybszego odnalezienia ich rodzin i podejmują kroki konieczne do zapewnienia przedstawiciela prawnego,	T	Art. 94 § 3, art. 145 oraz art. 154 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego	Art. 94 § 3. Jeżeli żadnemu z rodziców nie przysługuje władza rodzicielska albo jeżeli rodzice są nieznani, ustanawia się dla dziecka opiekę. Art. 145. § 1. Opiekę ustanawia się dla małoletniego w wypadkach przewidzianych w tytule II niniejszego kodeksu. § 2. Opiekę ustanawia sąd opiekuńczy, skoro tylko poweźmie wiadomość, że	Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach i nie jest wdrażany przepisami ustawy o cudzoziemcach.

		w tym, w razie potrzeby, także w ramach postępowania karnego, zgodnie z prawem krajowym.			zachodzi prawny po temu powód. Art. 154. Opiekun obowiązany jest wykonywać swe czynności z należytą starannością, jak tego wymaga dobro pozostającego pod opieką i interes społeczny.	
31.	Art. 11 ust. 1	1. Państwa Członkowskie określają zasady, na jakich posiadacze dokumentów pobytowych mają prawo dostępu do rynku pracy, kształcenia zawodowego i edukacji. Dostęp taki jest ograniczony do czasu ważności dokumentu pobytowego.	T	Art. 488 Art. 474	<p>Art. 488 W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wprowadza się następujące zmiany: w pkt 7 dot. Art. 87</p> <p>b) w ust. 2 pkt 1-5 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) posiadający w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 145, art. 152 ust. 1 lub 2, art. 159 ust. 2 pkt 1 lub 2, art. 162 ust. 2, art. 177 i art. 187 ust. 1 pkt 3 lub 4 ustawy z dnia o cudzoziemcach;</p> <p>Art. 474. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) w art. 94a: w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Na warunkach dotyczących obywateli polskich z nauki w publicznych szkołach dla dorosłych, publicznych szkołach policealnych, publicznych szkołach artystycznych, publicznych placówkach, publicznych zakładach kształcenia nauczycieli i publicznych kolegiach pracowników służb społecznych oraz</p>	

					z kształcenia ustawicznego w formie kwalifikacyjnych kursów zawodowych, korzystają”; 11) osoby, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 127, art. 160 ust. 1, art. 177 lub art. 187 ust. 1 pkt 3 lub 4 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.);”;	
32.	Art. 11 ust. 2	2. Warunki i procedury zezwalania na dostęp do rynku pracy, kształcenia zawodowego i edukacji są określane na mocy prawa krajowego przez właściwe organy.	T	Art. 488 Art. 474	Patrz poz. 31	
33.	Art. 12 ust. 1	1. Zainteresowanym obywatelom państw trzecich zapewnia się dostęp do istniejących programów lub planów, stworzonych przez Państwa Członkowskie, organizacje pozarządowe lub stowarzyszenia mające specjalne umowy z Państwami Członkowskimi, których celem jest powrót tych osób do normalnego życia społecznego, z uwzględnieniem, w razie potrzeby, kursów służących podniesieniu ich umiejętności zawodowych lub przygotowania do wspomaganego powrotu do kraju pochodzenia. Państwa Członkowskie mogą zapewnić specjalne programy lub plany dla zainteresowanych obywateli państw trzecich.	T	Art. 7 ust. 1 Art. 335 ust. 3 Art. 336 ust. 3.	Art. 7. 1. Organ: 1) prowadzący postępowanie w sprawach o: a) wydanie cudzoziemcowi wizy, b) przedłużenie okresu ważności wydanej wizy lub okresu pobytu objętego tą wizą, c) udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zwanego dalej „zezwoleniem na pobyt rezydenta długoterminowego UE”, d) zobowiązanie cudzoziemca do powrotu, 2) podejmujący czynności kontrolne wobec cudzoziemca – poucza cudzoziemca pisemnie w języku dla niego zrozumiałym o zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących mu prawach i ciążących na nim obowiązkach.	

				<p>2. W przypadku postępowania w sprawach o zobowiązanie cudzoziemca do powrotu, w pouczeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się także informację o możliwości:</p> <p>1) wystąpienia z roszczeniem przeciwko podmiotowi powierzającemu wykonywanie pracy cudzoziemcowi oraz wyegzekwowania orzeczenia wydanego przeciwko takiemu podmiotowi, w związku z zaległym wynagrodzeniem, również w przypadku wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;</p> <p>2) udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy na okres trwania postępowania karnego toczącego się przeciwko podmiotowi powierzającemu wykonywanie pracy, w którym cudzoziemiec występuje w charakterze pokrzywdzonego:</p> <p>a) w wyniku przestępstwa powierzenia wykonywania pracy w warunkach szczególnego wykorzystania, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 769),</p> <p>b) małoletniego przebywającego bez ważnego dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, któremu powierzono wykonywanie pracy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 40 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o</p>
--	--	--	--	---

					<p>promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.⁶⁾), zwane dalej „wykonywaniem pracy”;</p> <p>3) podjęcia innych działań przeciwko podmiotowi powierzającemu wykonywanie pracy cudzoziemcowi, w szczególności zawiadomienia właściwych organów.</p> <p>Art. 335 ust. 3. Pomoc w dobrowolnym powrocie może być udzielona cudzoziemcowi:</p> <p>3) przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 171, lub na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 177.</p> <p>Art. 336 ust. 3. Organ, który wydaje decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, informuje cudzoziemca, o którym mowa w art. 335 ust. 3, o możliwości skorzystania z pomocy w dobrowolnym powrocie.</p>	
34.	Art. 12 ust. 2	2. Jeżeli Państwo Członkowskie podejmuje decyzję o wprowadzeniu i wdrażaniu programów lub planów, o których mowa w ust. 1, może uzależnić wydanie dokumentu pobytowego lub jego przedłużenie od udziału w tych programach lub planach.	N			Przepis nie wymaga obowiązkowej implementacji, ponieważ Polska nie zdecydowała się na wprowadzenie tego typu obostrzeń dla ofiar handlu ludźmi.
Rozdział IV NIEPRZEDŁUŻENIE I COFNIĘCIE						
35.	Art. 13 ust. 1	1. Ważność dokumentu pobytowego wydanego na podstawie niniejszej dyrektywy nie jest przedłużana, jeżeli warunki art. 8 ust. 2 przestały być	T	Art. 177	Art. 177. Zezwolenia na pobyt czasowy dla ofiar handlu ludźmi udziela się cudzoziemcowi, jeżeli łącznie spełnia następujące warunki:	

		spełniane lub jeżeli decyzją właściwych organów dane postępowanie zostało zakończone.			1) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) podjął współpracę z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie o przestępstwo, o którym mowa w art. 189a § 1 Kodeksu karnego; 3) zerwał kontakty z osobami podejrzanymi o popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 189a § 1 Kodeksu karnego.	
36.	Art. 13 ust. 2	2. W przypadku wygaśnięcia dokumentu pobytowego wydanego na podstawie niniejszej dyrektywy stosuje się ogólne przepisy dotyczące cudzoziemców.	N			Cudzoziemiec, będzie miał możliwość legalizacji pobytu na ogólnych zasadach.
37.	Art. 14 lit. a	Dokument pobytowy może być w każdej chwili cofnięty, jeżeli nie są już spełniane warunki jego wydania. W szczególności dokument pobytowy może zostać cofnięty w następujących przypadkach: a) jeżeli jego posiadacz aktywnie, dobrowolnie i z własnej inicjatywy ponownie nawiązał kontakt z osobami podejrzanymi o popełnienie przestępstw, o których mowa w art. 2 lit. b) i c); lub	T	Art. 181	Art. 181. Zezwolenie na pobyt czasowy dla ofiar handlu ludźmi cofa się cudzoziemcowi : 1) w przypadkach, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, w szczególności gdy cudzoziemiec zaprzestał współpracy z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie o przestępstwo, o którym mowa w art. 189a § 1 Kodeksu karnego lub jeżeli postępowanie to zostało zakończone, lub 2) gdy wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 4 i 5.	
38.	Art. 14 lit. b	b) jeżeli właściwe organy uważają, że współpraca ofiary jest oszukańcza lub też że jej skarga jest oszukańcza lub bezzasadna; lub	T	Art. 180	Jak w poz.37	

39.	Art. 14 lit. c	c) z przyczyn związanych z porządkiem publicznym i ochroną bezpieczeństwa narodowego; lub	T	Art. 180	Jak w poz.37	
40.	Art. 14 lit. d	d) gdy ofiara zaprzestaje współpracy; lub	T	Art. 180	Jak w poz.37	
41.	Art. 14 lit. e	e) jeżeli właściwe organy zdecydują o zakończeniu postępowania.	T	Art. 180	Jak w poz.37	
Rozdział V PRZEPISY KOŃCOWE						
42.	Art. 15	Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla szczególnych przepisów krajowych dotyczących ochrony ofiar i świadków.	N			Przepis nie wymaga implementacji
43.	Art. 16 ust. 1	1. Do dnia 6 sierpnia 2008 r. Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy w Państwach Członkowskich i proponuje wprowadzenie koniecznych zmian. Państwa Członkowskie przesyłają Komisji informacje istotne dla przygotowania sprawozdania.	N			Przepis nie wymaga implementacji
44.	Art. 16 ust. 2	2. Po przedstawieniu sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, Komisja przynajmniej co trzy lata składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy w Państwach Członkowskich.	N			Przepis nie wymaga implementacji
45.	Art. 17	Do dnia 6 sierpnia 2006 r. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają	N			Przepis nie wymaga implementacji

		odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.				
46.	Art. 18	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej publikacji w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N			Przepis nie wymaga implementacji
47.	Art. 19	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.	N			Przepis nie wymaga implementacji
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 134, poz. 850, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 81, poz. 531, Nr 238, poz. 1578, Nr 239, poz. 1593, Nr 254, poz. 1700 i Nr 257, poz. 1725 i 1726, z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 106, poz. 622, Nr 171, poz. 1016, Nr 205 poz. 1206 i 1211 i Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 589, 637, 769, 1456, 1529 i 1548.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlu ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar <i>Dziennik Urzędowy WE L 101/1 z 15.04.2011 r.</i>
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koniec zność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Art. 1	Przedmiot Niniejsza dyrektywa określa minimalne reguły dotyczące określania przestępstw i kar dotyczących handlu ludźmi. Wprowadza ona również wspólne przepisy w celu lepszego zapobiegania takim przestępstwom i lepszemu ochronie ich ofiar, przy uwzględnieniu kwestii związanych z płcią.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach. Ustawa o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu i pobytu cudzoziemców. Dział V Rozdział 3 tej ustawy reguluje kwestie pobytu cudzoziemców będących ofiarami handlu ludźmi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2.	Art. 2 ust. 1	Przestępstwa dotyczące handlu ludźmi 1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia karalności następujących czynów	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

		umyślnych: Werbowanie, transport, przekazywanie, przechowywanie lub przyjmowanie osób, w tym wymiana lub przekazanie kontroli nad tymi osobami, z zastosowaniem groźby lub przemocy bądź innych form przymusu, uprowadzenia, oszustwa, podstęp, poprzez nadużycie uprawnień lub wykorzystanie sytuacji bezbronności, lub też wręczenie lub przyjęcie płatności lub korzyści dla uzyskania zgody osoby sprawującej kontrolę nad inną osobą, w celu wycisku.				
3.	Art. 2 ust. 2	2. Sytuacja bezbronności zachodzi wówczas, gdy dana osoba nie ma innego – realnego lub możliwego do zaakceptowania – wyboru niż poddanie się nadużyciu.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
4.	Art. 2 ust. 3	3. Wycisk obejmuje, w szczególności, wyciskanie innych osób do prostytucji lub innych form wykorzystywania seksualnego, przymusową pracę lub służbę, w tym żebractwo, niewolnictwo lub praktyki podobne do niewolnictwa, zniewolenie, wyciskanie do działalności przestępczej lub usunięcie organów.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
5.	Art. 2 ust. 4	4. Zgoda ofiary handlu ludźmi na wycisk, niezależnie od tego, czy zamierzony lub rzeczywisty, nie ma znaczenia, jeżeli posłużono się którymkolwiek ze środków określonych w ust. 1.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
6.	Art. 2 ust. 5	5. Jeśli zachowanie określone w ust. 1 dotyczy dziecka, stanowi ono przestępstwo handlu ludźmi, nawet jeśli nie posłużono się żadnym ze	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

		środków wymienionych w ust. 1.				
7.	Art. 2 ust. 6	6. Na użytek niniejszej dyrektywy „dziecko” oznacza osobę poniżej 18 roku życia.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
8.	Art. 3	Podżeganie, pomocnictwo i usiłowanie Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia karalności podżegania do przestępstwa, o którym mowa w art. 2, pomocnictwa i usiłowania jego popełnienia.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
9.	Art. 4 ust. 1	Sankcje 1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by przestępstwo, o którym mowa w art. 2, podlegało sankcjom karnym w maksymalnym wymiarze co najmniej pięciu lat pozbawienia wolności.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
10.	Art. 4 ust. 2 lit. a	2. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by przestępstwo, o którym mowa w art. 2, podlegało sankcjom karnym w maksymalnym wymiarze co najmniej dziesięciu lat pozbawienia wolności, jeżeli przestępstwo: a) zostało popełnione przeciwko ofierze, która była szczególnie bezbronna, co, w kontekście niniejszej dyrektywy, obejmuje w szczególności ofiary będące dziećmi;	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
11.	Art. 4 ust. 2 lit. b	b) zostało popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej Rady 2008/841/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej;	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

12.	Art. 4 ust. 2 lit. c	c) poprzez działanie umyślne lub rażące niedbalstwo, naraziło życie pokrzywdzonego; lub	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
13.	Art. 4 ust. 2 lit. d	d) zostało popełnione z użyciem poważnej przemocy lub wyrządziło pokrzywdzonemu szczególnie dotkliwą szkodę.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
14.	Art. 4 ust. 3	3. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 2, przez funkcjonariusza publicznego podczas wykonywania swoich obowiązków, uznawane było za okoliczność obciążającą.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
15.	Art. 4 ust. 4	4. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by przestępstwo, o którym mowa w art. 3, podlegało skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym sankcjom, mogącym skutkować wydaniem sprawcy.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
16.	Art. 5 ust. 1 lit. a	Odpowiedzialność osób prawnych 1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia możliwości pociągnięcia osób prawnych do odpowiedzialności za przestępstwa, o których mowa w art. 2 i 3, popełnione na ich korzyść przez osobę działającą indywidualnie lub jako członek organu danej osoby prawnej i pełniącą rolę kierowniczą w tej osobie prawnej na podstawie: a) prawa reprezentowania danej osoby prawnej;	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
17.	Art. 5 ust. 1 lit. b	b) uprawnienia do podejmowania decyzji w imieniu danej osoby prawnej; lub	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

18.	Art. 5 ust. 1 lit. c	c) uprawnienia do wykonywania kontroli w ramach danej osoby prawnej. każdy podmiot posiadający taki status na mocy stosowanego prawa, z wyjątkiem państw lub innych podmiotów publicznych wykonujących władzę państwową dla publicznych organizacji międzynarodowych.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
19.	Art. 5 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają także możliwość pociągnięcia osoby prawnej do odpowiedzialności w przypadku, gdy brak nadzoru lub kontroli przez osobę określoną w ust. 1 umożliwił popełnienie na korzyść tej osoby prawnej, przez osobę jej podlegającą, przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
20.	Art. 5 ust. 3	3. Odpowiedzialność osoby prawnej na mocy ust. 1 i 2 nie wyklucza możliwości wszczęcia postępowania karnego przeciwko osobom fizycznym będącym sprawcami przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, podlegającym do tych przestępstw lub pomagającym w ich popełnieniu.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
21.	Art. 5 ust. 4	4. Na użytek niniejszej dyrektywy „osoba prawna” oznacza każdy podmiot posiadający osobowość prawną na mocy prawa właściwego, z wyjątkiem państw i podmiotów prawa publicznego wykonujących władzę publiczną oraz publicznych organizacji międzynarodowych.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
22.	Art. 6 lit. a	Sankcje wobec osób prawnych Państwa członkowskie podejmują środki konieczne do zapewnienia, by osoba prawna ponosząca odpowiedzialność na podstawie art. 5 ust. 1 lub 2 podlegała skutecznym,	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

		proporcjonalnym i odstrasającym karom, obejmującym grzywny karne lub inne kary pieniężne nie mające charakteru karnego, które mogą obejmować inne kary, takie jak: a) pozbawienie prawa do korzystania ze świadczeń publicznych lub pomocy;				
23.	Art. 6 lit. b	b) czasowy lub stały zakaz prowadzenia działalności gospodarczej;	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
24.	Art. 6 lit. c	c) umieszczenie pod nadzorem sądowym;	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
25.	Art. 6 lit. d	d) likwidacja sądowa;	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
26.	Art. 6 lit. e	e) czasowe lub stałe zamknięcie zakładów wykorzystywanych do popełnienia przestępstwa.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
27.	Art. 7	Zajęcie i konfiskata Państwa członkowskie podejmują konieczne środki w celu zapewnienia, by właściwe organy były uprawnione do zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz korzyści pochodzących z przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
28.	Art. 8	Odstąpienie od ścigania ofiar lub niestosowanie wobec nich sankcji Państwa członkowskie, zgodnie z podstawowymi zasadami swoich systemów prawnych, podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by właściwe organy krajowe były uprawnione do odstąpienia od ścigania lub nakładania sankcji na ofiary handlu ludźmi za ich udział w działalności przestępczej, do której zostały zmuszone w bezpośredniej konsekwencji tego, iż stały się ofiarami	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

		czynów, o których mowa w art. 2				
29.	Art. 9 ust. 1	Ściganie i oskarżanie 1. Państwa członkowskie zapewniają, by ściganie i oskarżanie w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, nie było uzależnione od złożenia przez ofiarę skargi lub oskarżenia, oraz by postępowanie karne mogło być kontynuowane, nawet jeśli ofiara wycofa swoje zeznania.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
30.	Art. 9 ust. 2	2. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do umożliwienia – ze względu na charakter czynu – ścigania przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, przez wystarczający okres od momentu osiągnięcia przez ofiarę pełnoletności.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
31.	Art. 9 ust. 3	3. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia odpowiedniego wykszolenia osób, jednostek i służb odpowiedzialnych za ściganie lub oskarżanie w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
32.	Art. 9 ust. 4	4. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia osobom, jednostkom i służbom odpowiedzialnym za ściganie lub oskarżanie w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, dostępu do skutecznych narzędzi śledczych, takich jak wykorzystywane w sprawach związanych z przestępczością zorganizowaną lub innym poważnym rodzajem przestępczości.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

33.	Art. 10 ust. 1 lit. a	Jurysdykcja 1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do ustalenia swojej jurysdykcji w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, w przypadku gdy: a) przestępstwo zostało popełnione w całości lub w części na jego terytorium; lub	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
34.	Art. 10 ust. 1 lit. b	b) sprawca jest obywatelem tego państwa.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
35.	Art. 10 ust. 2 lit. a	2. Państwo członkowskie informuje Komisję w przypadku, gdy podejmie decyzję o ustaleniu dalszej jurysdykcji w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, popełnionych poza jego terytorium, między innymi jeżeli: a) przestępstwo zostało popełnione przeciwko jego obywatelowi lub osobie mającej miejsce zwykłego pobytu na jego terytorium;	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
36.	Art. 10 ust. 2 lit. b	b) przestępstwo zostało popełnione na korzyść osoby prawnej mającej siedzibę na jego terytorium; lub	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
37.	Art. 10 ust. 2 lit. c	c) sprawca ma miejsce zwykłego pobytu na jego terytorium.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
38.	Art. 10 ust. 3 lit. a	3. W odniesieniu do ścigania przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, popełnionych poza terytorium danego państwa członkowskiego, w przypadkach wymienionych w ust. 1 lit. b) każde państwo członkowskie podejmuje – a w przypadkach wymienionych w ust. 2 może podjąć – środki niezbędne do zapewnienia, by jego	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

		<p>jurysdykcja nie była zależna od spełnienia któregośkolwiek z następujących warunków:</p> <p>a) dane czyny stanowią przestępstwo w miejscu ich popełnienia; lub</p>				
39.	Art. 10 ust. 3 lit. b	<p>b) ściganie może zostać rozpoczęte jedynie w następstwie zawiadomienia złożonego przez ofiarę w miejscu, w którym przestępstwo zostało popełnione, lub zawiadomienia o przestępstwie przez państwo, w którym zostało ono popełnione.</p>	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
40.	Art. 11 ust. 1	<p>Wsparcie i pomoc dla ofiar handlu ludźmi</p> <p>1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by ofiary otrzymały wsparcie i pomoc przed rozpoczęciem postępowania karnego, w jego trakcie i przez odpowiedni czas po jego zakończeniu, aby umożliwić im skorzystanie z praw określonych w decyzji ramowej 2001/220/WSiSW oraz w niniejszej dyrektywie.</p>	T	Art. 485	<p>Art. 485. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>2) art. 5a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 5a. Prawo do świadczeń w formie interwencji kryzysowej, schronienia, posiłku, niezbędnego ubrania oraz zasiłku celowego przysługuje cudzoziemcom przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 171 ustawy z dnia o cudzoziemcach, lub na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 177 ustawy z dnia o cudzoziemcach.”;</p> <p>...</p> <p>4) w art. 47 ust. 3a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3a. Cudzoziemcom, o których mowa w art. 5a, można udzielić schronienia na okres ważności zaświadczenia, o którym mowa w art. 171 ustawy z dnia o cudzoziemcach, lub na</p>	

					okres ważności zezwolenia na pobyt czasowy.”;	
41.	Art. 11 ust. 2	2. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia pomocy i wsparcia danej osobie, jak tylko właściwe organy dowiedzą się o uzasadnionych przesłankach pozwalających przypuszczać, że osoba ta mogła stać się ofiarą któregoś z przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3.	T	Art. 485	<p>Art. 485. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>2) art. 5a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 5a. Prawo do świadczeń w formie interwencji kryzysowej, schronienia, posiłku, niezbędnego ubrania oraz zasiłku celowego przysługuje cudzoziemcom przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 171 ustawy z dnia o cudzoziemcach, lub na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 177 ustawy z dnia o cudzoziemcach.”;</p> <p>...</p> <p>4) w art. 47 ust. 3a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3a. Cudzoziemcom, o których mowa w art. 5a, można udzielić schronienia na okres ważności zaświadczenia, o którym mowa w art. 171 ustawy z dnia o cudzoziemcach, lub na okres ważności zezwolenia na pobyt czasowy.”;</p>	
42.	Art. 11 ust. 3	3. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by udzielenie wsparcia i pomocy ofierze nie było zależne od jej gotowości do współpracy podczas śledztwa, przygotowania aktu oskarżenia lub procesu, bez uszczerbku dla dyrektywy	T	Art. 485	<p>Art. 485. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>2) art. 5a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 5a. Prawo do świadczeń w formie interwencji kryzysowej, schronienia,</p>	

		2004/81/WE lub podobnych przepisów krajowych.			<p>posiłku, niezbędnego ubrania oraz zasiłku celowego przysługuje cudzoziemcom przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 171 ustawy z dnia o cudzoziemcach, lub na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 177 ustawy z dnia o cudzoziemcach.”;</p> <p>...</p> <p>4) w art. 47 ust. 3a otrzymuje brzmienie: „3a. Cudzoziemcom, o których mowa w art. 5a, można udzielić schronienia na okres ważności zaświadczenia, o którym mowa w art. 171 ustawy z dnia o cudzoziemcach, lub na okres ważności zezwolenia na pobyt czasowy.”;</p>	
43.	Art. 11 ust. 4	4. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do ustanowienia odpowiednich mechanizmów służących wczesnej identyfikacji ofiar i udzielaniu im wsparcia i pomocy, we współpracy z właściwymi organizacjami pomocowymi.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
44.	Art. 11 ust. 5	5. Pomoc i wsparcie, o których mowa w ust. 1 i 2, udzielane są na podstawie świadomej i dobrowolnej zgody wyrażonej przez ofiarę i obejmują w szczególności zapewnienie standardu życia gwarantującego ofierze środki utrzymania, w formie odpowiedniego i bezpiecznego zakwaterowania i pomocy materialnej, jak również potrzebnej opieki	T	Art. 485	Art. 485. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej wprowadza się następujące zmiany: 2) art. 5a otrzymuje brzmienie: „Art. 5a. Prawo do świadczeń w formie interwencji kryzysowej, schronienia, posiłku, niezbędnego ubrania oraz zasiłku celowego przysługuje cudzoziemcom	

		medycznej, w tym pomocy psychologicznej, doradztwa i informacji, a w odpowiednich przypadkach – także usług tłumaczy.			<p>przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 171 ustawy z dnia o cudzoziemcach, lub na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 177 ustawy z dnia o cudzoziemcach.”;</p> <p>...</p> <p>4) w art. 47 ust. 3a otrzymuje brzmienie: „3a. Cudzoziemcom, o których mowa w art. 5a, można udzielić schronienia na okres ważności zaświadczenia, o którym mowa w art. 171 ustawy z dnia o cudzoziemcach, lub na okres ważności zezwolenia na pobyt czasowy.”;</p>	
45.	Art. 11 ust. 6	6. Informacje, o których mowa w ust. 5, obejmują, w stosownych przypadkach, informacje o okresie do namysłu i odzyskania równowagi zgodnie z dyrektywą 2004/81/WE, informacje o możliwości przyznania międzynarodowej ochrony zgodnie z dyrektywą Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony, oraz zawartości przyznawanej ochrony (1) i dyrektywą Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania	T	Art. 174	Art. 174. Organ właściwy do prowadzenia postępowania w sprawie o przestępstwo, o którym mowa w art. 189a § 1 Kodeksu karnego, poucza cudzoziemca na piśmie w języku dla niego zrozumiałym o przepisach zawartych w art. 172 i art. 173.	

		i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (2) lub zgodnie z innymi instrumentami międzynarodowymi lub innymi podobnymi przepisami krajowymi.				
46.	Art. 11 ust. 7	7. Państwa członkowskie zapewniają opiekę ofiarom o szczególnych potrzebach, jeżeli wynikają one w szczególności z ewentualnej ciąży, stanu zdrowia, ewentualnej niepełnosprawności, zaburzeń umysłowych lub psychicznych lub doświadczonych przez pokrzywdzonych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
47.	Art. 12 ust. 1	Ochrona ofiar handlu ludźmi podczas postępowania przygotowawczego i sądowego 1. Środki ochronne, o których mowa w niniejszym artykule, obowiązują dodatkowo w odniesieniu do praw określonych w decyzji ramowej 2001/220/WSiSW.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
48.	Art. 12 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają ofiarom handlu ludźmi bezzwłoczny dostęp do doradztwa prawnego i – zgodnie z pozycją ofiary w danym systemie wymiaru sprawiedliwości – zastępstwa procesowego, w tym w celu dochodzenia odszkodowania. Doradztwo prawne i zastępstwo procesowe są bezpłatne, jeżeli ofiara nie posiada wystarczających środków finansowych.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
49.	Art. 12 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, by ofiary handlu ludźmi otrzymały odpowiednią ochronę na podstawie indywidualnej oceny ryzyka,	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

		w tym, w odpowiednich przypadkach, poprzez dostęp do programów ochrony świadków lub innych podobnych środków, zgodnie z podstawami określonymi w prawie krajowym lub w krajowych procedurach.				
50.	Art. 12 ust. 4 lit. a	4. Bez uszczerbku dla prawa do obrony i zgodnie z dokonaną przez właściwe organy indywidualną oceną okoliczności osobistych ofiary, państwa członkowskie zapewniają ofiarom handlu ludźmi szczególne traktowanie służące zapobieżeniu wtórnej wiktyimizacji, poprzez unikanie, w możliwym zakresie i zgodnie z podstawami określonymi w prawie krajowym, jak również z regułami dotyczącymi swobody uznania sędziego, praktyką lub wytycznymi: a) zbędnego powtarzania przesłuchań w trakcie śledztwa, przygotowania aktu oskarżenia lub procesu;	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
51.	Art. 12 ust. 4 lit. b	b) kontaktu wzrokowego ofiary z oskarżonymi, w tym w trakcie składania zeznań, także podczas przesłuchań i tzw. przesłuchań krzyżowych, dzięki zastosowaniu odpowiednich środków, w tym odpowiednich technologii komunikacyjnych;	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
52.	Art. 12 ust. 4 lit. c	c) składania zeznań na posiedzeniach jawnych; oraz	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
53.	Art. 12 ust. 4 lit. d	d) zbędnych pytań dotyczących życia prywatnego.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

54.	Art. 13 ust. 1	Przepisy ogólne dotyczące środków pomocy i wsparcia oraz środków ochrony dzieci będących ofiarami handlu ludźmi 1. Dzieciom będącym ofiarami handlu ludźmi udziela się pomocy, wsparcia i ochrony. Przy stosowaniu niniejszej dyrektywy podstawowym celem jest jak najlepsze zabezpieczenie interesu dziecka.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
55.	Art. 13 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku, gdy nie ma pewności co do wieku osoby będącej ofiarą handlu ludźmi, a istnieją powody, aby sądzić, że osoba ta jest dzieckiem, przyjmowane było założenie, że dana osoba jest dzieckiem, tak by można było niezwłocznie zapewnić jej dostęp do pomocy, wsparcia i ochrony zgodnie z art. 14 i 15.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
56.	Art. 14 ust. 1	Pomoc i wsparcie dla dzieci będących ofiarami 1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by konkretne działania podjęte w celu udzielenia pomocy i wsparcia dzieciom będącym ofiarami handlu ludźmi, w perspektywie krótko- i długoterminowej, w celu ich fizycznej i psychospołecznej rehabilitacji, podejmowane były po przeprowadzeniu indywidualnej oceny szczególnych okoliczności każdego dziecka będącego ofiarą, przy należyтым uwzględnieniu jego opinii, potrzeb i trosk w celu znalezienia trwałego rozwiązania na rzecz dziecka. Zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskie w odpowiednim terminie	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

		zapewniają dostęp do edukacji dzieciom będącym ofiarami handlu ludźmi i dzieciom ofiar takiego handlu, korzystającym z pomocy i wsparcia zgodnie z art. 11.				
57.	Art. 14 ust. 2	2. Państwa członkowskie wyznaczają opiekuna lub przedstawiciela prawnego dla dziecka będącego ofiarą handlu ludźmi od momentu uznania go przez władzę za ofiarę takiego handlu, jeżeli na mocy prawa krajowego osoby, którym przysługuje władza rodzicielska, nie mogą zapewnić ochrony interesu dziecka lub reprezentować dziecka ze względu na konflikt interesów między nimi a dzieckiem będącym ofiarą.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
58.	Art. 14 ust. 3	3. Państwa członkowskie podejmują, stosownie do sytuacji i możliwości, środki służące zapewnieniu pomocy i wsparcia rodzinie dziecka będącego ofiarą handlu ludźmi, jeżeli jego rodzina przebywa na terytorium danego państwa członkowskiego. W szczególności, państwa członkowskie, stosownie do sytuacji i możliwości, stosują w odniesieniu do tej rodziny art. 4 decyzji ramowej 2001/220/WSiSW.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
59.	Art. 14 ust. 4	4. Niniejszy artykuł ma zastosowanie bez uszczerbku dla art. 11.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
60.	Art. 15 ust. 1	Ochrona dzieci będących ofiarami handlu ludźmi podczas postępowania przygotowawczego i sądowego 1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

		podczas postępowania przygotowawczego i sądowego, zgodnie z pozycją ofiar w danym systemie wymiaru sprawiedliwości, właściwe organy wyznaczyły przedstawiciela dla dziecka będącego ofiarą handlu ludźmi, jeżeli, stosownie do prawa krajowego, osoby, którym przysługuje władza rodzicielska, nie mogą reprezentować dziecka ze względu na konflikt interesów między nimi a dzieckiem będącym ofiarą handlu ludźmi.				
61.	Art. 15 ust. 2	2. Państwa członkowskie, zgodnie z pozycją ofiar w danym systemie wymiaru sprawiedliwości, zapewniają dzieciom będącym ofiarami handlu ludźmi niezwłoczny dostęp do bezpłatnego doradztwa prawnego i zastępstwa prawnego, w tym w celu dochodzenia odszkodowania, chyba że ofiary dysponują wystarczającymi środkami finansowymi.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
62.	Art. 15 ust. 3 lit. a	3. Bez uszczerbku dla prawa do obrony, państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by w trakcie postępowania przygotowawczego i sądowego dotyczących przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3: a) przesłuchania dzieci będących ofiarami handlu ludźmi odbywały się bez nieuzasadnionej zwłoki po zgłoszeniu faktów właściwym organom;	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
63.	Art. 15 ust. 3 lit. b	b) przesłuchania dzieci będących ofiarami handlu ludźmi odbywały się, w razie potrzeby, w pomieszczeniach specjalnie przeznaczonych lub	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

		przystosowanych do tego celu;				
64.	Art. 15 ust. 3 lit. c	c) przesłuchania dzieci będących ofiarami handlu ludźmi prowadzone były, w razie potrzeby, przez lub z udziałem specjalistów, odpowiednio przeszkolonych do tego celu;	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
65.	Art. 15 ust. 3 lit. d	d) wszystkie przesłuchania dziecka będącego ofiarą handlu ludźmi prowadziła, tam gdzie to możliwe i właściwe, ta sama osoba;	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
66.	Art. 15 ust. 3 lit. e	e) liczba przesłuchań była jak najbardziej ograniczona i by były one przeprowadzane tylko w tych przypadkach, gdy jest to absolutnie niezbędne do celów postępowania przygotowawczego i sądowego;	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
67.	Art. 15 ust. 3 lit. f	f) pokrzywdzonemu dziecku mógł towarzyszyć jego przedstawiciel lub, w odpowiednich przypadkach, wybrana przez nie osoba dorosła, o ile nie podjęto uzasadnionej decyzji o wykluczeniu takiej osoby.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
68.	Art. 15 ust. 4	4. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by w trakcie postępowania karnego dotyczącego przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, wszystkie przesłuchania dziecka będącego ofiarą handlu ludźmi, lub w odpowiednich przypadkach, dziecka występującego jako świadek, mogły być utrwalane audiowizualnie i by te utrwalone audiowizualnie przesłuchania mogły zostać wykorzystane jako dowód w postępowaniu przed sądem karnym, zgodnie z regułami przewidzianymi w ich prawie krajowym.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

69.	Art. 15 ust. 5 lit. a	5. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by w postępowaniu przed sądem karnym dotyczącym przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, możliwe było zarządzenie, że: a) rozprawa odbędzie się bez udziału publiczności; oraz	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
70.	Art. 15 ust. 5 lit. b	b) przesłuchanie w sądzie dziecka będącego ofiarą handlu ludźmi zostanie dokonane bez jego obecności, w szczególności dzięki wykorzystaniu odpowiednich technologii komunikacyjnych.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
71.	Art. 15 ust. 6	6. Niniejszy artykuł ma zastosowanie bez uszczerbku dla art. 12.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
72.	Art. 16 ust. 1	Pomoc, wsparcie i ochrona dla pozostających bez opieki dzieci będących ofiarami handlu ludźmi 1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by konkretne działania podjęte w celu udzielenia pomocy i wsparcia dzieciom będącym ofiarami handlu ludźmi, określone w art. 14 ust. 1, należycie uwzględniały indywidualne i szczególne okoliczności, w jakich znajduje się dane pozostające bez opieki dziecko będące ofiarą handlu ludźmi.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
73.	Art. 16 ust. 2	2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu znalezienia trwałego rozwiązania w oparciu o indywidualną ocenę pod kątem najlepszego zabezpieczenia interesu dziecka.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

74.	Art. 16 ust. 3	3. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by w stosownych przypadkach wyznaczony został opiekun pozostającego bez opieki dziecka będącego ofiarą handlu ludźmi.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
75.	Art. 16 ust. 4	4. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by podczas postępowania przygotowawczego i sądowego właściwe organy wyznaczyły przedstawiciela – zgodnie z pozycją ofiar w danym systemie wymiaru sprawiedliwości – jeżeli dziecko jest pozbawione opieki albo jest odseparowane od rodziny.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
76.	Art. 16 ust. 5	5. Niniejszy artykuł ma zastosowanie bez uszczerbku dla art. 14 i 15.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
77.	Art. 17	Odszkodowanie dla ofiar Państwa członkowskie zapewniają, by ofiary handlu ludźmi miały dostęp do istniejących systemów odszkodowania mających zastosowanie w odniesieniu do ofiar umyślnych przestępstw dokonanych z użyciem przemocy.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
78.	Art. 18 ust. 1	Zapobieganie 1. Państwa członkowskie podejmują środki, takie jak działania w dziedzinie kształcenia i szkoleń, niezbędne do osłabienia i ograniczenia popytu sprzyjającego wszelkim formom wyzysku związanym z handlem ludźmi.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
79.	Art. 18 ust. 2	2. Państwa członkowskie podejmują, w odpowiednich przypadkach we współpracy z właściwymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i innymi	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

		zainteresowanymi stronami – również za pośrednictwem Internetu – odpowiednie działania, takie jak kampanie informacyjne i uświadamiające, programy badawcze i edukacyjne służące podniesieniu świadomości i ograniczeniu ryzyka, by ludzie – a w szczególności dzieci – nie stali się ofiarami handlu ludźmi.				
80.	Art. 18 ust. 3	3. Państwa członkowskie wspierają prowadzenie regularnych szkoleń dla urzędników, którzy mogą mieć kontakt z ofiarami i potencjalnymi ofiarami handlu ludźmi, w tym funkcjonariuszy policji; szkolenia te mają umożliwić im identyfikację ofiar i potencjalnych ofiar handlu ludźmi oraz właściwe postępowanie z nimi.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
81.	Art. 18 ust. 4	4. Z myślą o skuteczniejszym zapobieganiu handlowi ludźmi i zwalczaniu tego procederu poprzez osłabienie popytu, państwa członkowskie dokonują analizy potrzeby uznania za przestępstwo czynów polegających na korzystaniu z usług stanowiących formę wyzysku, o których mowa w art. 2, ze świadomością, że dana osoba jest ofiarą przestępstwa, o którym mowa w art. 2.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
82.	Art. 19	Krajowi sprawozdawcy lub równoważne mechanizmy Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu ustanowienia krajowych sprawozdawców lub równoważnych mechanizmów. Cele takich mechanizmów obejmują ocenę tendencji w obszarze handlu ludźmi, ocenę rezultatów działań służących	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

		zwalczeniu tego proceduru, w tym gromadzenie danych statystycznych w ścisłej współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego aktywnie działającymi w tym obszarze oraz przedstawianie sprawozdań.				
83.	Art. 20	Koordinacja strategii Unii w dziedzinie zwalczania handlu ludźmi W celu przyczynienia się do skoordynowanej i spójnej strategii Unii w dziedzinie zwalczania handlu ludźmi, państwa członkowskie ułatwiają wykonywanie zadań należących do koordynatora ds. zwalczania handlu ludźmi. W szczególności państwa członkowskie przekazują koordynatorowi ds. zwalczania handlu ludźmi informacje, o których mowa w art. 19, na podstawie których koordynator wnosi wkład do przygotowywanego przez Komisję co dwa lata sprawozdania w sprawie postępów w dziedzinie zwalczania handlu ludźmi.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
84.	Art. 21	Zastąpienie decyzji ramowej 2002/629/WSiSW Decyzja ramowa 2002/629/WSiSW w sprawie zwalczania handlu ludźmi zostaje niniejszym zastąpiona w państwach członkowskich uczestniczących w przyjęciu niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu transpozycji tej decyzji ramowej do prawa krajowego. W przypadku państw członkowskich uczestniczących w przyjęciu niniejszej dyrektywy odesłania do decyzji ramowej 2002/629/WSiSW traktuje się	N			Przepis nie wymaga implementacji.

		jako odesłania do niniejszej dyrektywy.				
85.	Art. 22 ust. 1	Transpozycja 1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 6 kwietnia 2013 r.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
86.	Art. 22 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst przepisów dokonujących transpozycji do prawa krajowego zobowiązań nałożonych na te państwa na mocy niniejszej dyrektywy.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
87.	Art. 22 ust. 3	3. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
88.	Art. 23 ust. 1	Sprawozdawczość 1. W terminie do dnia 6 kwietnia 2015 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające, w jakim stopniu państwa członkowskie podjęły środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy, w tym opis działań podjętych na mocy art. 18 ust. 4; sprawozdaniu w razie potrzeby towarzyszą wnioski ustawodawcze.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
89.	Art. 23 ust. 2	2. W terminie do dnia 6 kwietnia 2016 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające wpływ, jaki mają istniejące przepisy krajowe penalizujące korzystanie z usług stanowiących	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.

		formę wyzysku ofiar handlu ludźmi na zapobieganie handlowi ludźmi; do sprawozdania dołączone zostaną w razie potrzeby wnioski ustawodawcze.				
90.	Art. 24	Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
91.	Art. 25	Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach.
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	- Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi <i>Dziennik Urzędowy UE L 016/44 z 23.01.2004 r.</i>
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
		Rozdział I PRZEPISY OGÓLNE				
1.	Art. 1 lit. a	Niniejsza dyrektywa określa: a) warunki przyznawania i cofania statusu rezydenta długoterminowego udzielanego przez Państwo Członkowskie obywatelom państw trzecich legalnie zamieszkującym na jego terytorium, jak również prawa związane z tym statusem; oraz	T	Art. 1 Art. 3 pkt 1	Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, tryb postępowania oraz organy właściwe w tych sprawach. Art. 3 pkt 1 stanowi, iż cudzoziemcem jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego. Ponadto przepisów ustawy o cudzoziemcach nie	Przepis nie wymaga dosłownej implementacji. Cały projekt ustawy o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu i pobytu cudzoziemców. Dział VI rozdział 2 reguluje zasady wydawania zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE.

					mają zastosowania do obywateli UE oraz członków ich rodzin – art. 2 pkt 2 projektu ustawy.	
2.	Art. 1 lit. b	b) warunki zamieszkania w Państwach Członkowskich innych niż to, które przyznało status rezydenta długoterminowego dla obywateli państw trzecich korzystających z tego statusu.	T	Art. 1 Art. 3 pkt 1	Patrz pkt 1	Przepis nie wymaga dosłownej implementacji. Kwestie pobytu w Polsce cudzoziemców posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE uregulowane są w Dziale V rozdziale 11 art. 187 ust 1 pkt 3.
3.	Art. 2 lit. a	Do celów niniejszej dyrektywy: a) „obywatel państwa trzeciego” oznacza osobę, która nie jest obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu;	T	Art. 3 pkt 1	Art. 3 pkt 1 stanowi, iż cudzoziemcem jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego. Ponadto przepisów ustawy o cudzoziemcach nie mają zastosowania do obywateli UE oraz członków ich rodzin – art. 2 pkt 2 projektu ustawy.	
4.	Art. 2 lit. b	b) „rezydent długoterminowy” oznacza obywatela państwa trzeciego, który posiada status rezydenta długoterminowego, o którym mowa w art. 4–7;	T	Art. 212. ust. 1	Art. 212. 1. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udziela się cudzoziemcowi na czas nieoznaczony, na jego wniosek, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej legalnie i nieprzerwanie co najmniej przez 5 lat bezpośrednio przed złożeniem wniosku i spełnia łącznie następujące warunki: 1) posiada źródło stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu; 2) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki	Przepis nie wymaga dosłownej implementacji. Cały projekt ustawy o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu i pobytu cudzoziemców. Dział VI rozdział 2 reguluje zasady wydawania zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE.

					<p>zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>3) posiada potwierdzoną znajomość języka polskiego.</p>	
5.	Art. 2 lit. c	c) „pierwsze Państwo Członkowskie” oznacza Państwo Członkowskie, które po raz pierwszy przyznało status rezydenta długoterminowego obywatelowi państwa trzeciego;	T	Art. 187 ust. 1 pkt 3 i 4	<p>Art. 187. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności udziela się cudzoziemcowi, jeżeli:</p> <p>3) posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, oraz:</p> <p>a) zamierza wykonywać pracę lub prowadzić działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie na tym terytorium, lub</p> <p>b) zamierza podjąć lub kontynuować na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej studia lub szkolenie zawodowe, lub</p> <p>c) wykaże, że zachodzą inne okoliczności uzasadniające jego zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub</p>	Brak jest potrzeby szczegółowego definiowania pierwszego i drugiego państwa członkowskiego

					4) jest członkiem rodziny cudzoziemca, o którym mowa w pkt 3, z którym przebywał na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej i towarzyszy mu lub chce się z nim połączyć, lub	
6.	Art. 2 lit. d	d) „drugie Państwo Członkowskie” oznacza każde Państwo Członkowskie inne niż to, które po raz pierwszy przyznało status rezydenta długoterminowego obywatelowi państwa trzeciego oraz w którym osoba długotrwale zamieszkująca wykonuje prawo pobytu;	T	Art. 187 ust. 1 pkt 3 i 4	Patrz pkt 5	Brak jest potrzeby szczegółowego definiowania pierwszego i drugiego państwa członkowskiego
7.	Art. 2 lit. e	e) „członkowie rodziny” oznaczają obywateli państw trzecich, którzy zamieszkują w danym Państwie Członkowskim zgodnie z dyrektywą Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin;	T	Art. 187 ust. 3	Art. 187 3. Do członka rodziny cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się przepisy art. 160 ust. 3.	
8.	Art. 2 lit. f	f) „uchodźca” oznacza każdego obywatela państwa trzeciego korzystającego ze statusu uchodźcy w rozumieniu Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., zmienionej Protokołem podpisanym w Nowym Jorku dnia 31 stycznia 1967 r.;	T	Art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 3. 1. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemcowi udziela się ochrony przez: 1) nadanie statusu uchodźcy;	Brak jest definicji uchodźcy jest to osoba, która otrzymała status uchodźcy. Nie ma potrzeby tworzenia osobnej definicji, gdyż w ustawie mówimy o cudzoziemcach, którzy osiadają status uchodźcy. Uwaga Treść przepisu została zmieniona Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/51/UE z dnia 11 maja 2011 r. zmieniającą dyrektywę Rady 2003/109/WE w celu rozszerzenia jej zakresu na osoby objęte ochroną międzynarodową (Dziennik

						Urzędowy UE L 132/1 z 19.05.2011r.). Kwestie udzielania cudzoziemcom ochrony międzynarodowej są kompleksowo uregulowane w ustawie z 13 czerwca 2003r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. Dz. U. z 2009 Nr 189 poz. 1472). W projekcie ustawy w stosunku do uchodźców używane jest pojęcie cudzoziemiec któremu nadano status uchodźcy.
9.	Art. 2 lit. g	g) „zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE” oznacza dokument pobytowy wydany przez dane Państwo Członkowskie w związku z uzyskaniem statusu rezydenta długoterminowego.	T	Art. 241 pkt 3	Art. 241. Kartę pobytu wydaje się cudzoziemcowi, któremu udzielono: 3) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE;	Projektowane przepisy ustawy o cudzoziemcach przewidują, iż cudzoziemcowi, który uzyskał tytuł pobytowy wydawana jest karta pobytu. Karty pobytu wydawane są natomiast zgodnie z rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich. Karta pobytu wydawana w związku z uzyskaniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE zawiera stosowną adnotację.
10.	Art. 3 ust. 1	1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do obywateli państw trzecich legalnie zamieszkujących na terytorium Państwa Członkowskiego.	T	Art. 212 ust 1	Art. 212. 1. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udziela się cudzoziemcowi na czas nieoznaczony, na jego wniosek, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej legalnie i nieprzerwanie co najmniej przez 5 lat bezpośrednio przed złożeniem wniosku i spełnia łącznie następujące warunki:	

				Art. 214 ust. 1 pkt 1 lit a pkt 7	Art. 214. 1. Odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, gdy cudzoziemiec: 1) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: a) nielegalnie 7) przebywa poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej,	
11.	Art. 3 ust. 2 lit. a	2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do obywateli państw trzecich, którzy: a) zamieszkują w celu odbycia studiów lub kształcenia zawodowego;	T	Art. 214 ust. 1 pkt 1 lit c	Art. 214. 1. Odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, gdy cudzoziemiec: 1) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: c) w celu odbywania studiów lub szkolenia zawodowego,	
12.	Art. 3 ust. 2 lit. b	b) są uprawnieni do zamieszkiwania w Państwie Członkowskim ze względu na ochronę czasową lub złożyli wniosek o wydanie zezwolenia na pobyt na tej podstawie i oczekują na wydanie decyzji dotyczącej ich statusu;	T	Art. 214 ust. 1 lit e i f	Art. 214. 1. Odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, gdy cudzoziemiec: 1) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: e) w związku z uzyskaniem zgody na pobyt ze względów humanitarnych, zgody na pobyt tolerowany, azylu lub ochrony czasowej, lub f) w związku z ubieganiem się o nadanie statusu uchodźcy lub udzielenie azylu, lub	
13.	Art. 3 ust. 2 lit. c	c) są uprawnieni do zamieszkania w Państwie Członkowskim na podstawie uzupełniającej formy ochrony zgodnie z zobowiązaniami	T	Art. 214 ust. 1 lit e i f	Patrz uwaga do pkt 12	Uwaga Treść przepisu została zmieniona Dyrektywą Parlamentu

		międzynarodowymi, ustawodawstwem krajowym lub praktyką Państw Członkowskich lub złożyli wniosek o wydanie zezwolenia na pobyt na tej podstawie i oczekują na wydanie decyzji dotyczącej ich statusu;				Europejskiego i Rady 2011/51/UE z dnia 11 maja 2011 r. zmieniającą dyrektywę Rady 2003/109/WE w celu rozszerzenia jej zakresu na osoby objęte ochroną międzynarodową (Dziennik Urzędowy UE L 132/1 z 19.05.2011r.)
14.	Art. 3 ust. 2 lit. d	d) są uchodźcami lub złożyli wniosek o przyznanie statusu uchodźcy, który to wniosek nie został jeszcze rozpatrzony w formie decyzji ostatecznej;	T	Art. 214 ust. 1	Patrz uwagi do pkt 12	Uwaga Treść przepisu została zmieniona Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/51/UE z dnia 11 maja 2011 r. zmieniającą dyrektywę Rady 2003/109/WE w celu rozszerzenia jej zakresu na osoby objęte ochroną międzynarodową (Dziennik Urzędowy UE L 132/1 z 19.05.2011r.)
15.	Art. 3 ust. 2 lit. e	e) zamieszkują jedynie tymczasowo jako <i>au pair</i> lub pracownicy sezonowi, lub jako pracownicy oddelegowani przez usługodawcę do celów świadczenia usług transgranicznych, lub jako usługodawcy świadczący usługi transgraniczne, lub w przypadkach, w których ich zezwolenie na pobyt zostało formalnie ograniczone;	T	Art. 214 ust. 1 pkt 1 lit b, d oraz g i h, pkt 2-6	Art. 214. 1. Odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, gdy cudzoziemiec: 1) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; b) na podstawie wizy Schengen upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na tym terytorium, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23, lub d) w związku z zamiarem podjęcia lub kontynuowania nauki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub g) na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 182 ust. 1, lub	Projektodawca odstąpił od wdrażania omawianego przepisu w części dotyczącej pracownika <i>au pair</i> oraz pracownika sezonowego ponieważ w prawie polski nie występują tego typu instytucje.

				<p>h) na podstawie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, lub</p> <p>2) jest pracownikiem delegowanym przez usługodawcę w celu transgranicznego świadczenia usług lub usługodawcą świadczącym usługi transgraniczne, lub</p> <p>3) jest zatrzymany, umieszczony w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców, lub jest wobec niego stosowany środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczania kraju, lub</p> <p>4) odbywa karę pozbawienia wolności lub jest tymczasowo aresztowany, lub</p> <p>5) został zobowiązany do powrotu i nie upłynął jeszcze termin dobrowolnego powrotu określony w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, także w przypadku przedłużenia tego terminu, lub</p> <p>6) jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadkach, o których mowa w art. 298 ust. 6, lub</p> <p>Art. 213 ust. 2 pkt 1-5 oraz pkt 7-9</p> <p>Art. 213 2. Do 5-letniego okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 212 ust. 1, nie zalicza się pobytu cudzoziemca:</p> <p>1) będącego pracownikiem delegowanym przez usługodawcę w celu transgranicznego świadczenia usług lub cudzoziemca będącego usługodawcą świadczącym</p>	
--	--	--	--	---	--

					<p>usługi transgraniczne;</p> <p>2) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na tym terytorium, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23;</p> <p>3) w okresie jego nauki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>4) który został zobowiązany do powrotu i nie upłynął jeszcze termin dobrowolnego powrotu określony w decyzji w tej sprawie, także w przypadku przedłużenia tego terminu;</p> <p>5) który jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadkach, o których mowa w art. 298 ust. 6;</p> <p>7) o którym mowa w art. 182 ust. 1;</p> <p>8) w toku postępowania w sprawie nadania mu statusu uchodźcy, w przypadku gdy postępowanie to zakończyło się odmową nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej;</p> <p>9) na podstawie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.</p>	
16.	Art. 3 ust. 2 lit. f	f) posiadają status prawny regulowany przez Konwencję wiedeńską o stosunkach dyplomatycznych z 1961 r., Konwencję wiedeńską o stosunkach konsularnych z 1963 r., Konwencję z 1969 r. o misjach specjalnych lub przez Konwencję wiedeńską o przedstawicielstwach	T	Art. 213 ust 2 pkt 6	Art. 213 ust. 2 Do 5-letniego okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 212 ust. 1, nie zalicza się pobytu cudzoziemca: <p>6) będącego członkiem misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego państwa obcego lub inną</p>	

		państw w ich stosunkach z organizacjami międzynarodowymi o charakterze powszechnym z 1975 r.			osobą zrównaną z nimi na podstawie ustaw, umów międzynarodowych lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych;	
17.	Art. 3 ust. 3 lit. a	3. Przepisy niniejszej dyrektywy stosuje się bez uszczerbku dla korzystniejszych przepisów dotyczących: a) dwustronnych i wielostronnych umów między Wspólnotą lub Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a państwami trzecimi, z drugiej strony;	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ brak jest informacji o tego typu umowach międzynarodowych
18.	Art. 3 ust. 3 lit. b	b) dwustronnych umów już zawartych między Państwem Członkowskim a państwem trzecim przed datą wejścia w życie niniejszej dyrektywy;	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ brak jest informacji o tego typu umowach międzynarodowych
19.	Art. 3 ust. 3 lit. c	c) Europejskiej konwencji osiedleńczej z dnia 13 grudnia 1955 r., Europejskiej Karty Społecznej z dnia 18 października 1961 r., zmienionej Europejskiej Karty Społecznej z dnia 3 maja 1987 r. oraz Europejskiej konwencji o statusie prawnym pracowników migrujących z dnia 24 listopada 1977 r.	N			Uwaga Treść przepisu została zmieniona Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/51/UE z dnia 11 maja 2011 r. zmieniającą dyrektywę Rady 2003/109/WE w celu rozszerzenia jej zakresu na osoby objęte ochroną międzynarodową (Dziennik Urzędowy UE L 132/1 z 19.05.2011r.) Przepis nie wymaga wdrożenia, gdyż Polska w pełni respektuje opisane w nim przepisy
Rozdział II STATUS REZYDENTA DŁUGOTERMINOWEGO W PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM						
20.	Art. 4 ust. 1	1. Państwa Członkowskie przyznają status rezydenta długoterminowego obywatelom państw trzecich, którzy	T	Art. 212 ust. 1	Art. 212. 1. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udziela się cudzoziemcowi na czas	Uwaga Treść przepisu została zmieniona,

		zamieszkiwali legalnie i nieprzerwanie na ich terytorium przez okres pięciu lat, bezpośrednio poprzedzający złożenie właściwego wniosku.			nieoznaczony, na jego wniosek, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej legalnie i nieprzerwanie co najmniej przez 5 lat bezpośrednio przed złożeniem wniosku i spełnia łącznie następujące warunki:	poprzez dodanie ust. 1a, Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/51/UE z dnia 11 maja 2011 r. zmieniającą dyrektywę Rady 2003/109/WE w celu rozszerzenia jej zakresu na osoby objęte ochroną międzynarodową (Dziennik Urzędowy UE L 132/1 z 19.05.2011r.).
21.	Art. 4 ust. 2	2. Okresy zamieszkania z przyczyn określonych w art. 3 ust. 2 lit. e) i f) nie są uwzględniane przy obliczaniu okresu, o którym mowa w ust. 1. W odniesieniu do przypadków objętych art. 3 ust. 2 lit. a), jeżeli dany obywatel państwa trzeciego uzyskał tytuł pobytu, który umożliwi mu uzyskanie statusu rezydenta długoterminowego, wyłącznie połowa okresów zamieszkania w celu odbycia studiów lub kształcenia zawodowego może być uwzględniana do obliczenia okresu, o którym mowa w ust. 1.	T	Art. 213 ust. 1 pkt 3 lit a i b Art. 213 ust. 2 pkt 1-7	Art. 213. 1. Do 5-letniego okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 212 ust. 1, zalicza się: 3) połowę okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: a) na podstawie wizy udzielonej w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 lub 10, lub b) na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 145 lub art. 188 pkt 1 lit. b, lub Art. 213 ust. 2. Do 5-letniego okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 212 ust. 1, nie zalicza się pobytu cudzoziemca: 1) będącego pracownikiem delegowanym przez usługodawcę w celu transgranicznego świadczenia usług lub cudzoziemca będącego usługodawcą świadczącym usługi transgraniczne; 2) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na	Uwaga Treść przepisu została zmieniona Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/51/UE z dnia 11 maja 2011 r. zmieniającą dyrektywę Rady 2003/109/WE w celu rozszerzenia jej zakresu na osoby objęte ochroną międzynarodową (Dziennik Urzędowy UE L 132/1 z 19.05.2011r.).

					<p>podstawie wize Schengen upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na tym terytorium, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23;</p> <p>3) w okresie jego nauki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>4) który został zobowiązany do powrotu i nie upłynął jeszcze termin dobrowolnego powrotu określony w decyzji w tej sprawie, także w przypadku przedłużenia tego terminu;</p> <p>5) który jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadkach, o których mowa w art. 298 ust. 6;</p> <p>6) będącego członkiem misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego państwa obcego lub inną osobą zrównaną z nimi na podstawie ustaw, umów międzynarodowych lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych;</p> <p>7) o którym mowa w art. 182 ust. 1,;</p>	
22.	Art. 4 ust. 3	3. Okresy nieobecności na terytorium danego Państwa Członkowskiego nie przerywają okresu, o którym mowa w ust. 1, i są uwzględniane w celu jego obliczenia, jeżeli są one krótsze niż sześć kolejnych miesięcy i nie przekraczają w sumie dziesięciu miesięcy w ramach okresu, o którym mowa w ust. 1. W przypadkach szczególnych lub wyjątkowych o charakterze tymczasowym oraz zgodnie z ich	T	Art. 213 ust 3 pkt 1 i ust. 4	<p>Art. 213 3. Pobyt cudzoziemca stanowiący podstawę do udzielenia mu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE uznaje się za nieprzerwany, jeżeli żadna z przerw w nim:</p> <p>1) nie była dłuższa niż 6 miesięcy i wszystkie przerwy nie przekroczyły łącznie 10 miesięcy w 5-letnim okresie, o którym mowa w art. 212 ust. 1 – w przypadku pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p>	

		<p>prawem krajowym Państwa Członkowskie mogą przyjąć, że okres nieobecności dłuższy niż ten, który jest wskazany w akapicie pierwszym nie przerywa okresu, o którym mowa w ust. 1. W takich przypadkach Państwa Członkowskie nie uwzględniają odpowiednich okresów nieobecności przy obliczaniu okresu, o którym mowa w ust. 1. W drodze odstępstwa od akapitu drugiego, Państwa Członkowskie mogą uwzględnić przy obliczaniu całkowitego okresu, o którym mowa w ust. 1, okresy nieobecności związane z oddelegowaniem osoby w celach zatrudnienia, w tym świadczenia usług transgranicznych.</p>			<p>4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli przerwa była spowodowana:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonywaniem przez cudzoziemca obowiązków zawodowych lub świadczeniem przez niego pracy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy zawartej z pracodawcą, którego siedziba znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub 2) towarzyszeniem cudzoziemcowi, o którym mowa w pkt 1, przez jego małżonka lub małoletnie dziecko, lub 3) szczególną sytuacją osobistą wymagającą obecności cudzoziemca poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przerwa trwała nie dłużej niż 6 miesięcy. 	
23.	Art. 5 ust. 1 lit. a	<p>1. Państwa Członkowskie żądają od obywateli państw trzecich przedstawienia dowodów, że posiadają oni, w odniesieniu do siebie i do członków swoich rodzin pozostających na ich utrzymaniu:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) stałe i regularne dochody wystarczające do utrzymania danej osoby i członków jej rodziny, bez konieczności korzystania z systemu pomocy społecznej danego Państwa Członkowskiego. Państwa Członkowskie oceniają te dochody pod względem charakteru i regularności oraz mogą wziąć pod uwagę poziom minimalnych płac i rent lub emerytur przed złożeniem wniosku o przyznanie statusu rezydenta długoterminowego; 	T	Art. 212 ust. 1 pkt 1	<p>Art. 212. 1. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udziela się cudzoziemcowi na czas nieoznaczony, na jego wniosek, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej legalnie i nieprzerwanie co najmniej przez 5 lat bezpośrednio przed złożeniem wniosku i spełnia łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada źródło stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu; 	

24.	Art. 5 ust. 1 lit. b	b) ubezpieczenie zdrowotne w odniesieniu do wszystkich ryzyk normalnie pokrywanych dla obywateli w danym Państwie Członkowskim.	T	Art. 212 ust. 1 pkt 2	Art. 212. 1. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udziela się cudzoziemcowi na czas nieoznaczony, na jego wniosek, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej legalnie i nieprzerwanie co najmniej przez 5 lat bezpośrednio przed złożeniem wniosku i spełnia łącznie następujące warunki: 2) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
25.	Art. 5 ust. 2	2. Państwa Członkowskie mogą zażądać od obywateli państwa trzeciego, aby spełniali oni warunki integracji, zgodnie z prawem krajowym.	T	Art. 212 ust. 1 pkt 3	Art. 212. 1. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udziela się cudzoziemcowi na czas nieoznaczony, na jego wniosek, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej legalnie i nieprzerwanie co najmniej przez 5 lat bezpośrednio przed złożeniem wniosku i spełnia łącznie następujące warunki: 3) posiada potwierdzoną znajomość języka polskiego.
26.	Art. 6 ust. 1	1. Państwa Członkowskie mogą odmówić przyznania statusu rezydenta długoterminowego ze względów porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego. Przy podejmowaniu odnośnej decyzji Państwo Członkowskie uwzględnia powagę i rodzaj przestępstwa przeciwko porządkowi publicznemu lub bezpieczeństwu publicznemu lub	T	Art. 215 pkt 2	Art. 215. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, jeżeli: 2) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

		też zagrożenie, jakie stanowi dana osoba, jednocześnie uwzględniając należycie czas zamieszkania i istnienie związków z państwem zamieszkania.				
27.	Art. 6 ust. 2	2. Odmowa określona w ust. 1 nie może być oparta na względach ekonomicznych.	T	Art. 216 ust. 2	Art. 216 2. Na zagrożenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie można się powoływać w celach gospodarczych.	
28.	Art. 7 ust. 1	1. W celu uzyskania statusu rezydenta długoterminowego dany obywatel państwa trzeciego składa wniosek do właściwych organów Państwa Członkowskiego, w którym zamieszkuje. Do wniosku dołącza się dokumenty określone w prawie krajowym, potwierdzające, że wnioskodawca spełnia warunki określone w art. 4 i 5, jak również, jeżeli wymagane, ważny dokument podróży lub jego uwierzytelniony odpis. Dowodami, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą być także dokumenty potwierdzające posiadanie odpowiednich warunków mieszkaniowych.	T	Art. 219 ust. 1 Art. 220 ust. 2	Art. 219 1. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udziela cudzoziemcowi lub odmawia mu jego udzielenia, w drodze decyzji, wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca. Art. 220 2. Składając wniosek, o którym mowa w ust. 1, cudzoziemiec uzasadnia go, składa pisemne oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe, oraz przedstawia ważny dokument podróży oraz tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym będzie przebywał i dołącza do niego: 1) aktualną fotografię; 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE.	
29.	Art. 7 ust. 2	2. Właściwe organy krajowe przesyłają składającemu wniosek pisemne powiadomienie dotyczące decyzji, najszybciej jak to możliwe oraz w każdym przypadku nie później niż	T	Art. 7 ust. 1	Art. 7. 1. Organ: 1) prowadzący postępowanie w sprawach o:	Mają tutaj również zastosowanie przepisy KPA.

		<p>sześć miesięcy od daty złożenia wniosku. Informacje w sprawie każdej takiej decyzji przekazywane są obywatelowi państwa trzeciego zgodnie z procedurami dotyczącymi powiadamiania, określonymi na mocy odnośnego ustawodawstwa krajowego. W wyjątkowych okolicznościach związanych ze złożonym charakterem sprawy termin wskazany w akapicie pierwszym może być przedłużony. Ponadto dana osoba jest informowana o jej prawach i obowiązkach wynikających z niniejszej dyrektywy. Wszelkie konsekwencje niepodjęcia decyzji przed upływem terminu przewidzianego w tym przepisie ustalane są przez ustawodawstwo krajowe odpowiedniego Państwa Członkowskiego.</p>		<p>Art. 211 w związku z art. 224</p>	<p>a) wydanie cudzoziemcowi wizy, b) przedłużenie okresu ważności wydanej wizy lub okresu pobytu objętego tą wizą, c) udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zwanego dalej „zezwoleniem na pobyt rezydenta długoterminowego UE”, d) zobowiązanie cudzoziemca do powrotu,</p> <p>2) podejmujący czynności kontrolne wobec cudzoziemca</p> <p>– poucza cudzoziemca pisemnie w języku dla niego zrozumiałym o zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących mu prawach i ciążących na nim obowiązkach.</p> <p>Art. 224. Do udzielenia lub cofnięcia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE stosuje się przepisy art. 203 oraz art. 207-211.</p> <p>Art. 211. Postępowanie w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały powinno zakończyć się nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia jego wszczęcia, a postępowanie odwoławcze – w ciągu 2 miesięcy od dnia otrzymania odwołania.</p>	
--	--	---	--	---	---	--

30.	Art. 7 ust. 3	3. Jeżeli warunki przewidziane w art. 4 i 5 są spełnione, a dana osoba nie stanowi zagrożenia w rozumieniu art. 6, dane Państwo Członkowskie przyznaje obywatelowi państwa trzeciego status rezydenta długoterminowego.	T	Art. 212 ust. 1 Art. 215	<p>Art. 212. 1. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udziela się cudzoziemcowi na czas nieoznaczony, na jego wniosek, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej legalnie i nieprzerwanie co najmniej przez 5 lat bezpośrednio przed złożeniem wniosku i spełnia łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada źródło stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu; 2) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) posiada potwierdzoną znajomość języka polskiego. <p>Art. 215. 1. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 212 ust. 1, lub 2) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku 	Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ jeżeli przesłanki z art. 211 projektu ustawy będą spełnione cudzoziemcowi zostanie udzielone zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE.
-----	------------------	---	---	-----------------------------	--	---

					publicznego.	
31.	Art. 8 ust. 1	1. Status rezydenta długoterminowego ma charakter stały, z zastrzeżeniem art. 9.	T	Art. 212 ust. 1	Art. 212. 1. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udziela się cudzoziemcowi na czas nieoznaczony, na jego wniosek, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej legalnie i nieprzerwanie co najmniej przez 5 lat bezpośrednio przed złożeniem wniosku i spełnia łącznie następujące warunki:	
32.	Art. 8 ust. 2	2. Państwa Członkowskie wydają rezydentowi długoterminowemu zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Zezwolenie jest ważne przez co najmniej pięć lat i podlega automatycznemu odnowieniu z chwilą jego wygaśnięcia, na podstawie wniosku, jeżeli wniosek taki jest wymagany.	T	Art. 244 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 2	Art. 244. 1. Karta pobytu wydana cudzoziemcowi w przypadku udzielenia mu: 3) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE – jest ważna przez okres 5 lat od dnia jej wydania. 2. Kolejna karta pobytu wydana cudzoziemcowi po upływie terminu ważności karty pobytu wydanej w związku z udzieleniem mu: 2) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE – jest ważna przez okres 5 lat od dnia jej wydania.	
33.	Art. 8 ust. 3	3. Zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE może być wydawane w formie naklejki lub oddzielnego dokumentu. Jest ono wydawane zgodnie z zasadami i standardowym wzorem określonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (1). W pozycji „rodzaj dokumentu” Państwa Członkowskie wpisują „rezydent długoterminowy –	T	Art. 241. Art. 245 ust. 1 pkt 8	Art. 241. Kartę pobytu wydaje się cudzoziemcowi, któremu udzielono: 3) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE; Art. 245. 1. W karcie pobytu zamieszcza się: 8) informację o rodzaju udzielonego zezwolenia;	Cudzoziemcowi, któremu udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE będzie wydawana karta pobytu, która będzie potwierdzała posiadanie w/w zezwolenia. Karty pobytu wydawane są natomiast zgodnie z rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich. Uwaga

		WE”.				Treść przepisu została zmieniona, poprzez dodanie ust 4 i 5, Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/51/UE z dnia 11 maja 2011 r. zmieniającą dyrektywę Rady 2003/109/WE w celu rozszerzenia jej zakresu na osoby objęte ochroną międzynarodową (Dziennik Urzędowy UE L 132/1 z 19.05.2011r.).
34.	Art. 9 ust. 1 lit. a	1. Rezydent długoterminowy traci status rezydenta długoterminowego, jeżeli: a) zostanie stwierdzone, że uzyskanie statusu rezydenta długoterminowego nastąpiło w wyniku oszustwa;	T	Art. 216 ust. 1 pkt 1	Art. 216. 1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, jeżeli: 1) nabycie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE nastąpiło w sposób niezgodny z prawem lub	
35.	Art. 9 ust. 1 lit. b	b) podjęto środek w zakresie wydalenia zgodnie z warunkami przewidzianymi w art. 12;	T	Art. 216 ust. 1 pkt 1 Art. 304	Art. 216. 1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, jeżeli: 1) nabycie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE nastąpiło w sposób niezgodny z prawem lub Art. 304. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 299 ust. 1, decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wydaje się cudzoziemcowi, gdy: 6) udzielono mu zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub	Ustawodawca przyjął, iż najpierw cudzoziemcowi będzie cofane zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE i dopiero później będzie mogło nastąpić zobowiązanie cudzoziemca do powrotu. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zobowiązania do powrotu będzie indywidualnie oceniał czy zachodzą przesłanki do zobowiązania cudzoziemca do powrotu.

36.	Art. 9 ust. 1 lit. c	c) nastąpiła nieobecność na terytorium Wspólnoty przez okres 12 kolejnych miesięcy.	T	Art. 216 ust. 1 pkt 4 lit a	Art. 216. 1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, jeżeli: 4) opuścił on terytorium Unii Europejskiej na okres następujących kolejno po sobie: a) 12 miesięcy, lub	
37.	Art. 9 ust. 2	2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. c) Państwa Członkowskie mogą przewidzieć, że nieobecność przekraczająca 12 kolejnych miesięcy lub nieobecność z przyczyn szczególnych bądź wyjątkowych nie pociąga za sobą cofnięcia lub utraty statusu.	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie opisanego w przepisie odstępstwa.
38.	Art. 9 ust. 3	3. Państwa Członkowskie mogą przewidzieć, że rezydent długoterminowy traci status rezydenta długoterminowego, jeżeli stanowi on zagrożenie dla porządku publicznego, ze względu na powagę popełnionych przez niego przestępstw, jeżeli zagrożenie nie stanowi powodu do wydalenia w rozumieniu art. 12.	T	Art. 216 ust. 1 pkt 2	Art. 216. 1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, jeżeli: 2) cudzoziemiec stanowi rzeczywiste i poważne zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub	Uwaga Treść przepisu została zmieniona, poprzez dodanie ust 3a, Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/51/UE z dnia 11 maja 2011 r. zmieniającą dyrektywę Rady 2003/109/WE w celu rozszerzenia jej zakresu na osoby objęte ochroną międzynarodową (Dziennik Urzędowy UE L 132/1 z 19.05.2011r.).
39.	Art. 9 ust. 4	4. Rezydent długoterminowy, który zamieszkiwał w innym Państwie członkowskim zgodnie z rozdziałem III, traci status rezydenta długoterminowego uzyskany w pierwszym Państwie Członkowskim, jeżeli uzyskał taki status w innym Państwie Członkowskim zgodnie z art. 23. W każdym przypadku po sześciu latach nieobecności na terytorium Państwa	T	Art. 216 ust. 1 pkt 3 i 5	Art. 216. 1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, jeżeli: 3) opuścił on terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 6 lat, lub 5) uzyskał on na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, lub	

		Członkowskiego, które przyznało status rezydenta długoterminowego, dana osoba traci status rezydenta długoterminowego w wymienionym Państwie Członkowskim. W drodze odstępstwa od przepisów akapitu drugiego, dane Państwo Członkowskie może przewidzieć, że z przyczyn szczególnych rezydent długoterminowy zachowuje status we wspomnianym Państwie Członkowskim w przypadku nieobecności na jego terytorium przez okres przekraczający sześć lat.			
40.	Art. 9 ust. 5	5. W odniesieniu do przypadków określonych w ust. 1 lit. c) i w ust. 4 Państwa Członkowskie, które przyznały status, wprowadzają uproszczoną procedurę ponownego uzyskania statusu rezydenta długoterminowego. Wymieniona procedura ma zastosowanie w szczególności w przypadku osób, które zamieszkiwały w drugim Państwie Członkowskim w celu odbycia studiów. Warunki i procedura ponownego uzyskania statusu rezydenta długoterminowego ustalane są przez prawo krajowe.	T	Art. 217	Art. 217. Do udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE cudzoziemcowi, któremu cofnięto takie zezwolenie ze względu na przesłanki, o których mowa w art. 216 ust. 1 pkt 3-5, nie stosuje się art. 212 ust. 1 pkt 3 oraz art. 220 ust. 1 pkt 4,7 i 10.
41.	Art. 9 ust. 6	6. Wygaśnięcie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE w żadnym przypadku nie pociąga za sobą cofnięcia lub utraty statusu rezydenta długoterminowego.	T	Art. 241 Art. 245 Art. 231	Art. 241. Kartę pobytu wydaje się cudzoziemcowi, któremu udzielono: 3) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE; Art. 245. 1. W karcie pobytu zamieszcza się: W przypadku upływu terminu ważności karty pobytu wydanej cudzoziemcowi, z uwagi na udzielenie mu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, cudzoziemiec będzie miał możliwość złożenia wniosku o wydanie nowej

					8) informację o rodzaju udzielonego zezwolenia; Art. 231. 2. Wniosek o wydanie kolejnej karty pobytu należy złożyć co najmniej 30 dni przed upływem okresu ważności karty pobytu.	karty pobytu. Patrz też uwagi do pkt 32.
42.	Art. 9 ust. 7	7. W przypadku gdy cofnięcie lub utrata statusu rezydenta długoterminowego nie wiąże się z wydaleniem, Państwo Członkowskie zezwala danej osobie na pozostanie na jego terytorium, jeżeli spełnia ona warunki przewidziane przez ustawodawstwo krajowe i/lub jeżeli nie stanowi ona zagrożenia dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.	T	Art. 216 ust. 1 pkt 1 Art. 304	Patrz pkt 35	Projektodawca przyjął, iż najpierw cudzoziemcowi będzie cofane zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE i dopiero później będzie mogło nastąpić zobowiązanie cudzoziemca do powrotu. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zobowiązania do powrotu będzie indywidualnie oceniał czy zachodzą przesłanki do zobowiązania cudzoziemca do powrotu.
43.	Art. 10 ust. 1	1. Każda decyzja o odmowie przyznania lub cofnięciu statusu rezydenta długoterminowego zawiera uzasadnienie. O każdej takiej decyzji powiadamia się danego obywatela państwa trzeciego zgodnie z procedurami dotyczącymi powiadamiania na mocy odpowiedniego prawa krajowego. Powiadomienie określa przysługujące środki odwoławcze oraz terminy do ich wniesienia.	T	Art. 14 Art. 104 art. 107 KPA Art. 3§2 pkt 1 i art. 52§1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r. poz 270) Art. 52§1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r.	Art. 14. § 1. Sprawy należy załatwiać w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.), doręczanego środkami komunikacji elektronicznej. § 2. Sprawy mogą być załatwiane ustnie, gdy przemawia za tym interes strony, a przepis prawny nie stoi temu na przeszkodzie. Treść oraz istotne motywy takiego załatwienia powinny być utrwalone w aktach w formie protokołu lub podpisanej przez stronę adnotacji.	

				<p>Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012r. poz. 270)</p>	<p>Art. 104. § 1. Organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.</p> <p>Art. 107. § 1. Decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.</p> <p>Art. 3. § 1. Sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie.</p> <p>§ 2. Kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na:</p> <p>1) decyzje administracyjne;</p>
--	--	--	--	---	--

					Art. 52. § 1. Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka.	
44.	Art. 10 ust. 2	2. W przypadku odmowy przyznania, cofnięcia lub utraty statusu rezydenta długoterminowego lub też odmowy odnowienia dokumentu pobytowego osobie zainteresowanej przysługuje prawo do wniesienia środka zaskarżenia w danym Państwie Członkowskim.	T	Art. 14 Art. 104 art. 107 KPA Art. 3§2 pkt 1 i art. 52§1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r. poz. 270) Art. 52§1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012r. poz. 270)	Patrz pkt 43	Zastosowanie mają ogólne zasady postępowania administracyjnego Art. 15 KPA Postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne.
45.	Art. 11 ust. 1 lit. a	1. Rezydent długoterminowy korzysta z równego traktowania z obywatelami danego państwa pod względem: a) dostępu do zatrudnienia	T	Art. 472	Art. 472. W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767 oraz z 2010 r. Nr 200, poz. 1326) w art. 1a	

		<p>i prowadzenia działalności na własny rachunek, pod warunkiem że takie działania nie wiążą się nawet okazjonalnie z wykonywaniem władzy publicznej, jak również do warunków zatrudnienia i tym warunków zwolnień i wynagrodzeń;</p>		<p>Art. 473</p>	<p>ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich rozumie się przez to także członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.) oraz obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.).”.</p> <p>Art. 473. W ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 856, z 2010 r. Nr 107, poz. 679 oraz z 2011 r. Nr 113, poz. 657) w art. 1a w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) obywatele państwa członkowskiego Unii Europejskiej - obywatele państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.), cudzoziemców posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii</p>	
--	--	---	--	------------------------	---	--

				<p>Europejskiej, o którym mowa w ustawie z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.), oraz obywateli polskich, którzy uzyskali kwalifikacje w państwie członkowskim Unii Europejskiej;”.</p> <p>Art. 476</p> <p>Art. 476. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2011 r. Nr 277, poz. 1634 i Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 95) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich Unii Europejskiej, rozumie się przez to także członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.) oraz obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.).”;</p> <p>2) w art. 15 ust. 3e otrzymuje brzmienie: „3e. Cudzoziemiec niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, któremu na</p>
--	--	--	--	---

				<p>terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej albo któremu w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy, odbywa staż podyplomowy na zasadach obowiązujących obywateli polskich.”.</p> <p>Art. 481</p> <p>Art. 481. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42, z późn. zm.) w art. 4a ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich rozumie się przez to obywatele państw członkowskich, o których mowa w ust. 1, a także członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobyście oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.) oraz obywatele państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.).”.</p> <p>Art. 482</p> <p>Art. 482. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2011 r. Nr 155, poz. 925) w</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>art. 2 w ust. 1 w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.);”.</p> <p>Art. 483</p> <p>Art. 483. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.) w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 w lit. a tiret trzecie otrzymuje brzmienie: „- innego państwa, jeżeli otrzymała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt stały lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej albo na zasadzie wzajemności, o ile umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską nie stanowią inaczej.”.</p> <p>Art. 488</p> <p>Art. 488. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1: a) w ust. 3: - w pkt 2: - - lit. e-h otrzymują brzmienie: „e) posiadających</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt stały, f) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, 7) w art. 87: a) w ust. 1: - pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3) posiada zezwolenie na pobyt stały w Rzeczypospolitej Polskiej; 4) posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w Rzeczypospolitej Polskiej;”,</p> <p>Art. 489. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.) w art. 13: 2) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:: „1) posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej: a) zezwolenie na pobyt stały, b) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej,</p> <p>Art. 504. W ustawie z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 174, poz. 1038) w art. 3 pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) obywatelach państw członkowskich Unii Europejskiej – należy przez to rozumieć obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Konfederacji Szwajcarskiej, członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.) oraz obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.);”.</p> <p>Art. 505</p> <p>Art. 505. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dz. U. Nr 174, poz. 1039 i Nr 291, poz. 1707) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) obywatelach państw członkowskich Unii Europejskiej – należy przez to rozumieć obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Konfederacji Szwajcarskiej, członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na</p>
--	--	--	--	--

					terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.) oraz obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.);”;	
46.	Art. 11 ust. 1 lit. b	b) edukacji i kształcenia zawodowego, w tym stypendiów naukowych zgodnie z prawem krajowym;		Art. 474	Art. 474. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) w art. 94a w ust. 2: 3) pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie: „10) osoby, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej;	
				Art. 478	Art. 478. W ustawie z dnia 17 lipca 1998 r. o pożyczkach i kredytach studenckich (Dz. U. Nr 108, poz. 685, z późn. zm.) w art. 6 w ust. 3: 1) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „2) pkt 5-7 otrzymują brzmienie: „5) cudzoziemców, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej;	
				Art. 491	Art. 491. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572) w art. 43 w ust. 2:	

					2) pkt 5-6 otrzymują brzmienie: „5) cudzoziemcy, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej;	
47.	Art. 11 ust. 1 lit. c	c) uznawania dyplomów zawodowych, świadectw i innych kwalifikacji, zgodnie z odpowiednimi procedurami krajowymi;	T	Art. 499	Art. 499. W ustawie z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to także: 1) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytku oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.); 2) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o cudzoziemcach (Dz. U. poz. ...)”;	
48.	Art. 11 ust. 1 lit. d	d) zabezpieczenia społecznego, pomocy społecznej i ochrony socjalnej, określonych przez prawo krajowe;	T	Art. 485	Art. 485. W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268, z późn. zm.) w art. 2: 1) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) cudzoziemcom zamieszkującym i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt	

				<p>stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 127 lub art. 187 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.), lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej,”;</p> <p>Art. 486</p> <p>Art. 486. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 992, z późn. zm.) w art. 1 w ust. 2 w pkt 2:</p> <p>1) lit. c otrzymuje brzmienie: „c) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 127 lub art. 187 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.), lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, jeżeli zamieszkują z członkami rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”;</p> <p>Art. 487</p> <p>Art. 487. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>1) w art. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) cudzoziemcom mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:</p> <p>a) na podstawie zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zezwolenia na pobyt czasowy udzielony w związku z okolicznością, o której mowa w art. 187 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.), lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej,</p> <p>Art. 498. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2009 r. Nr 1, poz. 7, z późn. zm.) w art. 1a w ust. 1 w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:</p> <p>„c) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej oraz zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 186 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.),”.</p> <p>Art. 503. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. Nr 149,</p>
--	--	--	--	--

					poz. 887 i Nr 288, poz. 1690 oraz z 2012 r. poz. 579) w art. 5 w ust. 1: 1) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3) cudzoziemców mających miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie: a) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej,	
49.	Art. 11 ust. 1 lit. e	e) ulg podatkowych;	T	Art. 3 ust. 1 Ustawa z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zm.)	Art. 3. 1. Osoby fizyczne, jeżeli mają miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlegają obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów (przychodów) bez względu na miejsce położenia źródeł przychodów (nieograniczony obowiązek podatkowy).	Ustawa z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zm.) nie definiuje pojęcia "cudzoziemiec" czy "osoba zagraniczna". Natomiast zakres obowiązku podatkowego danej osoby fizycznej uzależnia od miejsca jej zamieszkania, a sposób opodatkowania od rodzaju źródła przychodów. Projekt ustawy o cudzoziemcach nie zmienia przepisów podatkowych dotyczących cudzoziemców wykonujących w Polsce pracę. Powyższa kwestie regulują przepisy podatkowe, które są jednakowe zarówno dla obywateli Polski jak również dla cudzoziemców, ponieważ cytowana wyżej ustawa uzależnia obowiązek podatkowy od miejsca zamieszkania a nie obywatelstwa.
50.	Art. 11 ust. 1 lit. f	f) dostępu do towarów i usług oraz dostaw towarów i świadczenia usług udostępnianych powszechnie oraz do procedur uzyskania zakwaterowania;	T	Art. 37 Konstytucji RP	Art. 37 ust. 1. Kto znajduje się pod władzą Rzeczypospolitej Polskiej, korzysta z wolności i praw zapewnionych w Konstytucji.	Zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami opisane w niniejszym przepisie uprawnienia przysługują wszystkim pracownikom bez

					2. Wyjątki od tej zasady, odnoszące się do cudzoziemców, określa ustawa.	względu na obywatelstwo
51.	Art. 11 ust. 1 lit. g	g) wolności zrzeszania się i zgromadzeń oraz członkostwa w organizacjach reprezentujących pracowników lub pracodawców lub też we wszelkich organizacjach zawodowych, w tym świadczeń udzielanych przez takie organizacje, bez uszczerbku dla przepisów krajowych dotyczących porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego;	T	Art. 12 Konstytucji RP	Art. 12. Rzeczpospolita Polska zapewnia wolność tworzenia i działania związków zawodowych, organizacji społeczno-zawodowych rolników, stowarzyszeń, ruchów obywatelskich, innych dobrowolnych zrzeszeń oraz fundacji.	Zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami opisane w niniejszym przepisie uprawnienia przysługują wszystkim pracownikom bez względu na obywatelstwo
52.	Art. 11 ust. 1 lit. h	h) swobodnego dostępu do całego terytorium danego Państwa Członkowskiego, z zachowaniem ograniczeń określonych przez ustawodawstwo krajowe ze względów bezpieczeństwa.	T	Art. 243	Art. 243. Karta pobytu w okresie swojej ważności, potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia go, wraz z dokumentem podróży, do wielokrotnego przekraczania granicy bez konieczności uzyskania wizy.	
53.	Art. 11 ust. 2	2. W odniesieniu do przepisów ust. 1 lit. b), d), e), f) i g) dane Państwo Członkowskie może ograniczyć równe traktowanie do przypadków, w których zarejestrowane lub faktyczne miejsce zamieszkania rezydenta długoterminowego lub członków jej rodziny, dla których występuje on o świadczenia, położone jest na terytorium danego Państwa Członkowskiego.	N			Projektodawca nie zdecydował się na zastosowanie powyższych ograniczeń.
54.	Art. 11 ust. 3 lit. a	3. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć równe traktowanie z obywatelami w następujących przypadkach:	N			Projektodawca nie zdecydował się na zastosowanie powyższych ograniczeń.

		a) Państwa Członkowskie mogą utrzymać ograniczenia dostępu do zatrudnienia lub działalności na własny rachunek w przypadkach, gdy, zgodnie z istniejącym prawodawstwem krajowym lub wspólnotowym, działalność ta jest zarezerwowana dla obywateli danego państwa, obywateli UE lub EOG;				
55.	Art. 11 ust. 3 lit. b	b) Państwa Członkowskie mogą zażądać przedstawienia potwierdzenia właściwych kwalifikacji językowych w celu umożliwienia dostępu do edukacji i kształcenia. Dostęp do studiów uniwersyteckich może być uzależniony od spełnienia szczególnych wymogów edukacyjnych.	N			Projektodawca nie zdecydował się na zastosowanie powyższych ograniczeń.
56.	Art. 11 ust. 4	4. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć równe traktowanie w odniesieniu do pomocy społecznej i ochrony socjalnej do świadczeń podstawowych.	N			Projektodawca nie zdecydował się na zastosowanie powyższych ograniczeń. Uwaga Treść przepisu została zmieniona (dodano ust. 4a) Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/51/UE z dnia 11 maja 2011 r. zmieniającą dyrektywę Rady 2003/109/WE w celu rozszerzenia jej zakresu na osoby objęte ochroną międzynarodową (Dziennik Urzędowy UE L 132/1 z 19.05.2011r.).
57.	Art. 11 ust. 5	5. Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu dodatkowych świadczeń w dziedzinach określonych w ust. 1. Państwa Członkowskie mogą również zdecydować	N			Projektodawca nie zdecydował się na zastosowanie powyższego rozwiązania.

		o zapewnieniu równego traktowania w odniesieniu do dziedzin niewymienionych w ust. 1.				
58.	Art. 12 ust. 1	1. Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o wydaleniu rezydenta długoterminowego wyłącznie, jeżeli osoba ta stanowi faktyczne i wystarczająco poważne zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.	T	Art. 216 ust. 1	Art. 216. 1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, jeżeli: 2) cudzoziemiec stanowi rzeczywiste i poważne zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub	Ustawodawca przyjął, iż najpierw cudzoziemcowi będzie cofane zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE i dopiero później będzie mogło nastąpić zobowiązanie cudzoziemca do powrotu. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zobowiązania do powrotu będzie indywidualnie oceniał czy zachodzą przesłanki do zobowiązania cudzoziemca do powrotu.
59.	Art. 12 ust. 2	2. Decyzja określona w ust. 1 nie może być oparta na względach ekonomicznych.	T	Art. 216 ust 2	Art. 216 2. Na zagrożenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie można się powoływać w celach gospodarczych.	Patrz uwagi do pkt 58
60.	Art. 12 ust. 3 lit. a	3. Przed podjęciem decyzji o wydaleniu rezydenta długoterminowego Państwa Członkowskie biorą pod uwagę następujące czynniki: a) czas zamieszkania na ich terytorium;	T	Art. 216 ust. 3 pkt 1	Art. 216 3. W postępowaniu w sprawie cofnięcia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE ze względu na okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględnia się: 1) okres jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;	Patrz uwagi do pkt 58
61.	Art. 12 ust. 3 lit. b	b) wiek danej osoby;	T	Art. 216 ust. 3 pkt 2	Art. 216. 3. W postępowaniu w sprawie cofnięcia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE ze względu na okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględnia się:	

					2) wiek cudzoziemca;	
62.	Art. 12 ust. 3 lit. c	c) konsekwencje dla danej osoby i członków jej rodziny;	T	Art. 216 ust. 3 pkt 4	Art. 216. 3. W postępowaniu w sprawie cofnięcia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE ze względu na okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględnia się: 4) skutki cofnięcia zezwolenia dla cudzoziemca i członków jego rodziny	
63.	Art. 12 ust. 3 lit. d	d) powiązania z państwem zamieszkania lub brak powiązań z krajem pochodzenia.	T	Art. 216 ust. 3 pkt 3	Art. 216 3. W postępowaniu w sprawie cofnięcia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE ze względu na okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględnia się: 3) związki cudzoziemca z Rzeczpospolitą Polską lub brak związków z państwem pochodzenia;	Uwaga Treść przepisu została zmieniona (dodano ust. 3a) Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/51/UE z dnia 11 maja 2011 r. zmieniającą dyrektywę Rady 2003/109/WE w celu rozszerzenia jej zakresu na osoby objęte ochroną międzynarodową (Dziennik Urzędowy UE L 132/1 z 19.05.2011r.).
64.	Art. 12 ust. 4	4. W przypadku przyjęcia decyzji o wydaleniu rezydentowi długoterminowemu przysługuje dostęp do procedury odwoławczej w danym Państwie Członkowskim.	N			Zastosowanie mają ogólne zasady postępowania administracyjnego Art. 15 KPA Postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne.
65.	Art. 12 ust. 5	5. Rezydentowi długoterminowemu, który nie dysponuje odpowiednimi środkami, zapewnia się pomoc prawną na takich samych warunkach, jak obywatelom Państwa, w którym zamieszkuje	T	Art. 243 Art. 244, 245 i 246 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjn	Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm) Art. 243. § 1. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku	

				<p>ymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm)</p> <p>postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.</p> <p>§ 2. Przyznanie prawa pomocy przed lub w toku postępowania rozpoznawczego obejmuje także postępowanie egzekucyjne.</p> <p>Art. 244. § 1. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.</p> <p>§ 2. Ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego w ramach prawa pomocy jest równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa.</p> <p>§ 3. Jeżeli strona we wniosku wskazała adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego lub rzecznika patentowego, właściwa okręgowa rada adwokacka, rada okręgowej izby radców prawnych, Krajowa Rada Doradców Podatkowych lub Krajowa Rada Rzeczników Patentowych, w miarę możliwości i w porozumieniu ze wskazanym adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym, wyznaczy adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego lub rzecznika patentowego wskazanego przez stronę.</p> <p>Art. 245. § 1. Prawo pomocy może być przyznane w zakresie całkowitym lub częściowym.</p> <p>§ 2. Prawo pomocy w zakresie całkowitym obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.</p> <p>§ 3. Prawo pomocy w zakresie częściowym obejmuje zwolnienie tylko od opłat sądowych w całości lub w części albo tylko od wydatków albo od opłat sądowych i wydatków lub obejmuje tylko ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.</p> <p>§ 4. Częściowe zwolnienie od opłat lub wydatków może polegać na zwolnieniu od poniesienia ułamkowej ich części albo określonej ich kwoty pieniężnej.</p> <p>Art. 246. § 1. Przyznanie prawa pomocy osobie fizycznej następuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w zakresie całkowitym - gdy osoba ta wykaże, że nie jest w stanie ponieść jakichkolwiek kosztów postępowania; 2) w zakresie częściowym - gdy wykaże, że nie jest w stanie ponieść pełnych kosztów postępowania, bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. <p>§ 2. Osobie prawnej, a także innej jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, prawo pomocy może być przyznane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w zakresie całkowitym - gdy wykaże, że nie ma żadnych środków na poniesienie jakichkolwiek kosztów postępowania; 2) w zakresie częściowym - gdy wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie pełnych kosztów postępowania. <p>§ 3. Adwokata, radcę prawnego,</p>	
--	--	--	--	---	--

					doradcę podatkowego lub rzecznika patentowego można ustanowić dla strony, która nie zatrudnia lub nie pozostaje w innym stosunku prawnym z adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym. Nie dotyczy to adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego ustanowionego na podstawie przepisów o prawie pomocy.	
66.	Art. 13	Państwa Członkowskie mogą wydawać dokumenty pobytowe ze stałym lub nieograniczonym okresem ważności na warunkach korzystniejszych niż warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie. Takie dokumenty pobytowe nie uprawniają do zamieszkiwania w innych Państwach Członkowskich, jak przewiduje rozdział III niniejszej dyrektywy.	N			Polaka nie zdecydowała się na wprowadzenie tego typu rozwiązań.
Rozdział III ZAMIESZKANIE W INNYCH PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH						
67.	Art. 14 ust. 1	1. Rezydent długoterminowy nabywa prawo do zamieszkiwania na terytorium Państw Członkowskich innych niż Państwo, które przyznało mu status rezydenta długoterminowego, na okres przekraczający trzy miesiące, jeżeli spełnione są warunki określone w niniejszym rozdziale.	T	Art. 187 ust. 1 pkt 3 lit a	Art. 187. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności udziela się cudzoziemcowi, jeżeli: 3) posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, oraz: a) zamierza wykonywać pracę lub prowadzić działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie na tym terytorium,	

68.	Art. 14 ust. 2 lit. a	2. Rezydent długoterminowy może zamieszkiwać w drugim Państwie Członkowskim, jeżeli: a) podjął zatrudnienie jako pracownik najemny lub prowadzi działalność na własny rachunek;	T	Art. 187 ust. 1 pkt 3 lit a	Art. 187. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności udziela się cudzoziemcowi, jeżeli: 3) posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, oraz: a) zamierza wykonywać pracę lub prowadzić działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie na tym terytorium,	
69.	Art. 14 ust. 2 lit. b	b) podjął studia lub kształcenie zawodowe;		Art. 187 ust. 1 pkt 3 lit. b	Art. 187. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności udziela się cudzoziemcowi, jeżeli: 3) posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, oraz: b) zamierza podjąć lub kontynuować na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej studia lub szkolenie zawodowe, lub	
70.	Art. 14 ust. 2 lit. c	c) zachodzą inne przyczyny.		Art. 187 ust. 1 pkt 3 lit. c	Art. 187. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności udziela się cudzoziemcowi, jeżeli: 3) posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, oraz: c) wykaże, że zachodzą inne okoliczności uzasadniające jego zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub	

71.	Art. 14 ust. 3	3. W przypadkach działalności gospodarczej jako pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek, zgodnie z ust. 2 lit. a), Państwa Członkowskie mogą zbadać sytuację na ich rynku pracy i zastosować ich procedury krajowe dotyczące odpowiednio wymogów zajęcia wolnego stanowiska lub wykonywania takiej działalności. Z uwagi na politykę dotyczącą rynku pracy Państwa Członkowskie mogą traktować preferencyjnie obywateli Unii wobec obywateli państw trzecich, jeżeli jest to przewidziane przez prawodawstwo wspólnotowe, jak również obywateli państw trzecich, którzy zamieszkują legalnie i pobierają zasiłki dla bezrobotnych w danym Państwie Członkowskim.	N			Polskie przepisy prawa przewidują, iż cudzoziemiec, który ma zezwolenie na pobyt czasowy z w/w przyczyn może podjąć pracę bez zezwolenia na pracę.
72.	Art. 14 ust. 4	4. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 Państwa Członkowskie mogą ograniczyć całkowitą liczbę osób uprawnionych do uzyskania prawa pobytu, pod warunkiem że takie ograniczenia są już określone w odniesieniu do obywateli państw trzecich w obowiązującym ustawodawstwie w chwili przyjęcia niniejszej dyrektywy.	N			Polska nie przewiduje kwotowego systemu przyjmowania cudzoziemców.
73.	Art. 14 ust. 5 lit. a	5. Niniejszy rozdział nie dotyczy pobytu rezydentów długoterminowych zamieszkujących na terytorium Państw Członkowskich: a) jako pracownicy oddelegowani przez usługodawcę do celów świadczenia usług transgranicznych;	N			Polska nie zdecydowała się na wprowadzenie tego typu ograniczeń

74.	Art. 14 ust. 5 lit. b	<p>b) jako usługodawcy świadczący usługi transgraniczne.</p> <p>Państwa Członkowskie mogą określić, zgodnie z prawem krajowym, warunki, na jakich rezydenci długoterminowi pragnący przenieść się do drugiego Państwa Członkowskiego w celu wykonywania działalności gospodarczej jako pracownicy sezonowi mogą zamieszkiwać w tym Państwie Członkowskim. Pracownicy transgraniczni mogą również podlegać przepisom szczególnym prawa krajowego.</p>	N			Przepis nie wymaga transpozycji, gdyż w polskim prawie nie występuje taka kategoria jak pracownik sezonowy.
75.	Art. 14 ust. 6	6. Niniejszy rozdział nie narusza właściwego prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego zabezpieczenia społecznego w odniesieniu do obywateli państw trzecich.	T	<p>Art. 1 Art. 4 pkt 1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych</p>	<p>Art. 1. Ubezpieczenia społeczne obejmują: 1) ubezpieczenie emerytalne; 2) ubezpieczenia rentowe; 3) ubezpieczenie w razie choroby i macierzyństwa, zwane dalej „ubezpieczeniem chorobowym”; 4) ubezpieczenie z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, zwane dalej „ubezpieczeniem wypadkowym”.</p> <p>Art. 4. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) ubezpieczeni – osoby fizyczne podlegające chociaż jednemu z ubezpieczeń społecznych, o których mowa w art. 1;</p>	Świadczenia emerytalne na warunkach i w wysokości określonych w ustawie z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych przysługują ubezpieczonym w razie spełnienia warunków do nabycia prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia emerytalnego Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Ubezpieczonym - jest osoba fizyczna podlegające chociaż jednemu z ubezpieczeń społecznych np. emerytalnemu lub rentowemu, określonym w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, a także osobę, która przed dniem wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 r.) podlegała ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu, z wyłączeniem ubezpieczenia społecznego rolników.

						<p>Fakt nieposiadania obywatelstwa polskiego nie ma żadnego znaczenia dla uzyskania prawa do emerytury przez cudzoziemca. Warunki uzyskania emerytury są takie same dla obywateli jak i obcokrajowców. Są to podleganie ubezpieczeniu, opłacanie składek, osiągnięcie wieku emerytalnego oraz posiadanie minimalnego stażu ubezpieczeniowego.</p> <p>Zatem w przypadku nabycia uprawnienia od jednego z wyżej wymienionych świadczeń, będą miały do nich zastosowanie przepisy o koordynacji systemów zabezpieczeń społecznych zawarte w rozporządzeniu 883/2004.</p> <p>Projekt ustawy o cudzoziemcach nie zmienia przepisów emerytalnych dotyczących cudzoziemców wykonujących w Polsce pracę. Zastosowanie mają ogólne uregulowania prawne dotyczące wszystkich pracowników.</p>
76.	Art. 15 ust. 1	1. Najszybciej, jak to możliwe, i nie później niż trzy miesiące po wjeździe na terytorium drugiego Państwa Członkowskiego rezydent długoterminowy składa wniosek do właściwych organów tego Państwa Członkowskiego o wydanie zezwolenia na pobyt. Państwa Członkowskie mogą przyjąć, że rezydent długoterminowy składa wniosek o wydanie zezwolenia na pobyt do właściwych organów drugiego Państwa Członkowskiego,	T	Art. 35 KPA	<p>Art. 35. § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki.</p> <p>§ 2. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy</p>	<p>Zastosowanie mają ogólne zasady ubiegania się przez cudzoziemców o zezwolenie na pobyt czasowy.</p> <p>Projektowane przepisy będą zawierały korzystniejsze dla cudzoziemców uregulowania zgodnie, z którymi cudzoziemiec może złożyć wniosek w czasie legalnego pobytu w Polsce w dogodnym dla siebie momencie.</p> <p>Art. 105. 1. Cudzoziemiec składa</p>

		nadal zamieszkując na terytorium pierwszego Państwa Członkowskiego.			<p>się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ.</p> <p>§ 3. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym - w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania.</p> <p>§ 4. Przepisy szczególne mogą określać inne terminy niż określone w § 3.</p>	wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy osobiście, nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
77.	Art. 15 ust. 2 lit. a	<p>2. Państwa Członkowskie mogą zażądać od wnioskodawcy przedstawienia dokumentów potwierdzających posiadanie:</p> <p>a) stałych i regularnych dochodów wystarczających do pokrycia kosztów utrzymania wnioskodawcy i członków jego rodziny, bez konieczności korzystania z systemu pomocy społecznej danego Państwa Członkowskiego. Dla każdej z kategorii określonych w art. 14 ust. 2 Państwa Członkowskie oceniają te dochody pod względem ich charakteru i regularności oraz mogą wziąć pod uwagę poziom minimalnych płac i rent lub emerytur;</p>	T	Art. 189 ust.1 pkt 2	Art. 189. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 187 ust. 1 pkt 1, 3 lub 4, zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności cudzoziemcowi udziela się, jeżeli posiada: <p>2) źródło stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu.</p>	
78.	Art. 15 ust. 2 lit. b	b) ubezpieczenia zdrowotnego obejmującego wszystkie ryzyka w drugim Państwie Członkowskim, normalnie pokrywane dla jego obywateli w danym Państwie	T	Art. 189 ust. 1 pkt 1	Art. 189. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 187 ust. 1 pkt 1, 3 lub 4, zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności cudzoziemcowi udziela się, jeżeli	

		Członkowskim.			posiada: 1) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;	
79.	Art. 15 ust. 3	3. Państwa Członkowskie mogą zobowiązać obywateli państw trzecich do uczestniczenia w działaniach integracyjnych, zgodnie z prawem krajowym. Warunku tego nie stosuje się, jeżeli obywatele państw trzecich, których to dotyczy, byli zobowiązani do uczestniczenia w działaniach integracyjnych w celu uzyskania statusu rezydenta długoterminowego, zgodnie z przepisami art. 5 ust. 2. Bez uszczerbku dla akapitu drugiego, dane osoby mogą podlegać wymogowi uczestniczenia w kursach językowych.	N			Polskie przepisy nie przewidują takich wymogów.
80.	Art. 15 ust. 4	4. Do wniosku dołącza się dokumentację dowodową określoną przez prawo krajowe, potwierdzającą, że dana osoba spełnia odpowiednie warunki, jak również dokument pobytowy rezydenta długoterminowego oraz ważny dokument podróży lub ich uwierzytelnione odpisy. Dowodami, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą być także dokumenty potwierdzające posiadanie odpowiednich warunków mieszkaniowych. W szczególności:	T	Art. 106 ust. 2 pkt 2	Art. 106 ust. 2. Składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, cudzoziemiec uzasadnia ten wniosek, składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań pisemne oświadczenie, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe, oraz przedstawia ważny dokument podróży i dołącza do niego: 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na pobyt	

		<p>a) w przypadku wykonywania działalności gospodarczej, drugie Państwo Członkowskie może zażądać od danych osób przedstawienia dowodów potwierdzających:</p> <p>i) jeżeli są one pracownikami najemnymi, że posiadają umowę o pracę, deklarację pracodawcy, że są zatrudnione lub propozycję zawarcia umowy o pracę, zgodnie z warunkami określonymi w ustawodawstwie krajowym. Państwa Członkowskie określają, które z wymienionych form dowodów są wymagane;</p> <p>ii) jeżeli prowadzą one działalność na własny rachunek, że posiadają one właściwe fundusze niezbędne, zgodnie z prawem krajowym, do prowadzenia działalności na własny rachunek, poprzez przedstawienie niezbędnych dokumentów i zezwoleń;</p> <p>b) w przypadku studiów lub kształcenia zawodowego, drugie Państwo Członkowskie może zażądać od danych osób przedstawienia dowodów potwierdzających fakt przyjęcia przez uprawnioną instytucję w celu odbywania studiów lub kształcenia zawodowego.</p>			czasowy.	
81.	Art. 16 ust. 1	1. Jeżeli rezydent długoterminowy wykonuje prawo pobytu w drugim Państwie Członkowskim oraz jeżeli jego rodzina już istniała w pierwszym Państwie Członkowskim, członkowie rodziny, którzy spełniają warunki określone w art. 4 ust. 1 dyrektywy	T	Art. 187 ust. 1 pkt 4	Art. 187. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności udziela się cudzoziemcowi, jeżeli: 4) jest członkiem rodziny cudzoziemca, o którym mowa w pkt 3, z którym przebywał na terytorium	

		2003/86/WE, są uprawnieni do towarzyszenia rezydentowi długoterminowemu lub do połączenia się z nim.			innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej i towarzyszy mu lub chce się z nim połączyć, lub	
82.	Art. 16 ust. 2	2. Jeżeli rezydent długoterminowy wykonuje prawo pobytu w drugim Państwie Członkowskim oraz jeżeli jego rodzina już istniała w pierwszym Państwie Członkowskim, członkowie jej rodziny inni niż określani w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2003/86/WE mogą być uprawnieni do towarzyszenia rezydentowi długoterminowemu lub do połączenia się z nim.	N			Polska nie zdecydowała się na rozszerzenie katalogu członków rodziny.
83.	Art. 16 ust. 3	3. Do złożenia wniosku o wydanie dokumentu pobytowego stosuje się przepisy art. 15 ust. 1.	T	Art. 35 KPA	Patrz uwaga do pkt 76	
84.	Art. 16 ust. 4 lit. a	4. Drugie Państwo Członkowskie może wymagać od zainteresowanych członków rodziny rezydenta długoterminowego, aby do wniosku o wydanie dokumentu pobytowego załączyli: a) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub dokument pobytowy i ważny dokument podróży lub ich uwierzytelnione odpisy;	T	Art. 106 ust. 2 pkt 2	Patrz uwaga do pkt 80	
85.	Art. 16 ust. 4 lit. b	b) dowody, że zamieszkiwali oni jako członkowie rodziny rezydenta długoterminowego w pierwszym Państwie Członkowskim;	T	Art. 106 ust. 2 pkt 2	Patrz uwaga do pkt 80	
86.	Art. 16 ust. 4 lit. c	c) dowody, że posiadają oni stałe i regularne dochody wystarczające do utrzymania się bez konieczności korzystania z systemu pomocy społecznej danego Państwa Członkowskiego lub że rezydent długoterminowy posiada takie środki	T	Art. 106 ust. 2 pkt 2	Patrz uwaga do pkt 80	

		oraz ubezpieczenie, jak również ubezpieczenie zdrowotne, obejmujące wszystkie ryzyka w drugim Państwie Członkowskim. Państwa Członkowskie oceniają te środki poprzez odniesienie do ich charakteru i regularności i mogą uwzględnić poziom minimalnych płac i rent lub emerytur.				
87.	Art. 16 ust. 5	5. W przypadku gdy rodzina nie istniała wcześniej w pierwszym Państwie Członkowskim, stosuje się przepisy dyrektywy 2003/86/WE.	N			Przepis nie wymaga transpozycji, gdyż w opisanym w nim przypadku zastosowanie będą miały uregulowania działu V rozdziału 8.
88.	Art. 17 ust. 1	1. Państwa Członkowskie mogą odmówić zezwolenia na pobyt rezydentowi długoterminowemu lub członkowi jego rodziny, jeżeli dana osoba stanowi zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego. Przy podejmowaniu odnośnej decyzji Państwo Członkowskie uwzględnią wagę lub rodzaj przestępstwa przeciwko porządkowi publicznemu lub bezpieczeństwu publicznemu, popełnionego przez rezydenta długoterminowego lub członka albo członków jego rodziny, lub też zagrożenie, które stanowi dana osoba.	T	Art. 100 ust. 1 pkt 4	Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 4) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub	
89.	Art. 17 ust. 2	2. Decyzja określona w ust. 1 nie może być oparta na względach ekonomicznych.	T	Art. 215 ust. 2	Art. 215 ust. 2. Na okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie można się powoływać w celach gospodarczych.	
90.	Art. 18 ust. 1	1. Państwa Członkowskie mogą odmówić o zezwolenia na pobyt rezydentowi długoterminowemu lub członkowi jego rodziny, jeżeli dana	T	Art. 100 ust. 1 pkt 8	Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 8) podlegając obowiązkowi	

		osoba stanowi zagrożenie dla zdrowia publicznego.			leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, cudzoziemiec nie wyraża zgody na to leczenie, lub	
91.	Art. 18 ust. 2	2. Jedynymi chorobami mogącymi uzasadnić odmowę pozwolenia na wjazd lub prawa do zamieszkania na terytorium drugiego państwa Członkowskiego są choroby określone w odpowiednich, mających zastosowanie instrumentach Światowej Organizacji Zdrowia oraz inne choroby zakaźne lub zaraźliwe powodowane przez pasożyty, które to choroby są przedmiotem przepisów chroniących obywateli państwa przyjmującego. Państwa Członkowskie nie wprowadzają nowych bardziej restrykcyjnych przepisów lub praktyk.	T	Art. 100 ust. 1 pkt 8	Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 8) podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, cudzoziemiec nie wyraża zgody na to leczenie, lub	
92.	Art. 18 ust. 3	3. Choroby wykryte po wydaniu pierwszego dokumentu pobytowego w drugim Państwie Członkowskim nie uzasadniają odmowy odnowienia dokumentu ani wydalenia z terytorium tego państwa.	T	Art. 192 ust. 1 pkt 2 Art. 193 ust 1	Art. 192. 1. Do odmowy udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności nie stosuje się przepisów: 2) art. 100 ust. 1 pkt 8, w przypadku, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 3 lub 4, jeżeli cudzoziemiec ubiega się o udzielenie mu kolejnego zezwolenia; Art. 193. 1. Zezwolenia udzielonego ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 187 ust. 1 pkt 3 lub 4, nie cofa się cudzoziemcowi, gdy podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób	

					zakaźnych u ludzi, nie wyraża zgody na to leczenie.	
93.	Art. 18 ust. 4	4. Państwo Członkowskie może zażądać badania lekarskiego osób, do których stosuje się niniejszą dyrektywę, w celu poświadczenia, że nie cierpią one na żadną z chorób określonych w ust. 2. Poddawanie takim badaniom lekarskim, które mogą być bezpłatne, nie może być zasadą.	N			Obowiązujące w Polsce przepisy nie przewidują obowiązkowych badań lekarskich dla cudzoziemców przed udzieleniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE.
94.	Art. 19 ust. 1	1. Właściwe organy krajowe rozpatrują wnioski w terminie czterech miesięcy od daty ich złożenia. Jeżeli do wniosku nie dołączono dokumentacji dowodowej, wymienionej w art. 15 i 16, lub w wyjątkowych okolicznościach związanych ze złożonym charakterem sprawy, termin określony w akapicie pierwszym może być przedłużony o okres nie dłuższy niż trzy miesiące. W takich przypadkach właściwe organy krajowe powiadamiają o tym wnioskodawcę.	T	Art. 35 KPA	<p>Art. 35. § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki.</p> <p>§ 2. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ.</p> <p>§ 3. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym - w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania.</p> <p>§ 4. Organy wyższego stopnia mogą określać rodzaje spraw, które</p>	Obowiązują ogólne zasady KPA

					<p>załatwiane są w terminach krótszych niż określone w § 3.</p> <p>§ 5. Do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.</p>	
95.	Art. 19 ust. 2	<p>2. Jeżeli warunki przewidziane w art. 14, 15 i 16 są spełnione, wówczas, z zastrzeżeniem przepisów dotyczących porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego i zdrowia publicznego w art. 17 i 18, drugie Państwo Członkowskie wydaje rezydentowi długoterminowemu dokument pobytowy, który będzie mógł być odnowiony. Jest on odnawiany, na podstawie wniosku, jeżeli jest on wymagany, z chwilą wygaśnięcia dokumentu. Drugie Państwo Członkowskie powiadamia pierwsze Państwo Członkowskie o swojej decyzji.</p>	T	Art. 194	<p>Art. 194. Wojewoda informuje Szefa Urzędu o:</p> <p>1) udzieleniu cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 3, zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności, o cofnięciu mu takiego zezwolenia, lub o odmowie udzielenia kolejnego takiego zezwolenia;</p> <p>2) cofnięciu zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego ze względu na inne okoliczności cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 4, lub o odmowie udzielenia mu kolejnego takiego zezwolenia.</p>	<p>Ponadto zastosowanie będą tu miały ogólne zasady dotyczące wydawania zezwoleń pobytowych. Cudzoziemiec, któremu zostanie udzielone zezwolenie na pobyt czasowy będzie wydawana karta pobytu, która będzie potwierdzała posiadanie w/w zezwolenia. Po upływie terminu ważności cudzoziemiec będzie miał możliwość występowania o nowe zezwolenie na pobyt czasowy.</p>
96.	Art. 19 ust. 3	<p>3. Drugie Państwo Członkowskie wydaje członkom rodziny rezydenta długoterminowego dokumenty pobytowe, które mogą być odnawiane, ważne przez taki okres, jak dokumenty wydane rezydentowi długoterminowemu.</p>	T	Art. 191 pkt 1	<p>Art. 191. Zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności cudzoziemcowi udziela się na okres:</p> <p>1) ważności zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego cudzoziemcowi, któremu cudzoziemiec ubiegający się o zezwolenie na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności towarzyszy lub z którym zamierza się połączyć – w przypadku, o którym</p>	<p>Ponadto zastosowanie będą tu miały ogólne zasady dotyczące wydawania zezwoleń pobytowych. Cudzoziemiec, któremu zostanie udzielone zezwolenie na pobyt czasowy będzie wydawana karta pobytu, która będzie potwierdzała posiadanie w/w zezwolenia. Po upływie terminu ważności cudzoziemiec będzie miał możliwość</p>

					mowa w art. 187 ust. 1 pkt 4;	występowania o nowe zezwolenie na pobyt czasowy. Uwaga Treść przepisu została zmieniona (dodano art.19a) Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/51/UE z dnia 11 maja 2011 r. zmieniającą dyrektywę Rady 2003/109/WE w celu rozszerzenia jej zakresu na osoby objęte ochroną międzynarodową (Dziennik Urzędowy UE L 132/1 z 19.05.2011r.).
97.	Art. 20 ust. 1	1. Każda decyzja o odmowie wydania dokumentu pobytowego zawiera uzasadnienie. O takiej decyzji powiadamia się zainteresowanego obywatela państwa trzeciego zgodnie z procedurami dotyczącymi powiadamiania na mocy odpowiedniego prawa krajowego. Powiadomienie określa przysługujące środki odwoławcze oraz terminy do ich wniesienia. Konsekwencje niewydania decyzji w terminie, o którym mowa w art. 19 ust. 1, określa ustawodawstwo krajowe danego Państwa Członkowskiego.	T	Art. 14 Art. 104 Art. 107 KPA	Art. 14. § 1. Sprawy należy załatwiać w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.), doręczanego środkami komunikacji elektronicznej. § 2. Sprawy mogą być załatwiane ustnie, gdy przemawia za tym interes strony, a przepis prawny nie stoi temu na przeszkodzie. Treść oraz istotne motywy takiego załatwienia powinny być utrwalone w aktach w formie protokołu lub podpisanej przez stronę adnotacji. Art. 104. § 1. Organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.	

					<p>Art. 107. § 1. Decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.</p>	
98.	Art. 20 ust. 2	2. W przypadku odmowy wydania dokumentu pobytowego, jego cofnięcia lub odmowy odnowienia danej osobie przysługuje prawo do wniesienia środka zaskarżenia w danym Państwie Członkowskim.	T	<p>Art. 15 oraz art. 127 Kpa Art. 3§2 pkt 1 i art. 52§1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz 270, z późn.zm.) Art. 52§1</p>	<p>Art. 15 KPA Postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne</p> <p>Art. 127. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji.</p> <p>§ 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy.</p> <p>§ 3. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o</p>	.

				<p>z późn. zm.) w art. 6 w ust. 3:</p> <p>1) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) cudzoziemców, którym udzielono zezwolenia na pobyt stały;”;</p> <p>2) pkt 5-7 otrzymują brzmienie: 6) cudzoziemców, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 160 ust. 1 lub art. 187 ust. 1 pkt 3 lub 4 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.);</p> <p>Art. 485</p> <p>Art. 485. W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268, z późn. zm.) w art. 2:</p> <p>1) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) cudzoziemcom zamieszkującym i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 127 lub art. 187 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.), lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej,”</p> <p>Art. 486</p> <p>Art. 486. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 992, z późn. zm.) w art. 1 w ust. 2</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>w pkt 2:</p> <p>1) lit. c otrzymuje brzmienie: „c) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 127 lub art. 187 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.), lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, jeżeli zamieszkują z członkami rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;</p> <p>Art. 487</p> <p>Art. 487. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362, z późn. zm.16) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) cudzoziemcom mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: a) na podstawie zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zezwolenia na pobyt czasowy udzielony w związku z okolicznością, o której mowa w art. 187 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.), lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>Polskiej statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej,</p> <p>Art. 488</p> <p>Art. 488. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 1:</p> <p>a) w ust. 3:</p> <p>- w pkt 2:</p> <p>- - lit. e-h otrzymują brzmienie:</p> <p>„e) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt stały,</p> <p>f) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej,</p> <p>g) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 127, art. 152 ust. 1 i 2 lub art. 187 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.),</p> <p>h) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 145, art. 160 ust. 1, art. 161 i 162, art. 177, art. 187 ust. 1 pkt 1-2 i 4-5 lub art. 188 ustawy z dnia o cudzoziemcach,”</p> <p>7) w art. 87:</p> <p>b) w ust. 2 pkt 1-5 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) posiadający w Rzeczypospolitej Polskiej</p>
--	--	--	--	--

				<p>Art. 489</p> <p>Art. 489. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.) w art. 13: 2) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej; c) zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 145 lub art.160 ust. 1, z wyłączeniem okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a-d, art. 187 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. ...),”</p>	<p>zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 145, art. 152 ust. 1 lub 2, art. 159 ust. 2 pkt 1 lub 2, art. 162 ust. 2, art. 177 i art. 187 ust. 1 pkt 3 lub 4 ustawy z dnia o cudzoziemcach;</p>
			<p>Art. 491</p> <p>Art. 491. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572) w art. 43 w ust. 2: 1) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) cudzoziemcy, którym udzielono zezwolenia na pobyt stały;”; 2) pkt 5-6 otrzymują brzmienie: 6) cudzoziemcy, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 127, art. 160 ust. 1, lub art. 187 ust. 1 pkt 3 lub</p>		

				<p>4 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.);”;</p> <p>Art. 498 W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2009 r. Nr 1, poz. 7, z późn. zm.) w art. 1a w ust. 1 w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie: „c) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej oraz zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 187 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.);”.</p> <p>Art. 503 W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. Nr 149, poz. 887 i Nr 288, poz. 1690 oraz z 2012 r. poz. 579) w art. 5 w ust. 1: 1) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3) cudzoziemców mających miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie: a) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, b) uzyskania w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej; 4) cudzoziemców mających miejsce zamieszkania</p>
--	--	--	--	--

					<p>i przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie:</p> <p>a) zezwolenia na pobyt stały,</p> <p>b) zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 187 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.).”;</p>	
100.	Art. 21 ust. 2	<p>2. Rezydenci długoterminowi mają dostęp do rynku pracy zgodnie z przepisami ust. 1. Państwa Członkowskie mogą postanowić, że osoby, o których mowa w art. 14 ust. 2 lit. a), mają ograniczony dostęp do zatrudnienia innego niż to, w związku z którym przyznano im zezwolenie na pobyt na warunkach określonych przez ustawodawstwo krajowe w okresie nieprzekraczającym 12 miesięcy. Państwa Członkowskie mogą określić zgodnie z prawem krajowym warunki, na jakich osoby, o których mowa w art. 14 ust. 2 lit. b) lub c), mogą mieć dostęp do zatrudnienia lub prowadzenia działalności na własny rachunek.</p>	T	<p>Art. 488 Art. 489</p>	<p>Art. 488. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 1:</p> <p>a) w ust. 3:</p> <p>- w pkt 2:</p> <p>-- lit. e-h otrzymują brzmienie:</p> <p>„e) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt stały,</p> <p>f) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej,</p> <p>g) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 127, art. 152 ust. 1 i 2 lub art. 187 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. poz.),</p> <p>h) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 145, art. 160 ust. 1, art. 161 i 162, art. 177, art. 187</p>	

					<p>ust. 1 pkt 1-2 i 4-5 lub art. 188 ustawy z dnia o cudzoziemcach,” 7) w art. 87: b) w ust. 2 pkt 1-5 otrzymują brzmienie: „1) posiadający w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 145, art. 152 ust. 1 lub 2, art. 159 ust. 2 pkt 1 lub 2, art. 162 ust. 2, art. 177 i art. 187 ust. 1 pkt 3 lub 4 ustawy z dnia o cudzoziemcach;</p> <p>Art. 489. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.) w art. 13: 2) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej: c) zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 145 lub art.160 ust. 1, z wyłączeniem okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a-d, art. 187 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia o cudzoziemcach (Dz. U. ...),”</p>	
101.	Art. 21 ust. 3	3. Natychmiast po otrzymaniu dokumentu pobytowego przewidzianego w art. 19 w drugim Państwie Członkowskim członkowie	T		Patrz uwagi do punktu 99	Uwaga Treść przepisu została zmieniona (dodano ust. 3a) Dyrektywą

		rodziny rezydenta długoterminowego korzystają w tym Państwie Członkowskim z praw wymienionych w art. 14 dyrektywy 2003/86/WE.				Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/51/UE z dnia 11 maja 2011 r. zmieniającą dyrektywę Rady 2003/109/WE w celu rozszerzenia jej zakresu na osoby objęte ochroną międzynarodową (Dziennik Urzędowy UE L 132/1 z 19.05.2011r.).
102.	Art. 22 ust. 1 lit. a	1. Do czasu, gdy obywatel państwa trzeciego uzyska status rezydenta długoterminowego, drugie Państwo Członkowskie może zdecydować o odmowie odnowienia lub cofnięciu dokumentu pobytowego oraz zobowiązać daną osobę i członków jej rodziny, zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym, w tym procedurami dotyczącymi wydalenia, do opuszczenia jego terytorium w następujących przypadkach: a) ze względów porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, określonych w art. 17;	T	Art. 100 ust. 1 pkt 1 i 4 Art. 101	Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 1) nie spełnia wymogów udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu lub okoliczności, które są podstawą ubiegania się o to zezwolenie, nie uzasadniają jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące lub 4) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub, Art. 101 . Zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy: 1) ustał cel pobytu, który był powodem udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, lub 2) przestał spełniać wymogi udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu , lub 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4-8 , lub 4) opuścił terytorium	

					Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 10 miesięcy .	
103.	Art. 22 ust. 1 lit. b	b) gdy warunki przewidziane w art. 14, 15 i 16 przestały być spełniane;	T		Patrz uwagi do pkt 102	
104.	Art. 22 ust. 1 lit. c	c) gdy obywatel państwa trzeciego nie zamieszkuje legalnie na terytorium danego Państwa Członkowskiego.		Art. 100 ust. 1 pkt 9	Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 9) złożył wniosek podczas nielegalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium nielegalnie, lub	
105.	Art. 22 ust. 2	2. Jeżeli drugie Państwo Członkowskie przyjmuje jeden z środków określonych w ust. 1, pierwsze Państwo Członkowskie niezwłocznie przyjmie, bez formalności, rezydenta długoterminowego i członków jego rodziny. Drugie Państwo Członkowskie powiadamia pierwsze Państwo Członkowskie o swojej decyzji.	T	Art. 243	Art. 243. Karta pobytu w okresie swojej ważności, potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia go, wraz z dokumentem podróży, do wielokrotnego przekraczania granicy bez konieczności uzyskania wizy.	Przepis nie wymaga transpozycji, gdyż cudzoziemiec posiadający zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, będzie mógł bez przeszkód wjechać na terytorium Polski.
106.	Art. 22 ust. 3	3. Do czasu, gdy obywatel państwa trzeciego otrzyma status rezydenta długoterminowego oraz bez uszczerbku dla obowiązku readmisji określonego w ust. 2, drugie Państwo Członkowskie może podjąć decyzję o wydaleniu z terytorium Unii, zgodnie z art. 12 i na mocy gwarancji w nim określonych, z uwagi na poważne względy porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego. W takich przypadkach, podejmując wymienioną decyzję, drugie Państwo	T	Art. 317 ust. 7 i 8	Art. 317 7. Jeżeli decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaje się cudzoziemcowi, który przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 187 ust. 1 pkt 3, w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu jako państwo powrotu cudzoziemca wskazuje się państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym cudzoziemiec posiada zezwolenie na pobyt rezydenta	

		Członkowskie zasięga opinii pierwszego Państwa Członkowskiego. Jeżeli drugie Państwo Członkowskie podejmuje decyzję o wydaleniu danego obywatela państwa trzeciego, podejmuje ono właściwe środki w celu jej skutecznego wykonania. W takich przypadkach drugie Państwo Członkowskie zapewnia pierwszemu Państwu Członkowskiemu właściwe informacje odnoszące się do wykonania decyzji o wydaleniu.			długoterminowego UE. 8. Jeżeli decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaje się cudzoziemcowi, który przebywał na terytorium Rzeczypospolitej polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy jako członek rodziny cudzoziemca, który przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 187 ust. 1 pkt 3, w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, jako państwo powrotu cudzoziemca, wskazuje się państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym członek rodziny tego cudzoziemca posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE.	
107.	Art. 22 ust. 4	4. Decyzjom o wydaleniu nie może towarzyszyć stały zakaz zamieszkania w przypadkach określonych w ust. 1 lit. b) i c).	T	Art. 320 ust. 3 pkt 2	Art. 320 ust. 3 Zakaz ponownego wjazdu tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej orzeka się w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydawanej cudzoziemcowi: 2) o którym mowa w art. 317 ust. 7 lub 8.	
108.	Art. 22 ust. 5	5. Obowiązek readmisji określony w ust. 2 pozostaje bez uszczerbku dla możliwości przeniesienia się rezydenta długoterminowego lub członków jego rodziny do trzeciego Państwa Członkowskiego.	N			Przepis nie wymaga transpozycji
109.	Art. 23 ust. 1	1. Drugie Państwo Członkowskie przyznaje, na wniosek osoby zainteresowanej, status, o którym mowa w art. 7, z zastrzeżeniem przepisów art. 3, 4, 5 i 6. Drugie	T	Art. 22 ust 1 pkt 6 lit c	Art. 22. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego do przekazywania organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej	

		Państwo Członkowskie informuje o swojej decyzji pierwsze Państwo Członkowskie.		Art. 222	informacji o: c) udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, gdy posiada on takie zezwolenie, udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej; Art. 222. W przypadku gdy cudzoziemiec posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, wojewoda przekazuje Szefowi Urzędu kopię decyzji o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
110.	Art. 23 ust. 2	2. Procedurę ustanowioną w art. 7 stosuje się do przedstawiania i rozpatrywania wniosków o przyznanie statusu rezydenta długoterminowego w drugim Państwie Członkowskim. Artykuł 8 stosuje się do wydawania dokumentów pobytowych. W przypadku odrzucenia wniosku stosuje się gwarancje proceduralne przewidziane w art. 10.	T	Art. 212 Art. 215	Art. 212. 1. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udziela się cudzoziemcowi na czas nieoznaczony, na jego wniosek, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej legalnie i nieprzerwanie co najmniej przez 5 lat bezpośrednio przed złożeniem wniosku i spełnia łącznie następujące warunki: 1) posiada źródło stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu; 2) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki	

					<p>zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>3) posiada potwierdzoną znajomość języka polskiego.</p> <p>Art. 215. 1. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, jeżeli:</p> <p>1) nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 212 ust. 1, lub</p> <p>2) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p>	
	Rozdział IV PRZEPISY KOŃCOWE					
111.	Art. 24	Okresowo i po raz pierwszy nie później niż dnia 23 stycznia 2011 r. Komisja składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie z wykonania stosowania niniejszej dyrektywy w Państwach Członkowskich i w razie potrzeby proponuje konieczne zmiany. Pierwszeństwo mają propozycje zmian dotyczące art. 4, 5, 9, 11 oraz rozdziału III.	N			Przepis nie wymaga implementacji
112.	Art. 25	Państwa Członkowskie wyznaczają punkty kontaktowe odpowiedzialne za przyjmowanie i przekazywanie	T	Art. 22 ust 1 pkt 6	Art. 22. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy: 6) pełnienie funkcji krajowego	Uwaga Treść przepisu została zmieniona

		informacji określonych w art. 19 ust. 2, art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 1. Państwa Członkowskie zapewniają właściwą współpracę przy wymianie informacji i dokumentacji, o których mowa w pierwszym ustępie.			punktu kontaktowego do przekazywania organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o: a) udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy cudzoziemcowi posiadającemu zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, b) odmowie udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy lub cofnięciu zezwolenia na pobyt czasowy: – cudzoziemcowi posiadającemu zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, lub – członkowi rodziny tego cudzoziemca, c) udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, gdy posiada on takie zezwolenie, udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej;	Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/51/UE z dnia 11 maja 2011 r. zmieniającą dyrektywę Rady 2003/109/WE w celu rozszerzenia jej zakresu na osoby objęte ochroną międzynarodową (Dziennik Urzędowy UE L 132/1 z 19.05.2011r.)
113.	Art. 26	Najpóźniej do dnia 23 stycznia 2006 r. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody	N			Przepis nie wymaga implementacji

		dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.				
114.	Art. 27	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej publikacji w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N			Przepis nie wymaga implementacji
115.	Art. 28	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską. Sporządzono w Brukseli, dnia 25 listopada 2003 r.	N			Przepis nie wymaga implementacji
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

06/83rch

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	- Dyrektywa Rady 2003/110/UE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną <i>Dziennik Urzędowy UE L 321/26 z 6.12.2003 r.</i>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koniec zność wdrożenia	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
			T/N			
1.	Art. 1	Celem niniejszej dyrektywy jest określenie środków dotyczących pomocy, które mogą być podjęte przez właściwe władze w portach lotniczych tranzytu w Państwach Członkowskich w odniesieniu do deportacji drogą powietrzną z eskortą i bez.	N		Nie wymaga wdrożenia	
2.	Art. 2 lit. a	Do celów niniejszej dyrektywy: a) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która nie jest obywatelem Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej, Republiki Islandii lub Królestwa Norwegii;	T	Art. 3 pkt 1 Art. 2 pkt 2	Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) cudzoziemiec – każdego, kto nie posiada obywatelstwa polskiego; Art. 2. Ustawy nie stosuje się do: 2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw	

					członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają.	
3.	Art. 2 lit. b	b) „wnioskujące Państwo Członkowskie” oznacza Państwo Członkowskie, które wykonuje nakaz deportacji w odniesieniu do obywatela państwa trzeciego i wnioskuje o umożliwienie tranzytu przez port lotniczy tranzytu innego Państwa Członkowskiego;				
4.	Art. 2 lit. c	c) „Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek” lub „Państwo Członkowskie tranzytu” oznacza Państwo Członkowskie, przez którego port lotniczy tranzytu ma się odbyć tranzyt;				
5.	Art. 2 lit. d	d) „eskorta” oznacza wszystkie osoby z wnioskującego Państwa Członkowskiego odpowiedzialne za towarzyszenie obywatelowi państwa trzeciego wraz z osobami odpowiedzialnymi za opiekę medyczną oraz tłumaczami;	T	Art. 364	Art. 364. W uzasadnionych przypadkach wnioskiem o udzielenie zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną można objąć również osoby odpowiedzialne za cudzoziemca podczas tego tranzytu, w tym osoby sprawujące nad nim opiekę medyczną i tłumaczy, zwane dalej „eskortą”.	
6.	Art. 2 lit. e	e) „tranzyt drogą powietrzną” oznacza przejazd obywatela państwa trzeciego oraz, jeżeli jest to niezbędne, eskorty, przez obszar portu lotniczego Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek do celów deportacji drogą powietrzną.	T	Art. 361	Art. 361. Tranzyt drogą powietrzną może być przeprowadzony po uzyskaniu zezwolenia na taki tranzyt, udzielonego przez organ centralny innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, chyba że co innego wynika z umów międzynarodowych.	
7.	Art. 3 ust. 1	1. Państwo Członkowskie pragnące zawrócić obywatela państwa trzeciego drogą powietrzną bada, czy jest	T	Art. 363	Art. 363. Postępowanie w sprawie udzielenia przez centralny organ innego państwa członkowskiego Unii	

		możliwe wykorzystanie bezpośredniego lotu do kraju przeznaczenia.			Europejskiej zezwolenia na tranzyt cudzoziemca drogą powietrzną przez obszar portu lotniczego tego państwa wszczyna się w celu wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, w przypadku gdy doprowadzenie go do portu lotniczego państwa przeznaczenia nie jest możliwe z wykorzystaniem bezpośredniego połączenia lotniczego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
8.	Art. 3 ust. 2	2. Jeżeli Państwo Członkowskie pragnące zawrócić obywatela państwa trzeciego nie może z uzasadnionych praktycznych powodów wykorzystać lotu bezpośredniego do kraju przeznaczenia, może wnioskować o tranzyt drogą powietrzną przez inne Państwo Członkowskie. W zasadzie nie składa się wniosku o tranzyt drogą powietrzną, jeżeli środek dotyczący deportacji wymaga zmiany portu lotniczego na terytorium Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek.	T	Art. 361 Art. 366	Art. 361. Tranzyt drogą powietrzną może być przeprowadzony po uzyskaniu zezwolenia na taki tranzyt, udzielonego przez organ centralny innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, chyba że co innego wynika z umów międzynarodowych. Art. 366. 1. Postępowanie, o którym mowa w art. 363, wszczyna się na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej. 2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane cudzoziemca lub informacje, o których mowa w art. 13. 4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego i sprawnego przeprowadzenia tranzytu drogą powietrzną oraz konieczność zachowania warunków bezpieczeństwa podczas doprowadzania cudzoziemca	

					do portu lotniczego państwa przeznaczenia.	
9.	Art. 3 ust. 3 lit. a	3. Bez uszczerbku do zobowiązań art. 8, Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, może odmówić tranzytu drogą powietrzną, jeżeli: a) obywatel państwa trzeciego na mocy ustawodawstwa krajowego w Państwie Członkowskim, do którego kierowany jest wniosek, jest oskarżony o przestępstwo kryminalne lub jest poszukiwany w celu odbycia wyroku;	T	Art. 371 ust. 1 pkt 1	Art. 371. 1. Komendant Główny Straży Granicznej może odmówić udzielenia zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną, gdy: 1) cudzoziemiec jest oskarżony w Rzeczypospolitej Polskiej o popełnienie przestępstwa lub jest poszukiwany w celu wykonania wyroku lub	
10.	Art. 3 ust. 3 lit. b	b) tranzyt przez inne Państwa lub przyjęcie przez kraj przeznaczenia nie jest wykonalne;	T	Art. 371 ust. 1 pkt 2	Art. 371. 1. Komendant Główny Straży Granicznej może odmówić udzielenia zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną, gdy: 2) tranzyt cudzoziemca przez terytorium innych państw lub przyjęcie cudzoziemca przez państwo, do którego powraca, jest niemożliwe, lub	
11.	Art. 3 ust. 3 lit. c	c) środek dotyczący deportacji wymaga zmiany portu lotniczego na terytorium Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek;	T	Art. 371 ust. 1 pkt 3	Art. 371. 1. Komendant Główny Straży Granicznej może odmówić udzielenia zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną, gdy: 3) wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wymaga zmiany lotniska na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub	
12.	Art. 3 ust. 3 lit. d	d) wnioskowana pomoc nie jest możliwa do zrealizowania w danym momencie z powodów praktycznych; lub	T	Art. 371 ust. 1 pkt 5	Art. 371. 1. Komendant Główny Straży Granicznej może odmówić udzielenia zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną, gdy: 5) udzielenie pomocy innemu państwu członkowskiemu Unii Europejskiej w przeprowadzeniu tranzytu jest niemożliwe.	

13.	Art. 3 ust. 3 lit. e	e) obywatel państwa trzeciego będzie zagrożeniem dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek.	T	Art. 371 ust. 1 pkt 4	Art. 371. 1. Komendant Główny Straży Granicznej może odmówić udzielenia zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną, gdy: 4) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zdrowia publicznego lub jest to niezbędne z punktu widzenia stosunków międzynarodowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub	
14.	Art. 3 ust. 4	4. W przypadku określonym w ust. 3 lit. d) Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, niezwłocznie powiadamia wnioskujące Państwo Członkowskie o dacie, jak najbliższej daty wnioskowanej, kiedy może dostarczyć pomocy przy tranzycie drogą powietrzną, w zakresie w jakim inne warunki zostają spełnione.	T	Art. 375 pkt 2	Art. 375. Komendant Główny Straży Granicznej zawiadamia centralny organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o: 2) najbliższym terminie, w którym przeprowadzenie tranzytu drogą powietrzną będzie możliwe – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną lub cofnięcia tego zezwolenia ze względu na brak możliwości udzielenia pomocy innemu państwu członkowskiemu Unii Europejskiej w przeprowadzaniu tranzytu.	
15.	Art. 3 ust. 5	5. Zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną, które zostały już wydane, mogą zostać cofnięte przez Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, jeżeli następnie wychodzą na jaw okoliczności w rozumieniu ust. 3, uzasadniające odmowę tranzytu.	T	Art. 371	Art. 371. 1. Komendant Główny Straży Granicznej może odmówić udzielenia zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną, gdy: 1) cudzoziemiec jest oskarżony w Rzeczypospolitej Polskiej o popełnienie przestępstwa lub jest poszukiwany w celu wykonania wyroku lub 2) tranzyt cudzoziemca przez terytorium innych państw lub przyjęcie cudzoziemca przez państwo, do	

					<p>którego powraca, jest niemożliwe, lub</p> <p>3) wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wymaga zmiany lotniska na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub</p> <p>4) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zdrowia publicznego lub jest to niezbędne z punktu widzenia stosunków międzynarodowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub</p> <p>5) udzielenie pomocy innemu państwu członkowskiemu Unii Europejskiej w przeprowadzeniu tranzytu jest niemożliwe.</p> <p>2. Komendant Główny Straży Granicznej może cofnąć zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną, jeżeli po jego udzieleniu ujawnią się okoliczności, o których mowa w ust. 1.</p>	
16.	Art. 3 ust. 6	6. Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, niezwłocznie powiadamia wnioskujące Państwo Członkowskie o odmowie lub cofnięciu zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną na mocy ust. 3 lub 5 lub o wszelkich innych powodach, dla których tranzyt nie jest możliwy, oraz dostarcza wyjaśnienia powodów.	T	Art. 375 pkt 1.	Art. 375. Komendant Główny Straży Granicznej zawiadamia centralny organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o: 1) odmowie udzielenia zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną lub cofnięciu tego zezwolenia;	
17.	Art. 4 ust. 1	1. Wniosek o tranzyt drogą powietrzną z eskortą lub bez oraz związanych z tym środków pomocy na mocy art. 5 ust. 1 składa się w formie pisemnej przez wnioskujące Państwo Członkowskie. Wniosek powinien dotrzeć do Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, jak	T	Art. 366 ust. 1 i 2	Art. 366. 1. Postępowanie, o którym mowa w art. 363, wszczyna się na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej. 2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.	

		najszybciej i w żadnym przypadku nie później niż dwa dni przed tranzytem. Termin ten może zostać uchylony w szczególnie pilnych i należycie uzasadnionych przypadkach.		Art. 367	Art. 367. 1. Komendant Główny Straży Granicznej doręcza wniosek o udzielenie zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną centralnemu organowi innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na co najmniej 48 godzin przed rozpoczęciem takiego tranzytu. 2. Przepisu ust.1 nie stosuje się w szczególnie pilnych przypadkach.	
18.	Art. 4 ust. 2	2. Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, powiadamia niezwłocznie wnioskujące Państwo Członkowskie o swojej decyzji w ciągu dwóch dni. Termin ten może zostać przedłużony w należycie uzasadnionych przypadkach maksymalnie o 48 godzin. Tranzyt drogą powietrzną nie może zostać rozpoczęty bez zgody Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek. W przypadku gdy Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, nie udziela odpowiedzi w terminie określonym w pierwszym akapicie, tranzyt może zostać rozpoczęty w drodze notyfikacji przez wnioskujące Państwo Członkowskie. Państwa Członkowskie mogą przewidzieć na podstawie dwustronnych lub wielostronnych porozumień lub uzgodnień, że operacje tranzytu mogą być rozpoczynane w drodze notyfikacji przez wnioskujące Państwo Członkowskie. Państwo Członkowskie powiadamia Komisję odnośnie do porozumień lub uzgodnień określonych w akapicie trzecim.	T	Art. 374 Art. 362	Art. 374. 1. Komendant Główny Straży Granicznej zawiadamia centralny organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną w terminie 48 godzin od otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 370. 2. W uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust.1, można przedłużyć o kolejne 48 godzin. Art. 362. W przypadku gdy organ centralny innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie udzieli zezwolenia na tranzyt w odpowiedzi na wniosek złożony w trybie art. 366 ust. 2: 1) w ciągu 2 dni od przekazania wniosku centralnemu organowi innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub 2) w ciągu 48 godzin, po upływie terminu, o którym mowa w pkt 1, jeżeli termin na rozpatrzenie wniosku został przedłużony przez centralny organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej - tranzyt może rozpocząć się na	

		Komisja składa regularne sprawozdania Radzie w sprawie takich porozumień i uzgodnień.			podstawie notyfikacji Komendanta Głównego Straży Granicznej.	
19.	Art. 4 ust. 3	3. Do celów obsługi wniosków określonych w ust. 1, informacje dotyczące formularza do wykorzystywania do składania wniosków i udzielania zezwoleń na tranzyt drogą powietrzną zgodnie z Załącznikiem są przekazywane do Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek. Środki niezbędne do uaktualniania i dostosowywania wniosków o tranzyt określone w Załączniku, jak również sposoby ich przekazywania są podejmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 9 ust. 2.	T	Art. 366 ust. 2	Art. 366. 1. Postępowanie, o którym mowa w art. 363, wszczyna się na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej. 2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.	
20.	Art. 4 ust. 4	4. W odniesieniu do jakiegokolwiek wniosku o tranzyt wnioskujące Państwo Członkowskie dostarcza Państwu Członkowskiemu, do którego kierowany jest wniosek, wszelkie szczegóły, jak przewidziano w Załączniku.	T	Art. 362 ust. 3	Art. 362. 1. Postępowanie, o którym mowa w art. 363, wszczyna się na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej. 2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane cudzoziemca lub informacje, o których mowa w art. 13.	
21.	Art. 4 ust. 5	5. Każde Państwo Członkowskie powołuje organ centralny, do którego wysyła się wnioski na mocy ust. 1. Organy centralne wyznaczają punkty kontaktowe dla wszystkich właściwych portów lotniczych tranzytu, z którymi można się kontaktować przez cały czas prowadzenia operacji tranzytu.	T	Art. 370	Art. 370. Jeżeli wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej jest niemożliwe z wykorzystaniem bezpośredniego połączenia lotniczego do państwa przeznaczenia, Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek centralnego organu tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,	

				Art. 380	udziela zezwolenia na tranzyt cudzoziemca drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska, w celu wykonania tej decyzji. Art. 380. Komendant Główny Straży Granicznej wyznacza punkty kontaktowe, z którymi funkcjonariusze innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w trakcie przeprowadzania tranzytu drogą powietrzną, mogą współpracować w zakresie wymiany informacji dotyczących przeprowadzania tego tranzytu.	
22.	Art. 5 ust. 1	1. Wnioskujące Państwo Członkowskie przyjmuje właściwe uzgodnienia w celu zapewnienia, aby operacja tranzytu odbywała się w możliwie najkrótszym czasie. Operacja tranzytu odbywa się maksymalnie w okresie 24 godzin.	T	Art. 368 ust. 1	Art. 368. 1. Komendant Główny Straży Granicznej uzgadnia z centralnym organem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zakres pomocy udzielanej przez ten organ podczas przeprowadzania tranzytu drogą powietrzną i sposób jego przeprowadzenia. Tranzyt drogą powietrzną przeprowadza się w czasie nie dłuższym niż 24 godziny.	
23.	Art. 5 ust. 2 lit. a	2. Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, z zastrzeżeniem wzajemnych konsultacji z wnioskującym Państwem Członkowskim, w ramach dostępnych środków oraz zgodnie z właściwymi standardami międzynarodowymi, zapewnia wszelkie niezbędne środki pomocy, począwszy od lądowania i otwarcia drzwi samolotu do chwili zapewnienia, że obywatel państwa trzeciego opuścił samolot. Wzajemne konsultacje nie są jednakże wymagane w przypadkach określonych w lit. b). Odnosi się to w szczególności do	T	Art. 376 pkt 1	Art. 376. Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, może udzielić pomocy w transycie drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska, polegającej w szczególności na: 1) przejęciu cudzoziemca z pokładu statku powietrznego i konwojowaniu go w obszarze lotniska lub	

		poniższych środków pomocy: a) spotkania obywatela państwa trzeciego w samolocie i eskortowania go/jej w obrębie portu lotniczego tranzytu, w szczególności do jego/jej następnego odlotu;				
24.	Art. 5 ust. 2 lit. b	b) zapewnienia obywatelowi państwa trzeciego opieki medycznej w razie potrzeby oraz jego/jej eskorty, jeżeli jest to niezbędne;	T	Art. 376 pkt 2	Art. 376. Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, może udzielić pomocy w tranzycie drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska, polegającej w szczególności na: 2) zapewnieniu cudzoziemcowi oraz jego eskorcie niezbędnej opieki medycznej oraz wyżywienia, lub	
25.	Art. 5 ust. 2 lit. c	c) zapewnienia obywatelowi państwa trzeciego wyżywienia, oraz jego/jej eskorty, jeżeli jest to niezbędne;	T	Art. 376 pkt 2	Art. 376. Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, może udzielić pomocy w tranzycie drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska, polegającej w szczególności na: 2) zapewnieniu cudzoziemcowi oraz jego eskorcie niezbędnej opieki medycznej oraz wyżywienia, lub	
26.	Art. 5 ust. 2 lit. d	d) odbioru, przechowywania i przekazywania dokumentów podróży, w szczególności w przypadku deportacji bez eskorty;	T	Art. 376 pkt 3	Art. 376. Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, może udzielić pomocy w tranzycie drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska, polegającej w szczególności na: 3) odbiorze, przechowywaniu i przekazywaniu dokumentów podróży cudzoziemca, lub	

27.	Art. 5 ust. 2 lit. e	e) w przypadkach przewozów bez eskorty, powiadamiania wnioskującego Państwa Członkowskiego o miejscu i czasie odlotu obywatela państwa trzeciego z terytorium danego Państwa Członkowskiego;	T	Art. 376 pkt 4	Art. 376. Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, może udzielić pomocy w transzycie drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska, polegającej w szczególności na: 4) powiadamianiu centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o miejscu i czasie odlotu cudzoziemca, jeżeli tranzyt odbywa się bez eskorty, lub
28.	Art. 5 ust. 2 lit. f	f) powiadamiania wnioskującego Państwa Członkowskiego, jeżeli podczas przewozu obywatela państwa trzeciego mają miejsce jakiegokolwiek poważne zdarzenia.	T	Art. 376 pkt 5	Art. 376. Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, może udzielić pomocy w transzycie drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska, polegającej w szczególności na: 5) przekazywaniu centralnemu organowi innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej istotnych informacji dotyczących przeprowadzania tranzytu, lub
29.	Art. 5 ust. 3 lit. a	3. Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, może, zgodnie ze swoim prawem krajowym: a) umieścić i zakwaterować obywateli państw trzecich w bezpiecznym obiekcie;	T	Art. 376 pkt 6	Art. 376. Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, może udzielić pomocy w transzycie drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska, polegającej w szczególności na: 6) zapewnieniu cudzoziemcowi zakwaterowania w czasie przeprowadzania tranzytu, lub

30.	Art. 5 ust. 3 lit. b	b) używać uzasadnionych środków w celu zapobieżenia lub zakończenia jakiegokolwiek próby obywatela państwa trzeciego sprzeciwiania się tranzytowi.	T	Art. 376 pkt 7	Art. 376. Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, może udzielić pomocy w transzycie drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska, polegającej w szczególności na: 7) przeciwdziałaniu próbom uniemożliwienia przeprowadzenia tranzytu podejmowanym przez cudzoziemca.
31.	Art. 5 ust. 4	4. Bez uszczerbku dla art. 6 ust. 1, w przypadkach, gdy zakończenie operacji tranzytu nie może być zapewnione pomimo pomocy udzielonej zgodnie z ust. 1 i 2, Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, może, na wniosek i po konsultacji z wnioskującym Państwem Członkowskim, podjąć wszelkie niezbędne środki pomocy w celu kontynuowania operacji tranzytu. W takich przypadkach czas określony w ust. 1 może zostać przedłużony maksymalnie o 48 godzin.	T	Art. 368 ust. 2	Art. 368. 2. W przypadku gdy tranzytu drogą powietrzną nie można zakończyć w terminie, o którym mowa w ust. 1, Komendant Główny Straży Granicznej może uzgodnić z organem centralnym innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej przedłużenie tego terminu o kolejne 48 godzin.
32.	Art. 5 ust. 5	5. Właściwe władze Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, na których spoczywa odpowiedzialność za wykonanie środka, podejmują decyzję o charakterze i zakresie pomocy, jaka może zostać udzielona na mocy ust. 2, 3 i 4.	T	Art. 368 ust.1	Art. 368. 1. Komendant Główny Straży Granicznej uzgadnia z centralnym organem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zakres pomocy udzielanej przez ten organ podczas przeprowadzania tranzytu drogą powietrzną i sposób jego przeprowadzenia. Tranzyt drogą powietrzną przeprowadza się w czasie nie dłuższym niż 24 godziny.
33.	Art. 5 ust. 6	6. Koszty usług świadczonych zgodnie z ust. 2 lit. b) i c) są ponoszone przez wnioskujące Państwo Członkowskie.	T	Art. 369 ust.1 pkt 2 i ust. 2	Art. 369. 1. Budżet państwa ponosi koszty: 1) ponownego wjazdu cudzoziemca

		<p>Pozostałe koszty są również ponoszone przez wnioskujące Państwo Członkowskie w zakresie, w jakim są one rzeczywiste i wymierne. Państwa Członkowskie dostarczają właściwych informacji w odniesieniu do kryteriów kwantyfikacji kosztów określonych w akapicie drugim.</p>		<p>Art. 379</p>	<p>na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>2) pomocy udzielonej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej w związku z przeprowadzeniem tranzytu drogą powietrzną przez jego terytorium.</p> <p>2. Koszty, o których mowa w ust. 1, są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.</p> <p>Art. 379. Po zakończeniu tranzytu drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska Komendant Główny Straży Granicznej występuje do centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o pokrycie kosztów udzielonej pomocy.</p>	
34.	Art. 6 ust. 1 lit. a	<p>1. Wnioskujące Państwo Członkowskie podejmuje się niezwłocznego ponownego wpuszczenia obywatela państwa trzeciego, jeżeli:</p> <p>a) odmówiono lub cofnięto zgodę na tranzyt drogą powietrzną na mocy art. 3 ust. 3 lub 5;</p>	T	Art. 365 pkt 1 i 2	<p>Art. 365. Cudzoziemcowi, który opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z przeprowadzaniem tranzytu drogą powietrzną, zezwala się na ponowny wjazd na to terytorium, gdy:</p> <p>1) centralny organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej cofnął zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną lub</p> <p>2) centralny organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej odmówił zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną, a tranzyt rozpoczął się na podstawie notyfikacji Komendanta Głównego Straży Granicznej lub</p>	

35.	Art. 6 ust. 1 lit. b	b) obywatel państwa trzeciego wjechał na terytorium Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, bez zezwolenia podczas tranzytu;	T	Art. 365 pkt 3	Art. 365. Cudzoziemcowi, który opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z przeprowadzaniem tranzytu drogą powietrzną, zezwala się na ponowny wjazd na to terytorium, gdy: 3) podczas tranzytu drogą powietrzną cudzoziemiec wjechał bez zezwolenia na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, na którego obszarze znajduje się port lotniczy, przez który jest przeprowadzany tranzyt, bez zezwolenia, lub
36.	Art. 6 ust. 1 lit. c	c) deportacja obywatela państwa trzeciego do innego kraju tranzytu lub do kraju przeznaczenia lub wejście na pokład podczas łączącego lotu, okazały się nieskuteczne; lub	T	Art. 365 pkt 4	Art. 365. Cudzoziemcowi, który opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z przeprowadzaniem tranzytu drogą powietrzną, zezwala się na ponowny wjazd na to terytorium, gdy: 4) przymusowe wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu lub wejście cudzoziemca na pokład statku powietrznego okazało się bezskuteczne, lub
37.	Art. 6 ust. 1 lit. d	d) tranzyt drogą lotniczą nie jest możliwy z innego powodu.	T	Art. 365 pkt 5	Art. 365. Cudzoziemcowi, który opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z przeprowadzaniem tranzytu drogą powietrzną, zezwala się na ponowny wjazd na to terytorium, gdy: 5) przeprowadzenie tranzytu jest niemożliwe z innego powodu.
38.	Art. 6 ust. 2	2. Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, pomaga przy ponownym wpuszczeniu obywatela państwa trzeciego na terytorium wnioskującego Państwa Członkowskiego w przypadkach, o których mowa w ust. 1. Wnioskujące	T	Art. 377	Art. 377. 1. Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek centralnego organu innego państwa Unii Europejskiej, może udzielić pomocy w strefie tranzytowej lotniska międzynarodowego w przypadku gdy: 1) centralnemu organowi innego

		Państwo Członkowskie ponosi koszty wynikłe podczas zawracania obywatela państwa trzeciego.			<p>państwa członkowskiego Unii Europejskiej cofnięto zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną lub</p> <p>2) centralnemu organowi innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie wyrażono zgody na tranzyt drogą powietrzną, a tranzyt rozpoczął się na podstawie notyfikacji centralnego organu tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub</p> <p>3) podczas tranzytu drogą powietrzną cudzoziemiec wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez zezwolenia, lub</p> <p>4) przymusowe wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu lub wejście cudzoziemca na pokład statku powietrznego okazało się bezskuteczne, lub</p> <p>5) przeprowadzenie tranzytu jest niemożliwe z innego powodu.</p> <p>2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, polega w szczególności na:</p> <p>1) zapewnieniu cudzoziemcowi oraz jego eskorcie niezbędnej opieki medycznej oraz wyżywienia, lub</p> <p>2) zapewnieniu cudzoziemcowi zakwaterowania, lub</p> <p>3) przechowywaniu i przekazywaniu dokumentów podróży cudzoziemca, lub</p> <p>4) przeciwdziałaniu próbom ucieczki cudzoziemca.</p>	
39.	Art. 7 ust. 1	1. Podczas wykonywania operacji tranzytu kompetencje eskorty są ograniczone do samoobrony. Dodatkowo, w przypadku braku sił porządkowych Państwa Członkowskiego tranzytu lub	T	Art. 373	Art. 373. W trakcie przeprowadzania tranzytu drogą powietrzną funkcjonariusze innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej należący do eskorty, w przypadku: <p>1) zagrożenia bezpośrednim i</p>	

		<p>w celu wsparcia sił porządkowych, eskorta może zastosować uzasadnione i proporcjonalne działania w odpowiedzi na bezpośrednie i poważne zagrożenie w celu zapobieżenia ucieczce, okaleczeniu siebie lub strony trzeciej lub zniszczeniu mienia przez obywatela państwa trzeciego.</p> <p>W każdych okolicznościach eskorta musi działać w zgodzie z ustawodawstwem Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek.</p>			<p>bezprawnym zamachem na życie, zdrowie lub wolność funkcjonariusza,</p> <p>2) bezpośredniego i poważnego zagrożenia, że cudzoziemiec podejmie ucieczkę, okaleczy siebie lub osoby trzecie lub zniszczy mienie, w sytuacji gdy brak jest funkcjonariuszy Straży Granicznej lub Policji albo w celu ich wsparcia</p> <p>– są uprawnieni do noszenia środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, 7, pkt 12 lit. a i d oraz pkt 13 ustawy z dnia o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. ...), oraz do użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, 2, 7, pkt 12 lit. a i d oraz pkt 13 tej ustawy, odpowiednio na zasadach dotyczących funkcjonariuszy Straży Granicznej.</p>	
40.	Art. 7 ust. 2	<p>2. Eskortta nie ma broni podczas tranzytu drogą powietrzną i nosi ubrania cywilne. Dostarcza ona środki właściwej identyfikacji, wraz z zezwoleniem na tranzyt dostarczonym przez Państwo Członkowskie tranzytu, lub, w danym przypadku, notyfikację, o której mowa w art. 4 ust. 2, na wniosek Państwa Członkowskiego, Do którego kierowany jest wniosek.</p>	T	Art. 378	<p>Art. 378. W trakcie przeprowadzania tranzytu drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska funkcjonariusze innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej należący do eskorty:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiadają zezwolenie na przeprowadzanie tranzytu drogą powietrzną lub notyfikację; 2) posiadają legitymację służbową; 3) noszą ubranie cywilne; 4) są nieuzbrojeni. 	
41.	Art. 8 ust. 1	<p>Niniejsza dyrektywa nie narusza zobowiązań wynikających z Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., zmienionej Protokołem nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r., z konwencji międzynarodowych</p>	N			

		dotyczących praw człowieka i podstawowych wolności oraz z konwencji międzynarodowych dotyczących ekstradycji osób.				
42.	Art. 9 ust. 1	1. Komisję wspiera komitet.	N			
43.	Art. 9 ust. 2	2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE. Ustala się okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE na jeden miesiąc.	N			
44.	Art. 9 ust. 3	3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.	N			
45.	Art. 10 ust. 1	1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 6 grudnia 2005 r. i niezwłocznie powiadamią o tym Komisję. Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.	N			
46.	Art. 10 ust. 2	2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w obszarze objętym niniejszą dyrektywą.	N			
47.	Art. 11	Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 21 kwietnia 1998 r. w sprawie współpracy między Umawiającymi się Stronami w kwestii zwracania obywateli państw	N			

		trzecią drogą powietrzną (SCH/Com-ex (98) 10) traci moc.				
48.	Art. 12	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N			
49.	Art. 13	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.	N			
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	- Dyrektywa Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich <i>Dziennik Urzędowy L 149/34 z 2.6.2001 r.</i>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Art. 1 ust. 1	1. Bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z art. 23 oraz dla stosowania art. 96 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r., podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r., zwanej dalej "Konwencją z Schengen", celem niniejszej dyrektywy jest umożliwienie uznawania decyzji o wydaleniu wydanej przez właściwe władze w Państwie Członkowskim, zwanym dalej "wydającym Państwem Członkowskim", w stosunku do obywatela państwa	N			.

		trzeciego, przedkładanej na terytorium innego Państwa Członkowskiego, zwanego dalej "egzekwującym Państwem Członkowskim".				
2.	Art. 1 ust. 2	2. Każdą decyzję podjętą w zastosowaniu ust. 1 wykonuje się stosownie do właściwego ustawodawstwa egzekwującego Państwa Członkowskiego.	N			
3.	Art. 1 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do członków rodziny obywateli Unii, którzy korzystają ze swobody przepływu.	T	Art. 2 pkt 2	Ustawy nie stosuje się do : 2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają.	
4.	Art. 2 lit. a	Do celów niniejszej dyrektywy: a) "obywatel państwa trzeciego" oznacza każdego, kto nie jest obywatelem któregoś Państwa Członkowskiego;				
5.	Art. 2 lit. b	b) "decyzja o wydaleniu" oznacza każdą decyzję, która nakazuje wydalenie, podejmowaną przez uprawnione władze administracyjne wydającego Państwa Członkowskiego;				

6.	Art. 2 lit. c	c) "sposób egzekwowania" oznacza jakikolwiek środek podjęty przez egzekwujące Państwo Członkowskie w celu wdrożenia decyzji o wydaleniu				
7.	Art. 3 ust. 1 lit. a	<p>1. Wydalenie określone w art. 1 stosuje się do następujących przypadków:</p> <p>a) obywatel państwa trzeciego podlega decyzji o wydaleniu opartej na poważnym i bieżącym zagrożeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa narodowego, podejmowanej w następujących przypadkach:</p> <ul style="list-style-type: none"> - skazanie obywatela państwa trzeciego przez wydające Państwo Członkowskie za przestępstwo zagrożone karą pozbawienia wolności na co najmniej jeden rok, - istnienie poważnych podstaw uwiarygodniających, iż obywatel państwa trzeciego popełnił poważne przestępstwa karne bądź iż istnieją pewne dowody zamiaru popełnienia przez niego takich przestępstw na terytorium Państwa Członkowskiego. <p>z zastrzeżeniem przepisów art. 25 ust. 2 Konwencji z Schengen, jeżeli dana osoba posiada zezwolenie na pobyt wydane przez egzekwujące Państwo Członkowskie lub inne</p>	T	Art. 381 pkt 1	<p>Ostateczną decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, wydaną przez organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, stosującego dyrektywę Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich, zwanego dalej „wydającym państwem członkowskim”, wykonują organy Straży Granicznej obowiązane do jej wykonania w związku z:</p> <p>1) poważnym i aktualnym zagrożeniem dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa narodowego wydającego państwa członkowskiego w przypadkach:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) skazania cudzoziemca przez to państwo za przestępstwo zagrożone karą co najmniej jednego roku pozbawienia wolności lub b) uzasadnionego podejrzenia popełnienia lub 	

		<p>Państwo Członkowskie, Państwo egzekwujące skonsultuje się z państwem wydającym oraz z państwem, które wydało zezwolenie. Istnienie decyzji o wydaleniu, podjętej według niniejszego punktu, pozwala na cofnięcie zezwolenia na pobyt, jeżeli jest to dopuszczone przez ustawodawstwo krajowe państwa, które wydało zezwolenie;</p>		<p>Art. 385</p>	<p>zamiaru popełnienia przez cudzoziemca przestępstwa zagrożonego karą co najmniej jednego roku pozbawienia wolności na terytorium wydającego państwa członkowskiego lub (...)</p> <p>Komendant Główny Straży Granicznej przeprowadza za pośrednictwem Biura SIRENE, o którym mowa w art. 35 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym, lub z wykorzystaniem innych dostępnych środków współpracy i wymiany informacji konsultacje z właściwym organem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wydającego państwa członkowskiego – w celu potwierdzenia, że decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu jest w dalszym ciągu wykonalna; 2) państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które udzieliło zezwolenia pobytowego cudzoziemcowi zobowiązanemu do 	
--	--	---	--	------------------------	--	--

					powrotu – w celu ustalenia, czy zachodzą przesłanki do cofnięcia cudzoziemcowi tego zezwolenia.	
8.	Art. 3 ust. 1 lit. b	<p>b) obywatel państwa trzeciego jest poddany decyzji o wydaleniu opartej na braku stosowania się do przepisów krajowych dotyczących wjazdu lub pobytu cudzoziemców.</p> <p>W tych dwóch przypadkach określonych lit. a) i b) wydające Państwo Członkowskie nie może uchylić ani zawiesić decyzji o wydaleniu.</p>	T	Art. 381 pkt 2	<p>Ostateczną decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, wydaną przez organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, stosującego dyrektywę Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich, zwanego dalej „wydającym państwem członkowskim”, wykonują organy Straży Granicznej obowiązane do jej wykonania w związku z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) (...) 2) naruszeniem przepisów wydającego państwa członkowskiego dotyczących wjazdu cudzoziemców na jego terytorium lub ich pobytu na tym terytorium. 	
9.	Art. 3 ust. 2	2. Państwa Członkowskie stosują niniejszą dyrektywę z należyтым poszanowaniem praw człowieka i podstawowych wolności.	T	Art. 387 pkt 1-4	<p>Decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydana przez organ wydającego państwa członkowskiego nie podlega wykonaniu, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wobec cudzoziemca toczy się postępowanie w sprawie nadania statusu uchodźcy lub 2) wobec cudzoziemca toczy 	

					<p>się postępowanie w sprawie udzielenia zgody na pobyt tolerowany, zezwolenia, o którym mowa w art. 177, art. 182 ust. 1 lub art. 188 pkt 6 lub 7, lub</p> <p>3) cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie:</p> <p>a) wizy Schengen upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23, lub</p> <p>b) zaświadczenia, o którym mowa w art. 171, lub</p> <p>4) cudzoziemcowi udzielono zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, nadano mu status uchodźcy lub udzielono mu ochrony uzupełniającej, zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany, lub</p> <p>(...)</p>	
10.	Art. 3 ust. 3	3. Niniejszą dyrektywę stosuje się, nie naruszając przepisów Konwencji wyznaczającej państwo odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosków	N			

		o udzielenie azylu wniesionych w jednym z Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej oraz Porozumień o readmisji zawartych między Państwami Członkowskimi.				
11.	Art. 4	Państwa Członkowskie zapewniają, iż dany obywatel państwa trzeciego może, zgodnie z ustawodawstwem egzekwującego Państwa Członkowskiego, wszcząć postępowanie przeciwko każdemu środkowi określone w art. 1 ust. 2.				
12.	Art. 5	Należy zapewnić ochronę danych osobowych i bezpieczeństwo danych, zgodnie z dyrektywą nr 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych [3]. Z zastrzeżeniem przepisów art. 101 i 102 Konwencji z Schengen pliki zawierające dane osobowe wykorzystuje się w kontekście niniejszej dyrektywy jedynie do celów w niej ustanowionych.	T	Art. 23 i art. 26 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. O ochronie danych osobowych	Art. 23. 1. Przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych, 2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów	

				<p>realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.</p> <p>2. Zgoda, o której mowa w ust. 1 pkt 1, może obejmować również przetwarzanie danych w przyszłości, jeżeli nie zmienia się cel przetwarzania.</p> <p>3. Jeżeli przetwarzanie danych jest niezbędne dla ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, a spełnienie warunku określonego w ust. 1 pkt 1 jest niemożliwe, można przetwarzać dane bez zgody tej osoby, do czasu, gdy uzyskanie zgody będzie możliwe.</p> <p>4. Za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, uważa się w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) marketing bezpośredni własnych produktów lub usług administratora danych, 2) dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. <p>Art. 26. 1. Administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przetwarzane zgodnie z prawem, 2) zbierane dla oznaczonych, zgodnych z prawem celów i nie 	
--	--	--	--	--	--

					<p>poddawane dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z tymi celami, z zastrzeżeniem ust. 2,</p> <p>3) merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane,</p> <p>4) przechowywane w postaci umożliwiającej identyfikację osób, których dotyczą, nie dłużej niż jest to niezbędne do osiągnięcia celu przetwarzania.</p> <p>2. Przetwarzanie danych w celu innym niż ten, dla którego zostały zebrane, jest dopuszczalne, jeżeli nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą, oraz następuje:</p> <p>1) w celach badań naukowych, dydaktycznych, historycznych lub statystycznych,</p> <p>2) z zachowaniem przepisów art. 23 i 25.</p>	
13.	Art. 6	<p>Władze wydającego Państwa Członkowskiego oraz egzekwującego Państwa Członkowskiego czynią użytek ze wszystkich właściwych środków współpracy oraz wymiany informacji w celu wykonania niniejszej dyrektywy.</p> <p>Wydające Państwo Członkowskie dostarcza egzekwującemu Państwu Członkowskiemu wszystkie dokumenty niezbędne do zaświadczenia trwającej zdolności egzekwowania decyzji za pomocą</p>	T	Art. 394	<p>1. Komendant Główny Straży Granicznej pełni funkcję krajowego punktu kontaktowego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w rozumieniu art. 3 ust. 4 decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw</p>	

		<p>najszybszych właściwych środków, tam gdzie sytuacja tego wymaga, zgodnie z odnośnymi przepisami podręcznika SIRENE.</p> <p>Egzekwujące Państwo Członkowskie najpierw zbada sytuację osoby, którą bierze się pod uwagę, aby upewnić się, iż ani odnośne dokumenty międzynarodowe, ani krajowe zasady mające zastosowanie nie kolidują z wykonaniem decyzji o wydaleniu.</p> <p>Po wdrożeniu środka wykonawczego egzekwujące Państwo Członkowskie poinformuje wydające Państwo Członkowskie.</p>			<p>trzecich.</p> <p>2. Komendant Główny Straży Granicznej pełniąc funkcję, o której mowa w ust. 1, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uzgadnia wysokość kosztów wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydanej przez komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej poniesionych przez organy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz sposób ich zwrotu; 2) przekazuje dokumenty właściwym organom państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które mają wykonać decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaną przez komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej, potwierdzające, że decyzja ta jest w dalszym ciągu wykonalna; 3) przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które mają wykonać decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaną przez inne 	
--	--	---	--	--	--	--

					państwo członkowskie, informację, czy zachodzą przesłanki do cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE cudzoziemcowi, którego ta decyzja będzie dotyczyć.	
14.	Art. 7	<p>Państwa Członkowskie wyrównają sobie wzajemnie wszelkie braki równowagi finansowej, które mogą być wynikiem stosowania niniejszej dyrektywy, w przypadku gdy wydalenie nie może zostać wykonane na koszt obywatela(li) państwa trzeciego, którego dotyczy.</p> <p>Aby umożliwić wykonanie niniejszego artykułu, Rada, działając na wniosek Komisji, przyjmie właściwe kryteria i praktyczne ustalenia przed dniem 2 grudnia 2002 r. Kryteria te oraz praktyczne ustalenia stosują się również do stosowania art. 24 Konwencji z Schengen.</p>	T	Art. 393	Do wniosku o zwrot kosztów, o których mowa w art. 392 ust. 1, oraz do ich zwrotu w przypadku ich poniesienia przez organy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stosuje się przepisy decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 107).	
15.	Art. 8 ust. 1	1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż dnia 2 grudnia 2002	N			

		r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję. Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.				
16.	Art. 8 ust. 2	2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.	N			
17.	Art. 9	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.	N			
18.	Art. 10	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską. Sporządzono w Brukseli, dnia 28 maja 2001 r.	N			
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						

2.			
----	--	--	--

06/88rch

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	<p>- Decyzja Rady 2004/191/WE z dnia 23 lutego 2004 r.</p> <p>określająca kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy 2001/40/WE z dnia 28 maja 2011 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydaleniu obywateli państwa trzecich</p> <p><i>Dziennik Urzędowy UE L 60/55 z 27.02.2004 r.</i></p>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
			T/N			
1.	Art. 1	Niniejsza decyzja określa właściwe kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych, które mogą wynikać ze stosowania dyrektywy 2001/40/WE, jeżeli wydalenia nie można wykonać na koszt zainteresowanego(-ych) obywatela(-i) państwa trzeciego.	N			Przepis pozostaje poza zakresem ustawy o cudzoziemcach. Ustawa o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu, pobytu i wyjazdu cudzoziemców. Dział VIII Rozdział 5 tej ustawy reguluje kwestie wykonywania decyzji o zobowiązaniu do powrotu cudzoziemca wydanej przez organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2.	Art. 2 ust. 1	<p>1. Państwo Członkowskie wydające decyzję o wydaleniu rekompensuje Państwu Członkowskiemu, które ją wykonuje dysproporcje finansowe, które mogą wynikać ze stosowania dyrektywy 2001/40/WE, jeżeli wydalenia nie można wykonać na koszt zainteresowanego(-ych) obywatela(-i) państwa trzeciego.</p> <p>Państwo Członkowskie wykonujące decyzję o wydaleniu dostarcza Państwu Członkowskiemu, które ją wydaje ogólnych informacji dotyczących szacunkowych kosztów wydalenia.</p>	T	Art. 392	<p>Art. 392. 1. Koszty wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego ponosi cudzoziemiec.</p> <p>2. Jeżeli cudzoziemiec nie uiszcza należności z tytułu kosztów, o których mowa w ust. 1, Komendant Główny Straży Granicznej występuje z wnioskiem o zwrot tych kosztów do organu wydającego państwa członkowskiego.</p> <p>3. Do czasu uiszczenia przez cudzoziemca należności z tytułu kosztów, o których mowa w ust. 1, lub ich zwrotu przez wydające państwo członkowskie koszty te finansowane są z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.</p> <p>4. Koszty wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydanej przez komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej poniesione przez organy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.</p>	

3.	Art. 2 ust. 2 lit. a	2. Zwrot następuje na wniosek Państwa Członkowskiego, które wykonuje decyzję o wydaleniu, w oparciu o minimalne, rzeczywiste koszty oraz następujące zasady: a) koszty transportu. Obejmują rzeczywiste koszty biletów lotniczych do kwoty taryfy urzędowej IATA za odnośny lot, obowiązującej w momencie realizacji. Zwrotu rzeczywistych kosztów podróży drogą lądową lub morską, samochodem, pociągiem, lub promem można żądać w oparciu o cenę biletu na pociąg lub prom drugiej klasy obowiązującą w momencie wykonywania decyzji o wydaleniu;	T	Art. 393	Art. 393. Do wniosku o zwrot kosztów, o których mowa w art. 392 ust. 1, oraz do ich zwrotu w przypadku ich poniesienia przez organy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stosuje się przepisy decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydaleniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 107).	
4.	Art. 2 ust. 2 lit. b	b) koszty administracyjne. Obejmują rzeczywiste koszty opłat wizowych oraz opłat za wydanie nakazu zwrotu dokumentów podróży (<i>laissez - passer</i>);	T	Art. 393	Art. 393. Do wniosku o zwrot kosztów, o których mowa w art. 392 ust. 1, oraz do ich zwrotu w przypadku ich poniesienia przez organy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stosuje się przepisy decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydaleniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 107).	
5.	Art. 2 ust. 2 lit. c	c) dzienna dieta za podróż służbową osób eskortujących. Ustala się ją zgodnie z mającym zastosowanie	T	Art. 393	Art. 393. Do wniosku o zwrot kosztów, o których mowa w art. 392 ust. 1, oraz do ich zwrotu w przypadku	

		ustawodawstwem krajowym i/lub zwyczajami;			ich poniesienia przez organy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stosuje się przepisy decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 107).	
6.	Art. 2 ust. 2 lit. d	d) koszty zakwaterowania osób eskortujących. Obejmują rzeczywiste koszty pobytu tych osób w obszarze tranzytowym państwa trzeciego, oraz ich pobyt czasowy konieczny dla potrzeb odbycia delegacji w kraju pochodzenia. Dla potrzeb zwrotu liczba osób eskortujących nie przekracza dwóch na powracającego, o ile w oparciu o ocenę przeprowadzoną przez Państwo Członkowskie wydające decyzję o wydalaniu, oraz w porozumieniu z Państwem Członkowskim, które ją wykonuje nie ustalono większej liczby osób eskortujących;	T	Art. 393	Art. 393. Do wniosku o zwrot kosztów, o których mowa w art. 392 ust. 1, oraz do ich zwrotu w przypadku ich poniesienia przez organy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stosuje się przepisy decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 107).	
7.	Art. 2 ust. 2 lit. e	e) koszty zakwaterowania powracającego. Obejmują rzeczywiste koszty pobytu powracającego we właściwej placówce, zgodnie z mającym zastosowanie ustawodawstwem krajowym i/lub	T	Art. 393	Art. 393. Do wniosku o zwrot kosztów, o których mowa w art. 392 ust. 1, oraz do ich zwrotu w przypadku ich poniesienia przez organy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stosuje się przepisy	

		zwyczajami Państwa Członkowskiego, które wykonuje decyzje o wydaleniu. Zwrotowi podlega pobyt powracającego nieprzekraczający trzech miesięcy. Jeżeli przewiduje się, iż pobyt powracającego przekroczy trzy miesiące, Państwo Członkowskie wykonujące decyzję o wydaleniu oraz Państwo Członkowskie, które ją wydało ustalają dodatkowe koszty;			decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 107).	
8.	Art. 2 ust. 2 lit. f	f) koszty opieki medycznej. Obejmują rzeczywiste koszty świadczenia usług medycznych na rzecz powracającego oraz osób eskortujących w okolicznościach nadzwyczajnych, w tym niezbędne wydatki na hospitalizację. W miarę potrzeby Państwo Członkowskie wykonujące decyzję o wydaleniu zasięga opinii Państwa Członkowskiego, które ją wydało i ustala wysokość kosztów przekraczających kwoty określone w niniejszym ustępie lub koszty dodatkowe.	T	Art. 393	Art. 393. Do wniosku o zwrot kosztów, o których mowa w art. 392 ust. 1, oraz do ich zwrotu w przypadku ich poniesienia przez organy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stosuje się przepisy decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 107).	
9.	Art. 3 ust. 1	1. Wnioski o zwrot kosztów sporządza się na piśmie i dołącza do nich pisemny dowód, iż koszty podlegają zwrotowi.	T	Art. 393	Art. 393. Do wniosku o zwrot kosztów, o których mowa w art. 392 ust. 1, oraz do ich zwrotu w przypadku ich poniesienia przez organy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stosuje się przepisy decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty	

					dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 107).	
10.	Art. 3 ust. 2	2. Wnioski o zwrot kosztów dotyczą wyłącznie decyzji o wydaleniu wydanych po wejściu w życie niniejszej decyzji. Zwrotu kosztów nie można żądać w odniesieniu do wykonywania decyzji o wydaleniu wydanych ponad cztery lata przed ich wykonaniem.	T	Art. 393	Art. 393. Do wniosku o zwrot kosztów, o których mowa w art. 392 ust. 1, oraz do ich zwrotu w przypadku ich poniesienia przez organy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stosuje się przepisy decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 107).	
11.	Art. 3 ust. 3	3. Wnioski o zwrot kosztów przedkładane ponad rok od wykonania decyzji o wydaleniu mogą zostać odrzucone.	T	Art. 393	Art. 393. Do wniosku o zwrot kosztów, o których mowa w art. 392 ust. 1, oraz do ich zwrotu w przypadku ich poniesienia przez organy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stosuje się przepisy decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja	

					2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 107).	
12.	Art. 3 ust. 4	4. Każde Państwo Członkowskie ustanawia krajowy punkt kontaktowy ds. wykonania niniejszej decyzji i przekazuje stosowne dane pozostałym Państwom Członkowskim. Krajowy punkt kontaktowy Państwa Członkowskiego, które wykonuje decyzje o wydalaniu przesyła każdy wniosek o zwrot kosztów do krajowego punktu kontaktowego Państwa Członkowskiego, które tę decyzję wydało oraz które ma obowiązek poinformowania Państwa Członkowskiego, które wykonuje decyzję o wydalaniu o otrzymaniu wniosku.	T	Art. 394	<p>Art. 394. 1. Komendant Główny Straży Granicznej pełni funkcję krajowego punktu kontaktowego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w rozumieniu art. 3 ust. 4 decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich.</p> <p>2. Komendant Główny Straży Granicznej pełnić funkcję, o której mowa w ust. 1, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uzgadnia wysokość kosztów wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydanej przez komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej poniesionych przez organy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz sposób ich zwrotu; 2) przekazuje dokumenty właściwym organom państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które mają wykonać decyzję 	

					<p>o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaną przez komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej, potwierdzające, że decyzja ta jest w dalszym ciągu wykonalna;</p> <p>3) przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które mają wykonać decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaną przez inne państwo członkowskie, informację, czy zachodzą przesłanki do cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE cudzoziemcowi, którego ta decyzja będzie dotyczyć.</p>	
13.	Art. 3 ust. 5	5. Najpóźniej w terminie trzech miesięcy krajowy punkt kontaktowy Państwa Członkowskiego, które wydało decyzje o wydaleniu informuje krajowy punkt kontaktowy Państwa Członkowskiego, które ją wykonuje o przyjęciu lub odrzuceniu wniosku. Powiadomienie sporządza się na piśmie, podając przyczyny w przypadku odrzucenia wniosku.	T	Art. 393	Art. 393. Do wniosku o zwrot kosztów, o których mowa w art. 392 ust. 1, oraz do ich zwrotu w przypadku ich poniesienia przez organy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stosuje się przepisy decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz.	

					19, t. 4, str. 107).	
14.	Art. 3 ust. 6	6. Wypłat dokonuje się najpóźniej w terminie trzech miesięcy od zatwierdzenia wypłaty przez krajowy punkt kontaktowy Państwa Członkowskiego, które wydało decyzję o wydaleniu.	T	Art. 393	Art. 393. Do wniosku o zwrot kosztów, o których mowa w art. 392 ust. 1, oraz do ich zwrotu w przypadku ich poniesienia przez organy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stosuje się przepisy decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 107).	
15.	Art. 3 ust. 7	7. Krajowe punkty kontaktowe Państwa Członkowskiego, które wykonuje decyzję o wydaleniu oraz Państwa Członkowskiego, które ją wydało należy poinformować o wypłatach oraz o odmowach zwrotu kosztów.	T	Art. 393	Art. 393. Do wniosku o zwrot kosztów, o których mowa w art. 392 ust. 1, oraz do ich zwrotu w przypadku ich poniesienia przez organy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stosuje się przepisy decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 107).	

16.	Art. 4 ust. 1	1. Dla potrzeb sprawnego monitorowania wykonywania niniejszej decyzji, a także dyrektywy 2001/40/WE, każdy krajowy punkt kontaktowy regularnie przekazuje informacje dotyczące w szczególności: ogólnej liczby wniosków sporządzonych na podstawie dyrektywy 2001/40/WE, które zostały pozytywnie rozpatrzone zgodnie z niniejszą decyzją, oraz ogólnej liczby odrzuconych wniosków o zwrot kosztów wraz z przyczynami takiej odmowy.	T	Art. 3a Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2011 r. Nr 116, poz. 6751)	Art. 3a. Do zakresu działania Komendanta Głównego Straży Granicznej należy w szczególności: 8) prowadzenie współpracy z organami i instytucjami Unii Europejskiej oraz z organami i instytucjami innych państw właściwymi w sprawach ochrony granic państwowych i kontroli ruchu granicznego.	
17.	Art. 4 ust. 2	2. Informacje te mogą także obejmować zalecenia mające na celu usprawnienie kryteriów oraz uzgodnień praktycznych niniejszej decyzji.	N			Przepis nie wymaga implementacji
18.	Art. 5	Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N			Przepis nie wymaga implementacji
19.	Art. 6	Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich. Sporządzono w Brukseli, dnia 23 lutego 2004 r.	N			Przepis nie wymaga implementacji
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO ORZECZENIA ETS:	Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 30 listopada 2009 r. (wniosek o wydanie, na podstawie art. 68 WE i art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Administrativen sad Sofia-grad (Bułgaria) postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2009 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 7 września 2009 r., w postępowaniu dotyczącym) w sprawie C-357/09 Kadzoev <i>Dziennik Urzędowy UE C 24 z 30.01.2010, str. 17</i>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Pkt 1	1) Artykuł 15 ust. 5 i 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich należy interpretować w ten sposób, że	N			Punkt pierwszy orzeczenia nie wymaga wdrożenia, gdyż obecnie obowiązujące przepisy przewidywały maksymalny okres detencji 12 miesięcy i projektowane przepisy również przewidują taki okres. Art. 399 ust. 3 przewiduje, iż okres pobytu w strzeżonym ośrodku

		ustanowiony w nim maksymalny okres zastosowania środka detencyjnego obejmuje czas stosowania takiego środka w ramach postępowania w przedmiocie wydalenia, które zostało wszczęte, zanim zaczął obowiązywać reżim przewidziany przez dyrektywę.				lub w areszcie dla cudzoziemców nie może przekroczyć 12 miesięcy, przy czym każde kolejne postanowienie sądu w tej sprawie wydaje się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Powyższy okres jest krótszy od przewidzianego w dyrektywie 2008/115/WE, maksymalnego okresu 18 miesięcy.
2.	Pkt 2	2) Okresu, na który dana osoba została umieszczona w ośrodku pobytu tymczasowego na podstawie decyzji podjętej w oparciu o krajowe i wspólnotowe przepisy dotyczące osób ubiegających się o azyl, nie należy uważać za stosowanie środka detencyjnego w celu wydalenia w rozumieniu art. 15 dyrektywy 2008/115.	T	Art. 404 ust. 4	Art. 404 4. Do 12-miesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców w związku ze złożonym przez niego wnioskiem o nadanie statusu uchodźcy.	
	Pkt 3	3) Artykuł 15 ust. 5 i 6 dyrektywy 2008/115 należy interpretować w ten sposób, że okres, podczas którego wykonanie decyzji o przymusowym doprowadzeniu do granicy było zawieszony ze względu na postępowanie sądowe w przedmiocie skargi wniesionej przez zainteresowanego przeciwko tej decyzji, podlega uwzględnieniu przy obliczaniu okresu zastosowania środka detencyjnego w celu wydalenia, w sytuacji gdy w trakcie tego postępowania osoba ta nadal przebywała w ośrodku pobytu tymczasowego.	N			Powyższe nie wymaga wdrożenia gdyż przepisy prawa nie przewidują tego typu zawieszenia terminu. Art. 399 ust 3 przewiduje jeden 12 miesięczny maksymalny okres umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców.

	Pkt 4	4) Artykuł 15 ust. 4 dyrektywy 2008/115 należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje on zastosowania, jeśli w chwili dokonywania kontroli sądowej stosowania wobec osoby, o którą chodzi, środka detencyjnego możliwości przedłużenia okresów zastosowania tego środka, przewidzianych w art. 15 ust. 6 dyrektywy 2008/115, były wyczerpane.	N			Art. 404 ust. 3 przewiduje jeden 12 miesięczny maksymalny okres umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców.
	Pkt 5	5) Artykuł 15 ust. 4 dyrektywy 2008/115 należy interpretować w ten sposób, że tylko realna perspektywa skutecznego wydalenia, przy uwzględnieniu okresów określonych w ust. 5 i 6 tego artykułu, odpowiada rozsądnym perspektywom wydalenia, których to perspektyw brak, jeśli uwzględniając rzeczony okresy, wydaje się mało prawdopodobne, że osoba, o którą chodzi, zostanie przyjęta przez państwo trzecie.	N			Art. 404 ust. 3 przewiduje jeden 12 miesięczny maksymalny okres umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców. Ponadto w przypadku braku realnych perspektyw na wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, zarówno natury prawnej, jak również natury technicznej cudzoziemcowi, będzie udzielana zgoda na pobyt tolerowany (art. 348 pkt 2) a cudzoziemiec będzie niezwłocznie zwalniany ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców, zgodnie z treścią art. 403 ust 5 pkt 4 lit c.
	Pkt 6	6) Artykuł 15 ust. 4 i 6 dyrektywy 2008/115 należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on na to, aby w sytuacji gdy przewidziany w dyrektywie maksymalny okres zastosowania środka detencyjnego upłynął, osoba, o którą chodzi, nie została natychmiast	N			Art. 404 ust. 3 przewiduje jeden 12 miesięczny maksymalny okres umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców

		uwolniona z powodu braku posiadania przez nią ważnych dokumentów, jej agresywnego zachowania i nieposiadania ani własnych środków utrzymania, ani zakwaterowania, czy też środków udostępnionych w tym celu przez państwo członkowskie.				
--	--	---	--	--	--	--

06/85rch

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	<p>- Dyrektywa Rady 2001/51/WE z dnia 28 czerwca 2001 r. uzupełniająca postanowienia art. 26 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r.</p> <p><i>Dziennik Urzędowy WE L 187/45 z 10.07.2001 r.</i></p>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Art. 1	Celem niniejszej dyrektywy jest uzupełnienie postanowień art. 26 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r., podpisanej w Schengen w dniu 19 czerwca 1990 r. (5) (zwanej dalej „Konwencją z Schengen”) i określenie niektórych warunków odnoszących się do wprowadzenia tych postanowień w życie.	N			.
2.	Art. 2 lit. a	Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki dla zapewnienia, że zobowiązanie przewoźników do odsyłania obywateli państw	T	Art. 461 ust. 1	Art. 461. 1. Przewoźnik, który drogą powietrzną, morską lub lądową przywiózł cudzoziemca do granicy, niezwłocznie odwozi go,	

		<p>trzecich przewidziane w postanowieniach art. 26 ust. 1 lit. a) Konwencji z Schengen stosuje się również, gdy odmówiono wjazdu obywatelowi państwa trzeciego w tranzycie, jeżeli:</p> <p>a) przewoźnik, który miał zabrać go do jego kraju przeznaczenia, odmawia jego przyjęcia;</p>			<p>na żądanie organu Straży Granicznej, do państwa, z którego go przywiózł, do granicy, a gdy jest to niemożliwe – do państwa, w którym cudzoziemcowi wystawiono dokument podróży, na podstawie którego podróżował, lub do każdego innego państwa, które zapewnia, że go przyjmie, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cudzoziemcowi odmówiono wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 2) władze państwa docelowego lub graniczącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odmówiły cudzoziemcowi podróżującemu przez to terytorium tranzytem wjazdu lub przewoźnik, który miał go przewieźć do tego państwa, odmówił wykonania przewozu.
3.	Art. 2 lit. b	<p>b) lub władze państwa przeznaczenia odmówiły mu wjazdu i odesłały go z powrotem do Państwa Członkowskiego, przez które przejeżdżał tranzytem.</p>	T	Art. 461 ust. 1	<p>Art. 461. 1. Przewoźnik, który drogą powietrzną, morską lub lądową przywiózł cudzoziemca do granicy, niezwłocznie odwozi go, na wniosek organu Straży Granicznej, do państwa, z którego go przywiózł, do granicy, a gdy jest to niemożliwe – do państwa, w którym cudzoziemcowi wystawiono dokument podróży, na podstawie którego podróżował, lub do każdego innego państwa, które</p>

					<p>zapewnia, że go przyjmie, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cudzoziemcowi odmówiono wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 2) władze państwa docelowego lub graniczącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odmówiły cudzoziemcowi podróżującemu przez to terytorium tranzytem wjazdu lub przewoźnik, który miał go przewieźć do tego państwa, odmówił wykonania przewozu. 	
4.	Art. 3	Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zobowiązania przewoźników niezdolnych do zorganizowania powrotu obywatela państwa trzeciego, któremu odmówiono wjazdu, do niezwłocznego znalezienia środków dalszego transportu i poniesienia jego kosztów lub, jeżeli niezwłoczny dalszy transport nie jest możliwy, do wzięcia na siebie odpowiedzialności za koszty pobytu i powrotu tego obywatela państwa trzeciego.	T	Art. 461 ust. 2 i 3	<p>Art. 461</p> <p>2. Jeżeli wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jest niemożliwe, przewoźnik zapewnia na swój koszt inny środek transportu, którym cudzoziemiec będzie mógł niezwłocznie opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>3. Koszty pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od chwili wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1 do czasu opuszczenia przez niego tego terytorium pokrywa przewoźnik.</p>	

5.	Art. 4 ust. 1 lit. a	1. Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki, aby zapewnić, że kary mające zastosowanie do przewoźników, zgodnie z postanowieniami art. 26 ust. 2 i 3 Konwencji z Schengen, są odstrasżające, skuteczne i proporcjonalne oraz że: a) maksymalna wysokość stosowanych kar finansowych jest nie mniejsza niż 5 000 EUR lub niż równowartość tej kwoty w walucie krajowej zgodnie z kursem walutowym opublikowanym w Dzienniku Urzędowym w dniu 10 sierpnia 2001 r., dla każdej przewożonej osoby; lub	T	Art. 463 ust. 1 i 2	Art. 463. 1. Na przewoźnika, który drogą powietrzną lub morską przywiózł do granicy cudzoziemca nieposiadającego ważnego dokumentu podróży uprawniającego do przekroczenia granicy, wymaganej wizy lub innego ważnego dokumentu uprawniającego do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zezwolenia na wjazd do innego państwa lub zezwolenia na pobyt w innym państwie, jeżeli zezwolenia takie są wymagane, nakłada się karę administracyjną w wysokości stanowiącej równowartość od 3000 do 5000 euro za każdą przywiezioną osobę, z tym że suma kar za jednorazowy przywóz grupy osób nie może przekroczyć równowartości 500 000 euro. 2. Przepis ust. 1 dotyczy także przewoźników wykonujących regularne przewozy osób w międzynarodowym transporcie drogowym, z wyjątkiem ruchu przygranicznego	
6.	Art. 4 ust. 1 lit. b	b) minimalna wysokość tych kar jest nie mniejsza niż 3 000 EUR lub niż równowartość tej kwoty w walucie krajowej zgodnie z kursem walutowym opublikowanym w Dzienniku Urzędowym w dniu 10 sierpnia	T	Art. 463 ust. 1	Art. 463. 1. Na przewoźnika, który drogą powietrzną lub morską przywiózł do granicy cudzoziemca nieposiadającego ważnego dokumentu podróży uprawniającego do przekroczenia	

		2001 r., dla każdej przewożonej osoby; lub			granicy, wymaganej wizy lub innego ważnego dokumentu uprawniającego do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zezwolenia na wjazd do innego państwa lub zezwolenia na pobyt w innym państwie, jeżeli zezwolenia takie są wymagane, nakłada się karę administracyjną w wysokości stanowiącej równowartość od 3000 do 5000 euro za każdą przywiezioną osobę, z tym że suma kar za jednorazowy przywóz grupy osób nie może przekroczyć równowartości 500000 euro.	
7.	Art. 4 ust. 1 lit. c	c) maksymalna wysokość kary nałożonej jako ryczałt za każde naruszenie jest nie mniejsza niż 500 000 EUR lub niż równowartość tej kwoty w walucie krajowej zgodnie z kursem walutowym opublikowanym w Dzienniku Urzędowym z dnia 10 sierpnia 2001 r., bez względu na liczbę przewożonych osób.	T	Art. 463 ust. 1	Art. 463. 1. Na przewoźnika, który drogą powietrzną lub morską przywiózł do granicy cudzoziemca nieposiadającego ważnego dokumentu podróży uprawniającego do przekroczenia granicy, wymaganej wizy lub innego ważnego dokumentu uprawniającego do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zezwolenia na wjazd do innego państwa lub zezwolenia na pobyt w innym państwie, jeżeli zezwolenia takie są wymagane, nakłada się karę administracyjną w wysokości stanowiącej równowartość od 3 000 do 5000 euro za każdą przywiezioną	

					osobę, z tym że suma kar za jednorazowy przywóz grupy osób nie może przekroczyć równowartości 500000 euro.	
8.	Art. 4 ust. 2	2. Ustęp 1 pozostaje bez uszczerbku dla zobowiązań Państw Członkowskich w przypadkach, gdy obywatel państwa trzeciego poszukuje ochrony międzynarodowej.				
9.	Art. 5	Niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody dla Państw Członkowskich przed przyjmowaniem lub utrzymywaniem w stosunku do przewoźników, którzy nie stosują się do zobowiązań wynikających z postanowień art. 26 ust. 2 i 3 Konwencji z Schengen oraz art. 2 niniejszej dyrektywy, innych środków pociągających za sobą kary innego rodzaju, takie jak unieruchomienie, zajęcie i konfiskata środków transportu bądź czasowe zawieszenie lub odebranie pozwolenia na działalność.	N			
10.	Art. 6	Państwa Członkowskie zapewniają, że ich przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne stanowią, iż przewoźnicy, wobec których wszczęte jest postępowanie w celu nałożenia kar, mają skuteczne prawo do obrony	T	Art. 463 ust. 5 i 6	Art. 459(..)5. Karę administracyjną, o której mowa w ust. 1, nakłada na przewoźnika, w drodze decyzji, komendant placówki Straży Granicznej, w której odmówiono cudzoziemcowi wjazdu na	

		i odwołania.			terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 6. Od decyzji, o której mowa w ust. 5, przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej. Art. 127. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji. § 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy.	
11.	Art. 7 ust. 1	1. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 11 lutego 2003 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.	N			
12.	Art. 7 ust. 2	2. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.	N			
13.	Art. 7 ust. 3	3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa	N			

		krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.				
14.	Art. 8	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzydziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich</i> .	N			
15.	Art. 9	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.	N			
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	<p>- Decyzja Rady 94/795/WSiSW z dnia 30 listopada 1994 r.</p> <p>w sprawie wspólnych działań przyjętych przez Radę na podstawie art. K ust. 3 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ułatwień podróży dla uczniów pochodzących z państw trzecich przebywających w Państwach Członkowskich</p> <p><i>Dziennik Urzędowy WE L 327/1 z 19.12.1994 r.</i></p>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Art. 1 ust. 1 lit. a	1. Państwo Członkowskie nie będzie wymagało wizy od ucznia, który nie jest obywatelem Państwa Członkowskiego, ale który legalnie przebywa w innym Państwie Członkowskim i który chce wjechać na jego terytorium na czas krótkiego pobytu lub w celu tranzytu, jeśli: a) w ramach wycieczki szkolnej uczeń ten podróżuje jako członek grupy uczniów szkoły ogólnokształcącej;	T	Art. 27	Art. 27. Do przekraczania granicy przez cudzoziemców pochodzących z państw trzecich, będących uczniami szkół, którzy uczestniczą w wycieczkach szkolnych z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz do pobytu tych cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się przepisy decyzji Rady 94/795/WSiSW z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych działań przyjętych przez	.

					Radę na podstawie art. K. 3 ust. 2 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ułatwień podróży dla uczniów pochodzących z państw trzecich przebywających w Państwach Członkowskich (Dz. Urz. WE L 327 z 19.12.1994, str. 1).	
2.	Art. 1 ust. 1 lit. b	b) grupie towarzyszy nauczyciel z tej szkoły, który może przedstawić listę uczniów, z którymi podróżuje, sporządzoną przez tę szkołę na wspólnym formularzu zawartym w Załączniku: — wskazującą uczniów będących pod opieką nauczyciela, — stwierdzającą cel i okoliczności zamierzonego pobytu lub tranzytu;	T	Art. 27	Art. 27. Do przekraczania granicy przez cudzoziemców pochodzących z państw trzecich, będących uczniami szkół, którzy uczestniczą w wycieczkach szkolnych z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz do pobytu tych cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się przepisy decyzji Rady 94/795/WSiSW z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych działań przyjętych przez Radę na podstawie art. K. 3 ust. 2 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ułatwień podróży dla uczniów pochodzących z państw trzecich przebywających w Państwach Członkowskich (Dz. Urz. WE L 327 z 19.12.1994, str. 1).	
3.	Art. 1 ust. 1 lit. c	c) uczeń przedstawi ważny dokument podróży uprawniający do przekroczenia danej granicy, z wyłączeniem przypadków opisanych w art. 2.	T	Art.27	Art. 27. Do przekraczania granicy przez cudzoziemców pochodzących z państw trzecich, będących uczniami szkół, którzy uczestniczą w wycieczkach szkolnych z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz do pobytu tych cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się przepisy decyzji Rady 94/795/WSiSW z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych działań przyjętych przez Radę na podstawie art. K. 3 ust. 2	

					lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ułatwień podróży dla uczniów pochodzących z państw trzecich przebywających w Państwach Członkowskich (Dz. Urz. WE L 327 z 19.12.1994, str. 1).	
4.	Art. 1 ust. 2	2. Państwo Członkowskie może odmówić wpuszczenia na swe terytorium ucznia, jeśli nie spełnia on innych odpowiednich krajowych warunków imigracyjnych.	T	Art. 27	Art. 27. Do przekraczania granicy przez cudzoziemców pochodzących z państw trzecich, będących uczniami szkół, którzy uczestniczą w wycieczkach szkolnych z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz do pobytu tych cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się przepisy decyzji Rady 94/795/WSiSW z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych działań przyjętych przez Radę na podstawie art. K. 3 ust. 2 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ułatwień podróży dla uczniów pochodzących z państw trzecich przebywających w Państwach Członkowskich (Dz. Urz. WE L 327 z 19.12.1994, str. 1).	
5.	Art. 2	Lista uczniów, którą trzeba przedstawić w chwili przekraczania granicy zgodnie z wymogami art. 1 ust. 1 lit. b), będzie uważana za ważny dokument podróżny we wszystkich Państwach Członkowskich w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. c), jeśli: — zawiera aktualną fotografię każdego wymienionego na tej liście ucznia, który nie może wylegitymować się dokumentem tożsamości zawierającym fotografię, — odpowiedni organ danego Państwa Członkowskiego potwierdzi stałe	T	Art. 27	Art. 27. Do przekraczania granicy przez cudzoziemców pochodzących z państw trzecich, będących uczniami szkół, którzy uczestniczą w wycieczkach szkolnych z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz do pobytu tych cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się przepisy decyzji Rady 94/795/WSiSW z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych działań przyjętych przez Radę na podstawie art. K. 3 ust. 2 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej	

		<p>miejsce zamieszkania ucznia oraz jego prawo do ponownego wjazdu oraz potwierdzi, że dokument jest autentyczny,</p> <p>— Państwo Członkowskie, w którym uczniowie zamieszkują, poinformuje inne Państwo Członkowskie, że pragnie ono, by niniejszy artykuł miał zastosowanie w odniesieniu do sporządzonych przez niego list.</p>			<p>w sprawie ułatwień podróży dla uczniów pochodzących z państw trzecich przebywających w Państwach Członkowskich (Dz. Urz. WE L 327 z 19.12.1994, str. 1).</p>	
6.	Art. 3	<p>Państwa Członkowskie zgodzą się przyjąć z powrotem bez formalności uczniów, którzy są przebywającymi obywatelami państwa trzeciego wpuszczonymi do innego Państwa Członkowskiego na podstawie tego wspólnego działania.</p>	T	Art. 27	<p>Art. 27. Do przekraczania granicy przez cudzoziemców pochodzących z państw trzecich, będących uczniami szkół, którzy uczestniczą w wycieczkach szkolnych z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz do pobytu tych cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się przepisy decyzji Rady 94/795/WSiSW z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych działań przyjętych przez Radę na podstawie art. K. 3 ust. 2 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ułatwień podróży dla uczniów pochodzących z państw trzecich przebywających w Państwach Członkowskich (Dz. Urz. WE L 327 z 19.12.1994, str. 1).</p>	
7.	Art. 4	<p>Jeśli, w wyjątkowych przypadkach, z pilnych powodów bezpieczeństwa narodowego Państwo Członkowskie potrzebuje skorzystać z możliwości przewidzianych w art. K.2 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, będzie ono mogło odstąpić od realizacji przepisów art. 1 niniejszej decyzji w taki sposób, by wziąć pod uwagę interesy innych Państw</p>	T	Art. 27	<p>Art. 27. Do przekraczania granicy przez cudzoziemców pochodzących z państw trzecich, będących uczniami szkół, którzy uczestniczą w wycieczkach szkolnych z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz do pobytu tych cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się przepisy decyzji Rady 94/795/WSiSW</p>	

		Członkowskich. To Państwo Członkowskie poinformuje o tym inne Państwa Członkowskie w odpowiedni sposób. Środki takie mogą zostać zastosowane tylko w takim stopniu, jaki jest konieczny do osiągnięcia celu.			z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych działań przyjętych przez Radę na podstawie art. K. 3 ust. 2 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ułatwień podróży dla uczniów pochodzących z państw trzecich przebywających w Państwach Członkowskich (Dz. Urz. WE L 327 z 19.12.1994, str. 1).	
8.	Art. 5 ust. 1	1. Państwa Członkowskie zapewnią, by ich krajowe ustawodawstwa zostały przystosowane w takim stopniu, jaki będzie konieczny, oraz by ustalenia niniejszego wspólnego działania zostały w nich ujęte możliwie najszybciej, nie później niż do dnia 30 czerwca 1995 r.	N			Przepis nie wymaga implementacji
9.	Art. 5 ust. 2	2. Państwa Członkowskie informują Sekretariat Generalny Rady odnośnie do zmian w prawie krajowym dokonanych w tym celu.	N			Przepis nie wymaga implementacji
10.	Art. 6	Niniejsze działanie nie wpływa na inną współpracę w tej dziedzinie między poszczególnymi Państwami Członkowskimi.	N			Przepis nie wymaga implementacji
11.	Art. 7 ust. 1	1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym.	N			Przepis nie wymaga implementacji
12.	Art. 7 ust. 2	2. Artykuły 1-4 zostaną zastosowane pierwszego dnia drugiego miesiąca po ogłoszeniu wymaganym zgodnie z art. 5 ust. 2 odnośnie do zmian dokonanych przez ostatnie Państwo Członkowskie, które dopełni tej formalności.	N			Przepis nie wymaga implementacji
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			

1.			
2.			

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o cudzoziemcach
TYTUŁ WDRAŻANEGO ORZECZENIA ETS:	- Wyrok Trybunału z dnia 26 lutego 1991 r. - Sprawa C-292/89 Gustaff Desiderius Antonissen <i>Raporty Trybunału Europejskiego 1991, Str. I-00745</i>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
1.		Nie jest sprzeczne z przepisami prawa wspólnotowego dotyczącego swobodnego przepływu pracowników przewidzianymi przez ustawodawstwo Państwa Członkowskiego, że obywatel innego państwa członkowskiego, który wjechał do pierwszego Państwa w celu poszukiwania pracy, może być zobowiązany do opuszczenia terytorium tego Państwa (co podlega odwołaniu), jeżeli nie znalazł tam zatrudnienia po upływie sześciu miesięcy, o ile osoba	T	Art. 493 pkt 4 i 6	Art. 493. W ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:	Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.) decyzja o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może

		<p>zainteresowana nie przedstawi dowodów, że kontynuuje poszukiwanie pracy i że ma rzeczywiste szanse na zatrudnienie.</p>			<p>„1. Bez konieczności zachowania warunków pobytu określonych w niniejszym rozdziale na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może przebywać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obywatel UE i członek rodziny niebędący obywatelem UE – przez okres do 3 miesięcy; 2) obywatel UE, który wjechał na to terytorium w celu poszukiwania pracy – przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, chyba że po upływie tego okresu wykaże, że aktywnie kontynuuje poszukiwanie pracy i ma rzeczywiste szanse na zatrudnienie.”; <p>6) w art. 20 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy obywatela UE posiadającego prawo pobytu w okolicznościach, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2.”;</p>	<p>być wydana w stosunku do obywatela UE lub członka jego rodziny tylko w przypadku gdy ich pobyt na tym terytorium stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zdrowia publicznego (art. 66 ust. 1). Decyzja taka nie jest wydawana w przypadku braku posiadania prawa pobytu na terytorium Polski obywatela UE lub członka jego rodziny.</p> <p>W przypadku małoletniego obywatela UE decyzja o wydaleniu może być wydana tylko w przypadku, gdy jego pobyt na tym terytorium stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa publicznego przez zagrożenie dla pokoju, ludzkości, niepodległości lub obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub ze względu na działalność terrorystyczną lub gdy przemawia za tym dobro dziecka zgodnie z Konwencją o prawach dziecka, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 11) (art. 69).</p>
--	--	--	--	--	---	--

06/77rch